

TIOMNA DH NUADH

AR

TIGHEARNA AGUS AR SLANUIGHIR

IOSA CRIOSD.

EADAR-THEANGAICHTE

O'N GHREUGAIS CHUM GAEPLIC ALBANNAICH.

LONDON :

PRINTED FOR THE BRITISH AND FOREIGN BIBLE
SOCIETY,

INSTITUTED IN THE YEAR 1804 :

(*From the 12mo. Edition published in Edinburgh in 1826.*)

BY RICHARD WATTS, CROWN COURT, TEMPLE BAR.

1840.

LEABHRAICHEAN

AN

TIOMNAIDH-NUAIDH.

	Caib.		Caib.
SOISGEUL Mhata, <i>anns</i>			
<i>am bheil</i>	28	II. Litir Phoil chum nan	
Soisgeul Mharcuis	16	Tesalonianach	3
Soisgeul Lucais	24	I. Timoteuis	6
Soisgeul Eoin	21	II. Timoteuis	4
Gniomhara nan Abstol .	28	Tituis	3
Litir Phoil chum nan		Philemoin	1
Romhanach	16	Eabhruidheach	13
I. Corintianach	16	Litir Sheumais	5
II. Corintianach	13	Litir I. Pheadair	5
Galatianach	6	Litir II. Pheadair	3
Ephesianach	6	Litir I. Eoin	5
Philipianach	4	Litir II. Eoin	1
Colosianach	4	Litir III. Eoin	1
I. Litir Phoil chum nan		Litir Iudais	1
Tesalonianach	5	Taisbeanadh Eoin	22

AN SOISGEUL

A REIR

M H A T A.

CAIB. I.

1 *Sinnsearachd, 18 gineamhuinn,
21 breith, 23 agus mìneachadh
aum Chriosd.*

LEABHAR ginealaich Iosa
Criosc, mhic Dhaibhidh,
mhic Abrahaim.

2 Agus ghin Abraham Isaac,
agus ghin Isaac Iacob, agus
ghin Iacob Iudas agus a
bhràithrean.

3 Agus ghin Iudas Phares
agus Sara o Thamar, agus
ghin Phares Esrom, agus ghin
Esrom Aram.

4 Agus ghin Aram Amina-
dab, agus ghin Aminadab
Naason, agus ghin Naason
Salmon.

5 Agus ghin Salmon Boos
o Rachab, agus ghin Boos
Obed o Rut, agus ghin Obed
Iese.

6 Agus ghin Iese Daibhidh
an righ, agus ghin Daibhidh
an righ Solomon o'n mhnaoi
a bha aig Urias.

7 Agus ghin Solomon Ro-
boam, agus ghin Roboam
Abia, agus ghin Abia Asa.

8 Agus ghin Asa Iosaphat,
agus ghin Iosaphat Ioram,
agus ghin Ioram Osias.

9 Agus ghin Osias Ioatam,
agus ghin Ioatam Achas, agus
ghin Achas Esecias.

10 Agus ghin Esecias Ma-
nases, agus ghin Manases A-
mon, agus ghin Amon Iosias.

11 Agus ghin Iosias Iechon-
ias agus a bhràithre, mu àm
an giùlain do Bhabilon.

12 Agus an déigh an toirt
do Bhabilon, ghin Iechonias
Salatiel, agus ghin Salatiel
Serobabel.

13 Agus ghin Serobabel
Abiud, agus ghin Abiud Eli-
acim, agus ghin Eliacim A-
sor.

14 Agus ghin Asor Sadoc,
agus ghin Sadoc Achim, agus
ghin Achim Eliud.

15 Agus ghin Eliud Elea-
sar, agus ghin Eleasar Ma-
tan, agus ghin Matan Iacob.

16 Agus ghin Iacob Ioseph
fear Mhuire, o'n d'rugadh
Iosa, d'an goirear Criosc.

17 Uime sin na h-uile ghi-
nealaich o Abraham gu Daib-
hidh, is ceithir ginealaich
deug iad; agus o Dhaibhidh
gu bruid Bhabiloin, ceithir
ginealaich deug; agus o
bhruid Bhabiloin gu Criosc,
ceithir ginealaich deug.

18 Agus mar so bha breith
Iosa Criosc: oir an déigh do
cheangal-pòsaidh bhi air a
dheanamh eadar a mhàthair
Muire agus Ioseph, roimh
dhoibh teachd cuideachd,

MATA II.

fhuaradh torrach i o'n Spiorad Naomh.

19 Ach air bhi do Ioseph a fear 'na dhuine cothromach, agus gun toil aige ball-sam-puill a dheanamh dhi, bu mhiann leis a cur uaith os iosal.¹

20 Ach ag smuaineachadh nan nithe sin dha, feuch, dh'fhoillsich aingeal an Tigh-earn e féin da ann am bruadar, ag ràdh, A Ioseph, a mhic Dhaibhidh, na biodh eagal ort do bhean Muire a ghabhail a d'ionnsuidh : oir an ni a ta air a ghineamhuin innte, is ann o'n Spiorad Naomh e.

21 Agus beiridh i mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air ; oir saoraidh² e a shluagh féin o'm peacaibh.

22 (Agus rinneadh so uile chum gu coimhliontadh an ni a thubhairt an Tighearna leis an fhàidh, ag radh,

23 Feuch, bithidh maigh-dean torrach, agus beiridh i mac, agus bheir iad Emanuel mar ainm air, is ionnan sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, Dia maille ruinn.)

24 Agus air mosgladh do Ioseph as a chodal, rinn e mar a dh'iarraingeal an Tigh-earn air, agus ghabh e d'a ionnsuidh a bhean :

25 Agus cha d'aithnich e i gus an d'rug i a ceud-ghin mic ; agus thug e Iosa mar ainm air.

CAIB. II.

¹ *Thug na druidhean urram do Chriosd : 14 Theich Ioseph leis do'n Eiphit, 16 agus mharbh Herod na leanabana.*

¹ *an uaignidheas.*   ² *slànuichidh.*
² *davine glice.*   ⁴ *onoir.*

A GUS an uair a rugadh Iosa ann am Betlehem Iudea, ann an làithibh Heroid an righ, feuch, thàinig druidhean³ o'n àird an ear gu Ierusalem,

2 Ag ràdh, C'ait am bheil righ sin nan Iudhach a ta air a bhreith ? oir chunnaic sinne a reult san àird an ear, agus a ta sinn air teachd a thabh-airt aoraidh⁴ dha.

3 An uair a chual Herod an righ *sin*, bha e fo thriob-laid⁵, agus Ierusalem uile maille ris.

4 Agus air cruinneachadh nan àrd-shagart uile dha, agus sgriobhaichean an t-sluaigh, dh'fheòraich e dhiubh c'ait an robh Criosd gu bhi air a bhreith.

5 Agus thubhairt iad ris, Ann am Betlehem Iudea : oir mar so sgriobhadh leis an fhàidh,

6 Agus thusa Bhetlehem an tìr Iudah, cha tu idir a's lugha am measg cheannard⁶ Iuda : oir asadsa thig Uachdar-an a stiùras mo shluagh Israel.

7 An sin, air do Herod na druidhean a ghairm os iosal d'a ionnsuidh, gheur-fhios-raich e dhiubh cia an t-àm an d'fhoillsicheadh an reult.

8 Agus chuir e iad gu Betlehem, agus thubhairt e, Imichibh, agus iarraigibh gu dìchiollach an naoidhean ; agus an déigh dhuibh 'fhaotainn⁷, innsibh dhomhsa e, chum gu racham-sa féin, agus gu deanam aoradh dha.

9 Agus an uair a chual iad an righ, dh'imich iad ; agus,

⁵ *air a bhuaireadh.*   ⁶ *phriónnsadh.*   ⁷ *shaghast.*

MATA II.

feuch, chaith an reult a chunnaic iad san àird an ear rompa, gus an d'fhàinig i agus gu'n do stad i os ceann an ionaid an robh an naoidhean.

10 Agus an uair a chunnaic iad an reult, rinn iad gairdeachas le h-aoibhneas ro mhòr.

11 Agus air dol a steach dhoibh do'n tigh, fhuair iad an naoidhean maille¹ r'a mhàthair Muire, agus thuit iad sìos, agus rinn iad aoradh dha: agus air fosgladh an ionmhas dhoibh, thug iad dha tiodhlacan; òr, agus tùis, agus mirr.

12 Agus air faotainn rabhaidh o *Dhia* ann am bruadar, gun iad a philltiu a dh' ionnsuidh Heroid, chaith iad d'an dùthaich fèin air slighe eile.

13 Agus an uair a dh'imich iad air an ais, feuch, nochdadh aingeal an Tighearna do Ioseph ann am bruadar, ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus teich do'n Eiphit, agus bi an sin gus an labhair mise riut: oir iarraidh Herod an naoidhean g'a mhilleadh.

14 Agus dh'éirich e, agus ghabh e d'a ionnsuidh an naoidhean agus a mhàthair san oidhche, agus dh'imich e do'n Eiphit:

15 Agus bha e an sin gu bàs Heroid: a chum gu coimhliontadh an ni a labhair an Tighearna leis an fhàidlì, ag ràdh, A mach as an Eiphit ghoir mi mo Mhac.

16 An sin an uair a chunn-

aic Herod gu'n d'rinn na druidhean fanoid air², las e le feirg ro-mhòir, agus chuir e *luchd-millidh* uaith, agus mharbh e na bha do leanabaibh mac am Betlehem, agus 'na críocheibh uile, o aois dhà bhliadhna agus fuidh, a réir na h-aimsir a dh'fhòghluim e gu dìchiollach o na druidhibh.

17 An sin choimhlionadh an ni a labhradh le Ieremias am fàidh, ag ràdh,

18 Chualas guth ann an Rama, caoidh, agus gul, agus bròn ro mhòr, Rachel a' caoineadh a cloinne, agus cha b'àill leatha sòlas a ghabhail, a chionn nach 'eil iad *beò*.

19 Ach an uair a dh'eug Herod, feuch, nochdadh aingeal an Tighearn ann am bruadar do Ioseph san Eiphit,

20 Ag ràdh, Eirich, agus gabh an naoidhean agus a mhàthair, agus imich gu talamh Israeil: oir fhuair an dream a bha 'g iarraidh ana-ma an leinibh bàs.

21 Agus dh'éirich esan, agus ghabh e an leanabh agus a mhàthair d'a ionnsuidh, agus thàinig e gu talamh Israeil.

22 Ach an uair a chual e gu'n robh Archelaus 'na righ an *tùr* Iudea an àit Heroid 'athar, bha eagal air dol an sin: ach, air faotainn da rabhaidh o *Dhia* ann am bruadar, thionndaidh e gu críocheibh Ghalile:

23 Agus thàinig e agus ghabh e còmhnuidh ann am baile d'an goirear Nasaret, a

¹ am sechair

3

² gu'n do mheall na druidhean e.

chum gu coimhliontadh an ni a labhradh leis na fàidhibh,
Gu goirear Nasarach dheth.

CAIB. III.

1 *Teagascg, dreuchd, agus caitheamh-beatha Eoin Bhaiste.* 7 *Thug e achmhasan do na Phairisich.*
13 *Bhaist e Criosd ann an uisce Jordain.*

A GUS anns na làithibh sin thàinig Eoin Baiste, a' searmonachadh am fàsach Iudea,

2 Agus ag ràdh, Gabhaibh aithreachas : oir a ta rioghachd nèimh am fogus.

3 Oir is e so an ti ud mu'n do labhair Esaias am fàidh, ag ràdh, Guth an ti a ghlaodhas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dirreach.

4 Agus bha a chulaidh aig Eoin do fhionna chàmhail, agus crios leathair aige timchioll a leasraidh ; agus is e bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhaich.

5 Chaidh Ierusalem a mach d'a ionnsuidh an sin agus Iudea uile, agus luchd-àiteachaidh na dùthcha timchioll Jordain uile.

6 Agus bhaisteadh iad leisan ann an Jordain, ag aideachadh¹ am peacanna.

7 Ach an uair a chunnaic e mòran do na Phairisich, agus do na Sadusaich a' teachd a chum a bhaistidh-san, thubhairt e riu, A shiòl nan nathraiche nimhe, cò a thug rabhadh dhuibh-sa teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd ?

8 Air an aobhar sin, thug-aibh a mach toradh iomchuidh do'n aithreachas.

9 Agus na smuainichibh a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'na athair againn : oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comasach Dia air clann a thogail suas a dh' Abraham do na clochaibh sin.

10 Agus a nis a ta an tuadh air a cur ri freumh nan crann : air an aobhar sin, ge b'e crann nach toir a mach toradh maith, gearrar e, agus tilgear san teine e.

11 Gu deimhin a ta mise 'gur baisteadh le h-uisge chum aithreachais ; ach an ti a thig a'm' dhéigh, is cumhachdaiche e na mi, agus cha'n airidh mise air a bhrògan a ghiùlan : baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh, agus le teine :

12 Aig am bheil a ghuit 'na làimh, agus glanaidh e gu ro bhaileach 'urlar-bualaidh, agus cruinnichidh e a chruthneachd d'a thigh-tasgaidh² : ach loisgidh e am moll le teine nach feudar a mhùchadh.

13 An sin thàinig Iosa o Ghalile gu Jordain a dh'ionnsuidh Eoin, chum gu'm biodh e air a bhaisteadh leis.

14 Ach bhac Eoin e, ag ràdh, A ta feum agamsa bhi air mo bhaisteadh leatsa, agus am bheil thusa a' teachd a m' ionnsuidh-sa ?

15 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Leig do'n chùis a bhi mar so a nis : oir mar so is iomchuidh dhuinn gach uile fhìreantachd a choimhliondadh. An sin dh'fhluaing e dha.

16 Agus un uair a bhaisteadh Iosa, chaidh e air ball

¹ aidrheit.

² thaisg-thigh.

MATA IV.

suas as an uisge ; agus, feuch, dh'fhosgladh nèamh dha, agus chunnaic e Spiorad Dé a' turirling¹ mar choluman, agus a' teachd air-san :

17 Agus, feuch, guth o nèamh, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

CAIB. IV.

1 Bhuaire an diabhul Criod. 17 An déigh do Iosa buadhachadh air, thòisich e air searmonachadh. 24 Shlànuich e sluagh a bha easlan.

A N sin threòraicheadh Iosa leis an Spiorad do'n fhàsach, chum gu'm biodh e air a bhuaireadh leis an diabhul.

2 Agus an uair a thraig e dà fhichead là agus dà fhichead oidhche, an déigh sin bha ocras air.

3 Agus air teachd do'n bhuaireadair d'a ionnsuidh thubhairt e, Ma's tu MacDhé, thoir àithne do na clochaibh so a bhi 'nan aran.

4 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, A ta e sgrìobhta, Cha'n ann le h-aran a mhàin a bheathaichear duine, ach leis gach uile fhocal a thig o bheul Dé.

5 An sin thug an diabhul e do'n bhaile naomh, agus chuir e air binnein an team-puill e.

6 Agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu fèin sìos : oir a ta e sgrìobhta, gu toir e àithne d'a ainglibh mu d' thimchioll, agus tog-aidh iad suas thu 'nan làmhaibh, chum nach buail thu, uair air bith, do chos air cloich.

7 Thubhairt Iosa ris a rìs,

A ta e sgrìobhta, Cha bhuaire² thu an Tighearna do Dhia.

8 Thug an diabhul e a rìs chum beinne ro àird, agus nochd e dha uile rioghachdan an domhain, agus an glòir ;

9 Agus thubhairt e ris, Iad so uile bheir mise dhuit, ma thuiteas tu sìos agus ma ni thu aoradh dhomhsa.

10 An sin thubhairt Iosa ris, Imich uam, a Shatain : oir a ta e sgrìobhta, Bheir thu aoradh do'n Tighearna do Dhia, agus dhasan 'na aonar ni thu seirbhis.

11 An sin dh'fhàg an diabhul e ; agus, feuch, thàinig aingil agus fhritheil iad da.

12 Ach an uair a chual Iosa gu'n do chuireadh Eoin an làimh, dh'imich e do Ghalile.

13 Agus air fàgail Nasaret da, thàinig e agus ghabh³ e còmhnuidh ann an Caper-naum, a ta ri taobh⁴ na fairge, ann an leth-iomall Shabuloin agus Nephtalim

14 A chum gu'n coimh-liontadh an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,

15 Talamh Shabuloin, agus talamh Nephtalim, slighe na fairge air an taobh thall do Iordan⁵, Galile nan Ciñneach :

16 Am pobull a bha 'nan suidhe an dorchadas, chunn-aic iad solus mòr ; agus a ta solus air éirigh do na daoin-ibh a bha 'nan suidhe an tìr agus an sgàil a' bhàis.

17 O sin a mach thòisich Iosa air searmoin a dheanamh, agus a ràdh, Gabhaibh aithreachas, oir a ta rioghachd nèimhl am fogus.

¹ teachd a nnas.

² dearbh.

³ rinn. ⁴ chois. ⁵ ri tanbh Jordain

18 Agus ag imeachd do Iosa ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e dithis bhràithre, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lin san fhairge : (oir b'iасгаиреан iad.)

19 Agus thubhairt e riu, Leanaibh mise, agus ni mi iasgairean air daoinibh dhibh.

20 Agus air ball dh'fhàg iad na lionta, agus lean iad esan.

21 Agus air triall da as a sin, chunnaic e dithis eile bhràithre, Seumas *mac* Shebede, agus Eoin a bhràthair, ann an luing maille r'an athair Sebede, a' càradh an lion : agus ghairm e iad.

22 Agus air ball dh'fhàg iad an long agus an athair, agus lean iad e.

23 Agus dh'imich Iosa timchioll Ghalile uile, a' teagasg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rioghachd, agus a' slànuchadh gach gnè thinnis, agus gach gnè euail am measg an t-sluaigh.

24 Agus chaith a chliu feadh Shiria uile : agus thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha euslan, agus a bha air an cuibhreachadh le galarráibh, agus iomadh gnè phianta, agus iadsan aig an robh deamhain annta, agus air an robh an tuiteamas¹, agus luchd pairilis²; agus shlànuish e iad.

25 Agus lean cuideachd mhòr e o Ghalile, agus o Dhecapolis, agus o Ierusalem, agus o Judea, agus o na criochaibh a ta an taobh thall do Iordan.

1 *Searmoin Chriosd air a' bheinn, anns an bheil na h-oched beannachdan, 17 agus mìneachadh an lagha.*

A GUS an uair a chunnaic Iosa an sluagh, chaith e suas air beinn ; agus air suidhe dha, thàinig a dheis-ciobuil d'a ionnsuidh.

2 Agus dh'fhosgail e a bheul, agus theagaist e iad, ag ràdh,

3 Is beannaichte iadsan a ta bochd 'nan spiorad : oir is leo rioghachd nèimh.

4 Is beannaichte iadsan a ta ri bròn : oir gheibh iad sòlas.

5 Is beannaichte na daoine macanta³ : oir sealbhaichidh iad an talamh mar oighreachd.

6 Is beannaichte an dream air am bheil ocras agus tart na còrach⁴ : oir sàsuichear iad.

7 Is beannaichte na daoine tròcaireach : oir gheibh iad tròcain.

8 Is beannaichte na daoine a ta glan 'nan eridhe : oir chi iad Dia.

9 Is beannaichte luchddéanamh na sìthe : oir goir-ear clann Dé dhiubh.

10 Is beannaichte an dream a ta fulang geur-leanmuinn air son na còrach : oir is leosan rioghachd nèimh.

11 Is beannaichte bhitheas sibh an uair a bheir daoine anacainnt dhuibh, agus a ni iad geur-leanmuinn *oirbh*, agus a labhras iad gach uile dhroch fhocal ribh gu breugach, air mo sgàth-sa.

¹ tinneas na gealaich, tuiteamach.

² crith-ghalair.

³ ciùin.

⁴ a' cheartais, na fìreantachd.

12 Deanaibh gairdeachas, agus bithibh ro shubhach ; oir is mòr bhur duais air nèamh : oir mar sin rinn iad geur - leanmuinn air na fàidhibh a bha roimhibh.

13 Is sibhse salann na talmhainn : gidheadh ma chailleas an salann a bhlas, ciod leis an saillear e ? cha'n 'eil feum ann o sin suas, ach a thilgeadh mach, agus a shaltairt fo choasaibh dhaoine.

14 Is sibhse solus an t-saoghal. Cha'n sheudar baile a ta air a shuidheachadh air sliabh fholach.

15 Agus cha las daoine coinneal, chum gu'n cuir iad i fuidh shoitheach, ach ann an coinnleir, agus ni i solus do na bheil a stigh.

16 Gu ma h-ann mar sin a dhealraicheas bhur solus an làthair dhaoine, chum gu faic iad bhur deadh oibre, agus gu toir iad glòir do bhur n-Athair a ta air nèamh.

17 Na measaibh gu'n d-thàinig mise a bhriseadh¹ an lagha no nam fàidhean ; cha'n ann² a bhriseadh a thàinig mi, ach a choimhlionadh.

18 Oir a ta mi ag ràdh³ ribh gu firinneach, Gus an téid⁴ nèamh agus talamh thairis, cha téid aon lide⁵ no aon phunc do'n lagh thairis, gus an coimhlionar gach aon ni.

19 Air an aobhar sin ge b'e neach a bhriseas aon do na h-àitheantaibh so a's lugha, agus a theagaisgeas daoine mar sin, goirear an duine a's lugha dheth ann an rioghachd nèimh : ach ge

b'e neach a ni, agus a theagaisgeas iad, goirear duine mòr dheth ann an rioghachd nèimh.

20 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Mur toir bhur fireantachd-sa barrachd air fiéantachd nan sgriobhaiche agus nam Phairiseach, nach téid sibh, air chor air bith, a steach do rioghachd nèimh.

21 Chuala sibh, gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na dean mortadh ; agus ge b'e neach a ni mortadh, bithidh ean cunnart a' bhreitheanais.

22 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach aig am bi fearg r'a bhràthair gun aobhar, gu'm bi e an cunnart a' bhreitheanais : agus ge b'e neach a their r'a bhràthair, Raca, gu'm bi e an cunnart na comhairle : ach ge b'e neach a their, Amadain, gu'm bi e an cunnart teine ifrinn.

23 Uime sin ma bheir thu do thabhartas⁶ chum na h-altarach⁷, agus gu'n cuimhnich thu an sin gu bheil ni air bith aig do bhràthair a'd' aghaidh ;

24 Fàg do thabhartas an sin an làthair na h-altarach, agus imich, agus dean réite air tùs ri d' bhràthair, agus an déigh sin thig agus tabhair uait do thiодlac.

25 Bi réidh ri d' eascaraid gu luath, am feadh a bhios tu maille ris san t-slighe : air eagal gu'n toir an t-eascaraid thairis thu do'n bhreitheamh, agus gu'n toir am breitheamh thu do'n mhaor, agus gu tilgearam priosan thu.

¹ a sgaoileadh.

³ d:irim, theiream.

7

² ni h-ann.

⁴ an d' théid.

⁶ thiодlac.

⁵ aon iota

⁷ al. aire.

26 A ta mi ag ràdh riut gu firinneach nach téid thu mach as a sin, gus an ioc thu an fheoirling¹ dheireannach.

27 Chuala sibh gu'n dubhradh ris² na sinnsiribh, Na dean adhaltrannas.

28 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a dh'amh-airceas air mnaoi chum a miannachadh, gu'n d'rinn e adhaltrannas leatha cheana 'na chridhe.

29 Agus ma bheir do shùil dheas aobhar tuislidh dhuit, spion a mach i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorpaile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

30 Agus ma bheir do làmh dheas oilbheum dhuit, gearr dhìot i, agus tilg uait i: oir is fearr dhuit gu sgriosar aon do d' bhallaibh, na do chorpaile bhi air a thilgeadh do ifrinn.

31 Agus a dubhradh, Ge b'e chuireas a bhean phòsda air falbh, thugadh e litirdhealaich dhi.

32 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean-phòsda féin, ach a mhàin air son striop-achais, gu bheil e toirt oirre adhaltrannas a dheanamh: agus an ti a phòsas a' bhean sin a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

33 Mar an ceudna, chuala sibh gu'n dubhradh ris na sinnsiribh, Na tabhair mionnan eitheich, ach coimhlion do mhionnan do'n Tighearna.

34 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na tugaibh mionnan

idir: na tugaibh air nèamh, oir is e righ-chaithir Dhé e.

35 Natugaibh air an talamh, oir is e stòl a chos e: na tug-aibh air Ierusalem, oir is e baile an righ mhòir e.

36 Na tabhair mionnan air do cheann, oir cha'n urrainn thu aon fhuiltein a dheanamh geal no dubh.

37 Ach gu ma h-e is còmh-radh dhuibh, Seadh, seadh: Ni h-eadh, ni h-eadh; oir ge b'e ni a bhios os ceann so, is ann o'n olc a ta e.

38 Chuala sibh gu'n dubhradh, Sùil air son sùla, agus fiacail air son fiacula.

39 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Na cuiribh an aghaidh an uilc: ach ge b'e neach a bhuaileas tu air do ghial deas, tionndaidh thuige an gial eile mar an ceudna.

40 Agus an ti le'm b'àill thusa a thagradh san lagh, agus do chòta a bhuin diot, leig leis d'fhalluinn mar an ceudna.

41 Agus ge b'e bheir leis air feadh mile a dh'aindeoin thu, imich leis air feadh dhà mhile.

42 Tabhair do'n tu a dh'iarras ort; agus uaithsan le'm bu mhiann iasachd fhaotainn uait, na pill air falbh.

43 Chuala sibh gu'n dubhradh, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach, agus bithidh fuath agad do d' nàmhaid.

44 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Biadh gràdh agaibh do bhur naimhdibh, beannaichibh an dream a mhallaicheas sibh, deanaibh maith do na daoinibh air am beag sibh, agus deanaibh urnuigh

MATA VI.

air son na muinntir a ta buntuinn ribh gu naimhdeil, agus a ta 'g ur geur-leanmhuinn :

45 A chum gu'm bi sibh 'nur cloinn aig bhur n-Athair a ta air nèamh : oir a ta esan a' tabhairt air a ghréin féin éirigh air na droch dhaoinibh, agus air na deadh dhaoinibh, agus a' cur uisce air na fìreanaibh agus air na neo-fhìreanaibh.

46 Oir ma bhios grádh agaibh do'n mhuiantir aig am bheil gràdh dhuibh, ciad an duais a gheibh sibh ? nach 'eil eadhon na cìs-mhaoir a' deanamh an ni cendna ?

47 Agus ma chuireas sibh failte air bhur bràithribh féin a mhàin, ciad a tha sibh a' deanamh thar chàch? nach 'eil na cìsmhaoir féin a' deanamh an ni ceudna ?

48 Air an aobhar sin bitibh-sa coimhlionta¹ mar a ta bhur n-Athair a ta air nèamh coimhlionta.

CAIB. VI.

¹ *Tha Criosd a' labhairt mu dhéirc, 5 mu urnuigh, 14 mu mhaiteaneas d'ar bràithribh, 16 mu thrasgaich, 25 agus mu ro-chùram an t-saoighail so.*

THUGAIBH an aire nach toir² sibh bhur déirc am fianuis dhaoine, chum gu'm faicear leo sibh ; no cha'n fhaigh sibh tuarasdal o bhur n-Athair a ta air nèamh.

2 Uime sin, an uair a bheir thu do dhéirc, na toir fa'ncar galltromp a shéideadh romhad, mar a ni na cealgairean, anns na sionagogaibh, agus anns na sràidibh, chum gu faigh iad glòir o dhaoinibh. Gu firinneach a ta mise ag

ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

3 Ach an uair a bheir thusa déirc, na biodh fios aig do làimh chlì ciad a ta do làmh dheas a' deanamh ;

4 Chum gu'm bi do dhéirc an uaignidheas : agus bheir t'Athair a chi an uaignidheas, duais dhuitse gu follaiseach.

5 Agus an uair a ni thu urnuigh, na bi mar luchd an fhuar-chràbhaidh : oir is ion-mhuinn leo urnuigh a dheanamh anns na sionagogaibh, agus ann an coinneachadh nan sràid 'nan seasamh, chum gu faicear le daoinibh iad, Gu deimhin tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an tuarasdal aca.

6 Ach thusa, an uair a ni thu urnuigh, imich a steach do d' sheòinar, agus air dùnadh do dhoruis duit, deanurnuigh ri t'Athair a ta an uaignidheas, agus bheir t'Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

7 Ach an uair a ni sibh urnuigh na gnàthaichibh athiarrais dhòmhain, mar na Cinnich : oir saoilidh iadsan gu'n éisdear riu air son liomhoireachd am focla.

8 Uime sin na bitibh-sa cosmuil riu ; oir a ta fios aig bhur n-Athair cia iad na nithe a ta dh'uireasbhuidh oirbh, mu'n iarr sibh air iad.

9 Air an aobhar sin deanuibh-sa urnuigh air a' mhodh so : Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichear t'ainm.

10 Thigeadh do rioghachd. Deanardo thoil air an talamh, mar a nithear air nèamh.

MATA VI.

11 Tabhair dhuinn an diugh ar n-aran laitheil.

12 Agus maith dhuinn ar facha, amhuil mar a mhaith-eas sinne d'ar luchd-fiach¹.

13 Agus na leig am buair-eadh sinn ; ach saor sinn o olc : oir is leatsa an rioghachd, agus an cumhachd, agus a' ghlòir, gu siorruidh. Amen.

14 Oir ma mhaiteas sibh an cionta do dhaoinibh, maithidh bhur n-Athair nèamhaidh dhuibh-sa mar an ceudna :

15 Ach mur maith sibh an cionta do dhaoinibh, cha mhò a mhaiteas bhur n-Athair dhuibh-sa bhur cionta.

16 Agus an uair a ni sibh trasgadh, na bitheadh gruaim air bhur gnùis, mar luchd an fhuar-chràbhaidh : oir cuiridh iadsan mi-dhreach air an aghaidh chum gu faicear le daoinibh iad a bhi trasgadh. Tha mi ag ràdh ribh gu firinneach, gu bheil an tuarasdal aca.

17 Ach thusa, an uair a ni thu trasgadh, cuir oladh air do cheann, agus ionnail t'aghaidh²:

18 Chum nach faicear le daoinibh gu bheil thu a' deanamh trasgaidh, ach le t'Athair a ta an uaignidheas : agus bheir t'Athair a chi an uaignidheas, duais dhuit gu follaiseach.

19 Na taisgibh dhuibh féin ionmhais air an talamh, far an truaill³ an leomann⁴ agus a' mheirg e, agus far an cladh-aich na meirlich a stigh agus an goid iad.

20 Ach taisgibh ionmhais dhuibh féin air nèamh, far

nach truaill an leomann no a' mheirg, agus nach cladh-aich, agus nach goid na meirlich.

21 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, is ann an sin a bhios bhur chridhe mar an ceudna.

22 Is i an t-sùil solus a' chuirp : uime sin ma bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile lan soluis.

23 Ach ma bhios do shùil gu h-olc, bithidh do chorp uile dorcha. Air an aobhar sin ma tha an solus a ta annad 'na dhorchadas, cia mòr an dorchadas sin.

24 Cha'n urrainn neach air bith seirbhis a dheanamh do dhà Thighearn : oir an dara cuid bithidh fuath aige do neach aca, agus gràdh do neach eile ; no gabhaidh e le neach aca, agus ni e tàir air neach eile. Cha'n urrainn sibh seirbhis a dheanamh do Dhia agus do Mhamon.

25 Uime sin, a ta mise ag ràdh ribh, Na biodh ro-chùram oirbh mu thimchioll bhur beatha, ciod a dh'itheas no dh'òlas sibh ; no mu thimchioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh. Nach mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na'n t-eudach ?

26 Amhaircibh air eunlaith an athair : oir cha chuir iad siol, agus cha bhuain iad, agus cha chruinnich iad an saibhlibh : gidheadh a ta bhur n-Athair nèamhaidh-sa 'g am beathachadh. Nach fearr sibhse gu mòr na iadsan ?

27 Agus cò agaibh le mòr-chùram a dh'fheudas aon làmh-choille⁵ a chur r'a àirde féin ?

¹ seichneinibh. ² t'eudan.

³ mill.

10

⁴ an reudan, a' mhiol-chròn.

⁵ bhann-làmh.

MATA VII.

28 Agus c'ar son a ta sibh ro chùramach mu thimchioll bhur culaidh? fòghlumaibh cionnus a ta na lilighean a' fàs sa' mhachair; cha saothraich iad, agus cha sniomh iad.

29 Gidheadh a ta misè ag ràdh ribh, Nach robh Solamh féin 'na uile ghlòir, air eudachadh mar aon diubbh so.

30 Air an aobhar sin, matha Dia mar sin a' sgeadachadh feoir na macharach' a ta an diugh ann, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn, nach mò na sin a sgeadaicheus e sibhse, a dhaoine air bheag creidimh?

31 Uime sin na bithibh làn do chùram, ag radh, Ciod a dh'itheas sinn? no ciod a dh-òlas sinn? no ciod a chuireas sinn umainn?

32 (Oir iad so uile iarraidh na Cinnich;) oira ta fios aig bhur n-Athair nèamhaidh gu bheil feum agaibh-sa air na nithibh so uile.

33 Ach iarraibh air tùs rioghachd Dhe, agus 'fhir-eantachd-san, agus cuirearn na nithe so uile ribh.

34 Uime sin, na bitheadh ro-chùram oirbh mu thimchioll an là màireach: oir bithidh a làn do chùram air an là màireach mu thimchioll a nithe féin: is leor do'n là 'olc féin.

CAIB. VII.

¹ Tha ar Slànuighear a' crionuchadh breth ghrad, 6 a' toirmearasg nithe naomha chur an neo-shuin, 7 agus ag orduchadh urnuigh a dheanamh. ¹³ Chomhairlich e do gach neach dol a steach air an dorus chumhann

NA tugaibh breth, chum nach toirear breth oirbh:

2 Oir a réir na breth a bheir sibh, bheirear breth oirbh: agus leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.

3 Agus c'ar son a ta thu a' faicinn an smùirnein¹ a ta an sùil do bhràthar, ach nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

4 No cionnus a their thu ri d'bhràthair, Fulaing dhomh an smùirnein a spònadh as do shùil; agus, feuch, an t-sail ann do shùil féin?

5 A chealgair, buin air tùs an t-sail as do shùil féin; agus an sin is léir dhuit gu maith an smùirnein a bhuntuinn à sùil do bhràthar.

6 Na toiribh an ni naomh do na madraibh, agus na tilgibh bhur nèamhnuidean am fianuis nam muc, air eagal gu saltair iad orra le'n cos-aibh, agus² air pilltinn doibh gu reub iad sibh féin as a chéile.

7 Iarraibh, agus bheirear dhuibh · siribh³, agus gheibh sibh: buailibh *an dorus*, agus fosgailear dhuibh.

8 Oir gach uile neach a dh'iarras, glacaiddh e: agus ge b'e a shireas, gheibh e: agus do'n ti a bhuaileas *an dorus*, fosgailear.

9 Oir cò an duine agaibhsa, ma's e's gu'n iarr a mhac aran, a bheir cloch dha?

10 Agus ma's iasg a dh-iarras e, an tabhair e nathair dha?

11 Air an aobhar sin ma's aithne dhuibhsa a ta olc, tiодhlacan maithe a thabhairt

do bhur cloinn, nach mò na sin a bheir bhur n-Athair a ta air nèamh nithe maithe dhoibhsan a dh'iaras air iad?

12 Uime sin, gach uile ni bu mhiann leibh daoine a dheanamh dhuibh-sa, deanaibh-sa a leithid dhoibhsan mar an ceudna : oir is e so an lagh agus na fàidhean.

13 Imichibh a steach air an dorus chumhann ; oir is farsuinn an dorus, agus is leathan an t-sligte a ta treòrachadh chum sgrios, agus is lìonmhòr iad a ta dol a steach oirre :

14 Ach is¹ cumhann an dorus, agus is aimhleathan an t-sligte a ta treòrachadh chum na beatha, agus is tearc iad a ta 'g amas oirre.

15 Coimhilibh sibh féin o na fàidhibh bréige, a thig d'ur n-ionnsuidh ann an culaidh-ibh chaorach, ach a ta o'n leth a stigh 'nam madaibh-alluidh.

16 Air an toraibh aithnichidh sibh iad : an tionail daoine dearcan-fiona do dhrisibh, no figean do na foghanuanaibh²?

17 Agus mar sin bheir gach uile chrann maith toradh maith : ach bheir an droch chrann droch thoradh.

18 Cha'n fhead a' chraobh mhaith droch thoradh a ghiùlan³, no an droch chraobh toradh maith a thabhairt.

19 Gach uile chrann nach giùlain toradh maith, gearrar sios e, agus tilgear san teine e.

20 Air an aobhar sin, is ann air an toraibh a dh'aithnicheas sibh iad.

21 Cha'n e gach uile neach a their riomsa, A Thighearn, a Thighearn, a théid a steach do rioghachd nèimh ; ach an ti a ni toil m' Athar-sa a ta air nèamh.

22 Is iomadh iad a their riomsa san là ud, A Thighearn, a Thighearn, nach d'rinn sinn fàidheadaireachd a' t'ainm-sa ? agus a' t'ainm-sa nach do thilg sinn a mach deamhain? agus a' t'ainm-sa nach d'rinn sinn iomadh miorbhui.

23 Agus an sin aidichidh mise gu follaiseach dhoibh, Cha b'aithne dhomh riamh sibh : imichibh uam, a luchdeanamh na h-eucorach.

24 Air an aobhar sin, gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus a ni iad, samhluichidh mi e ri duine glic, a thog a thigh air carraig :

25 Agus thuirling⁴ an tuisge, agus thàinig na tuilean, agus shéid na gaothan, agus bhual iad air an tigh sin : agus cha do thuit e, oir bha a bhunadh suidhichte air carraig.

26 Agus gach uile neach a chluinneas na briathra so agamsa, agus nach coimhlion iad, samhluichear e ri duine amaideach a thog a thigh air a' ghaineamh :

27 Agus thuirling an tuisge, agus thàinig na tuilean, agus shéid na gaothan, agus bhual iad air an tigh sin : agus thuit e ; agus bu mhòr a thuitem.

28 Agus tharladh⁵, an uair a chriochnaich Iosa na briath-

¹ do bhragh gur. ² cluaranaibh.

³ iomchar.

⁴ thàinig a nuas.

⁵ thachair.

ra so, gu'n do ghabh am po-bull iongantas r'a theagaisg-san :

29 Oir theagaisg e iad mar neach aig an robh cumhachd¹, agus cha'n ann mar na sgríobhaichean.

CAIB. VIII.

1 *Għlan Criosd an lobhar; 5 shlānu-uc e seirbhiseach a' Chaiptin-ceed; 14 agus māthair-chéile Pheadair; 23 Chiùinich e an fhairge, 28 agus thilg e mach deamhain à dithis dhavine.*

A GUS air teachd a nuas o'n bheinn dha, lean cuideachd mhòr e.

2 Agus, feuch, thàinig lobhar, agus rinn e aoradh dha, ag ràdh, A Thighearna, ma's àill leat, is comasach thu air mise a ghlanadh.

3 Agus shin Iosa mach a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is àill leam ; bi thusa glan. Agus air ball bha a luibhre air a glanadh.

4 Agus thubhairt Iosa ris, Feuch nach innis thu do dhuine sam bith, ach imich, taisbein thu féin do'n t-sagart, agus thoir d'a ionnsuidh² an tiodhlac a dh'aithn Maois, mar fhanuis dhoibh.

5 Agus air dol do Iosa a steach do Chaper-naum, thàinig d'a ionnsuidh Caiptin-ceed, a' guidhe air,

6 Agus ag ràdh, A Thighearna, tha m'òglach 'na luidhe a stigh am pairilis, agus air a phianadh gu h-anabarrach.

7 Agus thubhairt Iosa ris, Théid mise, agus slànuichidh mi e.

8 Agus air freagairt do'n Chaiptin-ceed, thubhairt e, A Thighearna, cha'n airidh

mise air thusa a theachd a steach fo m' chleith : ach a mhàin abair am focal, agus slànuicheadh m'òglach.

9 Oir is duine mise féin a ta fuidh ughdarris, aig am bheil saighdeara fodham : agus their mi ris an fhear so, Imich, agus imichidh e : agus ris an fhear so eile, Thig, agus thig e : agus ri m'sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

10 'Nuair a chual Iosa so, ghabh e iongantas, agus thubhairt e ris a' mhuinntir a lean e, Gu firinneach a ta mi ag ràdh ribh, ann an Israel féin nach d'fhuair mi creidimh cò mòr as so.

11 Agus a ta mi ag ràdh ribh, gu'n tig mòran o'n àird an ear, agus o'n àird an iar, agus gu'n suidh iad maille ri Abraham, agus Isaac, agus Jacob, ann an rioghachd nèimh :

12 Ach gu'n tilgear clann na rioghachd ann an dorchadas a ta 'n leth a muigh ; bithidh an sin gul agus giøsgan³ fhiacal.

13 Agus thubhairt Iosa ris a' Chaiptin-ceed, Imich romhad, agus biodh dhuit a réir mar a chreid thu. Agus shlānuicheadh 'òglach air an uair sin féin.

14 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh Pheadair, chunn-aic e māthair a mhnà 'na luidhe, agus i ann am fiabhrus⁴.

15 Agus bhean e r'a làimh, agus dh'fhàg am fiabhrus i : agus dh'éirich i, agus rinn i frithealadh dha⁵.

16 Agus an uair a bha am

¹ ughdarris   ² thuige, chuige.

MATA VIII.

feasgar air teachd, thug iad d'a ionnsuidh mòran anns an robh deamhain; agus thilg e na spioraid a mach le 'f hocal, agus shlànuiuch e iad uile a bha eùslan :

17 A chum gu'n coimhliontadh¹ an ni a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh, Ghabh esan ar n-anmhuinn-eachdan air féin, agus ghiùlain e ar n-euslaintean.

18 Agus an uair a chunnais Iosa sluagh mòr m'a thimchioll, dh' àithn e dol á sin do'n taobh eile.

19 Agus thàinig sgrìobhaiche àraidih, agus thubhairt e ris, A mhaighsti, leanaidh mise thu, ge b'e taobh a théid thu.

20 Agus thubhairt Iosa ris, Tha tuill aig na sionnaich, agus nid aig eunlaith an athair²; ach cha'n 'eil aig Mac an duine ionad anns an cuire a cheann fuidh.

21 Agus thubhairt fear eile d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, leig dhomh-saimeachd air tús agus m'athair adhlacadh.

22 Ach thubhairt Iosa ris, Lean mise, agus leig leis na mairbh am mairbh féin adhlacadh.

23 Agus air dol dhassan a steach do luing, lean a dheisciobuil e.

24 Agus, feuch, dh' éirich doinionn³ mhòrain air fhairge, ionnus gu'n d'fholach na tuinn an long : ach bha esan 'na chodal.

25 Agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A

Thighearn, teasairg sinn : a ta sinn caillte.

26 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh eagalach, sibhse air bheag creidimh ? An sin dh' éirich e, agus chronuich e na gaothan agus an fhairge ; agus bha ciùine mhòr ann.

27 Ach ghabh na daoine iongantas, ag ràdh, Ciòd⁴ e ghnè dhuine so, gu bheil na gaotha féin agus an fhairge umhal dha ?

28 Agus air teachd dha do'n taobh eile, gu tir na Ger-geseneach⁵, thachair dithis dhaoine air, anns an robh deamhain, a' teachd a mach as na h-àitibh adhlaic, agus iad ro gharg, ionnus nach feudadh duine sam bith an t-slighe sin a ghabhail.

29 Agus, feuch, ghlaodh iad, ag ràdh, Ciòd e ar gnothuch-ne riut, Iosa a Mhic Dhé ? An d'thàinig thu an so g'ar pianadh roimh an àm ?

30 Agus bha treud mòr mhuc am fad uatha, ag ionalt-radh.

31 Agus dh' iarr na deamhain a dh' athchuinge airasan, ag ràdh, Ma thilgeas tu mach sinn, leig dhuinn dol san treud mhuc ud.

32 Agus thubhairt e riu, Imichibh. Agus air dol a mach dhoibh, chaideh iad anns an treud mhuc : agus, feuch, ruith an treud mhuc uile gu dian sìos air ionad corrach⁶, do'n chuan ; agus chailleadh sna h-uisgeachaibh iad.

33 Agus theich na buachaillean, agus chaideh iad do'n

¹ Air chor as gu'n do choimhliadh.
² aidheir.

³ stoirm.
⁵ Gadareneach.
⁴ Creud.
⁶ cas.

MATA IX.

bhaile, agus dh'innis iad na nithe so uile, agus na thachair dhoibhsan anns an robh na deamhain.

34 Agus, feuch, chaidh am baile uile a mach a choinneachadh Iosa; agus an uair a chunnaic iad e, ghuidh iad airimeachd as an criochaibhsan.

CAIB. IX.

1 *An déigh do Chriosd neach air an robh am pairilis a leigheas, 9 ghairm e Mata o bhòrd na clise; 10 dh'ith e maille ri clismhaoir agus ri peacaich; 20 shlànuich e bean air an robh dortadh fula; 32 ogus duine balbh anns an robh deamhan.*

A GUS air dol an luing dha, chaidh e thar an uisge, agus thàinig e d'a bhaile féin.

2 Agus, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine air an robh am pairilis, 'na luidhe air leabaidh: agus an uair a chunnaic Iosa an creidimh, thubhairt e ri fear na pairilis, Biadh deadh mhisneach agad, a mhic, a ta do pheacanna air am maitheadh dhuit.

3 Agus, feuch, thubhairt dream àraidh do na sgrìobhaichibh annnta féin, A ta am fear so a' labhairt toibheim¹.

4 Agus air do Iosa an smuainteann fhaicinn, thubhairt e, C'ar son a ta sibh a' smuaineachadh uilc ann bhur cridheachaibh?

5 Oir cia is usadh a ràdh, A ta do pheacanna air am maitheadh dhuit? no a ràdh, Eirich agus imich?

6 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacanna a mhaiteadh air an talamh,

(thubhairt e an sin ri fear na pairilis,) Eirich, tog do leabaidh, agus imich do d' thigh.

7 Agus dh'éirich e, agus chaidh e d'a thigh féin.

8 Ach an uair a chunnaic am' pobull so, ghabh iad iongantas, agus thug iad glòir do Dhia, a thug a leithid so a chumhachd do dhaoinibh.

9 Agus ag dol do Iosa as an àite sin, chunnaic e duine 'na shuidhe aig bòrd na cise, d'am b'ainm Mata; agus thubhairt e ris, Lean mise. Agus dh'éirich e, agus lean se e.

10 Agus tharladh, air suidhe do Iosa aig biadh sanitagh, feuch, thàinig mòran chismhaor agus pheacach, agus shuidh iad sios maille ris-san agus r'a dheisciobluibh.

11 Agus an uair a chunnaic na Phairisich so, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a dh'itheas bhur maighstir-sa maille ri cùs-mhaor-aibh agus ri peacachaibh?

12 Ach an uair a chual Iosa so, thubhairt e riu, Cha'n ann aig a' mhuinnitir a ta slàn a ta feum air an léigh, ach aig a' mhuinnitir a ta euslan.

13 Ach imichibh agus fòghlumaibh ciod is ciall da so, Tròcair is àill leam, agus cha'n iobairt: oir cha d-thàinig mise a ghairm nam fireanach, ach nam peacach chum aithreachais.

14 An sin thàinig deisciobuil Eoin d'a ionnsuidh, ag ràdh, C'ar son a ta sinne agus na Phairisich a' trasgadh gu minic, ach ni 'm bheil do dheisciobuil-sa a' trasgadh?

15 Agus thubhairt Iosa riu,

¹ dia-mhasluachaibh.

Am feud clann seòmair an fhir-nuadh-phòsda¹ bhi brònach, am feedh a bhitheas am fear-nuadh-pòsda maille riu ? Ach thig na làithean anns an toirear am fear-nuadh-pòsda uatha, agus an sin ni iad trasgadh.

16 Cha chuir duine sam bith mìr do eudach nuadh air sean eudach : oir buinidh an ni a chuireadh g'a lionadh suas as an eudach, agus nithear an reubadh ni's miosa.

17 Cha mhò a chuireas daoine fion nuadh ann an seann searragaibh²: no brisear na searragan, agus dòirtear am fion, agus caillear na searragan : ach cuiridh iad fion nuadh ann an searragajbh nuadha, agus bithidh iad araon slàn.

18 'Nuair a bha e a' labhairt nan nithe so riu, feuch, thàinig uachdaran àraidh, agus thug e aoradh dha, ag ràdh, Fhuair mo nighean bàs air ball³: ach thig-sa agus cuir do làmh oirre agus bithidh i beò.

19 Agus dh'éirich Iosa, agus lean e féin agus a dheiisciobuil e.

20 (Agus, feuch, thàinig bean, air an robh dòrtadh folare dhà bhliadhna dheug, air a chùlaobh, agus bhean i ri ionall 'eudaich :

21 Oir thubhairt i innte féin, Ma bheanas mi ach ri 'eudach, bithidh mi slàn.

22 Ach air tionndadh do Iosa mu'n cuairt, chunnaic e i, agus thubhairte, A nighean, biodh deadh mhisneach agad ; shlànuich do chreidimh thu.

Agus bha a' bhean slàn o'n uair sin.)

23 Agus an uair a thàinig Iosa gu tigh an uachdarain, agus a chunnaic e an luchd-ciùil, agus a' chuideachd a' deanamh toirm *bhròin*,

24 Thubhairte riu, Imichibh roimhibh, oir cha'n 'eil an nigheanag⁴ marbh ach 'na codal. Agus rinn iad gàire fochaidh ris.

25 Ach an uair a chuireadh a' chuideachd a mach, chaidh e a steach, agus rug e air làimh oirre, agus dh'éirich an nigheanag.

26 Agus chaidh iomradh sin a mach air feedh na tire sin uile.

27 Agus an uair a dh'imich Iosa as a sin, lean dithis dhall e, ag éigheach, agus ag ràdh, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair oirnne.

28 Agus an uair a thàinig e steach do'n tigh, thàinig na doill d'a ionnsuidh : agus thubhairt losa riu, Am bheil sibh a' creidsinn gur comasach mise so a dheanamh ? Thubhairt iad ris, A ta, a Thighearn.

29 An sin bhean e r'an sùilibh, ag ràdh, Biodh e dhuibh a réir blur creidimh.

30 Agus dh'iosgladh an sùilean, agus bhagair Iosa gu geur iad⁵, ag ràdh, Faicibh nach faigh neach air bith fios air so :

31 Ach an uair a dh'imich iad a mach, sgaoil iad a chliù air feedh na dùthcha sin uile.

32 Agus ag dol dhoibhsan a mach, feuch, thug iad d'a ionnsuidh duine balbh anns an robh deamhan.

¹ *shir-na-bainse.*   ² *bhuidheilibh.*

³ *a nis.*

⁴ *cailin.*

⁵ *thug Iosa sparradh geur doibh.*

33 Agus an déigh do'n deamhan a bhi air a thilgeadh a mach, labhair am balbhan : agus ghabh an sluagh iongantas, ag ràdh, Cha'n fhacas a leithid so ann an Israel riamh.

34 Ach thubhaint na Phairisich, Troimh phrionnsa nan deamhan a ta e a' tilgeadh a mach dheimhan.

35 Agus ghabh Iosa mu chuairt nan uile chaithrichean agus bhailtean¹, a' teagassg 'nan sionagogaibh, agus a' searmonachadh soisgeil na rioghachd, agus a'slànuchadh gach uile euslaint agus eucaill am measg a' phobuill.

36 Ach an uair a chunnaic e an sluagh, ghabh e truas diabh, air son gu'n robh iad air fannachadh, agus air an sgapadh o chéile, mar chaoraiach aig nach 'eil buachaill².

37 An sin thubhaint e r'a dheisciobluibh, Gu deimhin is mòr am fogharadh, ach is tearc an luchd-oibre.

38 Uime sin, guidhibh-sa air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

CAIB. X.

¹ Chuir Criod a mach a dhà Abstol deug, agus thug e cumhachd dhoibh mlorbhilean a dheanamh: 5 theugaisg e iad: 16 thug e misneach dhoibh an aghaidh geur-leanmhuiinn, 40 agus gheall e beannachadh do'n dream a ghabhadh riù.

AGUS air gairm a dhà dheisciobul deug d'a ionnsuidh, thug e cumhachd dhoibh an aghaidh nan spiorad neòghlan, gu'n tilgeadh a mach, agus a shlànuchadh

gach gnè euslaint, agus gach gnè eucaill.

2 Agus is iad so ainmean an dà Abstol deug; an ceud *fhear*, Simon d'an goirear Peadar, agus Aindreas a bhràthair, Seumas mac Shebede, agus Eoin a bhràthair;

3 Philip agus Bartolemeu, Tomas, agus Mata an cìsmhaor, Seumas mac Alpheuis, agus Lebeus d'an co-ainm Tadeus;

4 Simon an Canaanach, agus Iudas Iscariot, an neach fòs a bhrath esan³.

5 Chuir Iosa an dà fhear dheug so a mach a' tabhairt àithne dhoibh, ag ràdh, Na gabhaibh gu slighe nan Cinn-each, agus na rachaibh a steach do *aon* bhaile a bhuineas do na Samaraich⁴:

6 Ach gu ma fearr leibh dol a dh'ionnsuidh chaorach chailte tighe Israeil.

7 Agus air imeachd dhuibh, searmonaichibh, ag ràdh, A ta rioghachd nèimh am fagus.

8 Leighisibh an dream a ta tinn, glanaibh na lobhair, [dùisgibh na mairbh,] tilgibh a mach na deamhain: a nasgaidh fhuair sibh, a nasgaidh thugaibh uaibh.

9 Na solairibh òr, no airiod, no umha ann bhur sporanaibh⁵;

10 No màla chum bhur turuis, no dà chòta, no brògan, no bataichean: (oir is airidh am fear-oibre air a lòn⁶.)

11 Agus ge b'e air bith caithir no baile d'an téid sibh a steach feòraichibh cò a ta 'na dheadh airidh innte; agus

¹ bhailte mòra agus beaga.

² aodhaire,

³ an ti a thug thairis esan.

⁴ Samaritans. Sasg.

⁵ criosaibh.

⁶ is fiù am fear-oibre a bhiadh.

MATA X.

fanaibh an sin gus am fàg sibh
an t-àite sin.

12 Agus 'nuair a thig sibh
steach do thigh, beannaichibh
dha.

13 Agus ma's airidh an tigh
sin, thigeadh bhur sìth air ;
ach mur airidh, pilleadh bhur
sith do bhur n-ionnsuidh féin
a rìs.

14 Agus ge b'e neach nach
gabh ribh, agus nach éisd ri
'ur briathraibh ; air dol a
mach as an tigh, no as a' bhaile sin dhuibh, crathaibh
dhibh duslach bhur cos.

15 Gu deimhin tha mi ag
ràdh ribh, gur so-iomchaire a
bhitheas staid fearainn Shodoim agus Ghomorah an là
a' bhreitheanais, na staid a' bhaile sin.

16 Feuch, cuiream-sa sibh-se
mach mar chaoraich am
measg mhadadh-alluidh : air
an aobhar sin lithibh-sa glic
mar na nathraighe, agus neò-
chronail mar na columain.

17 Ach bithibh air bhur
faicill o dhaoinibh, oir bheir
iad an làimh sibh do chomh-
airlibh, agus sgiùrsaidh iad
sibh 'nan sionagogaibh :

18 Agus bheirear sibh an
làthair uachdaran agus rìgh-
rean air mo sgàth-sa, mar
fhanuis dhoibh-san agus do
na Cinnich¹.

19 Ach an uair a bheir iad
an làmh sibh, na biodh e 'na
ro-chàs oirbh cionnus no ciod
a labhras sibh ; oir bheirear
dhuibh, san uair sin féin, an
ni a labhras sibh.

20 Oircha sibhse a labhras,
ach Spiorad bhur n-Athar
féin a labhras annaibh.

21 Agus bheir am bràthair

a bhràthair féin suas chum
bàis, agus an t-athair am mac ;
agus éiridh a' chlann an aghaidh
am párantan, agus bheir
iad fa' near gu cuirear gu bàs
iad.

22 Agus bithidh fuath aig
na h-uile dhaoinibh dhuibh
air son m'ainme-sa : ach, ge
b'e bhuanacheas gus a'
chrìoch, is e so a thèarnar².

23 Agus an uair a ni iad
geur-leanmhuinn oirbh sa'
bhaile so, teichibh gu baile
eile ; oir gu deimhin tha mi
ag ràdh ribh, Nach imich sibh
air feadh bhaltean Israel
mu'n tig Mac an duine.

24 Cha'n 'eil an deisciobul
os ceann a mhaighstir, no an
seirbhiseach os ceann a thigh-
earna.

25 Is leòr do'n deisciobul
a bhi mar a mhaighstir, agus
do'n t-seirbhiseach a bhi mar
a thighearn : ma ghoir iad
Beelseebub do fhear an tighe,
nach mò na sin a ghoireas iad
e d'a mhuinntir ?

26 Uime sin na biodh eagal
oirbh rompa : oir cha'n 'eil
ni sam bith folaichte, nach
foillsichear ; agus an ceilt,
nach aithnichear.

27 An ni a dh'innseas mise
dhuibh san dorchadas, labhraibh
e san t-solus ; agus
an ni a chluinneas sibh sa'
chluais, searmonaichibh e air
mullach nan tighean.

28 Agus na biodh eagal na
muinntir sin oirbh a mharbas
an corp, ach aig nach 'eil
comas an t-anam a mharbh-
adh : ach gu ma mò bhitheas
eagal an Ti sin oirbh, a's urrainn
an corp agus an t-anam a
mhilleadh araon an ifrinn.

¹'nan aghaidh-san agus an aghaidh

nan Geintileach. ²a shlànuichear.

MATA XI.

29 Nach 'eil dà ghealbhonn air an reiceadh air fheoirling : agus cha tuit a h-aon diubh air an talamh as eugmhais *freasdail* bhur n-Athar-sa.

30 Ach a ta eadhon fault-eine bhur cinn uile air an aireamh.

31 Air an aobhar sin na biodh eagal oirbh, is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

32 Uime sin, ge b'e dh'-aidicheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh mise esan mar an ceudna am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

33 Ach ge b'e dh' àich-eadhas mise am fianuis dhaoine, àicheadhaidh mise esan am fianuis m'Athar a ta air nèamh.

34 Na measaibh gu'n d-thàinig mise a chur sithe¹ air an talamh : cha'n ann a chur sithe a thàinig mi, ach a chur claidheimh :

35 Oir thàinig mi a chur duine an aghaidh 'athar, agus na nighinn an aghaidh a màthar, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

36 Agus is iad muinntir a theaghlaich féin a bhitheas 'nan naimhdilbh do dhuine.

37 An ti a ghràdhraigheas athair no màthair ni's mò na mise, cha'n airidh orm e² : agus an ti a ghràdhraigheas mac no nighean os mo cheanna-sa, cha'n airidh orm e :

38 Agus an ti nach glac a chrann-ceusaith, agus nach lean mise, cha'n airidh orm e.

39 An ti a gheibh 'anam, caillidh se e : ach an ti a chailleas 'anam air mo shonsa, gheibh se e ?

40 An ti a ghabhas ribhse,

gabhaidh e riumsa ; agus an ti a ghabhas riumsa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

41 An ti a ghabhas ri fàidh an ainm fàidh, gheibh e duais fàidh ; agus an ti a ghabhas ri firean an ainm firein, gheibh e duais firein.

42 Agus ge b'e bheir cupan a dh'uisge fuar a mhàin r'a òl do aon neach do na daoinibh beaga so, an ainm deisciobuil, gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, nach caill e air chor sam bith a dhuais.

CAIB. XI.

1 *Chuir Eoin a dheisciobuil a dh-ionnsuidh Chriosd.* 7 *Fianuis Chriosd mu thimchioll Eoin.* 18 *Barail an t-sluagh mu thimchioll Eoin agus mu thimchioll Chriosd.* 20 *Chronnich Criod muinntir Bhetsaida, &c.* 28 *A ghàirm tròcaireach do'n t-sluagh a ta fo throm uallaich.*

A GUS tharladh, an uair a chrìochnaich Iosa àith-eantan a thabhairt d'a dhà dheisciobul deug, gu'n d-imich e as a sin a theagasc agus a shearmonachadh 'nam bailtibh.

2 A nis an uair a chual Eoin sa' phriosan gnìomhara Chriosd, chuir e dithis d'a dheisciobluibh d'a ionnsuidh,

3 Agus thubhairt e ris, An tusa an ti ud a bha ri teachd, no am bi sùil againn ri neach eile ?

4 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Imichibh agus innisibh do Eoin na nithe a ta sibh a' cluinntinn agus a' faicinn :

5 A ta na doill a' faotainn³ an radhairc, agus na bacaich agimeachd, a ta na lobhair

¹ *slochart.* ² *cha'n fhiù e mise.*

³ *sagħajiet.*

MATA XI.

air an glanadh, agus na both-air a' cluinntinn, a ta na mairbh air an dùsgadh, agus an soisgeul air a shearmon-achadh do na bochdaibh.

6 Agus is beannaichte an ti nach faigh oilbheum annamsa.

7 Agus air imeachd dhoibhsan air falbh, thòisich Iosa air labhairt ris an t-sluagh mu thimchioll Eoin, *ag ràdh*, Ciod e an ni a chaidh sibh a mach do'n fhàsach a dh'-fhaicinn? an i cuile air a crathadh le gaoith?

8 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'-fhaicinn? *an e* duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn? feuch, a' mhuinntir a chaitheas eudach mìn, is ann an tighibh nan rìghrean a ta iad.

9 Ach ciod e an ni a chaidh sibh a mach a dh'-fhaicinn? *An e* fàidh? seadh, tha mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh.

10 Oir is e so an ti mu'm bheil e sgrìobhta, Feuch, cuiream - sa mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

11 Gu deimhin tha mi ag ràdh ribh, 'nam measg-san a rugadh le mnaibh, nach d'-éirich neach a's mò na Eoin Baiste: gidheadh, an ti sin a's lugh a rioghachd néimh, is mò e na esan.

12 Agus o làithibh Eoin Baiste gus a nis, a ta rioghachd néimh a' fulang ainneirt, agus luchd na h-ainneirt 'ga glacadh le làmhachas-làidir.

13 Oir rinn na fàidhean uile, agus an lagh fàidheadair-eachd gu àm Eoin.

14 Agus ma's toil leibh a ghabhail, is e so Elias a bha ri teachd.

15 Ge b'e aig am bheil cluasan chum éisdeachd, éisdeadh e.

16 Ach coris a shamhlúich-eas mise an ginealach so? Is cosmhuil e ri cloinn a shuidheas anns a' mhargadh¹, agus ag éigheach r'an companaich.

17 Agus ag ràdh, Rinn sinne piobaireachd dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse dannsa: rinn sinne tuireadh² dhuibhse, ach cha d'rinn sibhse gul.

18 Oir thàinig Eoin cha'n ann ag itheadh no ag òl, agus tha iad ag ràdh, A ta deamhan aige.

19 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl, agus tha iad ag ràdh, Feuch, duine geòcach agus pòiteir fiona, caraid chis - mhaor agus pheacach: ach a ta gliocas air a fireanachadh le a cloinn.

20 An sín thòisich e air achmhasan a thabhairt do na bailtibh anns am mò a rinn-eadh d'a oibríbh cumhachdach, air son nach d'rinn iad aithreachas.

21 Is an-aoibhinn duit, a Chorasin; is anaoibhinn duit, a Bhetsaida: oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annaibh-sa, air an deanamh ann an Tirus agus ann an Sidon, is fada o'n a dheanadh iad aithreachas ann an saic - eudach agus an luath.

22 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'm bi staid Thiruis agus Shidoine ni's so-iomchaire ann an là a' bhreitheanais, na bhitheas bhur staid-sa.

¹ anns na margair.

² caoine.

MATA XII.

23 Agus thusa, a Chaper-naum, a ta air do thogail suas gu nèamh, tilgear sios gu h-ifrinn thu : oir nam biodh na h-oibre cumhachdach a rinneadh annad-sa, air an deanainh ann an Sodom, dh'fhanadh e gun a sgrìos gus an diugh.

24 Ach tha mi ag ràdh ribh, gur so-iomchaire a bhitheas e do fhearrann Shodoim ann an là a' bhreith-eanais, na dhuitse.

25 Annan àm sin fhreagair Iosa agus thubhairt e, Tha mi a' toirt buidheachais dhuit, O Athair, Thighearna nèimh agus na talmhainn, air son gu d'fholuich thu na nithe so o dhaoinibh eagnuidh agus tuigseach, agus gu d'-fhoillsich thu iad do leanab-aibh.

26 Seadh, Athair, do bhrigh gu'm b'ann mar sin a bha do dheadh thoil-sa.

27 A ta na h-uile nithe air an tabhairt thairis dhomhsa o m' Athair : agus cha'n aithne do neach air bith am Mac, ach do'n Athair : ni mò is aithne do neach air bith an t-Athair, ach do'n Mhac, agus do gach aon d'an aill leis a' Mhac fhoillseachadh.

28 Thigibh a m' ionnsuidh-sa, sibhse uile a ta ri saothair, agus fuidh throm uallaich, agus bheir mise suaimhneas i dhuibh.

29 Gabhaibh mo chuing oirbh, agus fòghlumaibh uam, oir a ta mise macanta agus iriosal² an cridhe : agus gheibh sibh fois do bhur n-anamaibh.

30 Oir a ta mo chuing-sa

so-iomchair, agus a ta m'uallach eutrom.

CAIB. XII.

1 *Chronich Criosd doille nam Phairiseach nn thimchioll brisidh na sàbaid, 3 le sgriobhnuiribh, 11 le reuson, 13 agus le miortbhus. 22 Shlànuich e agus duine dall agus balbh anns an robh deamhan. 31 Cha mhaitear toibheum an aghaidh an Spioraid naoimh.*

CHAIÐH Iosa san àm sin air là na sàbaid troimh na h-achaibh arbhair, agus bha ocras air a dheisciobuil, agus thòisich iad air diasan arbhair a bhuan, agus itheadh.

2 Ach an uair a chunnait na Phairisich so, thubhairt iad ris, Feuch, a ta do dheisciobuil a' deanamh an ni nach còir a deanamh air là na sàbaid.

3 Agus thubhairt esan riu, Nach do leugh sibh ciod a rinn Daibhidh an uair a bha ocras air féin, agus air a' mhuianntir a bha maille ris ;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a dh'ith e aran na fianuis⁴, nach robh ceaduichte dha féin itheadh, no dhoibhsan a bha maille ris, ach do na sagartaibh a mhàin ?

5 No nach do leugh sibh san lagh, gu bheil na sagairt annan teampull air làithibh na sàbaid a' briseadh na sàbaid, agus iad neò-chiontach ?

6 Ach a ta mise ag ràdh ribh, gu bheil san ionad so neach a's mò na'n teampull.

7 Agus nam biodh fhios agaibh ciod is ciall da so, Tròcair is aill leam agus cha'n iobairt, cha dìeadh sibh an dream a ta neò-chiontach.

¹ fois.

² iùnhail.

³ tre, trèd.

⁴ an t-aran taisbeanta.

8 Oir is e Mac an duine Tighearna na sàbaid.

9 Agus air dha imeachd as a sin, chaidh e steach d'an sionagog;

10 Agus, feuch, bha duine ann aig an robh làmh sheargata: agus dh'fheòraich iad dheth, ag ràdh, Am bheil e ceaduichte leigheas a dheanamh air làithibh na sàbaid? chum gu'm biodh cùis dhìtidh aca 'na aghaidh.

11 Agus thubhairt esan riu, Cò agaibh-sa an duine aig am bi aon chaora, agus, ma thuit-eas i ann an slochd air là na sàbaid, nach beir e oirre, agus nach tog e nios i?

12 Nach mòr ma ta is fearr duine na caora? Uime sin, a ta e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid.

13 An sin thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh: agus shìn e mach i; agus bha i air a h-aiseag slàn, mar an làmh eile.

14 Ach chaidh na Phairisich a mach, agus chum iad comhairle 'na aghaidh, cionnus a dh'fheudadh iad a mhilleadh.

15 Ach an uair a thuig Iosa so, dh'imirich e as a sin: agus lean slòigh mhòr e, agus leighis e iad uile.

16 Agus thug e sparradh dhoibh chum nach deanadh iad aithnichte¹ e:

17 A chum gu coimhliontadh an nì a labhradh le Esaias am fàidh, ag ràdh,

18 Feuch, mo sheirbhiseach féin a thagh mi; m'aon gràdhach anns am bheil tlachd aig m'anam: cuiridh mi mo

Spiorad féin air, agus nochd-aidh e breitheanas do na Cinnich.

19 Cha dean e strì, agus cha ghlaodh e; ni mó a chluinneas neach air bith a ghuth air na sràidibh.

20 Cha bhris e a' chuilc bhrùite, agus cha mhùch e an lion as am bi deatach, gus an tabhair e mach breitheanas chum buaidh.

21 Agus is ann a ainm-san a bhitheas muinighinn aig na Cinnich.

22 An sin thugadh d'a ionnsuidh duine anns an robh deamhan, dall agus balbh: agus shlànuich se e, ionnus gu'n do labhair am balbhan agus gu'n robh an dall a' faicinn.

23 Agus ghabh am pobull uile iongantas, agus thubhairt iad, An e² so Mac Dhaibhidh?

24 Ach an uair a chuala na Phairisich so, thubhairt iad, Cha'n eil am fear so a tilgeadh a mach dheamhan, ach troimh Bheelsebub prionnsa nan deamhan.

25 Agus thuig Iosa an smuaintean, agus thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, nithear 'na fasach i; agus gach uile bhaile no tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, cha seas e.

26 Agus ma thilgeas Satan a mach Satan, a ta e noinnt 'na aghaidh féin; air an aobhar sin cionnus a sheasas a rioghachd?

27 Agus ma tha mise troimh Bheelsebub a' tilgeadh a mach dheamhan, troimh cò am bheil

MATA XII.

bhur clann-sa 'gan tilgeadh a mach? Uime sin bithidh iad 'nam breitheamhnaibh oirbh:

28 Ach ma's ann le Spiorad Dhé a ta mise a' tilgeadh a mach dheamhan, thàinig rioghachd Dhé do bhur n-ionnsuidh-sa¹.

29 No cionnus is urrainn neach dol do thigh duine làidir? agus airneis a thighe a chreachadh, mur ceangail e air tùs an duine làidir? agus an sin creachaидh e a thigh.

30 An ti nach 'eil leam, tha e a m' aghaidh; agus an ti nach cruinnich leam, sgapaidh e.

31 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Gu maithear gach peacadh agus gach toibheum do dhaoinibh: gidheadh cha mhaitear toibheum *an aghaidh* an Spioraid Naoimh do dhaoinibh.

32 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maitear dha e: ach ge b'e neach a labhras an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha mhaitear dha e, anns an t-saoghal so, no anns an t-saoghal a ta ri teachd.

33 An dara cuid deanaibh a' chraobh maith, agus a toradh maith; no deanaibh a' chraobh truaillidh, agus a toradh truaillidh: oir is ann air a toradh a dh'aithnichear a' chraobh.

34 A shliochd nan nathraiche nimhe, cionnus a dh-fheudas sibh nithe maithe a labhairt, o a ta sibh féin olc? oir is ann á pailteas a' chridhe a labhras am beul.

35 Bheir duine maith a

mach nithe maithe á deadh ionmhas a chridhe²: agus bheir an droch dhuine mach droch nithe as a dhroch ionmhas.

36 Ach tha mi ag ràdh ribh, Gu'n toir³ daoine cunntas ann an là a' bhreitheanais air son gach focail dhiomhain a labhras iad.

37 Oir is ann le⁴ d'fhoclaibh a shaorar thu, agus is ann le d'fhoclaibh a dhitear thu.

38 An sin f'hreagair dream àraidih do na sgrìobhaichean agus do na Phairisich, ag ràdh, A mhaighstir, bu mhiann leinn comhara fhaicinn uait.

39 Ach f'bheagair esan agus thubhairt e riu, A ta ginealach olc agus adhaltrannach ag iarraidih comhara, agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhar'an fhàidh Ionais.

40 Oir mar a bha Ionas am broinn na muice-mara tri làithean agus tri oidhchean; is ann mar sin a bhitheas Mac an duine ann an cridhe na talmhainn tri làithean agus tri oidhchean.

41 Eiridh muinntir Ninebh-e sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh iad e; oir rinn iad aithreachas aig searmoin Ionais; agus, feuch, a ta ni's mò na Ionas an so.

42 Eiridh ban-righinn na h-àirdé deas sa' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus dìtidh i e: oir thàinig i o na h-àitibh a's iomallaich do'n talamh a dh'éisdeachd gliocais Sholaimh; agus, feuch, a ta ni's mò na Solamh an so.

43 An déigh do'n spiorad

¹ thugaidh-se. ² as a dhéadh ionmhas.

neo-ghlan dol a mach à duine,
imichidh e troimh ionadaibh
tiorma, ag iarraidh fois, agus
cha'n fhaigh e.

44 An sin their e, Pillidh
mi do m' thigh as an d'thàinig
mi ; agus air teachd dha,
gheibh e falamh, sguabta,
agus deadh-mhaiseach e.

45 Imichidh e an sin, agus
bheir e leis seachd spioraid
eile a's miosa na e féin, agus
théid iad a steach agus gaibh-
aidh iad còmhnuidh an sin :
agus bithidh staid dheireann-
ach an duine sin ni's miosa
na a thoiseach. Is ann eadhon
mar sin a thachaireas do'n
ghinealach aingidh so.

46 Agus air dha bhi fathast
a' labhairt ris a' phobull,
feuch, sheas a mhàthair agus
a bhràithrean a muigh, ag
iarraidh labhairt ris.

47 An sin thubhairt neach
éigin ris, Feuch, a ta do
mhàthair, agus do bhràith-
rean 'nan seasamh a muigh,
ag iarraidh labhairt riut.

48 Ach fhreagair esan agus
thubhairte ris an ti a dh'innis
so dha, Cò i mo mhàthair ?
agus cò iad mo bhràithrean ?

49 Agus air sìneadh a
làimhe chum a dheisciobul,
thubhairte, Feuch mo mhàth-
air, agus mo bhràithrean !

50 Oir ge b'e neach a ni
toil m'Atharsa a ta air nèamh,
is e sin féin mo bhràthair,
agus mo phiuthair, agus mo
mhàthair.

CAIB. XIII.

¹ Cosamhlachd an t-sòladair agus
an t-sll, 18 air eadar-mhùneach-
adh. 24 Cosamhlachd a' chogail ;
31 an t-sil mhustaird ; 33 na
laibhin ; 41 an ionmhais fhol-
aiche ; 45 agus na nèamhnuid.
54 Rinn muinntir a dhùthcha-
tair air Criod.

AIR an là sin féin chaidh
Iosa mach as an tigh,
agus shuidh e ri taobh na
faise.

2 Agus chruinnich sluagh
mòr d'a ionnsuidh, air chor
as air dol a steach do luing
dha, gu'n do shuidh e ; agus
sheas an sluagh uile air an
tràigh.

3 Agus labhair e mòran do
nithibh riu ann an cosamhl-
achdaibh¹, ag ràdh, Feuch,
chaidh sìoladair a mach a
chur sìl.

4 Agus ag cur an t-sìl da,
thuit cuid dheth ri taobh an
rathaid ; agus thàinig na h-
eunlaith agus dh'ith iad e.

5 Thuit cuid air ionadaibh
creagach, far nach robh mòr-
an talmhainn aige ; agus air
ball dh'fhas e suas, do
bhrigh nach robh doimhn-
eachd talmhainn aige.

6 Ach, air éirigh do'n
ghléin, dho:hadh e ; agus, do
bhrigh nach robh freumh aige,
shearg e as.

7 Agus thuit cuid am
measg droighinn : agus dh'-
fhas an droighionn suas, agus
mhùch se e.

8 Ach thuit cuid eile am
fearann maith, agus thug e
toradh a mach, cuid a cheud
uiread, cuid a thri fichead,
cuid a dheich thar fhichead
uiread 'sa chuireadh.

9 Ge b'e neach aig am
bheil cluasa chum éisdeachd,
éisdeadh e.

10 Agus thàinig na deis-
ciobul, agus thubhairt iad ris,
C'ar son a ta thu a' labhairt
riu ann an cosamhlachdaibh ?

11 Fhreagair esan agus
thubhairt e riu, Do bhrigh

gu'n d'thugadh dhuibh-sa
eòlas a bhi agaibh air rùn
diomhair rioghachd nèimh,
ach dhoibhsan cha'n 'eil so
air a thoirt.

12 Oir ge b'e neach aig am
bheil, dhasan bheirear, agus
bithidh aige an tuilleadh
pailteis: ach ge b'e neach
aig nach 'eil, uaithsan bheir-
ear eadhon an ni a ta aige.

13 Uime sin, a ta mise a'
labhairt riu ann an cosamhl-
achdaibh, do bhrìgh airdhoibh
faicinn nach faic iad, agus a'
cluinntinn nach cluinn iad,
agus nach tuig iad.

14 Agus annta-san a ta
fàidheadaireachd Esaias air
a coimhlionadh, a ta 'g ràdh,
Le h-éisdeachd cluinnidh
sibh, agus cha tuig sibh;
agus le h-amhare chi sibh,
agus cha'n aithnich sibh.

15 Oir a ta cridhe a' phob-
uill so air fàs reamhar, agus
an cluasan mall chum éisd-
eachd, agus dhruid iad an
sùilean; air eagal uair air
bith gu'm faiceadh iad le'n
sùilibh, agus gu'n cluinneadh
iad le'n cluasaibh, agus gu'n
tuigeadh iad le'n cridhe, agus
gu'm biodh iad air an iom-
pachadh, agus gu'n slànuich-
inn-sa iad.

16 Ach is beannaichte bhur
sùilean-sa, oir a ta iad a'
faicinn; agus bhur cluasan,
oir a ta iad a' cluinntinn.

17 Oir tha mi ag ràdh ribh
gu fireannach, Gu'm b'iom-
adh fàidh agus firean leis am
bu mhiann na nithe so fhaic-
inn, a ta sibhse a' faicinn,
agus nach fac siad iad: agus
na nithe so cluinntinn, a ta
sibhse a' cluinntinn, agus
nach cual iad.

18 Eisdibh, air an aobbar

sin, ri cosamhlachd an t-siol-
adair.

19 An uair a chluinneas
neach air bith focal na riogh-
achd, agus nach toir e fa'near
e¹, thig an droch spiorad, agus
bheir e air falbh an ni a
chuireadh 'na chridhe: is e
so esan anns an do chuireadh
an siol ri taobh au rathaid.

20 Ach esan a fhuair siol
ann an àitibh creagach², is e
so an ti a chluinneas am focal,
agus a ghabhas e air ball le
gairdeachas;

21 Gidheadh cha'n 'eil
freumh aige ann féin, ach fan-
aidh e ré tamuill: agus an
uair a thig trioblaid no geur-
leanmhuinn air son an fhocail,
air ball gheibh e oil-
bheum.

22 Esan mar an ceudna a
ghabh siol am measg an
droighinn, is e so an ti a ta
'cluinntinn an fhocail; agus
a ta ro-chùram an t-saoghal
so, agus mealltaireachd bear-
tais a' mùchadh an fhocail,
agus bithidh e gun toradh.

23 Ach an ti ud a ghabh
siol ann an deadh shearann,
is e sin an neach a ta 'cluinnt-
inn an fhocail, agus 'ga thoirt
fa'near; neach mar an ceudna
tha 'giùlan toraidh, agus a ta
toirt a mach cuid a cheud
uiread, cuid a thri fishead,
agus cuid eile a dheich thar
fhichead uiread 'sa chuireadh.

24 Chuir e cosamhlachd
eile mach dhoibh, ag ràdh,
Is cosmhul rioghachd nèimh
ri duine a chuir siol maith
'na fhearann:

25 Agus an uair a bha
daoine 'nan codal, thàinig a
nàmhaid agus chuir e coga

¹ nach tuig se e.

² clochach

MATA XIII.

am measg a' chruithneachd,
agus dh'imich e roimhe.

26 Ach an uair a thàinig
an t-arbhar fuidh dhéis, agus
a thug e mach a thoradh, dh'-
fhoillsich an cogal e féin mar
an ceudna.

27 Agus air teachd do
sheirbhisich fhir an-tighe
thubhairt iad ris, A Thigh-
earna, nach do chuir thusa
siol maith annu ad fhearann?
c'aite, ma seadh, as an d'-
fhuair e an cogal?

28 Thubhairt esan riu,
Rinn nàmhaid éigin so. Agus
thubhairt na seirbhisich ris,
An àill leat, uime sin, 'gu'n
téid sinne agus gu'n cruinn-
ich sinn ri chéile iad?

29 Ach thubhairt esan,
Cha'n àill; air eagal 'nuair a
chruinnicheas sibh an cogal,
gu spion sibh an cruithneachd
maille ris.

30 Leigibh leo fàs ar aon
gus an tig am fogharadh:
agus an àm an fhogharaidh
their mise ris an luchd-buan-
aidh, Cruinnichibh air tùs an
cogal, agus ceanglaibh e 'na
cheanglachanaibh¹ chum a
losgaidh: ach cruinnichibh an
cruithneachd do m'shabhal.

31 Chuir e mach cosamhl-
achd eile dhccbh, ag ràdh, A
ta rioghachd nèimh cosmhuil
ri gràinne do shìol mustaird,
a ghabh neach agus a chuir
e 'na fhearann.

32 Ni gun amharus a's
lugh a do gach uile phòr²:
gidheadh air fàs da, is e a's
mò do na luibheanaibh, agus
fàsaidh e 'na chraann: ionnus
gu'n tig eunlaith an athair,
agus gu'n dean iad nid 'na
gheugaibh.

33 Cosamhlachd eile labh-
air e riu; Is cosmhuil riogh-
achd nèimh ri taois ghoirt³,
a ghabh bean agus a dh'fhol-
aich i ann an tri tomhasaibh
mine, gus an do ghoirticheadh
an t-iomlan.

34 Na nithe sin uile labhair
Iosa ris a' phobull ann an
cosamhlachdaibh; agus gun
chosamhlachd cha do labhair
e riu:

35 A chum gu coimhliont-
adh an ni a labhradh leis an
fhàidh, ag ràdh, Fosglaidh
mi mo bheul ann an cosamhl-
achdaibh, cuiridh mi'n céill
nithe a bha folaithe o thois-
each an t-saoghail⁴.

36 An sin chuir Iosa am
pobull air falbh, agus chaideh
e steach do'n tigh: agus
thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh, ag ràdh, Mìnich
dhuinne cosamhlachd cogail
an fhearainn.

37 Agus fhreagair esan
agus thubhairt e riu, An ti a
chuireas ar siol maith is e
Mac an duine e.

38 'S e 'm fearann an
domhan: agus is e an siol
maith clann na rioghachd:
ach is e an cogal clann an
droch spioraid:

39 'S e an nàmhaid a chuir
iad an diabhul: 's e am fogh-
aradh deireadh an t-saoghail:
agus is iad na buanaichean
na h-aingil.

40 Agus amhuil mar a
chruinnichear an cogal, agus
a loisgear le teine e, is ann
mar sin a bhitheas ann an
deireadh an t-saoghail so.

41 Cuiridh Mac an duine
'aingil uaith, agus tionailidh
iad as a rioghachd na h-uile

¹ thrusaichibh. ² ros. ³ laibhin.

⁴ o leagadh bunaite an domhain.

MATA XIII.

nithe a bheir oilbheum, agus iadsan a ta deanamh aingidh-eachd;

42 Agus tilgidh siad iad anns an àmhuinn air dearg-lasadh : an sin bithidh gul agus giogsan fhiacal.

43 An sin dealraichidh na fireana mar a' ghrian, ann an rioghachd an Athar féin. Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

44 A ris, a ta rioghachd nèimh cosmhuil ri ionmhas air fholach am fearann ; ni an déigh fhaotainn, a dh'fhol-aich duine, agus air sgàth a ghairdeachais air a shon, dh'-imich e agus reic e na bha aige uile, agus cheannaich e am fearann sin.

45 A ris, is cosmhuil rioghachd nèimh ri ceannnaiche àraidh ag iaraidh neamhnuidhe maiseach :

46 Agus air amas¹ da air aon néamhnuid ro-luach-mhoir, dh'imich e agus reic e na bha aige, agus cheannaich e i.

47 A ris, a ta rioghachd nèimh cosmhuil ri lìon air a thilgeadh san fhairge, agus a chruinnich do gach uile sheòrsa éisg :

48 Agus air dha bhi làn, tharruing na h-iagairean e chum na tràighe, agus air suidhe dhoibh, chruinnich iad na h-éisg mhaithe ann an soithichibh, ach thilg iad na droch éisg a mach.

49 Is ann mar sin a bhith-eas ann an deireadh an t-saoghal: théid na h-aingil a mach, agus dealraichidh iad na droch dhaoine á measg nam fireanach ;

50 Agus tilgidh siad iad san àmhuinn theintich : an sin bithidh gul agus giogsan fhiacal.

51 Thubhaint Iosa riu, An do thuig sibh na nithe so uile ? thubhaint iad ris, Thuig, a Thighearn.

52 Agus thubhaint esan riu, Air an aobhar sin, gach uile sgríobhaiche a ta fòghluimte chum rioghachdnèimh, is cosmhuil e ri fear-tighe, a bheir a mach as 'ionmhas nithe nuadha agus sean.

53 Agus thachair, an uair a chrìochnaich Iosa na cos-amhlachda so, gu'n d'imich e as a sin.

54 Agus an uair a thàinig e d'a dhùthaich féin, theagaisg e iad 'nan sionagog, ionnus gu'n do ghabh iad iongantas, agus gu'n dubhaint iad, C'ait an d'fhuaire am fear so an gliocas so, agus na feartan ud ?

55 Nach é so mac an tsaoir ? nach e ainm a mhàthar Muire ? nach iad a bhràithre, Seumas, agus Ioses, agus Simon, agus Iudas ?

56 Agus a pheathraiche, nach 'eil iad uile maille ruinn ? c'ait uime sin an d'fhuaire an duine so na nithe ud uile ?

57 Agus fhuair iad oilbheum ann. Ach thubhaint Iosa riu, Cha'n 'eil fàidh gun urram, ach 'na dhùthaich féin, agus 'na thigh féin.

58 Agus cha d'rinn e mòran do oibríbh cumhachdach an sin, air son am mi-chreidinh.

CAIB. XIV.

¹ Barail Heroid mu thimchtoll Chriosd. ³ Chatdh an ceann a bhuntainn a dh' Eoin Baiste.

MATA XIV.

13 Chaidh Iosa gu ionad fàsail,
15 far an do bheathaich e cùig
mille fear le cùig aranaibh, agus
dà iasg. 22 Dh'imirch e air an
shaire a dh'ionnsuidh a dheis-
ciobul. 31 Shlànuich e sluagh a
bha euslan.

SAN àm sin chual Herod
an Tetrarch clìù Iosa.

2 Agus thubhairt e r'a
sheirbhisich, Is e so Eoin
Baiste; dh'éirich e o na
marbhaibh, agus uime sin a
ta feartan air an oibreachadh
leis.

3 Oir 'nuair a ghlac Herod
Eoin, cheangail se e, agus
thilg e am priosan e air son
Herodiais, mnà Philip a
bhràthar féin.

4 Oir thubhairt Eoin ris,
Cha'n 'eil e dligheach dhuit
i bhi agad.

5 Agus an uair bu mhiann
leis a chur gu bàs, bha eagal
a' phobuill air, oir bha meas
fàidh aca air.

6 Ach an uair a bha co-
ainm là-breithe Heroid air a
chumail, rinn nighean Herod-
iais dannsa 'nan làthair, agus
thaitinn i ri Herod:

7 Ionnus gu'n do gheall e
le mionnaibh, gu tugadh e
dhi ge b'e air bith ni a dh'-
iarradh i.

8 Agus air dhise bhi air a
teagast le a màthair roimh
làimh, thubhairt i, Thoir¹
dhomh an so ceann Eoin
Baiste air mèis.

9 Agus bha 'n righ doilich :
ach air son a mhionnan, agus
na muinntir a bha 'nan suidhe
aig biadh maille ris, dh'àithn
e a thabhairt *di*.

10 Agus air cur *fir-marbh-*
aidh uaith, bhuin e a cheann
do Eoin anns a' phriòsan.

11 Agus thogadh a cheann

air mèis, agus thugadh do'n
chainlin e: agus thug ise d'a
màthair e.

12 Agus thàinig a dheis-
ciobul, agus thug iad an corp
leo, agus dh'adhlaic iad e,
agus thàinig iad agus dh'innis
iad sin do Iosa.

13 An uair a chual losa so,
chaidh e as a sin air luing gu
ionad fàsail air leth: agus an
uair a chual am pobull *sin*,
lean iad d'an cois e as na
bailtibh.

14 Agus air dol a mach do
Iosa, chunnaice coimhthional
mòr, agus ghabh e truas mòr
dhiubh, agus shlànuich e an
dream aca bha euslan.

15 Agus an uair a b'-
fheasgar e, thàinig a dheis-
ciobul d'a ionnsuidh, ag
ràdh, Is àite fàsail so, agus
a ta an t-àm a nis air do.
seachad; cuir an sluagh air
falbh, chum gu'n téid iad do
na bailtibh, agus gu'n ceann-
aich iad biadh dhoibh féin.

16 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha ruig iad a leas falbh;
thugaibh-sa dhoibh r'a ith-
eadh.

17 Agus thubhairt iad ris,
Cha'n 'eil againn an so ach
cùig arain², agus dà iasg.

18 Thubhairt esan *riu*,
Thugaibh an so iad a m'
ionnsuidh-sa.

19 Agus dh'àithn e do'n
t-sluagh suidhe sìos air an
fheur, agus ghlac e na cùig
arain, agus an dà iasg, agus
air amharc dha suas gu
nèamh, bheannaich agus
bhris e, agus thug e na h-
arain d'a dheisciobluibh, agus
thug na deisciobuil do'n t-
sluagh *iad*.

¹ *Tabhair.*

² *builionna.*

MATA XV.

20 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad : agus thog iad làn dà chliabh dheug do'n bhiadh bhriste, *a bha dh'-fhuigheall¹ aca.*

21 Agus bha iadsan a dh'-ith mu thimchioll cùig mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

22 Agus air ball choéignich Iosa a dheisciobuil gu dol an luing, agus dol roimhe do'n taobh eile, gus an cuireadh esan an sluagh air falbh.

23 Agus an uair a leig e an sluagh uaith, chaith e suas air beinn 'na aonar a dheanamh urnuigh : agus an uair a bha am feasgar air teachd, bha e an sin 'na aonar.

24 Ach bha an long san àm sin am meadhon na fairge, air a tilgeadh a null agus a nall leis na tonnaibh : oir bha a' ghaoth 'nan agbaidh.

25 Agus anns a' cheathramh faire do'n oidhche, chaith Iosa d'an ionnsuidh, agimeachd air an fhairge.

26 Agus an uair a chunnainc na deisciobuil e ag imeachd air an fhairge, bha iad fo bhuaireas, ag ràdh, Is spiorad a ta ann ; agus ghlaodh² iad a mach le heagal.

27 Ach labhair Iosa riù air ball, ag ràdh, Biodh misneach mhaith agaibh ; is mise a ta ann, na biodh eagal oirbh.

28 Agus fhreagair Peadar e agus thubhaint e, A Thighearna, ma's tu a ta ann, iarr ormsa teachd a d'ionnsuidh air na h-uisgeachaibh.

29 Agus thubhaint esan,

Thig. Agus an uair a bha Peadar air teachd a nuas as an luing, dh'imich e air na h-uisgeachaibh, chum teachd gu h-Iosa.

30 Ach an uair a chunnaic e a' ghaoth làidir, ghabh e eagal : agus an uair a thòisich e air dol fuidh, ghlaodh e, ag ràdh, A Thighearna, fòir orm.

31 Agus air ball shin Iosa mach a làmh, agus rug e air, agus thubhaint e ris, O thusa air bheag creidimh, c'ar son a bha thu fo amharus ?

32 Agus an uair a chaith iad a steach do'n luing, choisg a' ghaoth.

33 An sin thàinig iadsan a bha san luing, agus rinn iad aoradh dha, ag ràdh, Gu firinneach is tu Mac Dhé.

34 Agus an uair a chaith iad do'n taobh eile, thàinig iad gu talamh Ghenesaret.

35 Agus an uair a fhuair luchd an àite sin fiosrachadh uime, chuir iad fios air feedh na tire sin uile air gach taobh dhiubh, agus thug iad d'a ionnsuidh an dream sin uile a bha euslan.

36 Agus ghuidh iad air, gu feudadh iad beantuinn ri iomall 'eudaich a mhàin : agus a mheud dhiubh as a bhean, shlànuicheadh gu hiomlan iad.

CAIB. XV.

1 Chronuich Criod na sgrìobhach-ean agus na Phairisich air son àitheanta Dhé a bhriseadh le'n gnàthachadh-san ; 11 tha e a' teagasc nach e an ni a théid a steach do'n bheul a thruailleas an duine. 21 Shlànuich e nighean na mnà do mhuinntir Chanaain.

A N sin thàinig sgrìobhaich-ean agus Phairisich o

MATA XV.

Ierusalem gu Iosa, ag ràdh,

2 C'ar son a ta do dheis-ciobuil a' dol an aghaidh gnàthachaidh nan sinnsear? oir cha'n ionnlaid iad an làmhan an uair a dh'itheas iad aran.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibhse a' briseadh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin?

— Oir thug Dia àithne, ag ràdh, Thoir urram do t'athair agus do d' mhàthair: agus ge b'e mhallaicheas¹ 'athair no 'mhàthair, cuirear gu bàs e.

5 Ach their sibhse, Ge b'e neach a their r'a athair no r'a mhàthair, Biodh e 'na thiодhlac *do'n teampull* gach ni leis am feudadh tu buannachd fhaotainn uamsa;

6 Nach feum e urram a thabhairt d'a athair no d'a mhàthair. Mar sin chuir sibhse an neò-bhrigh àithne Dhé le bhur gnàthachadh féin.

7 A chealgairean, is maith a rinn Esaias² faidheadair-eachd m' ur timchioll, ag ràdh,

8 A ta an sluagh so a' dlùthachadh riomsa le 'm beul, agus a' toirt urram dhomh le'm bilibh: ach a ta an cridhe fada uam.

9 Ach is ann an diomhanas a ta iad a' deanamh aoraidh dhomhsa, a' teagasc àitheanta dhaoine mar theagasc.

10 Agus air gairm an t-slòigh dha, thubhairt e riu, Eisdibh agus tuigibh:

11 Cha'n e an ni a théid a steach sa' bheul a shalaicheas an duine; ach an ni a thig a

mach as a' bheul, is e so a shalaicheas an duine.

12 An sin thàinig a dheis-ciobuil, agus thubhairt iad ris, Am bheil fhios agad gu'n do ghabh na Phairisich oil-bheum, an déigh dhoibh na briathran ud a chluinntinn?

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gach uile luibh nach do shuidhich m' Athair nèamhaidh-sa, spionar à bhun é.

14 Leigibh leo: is cinn-iùil dhall nan dall iad. Agus ma threòraicheas dall dall *eile*, tuitidh iad araon anns a' chlais.

15 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Minich dhuinn a' chosamlachd sin.

16 Agus thubhairt Iosa, Am bheil sibhse fathast mar an ceudna gun tuigse!

17 Nach'eil sibh a' tuigsinn fathast ge b'e ni a théid a steach sa' bheul, gu'n téid e sa' bhroinn, agus gu'n tilgear a mach do'n t-slochd shal-chair e?

18 Ach na nithe sin a thig a mach as a' bheul, a ta iad a' teachd o'n chridhe, agus is iad sin a shalaicheas an duine.

19 Oir is ann as a' chridhe thig droch smuainte, mortadh, adhaltrannas, striopachas, gadachd³, fianuis bhréige, toibheum.

20 Is iad so na nithe a shalaicheas an duine: ach iteadh le làmhaibh gun ionnlad, cha salaich sin an duine.

21 Agus air dol do Iosa as a sin, chaidh e gu criochaibh Thiruis agus Shidoin.

22 Agus, feuch, thàinig

¹ chàineas. ² Isaiah.

³ gaduigheachd.

bean do *mhuinnitir* Chanaain o na criochaibh sin, agus ghlaodh i ris, ag ràdh, Dean tròcair orm, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh; a ta mo nighean air a buaireadh gu truagh le deamhan.

23 Ach cha d'thug esan freagradh sam bith dhi. Agus thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus dh'iarr iad air, ag ràdh, Cuir air falbh i, oir tha i a' glaodhaich 'nar déigh.

24 Ach fhreagair esan agus thubhairte, Cha do chuireadh mise ach a chum chaorach chailte thighe Israel.

25 An sin thàinig ise agus rinn i aoradh dha, àg ràdh, A Thighearna, cuidich leam'.

26 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Cha chòir aran na cloinne a ghlacadh, agus a thilgeadh chum nan con.

27 Agus thubhairt ise, Is fior, a Thighearn: ach ithidh na coin do'n sbruileach² a thuiteas o bhord am maighstirean.

28 An sin fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, O bhean, is mòr do chreidimh: biodh e dhuit mar is toil leat. Agus rinneadh a nighean slàn o'n uir sin a mach.

29 Agus airimeachd do Iosa as a sin thàinig e làimh rì fairge Ghalile; agus an uair a chaidh e suas air beinn, shuidh e sìos an sin.

30 Agus thàinig mòr-shluagh d'a ionnsuidh, agus aca maille riu bacaich, doill, balbhain, *daoine ciurramach*, agus mòran eile, agus thilg iad sìos aig cosaibh Iosa iad, agus shlànuich e iad:

31 lonnus gu'n do ghabh an sluagh ionantas 'nuair a chunnaic iad na balbhain a' labhairt, na *daoine ciurramach* slàn, na bacaich agimeachd, agus na doill a faicinn: agus thug iad glòido Dhia Israel.

32 An sin ghairm Iosa a dheisciobuil d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, A ta mi a' gabhail truais do'n t-sluagh, oir dh'fhan iad maille rium a nis rè thrì làithean, agus cha'n 'eil ni air bith aca r'a itheadh: agus cha chuir mi uam 'nan trasg iad, air eagal gu fannuich iad air an t-slighe.

33 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, Cia as a gheibh-eamaid na h-uiread a dh'aran san fhàsach, as bu leòir a shàsuchadh slòigh co mhòr?

34 Agus thubhairt Iosa riu, Cia lion aran a ta agaibh? agus thubhairt iadsan, Seachd, agus beagan a dh'iasgaibh beaga.

35 Agus dh'èithn e do'n t-sluagh suidhe sìos air an lär

36 Agus air glacadh nan seachd aran agus nan iasg dha, agus air tabhairt buidheachais³, bhris e iad, agus thug e d'a dheisciobluibh, agus thug na deisciobuil do'n t-sluagh iad.

37 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad: agus thog iad do'n bliadh bhriste a dh'fhàgadh làn sheachd bascaid.

38 Agus b'iad a' mhuinnitir a dh'ith, ceithir mìle fear, thuilleadh air mnaibh agus air cloinn.

39 Agus air dha an sluagh

¹ fòir orm.

² crumbs. Sasg.

³ air breth buidheachais.

a leigeadh uaith, chaidh e air luing, agus thàinig e gu críocheaibh Mhagdala.

CAIB. XVI.

- 1 *Dh'íarr na Phairisich comhara.*
 6 *Thug Iosa rubhadh d'a dheisciobluibh mu thimchioll droch theagaisg nam Phairiseach agus nan Sadusach.* 13 *Barail an t-slaoigh mu thimchioll Chriosd.* 21 *Koimhinnis e a bhùs;* 23 *agus chronuich e Peadar.*

A GUS air teachd do na Phairisich agus do na Sadusaich 'g a dhearbhadh¹, dh'íarr iad air comhar' a nochdadh dhoibh o néamh.

2 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, An uair is feasgar e, their sibh, *Eithidh* deadh aimsir *ann*; oir a ta an t-athar dearg :

3 Agus air maduinn, *Eithidh* droch aimsir ann an diugh; oir a ta an t-athar dearg agus dorcha. A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air gnùis an athair, agus nach 'eil e'n comas duibh comharan nan aimsir *a thuigsinn?*

4 A ta ginealach aingidh agus adhaltrannach ag iarrайдh comhara, agus cha toir-ear comhara dhoibh, ach comhar' an fhàidh Iona. Agus air dha am fàgail, dh'imich e *as a sin.*

5 Agus an uair a thàinig a dheisciobuil a dh'ionnsuidh na taoibh eile, dhì-chuimhnich iad aran a thabhairt *leo.*

6 Agus thubhairt Iosa riu, Thugaibh an aire, agus gleidh-ibh sibh féin o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

7 Agus bha iad a' reusonachadh eatorra féin, ag

ràdh, *Is ann air son nach d'thug sinn aran leinn.*

8 Agus 'nuair a thuig Iosa sin, thubhairt e riu, O sibhse air bheag creidimh, c'ar son a ta sibh a' reusonachadh eadaraibh féin, *gur ann a chionn nach d'thug sibh aran leibh?*

9 Nach 'eil sibh fathast a' tuigsinn, no a' cuimhneachadh nan cùig aran nan cùig mile, agus cia lion cliabh a thog sibh ?

10 No nan seachd aran nan ceithir mìle, agus cia lion bascaid a thog sibh ?

11 Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn, nach ann mu aran a thubhairt mi ribh, sibh a bhi air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, agus nan Sadusach ?

12 An sin thuig iad cionnus nach d'iarr e *orrú* bhi air am faicill o thaois ghoirt an arain, ach o theagasg nam Phairiseach, agus nan Sadusach.

13 Agus air teachd do Iosa gu críocheaibh Chesarea Philipi, dh'fheòraich e d'a dheisciobluibh, ag ràdh, Cò tha daoine ag ràdh is e Mac an duine ?

14 Agus thubhairt iadsan, *Tha cuid ag ràdh Eoin Baiste, cuid Elias, agus cuid eile Ieremias*², no aon do na faidhibh.

15 Thubhairt esan riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi ?

16 Agus fhreagair Simon Peadar agus thubhairt e, Is tusa Criosd, Mac an Dé bheò.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt eris, Is beann-achte thusa, a Shimoin Bhar-Iona; oir cha d'fhoillsich

¹ *g a sheuchainn, 'g a bhuaireadh.*

² *Ieremiah.*

MATA XVII.

fuil agus feoil sin duitse, ach m' Athair-sa a ta air nèamh.

18 Agus a ta mise ag ràdh riut, Gur tusa Peadar, agus air a' charraig¹ so togaidh mise m' eaglais: agus cha toir geatachan ifrinn buaidh oirre.

19 Agus bheir mi dhuit iuchraiche rioghachd nèimh: agus ge b'e ni a cheanglas tusa air talamh bitidh e ceangailte air nèamh; agus ge b'e ni a dh'fhuasglas tusa air talamh, bitidh e fuasgailte air nèamh.

20 An sin dh'aithn e d'a dheisciobluibh gun iad a dh'-innseadh do neach air bith, gu'm b'esan Iosa an Criosd.

21 O'n àm sin a mach thòisich Iosa air a nochdadh d'a dheisciobluibh, gur éigin dhasan dol suas gu Ierusalem, agus mòran do nithibh fhlolang o na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus a bhi air a thogail suas air an treas là.

22 Agus ghabh Peadar e, agus thòisich e air achmhasan a thabhairt dha, ag ràdh, Gu ma fada sin uaitse, a Thighearna; cha tachair sin duitse.

23 Ach air tionndadh dhasan, thubhairt e ri Peadar, Imich air mo chùl, a Shatain; is oilbheum dhomh thu: oir cha'n eil spéis agad do nithibh Dhé, ach do nithibh dhaoine.

24 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e fein, agus togadh e air a

chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

25 Oir ge b'e neach le'm b'aill 'anam a ghleidheadh, caillidh se e; agus ge b'e neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, gheibh se e.

26 Oir ciod an tairbhe a ta ann do dhuine, ged chosnadhl e an saoghal uile, agus 'anam fein a chall? no ciod i a' mhalaire² a bheir duine air son 'anama.

27 Oir thig Mac an duine ann an glòir 'Athar, maille r'a ainglibh; agus an sin bheir e do gach neack a réir a ghniomhara.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil cuid do'n dream a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad Mac an duine a' teachd 'na rioghachd fein.

CAIB. XVII.

1 *Atharrachadh agus dealrachadh crutha Iosa.* 14 *Shlàruich e an leanabh air an robh an tuiteamas.* 22 *Dh'innis e 'fhlolangas roimh làimh,* 24 *agus dh'loc e a' chis.*

AGUS an déigh shè làith-ean, ghabh Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin a bhràthair, agus threòraich e iad air leth gu beinn àrd,

2 Agus dh'atharraicheadh a chruth 'nan làthair; agus dhealraich 'aghaidh mar a' ghrian, agus rinneadh 'eudach geal mar an solus.

3 Agus, feuch, chunncas leo³ Maois agus Elias a' còmhradh ris.

4 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, is maith dhuinne bhi an so: ma's àill leatsa, deanamaid tri pàilliuna⁴ an so: aon dhuitse, aon do

¹ petra. Gr.

² ionlait

³ dh'fhlillsicheadh dhoibh.

Mhaois, agus aon do Elias.

5 Air dha bhi fathast a' labhairt, feuch, thilg neul soillseach sgàile orra : agus, feuch, guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd, éisdibh ris.

6 Agus an uair a chuala na deisciobuil so, thuit iad air an aghaidh, agus ghabh iad eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig Iosa agus bhean e riu, agus thubhairt e, Eiribh, agus na biodh eagal oirbh.

8 Agus an uair a thog iad suas an sùilean, cha'n fhac iad neach air bith, ach Iosa 'na aonar.

9 Agus an àm dhoibh teachd a nuas o'n bheinn, thug Iosa àithne dhoibh, ag ràdh, Na innsibh do neach air bith an ni a chunnaic sibh, gus an éirich Mac an duine o na marbhaibh.

10 Agus dh'fheòraich a deisciobuil dheth, ag ràdh, C'ar son ma seadh a their na sgrìobhaichean, gur éigin Elias a theachd air tùs ?

11 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Thig Elias gu firinneach air tùs, agus aisigidh e na h-uile nithe :

12 Ach a ta mise ag ràdh ribh, Gu'n d'thàinig Elias a cheana, agus cha d'aithnich iad e, ach rinn iad gach ni bu toil leo ris : is aon mar sin, mar an ceudna, a dh'fhulaingeas Mac an duine uatha.

13 An sin thuig na deisciobuil gu'm b'ann mu Eoin Baiste a labhair e riu.

14 Agus an uair a thàinig iad chum an t-sluaigh, thàinig duine àraighe d'a ionnsuidh, a' tuiteam air a ghlùinibh dha, agus ag ràdh,

15 A Thighearna, dean tròcair air mo mhac, oir a ta e gu tinn leis an tuiteamas¹, agus is mòr an cràdh a ta e a' fulang : oir a ta e gu minic a' tuiteam san teine, agus gu tric san uisce.

16 Agus thug mi e dh'ionnsuidh do dheisciobuil, agus cha b'urrainn iad a leigheas.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, A ghinealaich neo - chreidich, agus choirbte, cia fhad a bhitheas mi maille ruibh ? cia fhad a dh'fhulaingeas mi sibh ? thugaibh a m' ionnsuidh-sa an so e.

18 Agus chronuich Iosa an deamhan, agus dh'imich e as : agus shlànuicheadh an leanabh o'n uair sin a mach.

19 An sin, an uair a thàinig na deisciobuil chum Iosa fa leth, thubhairt iad, C'ar son nach b' urrainn sinne a thilgeadh a mach ?

20 Agus thubhairt Iosa riu, Air son bhur mi-chreidimh : oir gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne mustaird, theireadh sibh ris a' bheinn so, Atharraich á so an sud, agus dh'atharr-aicheadh i ; agus cha bhiodh ni air bith eu - comasach dhuibh.

21 Gidheadh, cha téid a' ghnè so mach, ach le hurnuigh agus le trasgadh.

22 Agus am feadh a bha

¹ tuiteamach, guin na

MATA XVIII.

iad a' fantuinn ann an Galile, thubhairt Iosa riu, Bithidh Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh dhaoine :

23 Agus marbhaidh iad e, ach an treas là éiridh e. Agus bha iadsan ro bhrònach.

24 Agus air teachd dhoibh do Chaper-naum, thàinig luchd-togail na cise gu Peadar, agus thubhairt iad ris, Nach 'eil bhur maighstirsa ag iocadh na cise?

25 Thubhairt esan, A ta. Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh, labhair Iosa ris air tùs, ag ràdh, Ciod i do bharail-sa, a Shimoine? co uaith a ta rìghrean na talmhainn a' togail càine no cise¹? An ann o'n cloinn féin, no o choigrich?

26 Thubhairt Peadar ris, O choigrich. Thubhairt Iosa ris-san, Air an aobhar sin a ta a' chlann saor.

27 Gidheadh, chum nach tugamaid oilbheum dhoibh, imich thusa chum na fairge, agus tilg dubhan *innte*, agus tog an ceud iasg a thig a nìos: agus air fosgladh a bheoil duit, gheibh thu bonn airgid; sin gabh, agus tabhair dhoibh air mo shon-sa, agus air do shon féin.

CAIB. XVIII.

¹ *Thug Criod àithne d'a dheisciobluibh bhi umhal agus neochronail.* 7 oilbheum a sheachnadh, agus gun iad a dheanamh tàir air cloinn bhig. 15 Labhair Criod mu thimchioll maisteanais. 23 Cosamhlachd an righ a ghabh cunnas d'a sheirbhisich.

ANNS an àm sin féin thàinig na deisciobuil chum Iosa, ag ràdh, Cò is mó ann an rioghachd nèimh?

2 Agus air do Iosa leanabh beag a ghairm d'a ionnsuidh, chuir e 'nam meadhon e,

3 Agus thubhairt e, Gu firinneach tha mi ag ràdh ribh, Mur iompaichear sibh, agus mur bi sibh mar leanabana, nach téid sibh a steach do rioghachd nèimh.

4 Air an aobhar sin, ge b'e dh'islicheas e féin mar an leanaban so, 'se sin féin is mó ann an rioghachd nèimh.

5 Agus ge b'e ghabhas aon leanaban d'a leithid so ann am ainm-sa, gabhaidh e mise.

6 Ach ge b'e neach a bheir oilbheum do aon neach do'n mhuinnitir bhig so a ta creid-sinn annam-sa, b'f hearr dha gu'm biodh cloch-mhuilinn air a crochadh r'a mhuineal, agus gu'm biodh e air a bhàthadh ann an doimhne na fairge.

7 Is an-aoibhinn do'n tsaothal air son oilbheuman: oir is éigin do oilbheumaibh teachd; ach is an-aoibhinn do'n duine sin troimh an tig an t-oilbheum.

8 Uime sin, ma bheir do làmh no do chos aobhar oilbheim² dhuit, gearr dhìot iad, agus tilg uait *iad*: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-chois no air leth-làimh, na dà làimh no dà chois a bhi agad, agus thu bhi air do thilgeadh anns an teine shiorruidh.

9 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spion asad i, agus tilg uait *i*: is fearr dhuit dol a steach chum na beatha air leth-shùil, na dà shùil a bhi agad agus thu

¹ gearraidiu no duilinne.

² tuislidh.

MATA XVIII.

bhi air do thilgeadh ann an teine ifrinn.

10 Thugaibh an aire nach dean sibh tarcuis air aon neach do'n mhuinntir bhig so ; oir tha mise ag ràdh ribh, gu bheil an aingil-san air nèamh a' faicinn a ghnàth gnùis m'Athar-sa, a ta air nèamh.

11 Oir thàinig Mac an duine a shaoradh an ni sin a bha caillette.

12 Ciod is barail dhuibhse ? ma bhitheas aig duine ceud caora, agus gu'n téid aon diuhb air seacharan, nach fàg e na naoi caorach dheug agus ceithir fichead air na beanntaibh, agus nach téid e dh'iarraidh *na caorach* a chaidh air seacharan.

13 Agus ma tharlas da gu'm faigh e i, gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu'n dean e tuilleadh gairdeachais air son *na caorach sin*, na air son nan naoi caorach dheug agus ceithir fichead, nach deachaidh air seacharan.

14 Mar so cha'n e toil bhur n-Athar-sa a ta air nèamh, gu'n rachadh aon neach do'n mhuinntir bhig so a chall.

15 Uime sin ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, imich agus innis a lochd dha¹ eadar thu féin agus esan a mhàin : ma dh'éisdeas e riut, choisinn thu do bhràthair.

16 Ach mur éisd e riut, thoir² leat aon no dithis eile, chum gu'm bi gach ni air a dheanamh³ seasmhach am beul dithis no triuir do fhianuisibh.

17 Agus ma dhiultas e

iadsan éisdeachd, innis do'n eaglais e : ach ma dhiultas e 'n eaglais éisdeachd, biodh e dhuit mar Gheintileach, agus mar chìs-mhaor.

18 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e air bith nithe a cheanglas sibhse air talamh, bithidh iad ceangailte air nèamh : agus ge b'e air bith nithe a dh'fhuasglas sibhse air talamh, bithidh iad fuasgailte air nèamh.

19 A rìs tha mi ag ràdh ribh, Ma chòirdeas dithis agaibh air thalamh mu thimchioll aoin ni a dh'iarras iad, nithear so dhoibh le m'Athair-sa a ta air nèamh.

20 Oir ge b'e àit am bheil dithis no triuir air an cruinneachadh an ceann a chéile a'm' ainm-sa, a ta mise an sin 'nam meadhon.

21 Air dol do Pheadar d'a ionnsuidh san àm sin, thubhairt e, A Thighearna, cia minic a pheacaicheas mo bhràthair a'm' aghaidh, agus a mhaiteas mi dha ? *An ann* gu ruig an seachdamh uair ?

22 Thubhairt Iosa ris, Cha'n abair mi⁴ riut, gus an seachdamh uair, ach gu deich agus tri fichead seachd uairean.

23 Air an aobhar sin, is cosmhuil rioghachd nèimh ri righ àraidh le'm b'àill cunntas a dheanamh r'a sheirbhisich.

24 Agus an uair a thòisich e air cunntas a dheanamh, thugadh aon d'a ionnsuidh air an robh aige deich mìle tàlann :

25 Ach do bhrìgh nach

¹ spreig, tagair ris.

² tabhair.

36

³ a' chùis nile air a deanamh.

⁴ Ni Abram.

MATA XIX.

robh aige ni leis an diòladh e, dh'aithn a thighearn e féin, agus a bhean, agus a chlann, agus na h-uile nithe a bha aige a reiceadh, agus diòladh a dheanamh.

26 Air an aobhar sin thuit an seirbhiseach sin sìos, agus rinn e umhlachd dha, ag ràdh, A Thighearn, dean foighidinn rium, agus iocaiddh mi dhuit an t-iomlan.

27 An sin, air do thighearn an òglaich sin truas mòr a ghabhail dheth, leig e a chead da, agus mhaith e na fiacha dha.

28 Ach, an uair a chaidh an seirbhiseach sin féin a mach, thuaire aon d'achomh-sheirbhisich air an robh aige ceud peghinn: agus chuir e làmh ann, agus rug e air sgornan *air*, ag ràdh, Ioc dhomh na bheil agam ort.

29 Agus thuit a chomh-sheirbhiseach sìos aig a chosaibh, agus ghuidh e air, ag ràdh, Dean foighidinn rium, agus iocaiddh mi dhuit an t-iomlan.

30 Agus cha b'àill leis-san sin: ach dh'imich e agus thilg e am priosan e, gus an iocadh e nà fiachan,

31 Agus an uair a chunnaic a chomh-sheirbhisich na nithe a rinneadh, bha iad ro dhoilich, agus thàinig iad, agus dh'fhoillsich iad d'an tigh-earn gach ni a rinneadh.

32 An sin ghairm a thighearn air, agus thubhairt e ris, A dhroch sheirbhisich, mhaith mi dhuit na fiachan ud uile, do bhrigh gu'n do chuir thu impidh orm;

33 Nach bu chòir dhuitse,

mar an ceudna, tròcair a dheanamh air do chomh-sheirbhiseach féin, amhuil mar a rinn mise tròcair orts a?

34 Agus ghabh a thighearn fearg, agus thug e do na ceusadairibh¹ e, gus an iocadh e 'fhiachan uile dha.

35 Agus mar sin ni m'-Athair nèamhaidh ribhse, mur maith gach aon agaibh o bhur cridheachaibh d'a bhràthair an cionta.

CAIB. XIX.

1 Shlànuich Criosd a' mhuinntir a bha tiun: 3 shreagair e na Phairisich mu thimchioll dealachaидh: 10 nochd e c'uin a ta am pòsadh feumail; 13 agus ghabh e ri cloinn bhig.

A GUS tharladh², an uair a chrìochnaich Iosa na briathra sin, gu'n d'imich e o Ghalile, agus thàinig e gu criochaibh Iudea, air an taobh thall do Iordan :

2 Agus lean sluagh mòr e, agus shlànuich e iad an sin.

3 Thàinig na Phairisich mar an ceudna d'a ionnsuidh 'ga dhearbhadh³, agus ag ràdh ris, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur uaith air gach uile aobhar?

4 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Nach do ieugh sibh, An ti a rinn air tùs iad, gu'n d'rinn e iad fear agus bean?

5 Agus thubhairt e, Air an aobhar so fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth-leanaidh e r'a mhnaoi: agus bithidh iad araon 'nan aon fheoil.

6 Air an aobhar sin, cha dithis iad ni's mò, ach aon fheoil. Uime sin, an ni a

¹ tormentors. Sasg. ² thachair.

³ 'g a fhéchainn, 'g a bhuaireadh.

MATA XIX.

cheangail Dia, na sgaoileadh duine.

7 Thubhairt iad ris, C'ar son, ma seadh, a dh'aithn Maois litir-dhealaich a thabhairt *dhi*, agus a cur air falbh?

8 Thubhairt esan riu, Dh'fhulaing Maois dhuibh-sa air son cruais bhur cridhe, bhur mnài a chur uaibh: ach cha robh e mar sin o thus.

9 Agus tha mise ag ràdh ribh, Ge b'e chuireas uaith a bhean, ach air son striopachais, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais: agus ge b'e neach a phòsas ise a chuireadh air falbh, a ta e a' deanamh adhaltrannais.

10 Thubhairt a dheisciobuil ris, Ma's e sin cor an fhir r'a mhnaoi, cha'n eil am pòsadh maith r'a dheanamh.

11 Ach thubhairt esan riu, Cha'n eil na h-uile dhaoine comasach air a' chainnt so a ghabhail, ach *iadsan* d'an d-thugadh e.

12 Oir a ta cuid 'nan caillteanaich, a rugadh mar sin o bhroinn *am* màthar; agus a ta cuid do chailleanaich ann, a rinneadh 'nan caillteanaich le daoinibh; agus a ta caillteanaich ann, a rinn iad féin 'nan caillteanaich air son rioghachd nèimh. Ge b'e neach a ta comasach air a ghabhail d'a ionnsuidh, gabhadh se e.

13 An sin thugadh clann bheag d'a ionnsuidh, chum gu cuireadh e a làmhan orra, agus gu'n deanadh e urnuigh: agus chronuich na deisciobuil iad.

14 Ach thubhairt Iosa, Fulaingibh do na leanabairb, agus na bacailb dhoibh

teachd a m' ionnsuidh: oir is ann d'an leithidibh sin a ta rioghachd nèimh.

15 Agus an déigh dha a làmhan a chur orra, dh'imich e as a sin.

16 Agus, feuch, thàinig neach agus thubhairt e ris, A mhaighstir mhaith, ciod am maith a ni mi chum gu faigh mi a' bheatha mhaireannach?

17 Agus thubhairt esan ris, C'ar son a ghoireadh tu maith dhiom-sa? cha 'n 'eil aon neach maith ach a h-aon, *eadhon* Dia: ach ma's àill leat dol a steach chum na beatha, coimhid¹ na h-àith-eanta.

18 Thubhairt esan ris, Cia iad? agus thubhairt Iosa, Na dean mortadh. Na dean adhaltrannas. Na goid. Na toir fianuis bhréige.

19 Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair: agus, Gràdhaich do choimhearsnach mar thu féin.

20 Thubhairt an t-òganach ris, Choimhid mi iad sin uile o m'òige: ciod a ta dh'uireasbhuidh orm fathast?

21 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leat bhi coimhlionta, imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus gheibh thu ionmhas air nèamh; agus thig, agus lean mise.

22 Ach an uair a chual an t-òganach na briathra sin, dh'fhalbh e gu brònach: oir bha mòr-shaoibhreas aige.

23 An sin thubhairt Iosa r'a dheisciobluibh, Gu frinn-each tha mi ag ràdh ribh, gu bheil e cruaidh air duine

saoibhir dol a steach do rioghachd néimh.

24 Agus a rìs tha mi ag ràdh ribh, Gur usadh do chàmhail dol troimh¹ chrò snàthaid, na do dhuine saoibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

25 Agus 'nuair a chual a dheisciobuil so, ghabh iad longantas mòr, ag ràdh, Cò ma seadh an neach a dh'fheudas a bhi air a shaoradh?

26 Ach air amharc do Iosa orra, thubhairt e riu, Do dhaoinibh a ta so eu-comasach, ach do Dhia a ta na h-uile nithe comasach.

27 An sin fhreagair Peadar, agus thubhairt eis, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa; air an aobhar sin ciod a gheibh sinn?

28 Agus thubhairt Iosa riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Sibhse a lean mise, anns an ath-ghineamhuin², an uair a shuidheas Mac an duine air caithir a ghloire féin, gu'n suidh sibhse mar an ceudna air dà chaithir dheug, a' toirt breth air dà thréibh dheug Israel.

29 Agus ge b'e neach a thréig tighean, no bràithrean, no peathraighean, no athair, no màthair, no bean-phòsda, no clann, no fearann air sgàth m'ainme-sa, gheibh e a' cheud uiread, agus a' bheatha mhair-eannach mar oighreachd.

30 Ach a ta mòran air thoiseach a bhitheas air dheireadh; agus air dheireadh, a bhitheas air thoiseach.

CAIB. XX.

1 Dhearrbh Criod, le cosamhlachd air a ghabhail o luchd saothreach

ann an gàradh fiona, nach 'eil Dia fo 'fhiachaibh do dhuine air bith: 17 roimh-innis e a bhùs; 20 agus theagaig e d'a dheis cioblubh bhi umhal.

OIR is cosmhuiil rioghachd néimh ri fear-tighe, a chaidh a mach moch air mhaduinn a thuarasdalachadh luchd-oibre d'a ghàradh fiona³.

2 Agus an déigh dha cordadh ris an luchd-oibre air pheghinn Romhanaich san là, chuir e d'a ghàradh fiona iad.

3 Agus an uair a chaidh e mach timchioll na treas uaire, chunnaic e dream eile 'nan seasamh diomhanach sa' mhargadh.

4 Agus thubhairt e riu, Imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhiona, agus ge b'e ni a bhitheas ceart, bheir mi dhuibh e. Agus dh'imich iad.

5 An uair a chaidh e mach a rìs timchioll na seathadh agus na naothadh uaire, rinn e mar an ceudna.

6 Agus an uair a chaidh e mach mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair e dream eile 'nan seasamh diomhanach, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur seasamh an so feadh an là, diomhanach?

7 Thubhairt iad ris, A chionn nach do thuarasdalaich duine air bith sinn. Thubhairt esan riu, Imichibh-sa mar an ceudna do'n ghàradh fhiona, agus ge b'e ni a ta ceart, gheibh sibh e.

8 Agus 'nuair thàinig am feasgar, thubhairt tighearn a' ghàraidh fhiona sin r'a stiùbhard⁴, Gairm an luchd-

¹ trèd, tre.

² ath-ùrachadh, ath-chruithachadh.

³ fhiion-lios.

⁴ shear-riaghlaidh.

oibre, agus thoir dhoibh an tuarasdal, a' tòiseachadh o'n dream *a thàinig* mu dheireadh gu ruig na ceud *daoine*,

9 Agus an uair a thàinig iadsan *a thuarasdalaicheadh* mu thimchioll na h-aoin uaire deug, fhuair gach duine dhiubh peghinn

10 Ach an uair a thàinig an ceud dream, shaoil iadsan gu'm faigheadh iad ni bu mhò; ach fhuair gach aon diubh mar an ceudna peghinn.

11 Agus air dhoibh 'fhaotainn, rinn iad gearan an aghaidh fhir-an-tighe,

12 Ag ràdh, An dream sin *a thàinig* mu dheireadh, cha d'rinn iad *obair* ach aon uair, agus rinn thu iad ionann ruinne¹, a ghiùlain uallach² agus teas an là.

13 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ri fear dhiubh, A charaid, cha'n 'eil mi a' deanamh eucoir ort: nach do choird thu rium air pheghinn?

14 Tog leat do chuid féin, agus imich romhad: is i mo thoil-sa a thabhairt do'n ti so *a thàinig* mu dheireadh, mar a thug mi dhuit-sa.

15 Nach 'eil e ceuduichte dhomh-sa an ni a's toil leam a dheanamh ri mo chuid féin? am bheil do shùil-sa olc, air son gu bheil mise maith?

16 Mar sin bitidh an dream dhereannach air thoiseach, agus an dream *a ta* air thoiseach air dheireadh: oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

17 Agus a' dol do Iosa suas gu Ierusalem, thug e an dà dheisciobul deug leis a

leth-taobh anns an t-slighe, agus thubhairt e riu,

18 Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem; agus bitidh Mac an duine air a bhrath thairis do na h-àrd-shagartaibh, agus do na sgríobhaichibh, agus dìtidh iad chum bàis e.

19 Agus bheir iad thairis e do na Cinnich chum fanoid a dheanamh *air*, agus *chum a sgiùrsadh*, agus *a cheusadh*: ach an treas là éiridh e a ris.

20 An sin thàinig d'a ionnsuidh màthair cloinne Shebede, maille r'a mic, a' toirt aoraidh *dha*, agus ag iarraidh ni àraidh air.

21 Agus thubhairt esan rithe, Ciòd a b'aille leat? Thubhairt i ris, Abair³ gu'n suidh iad so mo dhithis mhac, fear *aca* air do làimh dheis, agus fear eile air do làimh chlì, a'd' rioghachd.

22 Ach fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n 'eil fhios agaibh ciod a ta sibh ag iarraidh. Am bheil sibh comasach air a' chupan sin òl a dh'òlas mise, agus a bhi air bhur baisteadh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise? Thubhairt iad ris, A ta sinn comasach.

23 Agus thubhairt esan riu, Olaidh sibh gu deimhin do m' chupan-sa, agus baistear sibh leis a' bhaisteadh leis am baistear mise: ach suidhe air mo làimh dheis agus chlì, cha leamsa *sin* a thabhairt, ach *dhoibh-san* d' am bheil e air ulluchadh le m' Athair-sa.

24 Agus 'nuair a chual an deichnear so, bha iad diombach air an dithis bhràithre.

¹ agus sinne.

² a dh'iomchailear

25 Ach ghairm Iosa iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, A ta fhios agaibh gu bheil aig uachdaranaibh¹ nan Cinn-each tighearnas orra, agus gu bheil aig *an* daoinibh mòra smachd orra.

26 Ach mar sin cha bhi e 'nur measg-sa : ach ge b'e neach le'm b'àill a bhi mòr 'nur measg, biodh e dhuibh 'na fhear-frithealaidh.

27 Agus ge air bith le'm b'àill toiseach a bhi aige 'nur measg, biodh esan 'na sheirbhiseach dhuibh :

28 Amhuil mar nach d'-thàinig Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frith-ealaidh, agus a thabhairt 'anama fein mar éiric air son mhòran.

29 Agus ag dol a mach dhoibh á Iericho, lean sluagh mòr e :

30 Agus, seuch, dithis dhaoine dalla, a bha 'nan suidhe ri taobh na slighe, 'nuair a chual iad gu'n robh Iosa a' dol seachad, ghlaodh iad, ag ràdh, Dean tròcair oirnne, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

31 Agus chronuich an sluagh iad, chum gu'm biodh iad 'nan tosd : ach is mòid² a ghlaodh iadsan ag ràdh, Dean tròcair oirnn, a Thighearn, a Mhic Dhaibhidh.

32 Agus sheas Iosa, agus ghairm e iad, agus thubhairt e, Ciad is àill leibh mise a dheanamh dhuibh ?

33 Thubhairt iadsan ris, A Thighearn, ar sùilean a bhi air am fosgladh.

34 Agus ghabh Iosa truas dhiubh, agus bhean e r'an sùilibh : agus air ball³ thàinig radharc d'an sùilibh, agus lean iad e.

CAIB. XXI.

1 *Mharcaich Iosa gu Jerusalem air asail*; 12 *thilg e mach an luchd-reicidh agus ceannachd as an teampull*; 17 *mhalluich e an crann-fige*, 23 *chuir e na sagairt 'nan tosd*; 28 *agus chronuich e iad le cosamhlachd*.

A GUS an uair a dhruid iad ri Ierusalem, agus a thàinig iad gu Betphage, gu sliabh nan crann-oladh, an sin chuir Iosa dithis d'a dheis-ciobluibh uaith,

2 Ag ràdh riu, Rachaibh do'n bhaile a ta thall fa 'ur comhair, agus air ball gheibh sibh asal ceangailte *ann*, agus loth maille rithe⁴: fuasglaibh, agus thugaibh a m' ionnsuidh iad.

3 Agus ma labhras aon duine ni air bith ribh, abraibh, Gu bheil feum aig an Tigh-earn orra ; agus cuiridh e uaith air ball iad.

4 Rinneadh na nithe so uile, chum gu'n coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh ag ràdh,

5 Innsibh do nighean Shi-oin, Feuch, a ta do Righ a' teachd a d' ionnsuidh gu ciùin, agus e 'na shuidhe air asail, agus air lòth⁵ mac na h-asail.

6 Agus dh'imich na deisciobuil, agus rinn iad mar a dh'àithn Iosa dhoibh ;

7 Agus thug iad an asal agus an loth leo, agus chuir iad am falluinnean⁶ orra, agus

¹ *prionnsaibh.*   ² *mòd.*
³ *aon dail, san uair.*

⁴ *'na fochair.*   ⁵ *bioraiche.*
⁶ *eudach uachdair.*

chuir iad *esan* 'na shuidhe air am muin.

8 Agus sgaoil mòr-shluagh am falluinnéan air an t-slighe; agus ghearr dream eile geuga do na crannaibh, agus leag iad air an t-slighe *iad*.

9 Agus thog an sluagh a bha roimhe agus 'na dhéigh iolach, ag ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibhidh: beann-aichte gu robh an Ti a thig ann an ainm an Tighearna; Hosanna anns na h-àrdaibh.

10 Agus 'nuair thàinig e steach do Ierusalem, għluais-eadh am baile¹ uile, ag ràdh, Cò e so?

11 Agus thubhairt an sluagh, Is e so Iosa am fàidh o Nasaret Għalile.

12 Agus chaidh Iosa a steach do theampull Dé, agus thilg e mach iadsan uile a bha reic agus a' ceannach anns an teampull, agus thilg e buird luchd-malairt² an airgid thairis, agus caithriche luchd-reicidh nan columan.

13 Agus thubhairt e riu, A ta e sgriobhta, Goirear tigh urnuigh do m' thigh-sa; ach rinn sibhse 'na ghàraidh luchd-reubainn³ e.

14 Agus thàinig na doill agus na bacaich d'a ionnsuidh anns an teampull, agus shlànuih e iad.

15 Agus an uair a chunn-aic na h-àrd-shagairt agus na sgríobhaichean na guiomharan iongantach a rinn e, agus a chlann a' glaodhaich san teampull, agus ag ràdh, Hosanna do Mhac Dhaibhidh, bha corruiħ mhòr orra.

16 Agus thubhairt iad ris,

An cluinn thu ciod a ta a' mhuinntir sin ag ràdh? Agus thubhairt Iosa riu, A ta mi 'cluinntinn; nach do leugh sibhse riamh, A beul naoidh-ean agus chiochran choimh-lion thu moladh?

17 Agus an uair a dh'fhàg e iad, chaidh e mach as a' bhaile gu Betani, agus dh'-fhan e an sin.

18 Agus an uair a phill e chum a' dhaile air mħaduinn, bha ocras air.

19 Agus air dha crann-fige fhaicinn air an t-slighe, thàinig e d'a ionnsuidh, agus cha d'fhuair e ni air bith air, ach duilleach a mhàin; agus thubhairt e ris, Na fàsadh⁴ toradh o so suas gu bràth ort. Agus chròn ann crann-fige air ball.

20 Agus an uair a chunn-aic na deisciobuil e, għabb iad iongantas, ag ràdh, Cia luath a shearg an crann-fige as?

21 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribb, ma bhitheas creidimh agaibh, agus nach bi sibh fo amharus, cha'n e mhàin gu'n dean sibh an ni a *rinneadh* do'n chrann-fhìge, ach mar an ceudna ma their sibh ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhaidge thu, bithidh e deanta:

22 Agus ge b'e air bith nithe a dh'iarras sibh ann bhur n-urnuigh, ma chreideas sibh, għeibh sibh iad.

23 Agus an uair a thàinig e do'n teampull, thàinig na h-àrd-shagairt agus seanair-ean a' phobuill d'a ionnsuidh,

¹ a' chaithir.

² iomlaist.

42

³ 'na uaimh chreachadairean, 'na shlochd mheirleach. ⁴ Nar fħasadh.

agus e a' teagasg, ag ràdh *ris*,
Ciod e an t-ùghdarras leis¹
am bheil thusa a' deanamh
nan nithe so? agus cò thug
an cumhachd so dhuit?

24 Agus fhreagair Iosa
agus thubhairt e riu, Feòr-
aichidh mise mar an ceudna
aon ni dhibh-sa, agus ma
dh'innseas sibh dhomh e,
innsidh mise dhuibh-sa, air
mhodh ceudna, cia an t-
ùghdarras leis am bheil mi
deanamh² nan nithe so.

25 Baisteadh Eoin, cia as
a thàinig e? O nèamh, no o
dhaoinibh? Ach reusonaich
iadsan 'nam measg féin, ag
ràdh, Ma their sinn, O
nèamh, their esan ruinn, C'ar
son, ma seadh, nach do chreid
sibh e?

26 Ach ma their sinn, O
dhaoinibh, a ta eagal a' phob-
uill oirnn; oir a ta meas fàidh
aig gach uile *dhuine* air Eoin.

27 Agus fhreagair iad
Iosa, agus thubhairt iad,
Cha'n eil fhios againn. Agus
thubhairt esan riu, Ni mò
dh'innseas mise dhuibh - sa
cia an t-ùghdarras leis am
bheil mi deanamh nan nithe
so.

28 Ach ciod i bhur barail-
sa? Bha aig duine àraidh
dithis mhac, agus thàinig e
dh'ionnsuidh a' cheud *mhic*,
agus thubhairt e, A mhic,
imich, dean obair an diugh
a'm' ghàradh fiona.

29 Agus fhreagair esan
agus thubhairt e, Cha dean:
ach 'na dhéigh sin, ghabh e
aithreachas agus dh'imich e.

30 Agus thàinig e gus an
dara *mac*, agus thubhairt e
mar an ceudna. Agus fhreag-

air esan agus thubhairt e,
Théid, a Thighearn; gidheadh
cha deachaидh e.

31 Cò do'n dithis a rinn
toil 'athar? Thubhairt iadsan
ris, An ceud fhear. Thubh-
airt Iosa riu, Gu firinneach
tha mise ag ràdh ribh, gu'n
téid na cis-mhaoir agus na
strìopaichean do rioghachd
Dhé roimhibh-sa.

32 Oir thàinig Eoin do 'ur
n-ionnsuidh an slighe na
fireantachd, agus cha do chreid
sibh e: ach chreid na cis-
mhaoir agus na strìopaichean
e. Agus ge do chunnaic
sibhse so, cha do ghabh sibh
aithreachas 'na dhéigh sin, a
chum gu'n creideadh sibh e.

33 Eisdibh ri cosamhlachd
eile: Bha fear-tighe àraidh
ann, a phlannduich fion-lios,
agus chuir e gàradh³ m'a
thimchioll, agus chladhaich
e ionad-bruthaidh an fhiona
ann, agus thog e tùr, agus
shuidhich e air tuath e; agus
chaidh e féin air choigrich.

34 Agus an uair a dhruid
riu àm an toraidh, chuir e a
sheirbhisich a dh'ionnsuidh
na tuatha, a dh'fhaotainn a
thoraidh.

35 Agus rug an tuath air a
sheirbhisich, agus ghabh iad
air fear dhiubbh, agus mharbh
iad fear eile, agus chlach iad
fear eile.

36 A rìs, chuir e seirbhis-
ich eile uaith, tuilleadh na
sa' cheud *chuideachd*; agus
rinn iad orra-san mar an
ceudna.

37 Ach ma dheireadh, chuir
e a mhac féin d'an ionnsuidh,
ag ràdh, Bheir iad urram do
mo mhac.

¹ trid.

² trid an deanam.

³ dige, callaid.

38 Ach an uair a chunnaic an tuath am mac, thubhairt iad eatorra féin, 'S e so an t-Oighre, thigibh, marbhamaid e, agus glacamaid 'oighreachd-san dhuinn féin.

39 Agus rug iad air, agus thilg iad a mach as an fhionnlios e, agus mharbh iad e.

40 Air an aobhar sin, an uair a thig Tighearn an fhionnlios sin, ciod a ni e ris an tuath sin?

41 Thubhairtiad ris, Sgriosaidh e gu truagh na droch dhaoine sin, agus suidhichidh e am fionnlios air tuath eile, a bheir a thoraidh dha 'nan aimsiribh féin.

42 Thubhairt Iosa riu, Nach do leugh sibh riamh anns na sgriobtuiribh, A' chlach a dhíult na clachairean, rinneadh i 'na cloich-chinn na h-oisne: is e an Tighearn a rinn so, agus a ta e iongantach 'nar suilibhne?

43 Uime sin tha mi ag ràdh ribh, Gu'n toirear rioghachd Dhé uaibh-se, agus gu'n toir-ear do chinneach eile i, a bheir a toraidh uatha.

44 Agus ge b'e neach a thuiteas air a' chloich so, brisear e; ach ge b'e air an tuit i, ni i mìn-luaithre dheth.

45 Agus an uair a chuala na h-àrd-shagairt agus na Phairisich a chosamhlachdasan, thuig iad gu'm b'ann mu'n timchioll féin a labhair e.

46 Ach an uair bu mhiann leo breith air¹, bha eagal a' phobuill orra, oir bha meas faidh aca air-san.

CAIB. XXII.

- 1 *Cosamhlachd bainnse mhic an Righ.* 9 *Gairm nan Cinneach:* 12 *peanas an fhir a bha dh'uir-easbhuidh trusgain na bainnse.*
- 15 *Is còir eis iocadh do Cheasar.*
- 23 *Barail mhearachdach nan Sadusach mu thimchioll aiseirigh nam marbh.*

A GUS fhreagair Iosa, agus labhair e riu a rìs ann an cosamhlachdaibh, ag ràdh,

2 Is cosmhuil rioghachd nèimh ri righ àraidh, a rinn banais - phòsaidh d'a mhac féin;

3 Agus chuir e a sheirbhisich a ghairm na muinntir a fhuair cuireadh chum na bainnse: ach cha b'aill leasan teachd.

4 A rìs, chuir e d'an ionnsuidh seirbhisich eile, ag ràdh, Abraibh-sa ris a' mhuinntir d'an d'thugadh cuireadh, Feuch, dheasaich mi mo dhìnneir: a ta mo dhaimh agus mo spréidh bhiadhta air am marbhadh, agus a ta na h-uile nithe ullamh; thigibh chum na bainnse.

5 Ach chuir iadsan an suarachas e, agus dh'imich iad rompa, fear dhiubh d'a fhearrann, agus fear eile chum a cheannachd:

6 Agus rug a' chuid eile dhiubh air a sheirbhisich, agus thug iad masladh dhoibh, agus mharbh siad iad.

7 Ach an uair a chual an righ so ghabh e fearg; agus chuir e 'armailtean uaithe, agus sgrios e an luchd-mortaidh sin, agus loisg e am baile-san.

8 An sin thubhairt e r'a sheirbhisich, Gu firinneach a ta a' bhanais ullamh, gidh-eadh an dream a fhuair cuir-

¹ b'aill leo làmh a chur ann.

MATA XXII.

eadh cha b'airidh iad *air*¹.

9 Air an aobhar sin imichibh-sa gus na rathaidibh mòra, agus a lìon *daoine* 's a gheibh sibh, cuiribh iad chum na bainnse.

10 Agus chaith na seirbhisich sin a mach air na rathaidibh, agus chruinnich iad gach uile neach a fhuair iad, eadar olc agus mhaith : agus lionadh *tigh* na bainnse le muinntir a shuidh chum bìdh.

11 Agus air dol a steach do'n righ a dh'fhaicinn nan aoidhean, chunnaic e an sin duine aig nach robh trusgan na bainnse uime :

12 Agus thubhairt é ris, A charaid, cionnus a thàinig thusa steach an so, gun trusgan na bainnse umad? Ach dh'fhan esan 'na thosd.

13 An sin thubhairt an righ ris na seirbhisich, Air a cheangal duibh eadar chosan agus làmhan, togaibh leibh e, agus tilgibh e anns an dorchadas iomallach : an sin bithidh gul agus giogsan fhiacal.

14 Oir a ta mòran air an gairm, ach beagan air an taghadh.

15 An sin dh'imich na Phairisich, agus ghabh iad comhairle cionnus a dh'fheudadh iad esan a ribeachd² 'na chainnt.

16 Agus chuir iad d'a ionnsuidh an deisciobuil féin, maille ri luchd-leanmuinn Heroid, ag ràdh, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa fior, agus gu bheil thu teagastg slighe Dhé ann am firinn, agus nach 'eil suim

agad do dhuine sam bith : oir cha'n 'eil thu ag amharc air pearsaibh³ dhaoine.

17 Uime sin innis dhuinne do bharail, Am bheil e ceaduichte cùs a thabhairt do Cheasar, no nach 'eil?

18 Ach air tuigsinn am mìruin a dh'Iosa, thubhairte, C'ar son a ta sibh ga m'bhuaireadh, a chealgairean?

19 Nochdaibh dhomhsa airgiod na eise. Agus thug iad d'a ionnsuidh peghinn⁴.

20 Agus thubhairt e riu, Co dha a bhuiteas an dealbh so, agus an sgriobhadh *a ta m'a thimchioll*?

21 Thubhairt iadsan ris, Do Cheasar. An sin thubhairt esan riu, Thugaibh uime sin do Cheasar na nithe a's le Ceasar ; agus do Dhia, na nithe a's le Dia.

22 Agus an uair a chual iad so, ghabh iad ionantas, agus dh'fhàg iad e, agus dh'imich iad rompa.

23 Air an là sin féin thàinig d'a ionnsuidh na Sadusaich, a their nach 'eil aiseirigh ann, agus chuir iad ceisd air.

24 Ag ràdh, A mhaighstir, thubhairt Maois, Ma gheibh duine bàs gun chlann aige, gur còir d'a bhràthair a bheasan a phòsadhl a dhlighe daimhe, agus sliochd a thogail d'a bhràthair.

25 A nis bha seachdnar bhràithre 'nar measg-ne ; agus air do'n cheud fhear dhiubh bean a phòsadhl, fhuair e bàs, agus do bhrìgh nach robh sliochd aige, dh'fhàg e a bhean d'a bhràthair.

¹ *cha b'fhiù iad e.* ² *ghlacadh.*

³ *gnùis.* Gr.

45

⁴ *b'ionnan a' pheghinn Romhanach agus 7½.*

MATA XXIII.

26 Agus *thachair* mar an ceudna do'n dara, agus do'n treas *bràthair*, gu ruig an seachdamh.

27 Agus 'nan déigh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

28 Air an aobhar sin anns an aiseirigh, cò do'n t-seachdnar d'am bean i? Oir bha i aca uile.

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, A ta sibh air seacharan¹, gun eòlas agaibh air na sgriobtuiribh, no air cumhachd Dhé:

30 Oir anns an aiseirigh cha dean iad pòsadhd, ni mò a bheirear am pòsadhd iad; ach a ta iad mar aingil Dhé air nèamh.

31 Ach mu thimchioll aiseirigh nam marbh, nach do leugh sibh an ni sin a labhradh ribh le Dia, ag ràdh,

32 Is mise Dia Abrahaim, agus Dia Isaacic, agus Dia Iacoib? cha'n e Dia, Dia nam marbh, ach nam beò.

33 Agus an uair a chual am pobull so, ghabh iad iongantas r'a theagasc-san.

34 Ach an uair a chuala na Phairisich gu'n do chuir e na Sadusaich 'nan tosd, chruinnicheadh iad an ceann a chéile.

35 An sin chuir neach àraidd dhiubh, a'b'shear teagaisg an lagha, ceisd air, 'ga dhearbhadh, agus ag ràdh,

36 A mhaighstir, cia i an aithne a's mò san lagh?

37 Thubhairt Iosa ris, Gràdhaichidh tu an Tighearn do Dha le t'uile chridhe, agus le t'uile anam, agus le t'uile inntinn.

38 Is i so a' cheud àithne agus an àithne mhòr.

39 Agus is cosmhul an dara rithe so, Gràdhaichidh tu do choimhearsnach mar thu féin.

40 Air an dà aithne so tha'n lagh uile, agus na faidhean an crochadh.

41 Ach air do na Phairisich bhi cruinn an ceann a chéile, dh'fheòraich Iosa dhiubh,

42 Ag ràdh, Ciod i bhur barail-sa mu thimchioll Chriosd? cò d'am mac e? thubhairt iadsan ris, Do Dhaibhidh.

43 Thubhairt esan riu, Cionnus ma seadh a ghoireas Daibhidh san spiorad a Thighearna dheth, ag ràdh,

44 Thubhairt an Tighearn ri m' Thighearn, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhdean 'nan stòl fo'd chosaibh?

45 Air an aobhar sin, ma ghoireas Daibhidh a Thighearn dheth, cionnus is mac dha e?

46 Agus cha'b'urrainn aon neach freagradh sam bith a thabhairt air; ni mò a bha chridhe aig aon neach, o'n là sin suas, ni air bith fheòrach dheth.

CAIB. XXIII.

1 *Chomhairlich Criod do'n t-sluagh éisdeachd i deadh theagasc nan sgrìobhaichean, agus nam Phairiseach: ach gun ar droch eisimpleir a leantrinn: 5 is eòir d'a dheisciobluibh bhi air am facill an agaidh an uabhair.*

A N sin labhair Iosa ris an t-sluagh, agus r'a dheisciobluibh féin,

2 Ag ràdh, A ta na sgrìobhaichean agus na Phairisich 'nan suidhe ann an caithir Mhaois :

3 Air an aobhar sin, na huile nithe dh'iarras iad oirbh-sa a choimhead¹, coimhid-ibh agus deanaibh *iad*; ach na deanaibh a réir an oibre: oir their iad, agus cha dean iad.

4 Oir ceanglaidh iad uall-aiche² troma, agus do-iom-char, agus cuiridh siad *iad* air guailnibh dhaoine; gidheadh cha charuich iad féin iad le h-aon d'am meuraibh.

5 Ach an oibre uile a ta iad a' deanamh chum a bhi air am faicinn le daoinibh: ni iad am philacteridh leathan, agus iomall an eudaich mòr;

6 Agus is ionmhuinn leo na ceud ionada-suille anns na féillibh, agus na ceud chaithriche anns na coimh-thionalaibh,

7 Agus failte *fhangail* air na margainibh, agus daoine a ghairm Rabbi, Rabbi dhiubh.

8 Ach na goirear Rabbi dhibhse: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criod; agus is bràithre sibh féin uile.

9 Agus na goiribh bhur n-athair do dhuine sam bith air thalamh: oir is aon Ath-air a ta agaibh, a ta air nèamh.

10 Cha mhò a ghoirear àrd-mhaighstirean dhibh: oir is aon àrd-mhaighstir a ta agaibh, Criod.

11 Ach an ti a's mò 'nur measg, bithidh e 'na òglach agaibh.

12 Agus ge b'e neach a dh'àrdaicheas e féin, islicheas e; agus ge b'e neach a dh'-islicheas e féin, àrdaicheas e.

13 Ach is an-aoibhinn

dhuibh-sa, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean, do brìgh gu bheil sibh a' druideadh rioghachd nèimh an aghaidh dhaoine: oir cha téid sibh féin a steach, agus cha'n fhulaing sibh do'n dream a ta dol a stigh dol ann.

14 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir a ta sibh ag itheadh suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a' deanamh urnuighean fada; uime sin gheibh sibh an damnadha's mò.

15 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgrìobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean; oir cuairtichidh sibh muir agus tir chum aon duine a deanamh do bhur creidimh féin; agus an uair a bhitheas e deanta, ni sibh mac ifrinn dheth dà uair ni's mò na sibh féin.

16 Is an-aoibhinn dhuibh, a chinn-iùil³ dhalla, a their, Ge b'e duine a bheir mionnan air an teampull, cha ni air bith sin: ach ge b'e bheir mionnan air òr an teampuill, a ta e ceangailte⁴.

17 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an t-òr, no an teampull a ta naomhachadh an òir?

18 Agus, Ge b'e bheir mionnan air an altair, cha'n 'eil suim ann: ach ge b'e bheir mionnan air an tiodhlac a ta oirre, a ta e ceangailte.

19 Amadana, agus a dhaoine dalla! oir cò aca is mò an tiodhlac, no'n altair a ta naomhachadh an tiodhlaic?

¹ ghléidheadh.

² callacha.

³ a luchd-seblaidh, a theòraichean.

⁴ fuidh shiachaibh.

MATA XXIII.

20 Air an aobhar sin, ge b'e mhionnaicheas air an altair, a ta e a' mionnachadh oirre féin, agus air gach ni a ta oirre.

21 Agus ge b'e mhionnaicheas air an teampull, a ta e a' mionnachadh air san, agus air an Ti a ta 'na chòmhnuidh ann.

22 Agus ge b'e neach a mhionnaicheas air nèamh, a ta e a' mionnachadh air righ-chaithir Dhé, agus airsan a ta 'na shuidhe oirre.

23 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgriobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean : oir a ta sibh a' toirt an deachamh as a' mhionnt, agus an anise, agus a' chuimin, agus dhìobair sibh nithe cudthromach an lagha, cotnrom, tròcair, agus firinn: bu choir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

24 A chinn-iùil dhalla, a shiòlaidheas¹ a' mhìn-chuileag, agus a shluigeas an càmhal.

25 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgriobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean ; oir glanaidh sibh an taobh a muigh do'n chupan, agus do'n mhéis, ach a ta iad an taobh a stigh làn do reubainn, agus do eucoir².

26 Phairisich dhoill, glan air tùs an taobh a stigh do'n chupan agus do'n mhéis, chum gu'm bi an taobh a muigh dhiubh glan mar an ceudna.

27 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgriobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean : oir

is cosmhuil sibh ri uaighibh gealaichte, a ta deadh-mhais-each air an taobh a muigh, ach air an taobh a stigh a ta làn do chnàmhaibh dhaoine marbha, agus do'n uile shalachar.

28 Mar an ceudna, a ta sibhse an leth a muigh am fianuis dhaoine ann an coslas fhìreana, ach san taobh a stigh làn ceilg, agus eusaontais.

29 Is an-aoibhinn dhuibh, a sgriobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean ; oir a ta sibh a' togail àitean-adhlacaidh nam fàidhean, agus a' deanamh leac-lithidh nam firean deadh-mhaiseach.

30 Agus ag ràdh, Nam bitheamaid ann an làithibh ar n-aithriche, cha bhith-eamaid compàirteach riu am ful nam fàidhean.

31 Mar sin a ta sibh 'nur fianuisibh 'nur n-aghaidh féin, gur sibh clann na muinntir a mharbh na fàidhean.

32 Mar sin lionaibh-sa suas tomhas bhur n-aithriche.

33 A nathraiche, a shiòl nan nathraiche nimhe, cionnus a dh'fheudar leibh dol as o dhamnadh ifrinn.

34 Air an aobhar sin, feuch, cuiream-sa do 'ur ionnsuidh fàidhean, agus daoine glice, agus sgriobhaichean ; agus *cuid* dhiubh marbhaidh agus cèusaидh sibh, agus *cuid* dhiubh sgiùrsaidh sibh ann bhur sionagogaibh, agus ni sibh geur-leanmuinn *orra* o bhaile gu baile :

35 Chum gu'n tig oirbh gach uile fhuil fhìreanta a dhòirteadh air an talamh, o

¹ *sgagas.*

² *dh'anabhabra.*

fhuil Abeil fhireanta, gu suil
Shachariais, mhic Bharach-
iais, a mharbh sibh eadar an
teampull agus an altair.

36 Gu firinneach a ta mi
ag ràdh ribh, Gu'n tig na
nithe so uile air a' ghinealach
so.

37 A Jerusalem, a Jerusa-
lem, a mharbhas na faidhean,
agus a chlachas an dream a
chuirear a d'ionnsuidh, cia
minic a b'àill leam do chlann
a chruinneachadh r'a chéile,
mar a chruinnicheas cearc a
h-eoin fuidh a sgiathaibh,
agus cha b'àill leibh!

38 Feuch, fàgar bhur tigh
agaibh 'na fhàsach.

39 Oir tha mise ag ràdh
ribh, nach faic sibh mise o so
suas, gus an abair sibh, Is
beannaichte an Ti a thig ann
an ainm an Tighearn.

CAIB. XXIV.

1 *Dh'innis Criod roimh-làimh
sgrios Ierusalèim: 3 ciod iad agus
cia mòr na trioblaidean a bhithreas
roimhe sin: 29 comharan a
theachd gu breitheanas. 36 Do
bhrigh gu bheil là a' bhreitheana-
is foluichte, is còir do gach neach
faire a dhéanamh.*

A GUS chaidh Iosa mach,
agus dh'imich e o'n team-
pull; agus thàinig a dheisci-
ciobuil d'a ionnsuidh, a
nochdadadh dha aitreabh an
teampuill.

2 Agus thubhairt Iosa riu,
Nach faic sibh iad so uile?
gu firinneach tha mi ag ràdh
ribh, Nach fàgar clach air
muin cloiche an so, nach
tilgear sìos.

3 Agus air suidhe dha air
sliabh nan crann-oladh,
thàinig a dheisciobuil d'a
ionnsuidh an uaignidheas¹,

ag ràdh, Innis dhuinne, c'uin
a thig na nithe sin *gu crich?*
agus ciod e comhara do
theachd-sa, agus deiridh an
t-saoghal?

4 Agus fhreagair Iosa agus
thubhairt e riu, Thugaibh an
aire nach meall aon neach
sibh:

5 Oir thig mòran a'm'
ainm-sa, ag ràdh, Is mise
Criod; agus meallaidh iad
mòran.

6 Agus cluinnidh sibh cog-
anna, agus tuairisgeul² chog-
anna: thugaibh an aire nach
bi sibh fo amhluadh³: oir is
éigin do na *nithibh sin* uile
teachd gu crich⁴, ach cha'n
'eil an deireadh ann fathast.

7 Oir éiridh cinneach an
aghaidh cinnich, agus riogh-
achd an aghaidh rioghachd:
agus bithidh gorta, agus
plàighean, agus criothanna-
talmhainn ann am mòran àite-
ean.

8 Agus cha'n' eil annta so
uile ach toiseach thruaighean.

9 An sin bheir iad thairis
sibh chum àmhghair, agus
marbhaidh iad sibh, agus
bithidh fuath aig gach uile
chinneach dhuibh air sgàth
m'ainme-sa.

10 Agus an sin gabhaidh
mòran oilbheum, agus brath-
aidh iad a chéile, agus bithidh
fuath aca d'a chéile. -

11 Agus éiridh mòran do
fhàidhibh bréige, agus meall-
aidh iad mòran.

12 Agus do bhrigh gu'm
bi an eucoir air a meudach-
adh, fuardaichidh gràdh mhòr-
an.

13 Ach ge b'e bhitheas

¹ as losal.

² ionradh.

³ bhuaireat.

⁴ tachairt.

seasmhach chum na crìche,
is e so a thèarnar¹.

14 Agus bithidh soisgeul
so na rioghachd air a shearm-
onachadh air feadh an domh-
ain uile, mar fhianuis do na
h-uile chinnich : agus an sin
thig an deireadh.

15 Air an aobhar sin, an
uair a chi sibhse gràineileachd
an léir-sgrios, air an do labh-
air Daniel am fàidh, 'na seas-
amh ann an ionad naomh,
(tuigeadh an ti a leughas.)

16 An sin teicheadh iadsan
a ta ann an Iudea, chum nam
beann :

17 An ti a ta air mullach
an tighe, na tigeadh e nuas a
thabhairt ni sam bith leis as
a thigh :

18 Agus an ti a ta sa'
mhachair, na pilleadhb e air
ais a thogail 'fhalluinn leis.

19 Agus is an-aoibhinn do
na mnaibh torrach, agus
dhoibh-san a bheir cioch
uatha sna làithibh sin.

20 Ach guidhibh -sa gun
bhur teicheadh a bhi sa'
gheamhradh, no air an t-sàb-
aid :

21 Oir anns an àm sin
bithidh àmhghar mòr ann,
amhuil nach robh ann o thùs
an domhain gus a nis, agus
nach mò a bhitheas a chaoiadh.

22 Agus mur biodh na
làithean sin air an giorrhach-
adh, cha bhiodh feoil sam
bith air a tèarnadh : ach ai:
son nan daoine taghta bithidh
na làithean sin air an giorrh-
achadh.

23 An sin ma their aon
duine ribh, Feuch, *a ta* Criosd
an so, no an sud ; na creid-
ibh e :

24 Oir éiridh Criosdan
bréige, agus fàidhean bréige,
agus ni iad comharan agus
miorbhulean mòra, ionnus
gu mealladh iad, nam feud-
adh e bhi, na daoine taghta
fín.

25 Feuch, dh'innis mi
dhuibh *e roimh-làimh.*

26 Uime sin ma their iad
ribh, Feuch, a ta e san fhàs-
ach, na rachaibh a mach :
feuch, *a ta e sna seòmraichibh*
uaigneach, na creidibh *sin.*

27 Oir a réir mar a thig an
dealanach o'n àird an ear,
agus a dhealraicheas i gus an
àird an iar ; mar sin mar an
ceudna bhitheas teachd Mhic
an duine.

28 Oir ge b'e àit² am bi a'
chairbh³, is ann an sin a
chruinnichear na h-iolairean.

29 Air ball an déigh triobl-
laid nan làithean ud, dorch-
aichear a' ghrian, agus cha-
tabhair a' ghealach a solus,
agus tuitidh na reultan o
néamh, agus bithidh cumh-
achdan nan néamh air an
crathadh.

30 Agus an sin foillsichear
comhara Mhic an duine an
néamh : agus an sin ni uile
threubha na talmhainn bròn,
agus chi iad Mac an duine
a' teachd air neulaibh néimh,
le cumhachd agus glòir ro
mhòir.

31 Agus cuiridh e mach
'aingil le fuaim mhòir na
gall-truimp, agus cruinnich-
idh iad a shluagh taghta o na
ceithir gaothaibh, o leth-iom-
all néimh gus an leth-iomall
eile.

32 Ach fòglumaibh cos-
amhlachd o'n chrann-fhighe :

¹ a shluamichear.

² bail.

³ a' chlascach.

an uair a bhitheas a gheug a
nis maoth, agus a dh'fhasas
an duilleach, aithnichidh sibh
gur fagus an samhradh :

33 Agus mar an ceudna,
an uair a chi sibhse na nithe
sin uile, biodh fios agaibh gu
bheil e am fagus, *eudhon* aig
na dorsaibh.

34 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, Nach téid an gin-
ealach so féin thairis, gus an
tachair na nithe so uile.

35 Théid nèamh agus tal-
amh thairis, ach cha téid mo
bhriathra-sa thairis a chaoiadh.

36 Ach cha'n 'eil fios an
là no na h-uaire sin aig duine
air bith, no fòs aig ainglibh
nèimh, ach aig m'Athair-sa
a mhàin.

37 Ach amhuil *a bha* làith-
ean Noe, mar sin mar an
ceudna bithidh teachd Mhic
an duine.

38 Oir mar a bha iad anns
na làithibh roimh an tuil ag
itheadh agus ag òl, a' pòsadh
agus a' toirt am pòsadh, gus
an là an deachaidh Noe a
steach san àirc.

39 Agus nach robh fhios
aca gus an d'thàinig an tuil,
agus an do thog i leatha iad
uile ; mar sin mar an ceudna
bithidh teachd Mhic an duine.

40 An sin bithidh dithis
air a' mhachair ; gabhar fear
aca, agus fàgar am fear eile.

41 Bithidh dithis bhan a'
meileadh¹ anns a' muilean ;
gabhar a h-aon aca, agus
fàgar an aon eile².

42 Uime sin deanaibh-sa
faire, oir cha'n 'eil fhios
agaibh cia an uair an tig bhur
Tighearn.

43 Ach a ta fhios so agaibh,

nain b'fhiösach fear an tighe
cia an uair an tigeadh an
gaduiche, gu'n deanadh e
faire, agus nach fulaingeadh
e gu'm bristeadh a thigh
troimh.

44 Uime sin, bithibh-sa
ullamh mar an ceudna : oir
is ann an uair nach saoil sibh,
a thig Mac an duine.

45 Cò e, ma seadh, a ta
'na òglach firinneach agus
glic, a chuir a Thighearn os
ceann a mhuinnfir, a thabhb-
aïrt bìdh dhoibh 'na àm fén ?

46 Is beannaichte an t-
òglach sin, a gheibh a Thig-
hearna, ri àm dha teachd, a'
deanamh mar sin.

47 Gu deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n cuir se e os
ceann a mhaoin gu h-iomlan.

48 Ach ma their an droch
sheirbhiseach ud 'na chridhe,
A ta mo Thighearn a' cur
dàil 'na theachd ;

49 Agus ma thòisicheas e
air *a chomhsheirbhisich* a
bhualadh, agus air itheadh
agus òl maille ri luchd-misge ;

50 Thig Tighearn an òg-
laich sin ann an là nach 'eil
sùil aige ris, agus ann an
uair nach fios da,

51 Agus gearraidh e 'na
bhloighdibh e, agus bheir e a
chuibhrionn *da* maille ris na
cealgairibh : an sin bithidh
gul agus giosgan fhiacal.

CAIB. XXV.

1 *Cosamhlachd nan deich òighean,*
14 *agus nan tàlann : 31 mar an*
ceudna mlu-innseadh mu'n bhreith-
eanas dheireichannach.

A N sin samhlaicheadh riogh-
ibh, a chug leo an lòchrain,
agus a chaidh a mach an

còdhail an fhir nuadh-phòsda¹.

2 Agus bha cùignear dhiubh glic, agus cùignear amaid-each.

3 Thug iadsan a bha amaid-each an lòchrain *leo*, ach cha d'thug iad oladh leo.

4 Ach iadsan a bha glic, thug iad oladh leo 'nan soith-ichibh maille r'an lòchran-aibh.

5 Agus air deanamh maille d'on fhearr nuadh - phòsda, thuit clò codail orra uile, agus suain².

6 Ach anns a' mheadhonoidhche, rinneadh glaodh, Feuch, a ta am fear nuadh-pòsda a' teàchd; rachaibh a mach g'a choinneachadh.

7 An sin dh'éirich na h-òighean ud uile, agus dheas-aich iad an lòchrain.

8 Agus thubhairt na h-òighean amайдeach riusan a bha glic, Thoiribh dhuinne *cuid* do bhur n-oladh; oir a ta ar lòchrain a' dol as.

9 Ach fhreagair iadsan a bha glic, ag ràdh, Air eagal nach bi na's leòir ann dhuinn féin agus dhuibh-san, gu ma fearr leibh dol a chum an luchd-reicidh, agus ceann-aichibh dhuibh féin.

10 Agus am feadh a bha iad a' dol a cheannach, thàinig am fear nuadh-pòsda; agus chaith iadsan a bha ullamh a steach leis chum a' phòsaidh, agus dhruideadh an dorus.

11 'Na dhéigh sin, thàinig mar an ceudna na h-òighean eile, ag ràdh, A Thighearn, a Thighearn, fosgail dhuinne.

12 Ach fhreagair esan agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach aithne dhomh sibh.

13 Deanaibh faire air an aobhar sin, do bhrìgh nach aithne dhuibh an là no an uair, air an tig Mac an duine.

14 Oir is cosmhuil e³ ri duine a' dol air choigrich, a ghairm a sheirbhisich, agus a thug dhoibh a mhaoin :

15 Agus do h-aon diubh thug e cùig tàlanna, agus do neach eile a dhà, agus do neach eile a h-aon ; do gach aon fa leth a réir a chomais ; agus air ball ghabh e a thurus.

16 Agus dh'imich esan a fhuair na cùig tàlanna, agus rinn e ceannachd leo, agus bhuannaich e cùig tàlanna eile.

17 Agus mar an ceudna esan *a fhuair* a dhà, bhuannaich e dithis eile.

18 Ach an ti a fhuair a h-aon, dh'imich e agus chladh-aich e san talamh, agus dh'fholair e airgiod a mhaighstir.

19 An déigh aimsir fhada thàinig Tighearna nan seirbhiseach sin, agus rinn e cunntas riu.

20 Agus thàinig esan a fhuair na cùig tàlanna, agus thug e *leis* cùig tàlanna eile, ag ràdh, A Thighearn, thug thu dhomhsa cùig tàlanna : feuch, bhuannaich mi cùig tàlanna eile thuilleadh orra.

21 Agus thubhairt a Thighearn ris, Is maith, a dheadh sheirbhisich fhirinnich ; bha thusa firinneach ann am beagan, cuiridh mise os ceann

¹ *shir-na-bainnse.*   ² *rinn iad dùsal uile, agus choidil iad.*

³ *is cosmhuil rioghachd néimh.*

mhòran thu : imich a steach
do aoibhneas do Thighearn.

22 Agus thàinig esan a
fhuair an dà thàlann, agus
thubhairt e, A Thighearna,
thug thu dhomh-sa dà thàl-
ann : feuch, bhuanneach mi
dà thàlann eile thuilleadh
orra.

23 Thubhairt a Thighearna
ris, Is maith, a dheadh
sheirbhisich fhìrinnich ; bha
thusa firinneach ann am beag-
an *do nithibh*, cuiridh mise os
ceann mòran *do nithibh* thu :
imich a steach do aoibhneas
do Thighearn.

24 Ach an uair a thàinig
esan a fhuair an t-aon tàlann,
thubhairt e, A Thighearna,
bha fhios agam gur duine
cruaidh thu, a bhuanneas san
àite nach do chuir thu, agus a
thionaileas san ionad anns
nach do sgaoil thu ;

25 Agus air dhomh bhi fo
eagal, chaidh mi agus dh'-
fholach mi do thàlann san
talamh : feuch, sin agad do
chuid féin.

26 Fhreagair a Thighearn
agus thubhairt e ris, A
sheirbhisich uile agus leisg,
bha fhios agad gu buaininn-
sa san àit anns nach do chuir
mi, agus gu tionalainn as an
ionad anns nach do sgaoil
mi ;

27 Bu chòir dhuit, uime
sin, m'airgiod a thabhairt
do'n luchd-malairt, agus air
domh teachd, gheibhinn mo
chuid féin maille r'a riadh.

28 Buinibh uaith, uime sin,
an tàlann, agus thugaibh
dhàsan e, aig am bheil na
deich tàlanna.

29 (Oir do gach neach aig

am bheil, bheirear, agus bith-
idh aige gu pait : ach uaith-
san aig nach 'eil, bheirear
eadhon an ni sin a ta aige.)

30 Agus tilgibh an seirbh-
iseach mi-tharbhach so do
dhorchadas iomallach : an
sin bithidh gul agus giòsgan
fhiacal.

31 An uair a thig Mac an
duine 'na ghlòir, agus na h-
aingil naomha uile maille ris,
an sin suidhidh e air caithir
rioghail a ghlòire :

32 Agus cruinuichear 'na
làthair na h-uile chinnich ;
agus sgaraidh e iad o chéile,
amhuil a sgaras¹ buachaill
na caoraich o na gabhraibh :

33 Agus cuiridh e na caor-
aich air a làimh dheis, ach na
gabhair air a làimh chli.

34 An sin their an Righ
riusan air a dheis, Thigibh, a
dhaoine beannachte m' Ath-
ar-sa, sealbhaichibh mar
oighreachd an rioghachd a
ta air a deasachadh dhuibh o
leagadh bunaite an domhain :

35 Oir bha mi ocrach, agus
thug sibh dhomh biadh : bha
mi tartmhòr², agus thug sibh
dhomh deoch : bha mi a' m'
choigreach, agus thug sibh
aoidheachd dhomh :

36 Lomnochd, agus dh'-
eudaich sibh mi : bha mi
euslan, agus thàinig sibh
g'am amharc : bha mi am
priasan, agus thàinig sibh a
m' ionnsuidh.

37 An sin freagraidh na
fireana e, ag ràdh, A Thig-
hearna, c'uin a chunnaic sinn
ocrach thu, agus a bheath-
aich sinn thu ? no tartmhòr,
agus a thug sinn deoch dhuit ?

38 No c'uin a chunnaic

¹ thearbaidheas.

² lotmhòr, pàiteach.

sinn a'd' choigreach thu, agus a thug sinn aoidheachd dhuit? no lomnochd, agus a dh'eud-aich sinn thu?

39 No c'uin a chunnaic sinn euslan thu, no am priosan, agus a thàinig sinn a d'ionnsuidh?

40 Agus freagraidh an Righ, agus their e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, a mheud 's gu'n do rinn sibh e do aon do na bràithribh a's lugha agam-sa, rinn sibh dhomh-sa e.

41 An sin their e mar an ceudna riusan air an làimh chli, Imichibh uam, a shluagh malluichte, dh'ionnsuidh an teine shiorruidh, a dh'ulluich-eadh do'n diabhal agus d'a ainglibh :

42 Oir bha mi ocrach, agus cha d'thug sibh dhomh biadh; bha mi tartmhor, agus cha d'thug sibh dhomh deoch :

43 Bha mi a'm' choigreach, agus cha d' thug sibh aoidheachd dhomh : lomnochd, agus cha d'eudaich sibh mi : euslan, agus am priosan, agus cha d'thàinig sibh g'am amharc.

44 An sin freagraidh iadsan mar an ceudna e, ag ràdh, A Thighearna, c'uin a chunnaic sinne thu ocrach, no tartmhor, no d' choigreach, no lomnochd, no euslan, no am priosan, agus nach do fhrith-eil sinn dhuit?

45 An sin freagraidh esan iad, ag ràdh, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, a mheud as nach d'rinn sibh e do'n neach a's lugha dhiubh so, cha d'rinn sibh dhomh-sa e.

46 Agus imichidh iadsan

chum peanais shiorruidh ; ach na fireana chum na beatha maireannaich.

CAIB. XXVI.

1 *Ghabh na h-uachdarain comhairle chum Iosa a ghlaicadh, agus a chur gu-bàs.* 6 *Dh'ung bean àraide a cheann le oladh luachmhoir.* 14 *Reic Judas e ris na h-àrd-shagairt.* 17 *Dh'ith Criod a' chàig maille r'a dheisciobhuibh.*

AGUS tharladh, 'nuair a chriochnaich Iosa na briathra so uile, gu'n dubh-airt e r'a dheisciobhuibh,

2 A ta fhios agaibh gu bheil a' chàisg an déigh dà là, agus a ta Mac an duine air a bhrath chum a cheusadh¹.

3 An sin chruinnich uachdarain nan sagart, agus na sgrìobhaichean, agus sean-airean a' phobuill, gu talla an àrd-shagairt, d'an goirear Caiaphas,

4 Agus ghabh iad comhairle le chéile chum Iosa a ghlaicadh le feall, agus a chur gu-bàs.

5 Ach thubhaint iad, Na deanamaid e san f'héill, air eagal gu'm bi buaireas am measg a' phobuill.

6 Agus air do Iosa a bhi ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair,

7 Thàinig bean d'a ionnsuidh aig an robh bocsa alabastair làn do oladh ro luachmhoir, agus dhòirt i air a cheann e, agus e 'na shuidhe aig biadh.

8 Ach an uair a chunnaic a dheisciobuil *sin*, bha fearg orra, ag ràdh, Ciod is ciall do'n ana-caitheadh so?

9 Oir dh'fheudadh an oladh so bhi air a reiceadh air

¹ bheirear thairis Mac an

nibòran, agus a bhi air a toirt do na bochdaibh.

10 Ach air aithneachadh so do Iosa, thubbairt e riu, C'ar son a ta sibh a' cur dragha air a' mhnaoi ? oir rinn i deadh obair dhomhsa.

11 Oir a ta na bochdan agaibh a ghnàth maille ribh, ach cha'n 'eil mise agaibh a ghnàth.

12 Oir air dòrtadh na holadh so dhi air mo chorp-sa, is ann fa chomhair m'adhlaic a rinn i e.

13 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge l'e àit am bi an soisgeul so air a shearmon-achadh air feadh an t-saoghal gu h-iomlan, aithrisear an ni a rinn a' bhean so, mar chuimhne oirre.

14 An sin dh'imich aon do'n dà fhear dheug, d'am b'ainm Iudas Iscariot, chum nan àrd-shagart.

15 Agus thubbairt e, Ciòd a bheir sibh dhomh-sa, agus brathaidh mi dhuibh e ? Agus chòird iad ris air dbeich buinn fhichead airgid.

16 Agus o'n àm sin a mach dh'iarr e fath¹ air esan a bhrath.

17 Agus air a' cheud *là do fhéill* an arain neo-ghoirt-ichte, thàinig na deisciobuil chum Iosa, ag ràdh ris, C'àit an àill leat sinne a dh'ulluchadh dhuit, chum gu'n ith thu a' chàisg.

18 Agus thubhairt esan, Rachaibh do'n bhaile gu leithid so do dhuine, agus abraibh ris, Tha am maighstir ag ràdh, A ta m'äm am tagus, cumaidh mi a' chàisg

aig do thigh-sa maille ri m' dheisciobluibh.

19 Agus rinn na deisciobuil mar a dh'orduich losa dhoibh, agus dheasaich iad a' chàisg.

20 Agus an uair a thàinig am feasgar, shuidh e maille ris an dà fhear dheug.

21 Agus ag itheadh dhoibh, thubhant e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath fear dhith mise.

22 Agus bha iad ro bhrònach, agus thòisich gach aon aca fa leth air a ràdh ris, Am mise e, a Thighearn ?

23 Agus fhreagair esan agus thubhairt e, An ti a thumas a làmh sa' mhèis maille riùm-sa, brathaidh esan mi.

24 Gu deimhin a ta Mac an duine ag imeachd, a réir mar a ta e sgriobhta m'a thimchioll : ach is an-aoibhin do'n duine sin le'm brathar Mac an duine : bu mhaith do'n duine sin mur beirte riamh e.

25 An sin fhreagair Iudas a bhrath e, agus thubhairt e, A mhaighstir, am mise e ? Thubhairt esan ris, Thubhairt thu.

26 Agus ag itheadh dhoibh, ghlaic Iosa aran, agus air tabhairt buidheachais, bhris se e², agus thug e do na deisciobluibh e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithilh ; is e so mo chorp-sa.

27 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt buidheachais, thug e choibh e, ag ràdh, Olaibh uile dheth :

28 Oir is i so m'fhuil-sa an tiomnaidh³ nuaidh, a

¹ cothrom.   ² agus bheannaitch, agus bhris e e.

³ a' cheinicheangail.

dhóirtear air son mhòran chum maitheanais pheacanna.

29 Ach tha mi ag ràdh ribh, Nach òl mi á so suas do thoradh so na fionain¹, gus an là sin an òl mi e nuadh maille ribh ann an rioghachd m'Athar.

30 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-oladh.

31 An sin thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oilbheum annam-sa an nochd ; oir a ta e sgriobhta, Buailidh mi am buachaill, agus sgapar caoraich an treuda.

32 Ach an déigh dhomhsa éirigh a ris, théid mi roimhibh do Ghalile.

33 Agus fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Ged gheibh gach uile dhaoine oilbheum annad, cha'n fhaigh mise oilbheum gu bràth.

34 Thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, air an oidhche so féin mu'n goir an coileach, gu'n àich-eadh thu mi tri uairean.

35 Thubhairt Peadar ris, Ged a b'éigin dhomh bàsadh maille riut, cha'n àich-eadh mi thu. Agus thubhairt na deisciobuil uile mar an ceudna.

36 An sin thàinig Iosa maille riu gu ionad d'an goirnear Getsemane, agus thubhairt e ris na deisciobluibh, Suidhibh - sa an so, gus an téid mise a dheanamh urnuigh an sud.

37 Agus thug e Peadar leis, agus dithis mhac Shebede, agus thòisich e air a bhi brònach, agus ro dhoilgheasach.

38 An sin thubhairt e riu, A ta m'anam ro bhrònach, eadhon gu bàs : fanaibh-sa an so, agus deanaibh faire maille riumsa,

39 Agus dh'imich e beagan air adhart², agus thuit e air aghaidh, a'deanamh urnuigh, agus ag ràdh, O m' Athair, ma dh'fheudas e bhi, rachadh an cupan so seachad orm ; gidheadh, na biodh e mar is aill leamsa, ach mar is *toil* leatsa.

40 Agus thàinig e chum nan deisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad, agus thubhairt e ri Peadar, An ann mar sin, nach b' urrainn sibh faire a dheanamh aon uair *a mhàin* maille riumsa ?

41 Deanaibh faire agus urnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh : *a ta* gun amharus an spiorad togarach ; ach *a ta 'n i* theoil aninbhunn³.

42 A ris an dara uair, dh'imich e agus rinn e urnuigh, ag ràdh, O m' Athair, mur feadar gu'n téid an cupan so seachad orm, gun mi 'ga òl, do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus thàinig e agus fhuair e iad a ris 'nan codal : oir bha an sùilean trom.

44 Agus dh'fhàg e iad, agus dh'imich e a ris, agus rinn e urnuigh an treas uair, ag ràdh nam briathra ceudna.

45 An sin thàinig e chum a dheisciobul, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois ; feuch, a ta an uair air druideadh, agus a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh pheacach.

46 Eiribh, imicheamaid :

¹ *fneamhain.* Eir

² *air aghaidh.*

³ *lag.*

feuch, a ta an tì a bhrathas
mise am fagus.

47 Agus air dha bhi fathast
a' labhairt, feuch, thàinig
Iudas, aon do'n dà fhear
dheug, agus maille ris cuid-
eachd mhòr le claidhibh agus
bataibh o na h-àrd-shagart-
aibh agus o sheanairibh a'
phobuill.

48 A nis bha an ti a bhrath
esan air tabhairt comhara
dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach
a phògas mise, is e sin e;
deanaibh greim air.

49 Agus air ball thàinig e
chum Iosa, agus thubhairt e,
Fàilte dhuit, a mhaighstir;
agus phòg se e.

50 Ach thubhairt Iosa ris,
A charaid, c'ar son a thàinig
thu? An sin thàinig iad, agus
chuir iad làmh ann an Iosa,
agus ghlac iad e.

51 Agus, feuch, shìn a h-
aon diubhsan a bha maille ri
Iosa a làmh, agus tharruing
e a chlaidheamh, agus air dha
seirbhiseach an àrd-shagairt
a bhualadh, ghearr e a chluas
dheth.

52 An sin thubhairt Iosa
ris, Cuir a ris do chlaidheamh
air ais 'na ionad féin: oir
iadsan uile a ghlacas an
chlaidheamh, tuitidh iad leis
a' chlaidheamh.

53 An saoil thusa nach
feud mise a nis m' Athair a
ghuidhe, agus bheir e dhomh
tuilleadh na' dà legion deug
do ainglibh?

54 Ach cionnus an sin
bhiodh na sgriobtuirean air
an coimhlionadh, a tha 'g
ràdh gur ann mar so is éigin
tachairt?

55 Anns an uair sin féin

thubhairt Iosa ris an t-sluagh,
An d'thàinig sibh a mach
mar gu b'ann an aghaidh
gaduiche, le claidhibh agus
bataibh chum mise a ghlac-
adh? Bha mi gach là a'm'
shuidhe maille ribh san
teampull a' teagast, agus cha
do chuir sibh làmh annam.

56 Ach thachair so uile,
chum gu'm biodh sgriobtuire
nam faidhean air an coimh-
lionadh. An sin thréig na
deisciobuil uile e, agus theich
iad.

57 Agus air dhoibh-san
Iosa a ghlacadh, thug iad leo
e gu Caiaphas an t-àrd-shag-
art, far an robh na sgriobh-
aichean agus na seanairean
air cruinneachadh.

58 Ach lean Peadar e fad
uatha, eadhon gu talla an àrd-
shagairt, agus chaith e steach,
agus shuidh e maille ris na
seirbhisich, a dh'fhaicinn na
críche.

59 Agus dh'iarr na h-àrd-
shagairt agus na seanairean,
agus a' chomhairle uile, fian-
uis bhréige an aghaidh Iosa,
chum a chur gu bàs.

60 Ach cha d'fhuair iad:
seadh, ged thàinig mòran
do fhianuisibh bréige, cha
d'fhuair iad. Fa dheoidh
thàinig dà fhianuis bhréige,

61 Agus thubhairt iad,
Thubhairt am fear so, Is urra-
ainn mise teampull Dé a
leagadh, agus a thogail a ris
an tri làithibh.

62 Agus air do'n àrd-shag-
art éirigh, thubhairt e ris,
Nach freagair thu bheag?
Ciod e a ta iad sin a' tort
fianuis² a'd' aghaidh?

63 Ach dh'fhan Iosa 'na

thosd. Agus fhreagair an t-àrd-shagart agus thubhairt e ris, A ta mi ga d' mhionnachadh air an Dia bheò, gu'n innseadh tu dhuinn, an tu Criosd Mac Dhé.

64 Thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu: gidheadh tha mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé, agus a' teachd air neulaibh nèimh.

65 An sin reub an t-àrd-shagart 'eudach, ag ràdh, Gu'n do labhair e toibheum; ciod am feum tuilleadh a ta againn air fianuisibh? feuch, a nis chuala sibh a thoibheum.

66 Ciod i bhur barail-sa? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, A ta e toillteanach air a' bhàs.

67 An sin thilg iad smugaid 'na eudan, agus bhual iad le am basaibh e; agus ghabh cuid eile air le slataibh,

68 Ag ràdh, Dean fàidheadaireachd¹ dhuinn, a Chriosd, Cò e a bhual thu?

69 Agus shuidh Peadar a mach anns an talla: agus thàinig cailin àraidd d'a ionnsuidh, ag ràdh, Bha thusa mar an ceudna maille ri Iosa o Ghalile.

70 Ach dh'àicheadh esan 'nan làthair uile, ag ràdh, Cha'n eil fhios agam ciod a ta thu ag ràdh.

71 Agus air dol a mach dha do'n fhor-dhorus, chunnaic cailin eile e, agus thubhairt i riù-san a bha 'n sin, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ri Iosa o Nasaret.

72 Agus dh'àicheadh e a ris le mionnaibh, ag ràdh,

Cha'n aithne dhomh an duine.

73 Agus, tamull beag 'na dhéigh sin, thàinig an dream a bha 'nan seasamh a làthair, agus thubhairt iad ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud féin tha thusa; oir a ta do chainnt ga d' bhrath.

74 An sin thòisich e ri mallachadh agus mionnachadh, ag ràdh, Cha'n aithne dhomh an duine. Agus air ball ghoir an coileach.

75 Agus chuimhnich Peadar briathran Iosa, a thubhairt ris, Mu'n goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uair-ean. Agus, air dol a mach dha, ghuil e gu geur².

CAIB. XXVII.

1 *Cheangail na h-uachdarain agus na seanairean Criosd, agus thug iad thairis e do Pilat.* 3 *Chroch Iudas e fèin.* 19 *Fhuair Pilat rabhadh o'mhnavi mu thimchioll Chriosd,* 20 *d'h'ionnlaid e a làmh-an;* 26 *agus leig e Barabas fa sgavil.*

A IR teachd do'n mhaduinn, ghabh uachdarain nan sagart uile, agus seanairean a' phobuill, comhairle le chéile an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs.

2 Agus air dhoibh esan a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Phontius Pilat an t-uachdaran.

3 An sin, an uair a chunn-aic Iudas a bhrath e, gu'n do dhìteadh e, ghabh e aithreachas, agus thug e air an ais na deich buinn fhichead airgid do na h-àrd-shagart-aibh, agus do na seanairibh,

4 Ag ràdh, Pheacaich mi, ann am brath na fola neòch-iontaich. Ach thubhairt iad-

san, Ciod e sin duinne; amh-airc thusa *air sin*.

5 Agus air tilgeadh uaith nam bonn airgid anns an teampull, dh' imich e roimhe, agus chaidh e agus chroch¹ se e féin.

6 Agus ghlac na h-àrd-shagairt na buinn airgid, agus thubhairt iad, Cha choir an cur san ionmhas, oir is luach fola iad.

7 Agus air gabhail comh-airle dhoibh, cheannaich iad leo fearann a' chriadhadar², chum a bhi 'na àit-adhlaic do choigrich³.

8 Air an aobhar sin goirear do'n fhearran sin, Fearann na fola, gus an là'n diugh.

9 (An sin choimhlionadh an nì a labhradh le Ieremias am faidh, ag ràdh, Agus ghabh iad na deich buinn fhichead airgid, luach an ti a mheasadh, neach a mheas iadsan a bha do chloinn Israeil,

10 Agus thug siad iad air son fearainn a' chriadhadar, mar a dh'orduich an Tigh-earna dhomh-sa.)

11 Agus sheas Iosa an làthair an uachdarain : agus dh'fhiorsaich an t-uachdaran dheth, ag ràdh, An tusa Righ nan Iudhach ? Agus thubhairt Iosa ris, Thubhairt thu.

12 Agus an uair a chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean cionta as a leth, cha do fhreagair e ni sam bith.

13 An sin thubhairt Pilat ris, Nach cluinn thu cia lion nithe air am bheil iad a' toirt fianuis a'd' aghaidh ?

14 Agus cha d'thug e freagradh dha air aon fhocal ; ionnus gu'n do ghabh an t-uachdaran iongantas ro mhòr.

15 A nis ri àm na féille, chleachd an t-uachdaran aon phriosanach a b'àill leo chur fa sgaoil do'n phobull.

16 Agus bha aca, san àm sin, priosanach ro chomhar-aichte, d'am b'ainm Barabas.

17 Air an aobhar sin, an uair a bha iad cruinn an ceann a chéile, thubhairt Pilat riu, Cò is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh ? Barabas, no Iosa, d'an goirear Criod?

18 Oir bha fhios aige gu'm b'ann o fhamrad a thug iad thairis e.

19 Agus an uair a bha e 'na shuidhe air caithir a' bhreitheanais, chuir a bhean teachdaireachd d'a ionnsuidh, ag ràdh, Na biodh agad-sa gnothuch sam bith ris an fhìrean⁴ sin : oir is mòr a dh'fhuilaing mise an diugh ann am bruadar, air a shon-san.

20 Ach chuir na h-àrd-shagairt agus na seanairean impidh air a' phobull gu'n iarradh iad Barabas, agus gu milleadh iad Iosa.

21 Agus fhreagair an t-uachdaran agus thubhairt e riu, Cò do'n dithis is àill leibh mise a chur fa sgaoil duibh ? Thubhairt iadsan, Barabas.

22 Thubhairt Pilat riu, Ciod ma seadh a nimiri Iosa, d'an goirear Criod? Thubhairt iad ris uile, Ceasar e.

¹ *thachd.*

² *fhir deanamh shoithiche creadha.*

59

³ *choigreachaibh.*

⁴ *ionracan.*

23 Agus thubhairt an t-uachdarán, C'ar son? ciod an t-olc a rinn e? ach is mó gu mòr a ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceusar e.

24 Agus an uair a chunnaic Pilat nach do bhuaidhaich e bheag sam bith, ach gu'n d'éirich an tuilleadh buaireis, ghabh e uisce, agus dh'ionnlaid e a làmhan am fianuis an t-sluagh, ag ràdh, A ta mise neò-chiontach do fhuil an fhìrein so; faicibh-sa sin.

25 Agus fhreagair am pobull uile, agus thubhairt iad, Biadh 'fhuil oirnne, agus air ar cloinn.

26 An sin leig e fa sgoail Barabas dhoibh: ach air dha Iosa a sgiùrsadh, thug e thairis e chum a cheusadh.

27 An sin thug saighdearan an uachdarain leo Iosa do thalla a' bhreitheanais, agus chruinnich iad a' bhuidheann uile m'a thimchioll.

28 Agus air dhoibh a rùsgadh¹, chuir iad uime falluinn scarlaid.

29 Agus air dhoibh crùn droighinn fhigheadh, chuir iad m'a cheann e, agus slat chuilce 'na làimh dheis: agus lùb iad an glùn 'na làthair, agus rinn iad fanoid air, ag ràdh, Gu'm beannaichearthu, a Righ nan Iudhach.

30 Agus thilg iad smugaid air, agus ghlac iad an t-slat chuilce, agus bhual iad sa' cheann e.

31 Agus an déigh dhoibh fanoid a dheanamh air, thug iad an fhalluinn dheth, agus chuir iad 'eudach féin uime, agus thug iad leo e chum a cheusadh.

32 Agus an uair a chaidh iad a mach, fhuair iad duine o Chirene, d'am b'ainm Simon: esan dh'éignich iad chum a chrann-ceusaidh-san a ghiúlan.

33 Agus an uair a thàinig iad gu ionad d'an ainm Golgota, sin r'a radh, àite cloiginn.

34 Thug iad dha r'a òl fion geur, measgta le domblas: agus air dha a bhlasadh, cha'n òladh se e.

35 Agus an uair a cheus iad e, roinn iad a thrusgan eatorra, a' tilgeadh crannchuir: chum gu'n coimhliontadh an ni a labhradh leis an fhàidh, Roinn iad m'eudach eatorra, agus chuir iad crannchur air mo bhrat.

36 Agus shuidh iad, agus rinn iad faire air an sin:

37 Agus chuir iad a chùisdhìtidh sgriobhta os a cheann, IS E SO IOSA RIGH NAN IUDHACH.

38 An sin cheusadh maille ris dà ghaduiche²; fear air a làimh dheis, agus fear eile air a làimh chli.

39 Agus thug iadsan a bha dol seachad, toibheum dha, a' crathadh an ceann,

40 Agus ag ràdh, Thusa a leagas an teampull, agus a chuireas suas an tri làithibh e, fòir ort féin: ma's tu Mac Dhé, thig a nuas o'n chranncheusaidh.

41 Mar an ceudna, thubhairt na h-àrd-shagairt, maille ris na sgriobhaichibh, agus na seanairibh, a' fanoid air,

42 Shaor e daoine eile, e féin a shaoradh ni 'n comasach e: ma's e Righ Israel,

¹ 'eudach a thoirt dheth.

² dàs fear-renbainn, dà chreachadair.

MATA XXVII.

thigeadh e nis a nuas o'n chrann-cheusaidh, agus creididh sinn e.

43 Chuir e a dhòigh an Dia; saoradh e a nis e, matha toil aige dha: oir thubhairt e, Is mise Mac Dhé.

44 Agus thug na gaduichean a cheusadh maille ris, am beum ceudna dha.

45 A nis, o'n t-seathadh uair bha dorchadas air an tir uile, gus an naothadh uair.

46 Agus mu thimchioll na naothadh uaire, dh'éigh Iosa le guth àrd, ag ràdh, Eli, eli, lama sabachtani? is e sin r'a ràdh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi?

47 Agus air cluinntinn sin do chuid diubhsan a bha 'nan seasamh an sin, thubhairt iad, A ta am fear so a' glaodh-aich air Elias.

48 Agus air ball ruith a h-aon diubh, agus ghabh e spong, agus lion e do fhion geur i, agus air dha a cur air slait chuilce, thug e dha r'a òl.

49 Ach thubhairt càch, Leig dha, faiceamaid an tig Elias g'a thèarnadh.

50 Agus an uair a dh'éigh Iosa a ris le glaodh mòr, thug e suas a spiorad.

51 Agus, feuch, reubadh brat-roinn an teampuill 'na dhà chuid, o mhullach gu iochdar; agus chriothnuich an talamh, agus sgoilteadh na creagan:

52 Agus dh'fhosgladh na h-uaighean, agus dh'éirich mòran do chorpaibh nan naomh, a bha 'nan codal,

53 Agus chaidh iad a mach as na h-uaighibh an déigh 'aiseirigh-san, agus chaidh iad a steach do'n bhaile naomh,

agus nochdadadh iad do mhòran.

54 A nis, an uair a chunnainn an ceannard-ceud, agus iadsan a bha maille ris a coimhead¹ Iosa, a' chrith-thalmhainn, agus na nithe eile a rinneadh, ghabh iad eagal mòr, ag ràdh, Gu firinneach b'e so Mac Dhé.

55 Agus bha an sin mòran bhan (ag amharc am fad) a lean Iosa o Ghalile, a' frith-ealadh dha :

56 Am measg an robh Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais agus Ioseis, agus màthair cloinne Shebede.

57 Agus air teachd do'n fheasgar, thàinig duine saoibhir o Arimatea, d'am b'ainm Ioseph, a bha e féin 'na dheisciobul aig Iosa mar an ceudna.

58 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa: an sin dh'àithin Pilat an corp a thabhairt da.

59 Agus ghlac Ioseph an corp, agus phaisg e ann an lion-eudach fior-ghlan e,

60 Agus chuir se e 'na uaigh nuaidh féin, a chladh-aich e ann an carraig: Agus charuich e clach mhòr gu dorus na h-uaighe, agus dh'imich e roimhe.

61 Agus bha Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile 'nan suidhe fa chomhair na h-uaighe.

62 A nis air an là màireach, an là'n déigh an ulluchaidh, chruinnicheadh na h-àrd-shagairt agus na Phairisich gu Pilat,

63 Ag ràdh, A Thighearn,

¹ gleidheadh.

is cuimhne leinn an uair a bha am mealltair ud fathast beò, gu'n dubhairt e, Eiridh mi an déigh thri làithean.

64 Orduich, uime sin, an uaigh a bhi air a coimhead gu cinnteach, gus an treas là, air eagal gu'n tig a dheisciobuil san oidhche, agus gu'n goid iad leo e, agus gu'n abair iad ris an t-sluagh, Dh'éirich e o na marbhaibh : agus mar sin bithidh am mearachd deireannach ni's miosa na'n ceud *mhearachd*.

65 Thubhairt Pilat rin, Tha faire agaibh ; imichibh, deanaibh *an uaigh* cho tèaruinte 's is aithne dhuibh.

66 Agus dh'imich iad, agus rinn iad an uaigh cinnteach, a' cur seula air a' chloich, maille ri faire.

CAIB. XXVIII.

1 *Tha aiseirigh Chriosd air a' cur an céill do na mnaibh : 9 nochd Criod e féin doibh.* 11 *Thug na h-àrd-shagairt airgid do na saighdearaibh chum gu'n abradh iad gu'n do ghoideadh as 'uaigh e.*

A N déigh na sàbaid, aig briseadh na faire air a' cheud là do'n t-seachduin, thàinig Muire Magdalen, agus a' Mhuire eile, a dh'fhaicinn na h-uaighe.

2 Agus, feuch, bha crith-thalmhainn mhòr ann ; oir thàinig aingeal an Tighearna nuas o næambh, agus air teachd dha, charuich e a' chlach o'n dorus, agus shuidh e oirre.

3 Agus bha a ghnùis mar dhealanach, agus 'eudach geal mar shneachdadh.

4 Agus air eagal roimhe chriothnuich an luchd-coimh-id¹, agus chaidh iad an riochd mairbh.

5 Ach fhreagair an t-aing-eal agus thubhairt e ris na mnaibh, Na biodh eagal oirbhse : oir a ta fhios agam gu bheil sibh ag iarraidh Iosa, a chaidh cheusadh.

6 Cha'n 'eil e 'n so ; oir dh'éirich e, mar a thubhairt e : thigibh, faicibh an t-àit an robh an Tighearn 'na luidhie.

7 Agus imichibh gu luath, agus innsibh d'a dheisciobluibh gu'n d'éirich e o na marbhaibh : agus, feuch, tha e dol roimhibh do Ghalile ; an sin chi sibh e ; feuch, thubhairt mise ribh e.

8 Agus dh'imich iad gu luath o'n uaigh, le h-eagal agus mòr-ghairdeachas, agus ruith iad a dh'innseadh d'a dheisciobluibh.

9 Agus ag imeachd dhoibhsan a dh'innseadh d'a dheisciobluibh, feuch, thachair Iosa féin orra, ag ràdh, Fàilte dhuibh. Agus thàinig iad am fagus da, agus rug iad air a chosaibh, agus rinn iad aoradh dha².

10 An sin thubhairt Iosa riu, Na biodh eagal oirbh : imichibh, abraibh ri m'bhràithribh iadsan a dhol do Ghalile, agus an sin chi iad mi.

11 Agus an uair a bha iadsan ag imeachd, feuch, thàinig cuid do'n luchd-faire do'n bhaile, agus nochd iad do na h-àrd-shagartaibh gach ni a thachair.

12 Agus air cruinneachadh dhoibh-san an ceann a chéile maille ris na seanairibh, agus air gabhail comhairle dhoibh, thug iad mòran airgid do na saighdearaibh,

¹ *luchd-faire.*

² *thug iad urram dha.*

13 Ag ràdh, Abraibh - sa gu'n d'thàinig a dheisciobuil anns an oidhche, agus gu'n do ghoid iad e, an uair a bha sinne 'nar codal.

14 Agus ma chluinneas an t-uachdaran so, cuiridh sinne impidh air, agus ni sinn sibhse téaruinte.

15 Agus ghabh iad an t-airgiod, agus rinn iad mar a theagaisgeadh dhoibh : agus a ta a' chainnt so air a h-aithris am measg nan Iudhach gus an là'n diugh.

16 An sin chaidh an t-aon deisciobul deug do Ghalile, do'n bheinn far an d'orduich Iosa dhoibh.

17 Agus an uair a chunn-aic iad e, rinn iad aoradh

dha : ach bha cuid aca fo amharus.

18 Agus thàinig Iosa, agus labhair eriu, ag ràdh, Thugadh dhomh-sa gach uile chumhachd air néamh agus air talamh.

19 Uime sin imichibh-sa, agus deanaibh deisciobuil do¹ gach uile chinneach, 'gam baisteadh ann an ainm an Athar, agus a' Mhic, agus an Spioraid naoimh ;

20 A' teagascg dhoibh gach uile nithe a dh'aithn mise dhuibh a choimhead : Agus, feuch, a ta mise maille ribh a ghnàth, gu deireadh an t-saoghal. Amen.

¹ iompaichibh, teagaisgibh.

AN SOISGEUL A REIR MHARCUIS.

CAIB. I.

1 *Dreuchd Eoin Bhaiste. 9 Bhaisteadh Iosa. 14 Shearmonaich e soisgeul rioghachd Dhé. 16 Ghairm e Peadar, Aindreas, Seumas agus Eoin. 25 Leighis e aon anns an roibh deamhan, 32 agus mòran do mhùnnuit a bha euslan.*

TOISEACH Soisgeil Iosa Criod, Mhic Dhé :

2 A réir mar a ta e sgriobhta anns na fàidhibh, Feuch, cuiream mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

3 Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanibh a cheumanna direach.

4 Bha Eoin a' baisteadh anns an fhàsach, agus a' searmonachadh baistidh an aithreachais chum maitheanais pheacanna.

5 Agus chaidh a mach d'a ionnsuidh tir Iudea uile, agus luchd - àiteachaidh¹ Ierusalaim, agus bhaisteadh leis iad uile ann an amhainn Iordan, ag aideachadh am peacanna.

6 Agus bha Eoin air eudachadh² le fionna chàmhail, agus crios leathair m'a leas-raidh ; agus bu bhiadh dha locuist agus mil fhiadhaich.

7 Agus shearmonaich e, ag radh, A ta neach a' teachd

¹ luchd-aithich.

² air chòmhach.

a'm dhéigh a's cumhachd-aiche na mise, neach nach airidh mise air cromadh sios agus barr-iall a bhiòg fhuasgladh.

8 Bhaist mise gu dearbh sibh le h-uisge: ach baistidh esan sibh leis an Spiorad Naomh.

9 Agus tharladh anns na làithibh sin, gu'n d'thàinig Iosa o Nasaret Ghalile, agus bhaisteadh e le h-Eoin ann an Iordan.

10 Agus air ball, an uair a chaidh e suas as an uisge, chunnaic e na nèamhan air am fosgladh, agus an Spiorad mar choluman a' teachd a nuas air.

11 Agus thàinig guth o nèamh, *ag ràdh*, Is tusa mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd.

12 Agus air ball, tharruing an Spiorad e do'n fhàsach.

13 Agus bha e 'n sin san fhàsach dù f hichead là air a bhuaireadh le Satan, agus bha e maille ris na fiadh-bheath-aichibh, agus fhritheil na h-aingil dha.

14 Agus an déigh Eoin a chur am priosan, thàinig Iosa do Ghalile, a' searmonachadh soisgeil rioghachd Dhé,

15 Agus ag ràdh, Choimh-lionadh an aimsir, agus a ta rioghachd Dhé am fagus; deanaibh-sa aithreachas, agus creidibh an soisgeul.

16 Agus air dha bhi 'g im-eachd ri taobh fairge Ghalile, chunnaic e Simon, agus Aindreas a bhràthair, a' tilgeadh lin san fhairge: (oir b'iasgair-ean iad.)

17 Agus thubhaint Iosa riu,

Thigibh a'm dhéigh-sa, agus ni mi 'nur iasgaireibh air daoinibh sibh.

18 Agus air ball dh'fhàg iad an lonta, agus lean iad esan.

19 Agus an uair a chaidh e beagan air aghaidh as a sin, chunnaic e Seumas *mac Shebede*, agus Eoin a bhràthair, agus iad san luing a' càradh an lonta.

20 Agus air ball ghairm e iad; agus dh'fhàg iad Sebede an athair san luing maille ris an luchd-tuarasdail, agus lean iad esan.

21 Agus chaidh iad a steach do Chaperenaum; agus air ball air dha dol a stigh do'n t-sionagog¹ air an t-sàbaid, theagaisg e.

22 Agus ghabh iad ion-gantas r'a theagaisg: oir bha e 'g an teagaisg mar neach aig an robh ùghdarras, agus cha b'ann mar na sgriobhaicean.

23 Agus bha 'nan sion-agog-san neach anns an robh spiorad neòghlan, agus ghlaodh e,

24 Ag ràdh, Leig leinn; ciod ar gnothuch-ne riut, Iosa o² Nasaret? an d'thàinig thu g'ar sgrios-ne? Is aithne dhomh cò thu, aon naomh Dhé.

25 Agus chronuich Iosa e, ag ràdh, Bi a'd' thosd, agus thig a mach as.

26 Agus an uair a reub an spiorad neòghlan e, agus a ghlaodh e le guth àrd, thàinig e mach as.

27 Agus ghabh iad mòr-iongantas uile, ionnus gu'n robh iad a' cur na ceisde so

¹ tigh aoraidh.

² bho. á.

r'a¹ chéile, ag ràdh, Ciod e so? Ciod e an teagasc nuadh so? oir le h-ùghdarras a ta e toirt orduigh eadhon do na spioradaibh neòghlan, agus tha iad ùmhail dha.

28 Agus chaith a chliù air ball a mach air feadh na tire uile timchioll Ghalile.

29 Agus gun dàil, air dhoibh dol a mach as an t-sionagog, chaith iad a steach do thigh Shimoin agus Aindreas, maille ri Seumas agus Eoin.

30 Ach bha màthair-chéile Shimoin 'na luidhe ann am fiabhrus; agus ghrad labhair iad ris uimpe.

31 Agus thàinig esan agus thog e i, a' breith air làimh oirre; agus air ball dh'fhlàg am fiabhrus i, agus fhritheil i dhoibh.

32 Agus an uair a bha 'm feasgar ann, air do'n ghréin dol fuidhe, thug iad d'a ionnsuidh iadsan uile a bha evslan, agus iadsan anns an robh deamhain.

33 Agus bha 'm baile uile air a chruinneachadh chum an doruis.

34 Agus leighis e mòran air an robh ionadh gné eucail, agus thilg e mach mòran dheimhan, agus cha d'fhulaing e do na deamhnaibh labhairt, airson gu'm b'aithne dhoibh e.

35 Agus air dha éirigh sa' mhaduinn, fada roimh là, chaith e mach, agus dh'imich e gu àite fasail², agus rinn e urnuigh an sin.

36 Agus lean Simon, agus an dream a bha maille ris e.

37 Agus air 'fhaotainn doibh thubhairt iad ris, A ta gach uile neach ga d'iarraidh.

38 Agus thubhairt esan riu, Rachamaid³ a dh'ionnsuidh nam bailtean eile làimh ruinn, chum gu'n searmonaich mi an sin mar an ceudna: oir is ann a chum na crìche so thàinig mise mach.

39 Agus shearmonaich e 'nan sionagog aibh air feadh Ghalile uile, agus thilg e mach na deamhain.

40 Agus thàinig lobhar d'a ionnsuidh, a' guidhe air, agus a' lùbadh a ghlùin da, agus ag ràdh ris, Ma's àill leat, tha thu comasach air mise a dheanamh glan.

41 Agus ghabh Iosa truas mòr dheth⁴, agus air sìneadh a mach a làimhe, bhean e ris, agus thubhairt e ris, Is àill leam; bi-sa glan.

42 Agus co luath as a labhair e, air ball dh'fhalbh an luibhre⁵ uaith, agus rinneadh glan e.

43 Agus thug e geur-ordugh dha, agus air ball chuir e air falbh e;

44 Agus thubhairt e ris, Feuch nach innis thu bheag do neach air bith: ach imich, nochd thu féin do'n t-sagart, agus tabhair mar iobairt air son do ghlanaidh na nithe a dh'áithn Maois, mar fhianuis dhoibh.

45 Agus air dhasan dol a mach, thòisich e air innseadh gu ro fhollaiseach, agus air a' chùis a sgaoileadh mu'n cuairt, air chor as nach feudadh Iosa dol tuilleadh gu follaiseach a steach do'n

¹ air a.

² dломhair, uaigneach.

65

³ imicheamaid, theirigeamaid.

⁴ ris.

⁵ mùire.

bhaile ; ach bha e mach ann
an àitibh uaigneach : agus
thàinig iad d'a ionnsuidh as
gach aird.

CAIB. II.

¹ Leighis Criosd neach air an robh
am pairilis ; 14 ghairm e Mata o
àite togail na cise : 16 dh'ith e
maille ri cles-mhaoir agus ri
peacaich : 18 ghabh e leith-sgeul
a dhicisioibh air son nach robh
iad a' trasgadh.

A GUS an déigh làithean
àraidh, chaith e a ris a
steach do Chaper-naum ; agus
chualas esan a bhi san tigh.

2 Agus air ball chruinnich-
eadh mòran an ceann a
chéile, air chor as nach robh
ait a chumadh *iad*, eadhon
timchioll an doruis : agus
labhair e am focal riu.

3 Agus thàinig iad, a' toirt
d'a ionnsuidh neach air an
robh am pairilis, air a ghiùlan
le ceathrar.

4 Agus a chionn nach b'-
urrainn iad teachd am fagus
da leis an t-sluagh, rùisg iad
mullach an tighe anns an
robh e : agus air dhoibh a
tholladh, leig iad sìos an
leabadh air an robh an neach
a bha tinn leis a' phairilis,
'na luidhe.

5 'Nuair chunnaic Iosa an
creidimh-san, thubhairt e ris
an neach air an robh am
pairilis, A mhic, tha do pheac-
anna¹ air am maitheadh
dhuit.

6 Ach bha dream àraidh²
do na sgrìobhaichibh 'nan
suidhe an sin, agus iad a'
reusonachadh'nan cridheach-
aibh féin,

7 C'ar son a ta am fear so
a' labhairt toibheim mar so ?
Cò dh'fheudas peacanna a

mhaiteadh ach Dia a
mhàin ?

8 Agus air ball, air aithn-
eachadh do Iosa 'na spiorad
féin gu'n robh iadsan a' reus-
onachadh mar sin annta féin,
thubhairt e riu, C'ar son a ta
sibh a' reusonachadh nan
nithe sin ann bhur cridheach-
aibh ?

9 Cò aca is usadh a ràdh
ris an neach air am bheil am
pairilis, Tha do pheacanna
air am maitheadh dhuit, no
a ràdh, Eirich, agus tog do
leabhadh, agus imich ?

10 Ach a chum gu'm bi
fios agaibh gu bheil ùghdarras
aig Mac an duine peacanna
a mhaiteadh air thalamh,
(thubhairt e ris an f hear air
an robh am pairilis,)

11 A ta mi ag ràdh riut,
Eirich, agus tog do leabadh,
agus imich do d' thigh.

12 Agus dh'éirich esan air
ball, agus thog e an leabadh
agus chaith e mach 'nam
fianuis uile, ionnus gu'n robh
mòr-iongantas orra uile, agus
gu'n do ghlòraich iad Dia,
ag ràdh, Cha'n f hac a sinne
riamh a leithid so.

13 Agus chaith e mach a
ris ri taobh na mara ; agus
thàinig an sluagh uile d'a
ionnsuidh, agus theagaing e
iad.

14 Agus ag dol seachad da,
chunnaic e Lebhi *mac* Alph-
euis 'na shuidhe aig àite
togail na cise, agus thubh-
airt e ris, Lean mise. Agus
dh'éirich e, agus lean se e.

15 Agus tharladh, 'nuair a
shuidh Iosa chum bidh 'na
thigh-san, gu'n do shuidh
mòran chìs - mhaor agus

¹ pheacaidh.

² àraid.

pheacach maille ri Iosa, agus r'a dheisciobluibh : oir bha mòran ann, agus lean iad e.

16 Agus an uair a chunn-aic na sgrìobhaichean agus na Phairisich esan ag itheadh maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh, thubhairt iad r'a dheisciobluibh, C'ar son a ta e ag itheadh agus ag òl maille ri cìs-mhaoraibh agus ri peacachaibh ?

17 Agus an uair a chuala Iosa so, thubhairte riu, Cha'n 'eil feum aca-san a ta slàn air an léighi, ach aca-san a ta tinn : cha d' thàinig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

18 Agus bu ghnàth le deisciobluibh Eoin, agus nam Phairiseach a bhi trasgadh¹ : agus thàinig iad, agus thubhairt iad ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin, agus nam Phairiseach ri trasgadh, agus nach 'eil do dheisciobuil-sa a' trasgadh.

19 Agus thubhairt Iosa riu, Am bheil clann seòmair an fhir nuadh-phòsda comasach air trasgadh a dheanamh, am feadh a bhitheas am fear nuadh-pòsda maille riu²? am feadh a ta am fear nuadh-pòsda aca maille riu, cha'n fheud iad trasgadh a dheanamh.

20 Ach thig na làithean anns an toirear am fear nuadh-pòsda uatha; agus an-sin ni iad trasgadh sna làithibh sin.

21 Agus cha'n 'eil duine sam bith a dh'fhuagheas mìr do eudach nuadh air sean eudach ; no, ma dh'fhuagh-

eas, buinidh am mìr nuadh, a chuireadh g'a lionadh suas, as an t-sean eudach, agus nìthean reubadh ni's miosa.

22 Agus cha chuir duine air bith fion ùr ann an seann searragaibh³; no brisidh am fion nuadh na searragan, agus dòirtear am fion, agus caillear na searragan : ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadha.

23 Agus tharladh gu'n deachaidh e troimh⁴ na h-achaibh arbhair air là na sàbaid ; agus thòisich a dheisciobuil, ag imeachd dhoibh, ris na diasán arbhair a spionadh.

24 Agus thubhairt na Phairisich ris, Feuch, c'ar son a ta iad a' deanamh an ni nach 'eil ceuduichte air là na sàbaid?

25 Agus thubhairtesan riu, Nach do leugh sibhse riamh ciod a rinn Daibhidh 'nuair a bha uireasbhuidh air, agus ocras air féin agus orra-san a bha maille ris?

26 Cionnus a chaidh e steach dó thigh Dhé ann an làithibh Abiatair an àrd-shagairt, agus a dh'ith e aran na fianuis⁵ nach 'eil ceuduichte do neach air bith itheadh, ach do na sagartaibh, agus a thug e, mar an ceudna, do'n dream a bha maille ris?

27 Agus thubhairt e riu, Dh'orduicheadh an t-sàbaid air son an duine, cha'n e an duine air son na sàbaid?

28 Air an aobhar sin, is Tighearna⁶ Mac an duine air an t-sàbaid féin.

¹ trasgadh.

² 'nam fochair.

³ leathar-bhuidhealaibh.

⁴ trèd, eir feadh.

⁵ an t-aran tuisbeanta. ⁶ Maighseir.

CAIB. III.

1 Leighis Criosd an duine aig an robh an làmh sheargta. 11 Chronich e na spiorada neò-ghian ; 13 agus thagh e dù abstòl deug. 22 Dhearrbh e aingidheachd an t-sluaign a bha'g ràdh gu'n robh e a' tilgeadh dheimhan a mach le Beileubub.

A GUS chaidh e ris a steach do'n t-sionagog ; agus bha an sin duine aig an robh làmh sheargta.

2 Agus rinn iad faire air, a dh'fheuchainn an leighiseadh se e air là na sàbaid, chum gu'm biodh cùis-dhitidh aca'na aghaidh¹.

3 Agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheargta, Eirich sa' mheadh-on.

4 Agus thubhairt e riu, Am bheil e ceaduichte maith a dheanamh air làithibh na sàbaid, no olc ? anam a thèarnadh, no a sgrios ? ach dh'han iadsan 'nan tosd.

5 Agus an uair a dh'amh-airc e mu'n cuairt orra le feirg², air dha bhi doilich air son cruais an cridhe, thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh. Agus shin'e mach i : agus rinneadh slán i mar an làmh eile.

6 Agus chaidh na Phairisch a mach, agus ghabh iad comhairle air ball maille ri luchd-leanmhuinn Heroid'na aghaidh-san, cionnus a dh-fheudadh iad a sgrios³.

7 Ach chaidh Iosa maille r'a dheisciobluibh a leth chum na mara : agus lean sluagh mòr e o Ghalile, agus o Iudea,

8 Agus o Ierusalem, agus o Idumea, agus o thaobh thall Iordain ; agus iadsan a

bha timchioll Thiruis agus Shidoin, thàinig cuideachd mhòr dhiubh d'a ionnsuidh, 'nuair a chual iad cia mòr na nithe a rinn e.

9 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, long bheag a bhi feitheamh air, air son an t-sluaign, chum nach dòmh-luicheadh iad e :

10 Oir leighis e mòran ; ionnus gu'n do dhlùth-theann iad ris, a mheud 's air an robh plàighean, chum gu'm beanadh iad ris.

11 Agus na spiorada neòghlan, an uair a chunnaic iad e, shleuchd iad da, agus ghlaodh iad, ag ràdh, Is tusa Mac Dhé.

12 Agus thug e sparradh teann⁴ dhoibh nach deanadh iad aithnichte e.

13 Agus chaidh e suas gu beinn, agus ghairm e iadsan a b'àill leis : agus thàinig iad a' ionnsuidh.

14 Agus dh'orduich e dà shear dheug, chum gu'm biodh iad maille ris, agus gu'n cuireadh e mach iad a shearmonachadh ;

15 Agus gu'm biodh aca cumhachd a leigheas eu-slainte, agus a thilgeadh a mach dheimhan.

16 Agus air Simon thug e Peadar mar cho-ainm :

17 Agus Seumas mac Shebede, agus Eoin bràthair Sheumais, (agus orra - san thug e Boanerges mar cho-ainm, is e sin ri ràdh, Clann na tairneanaich,)

18 Agus Aindreas, agus Philip, agus Bartolomeus, agus Mata, agus Tomas, agus Seumas mac Alpheuis, agus

¹ dha.

² diomh.

³ mhilleadh.

⁴ geur-dìthne.

Tadeus, agus Simon an Canaanach,

19 Agus Iudas Iscariot, an neach sin a bhrath e : agus chaidh iad do thigh.

20 Agus chruinnicheadh an sluagh a ris, ionnus nach robh e'n comas doibh uiread as aran itheadh.

21 Agus an uair a chual a chairdean so, thàinig iad a mach a bhreith air : oir thubhairt iad, Tha e air mhi-chéill.

22 Agus thubhairt na sgrìobhaichean a thàinig a nuas o Ierusalem, A ta Beel-seub aige, agus is ann troimh phrionnsa nan deamhan a ta e tilgeadh a mach dheimhan.

23 Agus ghairm e iad d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu ann an cosamhlachdaibh, Cionnus a dh'fheudas Satan Satan a thilgeadh a mach ?

24 Agus ma bhitheas rioghachd roinnte 'na h-aghaidh féin, cha'n urrainn an rioghachd sin seasamh.

25 Agus ma bhitheas tigh air a roinn 'na aghaidh féin, cha'n urrainn an tigh sin seasamh.

26 Agus ma dh'éireas Satan 'na aghaidh féin, agus gu'm bi e roinnte, cha'n urrainn e seasamh, ach a ta críoch aige.

27 Cha'n urrainn neach air bith dol a steach do thigh duine làidir, agus 'airneis a thogail leis, mur ceangail e'n duine làidir an toiseach ; agus an sin creachaidh e a thigh.

28 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu maitear na h-uile pheacanna do chloinn

nan daoine, agus gacu toibheum a labhras iad.

29 Ach ge b'e labhras toibheum an aghaidh an Spioraid Naoimh, cha'n fhaigh e maitheanas a chaoi, ach a ta e an cunnart peanais¹ shiorruidh ;

30 Air son gu'n dubhaint iad, Tha spiorad neòghan aige.

31 An sin thàinig a bhràithrean agus a mhàthair, agus air dhoibh seasamh a muigh, chuir iad fios d'a ionnsuidh, a' gairm air.

32 Agus bha 'n sluagh 'nan suidhe m'a thimchioll ; agus thubhairt iad ris, Feuch, a ta do mhàthair agus do bhràithrean a muigh ga d' iarraighe.

33 Agus fhreagair e iad, ag ràdh, Cò i mo mhàthair, no mo bhràithrean ?

34 Agus sheall e mu'n cuairt orra-san a bha 'nan suidhe m'a thimchioll, agus thubhairte, Feuch mo mhàthair agus mo bhràithrean.

35 Oir ge b'e neach a ni toil Dé, is esan mo bhràthair, agus mo phiuthair, agus mo mhàthair.

CAIB. IV.

1 *Cosamhlachd an t-siolasair, agus a bhrigh.* 21 *Is còir dhuiunn solus ar n-eòlais a phàirteachadh ri muinntir eile.* 26 *Cosamhlachd an t-sil a ta fàs an uaignidheas, 30 agus a' ghràinne mhustaird.* 39 *Chiùinich Criod onsha na fairge.*

A GUS thòisich e air teagastg a ris làimh ris a' mhuir ; agus chruinnicheadh sluagh mòr d'a ionnsuidh, ionnus gu'n deachaidh e steach do luing, agus gu'n do shuidh e air a' mhuir, agus bha'n sluagh uile ri taobh na mara air tir.

¹ *damnaidh, brcitheanais.*

2 Agus theagaisg e dhoibh mòran do nithibh ann an cosamhlachdaibh, agus thubhairt e riu 'na theagasg,

3 Eisdibh ; Feuch, chaidh fear-cuir¹ a mach a chur sìl :

4 Agus tharladh 'nuair chuir e an siol, gu'n do thuit cuid deth ri taobh an rathaid, agus thàinig eunlaith an athair, agus dh'ith iad suas e.

5 Agus thuit cuid eile dheth air fearann creagach, far nach robh mòr thalamh aige; agus air ball dh'fhàs e suas, do bhrigh nach robh doimhne talmhainn aige :

6 Ach air do'n ghréin éirigh, loisgeadh e ; agus a chionn nach robh freumh² aige, shearg e as.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighionn suas, agus thachd se e, agus cha d'thug e toradh uaith.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith³, agus thug e toradh uaith a' fàs suas agus a' meudachadh ; agus thug e mach, cuid a dheich thar fhichead uiread, agus cuid a thri fichead uiread, agus cuid a cheud uiread 's a chuireadh.

9 Agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

10 Agus an uair a bha e 'na aonar, dh'fhiorsaich iadsan, a bha mu'n cuairt da⁴, maille ris an dà thear dheug, an cosamhlachd deth.

11 Agus thubhairt e riu, Dhuibhse thugadh eòlas a ghabhail air nithibh diomhair rioghachd Dhé : ach dhoibhsan a ta an leth muigh nithear

gach ni an cosamhlachd-aibh :

12 Chum as ag faicinn doibh gu'm faic iad, agus nach aithnich iad, agus ag cluinntinn doibh gu'n cluinn iad, agus nach tuig iad ; air eagal àm air bith gu'm pilleadh iad, agus gu'm biodh an peacanna air am maitheadh dhoibh.

13 Agus thubhairt e riu, Nach aithne dhuibh an cosamhlachd so ? agus cionnus ma ta a thuigeas sibh gach uile chosamhlachd ?

14 Tha 'm fear-cuir a' cur an fhocail.

15 Agus is iad so iadsan ri taobh an rathaid, anns an cuirear am focal, an déagh dhoibh a chluinntinn, air ball a ta Satan a' teachd, agus a' togail leis an fhocail, a shioltachuireadh 'nan cridheach-aibh.

16 Agus is iad so iadsan mar an ceudna a chuireadh air fearann creagach ; muinnitir, an uair a chluinneas iad am focal, a ghabhas e air ball le gairdeachas :

17 Agus cha'n 'eil freumh aca annta féin, ach mairidh iad rè sealain ; 'na dhéigh sin, 'nuair a dh'éireas amh-ghar⁵ no geur-leanmuinn air son an fhocail, air ball a ta iad a' gabhail oilbheim.

18 Agus is iad so iadsan a chuireadh am measg an droighinn, an dream a dh'éisdeas ris an fhocal ;

19 Agus a ta ro-chùram an t-saoghail so, agus mealltaireachd saoibhreis, agus anamianna nithe eile teachd a steach, agus a' tachdadh

¹ siolandair. ² freumhach. ³ math.

⁴ 'na fhochair.

⁵ trioblaid.

MARC IV.

an fhocail, agus nìthear neo-thorach e.

20 Agus is iad so iadsan a chuireadh ann an talamh maith; an dream a chluinneas am focal, agus a ghabhas e, agus a bheir a mach toradh, cuid a dheich thar fhichead uiread, cuid a thrí fichead uiread, agus cuid a cheud uiread *as a chuireadh*.

21 Agus thubhairt e riu, An toirear coinneal chum gu'n cuirear i fuidh bheul soithich, no fuidh leabaidh? nach ann a chum a cur ann an coinnleir?

22 Oir cha'n 'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear; agus cha robb ni air bith an cleith¹, nach tig am follais².

23 Ma tha cluasa chum éis leachd aig neach air bith, éisdeadh e.

24 Agus thubhairt e riu, Thugaibh fa'near ciod a chluinneas sibh: leis an tomhas a thomhaiseas sibh, tomhaisear dhuibh féin; agus bheirear tuilleadh dhuibh-sata'g éisdeachd.

25 Oir ge b'e neach aig am bheil, bheirear dha: agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear uaith an ni sin féin a ta aige.

26 Agus thubhairt e, Is amhuil rioghachd Dhé, mar gu'n cuireadh duine siol anns an talamh.

27 Agus gu'n coidleadh e, agus gu'n éireadh e a dh-oilliche agus a là, agus gu'n gineadh an siol, agus gu'm fasadh e suas, air dòigh nach fhios da.

28 Oir bheir an talamh a mach toradh uaith féin, air tùs ami fochann, a ris an dias, an déigh sin an làn arbhar anns an déis.

29 Ach an uair a ta'n toradh abaich, air ball cuiridh e an corran ann, a chionn gu bheil am fogharadh air teachd.

30 Agus thubhairt e, Ciod an ni ri'n samhluch sinn rioghachd Dhé? no ciod e an cosamhlachd leis an coimheas sinn i³?

31 Is cosmhuil i ri gráinne mustaird, ni, 'nuair a chuirear san talamh e, a's lugha do na h-uile phòraibh a ta air thalamh.

32 Ach an déigh a chur, fàsaidh e suas, agus cinnidh e ni's mò na luibh sam bith eile, agus fàsaidh geugan mòra air; ionnus gu'm feud eunlaith an athair nid a dheanamh fuidh a sgàile.

33 Agus le iomadh d'a leithidibh sin do chosamhlachdaibh labhair e am focal riu, a réir mar a b'urrainn iad a chluinntinn.

34 Ach gun chosamhlachd cha do labhair e riu: Agus mhìnich e na h-uile nithe d'a dheisciobluibh féin air leth.

35 Agus thubhairt a riu air an là sin féin, air teachd do'n fheasgar, Rachamaid thairis do'n taobh eile.

36 Agus an uair a sgaoil iad an coimhthional, thug iad leo esan anns an luing mar a bha e; agus bha longa beaga eile maille ris⁴ mar an ceudna.

37 Agus dh'éirich doinionn⁵ mhòr ghaoithe, agus leum na

¹ an uaignidheas.

² os aird.

³ an coibhearta ris an coibheartaich sinne i!

⁴ na shochair.

⁵ stoirm.

tonnan a steach do'n luing,
air chor as gu'n robh i nis
làn.

38 Agus bha esan ann an
deireadh na luinge, 'na chodal
air cluasaig¹: agus dhùisg
iad e, agus thubhairt iad ris,
A mhaighstir, nach 'eil suim
agad gu'n caillear sinn?

39 Agus dh'éirich e, agus
chronuich e a' ghaoth, agus
thubhairt e ris an fhainge,
Tosd, bi sàmhach. An sin
luidh a' ghaoth, agus bha
fèath² mòr ann.

40 Agus thubhairt e riu,
C'arson a ta sibh co eagalach?
cionnus nach 'eil creidimh
agaibh.

41 Agus ghabh iad eagal
ro mhòr, agus thubhairt iad
r'a chéile, Ciòd e an duine
so, gu bheil a' ghaoth, agus
an fhainge féin umhal da?

CAIB. V.

1 *Air do Chriosd na deamhain a chur a mach as an duine anns an robh legion diubh, 13 chaith iad a stigh anns na mucaibh. 23 Leighis e a' bhean air an robh dòrtadh folà, 35 agus thog e o na marbh-aibh nighean Iairuis.*

AGUS thàinig iad gu taobh
eile na mara, gu dùthaich
nan Gadarach.

2 Agus an uair a chaith e
mach as an luing, air ball
thachair air as na h-àitibh-
adhlaic, duine anns an robh
spiorad neòghlan,

3 Aig an robh a chòmh-
nuidh sna h-àitibh-adhlaic;
agus cha b'urrainn neach air
bith a cheangal, eadhon le
slabhraiddhibh:

4 Oir chaith a cheangal
gu tric le geimhlibh agus le
slabhraiddhibh, agus tharruing
e na slabhraidean as a cheile,

agus mhìn-bhris e na geimh-
lean: Agus cha b'urrainn
duine sam bith a cheannsach-
adh.

5 Agus bha e ghnàth, a
là agus a dh'oidlche, sna
beanntaibh, agus sna h-ion-
adaibh-adhlaic, a' glaodraich
agus 'ga ghearradh féin le
clachaibh.

6 Ach an uair a chunnaic
e Iosa fada uaith, ruith e agus
shleuchd e dha,

7 Agus ghlaodh e le guth
mòr, agus thubhairt e, Ciòd
mo gnothuch-sa riut, Iosa,
a Mhic an Dé a's ro àirdre?
tha mi a' cur ort à h-uchd
Dé, gun mo phianadh.

8 (Oir thubhairt e ris, Thig
a mach as an duine, a spioraid
neò-ghloin.)

9 Agus dh'fhiorsaich e
dheth, Ciòd is ainm dhuit?
Agus fhreagair esan, ag ràdh,
Legion is ainm dhomh: oir a
ta sinn mòran ann.

10 Agus ghuidh e gu ro
gheur air, gun e g'an cur a
mach as an dùthaich sin.

11 Agus bha treud mòr
mhuc an sin, ag ionaltradh
am fagus do'n bheinn³.

12 Agus ghuidh na deamh-
ain uile air, ag ràdh, Cuir
sinne dh'ionnsuidh nam muc,
chum gu'n rachamaid a steach
annta.

13 Agus air ball thug Iosa
cead doibh; agus air dol a
mach do na spioradaibh
neòghlan, chaith iad a stigh
anns na mucaibh, agus ruith
an treud sìos gu dian le àite
cas do'n fhainge, (bha iad mu
thimchioll dà mhìle,) agus
thachdadhbh iad san fhainge.

14 Agus theich iadsan a

¹ adhartan.

² ciùime.

³ do na sléibhtibh.

bha 'g ionaltradh nam muc, agus dh'innis iad sin, araon anns a' bhaile, agus anns an tìr. Agus chaith iad a mach a dh'fhaicinn ciod e an ni ud a thachair.

15 Agus thàinig iad chum Iosa, agus chunnaic iad an ti anns an robh an deamhan, agus aig an robh an legion, 'na shuidhe, agus 'eudach uime, agus a chiall aige; agus ghabh iad eagal.

16 Agus dh'innis iadsan a chunnaic e dhoibh, cionnus a thachair do'n ti anns an robh an deamhan, agus mu thimchioll nam muc.

17 Agus thòisich iad ri guidhe air imeachd a mach as an criochaibh.

18 Agus air dha dol a stigh san luing, ghuidh an ti anns an robh an deamhan air, gu'm feudadh e bhi maille ris.

19 Gidheadh cha do leig Iosa leis, ach thubhairt e ris, Imich dhachaidh dh'ionu-suidh do mhuinntir, agus innis dhoibh meud nan nithe a rinn an Tighearna dhuit, agus gu'n d'rinn e tròcair ort.

20 Agus dh'imich esan, agus thòisich e ri chur an céill ann an Decapolis meud nan nithe a rinn Iosa dha: agus ghabh iad iongantas uile.

21 Agus 'nuair a chaith Iosa a rìs thairis anns an luing do'n taobh eile, chruinn-icheadh sluagh mòr d'a ionn-suidh; agus bha e làimh ris a' mhui.

22 Agus, feuch, thàinig aon do uachdaranaibh nan sionagog, d'am b'ainm Iairus; agus an uair a chunnaic e esan, leig se e féin sios aig a chosaibh.

23 Agus ghuidh e gu dùr-

achdach air, ag ràdh, A ta mo nighean bheag ann an cunnart grad bhàis; thig, *tha mi a' guidhe ort*, agus leag do làmhan oirre chum gu'n slànuicheadh i, agus mairidh i beò.

24 Agus dh'imich *Iosa* maille ris; agus lean sluagh mòr e, agus dhòmhluich iad e.

25 Agus *bha* bean àraidh *an sin*, air an robh dòrtadh fola rè dha bhliadhna dheug,

26 Agus dh'fhlulaing i mòran o iomadh léigh, agus chaith i na bha aice, agus cha b'fheirridh i bheag e, ach gu'm bu mhiosd;

27 'Nuair a chual i iomradh air Iosa, thàinig i am measg an t-sluaign o chùlaoibh, agus bhean i r'a eudach:

28 Oir thubhairt i, Ma dh'-fheudas mi beantuinn ach r'a eudach, slànuicheadh mi.

29 Agus air ball thiormaicheadh tobar a fola; agus dh'aithnich i air a corp féin, gu'n do leighiseadh i o'n phlàigh sin.

30 Agus dh'aithnich Iosa air ball ann féin gu'n deachaidh cumhachd a mach as, agus air dha tionndadh san t-sluagh, thubhairt e, Cò a bhean ri m' eudach?

31 Agus thubhairt a dheisciobuil ris, A ta thu faicinn gu bheil an sluagh ga d' dhòmhachadh, agus an abair thu, Cò a bhean ri um?

32 Agus dh'amhairc e mu'n cuairt g'a faicinn-sa a rinn so.

33 Ach air do'n mhnaoi bhi fo eagal agus air chrith, air aithneachadh an ni a rinneadh innte, thàinig i, agus leig si i féin sios 'na làth-

air, agus dh'innis i an fhìrinn uile dha.

34 Agus thubhairt e rithe,
A nighean, shlànuich do chreidimh thu ; imich an sìth, agus bi slàn o d' phlàigh.

35 Am feadh a bha e fathast a' labhairt, thàinig *dream o thigh* uachdarain na sionagoig, ag ràdh, Fhuair do nighean bàs ; c'ar son a chuireadh tu tuilleadh dragha air a' mhaighstir ?

36 Cò luath is a chual Iosa an còmhradh so a labhradh, thubhairt e ri uachdaran na sionagoig, Na biodh eagal ort, a mhàin creid.

37 Agus cha d'fhulaing e do neach air bith a leantuinn, ach Peadar, agus Seumas, agus Eoin bràthair Sheumais.

38 Agus thàinig e gu tigh uachdarain na sionagoig, agus chunnaic e an iomairt¹ agus iadsan a bha gul, agus a' caoineadh gu mòr.

39 Agus 'nuair thàinig e a steach, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ris an iomairt so, agus ri bròn ? cha'n 'eil an nigheanag² marbh, ach 'na codal.

40 Agus rinn iadsan gàire fanoid air³ : ach air dhasan an cur uile mach, thug e leis athair agus màthair na nighinn, agus iadsan a bha maille ris, agus chaidh e steach far an robh an nigheanag 'na luidhe.

41 Agus rug e air an nigh-eanaig air làimh, agus thubhairt e rithe, Talitha-cumi ; 's e sin, air eadar-mhineachadh, A chailin, (a ta mise ag ràdh riut,) éirich.

42 Agus air ball dh'éirich an nigheanag, agus dh'imich i ; oir bha i dà bhliadhna dheug a dh'aois : agus ghabh iad iongantas anabarrach.

43 Agus thug e ordugh teann doibh, nach faigheadh duine air bith fios air so ; agus dh'àithn e *caileigin* a thoirt di r'a itheadh.

CAIB. VI.

1 *Rinneadh tair air Criod le muinnir a dhùthcha.* 7 *Thug e cumhachd do'n dà shear dheug os ceann spiorada neòghlan.* 14 *Lomadh barail mu Chriosd.* 16 *Chuir-eadh an ceann do Eoin Baiste.*

A GUS chaidh e mach as a sin, agus thàinig e d'a dhùthaich féin ; agus lean a dheisciobuil e.

2 Agus an uair a thàinig an t-sàbaid, thòisich e air teagasg anns an t-sionagog : agus air do mhòran a chluinn-tinn, ghabh iad iongantas, ag ràdh, Cia uaith a ta na nithe sin aig an fhear so ? Agus ciod e an gliocas so thugadh dha, gu bheil a leithid so do fheartaibh air an deanamh le a làmhaibh-san ?

3 Nach e so an saor mac Mhuire, bràthair Sheumais, agus Ioseis, agus Iudais, agus Shimoin ? Agus nach 'eil a pheathraiche an so maille ruinn ? Agus fhuair iad oil-bheum ann⁴.

4 Ach thubhairt Iosa riu, Cha'n 'eil faidh gun urram, ach 'na dhùthaich féin, agus am measg a chàirdean, agus 'na thigh féin.

5 Agus cha robh e 'n comas da mòrbhui air bith a dheanamh an sin, saor o gu'n do chuir e a làmhan air

¹ am buaireas.

² nlonag.

74

³ gàire fochaid ris.

⁴ ghabh iad oilbheum ris.

beagan do mhuinnitir a bha tinn, agus gu'n do leighis e iad.

6 Agus bha iongantas air, air son am mi-chreidimh. Agus chaidh e timchioll nam bailtean, a' teagasg.

7 Agus ghairm e d'a ionnsuidh an dà fheardheug, agus thòisich e air an cur a mach dithis agus dithis; agus thug e dhoibh cumhachd air spioradaibh neòghlan:

8 Agus dh'aithn e dhoibh gun ni air bith thoirt leo air son na slighe, ach lorg a mhàin; gun mhàla, gun aran, gun airgiod 'nan sporan;

9 Ach bonn-bhròga¹ bhi air an cosaibh, agus gun dà chòta bhi umpa.

10 Agus thubhairt e riu, Ge b'e ionad air bith anns an téid sibh a steach do thigh, an sin fanainb gus am falbh sibh as an àite sin.

11 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, agus nach éisd ribh, air dhuibhimeachd as an àite sin, crathaibh an duslach a bhitheas fo 'ur cosaibh, mar fhianuis 'nan aghaidh. Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gur so-iomchaire² a bhitheas e do Shodom agus do Ghomorah ann an là a' bhreitheanais, na do'n bhaile sin.

12 Agus chaidh iad a mach, agus shearmonaich iad gu'n deanadh *daoine* aithreachas.

13 Agus thilg iad a mach mòran dheamhan, agus dh'ung iad le h-oladh mòran a bha tinn, agus leighis siad iad.

14 Agus chual Herod an righ uime, (oir chaidh 'ainm

am follais;) agus thubhairt e, A ta Eoin Baiste air éirigh o na marbhaibh, agus uime sin a ta feartan air an oibreachadh leis.

15 Thubhairt cuid eile, Gur e Elias a t'ann. Agus thubhairt cuid eile, Gur faidh a t'ann, no mar aon do na faidhbih.

16 Ach an uair a chual Herod so, thubhairt e, Is e Eoin d'an do chuir mise an ceann, a th'ann; dh'éirich e o na marbhaibh.

17 Oir chuir Herod féin a mach agus ghlac e Eoin, agus cheangail e ann am priosan e, air son Herodiais bean phòsda Philip, a bhràthar féin, do bhrìgh gu'n do phòs e i.

18 Oir thubhairt Eoin ri Herod, Cha'n eile ceaduicte dhuit bean do bhràthar a bhi agad.

19 Uime sin bha diom³ mòr aig Herodias ris, agus bu mhiann leatha a chur gu bàs; ach cha b'urrainn i.

20 Oir bha eagal Eoin air Herod, air dha fios a bhi aige gu'm bu duine ceart agus naomh e, agus thug e fa'near⁴ e; agus 'nuair a chual se e, rinn e mòran do nithibh *air a chomhairle*, agus dh'éisd e ris gu toileach.

21 Agus air teachd do làiomchuidh, rinn Herod, air co-ainm an là an d'rughadh e, suipeir d'a uaislibh, agus d'a àrd-cheannardaibh, agus do mhaithibh Ghalile:

22 Agus an uair a chaidh nighean Herodiais so steach, agus a rinn i dannsa, thaitinn i ri Herod agus riu-san a

¹ cuarain.

² so-fhulaing.

³ diomb.

⁴ choimhid ss.

shuidh maille ris, agus thubhairt an righ ris a' chainlin, Iarr ormsa ge b'e ni is àill leat, agus bheir mi dhuit e.

23 Agus thug e mionnan di, Ge b'e ni a dh'iarras tu orm, bheir mi dhuit e, gu leth mo rioghachd.

24 Agus an uair a chaidh i mach thubhairt i r'a màth-air, Ciod a dh'iarras mi? Agus thubhairt ise, Ceann Eoin Bhaiste.

25 Agus chaidh i air ball le cabhaig a steach a dh'ionnsuidh an righ, agus dh'iarr i, ag ràdh, Is àill leam gu'n tugadh tu dhomh, gun dàil, ceann Eoin Bhaiste air mèis.

26 Agus bha 'n righ ro dhoilich; *gidheadh* air son a mhionnan, agus an dream a bha 'nan suidhe maille ris, cha robh toil aige a diultadh.

27 Agus air ball, chuir an righ a mach fear-millidh, agus dh'áithn e a cheann a thoirt a steach: agus dh'imich esan agus thug e an ceann deth anns a' phriosan.

28 Agus thug e a cheann leis air mèis, agus thug e do'n chainlin¹ e: agus thug an cailin d'a màthair e.

29 Agus an uair a chual a dheisciobuil *sin*, thàinig iad agus thog iad a chorp, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Agus chruinnicheadh na h-Abstoil chum Iosa, agus dh'innis iad da na h-uile nithe, araon gach ni a rinn iad, agus gach ni a theagaisg iad.

31 Agus thubhairt e riu, Thigibh - sa air leth do àit uaigheach, agus gabhaibh fois car tamuill bhig: Oir

bha mòran a' teachd agus a' dol, agus cha robh ùine aca uiread as biadh itheadh.

32 Agus chaidh iad gu àite fàsail ann an luing air leth.

33 Agus chunnaic an sluagh iadsan a' falbh, agus dh'aithnich mòran e, agus ruith iad d'an cois as na bältibh uile an sin, agus bha iad rompa, agus chruinnicheadh iad d'a ionnsuidh.

34 Agus an uair a chaidh Iosa mach, chunnaic e sluagh mòr, agus ghabh e truas mòr dhiubbh, a chionn gu'n robh iad mar chaoraich gun bhuachaill aca: agus thòisich e air mòran do nithibh a theagasc dhoibh.

35 Agus an uair a bha nis mòran do'n là air dol seach-ad², thàinig a dheisciobuil d'a ionnsuidh, ag ràdh, A ta'n t-àite so fàs, agus a ta nis mòran do'n là *air dol thairis*:

36 Leig air falbh iad, chum gu téid iad do'n tir mu'n cuairt, agus do na bältibh, agus gu ceannaich iad biadh dhoibh féin: oir cha'n 'eil ni air bith aca r'a itheadh.

37 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e riu, Thugaibh-sa dhoibh r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan ris, An téid sinn agus an ceannaich sinn luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum gu tugamaid dhoibh ni r'a itheadh?

38 Ach thubhairt esan riu, Cia lion builinn³ a ta agaibh? rachaibh agus faicibh. Agus air faotainn fios doibh, thubhairt iad, Cùig, agus dà iasg.

39 Agus dh'áithn e dhoibh a thoirt orra uile suidhe sìos

¹ *ghruagaich, nlonaig.*

² *air a chaitheadh.*

³ *aran.*

'nan cuideachdaibh air an fheur uaine.

40 Agus shuidh iad sios 'nan buidhnibh fa leth, 'nan ceudaibh, agus 'nan leth-cheudaibh.

41 Agus air dha na cùig builinnean agus an dà iasg a ghabhail, agus amharc suas gu néamh, bheannaich, agus bhris e na builinnean, agus thug e d'a dheisciobluibh iad, chum gu'n cuireadh iad rompa iad; agus roinn e an dà iasg orra uile.

42 Agus dh'ith iad uile, agus shàsuicheadh iad.

43 Agus thog iad dà chliabh dheug làn do'n bhiadh bhriste, agus do na h-iasgaibh.

44 Agus b'iad an dream a dh'ith do na builinnibh cùig mile fear.

45 Agus air ball cho-éignich e a dheisciobuil gu dol anns an luing, agus dol roimhe dh'ionnsuidh na taoibh thall gu Betsaida, gus an cuireadh e an sluagh air falbh.

46 Agus an uair a chuir e air falbh iad, chaidh e gu beinn a dheanamh urnuigh.

47 Agus an uair a bha an t-anmoch ann, bha an long am meadhon na mara, agus esan 'na aonar air tir.

48 Agus chunnaic e iadsan air am pianadh ag iomramh; oir bha a' ghaoth 'nan aghaidh; agus thàinig e d'an ionnsuidh mu thimchioll na ceathramh faire do'n oidhche, agimeachd air a' mhuij, agus b'àill leis dol seachad oirre.

49 Ach an uair a chunnaic iadsan e agimeachd air a' mhuij, shaoil iad gu'm bu tannasg a bh'ann; agus ghlaodh iad.

50 (Oir chunnaic iad uile e, agus bha iad fo bhuaireas:) Agus air ball labhair e riu, agus thubhaint e riu, Biodh misneach mhaith agaibh; is mise ta ann, na biodh eagal orbh.

51 Agus chaidh e suas d'an ionnsuidh do'n luing; agus luidh a' ghaoth: agus bha uamhas mòr thar tomhas orra, agus ghabh iad iongantas.

52 Oir cha d' thug iad fa'-near *mòrbhuil* nam builinnean; oir bha'n cridhe air a chruadhachadh.

53 Agus an uair a chaidh iad thairis, thàinig iad gu talamh Ghenesaret, agus tharruing iad gu tir.

54 Agus an uair a thàinig iad a mach as an luing, air ball dh'aithnich iad e.

55 Agus ruith iad air feadh na tire sin uile mu'n cuairt, agus thòisich iad air an dream a bha tinn a ghiùlan mu'n cuairt air leabaichibh, ge b'e àit an cual iad esan a bhi.

56 Agus ge b'e air bith bailte, no caithriche, no dùthach an deachaidh e steach, chuir iad na daoine tinn air na sràidibh, agus ghuadh iad air gu'm feudadh iad bean-tuinn a mhàin ri iomall 'eud-aich: agus a mheud is a bhean ris, leighiseadh iad.

CAIB. VII.

1 *Fhuair na Phairisich coire do na deisciobluibh do bhrigh gu'n d'ith iad le làmhaibh neo-ionnlaidte.*

14 *Cha salaich biadh an duine.*

24 *Leighis Criosd nighean aig an robh spiorad ned-ghlan,* 31 *agus duine a bha bodhar.*

A GUS chruinnicheadh na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dream àraidih do na

MARC VII.

sgrìobhaichibh a thàinig o Ierusalem.

2 Agus an uair a chunnaic iad cuid d'a dheisciobluiibh ag itheadh arain le làmhaibh salach, (sin r'a ràdh neionnlaidte,) fhuair iad cròn doibh.

3 Oir cha'n ith na Phairisich, agus na h-ludhaich uile, biadh, mur ionnlaid iad an làmhan gu minic, a' coimhead beul-aithris nan seanairean.

4 Agus air dhoibh teachd o'n mhargadh, mur tum¹ siad iad, cha'n ith iad. Agus a ta mòran do nithibh eile a ghabh iad orra a choimhead, *mar a ta* nigheadh chupan, agus phoitean, agus shoitiche umha², agus leabaichean³.

5 An sin dh'fheòraich na Phairisich agus na sgrìobhaichean dheth, C'ar son nach 'eil do dheisciobuil ag imeachd a réir beul-aithris nan seanairean, ach a ta iad ag itheadh arain le làmhaibh neo-ionnlaidte ?

6 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Is maith a rinn Esaias faidheadaireachd mu bhur timchioll-sa, a chealgairean, a réir mar a ta e sgriobhta, A ta am pobull so toirt urraigim⁴ dhomh-sa le 'm bilih, ach a ta an cridhe fada uam.

7 Ach is ann gu diomhanach a ta iad a' toirt aoraidh dhomh-sa, a' teasgasg àith-eanta dhaoine mar theagasg.

8 Oir air dhuibh àithne Dhé a thréigsinn, a ta sibh a' cumail orduchaidh dhaoine, *mar a ta* nigheadh phoitean

agus chupan : agus mòran eile d'an leithidibh sin a ta sibh a' deanamh.

9 Agus thubhairt e riu, Is maith a ta sibh a' cur air cùl àithne Dhé, chum gu'n coimhid sibh bhur orduchadh féin.

10 Oir thubhairt Maois, Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair : agus, Ge b'e neach a mhallaicheas athair no màthair, cuirear gu cinnteach gu bàs e.

11 Ach their sibhse, Ma their neach r'a athair, no r'a mhàthair, Biodh e'na Chorban, sin r'a ràdh, 'na thiodhlac do'n teampull, ge b'e ni leis am faigheadh tu tairbhe uamsa :

12 Nach leig sibh dha á sin suas ni sam bith a dheanamh air son 'athar, no a mhàthar,

13 A' cur focail Dé an neò-bhrigh le bhur beul-aithris féin, a dh'aithris sibh : agus mòran d'an leithidibh sin do nithibh a ta sibh a' deanamh.

14 Agus 'nuair a ghairm e an sluagh uile d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Eisdibh riomsa uile, agus tuigibh :

15 Cha'n 'eil ni sam bith o'n taobh a muigh do'n duine, a théid a steach ann, d'am bheil e'n comas a shalachadh; ach na nithe tha teachd a mach as, is iad sin a ta salachadh an duine.

16 Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

17 Agus an uair a chaidh e steach do'n tigh o'n t-sluagh, chuir a dheisciobuil ceisd air mu thimchioll a' chosamh-lachd.

18 Agus thubhairt e riu,

¹ ionnlaid.

² prais.

³ àiteacha-suidhe.

⁴ onoir.

Am bheil sibhse mar so fathast gun tuigse? Nach 'eil fhios agaibh, ge b'e ni air bith a théid a steach san duine o'n leth a muigh, nach 'eil e 'n comas da esan a shalachadh?

19 Do bhrìgh nach téid e steach d'a chridhe, ach do'n bhroinn, agus théid e mach do'n t-slochd shalchair, a' glanadh gach uile bhìdh.

20 Agus thubhairt e, Is e an ni a thig a mach as an duine, a shalaicheas an duine.

21 Oir is ann o'n taobh a stigh, á cridhe dhaoine, a thig a mach droch smuaintean, adhaltrannas, striopachas, mortadh,

22 Goid, sannt, aingidh-eachd, mealltaireachd, mac-nus¹, droch shùil, toibheum, uabhar, amaideachd :

23 A ta na h-uile so uile a' teachd a mach o'n taobh a stigh, agus a' salachadh an duine.

24 Agus air dha éirigh as a sin, chaith e gu crìochaibh Thiruis agus Shidoine : agus an uair a chaith e steach do thigh, cha b'àill leis fios a bhi aig neach sam bith *air*; gidheadh cha'n fheudadh e bhi'm folach.

25 Oir chuala bean uime, aig an robh nighean bheag, anns an robh spiorad neò-ghan agus thàinig i agus thuit i aig a chosaibh :

26 (Agus bu Ghreugach a' bhean, Banshiopheniseach a thaobh cinnich;) agus ghuidh i air gu'n tilgeadh e an deamhan a mach as a nighinn.

27 Agus thubhairt Iosa

rithe, Fulaing do'n chloinn air tùs a bhi air an sàsúchadh : oir cha 'n'eil e iomchuidh aran na cloinne a ghabhail, agus a thilgeadh chum nan con.

28 Agus fhreagair ise agus thubhairt i ris, Is fior sin, a Thighearn : gidheadh ithidh na coin fo 'n bhord do sbruileach na cloinne.

29 Agus thubhairt esan rithe, Air son na cainnte so féin, imich romhad ; a ta an deamhan air dol a mach à d' nighinn.

30 Agus an uair a bha ise air teachd a dh'ionnsuidh a tighe, fhuair i an deamhan air dol a mach, agus a nigh-ean air a cur 'na luidhe air an leabaidh.

31 Agus a rìs, 'nuair a dh'-imich e o chriochaibh Thiruis agus Shidoine, thàinig e gu muir Ghali, troimh mheadh-on chrioch Dheropolis.

32 Agus thug iad d'a ionnsuidh duine bodhar, aig an robh staduich 'na chainnt : agus ghuidh iad air gu'n cuireadh e a làmh air.

33 Agus thug e a leth o'n t-sluagh e, agus chuir e a mheoir 'na chluasaibh, agus shil² e, agus bhean e r'a theangaidh.

34 Agus air dha amharc suas gu nèamh, rinn e osna, agus thubhairt e ris, Ephphata, is e sin r'a ràdh, Bi fosgailte.

35 Agus air ball dh'fhosgladh a chluasan, agus dh'fhuasgladh ceangal a theangaidh, agus labhair e gu ceart.

36 Agus dh'áithn e dhoibh gun' iad a dh'innseadh sin do

¹ amaisceachd.

² sheil.

neach air bith: ach mar is
mò a thoirmisg esan doibh,
bu mhòid gu ro mhòr a chuir
iadsan *an gniomh* am follais¹;

37 Agus bha iad gu ro
mhòr air an lionadh le h-iog-
antas, ag ràdh, Rinn e na
h-uile nithe gu maith: tha e
araon a' tabhairt air na bodh-
air gu'n cluinn iad, agus air
na bailbh gu'n labhairt iad.

CAIB. VIII.

1 *Bheathaich Criosd an shluagh gu mòrbhuileach.* 11 *Dhiùlt e comh-
ar' a thoirt do na Phairiseach:*
14 *Dh'iarr e air a dheisciobuil
bhi air am faicill an aghaidh
taois ghoirt nam Phairiseach agus
Heroid: 22 Thug e a radharc do
dhuine dall.*

A NNS na làithibh sin, air
do shluagh ro mhòr a bhi
ann, agus gun ni air bith aca
r'a itheadh, ghairm Iosa a
dheisciobuil d'a ionnsuidh,
agus thubhairt e riu,

2 A ta truas mòr agam do'n
t-sluagh, do bhrigh gu'n
d'fhan iad a nis tri làithean
maille riun, agus nach 'eil
ni air bith aca r'a itheadh;

3 Agus ma leigeas mi d'an
tighibh féin 'nan trasg² iad,
fannuichidh iad air an t-
slighe: oir thàinig cuid aca
am fad.

4 Agus fhreagair a dheis-
ciobuil e, Cia as a dh'fheudas
neach iad so a shàsuchadh le
h-aran an so san fhàsach?

5 Agus dh'fhiorsaich e
dhiubh, Cia lìon builinn a
ta agaibh? Agus thubhairt
iadsan, Seachd.

6 Agus thug e ordugh
do'n t-sluagh suidhe, sìos air
an lár: agus ghlac e na
seachd builinnean, agus air
toirt buidheachais, bhris e,

agus thug e *iad* d'a dheis-
ciobluibh, chum gu'n cuir-
eadh iad 'nan làthair *iad*:
agus chuir iad sìos an làthair
an t-sluagh *iad*.

7 Agus bha aca beagan
a dh'iasgaibh beaga: agus
bheannaich e *iad*, agus dh'-
àithn e an cur sìos 'nan làth-
air mar an ceudna.

8 Agus dh'ith iad, agus
shàsuicheadh iad: agus thog
iad *tàn* sheachd bascaidean
do'n bhiadh bhriste, a bha
dh'fhuigheall³ aca.

9 Agus bha iadsan a dh'ith
mu thimchioll cheithir mile;
agus leig e air falbh iad.

10 Agus air ball chaidh e
steach an luing maille r'a
dheisciobluibh, agus thàinig
e gu crìochaibh Dhalmanuta.

11 Agus thàinig na Phair-
isich a mach: agus thòisich
iad ri ceisdean a chur air, ag
iarraidh comhara uaith o
nèamh, 'ga dhearbhadh.

12 Agus air deanamh osna
dhasan 'na spiorad, thubhairt
e, C'ar son a ta an ginealach
so ag iarraig comhara? gu
deimhin a ta mise ag ràdh
ribh nach toirear comhara
do'n ginealach so.

13 Agus dh'fhàg e iad, a-
gus air dha dol a steach do'n
luing a ris, chaidh e do'n
taobh eile.

14 Agus dhì-chuimhnich *na*
deisciobuil aran a thoirt leo;
agus cha robh aca ach aon
bhuilinn⁴ maille riu san luing.

15 Agus dh'àithn e dhoibh,
ag ràdh, Thugaibh an aire;
bitibh air bhur faicill an
aghaidh taois ghoirt nam
Phairiseach, agus taois ghoirt
Heroid.

¹ *os àird.*² *trosg.*³ *dh'fhuigheallach.*⁴ *aran.*

MARC VIII.

16 Agus bha iadsan a' reusonachadh 'nam measg féin, ag ràdh, *Is ann* air son nach 'eil aran againn *a ta e.*

17 Agus air aithneachadh *sin* do Iosa, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh a' reusonachadh do bhrigh nach 'eil aran agaibh? Nach 'eil fhios agaibh fathast, agus nach 'eil sibh a' tuigsinn? am bheil bhur cridhe fathast air a chruadhachadh?

18 Air dhuibh sùilean a bhi agaibh, nach faic sibh? agus air dhuibh cluasan a bhi agaibh, nach cluinn sibh? agus nach 'eil sibh a' cuimhneachadh?

19 An uair a bhris mi na cùig builinnean am measg nan cùig mile, cia lion cliabh làn do bhiadh briste a thog sibh? Thubhairt iadsan ris, A dhà dheug.

20 Agus an uair *a bhris mi* na seachd am measg nan ceithir mile, cia lion bascaid làn do bhiadh briste a thog sibh? Agus thubhairt iadsan, Seachd.

21 Agus thubhairt e riu, Cionnus nach 'eil sibh a' tuigsinn?

22 Agus thàinig e gu Betsaida: agus thug iad d'a ionnsuidh duine dall, agus ghuidh iad air gu'm beanadh e ris.

23 Agus rug e air làimh an doill agus threòraich e mach as a' bhaile e; agus air dha a shileadh a chur air a shùilibh, agus a làmhan a chur air, dh'fheòraich e dheth an robh e faicinn ni air bith.

24 Agus dh'amhairc esan suas, agus thubhairt e, A ta mi faicinn dhaoine mar chraobhan ag imeachd.

25 'Na dhéigh sin, chuir e a làmhan a rìs air a shùilibh, agus thug e air amharc suas: agus dh'aisigeadh *a radharc dha*, agus chunnaic e gach uile dhuine gu soilleir.

26 Agus chuir e dh'ionnsuidh a thighe féin e, ag ràdh, Na rach a steach do'n bhaile, agus na innis do neach air bith anns a' bhaile e.

27 Agus chaithd Iosa agus a dheisciobuil a mach gu baitibh Chesarea Philipi: agus air an t-slighe chuir e ceisd air a dheisciobluibh, ag ràdh riu, Cò a tha daoine ag ràdh is mise?

28 Agus fhreagair iadsan, Eoin Baiste; agus cuid eile, Elias; agus cuid eile, Aon do na fàidhibh.

29 Agus thubhairt esan riu, Ach cò a tha sibhse ag ràdh is mi? Fhreagair Peadar agus thubhairt e ris, Is tu Criosc.

30 Agus thug e sparradh dhoibh gun iad a dh'innseadh so uime do neach sam bith.

31 Agus thòisich e r'an teagascg, gur éigin do Mhac an duine mòran do nithibh fhlolang, agus a bhi air a dhìultadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgrìobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus éirigh a rìs an déigh thri làithean.

32 Agus labhair e a' chainnt so gu follaiseach. Agus rug Peadar air, agus thòisich e r'a chronuchadh.

33 Ach air dhasan tionndadh mu'n cuairt, agus amharc air a dheisciobluibh, chronuich e Peadar, ag ràdh, Imich air mo chùlaobh, a Shatain: oir cha'n 'eil spéis

agad do nithibh Dhé¹, ach do nithibh dhaoine.

34 Agus air gairm an t-sluaigh, agus a dheisciobul d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Ge b'e neach leis an àill teachd a'm' dhéigh-sa, àich-eadhaidh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh, agus leanadh e mise.

35 Oir ge b'e neach leis an àill 'anam féin a choimhead, caillidh se e; ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo shon-sa, agus *air son* an t-soisgeil, coimhididh esan e.

36 Oir ciod e an tairbhe do dhuine, ged cho:snadh e an saoghal gu h-iomlan, agus 'anam a chall?

37 No ciod a bheir duine an éirc 'anama?

38 Oir ge b'e neach a ghabhas naïre dhiomsa, agus do m'fhoaclaibh, anns a' ghinealach adhaltrannach agus olc so, dheth-san gabhaidh Mac an duine naïre, 'nuair a thig e an glòir 'Athar, maille ris na h-ainglibh naomha.

CAIB. IX.

1 *Dh'atharraicheadh cruth Iosa.*
11 *Theaguaisg e a dheisciobuil mu thimchioll teachd Elias:* 14 *Thilg e mach Spiorau balbh agus bodhar:*
30 *Roimh-innis e a bhàs agus aiseirigh.*

AGUS thubhairt e riu, Gu déimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil cuid dhiubhsan a ta 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad rioghachd Dhé a' teachd le cumhachd.

2 Agus an ceann shè làithean, thug Iosa Peadar, agus Seumas, agus Eoin leis, agus threòruich e iad leo féin air

leth gu beinn àird: agus dh'-atharraicheadh a chruth 'nam fianuis.

3 Agus rinneadh 'eudach dealrach, ro gheal mar an *sneachdad*; air mhodh nach robh e'n comas do għlanadair eudaich sam bith air talamh a ghealachad.

4 Agus dh'fhoillsicheadh dhoibh Elias maille ri Maois: agus bha iad a' còmhradh ri Iosa.

5 Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e ri Iosa, A mhaighstir, is maith dhuiinne bhi an so: air an aobhar sin deanamaid tri pàlliuna²; aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias.

6 Oir cha robh fhios aige ciod a theireadh e: oir bha iad fuidh eagal ro mhòr.

7 Agus thàinig neul a chuir sgàile orra, agus thàinig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa éisdibh ris.

8 Agus air ball, an uair a dh'amhairc iad mu'n tim-chioll, cha'n fhac iad neach air bith á sin suas, ach Iosa 'na aonar maille riu.

9 Agus ag teachd dhoibh a nuas o'n bheinn, dh'aithn e dhoibh gun na nithe a chunnaic iad innseadh do neach sam bith, gus an éireadh Mac an duine a ris o na marbhaibh.

10 Agus ghléidh iad a' chainnt so aca féin, a' fios-rachadh d'a chéile ciod bu chiall do'n aiseirigh o na marbhaibh.

11 Agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh, C'ar son a ta na sgrìobhaichean ag ràdh,

¹ *cha'n 'eil d' aire air nithibh Dhé.*

² *bothain.*

MARC IX.

gur eigin Elias a theachd air tÙs?

12 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, Thig Elias gu deimhin air tÙs, agus aisigidh e na h-uile nithe, agus mar a ta e sgrìobhta mu Mhac an duine, gu bheil e gu mòran do nithibh fhlàlang, agus a bhi air a chur an dìmeas.

13 Ach a ta mi ag ràdh ribh, gu bheil Elias da rìreadh air teachd, agus rinn iad ris gach ni a thogair iad, a réir mar a ta e sgrìobhta uime.

14 Agus 'nuair thàinig e chum a dheisciobul, chunn-aic e sluagh mòr mu'n tim-chioll, agus na sgrìobhaichean a' deasboireachd riu.

15 Agus air ball bha 'n sluagh uile, 'nuair a chunnaic iad e, fo uamhas mòr, agus airdhoibh ruith d'a ionnsuidh, chuir iad failte air.

16 Agus dh'friosraich e do na sgrìobhaichibh, Ciod e mu am bheil sibh a' deasboireachd riu?

17 Agus air freagairt do neach do'n t-sluagh, thubhairt e, A mhaighstir, thug mi mo mhac a d' ionnsuidh, anns am bheil spiorad balbh:

18 Agus ge b'e ionad sam bith an glac se e, a ta e 'ga tharruing as a chéile; agus a ta e cur cobhair *as a bheul*, agus a' giosgarnaich le 'fhiac-laibh, agus a ta e a' seargadh as: agus thubhairt mi ri d' dheisciobluibh, iad g'a chur a mach, agus cha b'urrainn iad.

19 Ach fhreagair esan, agus thubhairt e ris, O chinnich gun chreidimh, cia fhad

a bhitheas mi maille ribh! cia fhad a dh'fhuilgeas mi sibh? thugaibh e a m'ionnsuidh.

20 Agus thug iad d'a ionnsuidh e: agus an uair a chunnaic se e, reub an spiorad air ball e; agus thuit e air an talamh, agus bha e 'ga aoirneagan¹ féin, agus a' cur cobhair *as a bheul*.

21 Agus dh'friosraich e d'a athair, Cia fhad an aimsir o thàinig so air? agus thubhairt e, O bha e 'na leanabh.

22 Agus gu minic thilg e san teine e, agus anns an uisce, chum gu milleadh se e: ach ma ta thusa comasach air ni sam bith a dheanamh, gabh truas dinn, agus cuidich leinn.

23 Ach thubhairt Iosa ris, Ma's urrainn thusa creidsinn, a ta gach aon ni comasach do'n neach a chreideas.

24 Agus ghlaodh athair an leinibh a mach air ball, agus thubhairt e le deuraibh, A ta mi creidsinn, a Thighearn; cuidich thusa le mo mhi-chreidimh.

25 Agus an uair a chunnaic Iosa an sluagh a' ruith cuideachd, chronuich e an spiorad neòghlan, ag ràdh ris, A spioraid bhaileibh agus bhodhair, a ta mi ag orduchadh dhuit, Thig a mach as, agus na rach² a steach ann ni's mò.

26 Agus ghlaodh *an spiorad*, agus reub e gu ro chràiteach e, agus chaidh e mach as: agus bha e'n riochd mairbh, ionnas gu'n dubhairt mòran, Tha e marbh.

27 Ach air do Iosa a ghlac-

¹ avineagan, aonairt.

² teirig, gabh.

MARC IX.

adh air làimh, thog e suas e,
agus dh' éirich e.

28 Agus an uair a chaidh
e steach do'n tigh, dh'fhiorsaich
a dheisciobuil deth an uaignidheas, C'ar son nach
b' urrainn sinne a thilgeadh
mach?

29 Agus thubhairt esan riu,
Cha'n eil e comasach gu'n
téid a' ghnè so mach le ni air
bith, ach le h-urnuigh agus
trasgadh.

30 Agus dh'imich iad as a
sin, agus chaidh iad troimh
Ghalile: agus cha b'àill leis
fhiors so bhi aig aon neach.

31 Oir theagaisg e a dheisciobuil féin, agus thubhairt e
riu, A ta Mac an duine air a
thabhairt thairis do làmhaibh
dhaoine, agus cuiridh iad gu
bàs e; agus an déigh a chur
gu bàs éiridh e a ris an treas
là.

32 Ach cha do thuig iad a'
chainnt so, agus bha eagal
orra fheòraich dheth.

33 Agus thàining e gu Capernaum; agus air dha bhi
san tigh, dh'fhiorsaich e
dhiubh, Ciod e mu'n robh
sibh a' deasboireachd eadar-
aibh féin, air an t-slighe?

34 Ach dh'fhan iadsan
'nan tosd: oir air an t-slighe
bha iad a' reusonachadh eat-
orra féin, co aca bu mhò a
bhiadh.

35 Agus air suidhe dha,
ghairm e'n dà fhear dheung
d'a ionnsuidh, agus thubhairt
e riu, Ge b'e neach leis am
miann a bhi air thoiseach,
bithidh esan air dheireadh air
chàch uile, agus 'na sheirbh-
iseach do na h-uile.

36 Agus ghabh e leanabh,

agus chuir e 'nam meadhon
e: agus an uair a thog e suas
'na uchd e, thubhairt e riu.

37 Ge b'e neach a ghabhas
ri h-aon d'an leithidibh so do
leanabaibh a'm' ainm-sa, a
ta e a' gabhail riomsa; agus
ge b'e neach a ghabhas riomsa,
cha mhise ris am bheil e
a' gabhail, ach an Ti a chuir
uaith mi.

38 Agus fhreagair Eoin
e, ag ràdh, A mhaighstir,
chunnaic sinne neach nach
'eil 'gar leantuinn¹ a' tilgeadh
a mach dheamhan a'd' ainm-sa;
agus bhac² sinn e, a
chionn nach 'eil e 'gar lean-
tuinn féin

39 Ach thubhairt Iosa, Na
bacaibh e: oircha'n 'eil neach
sam bith a ni mìorbhui a'm'
ainm-sa, d'am bheil e'n com-
as olc a labhairt gu h-eal-
amh umam.

40 Oir ge b'e neach nach
'eil 'nar n-aghaidh, a ta e
leinn³.

41 Oir ge b'e neach a bheir
cupan uisge dhuibh-sa r'a òl
a'm' ainm-sa, a chionn gur
le Criosc sibh, gu deimhin a
ta mi ag ràdh ribh, nach caill
e a dhuais.

42 Agus ge b'e bheiraobhar
oilbheim do aon neach do
na h-aonaibh beaga so, a ta
creidsinn annam-sa, b' fhearr
dha gu'm biodh clach-mhuil-
inn air a crochadh m'a mhuin-
eal, agus gu'm biodh e air a
thilgeadh san fhaighe.

43 Agus ma bheir do làmh
aòbhar oilbheim dhuit, gearr
dhiot i: is fearr dhuit dol a
steach do'n bheatha air leth-
làimh, na dà làimh a bhi
agad, agus dol gu h-ifrinn,

¹ leanmuinn.   ² thoir misg.

³ 'nur n-aghaidh a ta e leibh.

do'n teine nach mùchar a chaoïdh;

44 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

45 Agus ma bheir do chos aobhar oilbheim dhuit, gearr dhiot i: is fearr dhuit dol a steach do'n bheatha air leth-chois, na dà chois a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an ifriinn, do'n teine nach mùchar a chaoïdh;

46 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

47 Agus ma bheir do shùil aobhar oilbheim dhuit, spòn asad i: is fearr dhuit dol a steach do rioghachd Dhé air aon sùil, na dà shùil a bhi agad, agus a bhi air do thilgeadh ann an teine ifriun;

48 Far nach bàsaich an cnuimh, agus nach téid an teine as.

49 Oir saillear gach aon neach le teine, agus saillear gach aon iobairt le salann.

50 Is maith an salann: ach ma chailleas an salann a shailteachd, ciod e leis an dean sibh deadh-bhlàsda e? Biodh agaibh salann annaibh féin, agus bitibhb siochail r'a chéile.

CAIB. X.

¹ A ta Criosd a' deasboireachd ris na Phairisich mu thimchioll deal-achaidh fir agus mnà pòsda: 13 bheannaich e clann a thugadh d'a ionnsuidh. 32 Roimh-innis e a bhàs agus 'aiseirigh. 46 Dh'aisig e a radharc do Bhartimeus.

A GUS air éirigh dha as a sin, thainig e gu crìoch-aibh Iudea troimh an dùth-aich a ta air an taobh thall do Iordan: agus thàinig slòigh d'a ionnsuidh a rìs; agus mar

bu ghnàth leis, theagaisg e iad a rìs.

2 Agus thàinig na Phairisich d'a ionnsuidh, agus dh'fhiorsraich iad deth, Am bheil e ceaduichte do dhuine a bhean a chur air falbh? 'ga dhearbhadh.

3 Ach fhreagair esan agus thubhairt e riu, Ciod a dh'aithn Maois dhuibh?

4 Agus thubhairt iadsan, Thug Maois cead duinn litirdhealaich a sgriobhadh, agus a cur air falbh.

5 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Air son cruais bhur cridhe, sgriobh e an àithne so dhuibh.

6 Gidheadh o thoiseach na cruitheachd, rinn Dia iad fear agus bean.

7 Air an aobhar so, fàgaidh duine 'athair agus a mhàthair, agus dlùth - leanaidh e r'a mhnaoi-phòsda:

8 Agus bitidh iad araon 'nan aon fheoil; ionnus nach dithis iad o sin suas, ach aon fheoil.

9 Air an aobhar sin, an ni a chuir Dia cuideachd, na cuireadh duine o chéile.

10 Agus anns an tigh, dh'fheòraich a dheisciobuil deth a rìs mu thimchioll an ni cheudna.

11 Agus thubhairt e riu, Ge b'e neach a chuireas air falbh a bhean féin, agus a phòsas bean eile, a ta e a' deanamh adhaltrannais 'na h-aghaidh.

12 Agus ma chuireas bean air falbh a fear féin, agus ma bhitheas i air a pòsadhl ri fear eile, a ta i a' deanamh adhaltrannais.

13 Agus thug iad leanabana d'a ionnsuidh, chum gu'm

beanadh e riu; agus chron-uich a dheisciobuil a' mhuinn-tir a thug leo iad.

14 Ach an uair a chunnaic Iosa sin, bha e ro dhiombach, agus thubhairt e riu, Leigibh do na leanabanaibh teachd a m' ionnsuidh, agus na bacaibh iad: oir is ann d'an leithidibh a ta rioghachd Dhé.

15 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e neach nach gabh rioghachd Dhé mar leanabh beag, nach téid e gu bràth a steach innte.

16 Agus ghlac e 'na uchd iad, agus chuir e a làmhan orra, agus bheannaich e iad.

17 Agus an uair a chaith e mach air an t-slighe, thàinig neach 'na ruith, agus leig se e féin air a ghlùinibh dha, agus dh'fheòraich¹ e dheth, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach?

18 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas² tu maith dhiomsa? cha'n 'eil neach sam bith maith, ach a h-aon, is e sin Dia.

19 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adhal-trannas, Na dean mortadh, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Na dean eucoir³, Thoir urram do t'athair, agus do d' mhàthair.

20 Ach fhreagair esan agus thubhairt e ris, A mhaighstir, choimhid mi iad so uile o m'òige.

21 Agus air amharc do Iosa air, ghràdhdaich se e, agus thubhairt e ris, A ta aon nidh'uireasbhuidh ort: imich, reic na bheil agad, agus tabhair do na bochdaibh, agus

bithidh agad ionmhas air nèamh; agus thig, tog an crann - ceus idh, agus lean mise.

22 Agus bha doilghios air san air son nam briathra sin, agus dh'fhalbh e gu tuirs-each; oir bha mòran saoibh-reis aige.

23 Agus air amharc do Iosa mu'n cuairt, thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cia deac-air⁴ do'n mhunntir sin aig am bheil mòr-shaoibhreas dol a steach do rioghachd Dhé!

24 Agus bha mòr-uamhas air na deisciobluibh air son a bhriathra. Ach fhreagair Iosa a ris, agus thubhairt e riu, A chlann, cia deacair dhoibh - san a chuireas an dòigh ann an saoibhreas, dol a steach do rioghachd Dhé!

25 Is usadh do chàmhail dol troimh chrò na snàthaid, na do dhuine saoibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

26 Ach bha uamhas orrasan thar tomhas, ag ràdh eat-orra féin, Cò, ma seadh, a dh'fheudas a bhi air a shaoradh?

27 Agus air do Iosa amharc orra, thubhairt e, Do dhaoinibh a ta so eu-comas-ach, ach cha 'n'eil e do Dhia: oir do Dhia a ta na h-uile nithe coinasach.

28 Agus thòisich Peadar air a ràdh ris, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Ach fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil neach sam bith a dh'fhang tigh, no bràithre, no peath-raiche, no athair, no màthair,

¹ dh'fhiorsaich.

² ghairmeas.

³ mealltaireachd.

⁴ doilich.

no bean-phòsda, no clann,
no fearann, air mo shonsa a-
gus air son an t-soisgeil,

30 Nach faigh a cheud
uiread san aimsir so fein,
tighean, agus braithrean, a-
gus peathraighean, agus
mathraighean, agus clann,
agus fearann, maille ri geur-
leanmuinn; agus anns an
t-saoghal a ta ri teachd, a'
bheatha mhaireannach.

31 Ach a ta mòran air thùs,
a bhitheas air dheireadh; a-
gus air dheireadh, *a bhitheas*
air thùs.

32 Agus bha iad air an t-
slighe a' dol suas gu Ierusa-
lem: agus bha Iosa ag im-
eachd rompa; agus ghlac
uamhas iad, agus ag dhoibh
esan a leantuinn, bha eagal
orra. Agus thug e an dà
fhear dheug air leth a ris, a-
gus thòisich e air na nithe a
bha gu tachairt da innseadh
dhoibh,

33 *Ag ràdh*, Feuch, a ta
sinn a' dol suas gu Ierusa-
lem; agus bithidh Mac an
duine air a thoirt thairis do
na h-àrd-shagartaibh¹, agus
do na sgriobhaichibh: agus
ditidh iad chum bàis e, agus
bheir iad thairis e do na
Cinnich;

34 Agus ni iad fanoid air,
agus sgiùrsaidh iad e, agus
tilgidh iad smugaid air, agus
cuiridh iad gu bàs e: agus
air an treas là éiridh e a ris.

35 Agus thàinig d'a ionn-
suidh Seumas agus Eoin, mic
Shebede, ag ràdh, A mhaigh-
stir, is àill leinn gu'n dean
thu dhuinne ge b'e ni a dh'-
iarras sinn.

36 Agus thubhairt esan

riu, Ciod is àill leibh mise
a cheanamh dhuibh?

37 Agus thubhairt iadsan
ris, Deönlich dhuinne gu'n
suidheamaid, a h-aon air do
làimh dheis, agus am fear
eile air do làimh chì, ann do
ghlòir.

38 Ach thubhairt Iosa riu,
Cha'n aithne dhuibh ciod a
ta sibh ag iarraidh: am bheil
sibh comasach air a' chupan
òl a dh'òlas mise? agus a
bhi air bhur baisteadh leis a'
bhaisteadh leis am baistear
mise?

39 Thubhairt iadsan ris, A
ta sinn comasach. Ach thubh-
airt Iosa riu, Olaidh sibhse
gu deimhin an cupan a dh'-
òlas mise; agus baistear sibh
leis a' bhaisteadh leis am
baistear mise:

40 Ach suidhe air mo làimh
dheis, agus air mo làimh chì,
cha leamsa sin r'a thabhairt,
ach dhoibh-san d'an d'ull-
uicheadh e.

41 Agus air cluinntinn so
do'n deichnear, thòisich iad
air mòr-chorruich a ghabhail
ri Seumas agus Eoin.

42 Ach ghairm Iosa iad
d'a ionnsuidh, agus thubhairt
e riu, A ta fhios agaibh gu
bheil aca-san a ta air am
meas mar uachdarain air
na Cinnich, àrd-thighearnas
orra; agus gu bheil aig an
daoinibh mòra làn-ùghdarras
orra.

43 Ach cha bhi e mar sin
'nur measgsa: ach ge b'e
neach le'n àill a bhi mòr 'nur
measg, bithidh e 'na òglach
agaibh:

44 Agus ge b'e neach agaibh
le'n àill toiseach a bhi aige,
bithidh e 'na sheirbhiseach
do na h-uile.

¹ pròmh-shagartaibh.

MARC XI.

45 Oircha d'thàinig eadhon Mac an duine chum gu'n deantadh frithealadh dha, ach a dheanamh frithealaidh, agus a thoirt 'anama féin mar éiric air son mhòran.

46 Agus thàinig iad gu Iericho : agus air imeachd dhasan agus d'a dheisciobluibh, agus do shluagh mòr, a mach á Iericho, bha Bartimeus an dall, mac Thimeuis, 'na shuidhe ri taobh na slighe, ag iarraidh déirce.

47 Agus an uair a chual e gu'm b'e Iosa o Nasaret a bh'ann, thòisich e ri glaodh-aich, agus a ràdh, Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

48 Agus chronuich mòran e, chum gu'm biodh e 'na thosd : ach bu ro mhòid a ghlaodh esan, A Mhic Dhaibhidh, dean tròcair orm.

49 Agus sheas Iosa, agus dh'àithn e esan a ghairm d'a wonnsuidh : agus ghairm iad an dall, ag ràdh ris, Biodh misneach agad, éirich ; tha e ga d'ghairm.

50 Agus air dhasan 'fhalluinn' a thilgeadh uaith, dh'éirich e, agus thàinig e gu Iosa.

51 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e ris, Ciod is aill leat mise a dheanamh dhuit ? Thubhairt an dall ris, A Thighearn, mi dh'fhaotainn mo radhaire.

52 Agus thubhairt Iosa ris, Imich ; shlànuich do chreidimh thu. Agus air ball fhuair e a radharc, agus lean e Iosa san t-slighe.

CAIB. XI.

¹ Mharcaich Iosa gu buadhach do Ierusalem ; 12 mhallaich e a'

chraobh air an robh duilleach gun mheas ; 15 għlan e an teampull ; 20 dh'earalaich e a dheisciobuil chum iad a bhi seasmhach sa' chreidimh, &c.

A GUS an uair a thàinig iad am fagus do Ierusalem, gu Betphage agus Betani, aig sliabh nan crann-oladh, chuir e uaith dithis d'a dheisciobluibh,

2 Agus thubhairt e riu, Rachaibh do'n bhaile ud thall fa bhur comhair ; agus air ball an uair a théid sibh a steach ann, gheibh sibh searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riamh ; fuasglaibh e, agus thugaibh leibh e

3 Agus ma their neach air bith ruibh, C'ar son a ta sibh a' deanamh so ? abraibh, Gu bheil feum aig an Tighearn air ; agus air ball cuiridh e'n so e.

4 Agus dh'imich iad, agus fhuair iad an searrach ceangailte a muigh aig an dorus, aig coinneachadh dà shlighe ; agus dh'fhuasgail iad e.

5 Agus thubhairt cuid dhiubh-san, a bha 'nan seasamh an sin, riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich ?

6 Agus thubhairt iadsan riu mar a dh'àithn Iosa dhoibh : agus leig iad uatha iad.

7 Agus thug iad an searrach chum Iosa, agus chuir iad am falluinnean air ; agus shuidh esan air.

8 Agus sgaoil mòran am falluinnean féin air an t-slighe : agus ghearr cuid eile geugan do na craobhaibh, agus sgaoil iad air an t-slighe iad.

9 Agus ghlaodh iadsan a

bha 'g imeachd roimhe, agus iadsan a bha 'ga leantuinn, ag ràdh, Hosanna, is beann-aichte an ti a ta teachd ann an ainm an Tighearn.

10 Is beann-aichte rioghachd ar n-Athar Daibhidh, a ta teachd [ann an ainm an Tighearna;] Hosanna anns na h-àrdaibh.

11 Agus chaidh Iosa a steach do Ierusalem, agus do'n teampull; agus an uair a dh'amhairc e air gach ni mu'n cuairt, agus a bha 'm feasgar a nis air teachd, chaidh e mach gu Betani maille ris an da fhear dheug.

12 Agus air an là màireach, 'nuair a chaidh iad a mach á Betani, dh'fhas e ocrach.

13 Agus air faicinn craoibh-fhìge fada uaith, air an robh duilleach, thàinig e, dh'fheuchainn am faigheadh e ni sam bith oirre: agus air dha teachd d'a h-ionnsuidh, cha d'fhuaire e ni sam bith ach duilleach; oir cha robh àm tionaill nam fìge fathast ann.

14 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e rithe, Nar itheadh neach sam bith toradh dhiotsa o so suas a chaoidh. Agus chual a dheis-ciobuil e.

15 Agus thàinig iad gu Ierusalem: agus chaidh Iosa a steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh agus a' ceannach san teampull a chur a mach, agus thilg e thairis bùird luchd malairt an airgid, agus caithriche na muinntir a bha reiceadh choluman:

16 Agus cha'n fhuilgeadh

e gu'n giùlaineadh¹ neach sam bith soitheach troimh an teampull.

17 Agus theagaisg e, ag ràdh riu, Nach 'eil e sgrìobhta, Goirear tigh urnuigh do m' thighsa do² na h-uile chinnich? Ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

18 Agus chuala na sgrìobhaichean agus na h-àrd-shagairt³ so, agus dh'iarr iad cionnus a dh'fheudadh iad esan a mhilleadh: oir bha 'eagal-san orra, do bhrigh gu'n robh an sluagh uile fo iongantas mòr r'a theagast.

19 Agus an uair a bha am feasgar air teachd, chaidh e mach as a' bhaile⁴.

20 Agus air mhachuinn, ag gabhail seachad dhoibh, chunnaic iad an crann-fìge air crònadh o fhreumhaibh.

21 Agus air cuimhneachadh do Pheadar, thubhairt e ris, A mhaighstir, feuch, a ta a' chraobh-fhìge, a mhallaich thu, air crionach.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Biadh creidimh Dhé agaibh.

23 Oir gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b'e neach a their ris a' bheinn so, Togar thu, agus tilgear san fhainge thu, agus nach bi fo amharus 'na chridhe, ach a chreideas gu'n tachair na nithe a their e, thig gach ni a their e gu crich dha.

24 Air an aobhar sin tha mi ag ràdh ribh, Ge b'e nithe air bith a dh'iarras sibh ann an urnuigh, creidibh gu'm faigh sibh, agus gheibh sibh.

25 Agus an uair a sheasas sibh a' deanamh urnuigh,

¹ iomchaireadh.

² leis.

³ priomh-shagairt.

⁴ a' chaithir

MARC XII.

maithibh, ma ta ni air bith agaibh an aghaidh aoin duine; chum gu maith bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

26 Ach mur maith sibhse, cha mhò a mhaitheas bhur n-Athair a ta air nèamh bhur peacanna féin duibhse.

27 Agus thàinig iad a rìs gu Ierusalem: agus airdhasan bhi a' spaisdeireachd¹ anns an teampull, thàinig d'a ionnsuidh na h-ard-shagairt², agus na sgrìobhaichean, agus na seanairean.

28 Agus thubhairt iad ris, Ciòd e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so? Agus cò thug dhuit an t-ùghdarras so chum na nithe so dheanamh?

29 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Feòraich-idh mise mar an ceudna aon ni dhibhse, agus freagraibh mi, agus innsidh mise dhuibhsa ciòd e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

30 An ann o nèamh, no o dhaoinibh a thàinig baisteadh Eoin? freagraibh mi.

31 Agus bha iad a' reuson-achadh eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh; their esan ruinn, C'ar son ma seadh nach do chreid sibh e?

32 Ach ma their sinn, O dhaoinibh; bha eagal an t-sluaigh orra; oir b'e meas gach uile air Eoin gu'm b'-fhàidh e gu firinneach.

33 Agus air freagairt dhoibh, thubhairt iad ri Iosa, Cha'n 'eil fhios againn. Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha mhò a dh'innseas

mise dhuibhse ciòd e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

CAIB. XII.

1 *Dh'innis Criosdroimh-làimh dvùladh nan Iudhach, agus gairm nan Cinneach.* 13 *Sheachainn e an ride a chuir na Phairisich, agus na Herodianach roimhe;* 18 *nochd e mearachd nan Sadusach mu thimchioll aiseirigh nam marbh.*

A GUS thòisich e air labh-airt riu ann an cosamh-lachdaibh. Shuidhich duine àraighe fion-lios, agus chuir e gàradh mu'n cuairt air, agus chladhaich e ionad-bruthaidh nam fion dhearc, agus thog e túr, agus shuidhich e air tuath e, agus ghabh e a thurus as a dhùthaich.

2 Agus san àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh-ionnsuidh na tuatha, chum gu'm faigheadh e do thoradh an fhion-lios o'n tuath.

3 Ach air dhoibh-san esan a ghlacadh, bhail iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

4 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile d'an ionnsuidh; agus chlach iad e, agus reub iad a cheann, agus chuir iad uatha e le h-easurram.

5 Agus a rìs chuir e neach eile d'an ionnsuidh; agus esan mharbh iad: agus mòran eile, a' bualach cuid diubh, agus a' marbhadh cuid eile.

6 Fathast uime sin, air dha aon Mhac a bhi aige, a b' ionmhuinn leis, chuir e esan mar an ceudna fa dheòidh d'an ionnsuidh, ag ràdh, Bheir iad urram do m' Mhac.

7 Ach thubhairt an tuath sin 'nam measg féin, Is e so an t-oighre; thigibh, marbh-

¹ *sràideis.*

² *pròlmh-shagairt.*

amaid e, agus bithidh an oighreachd againn féin.

8 Agus rug iad air, agus mharbh iad e, agus thilg iad a mach as an fhion-lios e.

9 Ciod e uime sin a ni Tighearn an fhion-lios? Thig e agus sgriosaidh e 'n tuath sin, agus bheir e am fion-lios do dhaoinibh eile.

10 Nach do leugh sibh an sgriobtuir so? A' chlach a dhiùlt na clachairean, rinn-eadh ceann na h-oisinn dith.

11 Rinneadh so leis an Tighearn, agus is iongantach e 'nar suilibh-ne.

12 Agus dh'iarr iad breith air, ach bha eagal an t-sluaigh orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e an cosamhlachd: agus air fhàgail doibh, dh'imich iad rompa.

13 Agus chuir iad d'a ionnsuidh dream àraidh do na Phairisich, agus do luchd-leanmuinn Heroid, chum gu'n glacadh iad e 'na chainnt.

14 Agus air dhoibh - san teachd, thubhairt iad ris, A mhaighstir, a ta fhios againn gu bheil thusa firinneach, agus nach 'eil suim agad do neach air bith: oir cha'n 'eil thu ag amharc air gnùis dhaoine, ach a' teagasc slighe Dhé ann am firinn. Am bheil e ceaduicte cùs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil? an tabhair, no nach tabhair sinn i?

15 Ach air dhasan an cealg a thuigsinn, thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh? thugaibh pegh-inn a m' ionnsuidh, chum gu'm faic mi i.

16 Agus thug iad d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e riu,

Cò d'an iomhaigh so, agus co d' am buin an sgriobhadh so? Agus thubhairt iadsan ris, Do Cheasar.

17 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Thugaibh do Cheasar na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia. Agus ghabh iad iongantas ris.

18 An sin thàinig na Sadusaich d'a ionnsuidh, a ta 'g ràdh nach 'eil aiseirigh ann; agus dh'fheòraich iad deth, ag ràdh,

19 A mhaighstir, sgriobh Maois dhuinne, Nam faigh-eadh bràthair duine air bith bàs, agus gu'm fàgadh e bean, agus nach fàgadh e clann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean d'a ionnsuidh, agus gu'n togadh e sliochd d'a bhràthair.

20 A nis bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear dhiubh bean, agus an uair a dh'eug e, cha d'fhàg e sliochd.

21 Agus ghabh an dara fear i, agus fhuair esan bàs, agus cha mhò a dh'fhàg esan sliochd: agus an treas fear mar an ceudna.

22 Agus ghabh an t-seachdnar i, agus cha d'fhàg iad sliochd: 'nan déigh uile, chaochail a' bhean mar an ceudna.

23 Anns an aiseirigh uime sin, an uair a dh'éireas iad, cò dhiubh d'am bean i? oir bha i aig an t-seachdnar 'na mnaoi.

24 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Nach 'eil sibh uime sin ann am mearachd, do bhrigh nach 'eil eòlas agaibh air na sgriobtuiribh, no air cumhachd Dhé?

25 Oir an uair a dh'éireas iad o na marbhaibh, cha phòs iad, ni mò a bheirear am pòsadhl iad; ach a ta iad mar na h-aingil *a ta* air nèamh.

26 Ach mu thimchioll nam marbh, gu'n éirich iad, nach do leugh sibh ann an leabhar Mhaois, cionnus a labhair Dia ris anns a' phreas, ag ràdh, Is mise Dia Abrahim, agus Dia Isaac, agus Dia Iacob?

27 Cha'n e Dia nam marbh e, ach Dia nam beò: tha sibhse uime sin ann am mearachd mòr.

28 Agus thàinig neach do na sgriobhaichibh, agus an uair a chual e iadsan a' deas-boireachd r'a chéile, agus a thuig e gu'n do fhreagair e gu maith iad, chuir e ceisd air, Cia i a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile?

29 Agus fhreagair Iosa e, 'S i so a' cheud àithne do na h-àitheantaibh uile, Eisd, O Israel, an Tighearn ar Dia-ne, is aon Tighearn e;

30 Agus gràdhachidh tu an Tighearn do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uile inninn, agus le d'uile neart: is i so a' cheud àithne:

31 Agus is cosmhuil an dara àithne rithe so, Gràdhachidh tu do choimhearsnach mar thu féin: cha'n 'eil àithne eile ann a's mò na iad so.

32 Agus thubhairt an sgriobhaiche ris, Is maith gu firinneach, a Mhaighstir, a thubhairt thu: oir a ta aon Dia ann, agus cha'n 'eil atharrach ann ach e féin.

33 Agus esan a ghràdhachadh leis an uile chridhe, agus

leis an uile thuigse, agus leis an uile anam, agus leis an uile neart, agus neach a ghràdhachadh a choimhearsnaich mar e féin, is mò sin na na h-uile làn iobairte-loisgte, agus thabhartasa.

34 Águs an uair a chunn-aic Iosa gu'n do fhreagair e gu tuigseach, thubhairt e ris, Cha'n 'eil thu fada o rioghachd Dhé. Águs cha robh a mhisnich aig neach air bith o sin suas ceisd a chur air.

35 Águs fhreagair Iosa agus thubhairt e, a' teasgasg anns an teampull, Cionnus a tha na sgriobhaichean ag ràdh gur e Criod Mac Dhaibhidh?

36 Oir thubhairt Daibhidh féin troimh an Spiorad naomh, Thubhairt an Tighearn ri mi' Thighearn-sa, Suidh air mo làimh dheis, gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chosaibh;

37 Air an aobhar sin, a ta Daibhidh féin a' gairm a Thighearna dheth; cionnus ma seadh is e a mhac e? Agus dh'éisd am mòr-shluagh ris gu taitneach.

38 Agus thubhairt e riu 'na theagascg, Bithibh air bhur faicill o na sgriobhaichibh, leis an ionmhuinn imeachd ann an culaidhibh fada, agus failte *faotainn* air na marg-aiibh,

39 Agus na ceud chaithriche anns na sionagogaibh, agus na ceud aiteacha-suidhe aig na féillibh;

40 A dh'itheas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a ni urnuigh-ean fada: gheibh iad sin an dìteadh¹ a's mò.

¹ peanas, damnadk.

MARC XIII.

41 Agus air do Iosa suidhe fa chomhair àite-coimhidh an ionmhais, thug e fa'near cionnus a bha 'm pobull a' cur an airgid anns an ionmhas: agus chuir mòran do dhaoinibh saoibhir mòran ann.

42 Agus air teachd do bhantraich bhochd, thilg i dà bhonn bheag ann, a ni feoirling.

43 Agus air dha a dheis-ciobuil a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n do chuir a' bhantrach bhochd so tuilleadh san ionmhas, na iadsan uile a thilg ann.

44 Oir thilg iadsan uile ann d'am mòr-phailteas; ach thilg ise as a gainne na bha aice uile, eadhon a beathachadh gu h-iomlan.

CAIB. XIII.

¹ *Dh'innis Ciosd roimh-laimh sgrios an teampuill, 9 geur-leann-mhuinn air son an t-soisgeil, 10 gur éigin an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do gach uile chinneach; 14 agus gu'n rig àmh-għara mōra air ua h-Iudhaich.*

A GUS an uair a bha e dol a mach as an teampull, thubhairt neach d'a dheis-cioblwibh ris, A Mhaighstir, feuch ciod e a' għnè chlach so, agus ciod e a' għnè aitreih so!

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Am faic thu an aitreabh mhōr so? cha'n fhàgar clach air muin cloiche, nach sgarar o chéile.

3 Agus 'nuair a shuidh e air liabha nan crann-oladh, fa chomhair an teampuill, dh'-sheoraich Peadar, agus Seum-

as, agus Eoin, agus Aindreas an uaignidheas deth;

4 Innis duinne c'uin a bhitheas na nithe sin, agus ciod e an comhara 'nuair a bhitheas na nithe sin gu léir air an coimhlionadh.

5 Agus fhreagair Iosa iad, agus thòisich e air a ràdh, Thugaibh an aire nach meall aon neach sibh:

6 Oir thig mòran ann am ainm-sa, ag ràdh, Is mise e: agus meallaidh iad mòran.

7 Agus an uair a chluinneas sibh coganna, agus tuairisgeul¹ choganna, na biodh buaireas oirbh: oir is éigin iad so a theachd; ach cha'n-eil an deireadh ann fathast.

8 Oir éiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd: agus bitħidh critheanna talmhainn ann an iomadh àit, agus bitħidh gorta agus trioblaidean ann: is iad sin toiseach dhòruinnean².

9 Ach thugaibh an aire dhuibh féin: oir bheir iad thairis sibh do chomhairlibh: agus anns na sionagogaibh sgiùrsar sibh, agus cuirear sibh an lāthair uachdar an agus rìghrean air mo shonsa, mar fbianuis dhoibhsan³.

10 Agus is éigin air tùs an soisgeul a bhi air a shearmonachadh do na h-uile chinnech.

11 Ach an uair a bheir iad leo sibh, 'gur tabhairt thairis, na biodh e 'na ro-chùram oirbh ciod e a labhras sibh, agus na smuainichibh roimh-làimh air: ach ge b'e ni a bheirear dhuibh san uair sin féin, abraibh e: oir cha

¹ iomraidiċian.   ² àmhgħaran.

³ 'nan agħaidh-sun.

MARC XIII.

sibhse ta labhairt, ach an Spiorad naomh.

12 Agus bheir am bràthair a bhràthair thairis chum bàis, agus an t-athair a mhac : agus éiridh a' chlann suas an aghaidh *am* páronta, agus bheir iad fa'near an cur gu bàs.

13 Agus bithidh sibh air bhur fuathachadh leis na h-uile dhaoinibh air sgàth m'ainme-sa : ach an ti a bhuan-aicheas chum na crìche, is e so a shaorar.

14 Ach an uair a chi sibh gràineileachd an léir-sgrios, air an do labhair Daniel am fàidh, 'na seasamh anns an ionad nach bu chòir dhi, (tuigeadh an ti a leughas,) an sin teicheadh iadsan, a *ta* ann an *tír* Iudea, chum nam beann :

15 Agus na tigeadh esan a *ta* air mullach an tighe, a nuas do'n tigh, agus na rachadh e steach, a thoirt ni air bith as a thigh.

16 Agus an ti a *ta* sa' mhachair, na pilleadh e air ais a thogail 'fhalluinn leis.

17 Ach mo thruaigh iad na mnài sin a *ta* torrach, agus iadsan a *ta* toirt cìche sna làithibh sin !

18 Agus guidhibh-sa gun bhur teicheadh a bhi sa' gheamhradh.

19 Oir bithidh àmhghar anns na làithibh sin, amhuil nach robh a leithid ann o thoiseach na cruitheachd a chruthaich Dia, gus a nis, agus nach mò a bhitheas.

20 Agus mur giorraicheadh an Tighearn na làithean ud, cha rachadh feoil air bith as : ach air son an t-sluaigh thaghta, a thagh e féin,

ghiorraich e na làithean ud.

21 Agus an sin ma their neach air bith ribh, Feuch, a *ta* Criosd an so, no, Feuch, a *ta* e 'n sin, na creidibh *e*:

22 Oir éiridh Criosdan bréige, agus fàidhean bréige, agus ni iad comharan, agus miорbhulean, chum, nam bu chomasach *e*, na daoine taghta féin a mhealladh.

23 Agus thugaibh -sa an aire : feuch, roimh-innis mi dhuibh na h-uile nithe.

24 Ach anns na làithibh sin, an déigh an àmhghair ud, bithidh a' ghrian air a dorachachadh, agus cha toir a' ghealach a solus uaipe¹ ;

25 Agus tuitidh reulta nèimh, agus bithidh na cumhachdan a *ta* sna nèamhaibh air an crathadh.

26 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd anns na neulaibh, maille ri mòr-chumhachd, agus glòir.

27 Agus an sin cuiridh e 'aingil a mach, agus cruinnichidh e r'a chéile a dhaoine taghta féin o na ceithir gaothaibh, o leth-iomall na talmhainn gu leth-iomall nèimh.

28 A nis fòghlumaibh cos-amhlachd o 'n chraoibh-fhìge: An uair a bhitheas a geug a nis maoth, agus a chuireas i mach a duilleach, a *ta* fhios agaibh gu bheil an samhradh am fagus ;

29 Agus mar an ceudna sibhse, an uair a chi sibh na nithe sin tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil e 'm fagus, *eadhon* aig na dorsaibh.

30 Gu deimhin a *ta* mi ag ràdh ribh, nach téid an ginealach² so thairis, gus an

MARC XIV.

coimhlionar na nithe sin uile.

31 Théid nèamh, agus talamh seach; ach cha téid m'fhocail-sa seach a chaoiadh.

32 Ach cha'n 'eil fios an là no na h-uaire sin aig neach air bith, cha'n 'eil aig na h-ainglibh a ta air nèamh, no aig a' Mhac, ach aig an Athair.

33 Thugaibh fa'near, dean-aibh faire agus urnuigh: oir cha'n 'eil fhios agaibh c'uin a thig an t-àm.

34 Oir a ta Mac an duine mar dhuine a chaidh air thurus, agus a dh'fhàg a thigh fèin, agus a thug d'a sheirbhisich cumhachd, agus 'obair fèin do gach neach, agus a thug àithne do'n dorsair faire a dheanamh.

35 Uime sin deanaibh-sa faire, (oir cha'n 'eil fhios agaibh c'uin a thig maighstir an tighe; an ann air feasgar, no air mheadhon-oidhche, no aig gairm-choileach, no anns a' mhaduinn;)

36 Air eagal air teachd dha gu h-obann, gu'm faigh e sibh 'nur codal.

37 Agus na nithe a ta mi ag ràdh ribhse, a ta mi ag ràdh ris na h-uile dhaoinibh, Deanaibh faire.

CAIB. XIV.

¹ Comhairle an aghaidh Chriosd. 3 Dhòirteadh oladh phriseil air a cheann. 10 Reic Iudas a Mhaighstir air son airgid. 12 Tha Criost fèin ag innseadh roimh-làimh cionnus a bha e gu bhi air a bhrath le h-aon d'a dheisciobhnuibh.

A GUS bha a' chàisg, agus féill an arain neò-ghoirtichte an déigh dà là: agus dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na sgriobhaichean, cionnus a

ghlacadh iad esan le foill¹, agus a chuireadh iad gu bàs e.

2 Ach thubhairt iad, Cha'n ann air an fhéill, air eagal gu'n éirich buaireas am measg an t-sluaigh.

3 Agus air bhi dha ann am Betani, ann an tigh Shimoin an lobhair, an uair a bha e 'na shuidhe air bòrd, thàinig bean, aig an robh bocs a labastair do oladh spicnaird, ro luachmhoir; agus bhris i am bocs, agus dhòirt i air a cheann e.

4 Agus bha cuid diuhb diombach annta fén, agus ag ràdh, C'ar son a rinneadh an t-ana-caitheadh so air an oladh?

5 Oir dh'fheudadh i bhi air a reiceadh air son tuilleadh na tri cheud peghinn, agus air a toirt do na bochdaibh. Agus rinn iad gearan 'na h-aghaidh.

6 Ach thubhairt Iosa, Leigibh leatha; c'ar son a ta sibh cur dragha oirre? rinn i obair mhaith ormsa.

7 Oir a ta na bochdan a ghnàth maille ribh, agus ge b'e uair is àill leibh, feudaidh sibh maith dheanamh dhoibh: ach cha'n 'eil mise a ghnàth agaibh.

8 Rinn i na dh'fheudadh i; thàinig i roimh-làimh a dh'ungadh mo chuirp chum adhlaic.

9 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ge b'e earrann² air bith, air feadh an domhain uile, am bi an soisgeul so air a shearmonachadh, bitidh mar an ceudna an ni so a rinn i air innseadh, mar chuimhne oirre.

10 Agus dh'imir Iudas Iscariot, aon do'n dà-fhear dheug, chum nan àrd-shagart, gu esan a bhrath dhoibh.

11 Agus 'nuair a chual iadsan so, bha iad aoibhneach, agus gheall iad airgiod a thoirt da. Agus dh'iarr e cionnus a dh'fheudadh e gu h-iomchuidh esan a bhrath.

12 Agus air a' cheud là do fhéill an arain neo-ghoirtichte, an uair bu ghnàth leo an t-uan càisge a mharbhadh, thubhairt a dheisciobuil ris, C'ait an toil leat sinne dhol a dh'ulluchadh, chum gu'n itheadh tu a' chàisg?

13 Agus chuir e dithis d'a dheisciobluibh, agus thubhairt e riu, Rachaibh a steach do'n bhaile, agus coinnichidh duine sibh a' giùlan soithich uisge : leanaibh e.

14 Agus ge b'e aít an téid e stigh, abraibh-sa ri fear-antighe, Tha am Maighstir ag ràdh, C'ait am bheil an seòmar aoidheachd, anns an ith mi a' chàisg maille ri m' dheisciobluibh?

15 Agus nochdaidh esan dhuibh seòmar àrd, farsuinn, 'na làn uidheam agus deas-aichte : an sin ulluichibh dhuinn.

16 Agus chaidh a dheisciobuil a mach, agus thàinig iad do'n bhaile, agus fhuair iad mar thubhairt e riu ; agus dh'ulluich iad a' chàisg.

17 Agus air teachd do'n fheasgar, thàinig esan maille ris an dà fhear dheug.

18 Agus an uair a bha iad 'nan suidhe, agus ag itheadh, thubhairt Iosa, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath

aon agaibh-sa, a ta 'g itheadh maille rium, mise.

19 Agus thòisich iad air a bhi dubhach, agus a ràdh ris an déigh a chéile, Am mise e? agus fear eile, Am mise e?

20 Agus air freagairt dhàsan thubhairt e riu, Is fear do'n dà fhear dheug e, a ta tumadh maille¹ riumsa sa' mhèis.

21 A ta mac an duine gu deimhin ag imeachd, mar a ta e sgriobhta uime, ach is an-aoibhinn do'n fhear sin le 'm brathar Mac an duine : bu mhaith do'n duine sin mur beirteadh riamh e.

22 Agus ag itheadh dhoibh, ghlac Iosa aran, agus an déigh a bheannachadh, bhris e, agus thug e dhoibhsan e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh : is e so mo chorpa-sa.

23 Agus air glacadh a' chupain, agus air tabhairt² buidheachais, thug e dhoibhsan e : agus dh'òl iad uile as.

24 Agus thubhairt e riu, Is i so m'fhuil-sa an Tiomnaidh-nuaidh, a dhòirtear air son mhòran.

25 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Nach òl mi ni's mó do thoradh na fionain³, gus an là sin an òl mi nuadh e ann an rioghachd Dhé.

26 Agus air dhoibh laoidh a sheinn, chaidh iad a mach gu sliabh nan crann-oladh.

27 Agus thubhairt Iosa riu, Gheibh sibh uile oilbheum annam-sa an nochd : oir a ta e sgriobhta, Buailidh mi am buachaill, agus sgapar na caoraich.

28 Ach an déigh dhomh éirigh, théid mi roimhibh do Ghalile.

¹ maraon.

² bràigh.

³ flinsamhain.

MARC XIV.

29 Ach thubhairt Peadar ris, Ged fhaigh iadsan uile oilbheum annad, gidheadh cha 'n fhaigh mise e.

30 Agus thubhairt Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, An diugh, air an oidhche so fein, mu'n goir an coileach dà uair, gu'n àicheadh thusa mi tri uairean.

31 Ach is ro mhòid a thubhairt esan, Ged is éigin domh am bàs fhulang maille riut, cha'n àicheadh mi chaoiuthu. Agus mar sin thubhairt càch uile mar an ceudna.

32 Agus thàinig iad gu ionad d'am b' ainm Getsemane; agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Suidhibh-sa an so, gus an dean mise urnuigh.

33 Agus thug e leis Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus thòisich e air a bhi fuidh uamh-chrith, agus fuidh an-abarra bròin.

34 Agus thubhairt e riu, Tha m'anam ro bhrònach, eadhon gu bàs: fanaibh-sa an so, agus deanaibh faire.

35 Agus chaidh e beagan air aghaidh, agus thuit e air an talamh, agus rinn e urnuigh, nam bu chomasach e, gu'n rachadh an uair thairis air.

36 Agus thubhairt e, Abba, Athair, a ta gach ni so-dheanta dhuitse; cuir an cupan so seachad orm: gidheadh, na¹ b'e an ni a b'aill leamsa, ach an ni a's toil leatsa.

37 Agus thàinig e, agus fhuair e iadsan 'nan codal, agus thubhairt e ri Peadar, A Shimoin, am bheil thu a'd'

chodal? nach b'urrainn thu faire a dheanamh aon uair?

38 Deanaibh faire agus urnuigh, chum nach tuit sibh am buaireadh : a ta an spiorad gu deimhin togarrach, ach a ta an fheoil anmhunn².

39 Agus air dhaimeachd a ris, rinn e urnuigh, ag ràdh nam briathra ceudna.

40 Agus an uair a phill e, fhuair e iad a ris 'nan codal, (oir bha'n sùilean trom,) agus cha robh fhios aca cionnus a bheireadh iad freagradh air.

41 Agus thàinig e an treas uair, agus thubhairt e riu, Coidlibh roimhibh a nis, agus gabhaibh fois : is leoir e, thàinig an uair; feuch, a ta Mac an duine air a bhrath thairis do làmhaibh nam peacach.

42 Eiribh, imicheamaid; feuch, a ta an ti a bhrathas mise am fagus.

43 Agus air ball, air dha bhi fathast a' labhairt, thàinig Iudas, aon do'n dà fhear dheug, agus sluagh mòr maille ris le claidhibh agus bataibh, o na h-àrd-shagaitaibh, agus na sgriobhaichibh, agus na seanairibh.

44 Agus bha an ti a bhrath esan air toirt comhara dhoibh, ag ràdh, Ge b'e neach d'an toir mise pòg, is e sin e; glacaibh e, agus thugaibh leibh e gu téaruinte.

45 Agus air teachd dha, chaidh e air ball d'a ionnsuidh-sa, agus thubhairt e, Fàilte dhuit, a mhaighstir; agus phòg se e.

46 Agus chuir iadsan làmh ann, agus ghlac iad e.

¹ nior.

² lag.

47 Agus air tarruing claidheimh do fhear do na bha làthair, bhual e òglach an àrd-shagairt, agus ghearr e a chluas deth.

48 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, An d-thàinig sibh a mach gu mo ghlacadh-sa, mar gu b'ann an aghaidh fir-reubainn le claidhibh agus *le* bataibh?

49 Bha mi gach là maille ríbh san teampull, a' teagasg, agus cha do ghlac sibh mi: ach *a tu so* chum gu biadh na sgriobtuirean air an coimhlionadh.

50 Agus air do na h-uile a thréigsinn, theich iad.

51 Agus lean òganach àr-aidh e, aig an robh lìon-eudach air a chur m'a chorp lomnochd; agus rug na h-òganaich air.

52 Ach air dhasan an lìon-eudach fhàgail, theich e lomnochd uatha.

53 Agus thug iad leo Iosa chum an àrd-shagairt: agus chruinnicheadh maille ris na h-àrd-shagairt uile, agus na seanairean, agus na sgriobhaichean.

54 Agus lean Peadar e fada uatha, gus an deachaidh e steach do thalla an àrd-shagairt: agus bha e 'na shuidhe maille ris na seirbhisich, agus 'ga gharadh ris an teine.

55 Agus dh'iarr na h-àrd-shagairt, agus a' chòmhairle uile fianuis an aghaidh Iosa, chum a chur gu bàs; agus cha d'fhuair iad.

56 Oir rinn mòran dhaoine fianuis bhréige 'na aghaidh, ach cha do chòird am fianuis r'a chéile¹.

57 Agus dh'éirich dream àraidh, agus thug iad fianuis bhréige 'na aghaidh, ag ràdh,

58 Chuala sinne e ag ràdh, Leagaidh mi sios an teampull so, a rinneadh le làmhaibh, agus an tri làithibh, togaidh mi teampull eile, neo-dheanta le làmhaibh.

59 Agus mar sin féin cha robh am fianuis a' teachd r'a chéile.

60 Agus air éirigh suas do'n àrd-shagart sa' mheadhon, chuir e ceisd air Iosa, ag ràdh, Nach toir thu freagradh air bith uait? ciod sin mu bheil iad so a' toirt fianuis a'd' aghaidh?

61 Ach dh'fhan esan 'na thosd, agus cha do fhreagair e ni sam bith. A rìs dh'fheòraich an t-àrd-shagart deth, agus thubhairt e ris, An tu Criossd, Mac an ti bheann-aichte?

62 Agus thubhairt Iosa, Is mi: agus chi sibh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd *Dhé*, agus a' teachd le neulaibh néimh.

63 An sin reub an t-àrd-shagart 'eudach, agus thubhairt e, Ciod am feum a ta againn tuilleadh air fianuisibh?

64 Chuala sibh an toibh-eum: ciod i bhur barail-sa? Agus thug iad uile breth 'na aghaidh gu'n do thoill e am bàs.

65 Agus thòisich cuid dinibh air smugaid a thilgeadh air, agus 'aghaidh fholach, agus a bhualadh le'n dornaibh, agus a ràdh ris, Dean faidheadaireachd: agus ghabh na seirbhisich le 'm basaibh air.

¹ *cha robh am fianuis ionnan,*

66 Agus air do Pheadar a bhi shios anns an talla, thàinig aon do bhanoglaich an àrd-shagairt :

67 Agus 'nuair a chunnaic i Peadar 'ga gharadh, agus air dhi beachdachadh air, thubhairt i *ris*, Bha thusa cuideachd maille ri Iosa o Nasaret.

68 Ach dh'àiheadh esan, ag ràdh, Cha'n aithne dhomh, agus cha'n 'eil mi tuigsinn ciod a ta thu 'g ràdh. Agus chaidh esan a mach do'n fhor-dhorus¹; agus ghoir an coileach.

69 Agus air do bhanoglaich fhaicinn a *ris*, thòisich i air a ràdh riu-san a bha 'nan seasamh a làthair, Is ann diubh a ta 'm fear so.

70 Agus dh'àiheadh e *rìs*. Agus an ceann beagan 'na dhéigh sin, thubhairt iadsan a bha 'nan seasamh a làthair a *rìs* ri Peadar, Gu firinneach is ann diubh sud thu : oir is Galiléach thu, agus is cosmhuiil do chainnt *riu*.

71 Ach thòisich esan air mallachadh agus air mionnachadh, ag ràdh, Cha'n aithne dhomh an duine so mu 'm bheil sibh a' labhairt.

72 Agus ghoir an coileach an dara uair. Agus chuimhnich Peadar am focal a thubhairt Iosa *ris*, Mu'n goir an coileach dà uair, àiheadhaidh tu mi tri uairean. Agus an uair a smuainich e air, ghuil e.

CAIB. XV.

¹ *Thugadh Iosa ceangailte an làth-air Philait.* 17 *Chuireadh coron sgithich air, 20 agus chaidh fàfid a dheanamh air.* 21 *Dh-shannuich e le giùlan a' chroinn-*

cheusaidh ; 27 chrochadh e eadar dà ghaduiche, &c.

A GUS air ball sa'mhaduinn chum na h-àrd-shagairt maille ris na seanairibh, agus na sgrìobhaichilbh, agus a' chomhairle gu h-iomlan, comhairle, agus air dhoibh Iosa a cheangal, thug iad leo e, agus thug iad thairis e do Pilat.

2 Agus dh'fhirosraich Pilat deth, An tusa righ nan Iudhach? Agus air freagairt dha, thubhairt e *ris*, Thubhairt thu e.

3 Agus chuir na h-àrd-shagairt mòran do nithibh as a leth : ach cha do fhreagair esan aon ni.

4 Agus chuir Pilat a *rìs* ceisd air, ag ràdh, Nach freagair thu ni sam bith? feuch cia lion nithe air am bheil iad sin a' toirt fianuis a'd' aghaidh.

5 Ach cha do fhreagair Iosa ni sam bith tuilleadh; air chor as gu'n do ghabh Pilat iongantas.

6 A nis air an fhéill bu ghnàth leis aon phriosanach, ge b'e air bith a dh'iarradh iad, a leigeadh as doibh.

7 Agus bha *neach àraighe* d'am b'ainm Barabas, ceangailte maille r'a chompanaich ceannairce, muinnir a bha air deanamh mortaidh anns a' cheannaire.

8 Agus air glaodraich gu h-àrd do'n t-sluagh, thòisich iad air iaraidh *air*, a dheanamh dhoibh mar a rinn e an còmhnuidh.

9 Ach fhreagair Pilat iad, ag ràdh, An àill leibh gu'n cuir mi righ nan Iudhach fa sgooil duibh?

10 (Oir bha fhiros aige

MARC XV.

gu'm b'ann troimh fhamrad
a thug na h-àrd-shagairt
thairis e.)

11 Ach bhrosnuich na h-àrd-shagairt an sluagh, chum
gu'm b'fhearr leis Barabas a chur fa sgaoil doibh.

12 Agus fhreagair Pilat,
agus thubhairt e riu a rìs,
Ciòd ma seadh is àill leibh
mi a dheanamh ris *an duine sin*, do an goir sibh Righ nan Iudhach ?

13 Agus ghlaodh iad a rìs,
Ceus e.

14 An sin thubhairt Pilat
riu, C'ar son, ciod e 'n t-olc
a rinn e ? Ach bu ro mhòid
a ghlaodh iadsan, Ceus e.

15 Agus air do Philat bhi
toileach gnìomh taitneach a
dheanamh do'n t-sluagh, dh'-
fhuasgail e Barabas dhoibh,
agus thug e thairis Iosa, an
déigh dha a sgiùrsadh, chum
a cheusadh.

16 Agus thug na saighdearan leo e steach do'n talla,
eadhon cùirt an uachdarain¹ :
agus ghairm iad a' chuideachd
uile an ceann a chéile.

17 Agus chuir iad uime
eudach purpuir², agus air
dhoibh coron droighinn fhigh-eadh,
chuir iad air e.

18 Agus thòisich iad air
beannachadh dha, *ag ràdh*,
Fàilte dhuit, a Righ nan Iudhach !

19 Agus bhual iad sa'
cheann e le slait chuilce, agus
thilg iad smugaid air, agus a'
lùbadh *an glùn*, rinn iad aoradh dha³.

20 Agus an déigh dhoibh
fanoid a dheanamh air, thug
iad deth an *t-eudach* purpuir,

agus chuir iad 'eudach fein
uime, agus thug iad a mach
e chum gu'n ceusadh iad e.

21 Agus dh'éignich iad
duine àraidih bha dol seachad,
Simon o Chirene, (athair
Alecsandeir agus Rufuis, a
bha teachd as a' mhachair,)
chum a chrann-ceusaидh a
ghiùlan.

22 Agus thug iad e gu ionad
d'am b' ainm Golgota, is e sin
air eadar-theangachadh, àite
cloiginn.

23 Agus thug iad da r'a òl,
fion air a mheasgadh le mirr:
ach cha do ghabh esan e.

24 Agus an uair a cheus
iad e, roinn iad a thrusgan,
a' tilgeadh croinn air, ciod a
chuid a bhiodh aig gach duine
dheth.

25 Agus bha 'n treas uair
ann ; agus cheus iad e.

26 Agus bha sgrìobhadh a
chùise-ditidh air a sgrìobhadh
os a cheann, RIGH NAN
IUDHACH.

27 Agus cheus iad maille
ris dà ghaduiche⁴; fear air a
làimh dheis, agus fear air a
làimh chli.

28 An sin choimhlionadh
an sgriobtuir, a thubhairt,
Agus bha e air àireamh am
measg nan ciontach.

29 Agus thug iadsan a bha
dòl seachad anacainnt da, a'
crathadh an ceann, agus ag
ràdh, O thusa a leagas an
teampull, agus a thogas e ann
an tri làithibh,

30 Fòir ort féin, agus thig⁵
a nuas o'n chrann-cheusaïdh.

31 Agus mar an ceudna
thubhairt na h-àrd-shagairt
agus na sgrìobhaichean r'a

¹ pretorium.   ² corcuir.
³ thug iad urram da.

⁴ dù chreachadair, dù shear-reubainn.
⁵ tar.

MARC XV.

chéile, a' fanoid air, Shaor e daoine eile; cha'n 'eil e comasach air e féin a shaoradh.

32 Thigeadh a nis Criod Righ Israel a nuas o'n chrann-cheusaith, chum gu'm faic agus gu'n creid sinn. Agus thug iadsan a chaidh cheusadh maille ris, anacainnt da.

33 Agus, an uair a thàinig an seathadh uair, bha dorchadas air an talamh uile, gu ruig an naothadh uair.

34 Agus air an naothadh uair, dh'éigh Iosa le guth àrd, ag radh, Eloi, Eloi, lama sabachtani? is e sin, air eadar-theangachadh, Mo Dhia, mo Dhia, c'ar son a thréig thu mi?

35 Agus air cluinntinn sin do chuid diubh-san a bha 'nan seasamh a làthair, thubhairt iad, Feuch, a ta e a' gairm Eliais.

36 Agus ruith fear diubh, agus air dha spòng a lionadh do fhion geur agus a cur air slait chuilce, thug e deoch dha, ag ràdh, Leigibh *leis*; faiceamaid an tig Elias g'a thoirt a nuas.

37 Agus air do Iosa éigeach le guth àrd, thug e suas an deò.

38 Agus bha brat-roinn an teampuill air a reubadh 'na dhà chuid o mhullach gu iochdar.

39 Agus an uair a chunn-aic an ceannard-ceud, a bha 'na sheasamh fa chomhair, gu'n d'thug e suas an deò, a' glaodhaich mar sin, thubhairt e, Gu firinneach b'e 'n duine so Mac Dhé.

40 Agus bha, mar an ceudna, mnài am fad uatha

ag amhare: 'nam measg sin bha Muire Magdalen, agus Muire màthair Sheumais bu lugha, agus Ioseis, agus Salome;

41 Muinntir a lean e mar an ceudna, an uair a bha e an Galile, agus a bha frith-ealadh dha; agus mòran eile do mhnaibh a chaidh suas maille ris gu Ierusalem.

42 Agus a nis air teachd do'n fheasgar, (do bhrìgh gu'm b'e là an ulluchaidh e, eadhon an là roimh an t-sàbaid,)

43 Thàinig Ioseph o Arimatea, comhairleach urramach, aig an robh, mar an ceudna, sùil ri rioghachd Dhé, agus chaidh e steach gu dàna dh-ionnsuidh Philait, agus dh-iarr e corp Iosa.

44 Agus b'ioghnadh le Pilat ma bha e cheana marbh: Agus air dha an ceannard-ceud a ghairm, dh'fhiorsaich e dheth, An robh fad o fhuair e bàs.

45 Agus air dha fios fhaotainn o'n cheannard-ceud, thug e 'n corp do Ioseph.

46 Agus cheannaich esan lion-eudach grinn, agus thug e nuas e, agus phaisg e san lion-eudach e, agus chuir se e ann an uaigh¹ a chladh-aicheadh á carraig, agus charuich e clach gu dorus na huaigne.

47 Agus dh'amhairec Muire Magdalen, agus Muire màthair Ioseis, air an àite san do chuireadh e.

CAIB. XVI.

¹ Chuir aingeal an céill aiseirigh Criod do thri mnaibh. 9 Dh-shoillsicheadh Criod do Mhuire

Magdalen: 12 *Chunucas e le dithis a bha dol do'n dùthaich*; 14 *an déigh sin leis na h-Abstoilt*. 15 *Chuir e mach iad a shearmonachadh an t-soisgeil*.

A GUS air dol do'n t-sàbaid seachad, cheannaich Muire Magdalén, agus màth-air Sheumais, agus Salome, spìosraídh deadh fhàile¹, chum air dhoibh teachd gu'n ungadh iad e.

2 Agus thàinig iad gu ro mhoch air maduinn a' cheud là do'n t-seachduin chum na h-uaighe, aig éirigh na gréine.

3 Agus thubhaint iad eatorra fein, Cò a charuicheas dhuinn a' chlach o dhorus na h-uaighe?

4 (Agus air dhoibh amharc, chunnaic iad gu'n robh a' chlach air a h-atharrachadh air falbh,) oir bha i ro mhòr.

5 Agus air dhoibh dol a stigh do'n àit-adhlaic, chunnaic iad òganach 'na shuidhe air an làimh dheis, uime an robh trusgan fada geal; agus bha eagal orra.

6 Agus thubhaint esan riu, Na biadh eagal oirbh: a ta sibh ag iarraidh Iosa o Nasaret, a cheusadh: dh'éirich e, cha'n eil e 'n so: faicibh an t-àit anns an do chuir iad e:

7 Ach imichibh, innsibh d'a dheisciobluibh agus do Pheadar, gu bheil e dol roimhibh do Ghalile: chi sibh an sin e, mar thubhaint e ribh.

8 Agus air dol a mach dhoibh, theich iad o'n uaigh; oir bha ball-chrith agus uamhunn orra: agus cha dubhaint iad ni sam bith ri neach air bith; oir bha eagal orra.

9 Agus air éirigh do Iosa sa' mhaduinn air a' cheud là do'n t-seach uin, nochdadhe air tùs do Mhuire Magdalén, as an do thilg e seachd deamhain.

10 *Agus airimeachd dhise, dh'innis i sin dhoibh-san a bha maille ris, agus iad ri bròn agus gul.*

11 Agus iadsan, an uair a chual iad gu'n robh e beò, agus gu'm facadh leatha-san e, cha do chreid iad.

12 'Na dhéigh sin, nochdadhe do dhithis diubh ann an cruth eile, ag imeachd dhoibh, agus iad a' dol do'n dùthaich.

13 Agus dh'imich iadsan agus dh'innis iad e do chàch: agus cha mhò a chreid iad iadsan.

14 An déigh sin nochdadhe do'n aon fhear deug, agus iad 'nan suidhe aig biadh, agus thilg e orra am mi-chreidimh, agus an cruas-cridhe, a chionn nach do chreid iad iadsan a chunnaic e an déigh dha éirigh.

15 Agus thubhaint e riu, Imichibh air feadh an t-saoghal uile, agus searmonaichibh an soisgeul do gach dùil².

16 Ge b'e chreideas agus a bhaistear, saorar e, ach ge b'e nach creid, ditear e.

17 Agus leanaidh na comharan so an dream a chreideas: Ann am ainm-satilgilh iad a mach deamhain; labhraidh iad le³ teangreibh nuadha;

18 Togaidh iad uathraiche nimhe; agus ma dh'òlas iad ni air bith marbhtach, cha chiùrr e iad; cuiridh iad an

¹ luibhean cùbhraideh.

² creutair.

³ ann an.

làmhan air daoinibh tinne,
agus bithidh iad gu maith.

19 Mar sin, an déigh do'n
Tighearna labhairt riu,
ghabhadh suas gu nèamh e,
agus shuidh e air deas làimh
Dhé.

20 Agus air dhoibh-san
dol a mach, shearmonaich iad
anns gach àit, air bhi do'n
Tighearn a' co-oibreachadh
leo, agus a' daingneachadh
an fhocail leis na comharaibh
a lean e. Amen.

AN SOISGEUL A REIR LUCAIS.

CAIB. I.

¹ *Roinn-radh Lucais d'a shoisgeul
gu h-iomlan, 5 Ghabhadh Eoin
Baiste am broinn a mhàthar, 26
agus Ciosd am broinn Mhuire.
39 Fàideadaireachd Elisabet, a-
agus Mhuire mu thimchioll Chriosd.
57 Breith Eoii Bhaiste.*

DObhrigh gu'n do ghabh
mòran os làimh eachd-
raidih sgriobhadh ann an ord-
ugh air na nithibh sin a ta
air an coimhlionadh¹ 'nar
measg-ne,

2 A réir mar a dh'aithris
na daoine sin dhuinne iad, a
chunnaic iad o thùs le 'n
sùilibh, agus a bha 'nan
luchd-frithealaidh an fhoc-
ail:

3 Chunncas dhomh-sa mar
an ceudna, a Theophilus ro
òirdheirc, air faotainn dearbh
fhiros nan uile nithe dhomh
o'n fhìor thoiseach, sgriobhadh
a d' ionnsuidh-sa an
ordugh,

4 Chum gu'm biodh fios
agad air cinnteachd nan nithe
anns an deachaidh do theag-
asg.

5 BHA ann an làithibh
Heroid righ Iudea, sag-
art àraidih d'am b'aum Sach-

arias, do sheal² Ália: agus
bha a bhean do nigheanaibh
Aaroin, agus b'ainm dhi Eli-
sabet.

6 Agus bha iad le chéile
ionraic am fianuis Dé, ag im-
eachd ann an uile àitheantaibh
agus orduighibh an Tighearna,
gu neo-lochdach.

7 Agus cha robh duine
cloinne aca, do bhrigh gu'n
robh Elisabet neo-thorrach³,
agus bha iad le chéile aos-
mhor.

8 Agus tharladh, am feadh
a bha esan a' frithealadh mar
shagart an làthair Dhé ann
an ordugh a sheala,

9 A réir gnàtha na sagart-
achd, b'e a chrannchur tùis a
losgadh, air dha dol a steach
do theampull an Tighearn.

10 Agus bha coimhthional
an t-sluaigh uile a' deanamh
urnuigh a muigh, ri àm na
tùise.

11 Agus chunncas leis-san
aingeal an Tighearna 'na
sheasamh air taobh deas alt-
arach na tùise.

12 Agus an uair a chunnaic
Sacharias e, bha e fo thriob-
laid, agus thuit eagal air.

¹ *Ic län dearbhadh air an creidsinn.*

² *chùrsa, reinn.*

³ *gun sliceachd.*

LUCAS I.

13 Ach thubhairt an t-aingeal ris, Na gabh eagal, a Shachariais ; oir fhuair t'urn-uigh éisdeachd, agus beiridh do bhean Elisabet mac dhuit, agus bheir thu Eoin mar ainm air.

14 Agus bithidh aoibhneas agus subhachas ort ; agus ni mòran gairdeachas r'abreith.

15 Oir bithidh e mòr an làthair an Tighearn, agus cha'n òl e fion no deoch làidir ; agus bithidh e air a lionadh leis an Spiorad naomh, eadhon o bhroinn a mhàthar.

16 Agus pillidh e mòran do chloinn Israel chum an Tighearn an Dé.

17 Agus théid e roimhe-san ann an spiorad agus ann an cumhachd Eliais, a thionndadh eridhe nan aithriche chum na cloinne, agus nan easumhal gu gliocas nam firean, a dh'ulluchadh pobuill deas do'n Tighearn.

18 Agus thubhairt Sacharias ris an aingeal, Cionnus a bhios fhios so agam ? oir is seann duine mise, agus a ta mo bhean aos-mhor.

19 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhairt e ris, Is mise Gabriel a sheasas an làthair Dhé ; agus chuireadh mi a labhairt riut-sa, agus a dh'innseadh an naidheachd¹ mhaith so dhuit.

20 Agus, feuch, bithidh tu balbh agus gun chomas labhairt, gus an là anns an tig na nithe so gu crìch, a chionn nach do chreid thu mo bhiathra-sa, a bhitheas air an coimhlionadh 'nan àm féin.

21 Agus bha am pobull a' feitheamh ri Sacharias, agus b'iongantach leo a' mhoille a rinn e san teampull.

22 Agus an uair a thàinig e mach, cha b'urrainn e labhairt riu : agus thuig iad gu'm fac e sealladh² nèamhaidh san teampull : oir bha e smèideadh orra, agus dh'fhan e 'na thosd.

23 Agus tharladh, an uair a choimhlionadh làithean a fhrithhealaidh, gu'n deachaidh e d'a thigh féin.

24 Agus an déigh nan làithean sin dh'fhas a bhean Elisabet torrach, agus dh'fholaidh si i féin rè chùig miosan, ag ràdh,

25 Is ann mar so a rinn an Tighearna dhomh anns na làithibh air an d'amhairc e orm, a thogail diom mo mhas-laidh am measg dhaoine.

26 Agus anns an t-seathadh mios, chuireadh an t-aingeal Gabriel o Dhia, gu caithir do Ghalile, d'am b'ainm Nasaret,

27 Dh'ionnsuidh òigh a bha fo cheangal pòsaidh aig fear d'am b'ainm Joseph, do thigh Dhaibhidh ; agus b'e ainm na h-òigh Muire.

28 Agus air dol a steach do'n aingeal d'a h-ionnsuidh, thubhairt e, Fàilte dhuit, o thusa d'an do nochdadh mòr dheadh-ghean, a ta an Tighearna maille riut : is beann-aichte thu am measg bhan.

29 Agus an uair a chunnaic i e, bha i fo thrioblaid inntinn-air son a chainnte, agus a' reusonachadh ciod a' ghnè altacha-beatha dh'sheudadh bhi 'n so.

30 Agus thubhaint an t-aingeal rithe, Na biodh eagal ort, a Mhuire : oir fhuair thu deadh-ghean o Dhia.

31 Agus, feuch, gabhaidh tu a' d'bhroinn, agus beiridh tu mac, agus bheir thu Iosa mar ainm air.

32 Bithidh e mòr, agus goirear Mac an Ti a's ro àirde dheth ; agus bheir an Tighearna Dia dha righ-chaithir athar féin Dhaibhidh.

33 Agus bithidh e 'na Righ air tigh Iacoib gu bràth, agus cha bhi crìoch air a rioghachd.

34 Agus thubhaint Muire ris an aingeal, Cionnus a bhitheas so, do bhrigh nach 'eil aithne agam-sa air duine ?

35 Agus fhreagair an t-aingeal agus thubhaint e rithe, Thig an Spiorad naomh ort, agus cuiridh cumhachd an Ti a's àirde sgàil ort : uime sin an ni naomh sin a bheirear leat, goirear Mac Dé dheth.

36 Agus, feuch, do bhancharaid Elisabet, a ta ise féin torrach air mac 'na sean aois ; agus is e so an seathadh mìos dhised'an goirteadh bean neothorrach ;

37 Oir cha 'n 'eil ni sam bith do-dheanta do Dhia.

38 Agus thubhaint Muire, Feuch banoglach an Tighearna ; biodh e dhomh-sa a réir t'fhocail. Agus dh-fhalbh an t-aingeal uaipe¹.

39 Agus air éirigh do Mhuire sna làithibh sin, chaidh i le cabhaig do dhùthaich nam beann, gu baile do Iuda,

40 Agus chaidh i steach do thigh Shachariais, agus chuir i fàilte air Elisabet.

41 Agus tharladh, an uair a chual Elisabet beannachadh Mhuire, gu'n do leum an naoidhean 'na broinn : agus lionadh Elisabet leis an Spiorad naomh.

42 Agus ghlaodh i mach le guth àd, agus thubhaint i, Is beannaichte thu a'm measg bhan, agus is beannaichte toradh do bhronn.

43 Agus cionnus a dh' éirich so dhomh-sa, gu'n tigeadh màthair mo Thighearn a m' ionnsuidh ?

44 Oir fench, co luath as a thàinig fuaim do bheannachaidh a'm chluasaibh, bhriosg an naoidhean le h-aoibhneas ann mo bhroinn.

45 Agus is beannaichte ise a chreid : oir coimhlionar² na nithe a labhradh rithe leis an Tighearn.

46 Agus thubhaint Muire, A ta m'anam ag àrd-inholadh an Tighearn,

47 Agus a ta mo spiorad a' deanamh gairdeachais ann an Dia mo Shlànuighear :

48 Do bhrigh gu'n d'amh-airc e air staid iosail a bhanoglaich : oir feuch, o so suas goiridh gach linn beannaichte dhiom.

49 Do bhrigh gu'n d'rinn an Ti a ta cumhachdach nithe mòra dhomh ; agus is naomh 'ainin.

50 Agus a ta thròcair-san o linn gu linn, do'n dream d'an eagal e.

51 Nochd e neart le 'ghairdean, sgap e na h-uaibhrich ann an smuaintibh an cridhe fèin.

52 Thug e nuas na daoine cumhachdach o'n caithrich-

¹ uaithe.

² a chreid gu'n coimhlionar.

LUCAS I.

ibh rioghail, agus dh'árdaich e iadsan a bha íosal.

53 Líon e 'n dream a bha ocrach le nithibh maithe; agus chuir e uaith na daoine saoibhir falamh.

54 Rinn e còmhnhadh¹ ri Israel òglach féin, ann an cuimhneachadh a thròcair:

55 Mar a labhair e r'ar n-aithrichibh, do Abraham agus d'a shliochd gu bràth.

56 Agus dh'fhan Muire maille rithe mu thimchioll thri miosan, agus phill i d'a tigh féin.

57 A nis thàinig làn inbhe Elisabet, gu'm biodh i air a h-aisead; agus rug i mac.

58 Agus chual a coimhearsnaich agus a càirdean mar a nochd an Tighearna mòr-thròcair dhi: agus rinn iad gairdeachas maille rithe.

59 Agus tharladh air an ochdamh là gu'n d'thàinig iad a thimchioll-ghearradh an naoidhein: agus ghairm iad Sacharias deth, a réir ainme 'athar.

60 Agus fhreagair a mhàthair, agus thubhaint i, Niheadh; ach goirear Eoin deth.

61 Agus thubhaint iad rithe, Cha'n 'eil aon neach do d'chàirdibh d' an gairmear an t-ainm so.

62 Agus smèid iad air 'athair, ciod an t-ainm a b'aill leis thoirt air.

63 Agus air iarraidh clàirsgrìobhaidh dhasan, sgriobh e, ag ràdh, Is e Eoin is ainm dha. Agus ghabh iad iongantas uile.

64 Agus air ball dh'fhosgladh a bheul, agus dh'fhuasg-

adh a theangadh, agus labhair e, a' moladh Dhé.

65 Agus thàinig eagal aìn an coimhearsnaich uile: agus dh'aithriseadh na nithe sin gu léir feedh dhùthaich àrd Iudea uile.

66 Agus iadsan uile a chuala na nithe sin, thaïsg iad 'nan cridhe iad, ag ràdh, Ciòd a' ghnè leinibh a bhith-eas an so? Agus bha làmh an Tighearna maille ris.

67 Agus bha Sacharias 'athair air a lionadh leis an Spiorad naomh, agus rinn e faidheadaireachd, ag ràdh,

68 Gu ma beannaichte an Tighearna Dia Israeil, air son gu'n d'fhiosraich e, agus gu'n d'thug e saorsa d'a phobull,

69 Agus gu'n do thog e suas dhuinne adharc slàinte, ann an tigh Dhaibhidh òg-laich féin;

70 A réir mar a labhair e le beul 'fhaidhean naomha féin, a bha ann o thoiseach an t-saoghal;

71 A thoirt saorsa dhuinn o ar naimhdibh, agus o làimh na muinntir sin uile le'm fuathach sinn:

72 A choimhlionadh na tròcair a gheall e d'ar n-aithrichibh, agus a chuimhneachadh a choimhcheangail naoimh féin:

73 Na mionnan a mhionnach e d'ar n-athair Abraham,

74 Gu'n tugadh e dhuinn, air dhuinn bhi air ar saoradh o làimh ar naimhde, gu'n deanamaid seirbhis dha as eugmhais eagail,

75 Ann an naomhachd agus ann am fireantachd 'na làthair féin, uile làithean ar beatha.

76 Agus thusa, a leinibh,

¹ congnamh. Eir.

goirear dhioit Fàidh an Ti a's airde: oir théid thu roimh aghaidh an Tighearn, a dh-ulluchadh a shlighe;

77 A thoirt eòlais na slàinte d'a phobull, ann am maitheanas am peacanna,

78 Troimh thròcair ro mhòir ar Dé-ne, leis an d'fhiosraich an ùr-mhaduinn o'n ionad a's airde sinn,

79 A thoirt soluis dhoibh-san a ta 'nan suidhe ann an sgàil a' bhàis, a threòrachadh ar cos air slighe na sìthe.

80 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, agus bha e san fhàsach gu là 'fhoillseachaidh do Israel.

CAIB. II.

1 *Mheas Augustus Impireachd nan Romhanach uile.* 6 *BreithChriosd:*
8 *chuir aingeal so an céill do na buachaillibh:* 13 *thug mòran diubh cliù do Dhia air a shon.* 21 *Tha Criosd air a thimchioll-ghearradh.*

A GUS tharladh sna làithibh sin, gu'n deachaidh ordugh a mach o Cheasar Augustus, an domhan uile a mheas¹.

2 (Agus rinneadh an ceud mheas so 'nuair a bha Cirenius 'na uachdaran air Siria.)

3 Agus chaith iad uile chum a bhi air am meas, gach aon fa leth d'a bhaile féin.

4 Agus chaith Ioseph mar an ceudna suas o Ghalile, á baile Nasaret, do Iudea, gu baile Dhaibhidh, d'an gairmear Betlehem (do bhrigh gu'n robh e do thigh agus do shliochd Dhaibhidh,)

5 Chum gu biodh e air a mheas maille ri Muire a bha fo cheangal pòsaidh dha, agus i mòr-thorrach.

6 Agus tharladh, am feadh a bha iad an sin, gu'n do choimhlionadh làithean a hinbhe, chum i bhi air a h-aisead.

7 Agus rug i a ceud-ghin mic, agus phaisg i e am brat-speilidh, agus chuir i 'na luidhe am prasaich e; do bhrigh nach robh àit aca san tigh-òsda.

8 Agus bha anns an dùth-aich sin buachaillean a' fantuinn a muigh, agus a' deanamh faire-oidhche air an treud.

9 Agus, feuch, thàinig aingeal an Tighearn orra, agus dhealraich glòir an Tighearna mu'n timchioll; agus ghabh iad eagal mòr.

10 Agus thubbait an t-aingeal riu, Na biodh eagal oirbh: oir feuch, a ta mi ag innseadh dhuibh deadh sgéil mhòr-aoibhneis, a bhitheas do'n uile shluagh:

11 Oir rugadh dhuibh an diugh Slànuighear, ann am baile Dhaibhidh², neach a's e Criosd an Tighearna.

12 Agus bitidh so 'na chomhara dhuibh: Gheibh sibh an naoidhean paisgte ann am brat spéilidh, 'na luidhe am prasaich.

13 Agus air ball bha maille ris an aingeal cuideachd mhòr do armailtibh nèimh, a' moladh Dhé, agus ag ràdh,

14 Glòir do Dhia anns na h-àrdaibh, agus air talamh sìth, deadh-ghean do dhaoinibh.

15 Agus tharladh, 'nuair a dh'fhalbh na h-aingil uatha do nèamh, gu'n dubhaint na buachaillean r'a chéile, Rach-

LUCAS II.

amaid a nis eadhon do Bhet-lehem, agus faiceamaid an ni so a rinneadh, a dh'fhoillsich an Tighearna dhuinne.

16 Agus thàinig iad gu grad, agus fhuair iad Muire agus Ioseph, agus an leanabh 'na luidhe sa' phrasaich.

17 Agus an uair a chunnaic iad *sin*, dh'aithris iad an ni a dh'innseadh dhoibh mu thimchioll an leinibh so.

18 Agus ghabh gach neach a chuala so, iongantas ris na nithibh sin a dh'innseadh dhoibh leis na buachaillibh.

19 Ach ghléidh Muire na nithe sin uile, a' beachd-smuaineachadh orra¹ 'na cridhe.

20 Agus phill na buachailllean, a' tabhairt glòire agus molaidh do Dha air son nan nithe sin uile a chual agus a chunnaic iad, a réir mar a labhradh riu.

21 Agus an uair a choimh-lionadh ochd làithean chum an leanabh a thimchioll-ghearradh, thugadh IOSA mar ainm air, eadhon an tainm a ghairm an t-aingeal deth mu'n do ghabhadh sa' bhroinn e.

22 Agus an uair a choimh-lionadh làithean a² glanaidh, a réir lagha Mhaoris, thug iad esan gu Ierusalem, chum a thaisbeanadh do'n Tighearna;

23 (Mar a ta e sgrìobhta ann an lagh an Tighearna, Gach ceud-ghin mic a dh'fhosglas a' bhrù, gairmear naomh do'n Tighearn e;)

24 Agus a thoirt iobairt a réir mar a theirear ann an

lagh an Tighearna, dà³ thurtur, no dà choluman òg.

25 Agus, feuch, bha duine ann an Ierusalem d'am b'ainm Simeon; agus bha 'n duine so ionraic agus diadhaidh, agus bha dùil aige ri sòlas Israel: agus bha'n Spiorad naomh air.

26 Agus dh'fhoillsicheadh dha leis an Spiorad naomh, nach faiceadh e bàs, gus am faiceadh e Criosd an Tighearna.

27 Agus thàinig e le treòr-achadh an Spioraid do'n teampull: Agus an uair a thug na párrantan an leanabh Iosa a stigh, chum gu'n deanadh iad air a shon a réir gnàthachaidh an lagha,

28 An sin ghlac esan 'na uchd⁴ e, agus bheannaich e Dia, agus thubhairt e,

29 A nis, a Thighearn, a ta thu leigeadh do d'sheirbhiseach siubhal an sìth, a réir t'fhocail;

30 Oir chunnaic mo shùilean do shlàinte,

31 A dh'ulluich thu roimh ghnùis nan uile shluagh:

32 Solus a shoillseachadh nan Cinneach, agus glòir do phobuill Israel.

33 Agus ghabh Ioseph agus a mhàthair iongantas mu na nithibh a labhradh uime.

34 Agus bheannaich Simeon iad, agus thubhairt e ri Muire a mhàthair, Feuch, chuireadh an *leanabh* so chum tuiteam agus aiseirigh mhòran ann an Israel, agus 'na chomhar' an aghaidh an labhrar:

35 (Agus théid claidheamh

¹ *gau tomhas*. Gr.

² an.

108

³ *Càraig, Paidhir.*

⁴ *air a ghairdeinibh.*

troumh d'anam-sa féin,) chum
gu'm foillsichear smuainte
eindheacha mhòran.

36 Agus bha Anna ban-fhaidh, nighean Phanueil, do thréibh Aseir; *bha i ro aos-mhor*, agus chaith i seachd bliadhna maille ri fear o àm dhi bhi 'na h-òigh :

37 Agus bu bhantrach i mu thimchioll ceithir bliadhna agus ceithir fichead a dhaois, nach deachaidh o'n teampull, a' deanamh seirbhis *do Dhia* a là agus a dh'oidhche le trasgadh agus le h-urnuigh.

38 Agus air teachd dhise a stigh san uair sin féin, thug i moladh do'n Tighearn, agus labhair i m'a thimchioll riusan uile aig an robh sùil ri saorsa aon an Ierusalem.

39 Agus an uair a choimh-lion iad na h-uile nithe a réir lagha an Tighearna, phill iad do Ghalile, d'am baile féin Nasaret.

40 Agus dh'fhàs an leanabh, agus neartaicheadh an spiorad e, air a lionadh le gliocas; agus bha gràsa Dhé air.

41 Agus chaidh a phàranta gach bliadhna gu Ierusalem, aig féill na càisge.

42 Agus 'nuair a bha e dà bhliadhna dheug a dh'aois, chaidh iad suas gu Ierusalem, a réir gnàtha na féille.

43 Agus air coimhlionadh nan làithean sin doibh, 'nuair a phill iadsan, dh'fhan an leanabh Iosa 'nan déigh ann an Ierusalem; agus cha robh fios aig Ioseph no aig a mhàthair air sin.

44 Ach air dhoibh a shaoil-sinn gu'n robh e sa' chuid-eachd, dh'imich iad astar là; agus dh'iarr iad e measg an

càirdean, agus an luchd-eòlais.

45 Agus an uair nach d'fhuair iad e, phill iad gu Ierusalem, 'ga iarraidh.

46 Agus tharladh an déigh thri làithean, gu'n d'fhuair iad e san teampull, 'nashuidhe am meadhon an luchd-teagaisg, araon 'gan éisdeachd, agus a' cur cheisid orra.

47 Agusghabh a' mhuinnit a chual e uile iongantas r'a thuigse agus r'a fhreagraibh.

48 Agus an uair a chunn-aic iad e, ghlac uamhas iad: agus thubhaint a mhàthair ris, A mhic, c'ar son a rinn thu mar so oirnn? feuch, bha t'athair agus mise gu brònach ga d'iarraidh.

49 Agus thubhaint esan riu, C'ar son a bha sibh ga m' iarraidh? nach robh fhios agaibh gu'm bu chòir dhomhsa bhi ann an tigh m'Athar?

50 Agus cha do thuig iadsan an ni a labhair e riu.

51 Agus chaidh e sìos maille riu, agus thàinig e gu Nasaret, agus bha e umhal doibh: ach ghléidh a mhàthair na nithe sin uile 'na cridhe.

52 Agus thàinig Iosa air aghaidh ann an gliocas agus am meudachd, agus ann an deadh-ghean aig Dia, agus aig daoinibh.

CAIB. III.

1 *Searmonachadh Eoin Bhaiste.* 15
'Ihianuis mu thimchioll Chriosd.
20 *Chuir Herod Eoin am pròsan.*
21 *Bhaisteadh Chriosd, agus fhuair e fianuis o nèamh.* 23 *Aois agus siunnsireachd Chriosd.*

A NIS anns a' chùigeadh bliadhna deug do impireachd Thiberius Cheasair,

air bhi do Phontius Pilat 'na uachdaran air Judea, agus Herod 'na Thetrarc air Galile, agus Philip a bhràthair 'na Thetrarc air Iturea agus dùthaich Thrachonitis, agus Lisanias 'na Thetrarc air Abilene.

2 An uair a bha Annas agus Caiaphas 'nan àrd-shagartaidh, thàinig focal Dé chum Eoin, mhic Shachariais, anns an fhàsach.

3 Agus thàinig e do'n dùthach uile timchioll Iordan, a' searmonachadh baistidh an aithreachais, chum maithleanais pheacanna;

4 Mar a ta e sgriobhta ann an leabhar bhriathra an fhàidh Esaiais, ag ràdh, Guth an ti a dh'éigheas anns an fhàsach, Ulluichibh slighe an Tighearna, deanaibh a cheumanna dìreach.

5 Bithidh gach gleann air a lònadh, agus gach beinn agus cnoc air an isleachadh; agus bithidh na nithe cama air an deanamh dìreach, agus na slighean garbha air an deanamh réidh;

6 Agus chi gach uile fheoil slàinte Dhé.

7 Uime sin thubhairt e ris an t-sluagh a thàinig a mach chum bhi air am baisteadh leis, A shìl nan nathraiche nimhe, cò thug rabhadh dhuibh - sa teicheadh o'n fheirg a ta ri teachd?

8 Air an aobhar sin thug-aibh a mach toradh iomchuidh an aithreachais, agus na tòisichibh air a ràdh annaibh féin, A ta Abraham 'na Athair againn: oir a ta mi ag ràdh ribh, gur comasach Dia do na clachaibh so air clann a thogail suas do Abraham.

9 Agus a nis féin a ta an tuagh air a' cur ri bun nan craobh: air an aobhar sin gach craobh nach toir a mach toradh maith, gearrar sìos i, agus tilgear san teine i.

10 Agus dh'fhiorsaich an sluagh dheth, ag ràdh, Ciad uime sin a ni sinne?

11 Agus fhreagair esan agus thubhairt e riu, An ti aig am bheil dà chòta, roinneadh e ris an ti aig nach 'eil; agus an ti aig am bheil biadh, deanadh e mar an ceudna.

12 Agus thàinig mar an ceudna cis-mhaoir gu bhi air am baisteadh, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, ciad a ni sinne?

13 Agus thubhairt esan riu, Na deanaibh¹ ni air bith os ceann na dh'orduicheadh dhuibh.

14 Agus dh'fhiorsaich na saighdearan mar an ceudna dheth, ag ràdh, Agus ciad a ni sinne? Agus thubhairt e riu, Na deanaibh fòirneart air neach sam bith, no casaid-bhréige, agus bithibh toilichte le 'ur tuarasdal.

15 Agus air bhi do'n phobull a feitheamh, agus na h-uile dhaoine a' reusonachadh 'nan cridheachaibh féin mu timchioll Eoin, am b'e Criod a bh'ann;

16 Fhreagair Eoin, ag ràdh riu uile, Tha mise gu dearbh 'gur baisteadh le h-uisge; ach a ta neach a' teachd a's cumhachdaiche na mise, agus cha'n airidh mise air barr-iall a bhròg fhuasgladh: baistidh esan sibh leis an Spiorad naomh, agus le teine.

17 Aig am bheil a ghuit²

¹ togaibh.   ² inneal-fasgnaidh

LUCAS IV.

'na làimh, agus ro ghlanaidh e 'ùrlar, agus cruinichidh e an cruithneachd d'a thightasgaidh ; ach loisgidh e am moll le teine nach fheudar a mhùchadh.

18 Agus ag earalachadh mòran do nithibh eile, shearmonaich e do'n t-sluagh.

19 Ach air do Herod an Tetrarc bhi air a chronachadh leis air son Herodiais bean a bhràthar (Philip,) agus air son gach olc a rinn Herod.

20 Chuir e so ris gach olc eile, gu'n do dhruid e Eoin am priosan.

21 Agus tharladh, 'nuair a bha 'n sluagh uile air am baisteadh, air do Iosa mar an ceudna bhi air a bhaisteadh, agus e ri ùrnuigh, gu'n d'fhosgladh nèamh,

22 Agus gu'n d'thàinig an Spiorad naomh a nuas air an coslas corporra, mar cholum-an, agus gu'n d'thàinig guth o nèamh, ag ràdh, Is tusa mo Mhac gràdhach, anns am bheil mo mhòr-thlachd¹.

23 Agus thòisich Iosa féin air a bhi mu thimchioll deich bliadhna fishead a dh'aois, air dha bhi, (a réir barail *dhaoine*,) 'na mhac do Ioseph, mac Heli,

24 *Mhic Mhatait, mhic Lebhi, mhic Mhelchi, mhic Ianna, mhic Ioseiph,*

25 *Mhic Mhatatiais, mhic Amois, mhic Nauim, mhic Esli, mhic Nage,*

26 *Mhic Mhaait, mhic Mhatatiais, mhic Shemei, mhic Ioseph, mhic Iudah,*

27 *Mhic Ioanna, mhic Rhesa, mhic Shorobabeil, mhic Shalatieil, mhic Neri,*

28 *Mhic Mhelchi, mhic Adi, mhic Chosaim, mhic Elmodaim, mhic Eir,*

29 *Mhic Iose, mhic Elieseir, mhic Ioreim, mhic Mhatait, mhic Lebhi,*

30 *Mhic Shimeoin, mhic Iudah, mhic Ioseiph, mhic Io-nain, mhic Eliacim,*

31 *Mhic Mhelea, mhic Mhainain, mhic Mhatata, mhic Natain, mhic Dhaibhidh,*

32 *Mhic Iese, mhic Obeid, mhic Bhoos, mhic Shalmoine, mhic Naasoin,*

33 *Mhic Aminadaib, mhic Araim, mhic Esroim, mhic Phareis, mhic Iudah,*

34 *Mhic Iacoib, mhic Isaic, mhic Abrahaim, mhic Thara, mhic Nachoir,*

35 *Mhic Sharuich, mhic Ragau, mhic Phaleic, mhic Ebeir, mhic Shala,*

36 *Mhic Chainain, mhic Arphacsaid, mhic Shem, mhic Noe, mhic Lameich,*

37 *Mhic Mhatusala, mhic Enoich, mhic Iareid, mhic Mhaleleeil, mhic Chainain,*

38 *Mhic Enois, mhic Shet, mhic Adhaimh, mhic Dhé.*

CAIB. IV.

¹ *Buaireadh agus trasgadh Chrionsd :*

¹³ *Thug e buaidh air an diabhal;*

¹⁴ *thòisich e ri searmonachadh.*

¹⁵ *Ghabh pobul Nasaret iongantas r' a shoclaibh gràsmhor.* 33 *Leighis e an duine san robh deamhan,*

³⁸ *agus màthair-chéile Pheadair, &c.*

AGUS air do Iosa bhi làn do'n Spiorad naomh, phill e air ais o Iordan, agus threòraicheadh e leis an Spiorad do'n fhàsach,

2 Agus bha e air a bhuaireadh ré dhà fhichead là leis an diabhal; agus cha d'ith e ni sam bith anns na làithibh sin : agus air dhoibh bhi air

¹ *annadsa tha mi làn-toilichte.*

LUCAS IV.

an crìochnachadh, an sin dh'-fhàs e ocrach.

3 Agus thubhairt an diabhal ris, Ma's tu Mac Dhé, abair ris a' chloich so bhi 'na h-aran.

4 Agus fhreagair Iosa e, ag ràdh, A ta e sgrìobhta, nach ann le h-aran a mhàin a thig duine beò, ach le gach uile fhocal Dé.

5 Agus air do'n diabhal a thoirt gu beinn àrd, nochd e dha uile rioghachdan an domhain ann am mionaid aimsir.

6 Agus thubhairt an diabhal ris, Bheir mise an cumhachd so uile dhuit, agus an glòir; oir thugadh dhomh-sa sin; agus bheir mi e do neach air bith a's toil leam.

7 Uime sin ma ni thu aoradh dhomh-sa, is leat iad uile.

8 Agus fhreagair Iosa agus thubhaint e ris, Tàr air mo chùlaobh, a Shatain oir a ta e sgrìobhta, Ni thu aoradh do'n Tighearn do Dhia, agus dhàsan 'na aonar ni thu seirbhis.

9 Agus thug se e gu Ierusalem, agus chuir e air binn-ein an teampuill e, agus thubhairt e ris, Ma's tu Mac Dhé, tilg thu fén sìos a so.

10 Oir a ta e sgrìobhta, Bheir e àithne d'a ainglibh mu d' thimchioll, thusa a choimhead.

11 Agus togaidh iad suas thu 'nan làmhaibh, air eagal gu'm buail thu, uair air bith, do chos air cloich.

12 Agus air freagairt do Iosá thubhairt e ris, A dubh-

radh, Na buair¹ thusa an Tighearna do Dhia.

13 Agus an uair a chrìoch-naich an diabhal am buaireadh uile, dh'imich e uaith rè tamuill.

14 Agus phill Iosa ann an cumhachd an Spioraid chum Ghalile; agus chaidh 'iomradh-san air feadh na dùthcha mu'n cuairt gu h-iomlan.

15 Agus theagaisg e 'nan sionagogaibh, a' faotainn glòire o na h-uile dhaoinibh.

16 Agus thàinig e gu Nasaret, far an d'àraicheadh e: agus chaidh e steach, mar bu ghnàth leis, air là na sàbaid do'n t-sionagog, agus dh'éirich e 'na sheasamh chum leughaidh.

17 Agus thugadh dha leabhar an fhàidh Esaialis; agus air fosgladh an leabhair dha, fhuair e an t-àit anns an robh e sgrìobhta,

18 Tha Spiorad an Tighearn orm, do bhrigh gu'n d'ung e mi a shearmonachadh an t-soisgeil do na bochdaibh; chuir e mi a shlànuchadh na muinntir aig am bheil an cridhe briste, a ghairm² fuasg-laidh do na braighdibh, agus aiseagan radhairc do na doill³, a thoirt saorsa do'n mhuinntir a ta brùite,

19 A shearmonachadh bliadhna thaitnich an Tighearn.

20 Agus air dùnadh an leabhair dha, thug e do'n fhear-frithealaidh e, agus shuidh e: agus bha sùilean na bha san t-sionagog uile a' geur-amharc airson.

21 Agus thòisich e air a ràdh riu, An diugh a ta an

¹ Na dearrbh.

² a shearmonachadh.

³ dlaibh.

LUCAS IV.

sgriobtbur so air a choimhlionadh ann bhur cluasaibh-sa.

22 Agus thug iad uile fianuis da, agus ghabh iad iongantas ris na briathraibh grasmhor a thàinig a mach as a bheul. Agus thubhairt iad, Nach e so mac Ioseip?

23 Agus thubhairt e riu, Gun amharus thubhairt sibh riun an gnàth-fhocal so, A Leigh, leighis thu féin : ge b'e air bith iad na nithe a chuala sinn a rinneadh *leat* an Capernaum, dean mar an ceudna iad an so a' d' dhùthach féin.

24 Agus thubhairt e, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil fàidh air bith taitneach 'na dhùthaich féin.

25 Ach gu firinneach a ta mise ag ràdh ribh, gu'n robh mòran bhantrach ann an Israel an làithibh Eliais, an uair a dhruideadh nèamh rè thri bliadhna agus shè miosan, agus a bha gorta mhòr air feadh na tire uile.

26 Ach cha do chuireadh Elias dh'ionnsuidh aoin diuhb, ach gu Sarepta Shidoin, chum mnà a bha 'na bantraich.

27 Agus bha mòran lobhar ann an Israel ri linn Eliseuis an fhàidh; agus cha do ghlanadh a h-aon aca, ach Naaman an Syrianach.

28 Agus lionadh iadsan uile a bha san t-sionagog le feirg, an uair a chual iad na nithe sin;

29 Agus dh'éirich iad suas, agus thilg iad a mach as a' bhaile e, agus thug iad leo e gu maluidh a' chnoic¹, air an robh am baile togta, chum a

thilgeadh sios an coinneamh a chinn.

30 Ach air gabhail dhasan troimh am meadhon dh'fhalbh e,

31 Agus chaidh e sìos gu Capernaum, baile do Ghalile, agus bha e 'gan teagasg air làithibh na sàbaid :

32 Agus ghabh iad iongantas r'a theagasg ; do bhrigh gu'n robh 'f hocal le cumhachd.

33 Agus bha anns an t-sionagog duine anns an robh spiorad deamhain neòghloin, agus ghlaodh e le guth mòr,

34 Ag ràdh, Leig leinn ; ciod e ar gnothuch-ne riut, Iosa o Nasaret? an d'thàinig thu g'ar sgrios? a ta fhios agam cò thu, Aon naomh Dhé.

35 Agus chronuich Iosa e, ag ràdh, Bi a' d' thosd, agus thig a mach as. Agus air do'n deamhan esan a thilgeadh sìos 'nam meadhon, thàinig e mach as, gun chiurradh sam bith a dheanamh air.

36 Agus thàinig uamhas orra uile, agus labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Ciod a' ghnè cainnte so? oir le h-ùghdarras agus cumhachd a ta e toirt orduigh do na spioradaibh neòghan, agus tha iad a' teachd a mach.

37 Agus chaidh iomradh air san a mach feadh gach àite do'n dùthaich mu'n cuairt.

38 Agus dh'éirich e as an t-sionagog, agus chaidh e steach do thigh Shimoin: agus bha fiabhrus mòr air màthair-chéile Shimoin; agus ghuaidh iad air as a leth.

39 Agus air dha seasamh

¹ beul-bhruach a' chnoic.

os a ceann¹, chronuich e am fiabhrus, agus dh'fhág e i. Agus dh'éirich ise air ball, agus rinn i frithealadh dhoibh.

40 Agus ag dol fuidhe na gréine, iadsan uile aig an robh daoine euslan le iomadh gnè tinnis, thug iad d'a ionnsuidh iad : agus chuir esan a làmhan air gach aon diubh, agus leighis e iad.

41 Agus chaidh mar an ceudna deamhain a mach á mòran, a' glaodhaich agus ag ràdh, Is tu Criosd Mac Dhé. Agus chronuich e iad, agus cha d'fhulaing e dhoibh labhairt : oir bha fhios aca gu'm b' esan Criosd.

42 Agus air teachd do'n là, chaidh e mach, agus dh'imich e gu àite fasail : agus bha'n sluagh 'ga iarraidh, agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus b'àill leo a chumail, chum nach rachadh e uatha.

43 Ach thubhairt esan riu, Is éigin dhomh-sa rioghachd Dhé a shearmonachadh do bhailtibh eile mar an ceudna ; oir is ann chum so a chuir-eadh mi.

44 Agus shearmonaich e ann an sionagogaibh Ghalile.

CAIB. V.

1 Theagaig Criosd an sluagh á luing Pheadair; 4 le tarruing mhòrbhuileach éisg nochd e cionnus a bha e gu l'eadar agus a chompanaich a dheanamh 'nan iasgairibh ait daoinibh : 12 għlan e neach a bha 'na lobhar, &c.

A GUS tharladh, 'nuair a bha am pobull a' dlùth-theannadh air, chum focal Dé éisdeachd, gu'n do sheas e làimh ri loch Ghenesaret,

2 Agus chunnaic e dà luing² 'nan seasamh ri taobh

an locha : ach bha na h-tasg-airean air dol a mach asda, agus a' nigheadh *an* lionta.

3 Agus chaidh a steach do aon do na longaibh bu le Simon, agus dh'iarr e air dol a mach beagan o thìr : agus air suidhe dha, theagaig e an sluagh as an luing.

4 A nis an uair a sgur e do labhairt, thubhairt e ri Simon, Cuir a mach chum na doimhne, agus leigibh sìos blur lionta chum tarruing.

5 Agus fhreagair Simon, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, shaothraich sinn feadh na h-oidhche uile, agus cha do għlak sinn ni sam bith : ach air t'fħocal-sa leigidh mi sìos an lion.

6 Agus an uair a rinn iad so, chuairtich iad tachdar³ mòr éisg ; ionnus gu'n do bhriseadh an lion.

7 Agus sméid iad air an companaich, a bha san luing eile, teachd agus còmhnhadh a dheanamh leo. Agus thàinig iad, agus lion iad an dà luing, ionnus gu'n robh iad an inbhe dol fuidhe.

8 'Nuair a chunnaic Simon Peadar so thuit e sìos aig glùinibh Iosa, ag ràdh, Imich uam-sa, a Thighearn, oir is duine peacach mi.

9 Oir għlak uamhas e féin agus iadsan uile bha maille ris, air son an tarruing éisg a għlak iad :

10 Agus mar an ceudna Seumas agus Eoin, mic Shebede, a bha 'nan companaich aig Simon. Agus thubhairt Iosa ri Simon, Na biodh eagħort ; á so suas glacai h tu daoine.

¹ làimh ri the.

² bhare.

³ àireamh.

11 Agus an uair a thug iad an longa gu tir, dh'fhàg iad na h-uile nithe, agus lean iad esan.

12 Agus an uair a bha esan ann am baile àraidh, feuch duine làn do luibhre: agus air dha Iosa fhaicinn, thuit e sios air 'aghaidh, agus ghuidh e air, ag ràdh, A Thighearn, ma's toil leat, tha thu comasach air mise a għlanadh.

13 Agus shin e a làmh, agus bhean e ris, ag ràdh, Is toil leam; bi glan. Agus air ball dh'fhàg an luibhre e.

14 Agus dh'āithn e dha, gun innseadh do neach air bith: Ach imich, agus nochd thu féin do'n t-sagart, agus thoir seachad air son do għlanaidh, mar a dh'āithn Maois, mar f'hianuis doibh.

15 Ach bu mhoid a sgaoileadh 'iomradh-san: agus thàinig sluagh mòr an ceann a chéile chum ēisd-eachd, agus a bhi air an slànuchadh leis o'n eucailibh.

16 Agus chaighd e air leth chum an fħasaich, agus rinn e urnuigh.

17 Agus tharladh air là àraidh, 'nuair a bha e a' teag-asg, gu'n robh 'nan suidhe an sin Phairisich agus luchd-teagaism an lagha, a thàinig as gach uile bhaile do Ghaliex, agus do Iudea, agus o Ierusalem: agus bha cumhachd an Tighearn a làthair chum an slànuchadh.

18 Agus, feuch, għiulain daoine air leabaidh duine air an robh am pairilis: agus dh'iarr iad a thoirt a steach, agus a chur 'na làthair-san.

19 Agus an uair nach d-fhuair iad seòl air am feudadh

iad a thoirt a steach, le meud na cuideachd, chaighd iad suas air an tigh, agus leig iad sios troimh mhullach an tighe e fein agus a leabadh, anns a' mheadhon an làthair Iosa.

20 Agus an uair a chunn-aic e an creidimh, thubhairt e ris, A dhuine, tha do pheacanna air am maitheadh dhuit.

21 Agus thoisich na sgríobhaichean agus na Phairisich air reusonachadh, ag ràdh, Cò e so a ta labhait toibhim? cò dh'f heudas peacanna a mhaiteadh ach Dia a mhàin?

22 Ach air aithneachadh an smuainte do losa, f'hreag-air e agus thubhairt e riū, Ciod a ta sibh a' reusonachadh 'nur cridheachaib?

23 Co aca is usadh a ràdh, Tha do pheacanna air am maitheadh dhuit, no ràdh, Eirich agus imich?

24 Ach a chum gu'm bi fios agaibh gu bheil cumhachd aig Mac an duine peacanna a mhaiteadh air talamh, (thubhairt e ri fear na pairilis,) A ta mi ag ràdh riut, eirich, agus tog do leabadh, agus imich do d' thigh.

25 Agus dh'ēirich e air ball 'nan làthair, agus thog e an leabadh air an robh e 'na luidhe, agus chaighd e d'a thigh féin a' toirt glòire do Dhaia.

26 Agus għlac uamhas iad uile, agus thug iad glòir do Dhaia, agus lionadh le h-eagal iad, ag ràdh, Chunnaic sinne nithe do-chreidsinn¹ andiugh.

27 Agus an déigh nan nithe sin, chaighd e mach, agus chunnaic e cìs-mhaor d'am b'ainm Lebhi, 'na

LUCAS VI.

shuidhe aig àite togail na cise ; agus thubhairt e ris, Lean mise.

28 Agus air fàgail nan uile nithe dha, dh'éirich e, agus lean se e.

29 Agus rinn Lebhi féisd¹ mhòr dha 'na thigh féin : agus bha cuideachd mhòr do chìsmhaoraibh, agus do mhuinn-tir eile a shuidh maille riu.

30 Agus rinn an sgriobhaichean agus am Phairisich gearan an aghaidh a dheisciobul-san, ag ràdh, C'ar son a ta sibh ag itheadh, agus ag òl maille ri cis-mhaoraibh agus ri peacachaibh ?

31 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil feum aca-san a ta slàn air an Leigh, ach aca-san a ta tinn.

32 Cha d'thàinig mise a ghairm nam firean, ach nam peacach chum aithreachais.

33 Agus thubhairt iadsan ris, C'ar son a ta deisciobuil Eoin gu tric ri trasgadh², agus a' deanamh urnuigh, agus mar an ceudna deisciobuil nam Phairiseach ; ach a ta do deisciobuil-sa ag ith-eadh agus ag òl ?

34 Agus thubhairt esan riu, Am feud sibh a thoirt air cloinn seòmair an fhir nuadh-phòsda trasgadh a dheanamh, am feadh a ta am fear nuadh-phòsda maille riu ?

35 Ach thig na làithean an uira bheirear am fear nuadh-phòsda uatha ; an sin ni iad trasgadh anns na làithibh sin.

36 Agus labhair e mar an ceudna cosamhlach-l riu; Cha chuir neach air bith mìr a

dh' eudach nuadh air sean eudach : no, reubaidh an t-eudach nuadh e, agus cha tig am mìr do'n eudach nuadh ris an t-sean eudach.

37 Agus cha chuir duine sam bith fion nuadh ann an seann searragaibh ; no, brisidh am fion nuadh na searragan, agus dòirtear e féin, agus caillear na searragan.

38 Ach is còir fion nuadh a chur ann an searragaibh nuadha ; agus bithidh iad le chéile téaruinte.

39 Agus cha 'n 'eil duine sam bith, air dha sean *fhiòn* òl, a dh'iarras air ball *fion* nuadh : oir their e, Is e an sean *fhiòn* a's fearr.

CAIB. VI.

1 *Chronich Criosd doille nam Phairiseach mu thimchioll coimhead na sàbaid, le sgrìobhtur, le reuson, agus le mìorbhùil ; 13 thagh e dà abstol deug ; 17 shlánlich e muinntir a bha tinn.*

AGUS tharladh air a' cheud là sàbaid an déigh an dara là do fhéill na càisge³, gu'n deachaidh e troimh na h-ach-aibh arbhair ; agus spion a dheisciobuil na diasan arbh-air, agus dh'ith iad, an déigh am bruthadh le'n làmhaibh.

2 Agus thubhairt cuid do na Phairisich riu, C'ar son a ta sibh a' deanamh an ni nach 'eil ceaduichte r'a dheanamh air làithibh na sàbaid ?

3 Agus fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Nach do leugh sibhse an ni so rinn Daibhidh, 'nuair a bha ocras air féin, agus orra-san a bha maille ris ;

4 Cionnus a chaidh e steach do thigh Dhé, agus a ghabh e

¹ cuirm.

² trosgadh.

³ air an dara là sàbaid an déigh na ceud sàbaid.

LUCAS VI.

aran na fianuis¹, agus a dh'ith e féin, agus thug e mar an ceudna dhoibh-san a bha maille ris ; ni nach 'eil cead-uichte itheadh ach do na sagartaibh a mhàin ?

5 Agus thubhairt e riu, Is Tighearn Mac an duine air an t-sàbaid féin.

6 Tharladh mar an ceudna air sàbaid eile, gu'n deachaidh e steach d'on t-sionagog, agus gu'n do theagaisg e ; agus bha an sin duine, aig an robh a làmh dheas air seargadh.

7 Agus rinn na sgriobhaichean agus na Phairisich faire, a dh'fheuchainn an leighiseadh e air an t-sàbaid ; chum gu'm faigheadh iad cùis-dhitidh² 'na aghaidh.

8 Ach thuig esan an smuaintean, agus thubhairt e ris an duine aig an robh an làmh sheartga, Eirich, agus seas a mach sa' mheadhon. Agus dh'éirich esan, agus sheas e.

9 An sin thubhairt Iosa riu, Feòraichidh mise aon ni dhibh ; Am bheil e cead-uichte air làithibh na sàbaid maith a dheanamh, no ole ? anam a shaoradh, no a sgrios ?

10 Agus air dha amharc mu'n cuairt orra uile, thubhairt e ris an duine, Sìn a mach do làmh. Agus rinn e sin : agus dh'aisigeadh a làmh slàn da mar an làmh eile.

11 Agus lionadh iadsan do chuthach ; agus labhair iad r'a chéile, ciod a dheanadh iad ri Iosa.

12 Agus anns na làithibh sin chaith esan gu beinn a dheanamh urnuigh, agus

bhuanaich e rè na h-oidhche ann an urnuigh ri Dia³.

13 Agus air teachd do'n là, ghairm e d'a ionnsuidh a dheisciobuil ; agus thagh e dà fhear dheug asda, d'an do ghairm e Abstoil :

14 Simon, (a dh'ainmich e mar an ceudna Peadar,) agus Aindreas a bhràthair, Seumas agus Eoin, Philip agus Bartolomeus,

15 Mata agus Tomas, Seumas *mac Alpheuis*, agus Simon d'an goirear Selotes,

16 Iudas bràthair Sheumais, agus Iudas Iscariot, esan a bha 'na fhear-brathaидh.

17 Agus thàinig e nuas leo, agus sheas e air ionad còmh-nard, agus coimhthional a dheisciobul, agus buidheann mhòr shluaign o Iudea uile agus o Ierusalem, agus o chois fairge Thiruis agus Shidoine, muinntir a thàinig g'a éisdeachd, agus gu bhi air an leigheas o'n euslaintibh ;

18 Agus iadsan a bha air am pianadh le spioradaibh neòghlan : agus leighiseadh iad.

19 Agus dh'iarr an sluagh uile beantuin ris : oir chaith cumhachd a mach as, agus shlànuich e iad uile.

20 Agus thog e suas a shùilean air a dheisciobluibh, agus thubhairt e, Is beann-aichte *sibhse* ta bochd : oir is leibh rioghachd Dhé.

21 Is beannaichte *sibhse* ta ocrach a nis ; oir sàsuichear sibh. Is beannaichte *sibhse* ta caoidh a nis : oir gàiridh sibh.

22 Is beannaichte sibh,

¹ an t-aran taisbeanta.

² cùis-chasaid. ³ tigh-urnuigh Dhé.

LUCAS VI.

'nuair a bheir daoine fuath dhuibh, agus a chuireas iad as an cuideachd sibh, agus a bheir iad cainnt mhaslach dhuibh, agus a thilgeas iad a mach bhur n-ainm mar olc, air son Mhic an duine.

23 Deanaibh-sa gairdeachas san là sin, agus leumaibh le h-aoibhneas : oir feuch, is mòr bhur duais air nèamh : oir is ann mar sin a rinn an aithriche air na fàidhibh.

24 Ach is an-aoibhinn duibhse ta saoibhir: oir s'huaire sibh bhur sòlas.

25 Is an-aoibhinn duibhse ta sàitheach : oir bitidh ocras oirbh. Is an-aoibhinn duibhse ta gàireachdaich a' nis : oir ni sibh bròn agus gul.

26 Is an-aoibhinn duibhse 'nuair a labhras daoine¹ maith umaibh : oir is ann mar sinn a rinn an aithriche ris na fàidhibh bréige.

27 Ach a ta mi ag ràdh ribhse ta 'g éisdeachd, Gràdh-aichibh bhur naimhde, deanaibh maith dhoibh-san le'm fuathach sibh ;

28 Beannaichibh iadsan a ta 'gur mallachadh, agus deanaibh urnuigh air son na muinntir a ta buntuinn gu naimhdeil ribh.

29 Ris an ti a bhuaileas thu air aon ghial, cum an gial eile ; agus do'n ti a bheir t'-fhalluinn dhiot, na bac do chòta mar an ceudna.

30 Thoir do gach neach a dh'iarras ort ; agus o'n neach a bheir uait do mhaoin, na iarr air ais i.

31 Agus mar a b'aill leibh daoine a dheanamh dhuibh,

deanaibh-sa mar an ceudna dhoibhsan.

32 Oir ma ghràdh-aicheas sibh iadsan aig am bheil gràdh dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh ? oir gràdh-aichidh peacaich féin an dream aig am bheil gràdh dhoibh.

33 Agus ma ni sibh maith do'n mhuinnit a ni maith dhuibh, ciod am buidheachas a ta agaibh ? oir ni peacaich an ni so féin mar an ceudna.

34 Agus ma bheir sibh iasachd² dhoibhsan o'm bheil dùil agaibh ri fhaotainn a rìs, ciod am buidheachas a ta agaibh ? oir bheir peacaich féin iasachd do pheacach-aibh, chum gu'm faigh iad uiread a rìs.

35 Ach gràdh-aichibh-sa bhur naimhde, agus deanaibh maith, agus thugaibh iasachd, gun dùil a bhi agaibh ri ni sam bith 'na éiric³ : agus bitidh bhur duais mòr, agus bitidh sibh 'nur cloinn do'n Ti a's àirde : oir a ta esan tabhartach dhoibhsan a ta mi-thaingeal agus olc.

36 Bitibhbh-sa uime sin tròcaireach, mar a ta bhur n-Athair tròcaireach.

37 Agus na tugaibh breth agus cha toirear breth oirbh : na dìtibh, agus cha ditear sibh : thugaibh matheanas, agus bheirear matheanas dhuibh.

38 Thugaibh uaibh, agus bheirear dhuibh; deadh thomhas, air a gheinneadh, agus air a chrathadh ri chéile, agus a' cur thairis, bheir daoine ann bhur n-uchd ; oir leis an tomhas le'n tomhais sibh, tomhaisear dhuibh a rìs.

¹ na h-nile dhaoine.

² ceingheall.

³ gun bhur dochas a chall.

LUCAS VII.

39 Agus labhair e cosamh-lachd riù, Am feud an dall dall a threòrachadh? nach tuit iad le chéile¹ ann an slochd?

40 Cha'n eil an deisciobul os ceann a mhaighstir: ach ge b'e neach a ta coimhionta, bithidh e mar a mhaighstir.

41 Agus c'ar son a ta thu faicinn an smùirnein a ta an sùil do bhràthar, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin?

42 No eionnus a dh'sheudas tu ràdh ri do bhràthair, A bhràthair, leig dhomh an smùirnein a thoirt á d' shùil, agus nach 'eil thu toirt fa'near an t-sail a ta ann do shùil féin? A chealgair, tilg a mach air tùs an t-sail as eo shùil féin, agus an sin is léir dhuit gu soilleir an smùirnein a ta ann an sùil do bhràthar a thoirt aisde.

43 Oir cha deadh chraobh a bheir a mach droch thoradh: agus cha dioch chraobh a bheir a mach deadh thoradh.

44 Oir aithnichear gach craobh air a toradh: oir cha tionail daoine figean do dhroighionn, no caoran fiona do'n fhéarr-dhris.

45 Bheir duine maith ni maith a mach á deadh ion-mhas a chridhe; agus bheir droch dhuine ni olc a mach á droch ionmhas a chridhe: oir is ann á pailteas a chridhe a labhras a bheul.

46 Agus c'ar son a ghoireas sibh, a Thighearn, a Thighearn, dhiom-sa, agus nach dean sibh na nithe a ta mi ag ràdh?

47 Gach neach a thig a m'

ionnsuidh-sa, agus a chluinneas mo bhriathra, agus a ni iad, feuchaidh mi dhuibh co ris is cosmhuil e:

48 Is cosmhuil e ri duine a thog tigh, agus a chladh-aich domhain, agus a chuir a' bhunait air carraig: agus an uair a thàinig an tuil, bhual an sruth gu dian air an tigh sin, agus cha b'urrainn e charachadh; oir bha e air a shuidheachadh² air carraig.

49 Ach an ti a chluinneas, agus nach dean, is cosmhuil e ri duine a thog tigh air an talamh gun bhunait, air an do bhual an sruth gu dian, agus air ball thuit e; agus bu mhòr tuiteam an tighe sin.

CAIB. VII.

1 *Leighis Criod seirbhiseach ceann-aird-ceud.* 11 *Theg e mac na bantraich ann an Nain o'n bhàs;* 19 *dhearrbh e do theachdairibh Eoin, le oibribh mlorbhuileach a' rinn e 'nan làthair, gu'm b'e féin an Criod a bha ri teachd;* 24 *nochd e do'n t-sluagh ciod i a bharail mu Eoin, &c.*

A NIS an uair a chrioch-naich e a bhriathra-san uile ann an éisdeachd an t-sluagh, chaidh e steach do Chapernaum.

2 Agus bha seirbhiseach ceannaird-ceud àraidi, a b' ionmhuinn leis, gu tinn, agus ri h-uchd bàis.

3 Agus an uair a chual e mu Iosa, chuir e seanairean nan Iudhach d'a ionnsuidh, a' cur impidh air gu'n tigeadh e, agus gu'n leighiseadh e a sheirbhiseach.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Iosa, ghuidh iad air gu dùrachdach, ag ràdh, Gu'm b'airidh e gu'n deanadh esan so dha:

LUCAS VII.

5 Oir is toigh leis ar cinn-each - ne, agus thog esan dhuinn sionagog¹.

6 Agus chaidh Iosa maille riu. Ach air dha bhi nis fagus do'n tigh, chuir an ceannard - ceud cairdean d'a ionnsuidh, ag ràdh ris, A Thighearn, na cuir dragh ort féin; oir cha'n airidh mise gu'n rachadh tu steach fo m' chleith:

7 Uime sin cha mhò a mheas mi gu'm b'airidh mi féin air teachd a d' ionnsuidh: ach a mhàin abair am focal, agus slànuichear m' òglach.

8 Oir is duine mise féin air mo chur fo ùghdarras, aig am bheil saighdeara fodham; agus their mi ris an fhear so, Ìmich, agus imichidh e; agus ri fear eile, Thig, agus thig e; agus ri m' sheirbhiseach, Dean so, agus ni se e.

9 Agus an uair a chual Iosa na nithe so, ghabh e iongantas ris, agus air tionndadh dha, thubhairt e ris an t-sluagh a lean e, A ta mi ag ràdh ribh, nach d'fhuair mi creidimh co mòr as so, ann an Israel féin.

10 Agus air pilltinn air an ais do'n tigh do na teachdairibh a chuireadh d'a ionnsuidh, fhuair iad an seirbhiseach a bha tinn, slàn.

11 Agus tharladh, an là 'na dhéigh sin, gu'n deachaidh e chum baile d'an gairmear Nain; agus chaidh a dheisciobuil² maille ris, agus sluagh mòr.

12 A nis an uair a thàinig e am fagus do gheata a'

bhaile, feuch, ghiùlaineadh a mach duine marbh, aon mhac a mhàthar, agus bu bhantrach i: agus bha sluagh mòr do mhuinnitir a' bhaile maille rithe.

13 Agus an uair a chunn-aic an Tighearn i, ghabh e truas dith, agus thubhairt e rithe, Na guil.

14 Agus thàinig e agus bhean e ris a' ghiùlan³; (agus sheas iadsan a bha 'ga ionchar;) agus thubhairt e, Oganaich, a ta mi ag ràdh riut, éirich.

15 Agus dh'éirich an duine bha marbh 'na shuidhe, agus thòisich e air labhairt: agus thug e d'a mhàthair e.

16 Agus ghlac eagal iad uile: agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Dh'éirich fàidh mòr 'nar measg-ne; agus, Dh'amhairc Dia air a shluagh féin.

17 Agus chaidh an t-iomradh so mach airasan air feadh Iudea uile, agus na dùthcha mu'n cuairt uile.

18 Agus dh'innis a dheisciobuil do Eoin mu thimchiollan nithe sin uile.

19 Agus ghairm Eoin d'a ionnsuidh dithis àraidh d'a dheisciobluibh, agus chuir e iad gu losa, ag ràdh, An tusa esan a bha ri teachd, no m' bi sùil againn ri neach eile?

20 Agus air teachd do na daoinibh d'a ionnsuidh, thubhairt iad, Chuir Eoin Baiste sinne a d' ionnsuidh, ag ràdh, An tusa an ti a bha ri teachd, no m' bi sùil againn ri neach eile?

21 Agus anns an uair sin

¹ *thog esan ar sionagog.*

² *mòran d'a dheisciobluibh.*

féin leighis e mòran o 'n euslaintibh agus o 'm plàighibh, agus o dhroch spioradaibh ; agus thug e 'n radharc do mhòran a bha dall.

22 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e riu, Imichibh-sa agus innsibh do Eoin na nithe a chunnaic agus a chuala sibh, gu bheil na doill a' faicinn, na bacaich ag imeachd, na lobhair air an glanadh, na bodhair a' cluinn-tinn, na mairbh air an dùsgadh, an soisgeul air a shear-monachadh do na bochdaibh.

23 Agus is beannaichte esan nach faigh oilbheum annamsa.¹

24 Agus an uair a dh'fhalbh teachdairean Eoin, thòisich e air labhairt ris an t-sluagh mu thimechioll Eoin, Ciod an ni a chaidh sibh a mach do'n fhasach a dh'fhaicinn ? an i cuile air a crathadh le gaoith ?

25 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn ? an e duine air a sgeadachadh ann an eudach mìn ? feuch, iadsan a ta sgeadaichte le eudach riomhach, agus a' caitheadh am beatha gu sòghail, is ann an cùirtibh nan rìghrean a ta iad.

26 Ach ciod e an ni chaidh sibh a mach a dh'fhaicinn ? an e fàidh ? seadh, a ta mi ag ràdh ribh, agus ni's mò na fàidh.

27 Is e so an ti mu'm bheil e sgriobhta, Feuch, cuiridh mi mo theachdair roimh do ghnùis, a dh'ulluicheas do shlighe romhad.

28 Oir a ta mi ag ràdh ribh, 'Nam measg-san a rugadh le mnaibh, cha'n 'eil

fàidh a's mò na Eoin Baiste, gidheadh an ti a's lugha ann an rioghachd Dhé, is mò e na esan.

29 Agus dh'fhìreanaich am poball uile a chual e, agus na cùs-mhaoir, Dia, air dhoibh bhi air am baisteadh le baisteadh Eoin.

30 Ach chuir na Phairisich agus an luchd-lagha cùl ri comhairle Dhé d'an taobh féin, am feadh nach do bhaisteadh iad leis.

31 Agus thubhairt an Tigh-earna, Cò ris uime sin a shamhlaincheas mi daoine a' ghinealaich so ? agus cò ris a ta iad cosmhul ?

32 A ta iad cosmhul ri cloinn a ta 'nan suidhe sa' mhargadh, agus a dh'éigheas r'a chéile, ag ràdh, Rinn sinne piobaireachd dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse dannsa : rinn sinne tuireadh dhuibh-sa, agus cha d'rinn sibhse gul.

33 Oir thàinig Eoin Baiste, cha'n ann ag itheadh arain, no ag òl fiona ; agus their sibh, A ta deamhan aige.

34 Thàinig Mac an duine ag itheadh agus ag òl ; agus their sibh, Feuch duine geòcach, agus pòitear-fiona, caraid chìs-mhaor agus pheacach.

35 Ach a ta gliocas air a fireanachadh le a cloinn nile.

36 Agus dh'iarr duine àraighe do na Phairisich air, gu'n itheadh e biadh maille ris. Agus chaidh e steach do thigh an Phairisich, agus shuidh² e sìos chum bidh.

37 Agus, feuch, an uair a fhuairean bean anns a' bhaile,

¹ nach gabh oilbheum rium-sa.

² Iuidh. Gr.

LUCAS VIII.

a bha 'na peacach, fios gu'n robh e 'na shuidhe aig biadh ann an tigh an Phairisich, thug i leatha bocsa alabastair *làn do* oladh chubhraidh,

38 Agus sheas i aig a chos-aibh air a chùlaobh a' gul, agus thòisich i air a chosan a fhliuchadh le a deuraibh, agus thiormaich i *iud* le folt a cinn, agus phòg i a chosa, agus dh'ung i leis an oladh iad.

39 Agus an uair a chunn-aic am Phairiseach, a thug cuireadh dha, so, labhair e ann fein, ag ràdh, Nam b'fhaidh an duine so, bhiodh fhios aige cò i a' bhean so a ta beantuinn ris, agus ciod is gnè dhi ; oir is peacach i.

40 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairte ris, A Shimoine, a ta ni agam ri ràdh riut. Agus thubhairt esan, A mhaighstir, abair e.

41 Bha aig fear-fiacha àraidh dithis do fhéichneinibh : bha aige air aon fhear cùig ceud peghinn, agus air an fhear eile leth-cheud.

42 Agus do bhrigh nach robh aca ni leis an dioladh iad, mhaith e gu saor dhoibh araon. Innis dhomh-sa uime sin, cò dhiubh is mò a ghràdh-aicheas e ?

43 Agus fhreagair Simon agus thubhairt e, Is i mo bharail gur e an neach is mò d'an do mhaith e. Agus thubhairt e ris, Is ceart a thug thu breth.

44 Agus air tionndadh ris a mhnaoi, thubhairt e ri Simon, Am faic thu a' bhean so ? thàinig mi steach do d' thigh, cha d'thug thu dhomh uisge chum mo chos ; ach dh'ionnlaid ise mo chosa le

deuraibh, agus thiormaich i *iad* le folt a cinn.

45 Cha d'thug thusa dhomh pòg : ach o thàinig ise¹ stigh, cha do sguir i a phògadh mo chos.

46 Cha d'ung thusa mo cheann le h-oladh : ach dh'ung ise mo chosa le h-oladh chubhraidh.

47 Uime sin a ta mi ag ràdh riut, Gu bheil a peacanna a ta lionmhor, air am maitheadh ; air an aobhar sin² ghràdhaich i gu mòr : ach ge b'e neach d'am maithear beagan, bithidh a ghràdh beag.

48 Agus thubhairt e rithe, Tha do pheacanna air am maitheadh.

49 Agus thòisich iadsan a bha 'nan suidhe aig biadh maille ris, air a ràdh annta féin, Cò e so a ta eadhon a' maitheadh pheacanna ?

50 Agus thubhairt e ris a' mhnaoi, Shlànuich do chreidimh thu ; imich an sìth.

CAIB. VIII.

1 *Fhrithéil mnài do Chriosd le am maoine.* 4 *An déigh do Chriosd searmoin a dheanamh o àit gu h-àit, agus e air a leantuin le abstolaibh, labhair e cosamhlachd an t-sòladair, 16 agus na coinne, 21 chuir e an céill cò iad a mhàthair, agus a bhràthirean.*

A GUS tharladh an déigh sin, gu'n d'imich esan troimh gach caithir agus baile, a' searmonachadh, agus a' cur an céill soisgeil rioghachd Dhé, agus an dà fhear dheug maille ris ;

2 Agus mnài àraidh a leighiseadh o dhroch spioradaibh agus o euslaintibh, Muire d'an gairmear Magdalen, as

LUCAS VIII.

an deachaidh seachd deamhain.

3 Agus Ioanna bean Chusa stiùbhaird Heroid, agus Susanna, agus mòran eile, a bha frithealadh dha le am maoin.

4 Agus an uair a chruinnich sluagh mòr, agus a thàinig iad as gach baile d'a ionnsuidh, labhair e ann an cosamhlachd :

5 Chaidh fear-cuir a mach a chur a shil : agus ag cur da, thuit cuid ri taobh an rathaid ; agus shaltradh sios e, agus dh'ith eunlaith an athair suas e.

6 Agus thuit cuid eile air carraig, agus air fàs da, shearg e, do bhrigh nach robh sùgh aige.

7 Agus thuit cuid eile am measg droighinn, agus dh'fhàs an droighinn maille ris, agus thachd se e.

8 Agus thuit cuid eile air talamh maith, agus dh'fhàs e suas, agus thug e toradh uaith a cheud uiread *as a chuireadh*. Agus air dha na nithe sin a ràdh, ghlaodh e, Ge b'e aig am bheil cluasa chum éisdeachd, éisdeadh e.

9 Agus dh'fhiosraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, Ciod e an cosamhlachd so ?

10 Agus thubhairt esan, Thugadh dhuibhsa eòlas fhaotainn air rùn diomhair rioghachd Dhé ; ach do chàch an cosamhlachdaibh, ionnus ag faicinn doibh nach faiceadh iad, agus ag cluinntinn doibh nach tuigeadh iad.

11 Ach is e so an cosamhlachd : Is e an siol focal Dé.

12 Iadsan ri taobh an rath-

aid, is iad sin a dh'éisdeas : 'na dhéigh sin a ta an diabhal a' teachd, agus a' togail air falbh an fhocail as an cridheachaibh, air eagal gu'n creideadh iad agus gu'm biodh iad air an saoradh.

13 An dream air a' charrraig, is iad sin iadsan, an uair a dh'éisdeas iad, a ghabhas am focal d'an ionnsuidh le gairdeachas, ach cha'n 'eil aca so freumh, *muinntir* a chreideas rè tamuill, agus an àm buairidh a ta tuiteam air falbh.

14 Agus an ni a thuit am measg droighinn, is iad sin an dream a dh'éisdeas, agus air dhoibh dol a mach, a ta iad air an tachdadh le cùram, agus le saoibhreas, agus le sàimh na beatha so, agus cha'n 'eil iad a' toirt toraidh uatha chum foirfeachd.

15 Ach an ni a thuit san talamh mhaith, is iad sin iadsan, air dhoibh am focal éisdeachd, a ta'ga choimhead ann an cridhe treibh-dhireach agus maith, agus a' toirt toraidh uatha la foighidinn¹.

16 Cha'n 'eil neach air bith, air dha coinneal a lasadh, a dh'fholaitheas fo shoitheach i, no chuireas fo leabaidh i : ach cuiridh e ann an coinnleir i, chum gu'm faic iadsan a thig a stigh an solus.

17 Oir cha'n 'eil ni sam bith folaithe, nach deanar follaiseach ; no uaigneach, nach aithnichear, agus nach tig am follais².

18 Air an aobhar sin thug-aibh fa'near cionnus a dh'éisdeas sibh : oir ge b'e neach aig am bheil, bheirear dha ;

¹ seannmhachd.

² os àird.

agus ge b'e neach aig nach 'eil, bheirear uaith eadhon an ni sin a shaoilear a bhi aige.

19 An sin thàinig d'a ionnsuidh a mhàthair agus a bhràithre, agus cha b'urrainn iad teachd am fagus da leis an dòmhlas.

20 Agus dh'innseadh dha le *dream àraidh*, a thubhairt, Tha do mhàthair agus do bhràithre 'nan seasamh a muigh, ag iarraidh t'fhaicinn.

21 Agus f'hreagair esan agus thubhairt e riu, Is iad mo mhàthair agus mo bhràithrean iadsan a dh'éisdeas ri focal Dé, agus a ni e.

22 Agus tharladh air là àraidh, gu'n deachaidh e féin agus a dheisciobuil a stigh do luing : agus thubhairt e riu, Rachamaid thairis gu taobh thall an locha. Agus chuir iad a mach *o thìr*.

23 Ach ag seòladh dhoibh, thuit codal airsan : agus thàinig ànradh¹ gaoithe a nuas air an Loch, agus lionadh iad *le h-uisge*, agus bha iad ann an gàbhadh.

24 Agus thàinig iad d'a ionnsuidh, agus dhùisg iad e, ag ràdh, A mhaighstir, a mhaighstir, tha sinn cailte ! An sin dh'éirich esan, agus chronuich e a' ghaoth, agus onfa an uisge : agus sguir iad, agus thàinig fèath² ann :

25 Agus thubhairt e riu, C'ait am bheil bhur creidimh ? agus air dhoibh bhi fo eagal, ghabh iad iongantas, ag ràdh r'a chéile, Ciod a' ghnè dhuine so ? oir a ta e toirt àithne do na gaothaibh, agus do'n uisge féin, agus a ta iad umhal dha.

26 Agus thàinig iad air tìr aig dùthaich nan Gadarenach, a ta thall fa chomhair Ghalile.

27 Agus an uair a chaidh e mach air tìr, choinnich duine àraidh as a' bhaile e, anns an robh deamhain ré aimsir f'hada, agus aig nach biodh eudach uime, agus nach fanadh ann an tigh, ach anns na h-àtitibh-adhlaic.

28 An uair a chunnaic e Iosa, ghlaodh e mach, agus thuit e sios 'na làthair, agus thubhairt e le guth àrd, Ciod e mo ghnothuch-sa riut, Iosa, a Mhic an Dé a's ro àirde ? guidheam ort, na pian mi.

29 (Oir bha e air toirt àithne do'n spiorad neòghlan dol a mach as an duine. Oir bu tric a rug e gu naimhdeil air : agus cheangladh e le slabhruidhibh, agus choimhidealbh an geimhlibh e ; agus air briseadn a chuibhreacha dha, dh'iomaineadh e leis an deamhan do'n f'hàsach.)

30 Agus dh'fhiorsaich Iosa dheth, ag ràdh, Ciod is ainm dhuit ? agus thubhairt esan, Legion : do bhrigh gu'n deachaidh mòran dheamhan a steach ann.

31 Agus ghuidh iad air, gun àithne thoirt doibh dol sios do'n doimhneachd³.

32 Agus bha treud liomhòr mhuc an sin, ag ionalt-radh air an t-sliabh : agus ghuidh iad air cead a thoirt doibh dol a steach annta. Agus thug e cead doibh.

33 An sin air dol do na deamhnaibh a mach as an duine, chaidh iad anns na mucaibh : agus ruith an treud

¹ doinionn, stoirm.

² ciùine.

³ dubh-aigean.

mhuc gu dian sios le bruthach¹ do'n loch, agus thachadh² iad.

34 Agus an uair a chunn-aic an dream a bha 'gam biadhadh an ni a rinneadh, theich iad, agus dh'innis³ iad e anns a' bhaile, agus anns an dùthaich.

35 Agus chaidh iadsan a mach a dh'fhaicinn an ni a rinneadh; agus thàinig iad gu Iosa, agus fhuair iad an duine as an deachaidh na deamhain, 'na shuidhe aig cosaih Iosa, air eudachadh, agus e 'na chéill : agus ghabh iad eagal.

36 Agus dh'innis an dream a chunnaic e dhoibh, cionnus a shlànuicheadh an duine san robh na deamhain.

37 An sin dh'iarr muinnitir dùthcha nan Gadareneach uile airson imeachd uatha ; oir ghlacadh le h-eagal mòr iad : agus chaidh e san luing, agus phill e air ais a ris.

38 A nis għuidh an duine as an deachaidh na deamhain air, e féin a bhi maille ris : ach chuir Iosa uaith e, ag rādh,

39 Pill do d' thigh féin, agus cuir an céill meud nan nithe a rinn Dia dhuit. Agus dh'imich e roimhe, ag innseadh gu follaiseach air feadh a' bhaile uile, meud nan nithe a rinn Iosa dha.

40 Agus tharladh, an uair a phill Iosa air ais, gu'n do għabb an sluagh *gu toileach* ris : oir bha iad uile 'ga fheitheamh.

41 Agus, feuch, thàinig duine d'am b'ainm Iairus, a

bha 'na uachdaran air an t-sionagog ; agus thuit e aig cosaih Iosa, agus għuidh e air gu'n tigeadh e d'a thigh :

42 Do bhrigh gu'n robh aon-ghin nighinn aige, mu thimchioll dà bhliadhna dheug, agus i faotainn a' bhàis. (Ach air dha bhi 'gimeachd, bha'n sluagh 'ga theannadh.

43 Agus *thàinig* bean air an robh dòrtadh fola dà bhliadhna dheug, agus a chaith a beathachadh uile ri Leighibh, agus nach b'urrainn bhi air a leigheas le neach air bith,

44 Thàinig *ise* air a chulaobh, agus bhean i ri iomall 'eudaich : agus sguir a dòrtadh fola air ball.

45 Agus thubhairt Iosa, Cò bhean rium ? Air àicheadh do na h-uile, thubhairt Peadar ris, agus iadsan a bha maille ris, A mhaighstir, tha'n sluagh ga d' dhòmhlaçadh, agus ga d' theannadh, agus an abair thu, Cò bhean rium ?

46 Agus thubhairt Iosa, Bhean neach éigin rium : oir mhothaich mi cumhachd a' dol asam.

47 Agus an uair a chunn-aic a' bhean nach robh i an ain-fhios⁴, thàinig i air chrith, agus a' sleuchdadħ dha, chuir i'n céill da, an làthair an t-sluaigh uile, c'ar son a bhean i ris, agus mar a shlànuicheadh i gu grad.

48 Agus thubhairt esan rithe, A nighean, biodh misneach agad : shlànuich do chreidimh thu ; imich an sith.)

¹ *leathad, àite corrach.*

² *bħàthadh.*

³ *theich iad, (agus chaidh iad,) agus dh'innis.*

⁴ *am folach.*

49 Am feadh a bha e fathast a' labhairt, thàinig neach o *thigh* Uachdarain na sionagoig, ag ràdh ris, Tha do nighean marbh; na cuir dragh air a' mhaighstir.

50 Ach an uair a chual Iosa *so*, fhreagair se e, ag ràdh, Na biodh eagal ort: a mhàin creid, agus bithidh i air a slànuchadh.

51 Agus an uair a chaidh e do'n tigh, cha do leig e le neach air bith dol a stigh, ach Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus athair agus màthair na nighinn.

52 Agus bha iad uile a' gul, agus a' deanamh caoidh air a son: ach thubhairt esan, Na guilibh; cha 'n 'eil i marbh, ach 'na codal.

53 Agus rinn iad gàire fanoid ris, do bhrìgh gu'n robh flíos aca gu'n robh i marbh.

54 Agus air dha an cur a mach uile, ghlac e air làimh i, agus ghlaodh e, ag rádh, A nighean, éirich.

55 Agus thàinig a spiorad air ais, agus dh'éirich i air ball; agus dh'aithn e biadh a thoirt di.

56 Agus ghlac¹ uamhas mòr a párrantan²: ach thug esan àithne dhoibh gun an ni a rinneadh innseadh do neach air bith.

CAIB. IX.

1 *Chuir Criod a mach 'abstoil a dh'oibreachadh mhìorbhuile, agus a shearmonachadh.* 7 *Bha tog-ràdh aig Herod Criod fhaicinn.* 17 *Thug Criod lòn do chùig mìle gu mìorbhuleach,* 22 *dh'innis e 'fhlangas roimh-laimh.* 28 *Atharrachadh a chrutka.*

A GUS ghairm e an dà fhear dheug³ an ceann a chéile,

agus thug e cumhachd agus ùghdarris doibh air na h-uile dheamhnaibh, agus a chum euslaintean a leigheas.

2 Agus chuir e mach iad a shearmonachadh rioghachd Dhé, agus a shlànuchadh nan euslan.

3 Agus thubhairt e riu, Na tugaibh ni air bith leibh chum na slighe, bataiche, no màla, no aran, no airgiod; ni mó bhios dà chòta aig gach fear agaibh.

4 Agus ge b'e air bith tigh d'an teid sibh a steach, fanaibh an sin, agus á sin rachaibh a mach⁴.

5 Agus cò air bith iad nach gabh ribh, air dhuibh dol a mach as a' bhaile sin, crath-aibh dhibh eadhon an duslach o bhur cosaibh mar fhiannuis 'nan aghaidh.

6 Agus chaidh iadsan a mach, agus ghabh iad troimh na bailtibh, a' searmonachadh an t-soisgeil, agus a' leigheas anns gach àit.

7 Agus chual Herod an Tetrarc na h-uile nithe a rinn-eadh leis: agus bha e an imcheist, do bhrìgh gu'n dubhradh le cuid, gu'n robh Eoin air éirigh o na marbhaibh;

8 Agus le cuid, gu'n d'fhoillsicheadh Elias; agus le cuid eile, gu'n robh aon do na sean fhaidhibh air éirigh a ris.

9 Agus thubhairt Herod, Thug mise an ceann do Eoin: ach cò e am fear so mu 'm bheil mi cluinntinn⁵ a leithid so do nithibh? Agus dh'iarr e fhaicinn.

10 Agus air pilltinn do na

¹ ghabh.

² a ginteirean,

³ a dhù dheisciobul deug.

⁴ fanaibh an sin gus am fìag sibh an t-dit.

⁵ mu'n cluinneam.

h-abstolaibh, dh'innis iad dha gach ni a rinn iad. Agus thug e leis iad, agus chaidh e fa leth gu àite fàsail, a bhuineadh do'n bhaile d'an goirear Betsaida.

11 Agus an uair a fhuair an sluagh fios air, lean iad e : agus ghabh e *d'a ionnsuidh* iad, agus labhair e riu mu thimchioll rioghachd Dhé, agus leighis e iadsan aig an robh feum air leigheas.

12 Agus an uair a thòisich an là air teireachdaimn, thàinig an dà fhear dheug, agus thubhairt iad ris, Cuir air falbh an sluagh, chum gu'n téid iad do na bältibh agus do'n tir mu'n cuairt, agus gu'n gabh iad tàmh agus gu'm faigh iad biadh ; oir tha sinn an so an àite fàsail.

13 Ach thubhairt esan riu, Thugaibh-sa dhoibh ni r'a itheadh. Agus thubhairt iadsan, Cha'n 'eil againn tuilleadh na cùig builinnean agus dà iasg : mur téid sinn agus biadh a cheannach do'n t-sluagh so uile.

14 Oir bha iad mu thimchioll cùig mìle fear. Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cuiribh 'nan suidhe iad, leth-cheud anns gach cuideachd.

15 Agus rinn iad mar sin, agus chuir iad 'nan suidhe iad uile.

16 Agus ghabh e na cùig builinnean agus an dà iasg, agus air amharc suas gu néamh, bheannaich e iad, agus bhris e, agus thug e *d'a dheisciobluibh* iad gu'n cur an làthair an t-sluaign.

17 Agus dh'ith iad, agus shàsuicheadh iad uile : agus thogadh dà chliabh dheug do

bhiadh briste, a bha dh-fhuigheall aca.

18 Agus tharladh, air dha bhi ri urnuigh fa leth, gu'n robh a dheisciobuil maille ris : agus dli'fheòraich e dhiubh, ag ràdh, Cò tha an sluagh ag ràdh is mise ?

19 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Eoin Baiste : ach *tha* cuid *ag ràdh* Elias : agus cuid eile, gu bheil aon do na sean fhàidhibh air eirigh a ris.

20 Thubhairt e riu, Ach cò tha sibhse ag ràdh is mi ? Agus fhreagair Peadar, agus thubhairt e, Criod Dhé.

21 Agus air dha sparradh teann a thoirt doibh, dh'àithn e gun iad a dh'innseadh so do neach sam bith ;

22 Ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine mòran fhlolang, agus a bhi air a dhìultadh leis na seanairibh, agus na h-àrd-shagartaibh, agus na sgriobhaichibh, agus a bhi air a chur gu bàs, agus air a thogail suas air an treas là.

23 Agus thubhairt e riu uile, Ma's àill le neach air bith teachd a'm' dhéigh-sa, àicheadhadh se e féin, agus togadh e a chrann-ceusaidh gach là, agus leanadh e mise.

24 Oir ge b'e neach le'm b'àill 'anam a thearnadh, caillidh se e : ach ge b'e neach a chailleas 'anam air mo sgàth-sa, saoraidh esan e.

25 Oir ciod e an tairbhe do dhuiine, ged chosnadhl e an saoghal gu h-iomlan, agus e féin a chall, no bhi air a sgrios ?

26 Oir ge b'e neach a ghabhas näire dhiom-sa agus do m' bhriathraigibh, gabhaidh Mac an duine näire

dheth-san, an uair a thig e 'na ghlòir fein, agus *an glòir* 'Athar, agus nan aingeal naomha.

27 Ach a ta mise ag ràdh ribh gu fìrinneach, gu bheil cuid 'nan seasamh an so, nach blais bàs, gus am faic iad rioghachd Dhé.

28 Agus tharladh, mu thimchioll ochd làithean an déigh nam briathra so¹, gu'n d'thug e leis Peadar, agus Eoin, agus Seumas, agus gu'n deachaidh e suas gu beinn a dheanamh urnuigh.

29 Agus an uair a bha e ri urnuigh, bha dreach a ghnùise air atharrachadh, agus rinn-eadh 'eudach geal agus dealrach.

30 Agus, feuch, bha dithis fhear a' còmhradh ris, eadhon Maois agus Elias,

31 A nochdadh ann an glòir, agus a bha labhairt m'a bhàs², a bha esan gu choimh-lionadh ann an Ierusalem.

32 Ach bha Peadar, agus iadsan a bha maille ris, trom 'nan codal : agus an uair a dhùisg iad, chunnaic iad a ghlòir, agus an dithis fhear a bha 'nan seasamh maille ris.

33 Agus an uair a bha iadsan a' dealachadh ris, thubhairt Peadar ri Iosa, A mhaighstir, is maith dhuinne bhi añ so ; agus deanamaid tri pàilliuna³, aon duitse, agus aon do Mhaois, agus aon do Elias ; gun fhios aige ciod a bha e ag ràdh.

34 Am feadh a bha e ag ràdh so, thàinig neul, agus chuir e sgàile orra : agus ghabh iad eagal an uair a bha

iad a' dol a stigh san neul.

35 Agus thàinig guth as an neul, ag ràdh, Is e so mo Mhac gràdhach-sa ; éisdibh ris.

36 Agus an uair a rinneadh an guth so, fhuaradh Iosa 'na aonar : agus dh'fhan iadsan 'nan tosd, agus cha d'innis iad do neach air bith, anns na làithibh sin, aon ni do na chunnaic iad.

37 Agus tharladh, an là 'na dhéigh sin, an uair a thàinig iad a nuas o'n bheinn, gu'n do thachair sluagh mòr air.

38 Agus, feuch, għlaodh duine āraidih do'n t-sluagh, ag ràdh, A mhaighstir, tha mi a' guidhe ort, amhaire air mo mhac, oir is e m'aon duine cloinne e⁴.

39 Agus, feuch, a ta spiorad a' breith air, agus a ta e gu h-obann ag éigheach ; agus a ta e 'ga tharruing as a chéile, air chor as gu bheil e cur cobhair a mach, agus an déigh a chomh-bhruthadh is gann a dh'fàgas se e.

40 Agus ghuidh mi air do dheisciobluibh gu'n cuireadh iad a mach e, agus cha b'urrainn iad.

41 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, O ghinealaich mhi-chreidich agus f'hair⁵, cia fhad a bhios mi maille ribh, agus a dh'fhuilgeas mi sibh ? Their an so do mhac.

42 Agus am feadh a bha e fathast a' teachd, thilg an deamhan sìos e, agus reub se e : agus chronuich Iosa an spiorad neòghlan, agus shlàn-

¹ nan nithe so.

² m'a shiuibhal.

³ bothain.

⁴ is e m'aon għin e.

⁵ chovirbie.

uich e an leanabh, agus thug
e d'a athair e.

43 Agus ghabh iad uamhas
uile ri mòr-chumhachd Dhé.
Ach air dhoibh uile bhi gabh-
ail iongantais ris na h-uile
nithibh a rinn Iosa, thubhairt
e r'a dheisciobluibh,

44 Taisgibh na briathra so
ann bhur cluasaibh : oir tha
Mac an duine gu bhi air a
thoirt thairis do làmhaibh
dhaoine.

45 Ach cha do thuig iadsan
an còmhradh so, agus bha e
folaichte uatha air chor as
nach b'aithne dhoibh e¹: agus
b'eagalach leo ceisd a
chur air mu thimchioll a'
chòmhraidh so.

46 An sin dh'éirich deasb-
oireachd eatorra, cò aca bu
mhò a bhitheadh.

47 Agus air do Iosa
smuaintean an cridhe fhaic-
inn, ghabh e leanabh, agus
chuir e làimh ris féin e,

48 Agus thubhairt e riu,
Ge b'e ghabhas ris an leanabh
so ann am ainm-sa, tha e a'
gabhall rium-sa: agus ge b'e
neach a ghabhas rium-sa, tha
e gabhall ris an ti a chuir
uaith mi: oir an neach a's
lugh a 'nur measg-sa uile,
bithidh esan mòr.

49 Agus fhreagair Eoin,
agus thubhairt e, A mhaigh-
stir, chunnaic sinne duine àr-
aidh a' tilgeadh mach dheamh-
an a' d'ainm-sa; agus bhac
sinn e, a chionn nach 'eil e
'gar leantuinn-ne.

50 Agus thubhairt Iosa ris,
Na bacaibh e: oir ge b'e
nach 'eil 'nar n-aghaidh, tha
e leinn.

51 A nis, an uair a choimh-
lionadh làithean a ghabhail
suas, shuidhich e a ghnùis
chum dol gu Ierusalem;

52 Agus chuir e teachd-
airean roimh a ghnùis: agus
dh'imich iad, agus chaidh
iad a steach do bhaile leis na
Samaritanaich, a dh'ulluch-
adh air a shon-san.

53 Agus cha do ghabh
iadsan ris, a chionn gu'n robh
'aghaidh mar gu'm biodh e
dol gu Ierusalem.

54 Agus an uair a chunnaic
a dheisciobuil Seumas agus
Eoin so, thubhairt iad, A
Thighearn, an àill leat gu'n
abramaid² teine a theachd a
nuas o néamh, agus an losg-
adh, eadhon mar a rinn Elias?

55 Ach thionndaidh esan
agus chronuich e iad, agus
thubhairt e, Cha'n 'eil fhios
agaibh ciod a' ghnè spioraid
d'am bheil sibh:

56 Oir cha d'thàinig Mac
an duine a sgrios anama
dhaoine, ach g'an saoradh.
Agus chaidh iad gu baile eile.

57 Agus tharladh, an uair
a bha iad ag imeachd air an
t-slighe, gu'n dubhaint duine
àraighe, A Thighearn, lean-
aidh mise thu ge b'e àit an
téid thu.

58 Agus thubhairt Iosa ris,
Tha tuill³ aig na sionnaich,
agus nid aig eunlaith an
athair; ach cha'n 'eil àit aig
Mac an duine anns an cuir e
a cheann fuidhe.

59 Agus thubhairt e ri
duine eile, Lean mise: ach
thubhairt esan, A Thighearn,
leig dhomh dol air túis agus
m'athair adhlac.

¹ chum nach mothaicheadh iad e.

² ordúicheamaid.
garaidh, brocluidh.

60 Ach thubhairt Iosa ris,
Leig leis na mairbh am mairbh
féin adhlac ; ach imich thusa
agus searmonaich rioghachd
Dhé.

61 Agus thubhairt neach
eile mar an ceudna, A Thigh-
earn, leanaidd mise thu : ach
leig dhomh air tùs mo chead
a ghabhail diubhsan a ta aig
mo thigh.

62 Ach thubhairt Iosa ris,
Cha'n 'eil neach air bith, a
chuireas a làmh ris a' chrann-
araidh, agus a sheallas 'na
dhéigh, iomchuidh air son
rioghachd Dhé.

CAIB. X.

1 Chuir Criosd a mach dh'aon uair deich agus tri fishead deisciobul a shearmonachadh; 17 dh'iarr e orra bhi iriosal agus dh'innis e dhoibh ciod e an ni anns am buineadh dhoibh gairdeachas a dheanamh. 41 Chronick e Marta.

A N déigh nan nithe sin,
dh'orduich an Tighearna
mar an ceudna deichnear
agus tri fishead eile, agus
chuir e lòn dithis agus dithis
roimh a ghnùis iad, do gach
baile, agus àit, anns an robh
e féin gu teachd.

2 Air an aobhar sin thubhairt e riu, *Tha am fogharadh* gu fìrinneach mòr, ach a ta an luchd-oibre tearc : guidh-ibh uime sin air Tighearn an fhogharaidh, luchd-oibre chur a mach chum 'fhogharaidh féin.

3 Imichibh: feuch, a ta
mise 'gur cur a mach mar
uain am measg mhadadh-
alluidh.

4 Na giùlainibh sporan,
no màla, no brògan ; agus na
beannaichibh do neach air
bith san t-slighe.

5 Agus ge b'e tigh d'an

téid sibh a steach, abraibb
air tùs, Sìth do'n tigh so.

6 Agus ma bhios mac na
sithe an sin gabhaidh bhur
sith còmhnuidh air : ach
mur bi, pillidh *bhur sith* do
bhur n-ionnsuidh¹ féin a rìs.

7 Agus fanaibh anns an
tigh sin, ag itheadh agus ag
òl nan nithe a bheireardhuibh:
oir is airidh an t-oibriche air
a thuarasdal. Na rachaibh o
thigh gu tigh.

8 Agus ge b'e baile d'an
téid sibh a steach, agus san
gabh iad ribh, ithibh na nithe
sin a chuireas iad 'nur làthair.

9 Agus leighisibh a' mhuinn-
tir a ta euslan ann, agus
abraibh riu, *Tha rioghachd*
Dhé air teachd am fagus
duibh.

10 Ach ge b'e baile d'an
teid sibh a steach, agus nach
gabh iad ribh, air dhuibh dol
a mach air a shràidibh, ab-
raibh,

11 Eadhon duslach bhur
baile a lean ruinn, tha sinne
a' glanadh dhinn 'nur n-
aghaidh-sa ; gidheadh, biodh
fhios so agaibh gu'n do
dhruid rioghachd Dhé ribh.

12 Ach a ta mise ag ràdh
ribh, gur so-iomchaire a bhith-
eas e do Shodom san là ud,
na do'n bhaile sin.

13 Is an-aoibhinn duit, a
Chorasin ! is an-aoibhinn
duit, a Bhetsaida ! oir nam
bitheadh na h-oibre cumh-
achdach a rinneadh annaibh-
sa air an deanamh ann an
Tirus agus ann an Sidon, is
fad o'n a dheanadh iad aith-
reachas, 'nan suidhe ann an
saic-eudach agus ann an
luaithe.

¹ thugaibh.

14 Ach bithidh e ni's soiomchaire¹ do Thirus agus do Shidon anns a' bhreith-eanas, na dhuibh-sa.

15 Agus thusa, a Chaper-naum, a ta air t'àrdachadh gu nèamh, tilgear sìos gu h-ifrinn thu.

16 Esan adh' éisdeas ribhse, éisidh e rium-sa : agus esan a dhiùltas sibhse, tha e ga mo dhiùltadh-sa : agus an neach a dhiùltas mise, tha e a' diùltadh an ti a chuir uaith mi.

17 Agus phill an deich-near agus an tri fichead le gairdeachas, ag ràdh, a Thighearn, a ta na deamhain fén fo smachd againne troimh t' ainm-sa.

18 Agus thubhairt e riu, Chunnaic mi Satan, mar dhealanach a' tuiteam o nèamh.

19 Feuch, a ta mi toirt dhuibh cumhachd saltairt air nathraichibh, agus air scorpioniaibh, agus air uile neart an nàmhaid ; agus chaghoint-ich ni air bith air aon dòigh sibh.

20 Gidheadh na deanaibh gairdeachas air son gu bheil na spioraid fo bhur smachd ; ach deanaibh gairdeachas air son gu bheil bhur n-ainmean sgriobhta anns na nèamhaibh.

21 Ann an uair sin fén rinn Iosa gairdeachas 'na spiorad, agus thubhairt e, Tha mi toirt buidheachais duit, O Athair, a Thighearn nèimh agus talmhainn, air son gu'n d'fholainch thu na nithe sin o dhaoinibh glice agus tuigseach, agus gu'n d'fhoillsich thu iad do naoidh-

eanaibh : seadh, Athair, oir is ann mar sin bu toil leatsa.

22 Tha na h-uile nithe air an tabhairt domh-sa le m' Athair : agus cha'n aithne do neach air bith cò e am Mac, ach do'n athair ; no cò e an t-athair ach do'n Mhac, agus an neach d'an àill leis a' Mhac fhoillseachadh.

23 Agus air tionndadh r'a dheisciobluibh, thubhairt e riu an uaignidheas, Is beann-aichte na sùilean a chi na nithe ta sibhse a' faicinn :

24 Oir a ta mi ag ràdh ribh, Gu'm b'iomadh faidh agus righ, le'm bu mhiann na nithe shaicinn a ta sibhse a' faicinn, agus nach fac iad ; agus na nithe a chluinntinn, a ta sibhse a' cluinntinn, agus nach cual iad.

25 Agus, feuch, sheas fear-lagha àraidh suas, 'ga dhearbhadh², agus ag ràdh, A mhaighstir, ciad a ni mi chum gu sealbhaich mi a' bheatha mhaireannach ?

26 Agus thubhairt e ris, Ciod a tha sgriobhta san lagh ? cionnus a leughas tu ?

27 Agus ag freagairt dasan, thubhairt e, Gràdhhaichidh tu an Tighearna do Dhia le d'uile chridhe, agus le d'uile anam, agus le d'uile neart, agus le d'uile inntinn ; agus do choimhairsnach mar thu fén.

28 Agus thubhairt esan ris, Is ceart a fhreagair thu ; dean-sa so, agus bithidh tu beò.

29 Ach air dhasan toil a bhi aige e fén shìreanachadh, thubhairt e ri Iosa, Agus cò e mo choimhairsnach ?

¹ so-shulainge.

² 'ga bhuaireadh.

LUCAS XI.

30 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e, Chaidh duine àraidh sìos o Ierusalem gu Iericho, agus thuit e am measg luchd reubainn¹, agus air dhoibh a rùsgadh, agus a lotadh, dh'imir iad rompa, air fhàgail-san doibh leth-mharbh.

31 Agus tharladh, gu'n d'imich sagart àraidh sìos air an t-slighe sin: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e seachad air an taobh eile.

32 Agus mar an ceudna, air do Lebbitheach bhi dlùth do'n ionad sin, thàinig e agus dh'amhairc e air, agus ghabh e seachad air an taobh eile.

33 Ach air do Shamaritanach àraidh bhi gabhair an rathaid, thàinig e far an robh esan: agus an uair a chunnaic se e, ghabh e truas mòr deth,

34 Agus thàinig e d'a ionnsuidh, agus cheangail e suas a chreuchdan, a' dortadh oladh agus fiona anna, agus chuir e air 'ainmhidh féin e, agus thug e gu tigh-òsda e, agus ghabh e cùram dheth.

35 Agus air an là màireach, 'nuair a dh'fhalbh e, thug e mach dà pheghinn *Romhanach*, agus thug e do fhear an tigh-òsda iad, agus thubhairt e ris, Gabh cùram dheth; agus ge b'e ni tuilleadh a chaitheas tu, an tràth philleas mise air m'ais, diolaidh mi dhuit e.

36 Cò a nis do'n triuir so, a shaoileas tu, bu choimhearsnach dhasan a thuit am measg an luchd-reubainn?

37 Agus thubhairt esan, An ti a rinn tràcair air. An sin thubhairt Iosa ris, Imich

thusa, agus dean mar an ceudna.

38 Agus agimeachd dhoibh, chaidh e steach do bhaile àraidh; agus ghabh bean àraidh, d'am b'ainm Marta, d'a tigh féin e.

39 Agus bha piuthar aice d'an gointe Muire, a shuidh aig cosaibh Iosa, agus a bha 'g éisdeachd 'fhocail.

40 Ach bha Marta air a ro chùradh le mòran frithealaidh, agus air seasamh dhi 'na làthair, thubhairt i, A Thighearn, nach 'eil suim agad gu'n d'fhàg mo phiuthar mise a'm aonar ri frithealaadh? uime sin abair rithe cuid-eachadh leam.

41 Agus fhreagair Iosa, agus thubhairt e rithe, a Mharta, a Mharta, tha thusa làn cùram, agus dragha mu thimchioll mòrain do nithibh:

42 Ach a ta aon ni feumail. Agus rinn Muire roghainn do'n chuid mhaith sin, nach toirear uaire.

CAIB. XI.

¹ *Theagaig Criod d'a dheisciob-luibh urnuigh a dheanamh gu bithchionta.* 14 *Thilg e mach deamhan a bha balbh, agus chron-uich e na Phairisich air son an toibhein.* 28 *Nochd e cò iad a ta beannaichte.*

A GUS tharladh air dha bhi ann an ionad àraidh ri h-urnuigh, 'nuair a sgur e, gu'n dubhairt neach àraidh d'a dheisciobluibh ris, A Thighearna, teagaig dhuinne urnuigh a dheanamh, mar a theagaig Eoin d'a dheisciobluibh féin.

2 Agus thubhairt e ri, 'Nuair a ni sibh urnuigh, abraibh, Ar n-Athair a ta air nèamh, Gu naomhaichead t'ainm. Thigeadh do riogh-

achd. Deanar do thoil, mar air nèamh, gu ma h-amhluidh sin air thalamh.

3 Thoir dhuinn o là gu là ar n-arán lathail.

4 Agus maith dhuinn ar peacanna: oir a ta sinne féin a' maitheadh do gach aon air am bheil fiachan againn. Agus na leig ann am buaireadh sinn, ach saor sinn o'n olc.

5 Agus thubhairt e riu, Cò agaibh-sa aig am bi caraid, agus a théid d'a ionnsuidh air mheadhon-oidhche, agus a their ris, A charaid, thoir dhomh tri builinnean air iasachd;

6 Oir thàinig caraid dhomh a m' ionnsuidh as a shlighe, agus cha 'n 'eil ni agam a chuireas mi 'na làthair:

7 Agus gu'm freagair esan o'n taobh a stigh agus gu'n abair e, Na cuir dragh orm: tha 'n dorus a nis air a dhùnadh, agus tha mo chlann maille riùm san leabaidh; cha'n fhaigh mi éirigh agus an toirt duit.

8 A ta mi ag ràdh ribh, Ged nach éirich e agus nach toir e dha, air son gur e a charaid e; gidheadh air son a liosdachd¹, éiridh e agus bheir e dha mheud as a ta dh'uireasbhuidh air.

9 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Iarraibh, agus bheirear dhuibh: siribh, agus gheibh sibh; buailibh *an dorus*, agus fosgailear dhuibh.

10 Oir gach neach a dh'iarras, glacaidh e: agus an ti a shireas, gheibh e: agus do'n ti a bhuaileas, fosgailear.

11 Ma dh'iarras mac aran air aon neach agaibh-sa ta

'na athair, an toir e dha clach? no ma *dh'iarras e* iasg, an toir e nathair dha an àit éisg?

12 No ma dh'iarras e ubh, an toir e scorpion da?

13 Air an aobhar sin, ma's aithne dhuibh-sa a ta olc, tiodhlacan maithe a thoirt do 'ur cloinn, nach mòr is mòna sin a bheir bhur n-Athair nèamhaidh an Spiorad naomh dhoibh-san a dh'iarras air e?

14 Agus bha e tilgeadh a mach deamhain, agus bha e balbh. Agus air dol do'n deamhan a mach, labhair am balbhan; agus ghabh an sluagh iongantas.

15 Ach thubhairt cuid diuhb, Is ann troimh Bheelseub ceannard² nan deamhan a ta e tilgeadh mach dheimhan.

16 Agus dh'iarr dream eile dhiuhb, 'ga dhearbhadh, comhar air o nèamh.

17 Ach air dhasan an smuaintean a thuigsinn, thubhairt e riu, Gach rioghachd a ta roinnte 'na h-aghaidh féin, fasaichear i; agus gach tigh a ta roinnte 'na aghaidh féin, tuitidh e.

18 Agus ma tha Satan mar an ceudna air a roinn 'na aghaidh féin, cionnus a sheasas a rioghachd? oir tha sibhse ag ràdh, gu bheil mise troimh Bheelseub a' tilgeadh a mach dheimhan.

19 Agus ma's ann troimh Bheelseub a ta mise a' tilgeadh mach dheimhan, cò e troimh am bheil bhur clanna 'gan tilgeadh mach? uime sin bithidh iadsan 'nam breitheamhnaibh oirbh.

20 Ach ma's ann le meur

¹ *dhian-iarrtachd.*

² *prionnsadh, ceann-seadhna.*

Dhé a ta mise a' tilgeadh mach dheamhan, tha rioghachd Dhé, gun teagamh, air teachd oirbhse.

21 'Nuair a ghleidheas duine làdir fo armaibh a thalla¹ féin, tha na bhuineas da ann an sìth.

22 Ach an uair a thig duine a's treise na e, agus a bheir e buaidh air, bheir e uaith 'armachd uile anns an robh a dhòigh, agus roinnidh e a chreach.

23 An neach nach 'eil leam-sa, tha e a'm' aghaidh; agus an neach nach 'eil a' cruinneachadh leam-sa, sgapaidh e.

24 'Nuair a théid an spiorad neòghlan a mach á duine, imichidh e troimh ionadaibh tiorma, ag iarraidh foise: agus an uair nach faigh e sin, their e, Pillidh mi dh'ionnsuidh mo thighe as an d'thàinig mi.

25 Agus air dha teachd, gheibh se e air a sguabadh agus air a dheanamh mais-each.

26 An sin imichidh e, agus bheir e leis seachd spioraid eile a's miosa na e féin; agus air dhoibh dol a steach, gabhaidh iad còmhnuidh an sin: agus bithidh deireadh an duine sin ni's miosa na a thoiseach.

27 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so, thog bean àraidh do'n t-sluagh a guth, agus thubhairt i ris, Is beannaichte a' bhrù a ghiùlain thu, agus na ciocchan a dheogail thu.

28 Ach thubhairt esan, Is mò gur beannaichte iadsan a

dh'éisdeas ri focal Dé, agus a choimhdeas e.

29 Agus an uair a chruinnich an sluagh gu tiugh *d'a ionnsuidh*, thòisich e air a ràdh, Is droch ghinealach so: tha iad ag iarraidh comhara; agus cha toirear comhara dhoibh, ach comhara Ionais an f'hàidh.

30 Oir mar a bha Ionas 'na chomhara do mhuinntir Nинebheх, is ann mar sin mar an ceudna bhios Mac an duine do'n ghinealach so.

31 Eiridh ban-righinn na h-àirde deas suas anns a' bhreitheanas maille ri daoinibh a' ghinealaich so, agus ditidh i iad: oir thàinig ise o iomallaibh na talmhainn, a dh'éisdeachd ri gliocas Sholaimh; agus, feuch, *'a ta ni's mò na Solamh* an so.

32 Eiridh muinntir Nинебheх suas anns a' bhreitheanas maille ris a' ghinealach so, agus ditidh iad e: oir rinn iadsan aithreachas le searmoин Ionais: agus, feuch, *a ta ni's mò na Ionas* an so.

33 Cha 'n 'eil neach sam bith, air dha coinneal a lasadh, a chuireas am folach i, no fo shoitheach; ach ann an coinnleir, chum gu'm faic an dream a thig a stigh an solus.

34 Is i an t-sùil solus a' chuirp: uime sin an uair a bhios do shùil glan, bithidh do chorp uile làn soluis: ach an uair a bhios *do shùil* olc, bithidh do chorp mar an ceudna dorcha.

35 Uime sin thoir an aire, nach bi an solus a ta annad 'na dhorchadas.

36 Air an aoibhar sin, ma bhitheas do chorp uile soills-

each, gun chuid sam bith dheth dorcha, bithidh e soills-each gu h-iomlan, mar an uair a shoillsicheas coinneal thu le dealradh.

37 Agus a' labhairt dhasan, dh'iarr Phairiseach àraidh air a dhinneir a ghabhail maille ris : agus chaидh e stigh, agus shuidh e chum bìdh.

38 Agus an uair a chunn-aic am Phairiseach *sin*, b'ioghnaidh leis nach d'ionnlaid se e féin roimh a dhinneir.

39 Agus thubhairt an Tigh-earna ris, A nis, Phairiseacha, glanaidh sibhse an taobh a muigh do'n chupan agus do'n mheis : ach a ta 'n taobh a stigh dhíbh làn do reubainn agus do aingidheachd.

40 Amadana, an ti a rinn an ni a ta 'n taobh a muigh, nach do rinn e an ni a ta 'n taobh a stigh mar an ceudna?

41 Ach thugaibh uaibh déirc do na nithibh a ta agaibh : agus, feuch, a ta na h-uile nithe glan duibh.

42 Ach is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha : oir a ta sibh a' toirt deachaimh á mionnt, agus á rù, agus as gach uile ghìnè luibhean, agus a' gabhail thairis air breith-eanas agus air gràdh Dhé : bu chóir dhuibh iad so a dheanamh, agus gun iad sud fhàgail gun deanamh.

43 Is an-aoibhinn duibh, Phairiseacha : oir is ionmh-uinn leibh na ceud àiteacha-suidhe anns na sionagogaibh, agus fàilte *thaotainn* air na margaibh.

44 Is an-aoibhinn duibh, a sgriobhaichean agus Phairiseacha, a chealgairean : oir a ta sibh mar uaighean nach faicear, agus do nach toir na

daoine a ta 'gimeachd thairis orra, an aire.

45 Agus fhreagair duine àraidh do'n luchd-lagha, agus thubhairt e ris, A mhaighstir, le so a labhairt, tha thu toirt maslaidh dhuinne mar an ceudna.

46 Agus thubhairt esan, Is an-aoibhinn dhuibh-sa mar an ceudna, a luchd-lagha : oir a ta sibh a' cur uallacha tromad-ghiùlan air daoinibh, agus cha bhean sibh féin ris na h-uallaichibh le h-aon do bhur mèuraibh.

47 Is an-aoibhinn duibh : oir a ta sibh a' togail àitean-adhlaic nam fàidhean, agus is iad bhur n-aithriche a mharbh iad.

48 Gu deimhin a ta sibh a' toirt fianuis gu bheil sibh ag aontachadh le gnìomharaibh bhur n-aithriche : oir mharbh iadsau gu deimhin iad, agus ta sibhse a' togail an àitean-adhlaic.

49 Air an aobhar sin thubhairt gliocas Dé, Cuiridh mise fàidhean, agus abstoil d'an ionnsuidh, agus *cuid diubh* marbhaidh iad, agus *cuid eile* geur-leanaidh iad :

50 Chum gu'n agrar air a' ghinealach so fuil nam fàidhean uile a dhòirteadh o thoiseach an domhain ;

51 O fhuil Abeil gu fuil Shachariais, a mhilleadh eadar an altair agus an team-pull : gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n agrar i air a' ghinealach so.

52 Is an-aoibhinn duibh, a luchd-lagha : oir thug sibh air falbh iuchair an eòlais : cha deachaidh sibh féin a steach, agus an dream a bha dol a steach, bhac sibh iad.

53 Agus an uair a bha e labhairt nan nithe so riu, thòisich na sgrìobhaichean agus na Phairisich air a chur thuige gu dian, agus a tharruing gu labhairt air mòran do nithibh :

54 A' deanamh feall-aire air, agus ag iarraidh ni éigin a ghlacadh as a bheul, chum gu'm biodh cùis-dhùtidh aca' na aghaidh.

CAIB. XII.

1 *Shearmonaich Criosd d'a dheisciobluibh iad a sheachnadh cùillg, agus geilt ann an cur a theagaig an cùill.* 13 *Rabhadh do'n t-stuagh a bhi air am faicill an aghaidh sainnt.* 22 *Cha'n sheud sinn bhi ro chùramach mu nithibh talmhaidh.*

A NNS an àm sin, an uair a bha sluagh gun àireamh air cruinneachadh, ionnus gu'n robh iad a' saltairt air a chéile, thòisich e air a ràdh r'a dheisciobluibh féin, Roimh gach ni bitibh air bhur faicill o thaois ghoirt nam Phairiseach, eadhon cealgaireachd.

2 Oir cha'n 'eil ni air bith foluichte, nach foillsichear : no uaigneach, air nach faigh-eas fios.

3 Air an aobhar sin ge b'e ni a labhair sibh san dor-chadas, cluinnear e san t-solus : agus an ni a labhair sibh sa'chluais an seòmraichibh uaigneach, gairmear e air mullach nan tighean.

4 Agus a ta mi ag ràdh ribhse, mo chàird, Na biodh eagal oirbh roimh 'n mhuinnitir sin a mharbas an corp, agus 'na dhéigh sin aig nach 'eil ni tuilleadh dh'fheudas iad a dheanamh :

5 Ach nochdaidh mi dhuibh cò e roimh an còir dhuibh

eagal a bhi oirbh : Biodh eagal an Ti ud oirbh, aig am bheil cumhachd, an déigh neach a mharbhadh, a thilgeadh do ifrinn ; seadh, a ta mi ag ràdh ribh, Biodh eagal an Ti so oirbh.

6 Nach 'eil cùig gealbhoinn air an reiceadh air dhà fheoirling¹, agus cha'n 'eil aon diubh air dhearmad am fianuis Dé ?

7 Ach a ta eadhon fuilteine bhur cinn uile air an àireamh. Uime sin na biodh eagal oirbh : is fearr sibhse na mòran ghealbhonn.

8 Agus a ta mise ag ràdh ribh, Ge b'e neach a dh'aidecheas mise am fianuis dhaoine, aidichidh Mac an duine esan mar an ceudna an làthair aingle Dhé.

9 Ach ge b'e neach a dh'aicheadhas mise am fianuis dhaoine, aicheadhar esan am fianuis aingle Dhé.

10 Agus ge b'e neach a labhras focal an aghaidh Mhic an duine, maitear dha e : ach do'n ti a labhras toibheum an aghaidh an Spioraid naoimh, cha toirear maiteanas.

11 Agus an uair a bheir iad sibh chum nan sionagog, agus nan uachdaran, agus nan daoine cumhachdach, na biodh e 'na ro-chùram oirbh cionnus no ciod a fhreagras sibh, no ciod a their sibh :

12 Oir teagaisgidh an Spiorad naomh dhuibh, anns an uair sin féin, na nithe a's còir dhuibh a ràdh.

13 Agus thubhaint neach àraigheadh do'n t-sluagh ris, A mhaighstir, abairri m'bhràth-

air an oighreachd a roinn riom.

14 Agus thubhairt e ris, A dhuine, cò a chuir mise a'm' bhreitheamh, no a'm' fhearr-roinn os bhur ceann?

15 Agus thubhairt e riu, Thugaibh an aire, agus gleidh-ibh sibh féin o shannt: oir cha'n ann am mòr-phailteas nan nithe a ta e sealbhachadh tha beatha an duine.

16 Agus labhair e cosamhlachd riu, ag ràdh, Thug fearann duine shaoibhir àraidh bàrr pailte uait:

17 Agus smuainich e ann féin, ag ràdh, Ciod a ni mi, a chionn nach 'eil agam ait anns an cruinnich mi mo thoraidh?

18 Agus thubhairt e, Ni mi so: leagaidh mi mo shaibhlean, agus togaidh mi saibhlean a's mò; agus cruinnichidh mi annta sin mo thoraidh uile, agus mo mhaoin.

19 Agus their mi ri m' anam, Anam, a ta agad mòran do nithibh maithe air an tasgaidh fa chomhair mòrain bhliadhna; gabh fois, ith, òl, agus bi subhach.

20 Ach thubhairt Dia ris, Amadain, air an oidhche so féin iarrar t'anam uait: an sin cò dha a bhuineas na nithe sin a dh'ulluich thu?

21 Is ann mar sin a ta an ti a thaisgeas ionmhas dha féin, agus nach 'eil saoibhir a thaobh Dhé.

22 Agus thubhairt e r'a dheisciobluibh, Uime sin a ta mise ag ràdh ribh, na biodh ro-chùram oirbh mu thim-chioll bhur beatha, ciod a dh'itheas sibh; no mu thim-chioll bhur cuirp, ciod a chuireas sibh umaibh.

23 Is mò a' bheatha na 'm biadh, agus an corp na'n teudach.

24 Thugaibh fa'near na fithich: oir cha'n 'eil iadsan a' cur no buain; cha'n 'eil aca tigh-tasgaidh no sabhal; agus a ta Dia 'gam beathachadh: Cia mòr is fearr sibhse na an eunlaith?

25 Agus cò agaibh-sa, le ro-chùram, is urrainn aon làmh-choille¹ a chur r'a àirde féin?

26 Mur 'eil sibh uime sin comasach air an ni a's lugha a dheanamh, c'ar son a ta sibh ro chùramach mu nithibh eile?

27 Thugaibh fa'near na lilighean, cionnus a ta iad a' fàs: cha'n 'eil iad a' saoith-reachadh, no a' sniomh: gidheadh a ta mi ag ràdh ribh, nach robh Solamh féin 'na ghlòir uile, air a sgeadachadh mar aon diubh so.

28 Agus ma tha Dia mar sin a' sgeadachadh an fheoir, a ta 'n diugh sa' mhachair, agus am màireach air a thilgeadh san àmhuinn; nach mòr is mò a sgeadaicheas e sibhse, O dhaoine air bheag creidimh?

29 Uime sin na iarraibh-sa ciod a dh'itheas sibh, no ciod a dh'òlas sibh, agus na bithibh amharusach.

30 Oir na nithe so uile ta Cinnich an t-saoghal ag iarrайдh: ach a ta fhios aig bhur n-Athair-sa gu bheil feum agaibh air na nithibh sin.

31 Ach iarraibh-sa rioghachd Dhé, agus cuirear na nithe so uile ribh.

¹ bhan-lamh.

LUCAS XII.

32 Na biodh eagal ort, a threud bhig; oir is e deadh thoil bhur n-Athar an rioghachd a thoirt duibh.

33 Reicibh na bheil agaibh, agus thugaibh déirc uaibh: deanaibh dhuibh féin sporain nach fás sean, ionmhas nach teirig anns na nèamhaibh, far nach tig gaduiche am fagus, agus nach truaill an reudan¹.

34 Oir ge b'e àit am bheil bhur n-ionmhas, an sin bithidh bhur cridhe mar an ceudna.

35 Biadh bhur leasraidh crioslaichte mu'n cuairt, agus *bhur* lòchrain air an lasadh;

36 Agus sibh féin cosmuil ri daoinibh a ta feitheamh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n cuir se e os ceann na bheil aige.

37 Is beannaichte na seirbhisich sin, a gheibh an Tighearna, 'nuair a thig e, ri faire: gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n crioslaich se e féin mu'n cuairt, agus gu'n cuir e 'nan suidhe iad chum bìdh, agus gu'n tig e mach agus gu'n dean e frithealadh dlioibh.

38 Agus ma thig e san dara faire, no ma thig e san treas faire, agus gu'm faigh e *iad* mar sin, is beannaichte na seirbhisich sin.

39 Agus biadh cinnt agaibh air so, nam biadh fhios aig fear an tighe cia an uair anns an tigeadh an gaduiche, gu'n deanadh e faire, agus nach fulgeadh e a thigh a bhi air a tholladh troimh.

40 Bithibh-sa uime sin

deas mar an ceudna: oir thig Mac an duine 'nuair nach saoil sibh.

41 Agus thubhairt Peadar ris, A Thighearn, an ann ruinne a ta thu labhairt a' chosamhlachd so, no ris gach uile?

42 Agus thubhairt an Tighearn, Cò e uime sin an stiùbhard firinneach agus glic sin, a chuireas a Thighearn os ceann a theaghlaich, a thoirt *doibh* an cuibhrionn bidh 'na àm féin?

43 Is beannaichte an seirbhiseach sin, a gheibh a Thighearn, an uair a thig e, a' deanamh mar sin.

44 Gu firinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu'n cuir se e os ceann na bheil aige.

45 Ach ma their an seirbhiseach sin 'na chridhe, Tha mo Thighearn a' cur dàile 'na theachd; agus ma thòisicheas e air na h-òglaich agus na banòglaich a bhualadh, agus itheadh, agus òl, agus a bhi air mhisg:

46 Thig Tighearn an t-seirbhisich sin ann an là nach 'eil sùil aige ris, agus ann an uair nach fios da, agus gearrайдh e 'na bhloighdibh e², agus bheir e a chuibhrionn da maille ris na mi-chreidich.

47 Agus an seirbhiseach sin d'am b'aithe toil a mhaighstir, agus nach d'ulluich e *fein*, agus nach d'rinn a réir a thoile, buailear e le mòran bhuillean.

48 Ach an ti do nach b'aithe, agus a rinn nithe a b'airidh air buillibh, buailear esan le beagan *do bhuillibh*. Oir gach neach d'an d'thug-

¹ leemann.

² sgaraidh e uaith e.

LUCAS XIII.

adh mòran, iarrar mòran uaith : agus ge b'e ri 'n d'-earbadh mòran, iarrar an tuilleadh air.

49 Thàinig mise a chur teine air an talamh, agus ciod is àill leam, ma ta e cheana air fhadadh.

50 Ach a ta baisteadh agam ri bhi air mo bhaisteadh leis, agus cionnus a ta mi air mo theannadh gus an coimhlionar e!

51 Am bheil sibh a' saoil-sinn gu'n d'thàinig mise a thoirt sithe air an talamh? ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh, ach aimhreit.

52 Oir bithidh a so suas cuignear an aon tigh air an roinu, triuir an aghaidh dithis, agus dithis an aghaidh triuir.

53 Bithidh an t-athair air a roinn an aghaidh a' mhic, agus am mac an aghaidh an athar ; a' mhàthair an aghaidh na nighinn, agus an nighean an aghaidh na màthar ; a' mhàthair-chéile an aghaidh mnà a mic, agus bean a' mhic an aghaidh a màthar-chéile.

54 Agus thubhairt e mar an ceudna ris an t-sluagh, 'Nuair a chi sibh neul ag éirigh san àird an iar, air ball their sibh, A ta fras a' teachd ; agus a ta e mar sin.

55 Agus an uair a chi sibh a' ghaoth á deas a' séideadh, their sibh, Bithidh teas ann ; agus a ta e tachairt.

56 A chealgairean, is aithne dhuibh breth a thoirt air aghaidh nan speur, agus na talmhainn ; ach cionnus nach 'eil sibh a' toirt breth air an aiinsir so ?

57 Agus c'ar son nach 'eil

sibh eadhon uaibh féin a' breithneachadh an ni sin a ta ceart ?

58 'Nuair a théid thu maille ri d' eascairaid chum an uachdarain, dean dichioll san t-slighe air bhi air do shaoradh uaith' ; air eagal gu'n tarruing e chum a' bhreith-eimh thu, agus gu'n toir am breitheamh thairis do'n mhaor thu, agus gu'n tilg am maor am priosan thu.

59 A ta mi ag ràdh riut, nach téid thu mach as a sin, gus an ioc thu eadhon a' pheghinn dheireannach.

CAIB. XIII.

1 *Shearmonaich Criosd aithreachas o'n sgrios a thàinig air na Galiléach, agus air muinntir eile.* 6 *Cosamhlachd na craoibhe-fhág gu'n toradh.* 11 *Shlànúich Criosd bean a bha air a cromadh le h-encaill phiantaich rè ochd bliadhna deug.*

A GUS bha làthair san àm sin daoine àraidh a dh-innis dha mu thimchioll nan Galiléach, muinntir a mheasg Pilat am fuli maille r'an iobairtibh.

2 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' saoil-sinn gu'n robh na Galiléach sin 'nam peacaich ni's mó na na Galiléach uile, air son gu'n d'fhlulaing iad a leithid so ?

3 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh : ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

4 No na h-ochd fir dheug sin air an do thuit an tùr ann an Siloam, agus a mharbh iad, an saoil sibh gu'n robh iadsan 'nam peacaich² os ceann nan uile dhaoine a

¹ air a bhi rèidh ris.

² seichneinibh.

LUCAS XIII.

bha 'nan còmhnuidh an Ierusalem?

5 Ni h-eadh, a ta mi ag ràdh ribh: ach mur dean sibhse aithreachas, sgriosar sibh uile mar an ceudna.

6 Labhair e mar an ceudna an cosamhlachd so: Bha aig duine àraidih crann-fige suidhichte 'na ghàradh fiona¹: agus thàinig e ag iaraidh toraidh air, agus cha d-fhuair e.

7 An sin thubhairt e ris a' ghàradair², Feuch, a ta mi rè thri bliadhna a' teachd a dh'iarraidih toraidh air a' chrann-fhìge so, agus cha 'n 'eil mi faotainn a bheag: gearr sìos e, c'ar son a ta e fasachadh na talmhainn?

8 Agus fhreagair esan agus thubhairt e ris, A Thighearna, leig leis air a' bhliadhna so mar an ceudna, gus an cladhaich mi m'a thimchioll, agus gu'n cuir mi aolach³ m'a bhun:

9 Agus ma ghiùlaineas e toradh, is maith sin: ach mur giùlain, 'na dhéigh sin gearr-aidh tu sìos e.

10 Agus bha e a' teagast an aon do na sionagogaibh air an t-sàbaid.

11 Agus, feuch, bha bean àraidih a lùthair aig an robh spiorad anmhuiinneachd rè ochd bliadhna deug, agus bha i air a cromadh ri chéile, agus gun chomas aice air chor sam bith i féin a dhìreachadh.

12 Agus an uair a chunn-aic Iosa i, ghairm e d'a ionnsuidh i, agus thubhairt e rithe, A bhean, tha thu air

d' fhuasgladh⁴ o d' anmhuiinneachd.

13 Agus chuir e a làmhan oirre; agus air ball⁵ rinneadh dìreach i, agus thug i glòir do Dhia.

14 Agus fhreagair uachdaran na sionagoig, agus e làn do fheirg air son gu'n d'rinn Iosa leigheas air là na sàbaid, agus thubhairt e ris an t-sluagh, Tha sè làithean anns an còir obair a dheanamh: orra so air an aobhar sin thigibh, agus bithibh air bhur leigheas, agus na b'ann air là na sàbaid.

15 An sin fhreagair an Tighearn e, agus thubhairt e, A chealgair⁶, nach fuasgail gach aon agaibh a dhamh no' asal o'n phrasaich, agus nach toir e gu uisge e air là na sàbaid?

16 Agus nach bu chòir a' bhean so, a ta 'na nighinn do Abraham, a cheangail Satan a nis rè ochd bliadhna deug, a bhi air a fuasgladh o'n chuibhreach so air là na sàbaid?

17 Agus an uair a thubhairt e na nithe sin, chuireadh a naimhdean uile gu näire; ach rinn an sluagh uile gairdeachas, air son nan uile nithe glòrmhor a rinneadh leis.

18 An sin thubhairt e, Co ris a ta rioghachd Dhé cos-mhuil? agus co ris a shamhlaicheas mi i?

19 Tha i cosmhuil ri gràinne do shiòl mustaird, a ghabh duine, agus a chuir e 'na ghàradh: agus dh'fhàs e, agus rinneadh craobh mhòr dheth; agus rinn eunlaith

¹ shlon-lios.
² innseir.

³ ghairdinear.
⁴ air do shaoradh.

⁵ san uair sin féin.
⁶ A chealgairean.

LUCAS XIII.

an athair nid 'na geug-aibh.

20 Agus thubhairt e a ris,
Co ris a shamhlacheas mi
rioghachd Dhé?

21 Tha i cosmhuil ri taois
ghoirt¹ a ghabh bean agus a
dh'fholach i an tri toinhas-
aibh mine, gus an do ghoirt-
icheadh an t-ionlan.

22 Agus chaidh e troimh²
gach caithir agus baile beag,
a' teagasg, agus a' gabhail
na slighe gu Ierusalem.

23 An sin thubhairt neach
àraidh³ ris, A Thighearn, an
tearc iad a shaorar? Agus
thubhairt esan riu,

24 Deanaibh spairn chruaidh
gu dol a stigh air a' gheata
chumhann: oir a ta mi ag
ràdh ribh, gu'n iarr mòran
dol a stigh, agus nach urr-
ainn iad.

25 O'n uaira dh'éireas fear
an tighe, agus a dhùineas e
'n dorus, agus a thòisicheas
sibhse air seasamh a muigh,
agus an dorus a bhualadh,
ag ràdh, A Thighearn, a
Thighearn, fosgail duinn; a-
gus air dhasan freagairt their
e ribh, Cha'n aithne dhomh
sibh, cò as a ta sibh:

26 An sin tòisichidh sibh
air a radh, Dh'ith sinn agus
dh'òl sinn a'd' làthair, agus
theagaing thu 'nar sràidibh.

27 Ach their esan, A ta mi
ag ràdh ribh, cha'n aithne
dhomh sibh, cò as a ta sibh;
imichibh uam uile, a luchd-
deanamh na h-eucorach.

28 An sin bithidh gul agus
giosgan fhiacal, an uair a chi-
sibh Abraham, agus Isaac,
agus Iacob, agus na fàidhean
uile ann an rioghachd Dhé,

agus sibh féin air bhur tilg-
eadh a mach.

29 Agus thig iad o'n àird
an ear, agus o'n àird an iar,
agus o'n àirde tuath agus
deas, agus suidhidh iad ann
an rioghachd Dhé.

30 Agus, feuch, a ta daoine
air dheireadh a bhitheas air
thoiseach, agus air thoiseach
a bhitheas air dheireadh.

31 Air an là sin féin thàinig
Phairisich àraidh d'a ionnsuidh,
ag ràdh ris, Gabh⁴ a
mach agus imich á so: oir
tha toil aig Herod do mharbh-
adh.

32 Agus thubhairt e riu,
Imichibh agus innsibh do'n
t-sionnach sin, Feuch, a ta
mi tilgeadh mach dheamhan,
agus a ta mi deanamh leigheas
an diugh, agus am màireach,
agus air an treas là bithidh
mi air mo dheanamh
foirfe.

33 Gidheadh, is éigin domh
imeachd an diugh agus am
màireach, agus an là 'na
dhéigh sin: oir cha'n fheud
e bhi gu'n cuirear fàidh gu
bàs a mach á Ierusalem.

34 A Ierusalem, a Ierusa-
lem, a mharbas na fàidhean,
agus a chlachas an dream a
chuirear a d' ionnsuidh: cia
minic a b'àill leam do chlann
a chruinneachadh, mar a
chruinncheas cearc a h-àlach
fuidh a sgiathaibh, agus cha
b'àill leibh!

35 Feuch, dh'fhàgadh bhur
tigh fàs agaibh: agus gu
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
nach faic sibh mise, gus an
tig an t-àm, anns an abair
sibh, Is beannaichte an ti a
thig an ainm an Tighearna.

¹ laibhin.   ² tre, trid.

³ àraid.

⁴ Theirig, Rach.

CAIB. XIV.

1 *Shlùnnich Criod neach air an robh a' mheud-bhronn, 7 theagaig e irioslaichd*. 16 *Le cosamhlachd na suipeir mòire, nochd e cionnus a bhios daoine saghalta, a ni tair air focal Dé, air an druideadh a mach à rioghachd uimh.*

A GUS tharladh, an tràth chaidh e gu tigh uachdarain àraidh do na Phairisich a dh'itheadh bìdh air là na sàbaid, gu'n robh iad a'deanamh geur-fhaire air.

2 Agus, feuch, bha duine àraidh 'na làthair air an robh a' mheud-bhronn¹.

3 Agus fhreagair Iosa, agus labhair e ris an luchd-lagha, agus ris na Phairisich, ag ràdh, Am bheil e cead-uchite leigheas a dheanamh air là na sàbaid?

4 Ach dh'fhan iadsan 'nan tosd, Agus air dha breith *air*, leighis se e, agus leig e uaith e:

5 Agus fhreagair e iadsan², ag ràdh, Cò agaibh-sa, ma thuiteas 'asal no a dhamh ann an slochd, nach tarruing a mach gu grad e air là na sàbaid?

6 Agus cha b'urrainn iad a fhreagairt a ris anns na nithibh sin.

7 Agus labhair e cosamhlachd³ riu-san a fhuair cuireadh, 'nuair a thug e fa'near mar a thagh iad na ceud àiteacha-suidhe, ag ràdh riu.

8 'Nuair a gheibh thu cuireadh o neach air bith chum bainnse, na suidh anns a' cheud àit; air eagal gu'n d' fhuair duine a's urramaiche na thusa cuireadh uaith;

9 Agus gu'n tig an ti a thug cuireadh dhuitse agus

dhàsan, agus gu'n abair e riut, Thoir àit do'n duine so; agus gu'n tòisich thusa an sin le näire air sudhe anns an àit a's isle.

10 Ach an uair a gheibh thu cuireadh, imich agus suidh anns an àit a's isle; chum, 'nuair a thig esan a thug cuireadh dhuit, gu'n abaire riut, A charaid, suidh suas ni's àirde: an sin gheibh thu urram an làthair na muinntir a ta 'nan suidhe air bord maille riut.

11 Oir ge b'e neach a dh' àrdaicheas e féin, islichear e; agus ge b'e neach a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

12 An sin thubhairt e ris an ti mar an ceudna a thug cuireadh dha, 'Nuair a ni thu dinneir no suipeir, na gairm do chàirdean, no do blàrraithre, no do luchd-dàimh, no do choimhearsnaich shaoibhir; air eagal gu'n toir iadsan mar an ceudna cuireadh dhuitse a ris, agus gu'm faigh thu a' chomain cheudna.

13 Ach an uair a ni thu cuirm⁴, gairm na bochdan, na daoine ciurramach, na bacaich, na doill:

14 Agus bithidh tu beannaithe, a chionn nach urrainn iad a' chomain cheudna thoirt duit: oir gheibh thu comain ann an aiseirigh nam firean.

15 Agus an uair a chual aon do na shuidh maille ris air bord na nithe sin, thubhairt e ris, Is beannaichte an ti sin a dh'itheas aran ann an rioghachd Dhé.

16 Ach thubhairt esan ris, Rinn duine àraidh suipeir

¹ dropsy. Sasg. ² labhair e riu a ris.

³ comhad, parabal. ⁴ feisd.

mhòr, agus thug e cuireadh do mhòran :

17 Agus chuir e a sheirbhiseach uaithe an àm na suipeir a ràdh ris a' mhuinntira fhuair cuireadh, Thigibh, oir a ta na h-uile nithe a nis ullamh.

18 Agus thòisich iad uile a dh'aon *ghuth* air an leithsgeul a ghabhail. Thubhairt an ceud fhear ris, Cheannaich mi fearann, agus is éigin domh dol a mach agus fhaicinn : tha mi ag guidhe ort, gabh mo lethsgeul.

19 Agus thubhairt fear eile, Cheannaich mi cùig cuing dhamh, agus a ta mi dol g'an dearbhadh : tha mi ag guidhe ort, gabh mo leithsgeul.

20 Agus thubhairt fear eile, Phòs mi bean, agus air an aobhar sin cha'n 'eil e 'n comas domh teachd.

21 Agus thàinig an seirbhiseach sin, agus dh'innis e na nithe sin d'a thighearn. An sin air gabhail feirge do fhear an tighe, thubhairt e r'a sheirbhiseach, Gabh a mach gu grad gu sràidibh agus gu caol-shràidibh a' bhaile, agus thoir a stigh an sòna bochdan, agus na daoine ciurramach, agus na bacailch, agus na doill.

22 Agus thubhairt an seirbhiseach, A Thighearn, rinneadh mar a dh'òrduish thu, gidheadh tha àite *falamh ann* fathast.

23 Agus thubhairt an Tigh-earna ris an t-seirbhiseach, Gabh a mach gus na rathaidibh mòra agus na gàrach-aibh, agus co-éignich iad gu teachd a steach, chum gu'm bi mo thigh air a lìonadh.

24 Oir a ta mi ag ràdh ribh,

nach blais aon do na daoinibh ud a fhuair cuireadh, do m'shuipeir-sa.

25 Agus bha sluagh mòr agimeachd maille ris : agus air dha tionndadh, thubhairt e ri,

26 Ma thig neach air bith a m' ionnsuidh-sa, agus nach fuathaich e 'athair, agus a mhàthair, agus a bhean-phòsda, agus a chlann agus a bhràithrean, agus a pheath-raichean, seadh, agus a bheatha mar an ceudna, cha'n 'eil e'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomh-sa.

27 Agus ge b'e neach nach giùlain a chrann-ceusaiddh, agus nach lean mise, cha'n 'eil e 'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomh-sa.

28 Oir cò am fear agaibhsa leis am miann dùr a thogail, nach suidh sìos air tùs, agus nach meas an costus, a dh'fheuchainn am bheil aige na chuireas crìoch air ?

29 Air eagal an déigh dha a bhunadh a leagadh, agus gun bhi comasach air crìoch a chur *air*, gu'n tòisich na huile a chi e ri fanoid air.

30 Ag ràdh, Thòisich an duine so air *tigh* a thogail, agus cha b'urrainn e a chriochnachadh.

31 No cò an righ, ag dol a mach dha gu cogadh an aghaidh righ eile, nach suidh sìos air tùs, agus nach gabh comhairle, a dh'fheuchainn an urrainn e le deich mile coinneamh a thoirt dàsan a ta teachd le fichead mile 'na aghaidh ?

32 No air bhi dhàsan fathast fad uaithe, cuiridh e teachd-airreachd a dh'iarraidh cumhachan sithe.

33 Mar sin mar an ceudna, gach neach agaibh-sa, nach tréig na h-uile nithe a ta aige, cha'n 'eil e'n comas da bhi 'na dheisciobul dhomhsa.

34 *Tha'n salann maith: ach ma chailleas an salann a bhlas, ciod e leis an deanar deadh-bhlasda e?*

35 Cha'n 'eil e iomchuidh chum na talmhainn, no chum an dùnain¹; *ach tilgidh daoine mach e. An ti aig am bheil cluasa chum éisd-eachd, éisdeadh e.*

CAIB. XV.

4 *Cosamhlachd na caorach caillte, 8 a' mhìl airgid, 11 agus a' mhic struidheil.*

A N sin thàinig na cìs-mhaoir uile agus na peacach am fagus da, chum éisd-eachd ris.

2 Agus rinn na Phairisich agus na sgrìobhaichean gearan, ag ràdh, Tha am fear so gabhail pheacach d'a ionnsuidh, agus ag itheadh maille riu.

3 Agus labhair esan an cosamhlachd so riu, ag ràdh,

4 Cò an duine dhìbhse aig am bheil ceud caora, ma chailleas e aon diubh, nach fàg an naoi deug agus an ceithir fishead anns an fhàsach, agus nach téid an déigh na caorach a chailleadh, gus am faigh e i?

5 Agus air dha a faotainn, cuiridh e air a ghuaillibh i le gairdeachas.

6 Agus an uair a thig e dhachaidh, gairmidh e a chàirdean agus a choimhearsnaich an ceann a chéile,

ag ràdh riu, Deanaibh gairdeachas maille rium-sa, a chionn gu'n d'fhuair mi mò chaora bha cailtte.

7 Mar sin, a ta mi ag ràdh ribh, gu'm bi aoibhneas, air nèamh air son aoin pheacaich a ni aithreachas, ni's mò na air son naoi deug agus ceithir fishead fìrean, aig nach 'eil feum air aithreachas.

8 No cò a' bhean aig am bheil deich buinn airgid, ma chailleas i aon bhonn diubh, nach las coinneal, agus nach sguab an tigh, agus nach iarr gu dìchiollach gus am faigh i e?

9 Agus air dhi fhaotainn, gairmidh i a ban-chairdean agus a ban-choimhearsnaich an ceann a chéile, ag ràdh, Deanaibh gairdeachas leamsa, oir fhuair mi am bonn a chaill mi.

10 Mar an ceudna a ta mi ag ràdh ribh, A ta gairdeachas an làthair aingle Dhé, air son aoin pheacaich a ni aithreachas.

11 Agus thubhaint e, Bha aig duine àraidh dithis mhac :

12 Agus thubhaint am *mac a b' òige* dhiubh *r'a* athair, Athair, thoir dhomh-sa a' chuid-roinn a thig *orm* do *d'* mhaoin. Agus roinn e eatorra a bheathachadh.

13 Agus an déigh beagain do làithibh, chruinnich am mac a b' òige a chuid uile, agus ghabh e a thurus do dhùthaich fad air astar, agus an sin chaith e a mhaoin le beatha struidheasaich².

14 Agus an uair a chaith e a chuid uile, dh'éirich gorta ro mhòr san tir 'sin; agus

¹ òtrach.

² ana-caithtich.

thòisich e ri bhi ann an uireasbhuidh.

15 Agus chaidh e agus cheangail se e féin ri aon do shaor-dhaoinibh na dùthchaisin; agus chuir e d'a fhearrann e, a bhiadhadh¹ mhuc.

16 Agus bu mhiann leis a bhrù a lionadh do na plaosgaibh² a bha na mucan ag itheadh; ach³ cha d' thug neach air bith dha.

17 Agus an uair a thàinig e d'a ionnsuidh⁴ féin, thubhairt e, Cia lion do luchdtuarasdail m'athar-sa aig am bheil aran gu leoir⁵ agus r'a sheachnad, 'nuair a ta mise a' bàsachadh le gorta?

18 Eiridh mi, agus théid mi dh'ionnsuidh m'athar, agus their mi ris. Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaitheanais, agus a'd' làthair-sa.

19 Agus cha'n airidh⁶ mi tuilleadh gu'n goirte do mhac-sa dhiom: dean mi mar aon do d' luchd-tuarasdail.

20 Agus dh'éirich e, agus chaidh e dh'ionnsuidh 'athar. Ach air dha bhi fathast fad uaith, chunnait 'athair e, agus ghabh e truas mòr *dheth*, agus ruith e, agus thuit e air a muineal, agus phòg se e.

21 Agus thubhairt am mac ris, Athair, pheacaich mi an aghaidh fhlaitheanais, agus a'd' làthair-sa, agus cha'n airidh mi tuilleadh gu'n goirte do mhac dhiom.

22 Ach thubhairt an t-athair r'a sheirbhisich, Thug-aibh a mach a' chulaidh a's fearr, agus cuiribh uime i;

agus cuiribh fàinne air a làimh, agus brògan air a choaibh.

23 Agus thugaibh an so an laogh biadhta, agus marbh-aibh e; agus itheamaid agus biomaid subhach:

24 Oir bha mo mhac so marbh, agus tha e beò a rìs; bha e cailte, agus fhuaradh e. Agus thòisich iad air bhi subhach.

25 A nis bha a mhac bu shine mach san fhearann: agus an uair a thàinig e, agus a thàr⁷ e am fagus do'n tigh, chual e an ceòl agus an dannsa.

26 Agus ghairm e d'a ionnsuidh aon do na h-òglach, agus dh'friosraich e ciod bu chiall do na nithibh sin.

27 Agus thubhairt esan ris, Thàinig do bhràthair; agus mharbh t'athair an laogh biadhta, a chionn gu'n d'fhuaire e rìs slàn fallain e.

28 Agus ghabh esan fearg, agus cha b'aill leis dol a stigh: air an aobhar sin thàinig 'athair a mach, agus chuir e impidh air.

29 Ach fhreagair esan agus thubhairt e r'a athair, Feuch, a ta mise a' deanamh seirbhis duit an uiread so do bhliadh-nachaibh, agus uair air bith cha do bhris mi t'àithne, gidheadh cha d' thug thu meann riamh dhomh, chum gu'm bithinn subhach maille ri mo chàirdibh.

30 Ach an uair a thàinig do mhac so, a dh'ith suas do bheathachadh maille ri striop-aichibh, mharbh thu an laogh biadhta dha.

¹ *bhuachailleachd.*

² *cochallaibh.*

¹⁴⁵

³ *oir.*

⁴ *thuige, chuige.*

⁶ *cha'n fhiù.*

⁵ *leòr.*

⁷ *tharruing.*

31 Agus thubhairt e ris, A mhic, tha thusa a ghnáth maille rium, agus na h-uile nithe a's leamsa, is leatsa *iud.*

32 Bu choir dhuinn a bhi subhach, agus aoibhneach; oir bhad do bhràthair so marbh, agus tha e beò a ris; agus bha e caillte, agus fhuaradh e.

CAIB. XVI.

1 Cosamhlachd an stiùbhaird eucorach. 14 Chronuich Criod cealg nam Phaireach sauntach. 19 Cosamhlachd a' ghéocair shaoibhir, agus an duine bhochd Lasarus.

AGUS thubhairt e mar an ceudna r'a dheisciobluibh, Bha duine saoibhir àraidh ann aig an robh stiùbhard; agus chasaideadh ris e, mar neach a bha deanamh ana-caithidh air a mhaoin.

2 Agus ghairm se e, agus thubhairt e ris, Ciod e so a ta mi cluintinn mu d' thim-chioll? thoir cunntas air do stiùbhardachd; oir cha'n fheud thu bhi ni's faide a' d' stiùbhard.

3 An sin thubhairt an stiùbhard ann féin, Ciod a ni mi? oir a ta mo mhaighstir a' toirt na stiùbhardachd uam: cha'n urrainn mi ruamhar a dheanamh, is nár leam déirc iarraidh.

4 A ta fhios agam ciod a ni mi, chum 'nuair a chuirear as an stiùbhardachd mi, gu'n gabh iad a steach d'an tigh-ibh mi.

5 Agus air dha gach aon diubhsan air an robh fiachan aig a Thighearn a ghairm d'a ionnsuidh, thubhairt e ris a' cheud fhear, Cia meud a ta aig mo Thighearn ortsa?

6 Agus thubhairt esan,

Ceud tomhas¹ oladh. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgriobhadh, agus suidh sios gu h-ealamh, agus sgrìobh leth-cheud.

7 An sin thubhairt e ri fear eile, Agus cia meud a ta *aig* ortsa? Agus thubhairt esan, Ceud tomhas² cruithneachd. Agus thubhairt e ris, Gabh do sgriobhadh, agus sgrìobh ceithir fichead.

8 Agus mhol an Tighearn an stiùbhard eucorach, do bhrigh gu'n d'rinn e gu glic: oir a ta clann an t-saoghal so 'nan ginealach féin ni's glice na clann an t-soluis.

9 Agus a tà mise ag ràdh ribh, Deanaibh dhuibh féin càirdean le Mamon na h-eucorach; chum 'nuair a shiubhlas sibh³, gu'n gabhar sibh do àitibh-còmhnuidh siorruidh.

10 An ti a ta firinneach anns an ni a's lugha, tha e firinneach mar an ceudna ann am mòran; agus an ti a ta eucorach anns an ni a's lugha, tha e eucorach ann am mòran mar an ceudna.

11 Air an aobhar sin, mur robh sibh firinneach anns an t-saoibhreas eucorach, cò a dh'earbas ribh an *saoibhreas* fior?

12 Agus mur robh sibh firinneach ann an cui'd duine eile, cò a bheir dhuibh an ni a's leibh féin?

13 Cha'n 'eil seirbhiseach sam bith comasach air seirbhis a dheanamh do dhà thighearn; oir an dara cui'd fuath-aichidh e aon diubh, agus bheir e gràdh do'n fhear eile; no gabhaidh e le aon

diubh agus ni a tàir air an fhear eile. Cha'n 'eil sibh comasach air seirbhis a dheananmh do Dhia agus do Mhamon.

14 Agus chuala na Phairisich, a bha sanntach, na nithe sin uile : agus rinn iad fanoid air.

15 Agus thubhaint e riu, Is sibhse an dream a ta 'gur fireanachadh féin am fianuis dhaoine ; ach is aithne do Dhia bhur cridheachan : oir an ni sin a ta ro mheasail aig daoinibh, is gràineileachd e am fianuis Dé.

16 Bha an lagh agus na fàidhean ann gu teachd Eoin : o sin tha rioghachd Dhé air a searmonachadh¹, agus a ta gach duine a' dol le dian stri a steach innte.

17 Agus is usadh do nèamh agus do'n talamh dol thairis, na do aon lide do'n lagh tuiteam.

18 Gach neach a chuireas uaithe a bhean, agus a phòsas bean eile, tha e deanamh adhaltrannais : agus ge b'e neach a phòsas a bhean a chuireadh air falbh o a fear, tha e deanamh adhaltrannais.

19 Bha duine saoibhir àraighe ann, a bha air a sgeadachadh le purpur² agus lion-eudach grinn, agus bha e caitheadh a bheatha gach là gu sòghaille mòr-ghreadhnachas:

20 Agus bha duine bochd àraighe ann, d'am b'ainm Lazarus, a chuireadh 'na luidhe aig a dhorus, làn do chreuchdaibh,

21 Agus bu mhiann leis bhi air a shàsuchadh leis an sbruileach a bha tuiteam o

bhord an duine shaoibhir ; seadh, agus thàinig na madraidih agus dh'imlich iad a chreuchdan.

22 Agus tharladh gu'n d'fhuair an duine bochd bàs, agus gu'n do ghiùlaineadh leis na h-ainglibh e gu uchd Abrahaim : fhuair an duine saoibhir bàs mar an ceudna, agus dh'adhlaiceadh e.

23 Agus ann an ifrinн thog e suas a shùilean air dha bhi ann am piantaibh, agus chunnaic e Abraham, fad uaith, agus Lazarus 'na uchd.

24 Agus ghlaodh e, agus thubhaint e, Athair Abrahaim, dean tròcair orm, agus cuir Lazarus, chum gu'n tum e bàrr a mheoir ann an uisge, agus gu'm fuaraich e mo theangadh ; oir a ta mi air mo ro phianadh san lasair so.

25 Ach thubhaint Abraham, A mhic cuimhnich gu'n d'fhuair thusa do nithe maithe ri àm dhuit bhi beò, agus Lazarus mar an ceudna droch nithe : ach a nis a ta esan a' faotainn sólais, agus a ta thusa air do phianadh.

26 Agus a bhàrr air so uile, tha doimhne mhòr air a cur eadar sinne agus sibhse, air chor agus iadsan le am b'àill dol á so do 'ur ionnsuidh-sa, nach 'eil e 'n comas doibh ; agus nach mò tha e 'n comas do aon neach teachd as sin d' ar n-ionnsuidh-ne.

27 An sin thubhaint e, Uime sin tha mi a' guidhe ort, athair, gu'n cuireadh tu e gu tigh m'athar :

28 Oir a ta cuignear bhràithrean agam ; chum gu'n tor e fianuis doibh, air

eagal gu'n tig iadsan mar an ceudna do'n ionad ro phiantach so.

29 Thubhairt Abraham ris, Tha Maois agus na fàidhean aca, éisdeadh iad riusan.

30 Agus thubhairt esan, Ni h-eadh, Athair Abrahaim : ach ma théid neach d'an ionnsuidh o na marbhaibh, ni iad aithreachas.

31 Agus thubhairt e ris, Mur éisd iad ri Maois agus ris na fàidhibh, cha mhò a chreideas iad, ged éireadh neach o na marbhaibh.

CAIB. XVII.

1 Theagaisg Criostd gur còdir dhuinn aobhar oilbheim a sheachnuadh, 3 agus maitheanas a thoirt d'a chéile; 6 nochd e mòr-chumhachd bòchreidimh: 7 tha sinne jo cheangal do Dhia, ach cha'n eil esan mar sin d'kinne.

A N sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cha'n fheudar nach tig oilbheuman : ach is an - aoibhinn dasan troimh an tig iad.

2 B'fhearr dha gu'm biodh clach-mhuilinn air a crochadh m'a muineal, agus gu'm biodh e air a thilgeadh san fhairge, na gu'n tugadh e oilbheum¹ do aon neach do'n mhuinnitir bhig so.

3 Thugaibh an aire dhuibh féin : ma pheacaicheas do bhràthair a'd' aghaidh, cronuich e ; agus ma ghabhas e aithreachas, thoir maitheanas da.

4 Agus ma pheacaicheas e a'd' aghaidh seachd uairean san là, agus gu'm pill e riut seachad uairean san là, ag ràdh, Tha aithreachas orm ; thoir maitheanas da.

5 Agus thubhairt na h-

abstoil ris an Tighearn, Meud-aich ar creidimh.

6 Agus thubhairt an Tighearn, Nam biodh agaibh creidimh mar ghràinne do shiòl mustaird, theireadh sibh ris a' chraoibh Shicamin so, Bi air do spionadh as do fhreumhaibh, agus bi air do shuidheachadh sa' chuan ? agus bhitheadh i ùmhal duibh.

7 Ach cò agaibh-se aig am bheil seirbhiseach a' treabhadh, no ri buachailleachd, a their ris, an déigh dha teachd a steach o'n fhearann, Thig air ball, agus suidh sìos chum bìdh ?

8 Agus nach dòchadh e ràdh ris, Ulluich ni a ghabhas mise gu m' shuipeir, agus crioslaich thu féin, agus fritheil domh, gus an ith agus an òl mi ; agus 'na dhéigh sin ithidh agus òlaidh tusa ?

9 An toir e buidheachas do'n t-seirbhiseach sin do bhrìgh gu'n d'rinn e na nithe a dh'orduicheadh dha ? cha saoil mi gu'n toir.

10 Mar sin sibhse, 'nuair a ni sibh na h-uile nithe a dh'áithneadh dhuibh, abraibh, Is seirbhisich neo-tharbhach sinn : oir rinn sinn a mhàin an ni bu dligheach dhuinn a dheanamh.

11 A nis, ag dol suas da gu Ierusalem, chaiddh e troimh mheadhon Shamaria agus Ghalile².

12 Agus an uair a bha e dol a stigh do bhaile àraighe, thachair deichnear dhaoine air a bha 'nan lobhair, a sheas fad uaith :

13 Agus thog iad suas an

¹ aobhar tuisliadh.

² eadar Samaria agus Galile.

LUCAS XVII.

guth, ag ràdh, Iosa, a mhaigh-stir, dean tròcair oirnn.

14 Agus an uair a chunn-aic e iad, thubhairt e riu, Imichibh, nochdaibh sibh féin do na sagartaibh. Agus agimeachd dhoibh, ghlanadh iad.

15 Agus an uair a chunn-aic aon diubh gu'n do leighiseadh e, phill e air ais, a' toirt glòire do Dhia le guth àrd,

16 Agus thuit e air aghaidh aig a chosaibh-san, a' toirt buidheachais da : agus bu Shamaritanach e.

17 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Nach do ghlanadh deichnear ? ach an naoinear, c'ait am bheil iad ?

18 Cha d'fhuaradh a phill a thoirt glòire do Dhia, ach an coigreach so.

19 Agus thubhairt e ris, Eirich, imich ; shlànúich do chreidimh thu.

20 Agus an uair a dh-fheòraich na Phairisich dheth, c'uin a thigeadh rioghachd Dhé, fhreagair e iad agus thubhairt e, Cha tig rioghachd Dhé air chor gu mothainchean i¹.

21 Cha mhò a their iad, Feuch an so, no, Feuch an sin : oir feuch, a ta rioghachd Dhé an taobh a stigh dhibh².

22 Agus thubhairt e ris na deisciobluibh, Thig na làith-ean anns am miannach leibh aon do làithibh Mhic an duine fhaicinn, agus cha'n fhaic sibh e.

23 Agus their iad ribh, Feuch an so, no, Feuch an sud : na rachaibh, agus na leanaibh iad.

24 Oir mar a ta an dealanach a dhealraigheas o aon ionad fo nèamh, a' soillseachadh gus an ionad eile fo nèamh, mar sin a bhitheas Mac an duine mar an ceudna 'na là féin.

25 Ach is éigin da air tùs mòran do nithibh fhulang, agus a bhi air a dhiultadh leis a' ghinealach so.

26 Agus mar a bha e ann an làithibh Noe, mar sin mar an ceudna bithidh e ann an làithibh Mhic an duine :

27 Bha iad ag itheadh agus ag òl, a' pòsadh agus air an toirt am pòsadh, gus an là an deachaidh Noe a steach do'n àirc : agus thàinig an dìle³, agus sgrios i iad uile.

28 Ambuil fòs mar a thachair ann an làithibh Lot ; bha iad ag itheadh agus ag òl, a' ceannach agus a' reiceadh, a' planndachadh agus a' togail aitreibh :

29 Ach air an là sin féin anns an deachaidh Lot a mach á Sodom, fhrassadh teine agus pronnasag o nèamh, agus sgrios e iad uile.

30 Is ann mar sin a bhitheas anns an là am foillsichear Mac an duine.

31 Ann an là sin, an ti bhios air mullach an tighe, agus 'airneis anns an tigh, na tigeadh e nuas gu a toirt leis : agus an ti a ta sa' mhachair, na pilleadh esan air ais mar an ceudna.

32 Cuimhnichibh bean Lot.

33 Ge b'e neach a dh-iarras a bheatha féin a thèarnadh, caillidh e i ; agus ge b'e neach a chailleas a bheatha, gleidhidih esan i.

¹ gu mothainchean dh.

² cheana 'nur measg.

³ tuil.

LUCAS XVIII.

34 A ta mi ag ràdh ribh, anns an oidhche sin bithidh dìthis dhaoine san aon leabaidh; gabhar aon diubh, agus fàgar am fear eile.

35 Bithidh dìthis bhan a' bleath¹ cuideachd; gabhar aon diubh agus fàgar a' bhean eile.

36 Bithidh dìthis dhaoine anns a' mhachair; gabhar aon diubh agus fàgar am fear eile.

37 Agus fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, C'ait, a Thighearn? agus thubhairt esan riù, Ge b'e àit *am bi* an corp, an sin cruinnichear na h-iolairean.

CAIB. XVIII.

1 *Muthimchioll na bantraich liosda.*
9 *Mu'n i hairiseach agus mu'n chis-mhaor.* 18 *B'aill le uachdaran àraidh Criod a leantuin, ach a ta e air a bhacadh le a shaoibhreas.* 31 *Roimh - innis Criod a bhàs.*

A GUS labhair e cosamhlachd riù, a' nochdadhbh gur còir urnuigh a dheanamh a ghnàth, agus gun fhannachadh²;

2 Ag ràdh, Bha breitheamh ann am baile àraidh, air nach robh eagal Dé, agus aig nach robh urram do dhuine:

3 Agus bha bantrach àraidh sa' bhaile sin, agus thàinig i d'a ionnsuidh, ag ràdh, Cum còir riùm an aghaidh mo nàmhaid.

4 Agus cha b'aill leis rè tamuill: ach 'na dhéigh sin thubhairt e ann séin, Ged nach 'eil eagal Dé orm, no urram agam do dhuine;

5 Gidheadh air son gu bheil a' bhantrach so cur dragha orm, cumaidh mi còir rithe,

air eagal le a sìr-theachd gu'n sgithich i mi.

6 Agus thubhairt an Tigh-earn, Eisdibh ciod a ta am breitheamh eucorach ag ràdh.

7 Agus nach dean Dia dioghaltas air son a dhaoine taghta féin, a ta ag éigheach ris a là agus a dh'oidhche, ged tha e fad-fhulangach mu'n timchioll?

8 A ta mi ag ràdh ribh gu'n dean e dioghaltas air an son gu luath. Gidheadh, an uair a thig Mac an duine, am faigh e creidimh air an talamh?

9 Agus labhair e an cosamhlachd so ri dream àraidh a bha 'g earbsadh asda séin gu'n robh iad 'nam fireanaibh, agus a bha deanamh tàir air dream eile:

10 Chaidh dìthis dhaoine suas do'n teampull a dheanamh urnuigh; fear diubh 'na Phairiseach, agus am fear eile 'na chis-mhaor.

11 Sheas am Phairiseach leis séin, agus rinn e urnuigh mar so, A Dhé, tha mi toirt buidheachais duit nach 'eil mi mar a ta daoine eile, 'nan luchd-foireigin, eucorach, adhaltrannach, no eadhon mar an cis-mhaor so.

12 Tha mi a' trasgadh³ dà uair san t-seachduin, tha mi toirt deachaimh as na h-uile nithibh a ta mi sealbhachadh.

13 Agus air seasamh do'n chis-mhaor fad air ais, cha b'aill leis fiù a shùl a thogail suas gu nèamh, ach bhual e 'uchd, ag ràdh, A Dhia, dean tròcair ormsa ta am pheacach.

¹ meileadh.

² sgùitheachadh.

³ trosgadh.

14 A ta mi ag ràdh ribh, gu'n deachaidh am fear so sios d'a thigh air fhirean-achadh *ni's mò* na'm fear ud eile : oir ge b'e neach a dh'-àrdaicheas e féin, islichear e ; agus ge b'e a dh'islicheas e féin, àrdaichear e.

15 Agus thug iad d'a ionnsuidh mar an ceudna naoidheana, chum gu'm beanadh e riu : agus an uair a chunnait na deisciobuil *so*, chronuich siad iad.

16 Ach air do Iosa an gairm d'a ionnsuidh, thubhairt e, Fulgibh do na leanabaibh teachd a m' ionnsuidh-sa, agus na bacaibh iad ; oir is ann d'an leithidibh *so* a ta rioghachd Dhé.

17 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, ge b'e nach gabh rioghachd Dhé mar leanabh beag, nach téid e air chor sam bith a steach innte.

18 Agus dh'fheòraich uachdaran àraidih dheth, ag radh, A mhaighstir mhaith, ciod a ni mi chum gu sealbh-aich mi a'bheatha mhaireannach ?

19 Agus thubhairt Iosa ris, C'ar son a ghoireas tu maith dhiom-sa ? cha'n 'eil neach sam bith maith ach a h-aon, *eadhon* Dia.

20 Is aithne dhuit na h-àitheanta, Na dean adh-altrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na toir fianuis bhréige, Thoir urram¹ do t'-athair agus do d' mhàthair.

21 Agus thubhairt esan, Choimhid mi iad sin uile o m' òige.

22 Agus an uair a chual Iosa *so*, thubhairt e ris, Tha

aon ni fathast a dh'uireas-bhuidh ort ; reic na h-uile nithe a ta agad, agus roinn air na bochdaibh, agus bithidh agad ionmhas air nèamh ; agus thig, *agus* lean mise.

23 Agus an uair a chual e so, bha e ro dhoilich ; oir bha mòr-bheartas aige.

24 Agus an uair a chunnait Iosa gu'n robh e làn turse, thubhairt e, Cia deacair dhoibhsan² aig am bheil saoibhreas, dol a steach do rioghachd Dhé !

25 Oir is usadh do chàmhail dol troimh chrò snàthaid, na do dhuiñe saoibhir dol a steach do rioghachd Dhé.

26 Agus thubhairt iadsan a chuala *so*, Cò ma seadh a dh'fheudas bhi air a shaoradh ?

27 Ach thubhairt esan, Na nithe a ta eu-comasach do dhaoinibh, tha iad comasach do Dhia.

28 An sin thubhai't Peadar, Feuch, thréig sinne na h-uile nithe, agus lean sinn thusa.

29 Agus thubhairt esan riu, Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil aon neach a thréig tigh, no pàrantar . no bràithrean, no bean-phòsda, no clann air son rioghachd Dhé,

30 Nach faigh mòran ni's mò anns an aimsir so a ta làthair, agus anns an t-saoghal a ta ri teachd, a' bheatha mhaireannach.

31 Agus ghabh e an dà fhear dheug d'a ionnsuidh, agus thubhairt e riu, Feuch, a ta sinn a' dol suas gu Ierusalem, agus bithidh na h-uile nithe a ta sgrìobhta leis na

¹ *ontoir.*

² *cruaidh orra-san.*

LUCAS XIX.

fàidhibh mu Mhac an duine,
air an coimhlionadh.

32 Oir bheirear thairis e do
na Cinnich, agus théid fanoid
a dheanamh air, agus mas-
luichear e, agus tilgear smug-
aid air :

33 Agus sgiùrsaidh agus
marbhaidh iad e : agus air an
treas là éiridh e a ris.

34 Agus cha do thuig iad-
san aon ni dhiubh so : agus
bha na briathra so foluichte
orra, agus chab'aithne dhoibh
na nithe a chaidh labhairt.

35 Agus tharladh, 'nuair a
dhruid e ri Iericho, gu'n robh
dall àraidh 'na shuidhe ri
taobh na slighe, ag iaraidh
dérce ;

36 Agus air cluinntinn an
t-sluaign a' dol seachad, dh'-
f hiosraich e ciod e so.

37 Agus dh'innis iad da,
gu'm b'e Iosa o Nasaret a bha
gabhail seachad.

38 Agus ghlaodh e, ag ràdh,
Iosa, Mhic Dhaibhidh, dean
tròcair orm.

39 Agus chronuich iadsan
a bha air thoiseach e, chum
gu'm biodh e 'na thosd : ach
bu mhòid gu mòr a ghlaodh
esan, A Mhic Dhaibhidh,
dean tròcair orm.

40 Agus air seasamh do
Iosa, dh'aithn e a thoirt d'a
ionnsuidh : agus an uair a
thàinig e am fagus da, dh'-
f hiosraich e dheth,

41 Ag ràdh, Ciod is àill
leat mise a dheanamh dhuit ?
agus thubhairt esan, a Thig-
earn, mi dh'fhaotainn mo
radhairc.

42 Agus thubhairt Iosa ris,
Faigh¹ do radharc : shlànuich
do chreidimh thu.

43 Agus air ball fhuair e
a radharc, agus lean se e, a'
toirt glòire do Dhia : agus
thug an sluagh uile cliù do
Dhia, 'nuair a chunnaic iad
so.

CAIB. XIX.

7 *Mu thimchioll Shacheuis a' chìs-
mhair.* 11 *Na deich puind a'rigid.*
28 *Mharcaich Criosd do Ierusalem
le greadhnachas ; 41 rinn e cavidh
air a son ; 45 thilg e mach an
luchd ceannachd agus reicidh as
an teampull.*

A GUS air do Iosa dol a
steach, chaidh e troimh
Iericho.

2 Agus, feuch, *bha* duine
ann d'am b'ainm Sacheus,
agus b'àrd chìs-mhaor esan,
agus bha e saoibhir :

3 Agus bha déidh aige air
Iosa fhaicinn, cò e ; agus cha
b'urrainn e air son an t-
sluaign, a chionn gu'n robh
e iosal 'na phearsa.

4 Agus ruith a roimhe, agus
streap e suas ann an craoibh
Shicamoir, chum gu faiceadh
se e ; oir bha e gus an t-slighe
sin a ghabhail.

5 Agus an uair a thàinig
Iosa chum an àite sin, air
dha amharc suas, chunnaic
se e, agus thubhairt e ris, A
Shacheuis, thig a nuas gu
grad ; oir is éigin domh-sa
stad an diugh aig do thigh.

6 Agus thàinig e nuas le
cabhaig, agus ghabh e ris gu
subhach.

7 Agus an uair a chunnaic
iad so, rinn iad uile gearan,
ag ràdh, Gu'n deachaidh e
steach air aoidheachd gu
duine a ta 'na pheachach.

8 Agus sheas Sacheus agus
thubhairt e ris an Tighearn,
Feuch, a Thighearn, a ta mi
toirt leth mo mhaoin do na
bochdaibh : agus ma thug

LUCAS XIX.

mi aon ni o neach air bith
le casaid bhréige¹, tha mi
toirt *dha* a cheithir uiread.

9 Agus thubhairt Iosa ris²,
Thàinig slàinte an diugh a
dh'ionnsuidh an tighe só, do
bhrigh gur mac do Abraham
esan mar an ceudna.

10 Oir thàinig Mac an
duine a dh'iarraidh agus a
thèarnadh an ni sin a bha
caillte.

11 Agus ag cluinnntinn nan
nithe sin dhoibh, chuir e ris,
agus labhair a cosamhlachd,
do bhrigh gu'n robh e am
fagus do Ierusalem, agus
gu'n do shaoil iadsan gu'm
biodh rioghachd Dhé air a
grad-fhoillseachadh.

12 Air an aobhar sin thubhairt
e, Chaidh duine uasal
àraidh do dhùthaich fad as a
dh'haotainn rioghachd *dha*
féin, agus a philltinn air ais.

13 Ach ghairm e a dheich
seirbhisich³, agus thug e
dhoibh deich puind, agus
thubhairt e riu, Cuiribh gu
buil iad, gus an tig mise.

14 Ach bha fuath aig
muinntir a dhùthcha *dha*,
agus chuir iad teachdaireachd
'na dhéigh, ag ràdh, Cha'n
aill leinn an duine so bhi 'na
righ oirnn.

15 A nis an uair a phill e
air ais, an déigh *dha* an rioghachd
fhaotainn, an sin dh'orduich e na seirbhisich ud
bhi air an gairm d'a ionnsuidh,
d'an d'thug e an t-airgiad, chum gu'm biodh
frios aige ciod a bhuanach
gach aon diubh leis a bhuiileachadh.

16 An sin thàinig an ceud

fhear, ag ràdh, A Thighearn,
bhuidhinn do phund deich
puind.

17 Agus thubhairt e ris, Is
maith, a dheadh sheirbhisich :
do bhrigh gu'n robh thusa
firinneach ann an ro bheagan,
biodh agad-sa uachdarان
achd air deich bailtibh.

18 Agus thàinig an dara
fear, ag ràdh, A Thighearn,
rinn do phund cùig puind.

19 Agus thubhairt e ris-san,
Bi-sa mar an ceudna os ceann
chùig bailtean.

20 Agus thàinig *fear* eile,
ag ràdh, a Thighearn, feuch
do phund, a bha agam-sa
taisgte ann an neapaicin⁴ :

21 Oir bha eagal orm romhad,
do bhrigh gur duine
geur-theann thu : tha thu a'
togail an ni nach do leag thu,
agus a' buain an ni nach do
chuir thu.

22 Agus thubhairt e ris,
As do bheul féin bheir mi
breth ort, a dhroch sheirbhisich.
Bha frios agad gu'm
bu duine geur-theann mi, a'
togail an ni nach do leag mi,
agus a' buain an ni nach do
chuir mi :

23 Air an aobhar sin, c'ar
son nach d'thug thu m' airgiad
do'n luchd-malairt⁵, agus
air teachd dhomh-sa thogainn
e le riadh ?

24 Agus thubhairt e riusan
a bha 'nan seasamh a làthair,
Thugaibh uaith am pond,
agus thoiribh dhasan e aig am
bheil na deich puind.

25 (Agus thubhairt iad ris,
A Thighearn, tha deich puind
aige ;)

26 Oir a ta mi ag ràdh

¹ *gu h-eucorach*.   ² *m'a thimchioll*.

³ *deichnear d'a sheirbhisich*.

⁴ *brèid, lìmh-anart*.   ⁵ *nach do chuir thu m' airgiad do'n bhanc*.

ribh, Gu'n toirear do gach neach aig am bheil: ach uaithsan aig nach 'eil, bheir-eas eadhon an nis in a ta aige.

27 Ach thugaibh an so na naimhdean ud agam-sa, leis nach b'àill mise bhi am righ os an ceann, agus marbhaibh a'm' fhianuis *iad*.

28 Agus air dha so a ràdh, dh'imich e rompa, a' dol suas gu Ierusalem.

29 A nis an uair a dhruid e ri Betphage agus Betani, làimh ris an t-sliabh d'an gairmear¹ *sliabh* nan crann-oladh, chuir e dithis d'a dheisciobluibh uaith,

30 Ag ràdh, Imichibh do'n bhaile ta fa bhur comhair; anns am faigh sibh, air dhuibh dol a steach, searrach ceangailte, air nach do shuidh aon duine riainn: fuasglaibh, agus thugaibh an so e.

31 Agus ma dh'fhiorsaich-eas neach air bith dhibh, C'ar son a ta sibh 'ga fhuasgladh? mar so their sibh ris, A ta feum aig an Tighearn air.

32 Agus airimeachd dhoibhsan a chuireadh air falbh, fhuair iad mar thubhairt e riu.

33 Agus an uair a bha iad a' fuasgladh an t-searraich, thubhairt a shealbhadairean riu, C'ar son a ta sibh a' fuasgladh an t-searraich?

34 Agus thubhairt iadsan, Tha feum aig an Tighearn air.

35 Agus thug iad gu Iosa e: agus thilg iad am falluinnean air an t-searrach, agus chuir iad Iosa air.

36 Agus ag imeachd dhàsan, sgaoil iad am falluinnean fuidhe air an t-slighe.

37 Agus an uair a thàinig e am fagus, cadhon gu dol sìos sléibh nan crann-oladh, thòisich mòr-chuideachd nan deisciobul uile ri gairdeachas a dheanamh, agus moladh a thoirt do Dhia le guth àrd, air son nan uile oibre cumhachdach a chunnaic iad.

38 Ag ràdh, Gu ma beann-aichte an righ a ta teachd ann an ainm an Tighearna: sìth air néamh, agus glòir anns na h-àrdaibh.

39 Agus thubhairt cuid do na Phairisich o mheasg an t-sluagh ris, A mhaighstir, cronus do dheisciobuil.

40 Agus fhreagair esan, agus thubhairt e riu, A ta mi ag ràdh ribh, nam fanadh iad sin 'nan tosd, gu'n glaodhadh na clacha fein.

41 Agus an uair a thàinig e am fagus, chunnaic e am baile, agus ghuil e air a shon.

42 Ag ràdh, Nam b'aithne dhuit², eadhon dhuitse, air bheag sam bith ann ad là so fein, na nithe a bhuineas do d' shith! ach a nis a ta iad folaithe o d' shùilibh.

43 Oir thig na làithean ort, anns an tilg do naimhde dìg mu d' thimchioll, agus an iadh iad umad mu'n cuairt, agus an druid iad a stigh air gach taobh thu,

44 Agus an leag iad co iosal ris an lär thu, agus do chlann annad, agus nach fàg iad annad clach air muin cloiche; do bhrigh nach b'aithne duit aimsir t'fhiorsachaidh.

45 Agus chaithd e steach do'n teampull, agus thòisich e air an dream a bha reiceadh,

¹ *d'an goirear, ris an abrar.*

² *O gu'n b'aithne dhuit.*

agus a' ceannach ann a thilgeadh mach,

46 Ag radh riu, Tha e sgriobhta, Is tigh urnuigh mo thigh-sa ; ach rinn sibhse 'na gharaidh luchd-reubainn e.

47 Agus bha e gach là a' teagasg san teampull. Ach dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na sgriobhaichean, agus ceannardan a' phobuill esan a mhilleadh,

48 Gidheadh cha robh fhios aca ciod a dheanadh iad : oir bha am pobull uile ag éisdeachd ris le ro-aire.

CAIB. XX.

1 Dhearbh Criosd gu'n robh tÙghdarras aige, le cetsd mn bhaisteadh Eoin. 9 Cosamhlachd an fhìon-lios. 19 Mu thimchivoll cis a thwirt do Cheasar. 27 Dhearbh e mearachd nan Sadusach, a bha 'g àicheadh aiseirigh nam marbh.

A GUS tharladh air aon do na làithibh sin, an uair a bha e teagasg a' phobuill san teampull, agus a' searmonachadh an t-soisgeil, gu'n d'thàinig na h-àrd-shagairt agus na sgriobhaichean air, maille ris na seanairibh.

2 Agus labhair iad ris, ag ràdh, Innis duinn ciod e an t-ùghdarras leis am bheil thu a' deanamh nan nithe so ? no cò esan a thug an t-ùghdarras so dhuit ?

3 Agus f'hreagair esan agus thubhairt e riu, Feòraichidh mise mar an ceudna aon ni dhibhse ; agus freagraibh mi :

4 Baisteadh Eoin, an ann o nèamh a bha e, no o dhaoinibh ?

5 Agus reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Ma their sinn, O nèamh ; their esan, C'ar son ma ta nach do chreibh sibh e ?

6 Ach ma their sinn, O

dhaoinibh, clachaidh an sluagh uile sin ; oir is deimhin leo gu'm b'fhaidh Eoin.

7 Agus f'hreagair iadsan, Nach robh fhios aca cia uaith a bha e.

8 Agus thubhairt Iosa riu, Ni mò a dh'innseas mise dhuibh-se ciod e an t-ùghdarras leis am bheil mi deanamh nan nithe so.

9 An sin thòisich e air a' chosamhlachd so a labhairt ris an t-sluagh ; Phlannduich duine àraidih fìon-lios, agus shuidhich e air tuath e ; agus chaidh e air choigrich rè aimsir fhada.

10 Agus anns an àm dhligheach chuir e seirbhiseach a dh'ionnsuidh na tuatha, chum gu'n tugadh iad da do thoradh an fhìon-lios : ach ghabh an tuath air, agus chuir iad uatha falamh e.

11 Agus a rìs chuir e seirbhiseach eile uaith ; agus ghabh iad airsan mar an ceudna, agus mhaslaich iad e, agus chuir iad uatha falamh e.

12 Agus a thuilleadh air sin chuir e an treas seirbhiseach uaith ; agus lot iad esan mar an ceudna, agus thilg iad a mach e.

13 An sin thubhairt Tighearn an fhìon-lios, Ciod a ni mi ? cuiridh mi mo Mhac gràdhach d'an ionnsuidh : feudaidh e bi, 'nuair a chi iad e, gu'n toir iad urram dha.

14 Ach an uair a chunnaic an tuath e, reusonaich iad eatorra féin, ag ràdh, Is e so an t-oighre : thigibh, marbhamaid e, chum gu'm bi an oighreachd againn féin.

15 Agus thilg iad a mach as an fhìon-lios e, agus mharbh iad e. Ciod uime sin

a ni Tighearn an fhion-lios riu?

16 Thig e agus sgriosaidh e an tuath ud, agus bheir e am fion-lios do dhaoinibh eile. Agus an uair a chual iad so, thubhairt iad, Nar leigeadh Dia.

17 Agus air dhàsan amharc orra, thubhairt e, Ciòd e so ma seadh a ta sgriobhta, A' chlach a dhiùlt na clachairean, rinneadh ceann na hoisne dhith?

18 Ge b'e neach a thuiteas air a' chloich sin, brisear e: ach ge b'e neach air an tuiti, pronnaidh i gu luathre e.

19 Agus anns an uair sin féin, dh'iarr na h-àrd-shagairt agus na sgriobhaichean làmh a chur ann; ach bha eagal an t-sluaigne orra; oir thuig iad gu'm b'ann 'nan aghaidh féin a labhair e'n cos-amhlachd so.

20 Agus rinn iad geurn-haire air, agus chuir iad a mach luchd-feill, a leigeadh orra féin a bhi 'nam firean-aibh, chum gu'n deanadh iad greim air 'fhoclaibh, air chor's gu'n tugadh iad thairis e do chumhachd agus do ùghdarris an uachdarain.

21 Agus dh'fiosraich iad deth, ag ràdh, A mhaighstir, tha fios againn gu bheil thu a' labhairt agus a' teagasc gu ceart, agus nach 'eil suim agad do phearsa *duine sam bith*, ach gu bheil thu teagasc slighe Dhé a réir na fìrinn.

22 Am bheil e ceaduichte dhuinn cùs a thoirt do Cheasar, no nach 'eil?

23 Ach thuig esan an culbheartachd, agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh ga m' bhuaireadh?

24 Nochdaibh dhomh peghinn: co leis an dealbh agus an sgriobhadh a ta oirre? Fhreagair iadsan agus thubhairt iad, Le Ceasar.

25 Agus thubhairt esan riu, Thugaibh-se air an aobhar sin do Cheasar na nithe a's le Ceasar, agus do Dhia na nithe a's le Dia.

26 Agus cha b'urrainn iad greim a dheanamh air 'f hoc-laibh am fianuis an t-sluaigne: agus ghabh iad iongantas r'a fhreagrach, agus dh'fhan iad 'nan tosd.

27 An sin thàinig d'a ionnsuidh dream àraidh do na Sadusaich, a ta 'g àicheadh gu bheil aiseirigh ann, agus dh'fiosraich iad deth,

28 Ag ràdh, A mhaighstir, sgriobh Maois dhuinn, Nam faigheadh bràthair duine air bith bàs, agus bean-phòsda aige, agus gu'm faigheadh e bàs gun chlann, gu'n gabhadh a bhràthair a bhean, agus gu'n togadh e suas sliochd d'a bhràthair.

29 Air an aobhar sin, bha seachdnar bhràithrean ann: agus ghabh an ceud fhear bean, agus fhuair e bàs gun chlann.

30 Agus ghabh an dara fear i mar mhnaoi, agus fhuair esan bàs gun chlann.

31 Agus ghabh an treas fear i; agus mar an ceudna an t-seachdnar. Agus cha d'fhàg iad clann, agus fhuair iad bàs.

32 Ma dheireadh uile fhuair a' bhean bàs mar an ceudna.

33 Anns an aiseirigh uime sin, co dhiubh d' am bean i? oir bha i aig an t-seachdnai 'na mnaoi.

34 Agus fhreagair Iosa,

agus thubhairt e riu, Tha clann an t-saoghail so a' pòsadh, agus air an toirt am pòsadh :

35 Ach an dream sin a mheasar gur airidh iad air an t-saoghal ud fhaghail, agus an aiseirigh o na marbhaibh, cha'n 'eil iad a' pòsadh, no air an toirt am pòsadh.

36 Agus cha'n urrainn iad bàs fhaghail ni's mò ; oir tha iad an co-inbhe ris na h-ainglibh ; agus is iad clann Dé iad, air bhi dhoibh 'nan cloinn do'n aiseirigh.

37 Ach gu'n éirich na mairbh, nochd Maois féin aig a' phreas, an uair a ta e a' gairm do'n Tighearn, Dia Abrahaim, agus Dia Isaac, agus Dia Iacoib.

38 A nis cha'n e Dia nam marbh e, ach nam beò : oir a ta iad uile beò dhàsan.

39 An sin fhreagair dream àraidh do na sgrìobhaichibh, agus thubhairt iad, A mhaighstir, is maith a labhair thu.

40 Agus cha robh chridhe aca tuilleadh ni sam bith fheòraich dheth.

41 Agus thubhairt e riu, Cionnus a their iad gur e Criod mac Dhaibhidh ?

42 Agus tha Daibhidh féin ag ràdh ann an leabhar nan Salm, Thubhairt an Tighearn ri mo Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

43 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo do chosainbh.

44 Tha Daibhidh air an aobhar sin a' gairm a Thighearna dheth, cionnus ma seadh is e mhac e ?

45 An sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, ann an éisd-eachd an t-sluagh uile,

46 Thugaibh an aire dhuibh féin o na sgrìobhaichibh, leis am miann imeachd ann an culaidhibh fada, agus leis an ionmhuinn fàilte *fhaotainn* air na margainbh, agus na caithrichean a's àirde anns na sionagogaibh, agus na ceud àiteacha suidhe aig féillibh ;

47 A shluigeas suas tighean bhantrach, agus air sgàth deadh choslais a ni urnuigh-ean fada : gheibh iad sin an diteadh a's mò.

CAIB. XXI.

1 *Mhol Criod a' bhantrach bhochd :*
4 roimh-innis e sgrios an teampuill, agus bhaile Ierusalaim ; 23 mar an ceudna na comharan bhios ann roimh an la dhei'reannach.
34 Earrail chum faire a dheanamh.

A GUS air dha amharc suas, chunnaic e na daoine saoibhir a' tilgeadh an tiodhlacan ann an àite-coimhead an ionmhais.

2 Agus chunnaic e mar an ceudna bantrach bhochd àraidh a' tilgeadh dà leth-fheoirling an sin.

3 Agus thubhairt e, Gu firinneach a ta mi ag ràdh ribh, gu'n do chuir a' bhant-rach bhochd so ni's mò ann na iad uile.

4 Oir thilg iad so uile d'am pailteas a steach do thiodhlacaibh Dhé : ach thilg ise d'a h-uireasbhuidh féin am beathachadh uile a bha aice.

5 Agus air do chuid diubh bhi labhairt mu'n teampull, mar a bha e air a dheanamh maiseach le clachaibh sgiamhach, agus le tiodhlac-aibh, thubhairt e,

6 A thaobh nan nithe so a chi sibh, thig na làithean, anns nach fàgar clach air muin cloiche *dhiubh*, nach tilgear sios.

7 Agus dh'fhiorsaich iadsan deth, ag ràdh, A mhaighstir, c'uin ma ta bhitheas na nithe so ? agus ciod e an comhara 'nuair a bhios na nithe so gu teachd gu crích ?

8 Agus thubhairt esan, Feuchaibh nach meallar sibh; oir thig mòran ann am ainm-sa, ag ràdh, Is mise *Criosd*; agus a ta an t-àm am fagus; uime sin na leanaibh iad.

9 Ach an uair a chluinneas sibh mu chogannaibh, agus mu cheannaireibh¹, na biodh mòr-gheilt oirbh : oir is éigin do na nithibh so tachairt air tùs ; ach cha 'n 'eil a' chrioch air ball.

10 An sin thubhairt e riu, Eiridh cinneach an aghaidh cinnich, agus rioghachd an aghaidh rioghachd :

11 Agus bithidh critheanna mòra talmhainn ann an iomadh àit, agus gortaidh, agus plàighean ; agus nithe uamhasach, agus comharan mòra o néamh.

12 Ach rompa so uile cuiridh iad làmh annaibh-sa, agus geur-leanaidh iad *sibh*, 'gur tabhairt thairis do choimh-thionalaibh², agus do phriosanaibh, 'gur tabhairt chum rìghrean agus uachdar-an air sgàth m'ainme-sa.

13 Agus tacharaidh so dhuibh-se mar fhianuis.

14 Air an aoibhar sin daingnichibh ann bhur cridh-eachaibh, gun smuaineachadh roimh làimh, ciod a fhreagras sibh air bhur son féin :

15 Oir bheir mise dhuibh beul agus gliocas, nach bi bhur naimhdean uile comas-

ach air labhairt no cur 'na aghaidh.

16 Agus brathar sibh le 'ur pàrantaibh, agus le 'ur bràithribh, agus le 'ur luchd dàimhe, agus le 'ur cairdibh ; agus bheir iad fa'near *cuid* dhibh a chur gu bàs.

17 Agus bithidh fuath aig na h-uile dhaoinibh dhuibh air son m'ainme-sa.

18 Ach cha chaillear fultein³ do ghruaig bhur cinn.

19 Ann bhur foighidinn sealbhaichibh bhur n-anama féin.

20 Agus an uair a chi sibh Ierusalem air a cuairteachadh le armaitibh, an sin biodh fhios agaibh gu bheil a fàs-achadh am fagus.

21 (An sin teicheadh iadsan a ta ann an Iudea chum nam beann,) agus imicheadh iadsan a ta 'na meadhon-sa mach aisde ; agus na rachadh iadsan a ta sa' mhachair, a steach innte.

22 Oir is iad sin làithean an dioghaltais, chum gu'n coimhlionar na h-uile nithe a ta sgriobhta.

23 Ach mo thruaigh na mnài a bhios torrach, agus iadsan a bhios toirt cìche anns na làithibh sin ! oir bithidh teanntachd⁴ mhòr san dùthaich, agus fearg air a' phobull so.

24 Agus tuitidh iad le faobhar a' chlaidheimh, agus bheirear iad am braighdeanas chum nan uile chinneach : agus bithidh Ierusalem air a saltairt sìos fuidh na Cinnich, gus an coimhlionar aimsire nan Cinneach.

¹ *bhuaireas, éirigh-mach.*

² *shionagegaibh.*

158

³ *ròinneag.*

⁴ *cruaidh-chàs.*

LUCAS XXII.

25 Agus bithidh comharan anns a' ghréin, agus anns a' ghealaich, agus anns na reultaibh; agus air an talamh airc nan cinneach, ann an ioma-chomhairle; an cuan agus na tonnan a' beuchdaich;

26 Cridhe dhaoine 'gan tréigsinn troimh eagal, agus feitheamh nan nithe sin a ta teachd air an domhan: oir bithidh cumhachdan nan nèamh air an crathadh.

27 Agus an sin chi iad Mac an duine a' teachd ann an neul, le cumhachd agus mòr-ghlòir.

28 Agus an uair a thòisicheas na nithe so air tachairt, an sin amhaircibh suas, agus togaibh bhur cinn; oir a ta bhur saorsa am fagus.

29 Agus labhair e cosamhlachd riu, Amhaircibh air a' chraobh-fhìge, agus na craobhan uile;

30 'Nuair a bhios iad a cheana a' cur a mach *an duillich*, tha sibh a' faicinn, agus ag aithneachadh uaibh féin, gu bheil an samhradh a nis am fagus.

31 Agus mar an ceudna sibhse, 'nuair a chi sibh na nithe so a' tachairt, biodh fhios agaibh gu bheil rioghachd Dhé fagus do làimh.

32 Gu deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach téid an ginealach¹ so thairis, gus an coimhlionar na nithe sa uile.

33 Théid nèamh agus talamh thairis: ach cha téid mo bhriathra-sa thairis a chaoidh.

34 Agus thugaibh an aire

dhuibh féin, air eagal, uair air bith, gu'm bi bhur cridhe fuidh uallaich le geòcair-eachd², agus le misg³, agus le ro-chùram mu nithibh na beatha so, agus gu'n tig an là sin oirbh gu h-obann.

35 Oir mar ribe thig e air na h-uile dhaoinibh, a ta 'g àiteachadh aghaidh na talmhainn uile.

36 Deanaibh - se air an aobhar sin faire, a' deanamh urnuigh gach àm, chum gu measar gur aitidh sibh air dol as o na nithibh sin uile a ta gu teachd, agus seasamh an lathair Mhic an duine.

37 Agus bha e san là a' teagascg san teampull, agus san oidhche chaidh e mach, agus dh'fhan e air an t-sliabh, d'an goirear sliabh nan crannoladh.

38 Agus thàinig an sluagh uile gu moch d'a ionnsuidh san teampull, a dh'éisdeachd ris.

CAIB. XXII.

1 *Ghabh na h-Itadhach comhairle an aghaidh Iosa.* 3 *Dh'aom Sat-an Iudas gu esan a bhrath.* 7 *Dh'ulluich na h-abstoil o' chàisg.* 19 *Dh'orduich Criod an t-suipeir-naonh.* 32 *Dh'innis e do Pheadar nach dlobradh a chreidimh e;* 34 *ach gu'n àicheadhadh e esan tri uairean.*

A NIS dhruid riu féill⁴ an arain neo - ghoirtichte, d'an goirear⁵ a' chàisg.

2 Agus bha na h-àrd-shagairt⁶ agus na sgriobhaichean ag iarraidh cionnus a dh'fheudadh iad esan a chur gu bàs; oir bha eagal an t-sluaign orra.

3 An sin chaidh Satan ann

¹ *linn.*

² *craos.*

³ *meisg.*

⁴ *féisd.*

⁵ *gairmear.*

⁶ *pròlmh-shagairt.*

LUCAS XXII.

an Iudas d'an co-ainm Iscar-iot, a bha do àireamh an dà fhir dheug.

4 Agus dh'imir e, agus labhair e ris na h-àrd-shagartaibh agus ri ceannardaibh *an teampuill*, cionnus a bhradh-adh se esan doibh.

5 Agus bha iad subhach, agus rinn iad coimhcheangal airgiod a thoirt da.

6 Agus gheall esan, agus dh'iarr e àm iomchuidh air a bhrath dhoibh, gun an sluagh a bhi làthair.

7 An sin thàinig là an arain neo-ghoirtichte, anns am b'éigin an t-uan-càisge a mharbhadh.

8 Agus chuir e uaith Peadar agus Eoin, ag ràdh, Imich-ibh, agus ulluichibh dhuinn a' chàisg, chum gu'n ith sinn i.

9 Agus thubhaint iadsan ris, C'ait an àill leat sinn a dh'ulluchadh?

10 Agus thubhaint e riu, Feuch, air dhuibh dol a steach do'n bhaile, tacharaidh oirbh duine, a' giùlan soithich uisce; leanaibh e do'n tigh anns an téid e steach.

11 Agus abraibh ri fear an tighe, Tha am maighstir ag ràdh riut, C'ait am bheil an seòmar aoidheachd anns an ith mi a' chàisg maille ri mo dheisciobluibh?

12 Agus feuchaidh e dhuibh àrd-sheòmar farsuinn uidh-imichte: ulluichibh an sin.

13 Agus dh'imir iad agus fhuir iad mar thubhaint e riu: agus dh'ulluich iad a' chàisg.

14 Agus an tràth thàinig an uair, shuidh e sìos, agus an dà abstol deug maille ris.

15 Agus thubhaint e riu,

Le mòr-thogradh mbiann-aich mi a' chàisg so itheadh maille ribh roimh dhomh fulang:

16 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach ith mi dhith tuilleadh, gus an coimhlionar i ann an rioghachd Dhé.

17 Agus ghlac e cupan, agus air dha buidheachas a thabhairt, thubhaint e, Gabh-ibh so, agus roinnibh eadar-ibh féin e.

18 Oir a ta mi ag ràdh ribh, nach òl mi do thoradh na fionain, gus an tig rioghachd Dhé.

19 Agus ghlac e aran, agus an déigh buidheachas a thabhairt, bhris e, agus thug e dhoibh-san e, ag ràdh, Is e so mo chorpa a ta air a thoirt air bhur son-sa: dean-ibh so mar chuimhneachan ormsa.

20 Agus mar an ceudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an tiomnadu nuadh ann am fhuil-sa, a dhòirteadh air bhur son-sa.

21 Ach feuch, làmh an ti a bhrathas mise maille rium air a' bhòrd.

22 Agus gu fìrinneach a ta Mac an duine agimeachd, a reir mar a dh'orduicheadh: ach is an-aoibhinn do'n duine sin leis am brathar e.

23 Agus thòisich iadsan air fiosrachadh eatorra féin, cò aca bha gus an ni so a dheanamh.

24 Agus bha mar an ceudna comhstri eatorra, co aca bu mhò a bhiodh.

25 Ach thubhaint esan riu, A ta aig rìghribh nan Cinn-each tighearnas orra; agus goirear daoine fiala dhiubhsan.

ag am bheil ùghdarras¹ orra.

26 Ach na bithibh-sa mar sin: ach an neach a's mò 'nur measg, biodh e mar an neach a's òige²; agus an ti a's àirde, mar esan a ta ri frithealadh.

27 Oir co aca is mò, an ti a shuidheas air bòrd, no esan a fhritheileas? nach e an ti a shuidheas; ach a ta mise 'nur measg - sa mar fhear-frithealaidh.

28 Is sibhse iadsan a dh'fhan maille rium-sa ann am dheuchainnibh³;

29 Agus a ta mise ag ord-uchadh dhuibh rioghachd, mar a dh'orduich m'Athair dhomh-sa;

30 Chum gu'n ith agus gu'n òl sibh air mo bhòrd-sa ann am rioghachd, agus gu'n suidh sibh air caithrichibh rioghail, a' toirt breth air dà threïbh dheug Israel.

31 Agus thubhairt an Tigh-earn, A Shimoïn, a Shimoïn, feuch, dh'iarr Satan sibhse, chum *bhur* criaradh mar chruithneachd.

32 Ach ghuidh mise air do shonsa, nach diobradh do chreidimh thu: agus an uair a dh'iompaichear thu⁴, neart-aich do bhràithre.

33 Agus thubhairt esan ris, A Thighearn, tha mise ullamh gu dol maille riut araon chum priosain, agus a chum bàis.

34 Agus thubhairt esan, A ta mi ag ràdh riut, a Pheadair, nach goir an coileach an diugh, gus an àicheadh thu tri uairean guraithne dhuit mi.

35 Agus thubhairt e riu, 'Nuair a chuir mi uam sibh

gun sporan, agus gun mhàla, agus gun bhrògan, an robh uireasbhuidh ni sam bith oirbh? Agus thubhairt iad, Cha robh.

36 An sin thubhairt e riu, Ach a nis ge b'e aig am bheil sporan, togadh se e, agus mar an ceudna a mhàla: agus an ti aig nach 'eil claidheamh, reiceadh e 'fhalluinn, agus ceannachadh e aon.

37 Oir a ta mi ag ràdh ribh, gur éigin fathast an ni so ta sgriobhta a choimhlionadh annam-sa, Agus bha e air àireamh am measg nan ciontach: oir a ta crìoch aig na nithibh ud, a ta mu m' thimchioll-sa.

38 Agus thubhairt iadsan, A Thighearn, feuch, a ta dà chlaindheamh an so. Agus thubhairt esan riu, Is leoir e.

39 Agus air dha dhol a mach, chaидh e, mar bu ghnàth leis, gu sliabh nan crann-oladh; agus lean a dheisciobuil e.

40 Agus an uair a thàinig e do'n ait, thubhairt e riu, Deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buair-eadh.

41 Agus thairngeadh esan uatha mu thimchioll urchuir chloiche, agus leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh,

42 Ag ràdh, Athair, ma's toil leat, cuir an cupan so seachad orm⁵: gidheadh, na b'i mo thoil-sa, ach do thoil-sa gu robh deanta.

43 Agus dh'fhoillsicheadh dha aingeal o néamh, 'ga neartachadh.

¹ smachd, cumhachd.

² a's lugha.

³ bhuaireibh.

⁴ bhios tu air tònndadh. ⁵ tharum.

44 Agus air dha bhi ann an cruaidh-ghleachd anama, rinn e urnuigh ni bu dùrachd-aiche : agus bha 'f'allas mar bhraonaibh mòra fola a' tuit-eam sios air an talamh.

45 Agus air dha éirigh o urnuigh, thàinig e chum a dheisciobul, agus fhuair e 'nan codal iad troimh thuirse.

46 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh 'nur codal ? éiribh, agus deanaibh urnuigh, chum nach tuit sibh ann am buaireadh.

47 Agus an uair a bha e fathast a' labhairt, feuch sluagh, agus dh'imich esan d'am b' ainm Iudas, aon do'n dà fhear dheug, rompa, agus dhruid e ri Iosa, chum a phògadh.

48 Ach thubhairt Iosa ris, A Iudais, am bheil thu le pòig a' brath Mhic an duine ?

49 Agus an uair a chunnaic iadsan a bha mu thimchioll-san an ni a bha gu tachairt, thubhairt iad ris, A Thighearn, am buail sinn leis a' chlaidh-eamh ?

50 Agus bhuail aon diubh seirbhiseach an àrd-shagairt, agus ghearr e dheth a chluas dheas.

51 Agus fhreagair Iosa agus thubhairt e, Fulaingibh gu so. Agus bhean e r'a chluais, agus shlànuih e i.

52 An sin thubhairt Iosa ris na h-àrd-shagairtaibh agus ri ceannardaibh an teampuill, agus ris na seanairibh, a thainig d'a ionnsuidh, An d-thàinig sibh a mach le claidh-ibh agus le bataibh, mar gu b' ann an aghaidh fir-reubainn¹?

53 'Nuair a bha mi gach là maille ribh san teampull, cha do shìn sibh a mach *bhur* làmhan a'm' aghaidh : ach is i so bhur n-uair-sa, agus cumhachd an dorchadais.

54 An sin rug iad air, agus thug iad leo e² do thigh an àrd-shagairt. Agus lean Peadar am fad uaith e.

55 Agus air dhoibh teine fhadadh ann am meadhon an talla, agus suidhe sios maille ri³ chéile, shuidh Peadar 'nam meadhon.

56 Ach chunnaic cailin àraighe e 'na shuidhe aig an teine, agus air dhi amharc gu geur air, thubhairt i, Bha 'm fear so mar an ceudna maille ris.

57 Agus dh'aicheadh esan e, ag ràdh, A bhean, cha'n aithne dhomh e.

58 Agus beagan 'na dhéigh sin chunnaic neach eile e, agus thubhairt e, Is ann diubh thusa mar an ceudna. Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n ann.

59 Agus mu thimchioll ùine aoin uaire 'na dhéigh sin, chòmhdaich⁴ neach eile air, ag ràdh, Gu firinneach bha am fear so mar an ceudna maille ris ; oir is Galiléach e.

60 Agus thubhairt Peadar, A dhuine, cha'n aithne dhomh ciod a ta thu 'g ràdh. Agus air ball, am feadh a bha e fathast a' labhairt, ghoir an coileach.

61 Agus air tionndadh do'n Tighearn, dh'amhaire e air Peadar ; agus chuimhnich Peadar focal an Tighearna,

¹ *creachadair, meirlich.*

² *agus thug iad e.*

³ *am fochair.*

⁴ *chathaich.*

mar thubhairt e ris, Mun goir an coileach, àicheadhaidh tu mi tri uairean.

62 Agus chaith Peadar a mach, agus ghuil e gu goirt.

63 Agus rinn na daoine, a chum Iosa, fanoid air, 'ga bhualadh.

64 Agus an uair a dh'fholuich iad a shùilean, bhuaileadhadh iad e san aghaidh, agus dh'fhiorsaich iad deth, ag ràdh, Dean fàidheadaireachd cò e a bhuaileadhadh thu?

65 Agus labhair iad mòran do nithibh eile gu toibheumach 'na aghaidh.

66 Agus an uair a bha an là air teachd, chruinnich seannadh an t-sluagh, agus na h-àrd-shagairt, agus na sgrìobh-aichean an ceann a chéile, agus thug iad esan chum an comhairle,

67 Ag ràdh, An tusa Criosd? innis dhuinn. Agus thubhairt e riu, Ma dh'innseas mi dhuibh, cha chreid sibh:

68 Agus ma dh'fhiorsaich-eas mi *ni air bith*, cha toir sibh freagradh dhomh, agus cha leig sibh as *mi*.

69 O'n àm so bitidh Mac an duine 'na shuidhe air deas làimh cumhachd Dhé.

70 An sin thubhairt iad uile, An tusa ma seadh Mac Dhé? Agus thubhairt e riu, A ta sibhse ag ràdh gur mi.

71 Agus thubhairt iad, Ciòd tuilleadh am feum a ta againn air fianuis? oir chuala sinn fèin i as a bheul fèin.

CAIB. XXIII.

1 Chasaid na h-Iudhaich Criosd an lùthair Philait. 8 Rinn Herod fanoid air. 12 Rinneadh Herod agus Pilat 'nan eàirdibh. 18 Dh'íarradh Barabas leis an t-

sluagh, agus air shuasgladh le Pilat, thug e Iosa thairis gu bhi air a cheusadh.

A GUS air éirigh d'an cuid-eachd uile, thug iad e gu Pilat.

2 Agus thòisich iad air a chasadaid, ag ràdh, Fhuair sinn am fear so a' claoadh a' chinnich, agus a' bacadh cùs a thoirt do Cheasar, ag ràdh, Gur e fèin Criosd an righ.

3 Agus dh'fhiorsaich Pilat deth, ag ràdh, An tusa righ nan Iudhach? agus fhreagair esan agus thubhairt e, A ta thu 'g a ràdh.

4 An sin thubhairt Pilat ris na h-àrd-shagartaibh agus ris an t-sluagh, Cha'n 'eil mi faotainn coire air bith san duine so.

5 Agus bha iadsan ni bu ro dhéine, ag ràdh, Tha e buaireadh an t-sluagh, a' teagasg troimh Iudea uile, a' tòiseachadh o Ghalile gus an àit so.

6 'Nuair a chuala Pilat mu Ghalile, dh'fhiorsaich e am bu Ghaliléach an duine.

7 Agus an uair a chuale gu'm b'ann fo uachdarachd¹ Heroid a bha e, chuir se e gu Herod, a bha e fèin ann an Jerusalem sna làithibh sin.

8 Agus an uair a chunn-aic Herod Iosa, bha aoibh-neas mòr air: oir bha déidh aige rè ùine fhada air esan fhaicinn, do bhrigh gu'n cual e mòran uime; agus bha dùil² aige gu'm faiceadh e mìorbhuiil éigin air a dheanamh leis.

9 An sin dh'fheòraich e mòran do cheisdibh dheth; ach cha d'thug e freagradh sam bith air.

¹fo chumhachd, fo riaghlaadh.

²dòchas.

LUCAS XXIII.

10 Agus sheas na h-àrd-shagairt agus na sgrìobhaich-ean 'ga chasaid gu dian.

11 Ach chuir Herod agus a luchd-cogaidh an neo-mheas e, agus rinn iad fanoid air, agus an déigh a sgeadachadh an eudach dealrach¹ chuir e air ais gu Pilat e.

12 Agus rinneadh Pilat agus Herod 'nan càirdibh d'a chéile san là sin : oir bha iad roimhe sin an naimhdeas r'a chéile.

13 Agus an uair a ghairm Pilat an ceann a chéile na h-àrd-shagairt, agus na huachdarain, agus an sluagh,

14 Thubhairt e riu, Thug sibh a m'ionnsuidh-sa an duine so, mar neach a tationndadh an t-sluaigh a thaobh : agus, feuch, air dhomh a cheasnachadh ann bhur làthair, cha d'fhuair mi coire air bith san duine so thaobh nan nithe sin mu 'm bheil sibh a' deanamh casaid air;

15 No mar an ceudna Herod : oir chuir mi d'a ionn-suidh sibh, agus, feuch, cha d'rinneadh ni air bith leis² toilltinneach air bàs.

16 Uime sin, air dhomh-sa a smachdachadh, leigidh mi as e.

17 (Oir b'éigin da aon a leigeadh as doibh air an fhéill.)

18 Agus ghlaodh iad a mach dh'aon ghuth, ag ràdh, Beir uainn *am fear* so, agus leig air a chomas duinne Barabas :

19 (Neach air son ceannairc àraidih a rinneadh anns a' bhaile, agus air son mort-

aidh, a thilgeadh am priosan.)

20 Air an aobhar sin labhair Pilat riu a rìs, air dha bhi toileach Iosa a chur fa sgaoil.

21 Ach ghlaodh iadsan, ag ràdh, Ceus e, ceus e.

22 Agus thubhairt e riu an treas uair, C'ar son ? ciod an crón a rinn e ? cha d' fhuair mise cùis bhàis air bith ann : uime sin, an déigh dhomh a smachdachadh, leigidh mi as e.

23 Agus luidh iadsan air le guthaibh móra, ag iarr-aidh esan a cheisadh : agus bhuadhaich an gutlanna-san, agus *guthanna* nan àrd-shagart.

24 Agus thug Pilat breth gu'n deanta na dh'iarr iad.

25 Agus leig e mach dhoibh esan a thilgeadh am priosan air son ceannaire agus mortaidh, an neach a dh'iarr iad ; ach thug e thairis Iosa d'an toil.

26 Agus an tràth thug iad leo e, rug iad air Simon, duine àraidih o Chirene, a bha teachd o'n dùthaich, agus chuir iad an crann-ceusaидh air, g'a ghiùlan an déigh Iosa.

27 Agus lean cuideachd mhòr e do'n t-sluaigh, agus do mhnaibh, a bha mar an ceudna ri bròn³, agus 'ga chaoineadh-san.

28 Ach air tiationndadh do Iosa riu, thubhairt e, A nigh-eana Ierusaleim, na guilibh air mo shonsa, ach guilibh air bhur son féin, agus air son bhur cloinne :

29 Oir feuch, a ta na làithean a' teachd, anns an abair iad, Is beannaichte na mnà neo-thorrach⁴, agus na bronna

¹ ro gheal. ² dha. ³ bas-bhualadh.

⁴ sheasga, gun sliochd.

nach do ghiùlain *clann*, agus na ciocha nach d'thug bainne.

30 An sin tòisichidh iad air a ràdh ris na beanntaibh, Tuitibh oirnne; agus ris na cnocaibh, Folaichibh sinn.

31 Oir ma ni iad na nithe so ris a' chrann ùr, ciod a ni iad ris a' chrionaich?

32 Agus thugadh mar an ceudna dithis eile, a bha 'nan luchd droch-bheirt, chum bhi air an ceusadh maille ris.

33 Agus an uair a thàinig iad do'n àit d'an goirear Calbhari¹, an sin cheus iad e féin, agus na droch dhaoine; fear dhiubh air a làimh dheis, agus am fear eile air a làimh chlì.

34 An sin thubhaint Iosa, Athair, maith dhoibh; oir cha'n eil fhios aca ciod a ta iad a' deanamh. Agus roinn iad 'eudach, agus thilg iad crannchur *air*.

35 Agus sheas an sluagh ag amharc: agus rinn na h-uachdarain fanoid *air* maille riù-san, ag ràdh, Shaor e daoine eile; saoradh se e féin, ma's e so Criosd, aon taghta Dhé.

36 Agus rinn na saighdearan mar an ceudna fanoid air, a' teachd d'a ionnsuidh, agus a' tairgseadh fíon geur dha,

37 Agus ag ràdh, Ma's tu righ nan Iudhach, teasairg thu féin.

38 Agus bha sgrìobhadh mar an ceudna air a sgrìobhadh os a cheann, ann an litrichibh Gréigis, agus Laidin, agus Eabhra, IS E SO RIGH NAN IUDHACH.

39 Agus thug aon do na

droch dhaoinibh a chrochadh, toibheum dha, ag ràdh, Ma's tu Criosd, saor thu féin agus sinne.

40 Ach fhreagair am fear eile, agus chronuich se e, ag ràdh, Nach 'eil eagal Dé ort, agus gu bheil thu fo 'n aon dìteadh *ris*?

41 Agus sinne da rìreadh an ceartas; oir a ta sinn a' faotainn nan nithe sin a thoill ar gniomharan: ach cha d'rinn an duine so cron air bith.

42 Agus thubhaint e ri Iosa, A Thighearn, cuimhnich ormsa 'nuair a thig thu do d' rioghachd.

43 Agus thubhaint Iosa ris, Gu deimhin a ta mi ag ràdh riut, gu'm bi thu maille riúmsa an diugh ann am pàrras.

44 Agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire, agus bha dorchadas air an talamh uile gus an naothadh uair.

45 Agus dhòrchaicheadh a' ghrian, agus reubadh brat-roinn an teampuill 'na mheadhon.

46 Agus an uair a ghlaodh Iosa le guth mòr, thubhaint e Athair, a ta mi tiomnad mo spioraid a'd' làmhaibh-sa: agus an uair a thubhaint e so, thug e suas an deò.

47 A nis an uair a chunnaiac an ceannard-ceud an ni a rinneadh, thug e glòir do Dhia, ag ràdh, Gu firinneach b'ionracan an duine so.

48 Agus an sluagh uile a chruinnich, dh'ionnsuidh an t-seallaiddh sin, an uair a chunnaiac iad na nithe a rinn-eadh, phill iad air an ais, a' bualadh an uchd.

49 Agus sheas a luchd-eòlais uile, agus na mnài a lean e o Ghalile, am fad

¹ ait a' chlaiginn.

uaith, ag amharc air na nithibh sin.

50 Agus, feuch, duine àraidh d' am b' ainm Ioseph, comhairleach, a bha 'na dhuine maith, agus 'na fhírean;

51 (Cha d'aontaich an duine so d'an comhairle, no d'an gniomh;) O Arimatea, baile leis na h-Iudhaich; neach mar an ceudna aig an robh suil ri rioghachd Dhé.

52 Chaidh esan gu Pilat, agus dh'iarr e corp Iosa.

53 Agus air dha a thoirt a nuas, phaisg e ann an lìon-eudach e, agus chuir e ann an uaigh e a chladhaicheadh á carraig, anns nach do chuir-eadh aon duine riamh roimhe.

54 Agus b'e sin là an ulluchaiddh, agus bha an t-sàbaid am fagus.

55 Agus lean na mnài a thàinig maille ris o Ghalile, agus chunnaic iad an uaigh, agus cionnus a chuireadh a chorp.

56 Agus phill iad, agus dh'ulluich iad spiosraidh¹ agus oladh deadh fhàile; agus ghabh iad tàmh air là na sàbaid, a réir na h-àithne.

CAIB. XXIV.

1 *Chuireadh aiseirigh Chriosd an eill le dù aingeal do na mnàibh a thàinig a dh'amharc na h-uaighe:* 13 *Dh'shoillsicheadh Chriosd seín do'n dithis dhéisciobul a chaidh gu h-Emaus: 36 'na dhéigh sin dh'shoillsicheadh e do na h-abstolaibh, agus chronuich e iad air son am mi-chreidimh.*

A NIS air a' cheud là do'n t-seachduin, gu ro mhoch air mhaduinn, thàinig iad chum na h-uaighe, a' toirt leo nan spiosraidh a dh'ulluich

iad, agus mnài àraidh eile maille riu.

2 Agus fhuair iad a' chlach air a caruchadh o'n uaigh.

3 Agus air dhoibh dol a steach, cha d'fhuair iad corp an Tighearn Iosa.

4 Agus am feadh a bha iad an ioma-cheisd mu'n ni so, feuch, sheas dithis dhaoine làimh riu ann an eudaichibh dealrach.

5 Agus air dhoibh bhi fuidh eagal, agus a' cromadh an aghaidh chum na talmhainn, thubhairt iad riu, C'ar son a ta sibh ag iarraidh an ti a ta beò, am measg nam marbh?

6 Cha 'n 'eil e an so, ach dh'éirich e: cuimhnichibh mar a labhair e ribh air dha bhi fathast ann an Galile,

7 Ag ràdh, Is éigin do Mhae an duine bhi air a thoirt thairis do làmhaibh dhaoine peacach, agus a bhi air a cheusadh, agus éirigh a ris an treas là.

8 Agus chuimhnich iad a bhriathran.

9 Agus air dhoibh pilltinn o'n uaigh, dh'innis iad na nithe so uile do'n aon fhear deug, agus do chàch uile.

10 Agus b'i Muire Magdalén, agus Ioanna, agus Muire màthair Sheumais, agus mnài eile maille riu, a dh'innis na nithe so do na h-abstolaibh.

11 Agus mheasadh am briathra leo-san mar sgeula faoine, agus cha do chreid siad iad.

12 An sin air éirigh do Pheadar, ruith e chum na h-uaighe; agus air dha cromadh sios, chunnaic e'n lìon-eudach 'na luidhe leis féin, agus dh'fhalbh e, a' gabhail iong-

antais leis féin mu'n ni so a rinneadh.

13 Agus, feuch, bha dithis diubh a' dol air an là sin féin gu baile d'ami b'ainm Emaus, a bha tri fichead stàid o Ierusalem.

14 Agus bha iad a' labhairt eatorra fein mu thimchioll nan nithe ud uile a thachair.

15 Agus an uair a bha iad a' còmhradh, agus a' co-reusonachadh, thàinig Iosa e féin am fagus, agus dh'imich e maille riu.

16 Ach bha'n sùilean air an cumail, air chor as nach d'aithnich iad e.

17 Agus thubhaint e riu, Ciod e an còmhradh so air am bheil sibh a' teachd eadarraigbh féin, ag imeachd dhuibh, agus sibh dubhach?

18 Agus fhreagair fear diubh d'am b'ainm Cleopas, agus thubhaint e ris, Am bheil thusa a mhàin a'd' choigreach an Ierusalem, agus gun fhios agad air na nithibh a rinneadh innse anns na làithibh so?

19 Agus thubhaint e riu, Ciod na nithe? Agus thubhaint iadsan ris, Na nithe a thaobh Iosa o Nasaret, a bha 'na fhàidh cumhachdach ann an gniomh agus ann am focal am fianuis Dé, agus an t-sluaign uile:

20 Agus cionnus a thug na h-àrd-shagairt agus ar n-uachdarain thairis chum dìtidh bàis e, agus a cheus iad e.

21 Ach bha dùil againne gu'm b'esan an ti a bha gu Israel a shaoradh; agus a

thuilleadh air so uile, is e 'n diugh an treas là o rinneadh na nithe so.

22 Agus mar an ceudna, chuir mnài àraiddh dhinn féin, a chaighd gu moch a dh'ionnsuidh na h-uaighe, mòrioghnaidh¹ oirnn:

23 Agus an uair nach d'fhuair iad a chorp, thàinig iad, ag ràdh, gu'm fac iad sealladh do ainglibh, a thubhaint gu bheil e beò.

24 Agus chaighd dream àraiddh dhiubhsan a bha maille ruinn féin, chum na h-uaighe, agus fhuair iad eadhon mar thubhaint na mnài; ach cha'n fhac iad esan.

25 An sin thubhaint e riu, O dhaoine amaideach², agus mall-chridheach a chreidsinn nan nithe sin uile a labhair na faidhean!

26 Nach b'éigin do Chriosd na nithe so fhlolang, agus dol a steach d'a ghlòir?

27 Agus air dha tòiseachadh o Mhaois, agus o na faidhibh uile, dh'eadar-mhìnich e dhoibh anns na sgriobtuiribh uile na nithe m'a thimchioll féin.

28 Agus dhruid iad ris a' bhaile, d'an robh iad a' dol: agus leig esan air gu'n rachadh e ni b'fhaide.

29 Ach cho-eignich iadsan e, ag ràdh, Fan maille ruinne, oir a ta e dlùth do'n fheasgar, agus tha deireadh an là ann. Agus chaighd e steach a dh-fhuireach maille riu.

30 Agus an uair a shuidh e gu biadh maille riu, air dha aran a ghlacadh, bheannaich se e, agus bhris se e, agus thug e dhoibh e.

31 Agus dh'fhosgladh an sùilean, agus dh'aithnich iad e; agus chaidh e as an t-sealladh.

32 Agus thubhairt iad r'a chéile, Nach robh ar cridhe a' lasadh annainn, am feadh a bha e a' labhairt ruinn air an t-slighe, agus an uair a dh'fhosgail e dhuinn na sgriobtuirean?

33 Agus dh'éirich iad air an uair sin féin, agus phill iad gu Ierusalem, agus fhuair iad an t-aon fhearr deug cruinn an ceann a chéile, agus an dream a bha maille riu,

34 Ag ràdh, Dh'éirich an Tighearna da rìreadh, agus chunncas le Simon e.

35 Agus dh'innis iad na nithe a *rinneadh* air an t-slighe, agus mar a dh'aithnicheadh leo e ann am briseadh an arain.

36 Agus ag labhairt nan nithe so dhoibh, sheas Iosa féin 'nam meadhon, agus thubhairt e riu, Sìth maille ribh.

37 Ach bha iadsan fuidh gheilt-chrith agus fuidh eagal, agus shaoil iad gur spiorad a chunnaic iad.

38 Agus thubhairt e riu, C'ar son a ta sibh fo bhuaireas¹, agus c'ar son a ta smuaintean ag éirigh suas ann bhur cridheachaibh?

39 Feuchaibh mo làmh-an agus mo chosan, gur mi féin a th'ann: laimhsichibh mi, agus faicibh; oir cha'n 'eil aig spiorad feoil agus cnàmha, mar a chi sibh agam-sa.

40 Agus an uair a thubhairt e so, nochd e dhoibh a làmhan agus a chosan.

41 Agus air dhoibh bhi fathast mi-chreideach troimh aoibhneas, agus iad fuidh iongantas, thubhairt e riu, Am bheil biadh sam bith agaibh an so?

42 Agus thug iad da mìr do iasg ròiste, agus do chìrmheala.

43 Agus ghlaic se e, agus dh'ith e 'nam fianuis.

44 Agus thubhairt e riu, Is iad so na briathran a labhair mi ribh, 'nuair a bha mi fathast maille ribh, gur éigin do na h-uile nithibh a ta sgriobhta ann an lagh Mhaois, agus *anns* na fàidhibh, agus *anns* na salmaibh mu m' thimchioll-sa, bhi air an coimhlionadh.

45 An sin dh'fhosgail e an tuigse, chum gu'n tuigeadh iad na sgriobtuirean.

46 Agus thubhairt e riu, Mar so a ta e sgriobhta, agus mar so b'èigin do Chriosd fulang, agus éirigh o na marbhaibh an treas là:

47 Agus aithreachas agus maitheanas peacaidh bhi air an searmonachadh 'na ainm-san, do na h-uile chinnich, a' tòiseachadh aig Ierusalem.

48 Agus is fianuisean sibhse air na nithibh so.

49 Agus, feuch, cuiridh mise gealladh m'Athar oirbh²: ach fanaibh-sa ann am baile Ierusalem, gus an sgead-aichear le cumhachd o na h-àrdaibh sibh.

50 Agus thug e mach iad co fhad ri³ Betani; agus thog

¹ *thrioblaid.*

² *cuiridh mise na gheall m' Athair d'ur n-ionnsuidh.*

³ *as.*

e suas a làmhan, agus bheann-aich e iad.

51 Agus am feadh a bha e 'gam beannachadh, dhealaicheadh riu e, agus thogadh suas gu nèamh e.

52 Agus rinn iad aoradh

dha, agus phill iad gu Ierusalem le gairdeachas mor :

53 Agus bha iad a ghnàth anns an teampull, a' moladh agus a' beannachadh Dhé. Amen.

AN SOISGEUL A REIR EOIN.

CAIB. I.

1 *Diadhachd, daoineachd, agus dreuchd Iosa Criost. 15 Fianuis Eoin. 37 Gairm Aindreas, Pheadair, 43 Philip, 45 agus Netanaeil.*

A NNS an toiseach bha am Focal, agus bha am Focal maille ri Dia, agus b'e am Focal Dia.

2 Bha e so air tùs maille ri Dia.

3 Rinneadh na h-uile nithe leis ; agus as 'eugmhais cha d'rinneadh aon ni a iinneadh.

4 Ann-san bha beatha, agus b'i a' bheatha solus dhaoine.

5 Agus tha 'n solus a' soillseachadh anns an dorchadas, agus cha do ghabh an dorchadas e.

6 Chuireadh duine o Dhia, d'am b'ainm Eoin.

7 Thàinig esan mar fhianuis, chum fianuis a thoirt mu'n t-solus, chum gu'n creideadh na h-uile trìdsan.

8 Cha b'esan an solus sin, ach chuireadh e chum gu tugadh e fianuis mu'n t-solus.

9 B'e so an solus fior a ta soillseachadh gach uile dhuine

tha teachd chum an t-saoghail.

10 Bha e anns an t-saoghal, agus rinneadh au saoghal leis, agus cha d'aithnich an saoghal e.

11 Thàinig e dh'ionnsuidh a dhùthcha féin, agus cha do ghabh a mhuinntir féin ris.

12 Ach a mheud as a ghabh ris, thug e dhoibh cumhachd a bhi 'nan cloinn do Dhia, eadhon dhoibh-san a ta creidsinn 'na ainm :

13 A bha air an gineamh-un, cha'n ann o fhuil, no o thoil na feòla, no o thoil duine, ach o Dhia.

14 Agus rinneadh¹ an Focal 'na fheoil, agus ghabh e còmhnuidh 'nar measg-ne, (agus chunnaic sinn a ghlòir, mar ghlòir aoin-ghin Mhic an Athar,) làn gràis agus fìrinn.

15 (Thug Eoin fianuis uime, agus ghlaodh e, ag ràdh, Is e so an ti mu'n do labhair mi, An ti a ta teachd a'm' dhéigh, tha toiseach aig orm ; oir bha e romham.)

16 Agus as a lànachd-san

fhuaire sinne uile, agus gràs air son gràis.

17 Oir thugadh an lagh le Maois, ach thàinig an gràs agus an fhìrinn le Iosa Criosc.

18 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh; an t-aonghain Mic, a ta ann an uchd an Athar, is esan a dh'fhoill-sich e.

19 Agus is e so fianuis Eoin: An uair a chuir na h-Iudhaich sagairt agus Le-bhithich o Ierusalem, chum gu'm fiosraicheadh iad deth, Cò thusa?

20 Dh'aidich esan, agus cha d'äicheadh e; ach dh'-aidich e, Cha mhi Criosc.

21 Agus dh'friosraich iad deth, Ciod ma seadh? An tu Elias? Agus thubhairte, Cha mhi. An tu am fàidh? Agus fhreagair e, Cha mhi.

22 An sin thubhairt iad ris, Cò thu? chum gu'n toir sinn freagradh dhoibh-san a chuir uatha sinn: ciod a tha thu 'g ràdh mu do thimchioll fein?

23 Thubhairt e, Is mise guth an ti a ghlaodhas¹ anns an fhàsach, Deanaibh dir-each slighe an Tighearna, mar thubhairt am fàidh Esaias.

24 Agus an dream a chuir-eadh *leis an teachdaireachd*, b'ann do na Phairisich iad.

25 Agus dh'friosraich iad deth, agus thubhairt iad ris, C'ar son ma seadh a ta thu a' baisteadh, mur tu Criosc, no Elias, no am fàidh?

26 Fhreagair Eoin iad, ag ràdh, A ta mise a' baisteadh le h-uisge; ach a ta neach

'na sheasamh 'nur measg, nach aithne dhuibh;

27 Is e so an ti, a ta teachd a'm' dhéighsa, aig am bheil toiseach orm, neach nach airidh mise air barr-iall a bhròige fhuasgladh.

28 Rinneadh na nithe so ann am Betani² air an taobh thall do Iordan, far an robh Eoin a' baisteadh.

29 Air an là màireach chunnaic Eoin Iosa a' teachd d'a ionnsuidh, agus thubhairt e, Feuch Uan Dé, a ta toirt air falbh peacaidh an t-saoghal!

30 Is e so an ti mu'n dubh-airt mi, Tha fear a' teachd a'm' dhéigh, aig am bheil barrachd orm; oir bha e romham.

31 Agus cha robh aithne agam-sa air: ach a chum gu'm bitheadh e air fhoill-seachadh do Israel, uime sin thàinig mi a' baisteadh le h-uisge.

32 Agus thug Eoin fianuis, ag ràdh, Chunnaic mi an Spiorad a' teachd a nuas mar choluman o nèamh, agus ghabh e còmhnuidh air.

33 Agus cha b'aithne dhomhsa e: ach an ti a chuir mi a bhaisteadh le h-uisge, thubhairt esan rium, Ge b'e air am faic thu an Spiorad a' teachd a nuas agus a' gabhail còmhnuidh air, is e sin an ti a bhaisteas leis an Spiorad naomh.

34 Agus chunnaic mi, agus rinn mi fianuis, gur e so Mac Dhé.

35 Air an là màireach a ris sheas Eoin, agus dithis d'a dheisciobluibh;

¹ Is mise esan aig am bheil a ghuth

36 Agus air dha amharc air lossa, agus e ag imeachd¹, thubhairt e, Feuch Uan Dé!

37 Agus chual an dithis dheisciobul e a' labhairt, agus lean iad Iosa.

38 Agus air tionndadh do Iosa, chunnaic e iad 'g a leantuinn, agus thubhairt e riu, Ciod a ta sibh ag iarrайдh? Thubhairt iadsan ris, Rabbi, (is e sin r'a ràdh, air eadar-theangachadh, A mhaighstir,) c'ait am bheil thu gabhail còmhnuidh?

39 Thubhairt e riu, Thigibh agus faicibh. Thàinig iad agus chunnaic iad c'ait an robh e gabhail còmhnuidh, agus dh'han iad maille ris an là sin: oir bha e mu thimchioll na deicheamh uaire.

40 B'e Aindreas, bràthair Shimoin Pheadair, aon do'n dithis a chual Eoin a' labhairt, agus a lean esan.

41 Fhuair esan air tùs a bhràthair féin Simon, agus thubhairt e ris, Fhuair sinne am Mesias, is e sin, air eadar-théangachadh, Criod².

42 Agus thug e chum Iosa e; Agus an uair a dh'amh-aicr Iosa air, thubhairt e, Is tusa Simon mac Ioua: gairmear Cephas dhiot, is e sin air eadar-theangachadh, Peadar³.

43 Air an là 'na dhéigh sin, bu toil le Iosa dol a mach do Ghalile, agus fhuair e Philip, agus thubhairt e ris, Lean mise.

44 A nis bha Philip o'Bhet-saida, baile Aindreais agus i headair.

45 Fhuair Philip Natanael, agus thubhairt e ris, Fhuair

sinne an ti mu'n do sgrìobh Maois anns an lagh, agus na fàidhean, Iosa o Nasaret, mac Ioseiph.

46 Agus thubhairt Natanael ris, Am feud ni maith air bith teachd á Nasaret? Thubhairt Philip ris, Thig agus faic.

47 Chunnaic Iosa Natanael a' teachd d'a ionnsuidh, agus thubhairt e uime, Feuch Israeleach da rìreadh, anns nach 'eil cealg!

48 Thubhairt Natanael ris, Cionnus is aithne dhuit mi? Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Mun do ghairm Philip thu, 'nuair a bha thu fo 'n chrann-fhìge, chunnaic mise thu.

49 Fhreagair Natanael agus thubhairt e ris, Rabbi, is tusa Mac Dhé; is tu Righ Israel.

50 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, A chionn gu'n dubhaint mi riut, chunnaic mi thu fo 'n chrann-fhìge, am bheil thu creid-sinn? chi thu nithe a's mó na iad so.

51 Agus thubhairt e ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, 'Na dhéigh so chi sibh néamh fosgailte, agus aingil Dhé a' dol suas agus a' teachd a nuas air Mac an duine.

CAIB. II.

1 Rinn Criod slon do'n uisce: 12 chaidh e do Chaper-naum, agus do Ierusalem. 14 far an do ghlan e an teampull o luchd reicidh agus ceannachd: 19 roimh-innis e a bhùs agus 'ais-eirigh. 23 Chreid mòran ann air son a mhòrbhullean, ach cha d'earb se e féin riu.

A GUS air an treas là bha pòsadh ann an Cana Gha-

¹ a' sràid-imeachd.

² Christos, Gr. i. e. Aon ungta.

³ Petros, Gr. i. e. carraig.

lile ; agus bha màthair Iosa an sin.

2 Agus fhuair Iosa mar an ceudna agus a dheisciobuil cuireadh chum a' phòsaidh.

3 Agus air teireachdainn do'n fhion, thubhairt màthair Iosa ris, Cha'n eil fion aca.

4 Thubhairt Iosa rithe, Ciod e mo ghnothuch-sa riut, a bhean ? cha d'thàinig m' uair-sa fathast.

5 Thubhairt a mhàthair ris an luchd frithealaidh, Ge b'e ni a their e ribh, deanaibh e.

6 Agus bha sé soithichean uisge do chloich air an cur an sin, a réir gnàtha glanaidh nan Iudhach, a ghabhadh dà fheircin no tri gach aon diuhb.

7 Thubhairt Iosa riu, Lìonaibh na soithiche le uisge. Agus lìon siad iad gus am beul.

8 Agus thubhairt e riu, Tairngibh a nis, agus thug-aibh chum uachdarain na cuirme¹. Agus thug iad ann e.

9 'Nuair a bhlaic uachdaran na cuirme an t-uisge a rinneadh 'na fhion, (agus cha robh fhios aige cia as a thàinig e ; ach bha fhios aig an luchd-frithealaidh a tharruing an t-uisge,) ghairm uachdaran na cuirme am fear nuadh-pòsda².

10 Agus thubhairt e ris, Cuiridh gach duine fion maith a làthair air tùs ; agus an uair a dh'òlas daoine gu leoир, an sin am fion a's miosa : ach ghléidh thusa am fion maith gus a nis.

11 An toiseach so do mhiorbhuilibh rinn Iosa ann

an Cana Ghalile, agus dh'-fhoillsich e a ghlòir ; agus chreid a dheisciobuil ann.

12 An déigh so chaidh e sios do Chapernaum, e féin, agus a mhàthair, agus a bhràithrean, agus a dheisciobuil ; agus cha d'fhan iad ann móran do làithibh.

13 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus ; agus chaidh Iosa suas gu Ierusalem.

14 Agus fhuair e 'nan suidhe anns an teampull luchd-reicidh cruidh³, agus chaorach, agus choluman, agus luchd malairt an airgid :

15 Agus air deanamh sgiùrsair⁴ dha do chordaibh caola, dh'fhuadaich e mach as an teampull iad uile, agus na caoraich agus an crodh ; agus dhòirt e mach airgiod an luchd-malairt, agus thilg e na buird thairis ;

16 Agus thubhairt e riusan a bha reiceadh choluman, Togaibh iad sin á so ; na deanaibh tigh m' Athar-sa 'na thigh marsandachd.

17 Agus chuumhnich a dheisciobuil gu'n robh e sgriobhta, Dh'ith eud⁵ do thighe suas mi.

18 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Ciod an comhar a nochdas tu dhuinne, do bhrigh gu bheil thu deanamh nan nithe sin ?

19 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Leagaibh sios an teampull so, agus an tri làithibh cuiridh mise suas e.

20 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Se bliadhna agus dà fhichead bha an teampull so 'ga thogail, agus an

cuir thusa suas an tri làithibh e ?

21 Ach labhair esan mu theampull a chuirp.

22 Úime sin an uair bha e air éirigh o na marbhaibh, chuimhnich a dheisciobuil gu'n dubhairt e so : agus chreid iad an sgriobtuir, agus am focal a thubhairt Iosa.

23 A nis an uair a bha e an Ierusalem aig a' chàisg, air an fhéill¹, chreid mòran 'na ainm, an uair a chunnaic iad na miorbhulean a rinn e.

24 Ach cha d'earb Iosa e fèin riù, do bhrigh gu'm b'aithne dha na h-uile dhaoine,

25 Agus nach robh feum aige neach air bith a dheanamh fianuis airduine : oir bha fhios aige ciod a bha anns an duine.

CAIB. III.

1 *Theagaisg Criod do Nicodemus feum na h-a'ghineanhuin.* 11
Mu chreidimh'na bhàs. 16 *Mòrghràdh Dhé do'n chinne-daoine.*
23 Baisteadh, fianuis, agus teagasg Eoin.

A GUS bha duine do na Phairisich, d'am b'ainm Nicodemus, a bha 'na uachdaran air na h-Iudhaich :

2 Thàinig esan chum Iosa san oideche, agus thubhainte ris, A mhaighstir, tha fhios againn gur fear-teagaisg thu a thàinig o Dia : oir cha'n urrainn duine air bith na miorbhule so dheanamh a ta thusa a' deanamh, mur bi Dia maille ris.

3 Fhreagair Iosa agus thubhainte ris, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, mur beirear duine a ris², nach feud e rioghachd Dhé fhaicinn.

4 Thubhaint Nicodemus ris, Cionnus a dh'fheudas duine bhi air a bhreith 'nuair a ta e aosda? am bheil e comasach air dol a stigh an dara uair do bhroinn a mhàthar, agus a bhi air a bhreith?

5 Fhreagair Iosa, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, mur bi duine air a bhreith o uisge, agus o'n Spiorad, cha 'n urrainn e dol a steach do rioghachd Dhé.

6 An ni sin a ta air a bhreith o'n fheoil, is feoil e; agus an ni si na ta air a bhreith o'n Spiorad, is spiorad e.

7 Na gabh iongantas gu'n dubhairt mi riut, Is éigin duibh bhi air bhur breith a ris.

8 Tha a' ghaoth a' séideadh far an àill leatha, agus tha thu a' cluinntinn a fuaim, ach cha'n eil fhios agad cia as a tha i teachd, no c'ait a tha i dol: is ann mar sin a tha gach neach a tha air a bhreith o'n Spiorad.

9 Fhreagair Nicodemus agus thubhainte ris, Cionnus a dh'fheudas na nithe so bhi?

10 Fhreagair Iosa agus thubhainte ris, Am bheil thusa a'd' fhear-teagaisg Israeil, agus nach aithne dhuit na nithe so?

11 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, gu bheil sinne a' labhairt an ni a's fios duinn, agus a' toirt fianuis air an ni sin a chunnaic sinn; agus cha ghabh sibhse ar fianuis.

12 Ma dh'innis mi dhuibh nithe talmhaidh, agus nach creid sibh, cionnus a chreideas sibh ma dh'innseas mi dhuibh nithe nèamhaidh?

13 Agus cha deachaidh aon neach suas do nèamh, ach an ti a thàinig a nuas o nèamh, Mac an duine a ta air nèamh.

14 Agus mar a thog Maois suas an nathair san fhàsach, is ann mar sin is éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas :

15 Chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e¹, ach gu'm bi a' bheatha mhaireannach aige.

16 Oir is ann mar sin a ghràdhaich Dia an saoghal, gu'n d'thug e 'aon-ghin Mhic féin, chum as ge b'e neach a chreideas ann, nach sgriosar e, ach gu'm bi a' bheatha shiorruidh aige.

17 Oir cha do chuir Dia a Mhac do'n t-saoghal, chum gu'n dìteadh e an saoghal, ach a chum gu'm biodh an saoghal air a shaoradh trìd-san.

18 An ti a chreideas ann, cha dìtear e : ach an ti nach creid, tha e air a dhìteadh cheana, a chionn nach do chreid e an ainm aoin-ghin Mhic Dhé.

19 Agus is e so an dìeadh, gu'n d'thàinig an solus do'n t-saoghal, agus gu'n do ghràdhaich daoine an dorcharadas ni's mó na'n solus, a chionn gu'n robh an gniomharan olc.

20 Oir gach neach a ta deanamh uile, tha e toirt fuatha do'n t-solus, agus cha'n 'eil e teachd chum an t-soluis, air eagal gu'm biodh 'oibre air an cronachadh.

21 Ach an ti a ni an fhìrinn, thig e chum an t-soluis, chum gu'm bi 'oibre follais-

each, gur ann an Dia a rinn-eadh iad.

22 An déigh sin thàinig Iosa agus a dheisciobuil do thîr Iudea ; agus dh'fhan e an sin maille riu, agus bhaist e.

23 Agus bha Eoin mar an ceudna a' baisteadh ann an Enon, làimh ri Salim, do bhrigh gu'n robh mòran uisgeachan an sin ; agus thàinig iad, agus bhaisteadh iad.

24 Oir cha robh Eoin fathast air a thilgeadh am priosan.

25 An sin dh'éirich ceisd eadar deisciobuil Eoin agus na h-Iudhaich, mu thimchioll glanaidh.

26 Agus thàinig iad chum Eoin, agus thubhairt iad ris, A mhaighstir, an ti a bha maille riut an taobh thall do Iordan, d'an d'thug thu fianuis, feuch, tha esan a' baisteadh, agus tha na h-uile dhaoine a' teachd d'a ionnsuidh.

27 Fhreagair Eoin agus thubhairt e, Cha'n 'eil duine comasach air ni sam bith a ghabhail, mur bi e air a thoirt da o nèamh.

28 Tha sibhse féin a' toirt fianuis dhomh-sa, gu'n dubh-airt mi, Cha mhi Criod, ach gu'n do chuireadh roimhe mi.

29 An ti aig am bheil a' bhean nuadh-phòsda, is e am fear nuadh-pòsda e : ach caraid an fhìr nuadh-phòsda, a ta'na sheasamh agus ag éisdeachd ris, tha e a' deanamh gairdeachais mhòir air son gutha an fhìr nuadh-phòsda : uime sin tha mo ghairdeachas so air a choimhlionadh.

30 Is éigin dasan fâs, ach dhomh-sa bhi air mo luchd-achadh.

31 An ti a thig a nuas tha

e os ceann nan uile ; an ti a tha o'n talamh, tha e talmhaidh, agus labhraidh e air mhodh talmhaidh : an ti a thig o nèamh, tha e os ceann nan uile.

32 Agus an ni a chunnaic agus a chual e, air sin tha e toirt fianuis ; agus cha'n 'eil aon duine a' gabhail r'a fhianuis.

33 An ti a ghabh r'a fhianuis-san, chuir e a sheula ris, gu bheil Dia fior.

34 An ti a chuir Dia uaith, tha e a' labhairt bhriathra Dhé : oir cha'n ann a réir tomhais a tha Dia a' toirt an Spioraid da.

35 Is toigh leis an Athair am Mac, agus thug e na h-uile nithe 'na làimh.

36 An ti a chreideas auns a' Mhac, tha a' bheatha mhaireannach aige ; ach an ti nach 'eil a' creidsinn auns a' Mhac, cha'n fhaic a beatha ; ach a ta searg Dhé a' gabhail còmhnuidh air.

CAIB. IV.

1 Rinn Criod còmhruadh ris a' Bhan-samarachaich, agus dh'shoillseach se e féin di. 27 Tha 'dhetisciobuil fo iongantas. 31 Chuir e an eill doibh 'eud féin air son glòire Dhé. 39 Chreid mòran do na Samaraich auns.

AIR an aobhar sin, an uair a thuig Iosa gu'n cuala na Phairisich gu'n robh e a' deanamh agus a' baisteadh tuilleadh dheisciobul na Eoin,

2 (Ged nach do bhaist Iosa féin iad ach a dheisciobuil,)

3 Dh'fhàg e Judea, agus chaidh e a ris do Ghalile.

4 Agus b'éigin da dol troimh Shamaria.

5 An sin thàinig e gu baile

a bhuineadh do Shamaria, ris an abrar Sichar, fagus do'n fhearann a thug Iacob d'a mhac Joseph.

6 A nis bha tobar Iacoib an sin. Uime sin air do Iosa bhi sgith le a thurus, shuidh e mar sin làimh ris an tobar ; agus bha e mu thimchioll na seathadh uaire.

7 Thàinig bean o Shamaria a tharruing uisge : thubhaint Iosa rithe, Thoir dhomh-sa deoch.

8 Oir bha a dheisciobuil air dol do'n bhaile a cheannach bidh.

9 An sin thubhaint a' bhean o Shamaria ris, Cionnus a ta thusa agus gur Iudhach thu, ag iarraidh deoch uam-sa, a ta am Bhan-samaritanaich ? oir cha'n 'eil comunn aig na h-Iudh-aich ris na Samaritanaich.

10 Fhreagair Iosa agus thubhaint e rithe, Nam b'-àithne dhuit tiодhlac¹ Dhé, agus cò e a ta 'g ràdh riut, Thoir dhomh deoch, dh'iarradh tu airson, agus bheir-eadh e uisge beò dhuit.

11 Thubhaint a' bhean ris, A Thighearn, cha'n 'eil inn-eal tarruing agad, agus tha'n tobar domhain : uime sin cia as a ta an t-uisge bed sin agad ?

12 Am mò thusa na ar n-athair Iacob, a thug dhuinne an tobar so, agus a dh'òl as e féin, agus a chlann, agus a spréidh ?

13 Fhreagair Iosa agus thubhaint e rithe, Ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge so, bithidh tart² air a ris :

14 Ach ge b'e neach a dh'òlas do'n uisge a bheir mise

¹ toisibh artas.

² lota.

dha, cha bhi tart gu bràth air: ach an t-uisge a bheir mise dha, bithidh e 'na thobar uisge ann, a' sruthadh suas chum na beatha maireann-aich.

15 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, thoir dhomh-sa an t-uisge so, chum nach bi tart orm, agus nach tig mi an so a tharruing.

16 Thubhairt Iosa rithe, Imich, gairm t'fhear-pòsda, agus thig an so.

17 Fhreagair a' bhean agus thubhairt i, Cha 'n 'eil fear agam. Thubhairt Iosa rithe, Is maith a thubhairt thu, Cha'n 'eil fear agam :

18 Oir blà cuignear fhear agad, agus esan a ta agad a mis, cha'n e t'fhear féin e : thubhairt thu so gu fior.

19 Thubhairt a' bhean ris, A Thighearn, tha mi faicinn gur faidh thu.

20 Rinn ar n-aithriche aoradh san t-sliabh so; agus tha sibhse ag ràdh, gur ann an Ierusalem a ta an t-ionad anns an còir aoradh a dheanamh.

21 Thubhairt Iosa rithe, A bhean, creid mise, gu bheil an uair a' teachd, anns nach dean sibh aoradh do'n Athair aon chuid san t-sliabh so, no ann an Ierusalem.

22 Tha sibh a' deanamh aoraidh do'n ni nach aithne dhuibh: tha sinne a' deanamh aoraidh do'n ni a's aithne dhuinn: oir is ann o na h-Iudhaich a ta slàinte.

23 Ach a ta an uair a' teachd, agus a ta i nis ann, anns an dean am fior luchd-aoraidh aoradh do'n Athair ann an spiorad agus ann am firinn: oir a ta an t-Athair

ag iarraidh an leithide so do luchd-aoraidh.

24 Is Spiorad Dia, agus is éigin d'a luchd-aoraidh, aoradh a dheanamh *dha* an spiorad agus am fìrinn.

25 Thubhairt a' bhean ris, Tha fhios agam gu bheil am Mesias a' teachd, ris an abrar Criod : 'nuair a thig esan innsidh e na h-uile nithe dhuinn.

26 Thubhairt Iosa rithe, Is mise *e*, a ta labhairt riut.

27 Agus air a so thàinig a dheisciobuil, agus b'iongant-ach leo gu'n robb e labhairt ris a' mhnaoi: ach cha dubh-airt aon neach, Ciol a tha thu 'g iarraidh? no, C'ar son a tha thu labhairt rithe?

28 An sin dh'fhàg a' bhean a soitheach uisge, agus dh'-fhalbh i do'n bhaile, agus thubhairt i ris na daoinibh,

29 Thigibh, faicibh duine a dh'innis dhomh-sa na h-uile nithe a rinn mi riamh: Nach e so Criod¹?

30 An sin chaidh iad a mach as a' bhaile, agus thàinig iad d'a ionnsuidh-san.

31 San àm sin féin ghuidh a dheisciobuil air, ag ràdh, A mhaighstir, ith.

32 Ach thubhairt esan riu, Tha agam-sa biadh r'a ith-eadh air nach 'eil fhios ag-aibh-sa.

33 Uime sin thubhairt na deisciobuil r'a chéile, An d-thug neach air bith *ni* d'a ionnsuidh r'a iteadh?

34 Thubhairt Iosa riu, Is e mo bhiadh-sa toil an ti a chuir uaith mi a dheanamh, agus 'obair a chriochnachadh.

¹ *An e so Criod?*

35 Nach abair sibhse, A ta
ùine cheithir mìosan ann fath-
ast, agus *an sin* thig am fogh-
aradh? feuch, a ta mi ag radh
ribh, Togaibh suas bhur sùil-
ean, agus seallaibh air na
h-achaibh; oir a ta iad a
cheana geal chum an fhogh-
araidh.

36 Agus an ti a bhuaineas
tha e faotainn tuarasdail, a-
gus a' cruinneachadh toraidh
chum na beatha maireann-
aich; chum gu'n dean an ti
a chuireas, agus an ti a
bhuaineas, gairdeachas le
chéile¹.

37 Agus an so tha an ràdh²
ud fìor, Gu bheil neach a'
cur, agus neach eile a' buain.

38 Chuir mise sibhse a
bhuaian an ni sin nach do
shaothraich sibh: shaothraich
daoine eile, agus chaith sibhse
steach 'nan saothair.

39 Agus chreid mòran do
Shamaritanaich a' bhaile sin
ann, air son cainnte na mnà,
a thug fianuis, *ag ràdh*, Dh'-
innis e dhomh na h-uile nithe
a rinn mi riagh.

40 Uime sin an uair a
thàinig na Samaritanaich d'a
ionnsuidh, ghuidh iad air
fantuinn maille riu: agus
dh'fhuirich e an sin dà là.

41 Agus chreid mòran
tuilleadh air son 'fhocail féin:

42 Agus thubhairt iad ris
a' mhnaoi, Tha sinn a' creid-
sinn cha'n ann á so suas air
son do chòmhraiddh -sa: oir
chuala sinn féin e, agus a ta
fhios againn gur e so da rír-
eadh Criod, Slànuighear an
t-saoghal.

43 Agus an déigh dà là

dh'fhalbh e as a sin, agus
chaith e do Ghalile:

44 Oir thug Iosa féin fian-
uis, nach 'eil urram aig fàidh
'na thìr féin.

45 Uime sin, an uair a
thàinig e do Ghalile, ghabh
na Galiléaich ris, air dhoibh
na nithe sin uile fhaicinn a
rinn e ann an Ierusalem air
an fhéill: oir chaith iadsan
mar an ceudna chum na féille.

46 An sin thàinig Iosa a
ris do Chana Ghalile, far an
d'rinn e fion do'n uisge. A-
gus bha duine cumhachdach³
àraidh, aig an robh a mhac
gu tinn ann an Capernaum.

47 'Nuair a chual esan gu'n
robh Iosa air teachd á Iudea
do Ghalile, chaith e d'a
ionnsuidh, agus ghuidh e air
gu'n rachadh e sios, agus gu'n
slànuicheadh e a mhac: oir
bha e ri h-uchd bàis.

48 An sin thubhairt Iosa
ris, Mur faic sibh comharan
agus mìorbhulean, cha chreid
sibh.

49 Thubhairt an duine
cumhachdach ris, A Thigh-
earn, rach⁴ sìos mum faigh
mo leanaban bàs.

50 Thubhairt Iosa ris, Im-
ich; tha do mhac beò. Agus
chreid an duine am focal a
labhair Iosa ris, agus dh'-
imich e.

51 Agus am feadh a bha e
fathast a' dol sìos, choinnich
a sheirbhisich e, agus dh'innis
iad da, ag ràdh, Tha do mhac
beò⁵.

52 An sin dh'fhiorsaich e
dhiubh an uair anns an deach-
aidh e am feabhas: agus
thubhairt iad ris, An dé air

¹ cuideachd, maraon.

² an gnáth-fhocal.

³ mòr, rloghail.

⁴ theirig, salbh, gabh.

an t-seachdamh uair dh'fhàg
am fiabhrus e.

53 An sin dh'aithnich an t-athair gu'm b'i an uair sin féin, anns an dubhaint Iosa ris, Tha do mhac beò; agus chreid e féin, agus a theagh-lach uile.

54 'Se so a rìs an dara mòrbhail a rinn Iosa, 'nuair a thàinig e á Iudea do Ghàilie.

CAIB. V.

1 *Leighis Iosa air là na sàbaid an duine a bhà fuidh leòn rè ochd bliadhna denç thar fhichead:* 10 *Rinn na h-Iudhaich uime sin connachadh ris, agus geur-leanmh-ninn air.*

'NA dhéigh so bha féill nan Iudhach ann; agus chaidb Iosa suas gu Ierusalem.

2 A nis a ta ann an Ierusalem, làimh ri geata¹ nan caorach, lochan ris an abrar sa' chainnt Eabhruidhich, Betedsa, aig am bheil cùig tighean-fasgaidh².

3 Annta sin bha nan luidhe mòr-bhudheann do dhaoineibh euslan, dalla, bacach, seargta, a' feitheamh ri caruchadh an uisce.

4 Oir chaidh aingeal sìos an àm àraidih san lochan, agus chuir e an t-uisge troimh chéile: uime sin an ceud neach a rachadh sìos ann, an déigh cur troimh chéile an uisce, rinneadh slàn e a dh-aon tinneas a bhiadh air.

5 Agus bha duine àraidih an sin, a bha ochd bliadhna deug thar fhichead ann an euslaint.

6 'Nuair a chunnaic Iosa esan 'na luidhe, agus fios aige gu'n robh e nis ùine fhada

mar sin, thubhairt e ris, Am miann leat bhi air do dheanamh slàn?

7 Fhreagair an duine euslan e, A Thighearn, cha'n 'eil duine agam, an uair a chuir-ear an t-uisge troimh a chéile, a chuireas anns an lochan mi: ach am feadh a ta mise teachd, tha neach eile a' dol sios romham.

8 Thubhairt Iosa ris, Eirich, tog do leabadh, agus imich.

9 Agus air ball rinneadh an duine slàn, agus thog e a leabadh, agus dh'imich e: agus bha'n t-sàbaid ann air an là sin.

10 Uime sin thubhairt na h-Iudhaich ris an ti a shlànuicheadh, Is i an t-sàbaid a ta ann; cha'n 'eil e dligheach dhuit do leabadh a ghiùlan.

11 Fhreagair e iad, An ti a rinn slàn mi, thubhairt esan rium, Tog do leabadh agus imich?

12 An sin dh'friosraich iad deth, Cò an duine a thubhairt riut, Tog do leabadh agus imich?

13 Agus cha robh fhios aig an ti a shlànuicheadh, cò e: oir chaidh Iosa as a shealladh, air do mhòr-shluagh bhi anns an àit.

14 'Na dhéigh so fhuair Iosa e anns an teampull, agus thubhairt e ris, Feuch, rinneadh slàn thu: na peacaich ni's mò, air eagal gu'n tach-air ni's miosa dhuit.

15 Dh'imich an duine, agus dh'innis e do na h-Iudhaich gu'm b'e Iosa rinn slàn e.

16 Agus air a shon so rinn na h-Iudhaich geur-lean-

mhuiinn air Iosa, agus dh'iarr iad a mharbhadh, do bhrigh gu'n d'rinne na nithe so air an t-sàbaid.

17 Ach fhreagair Iosa iad, Tha m'Athair ag oibreachadh gus a nis, agus tha mise ag oibreachadh.

18 Uime sin bu mhòid a dh'iarr na h-ludhaich a mharbhadh, a chionn nach e mhàin gu'n do bhris e an t-sàbaid, ach gu'n dubhaint e mar an ceudna gu'm b'e Dia 'Athair-san, 'ga dheanamh féin co-ionann ri Dia.

19 Air an aobhar sin fhreagair Iosa, agus thubhaint e riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach 'eil am Mac comasach air ni sam bith a dheanamh uauth féin, ach an ni a chi e an t-Athair a' deanamh: oir ge b'e nithe a ni esan, na nithe sin féin ni am Mac mar an ceudna.

20 Oir is ionmhuinn leis an Athair am Mac, agus a ta e a' foillseachadh dha nan uile nithe a tha e féin a' deanamh: agus foillsichidh e dha oibre a's mó na iad so, air chor as gu'm bi iongantas oirbhse.

21 Oir mar a ta an t-Athair a' dùsgadh, agus a' beothachadh nam marbh, is amhuil sin a ta am Mac a beothachadh an dream a's àill leis.

22 Oir cha'n 'eil an t-Athair a' toirt breth air duine sam bith; ach thug e gach uile bhreitheanas do'n Mhac:

23 Chum gu'n tugadh na h-uile dhaoine urram do'n Mhac, amhuil mar a ta iad a' toirt urraim do'n Athair. An ti nach 'eil a' toirt urraim do'n Mhac, cha'n 'eil e toirt

urraim do'n Athair a chuir uauth e.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a dh'éisdeas ri m' shocal-sa, agus a ta creidsinn anns an ti a chuir uauth mi, tha a' bheatha mhaireannach aige, agus cha tig e chum ditidh; ach chaidh e thairis o bhàs gu beatha.

25 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Gu bheil an uair a' teachd, agus gu bheil i nis ann, anns an cluinn na mairbh guth Mhic Dhé: agus an dream a chluinneas, bithidh iad beò.

26 Oir mar a ta aig an Athair beatha ann féin, is amhuil sin a thug e do'n Mhac beatha a bhi aig ann féin;

27 Agus thug e mar an ceudna dha ùghdarris chum breth a thabhairt, do bhrigh gur e Mac an duine.

28 Na gabhaibh iongantas deth so; oir a ta an uair a' teachd, anns an cluinn iadsan uile a ta sna h-uaighibh a ghruhsan :

29 Agus théid iad a mach, iadsan a rinn maith, chum aiseirigh na beatha; agus iadsan a rinn olc, chum aiseirigh an damnaidh

30 Cha'n 'eil mise comasach air ni sam bith a dheanamh uam féin: mar a chluinneas mi bheir mi breth: agus a ta mo bhreitheanas ceart; do bhrigh nach 'eil mi ag iarraidh mo thoile féin, ach toil an Athar a chuir uauth mi.

31 Ma bheir mise fianuis mu m' thimchioll féin, cha'n 'eil m' fhianuis fìor¹.

EOIN VI.

32 Tha neach eile a' toirt fianuis mu m' thimchioll, agus a ta fhiös agam gur fior an fhianuis a ta e deanamh mu m' thimchioll.

33 Chuir sibhse chum Eoin, agus thug e fianuis do'n fhìrinn.

34 Ach cha'n 'eil mise a' gabhair fianuis o dhuine : ach a ta mi ag ràdh nan nithe so, chum gu'm bi sibhse air bhur tèarnadh.

35 B'esan an lòchran lasarach¹ agus dealrach : agus bha sibhse toileach car tamuill gairdeachas a dheanamh 'na sholus.

36 Ach a ta agam-sa fianuis a's mò na fianuis Eoin : oir na h-oibre a thug an t-Athair dhomh-sa chum gu'n crìoch-naichinn iad, tha na h-oibre sin féin a tha mise a' deanamh, a' toirt fianuis mu m' thimchioll, gu'n do chuir an t-Athair uaith mi.

37 Agus an t-Athair féin a chuir uaith mi, thug e fianuis mu m' thimchioll. Cha chuala sibh riamh a ghuth, ni mò a chunnaic sibh a choslas.

38 Agus cha'n 'eil 'fhocal-san agaibh a' gabhair còmhnuidh annaibh : oir an ti sin a chuir esan uaith, cha'n 'eil sibh 'ga chreidsinn.

39 Rannsaichibh² na sgriobtuirean, oir a ta sibh a' saoilsinn gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh annta-san ; agus is iad sin a ta toint fianuis mu m' thimchioll-sa.

40 Gidheadh cha'n àill leibh teachd am' ionnsuidh-

sa, chum gu'm faigheadh sibh beatha.

41 Cha'n 'eil mise a' gabhair urraim³ o dhaoinibh.

42 Ach is aithne dhomh sibhse, nach 'eil gràdh Dhé agaibh annaibh.

43 Thàinig mise an ainm m' Athar, agus cha'n 'eil sibh a' gabhair rium : ma thig neach eile 'na ainm féin, gabhaidh sibh ris-san.

44 Cionnus a dh'fheudas sibh creidsinn, a ta gabhair urraim o chéile, agus nach 'eil ag iarraidh an urraim a thig o Dhia a mhàin ?

45 Na saoilibh gu'n dean mise bhur casaid ris an Athair : tha aon a tha deanamh casaid oirbh, Maois, anns am bheil sibh a' cur bhur dòchais⁴.

46 Oir nan creideadh sibh Maois, chreideadh sibh mise : oir sgríobh esan mu m' thimchioll.

47 Ach mur creid sibh a sgríobhadh-san, cionnus a chreideas sibh mo bhriathrasa.

CAIB. VI.

1 *Bheat Hatch Criostd cùig mìle fear le cùig builinnibh arain agus dà iasg : 15 Air an aobhar sin, b'dill leis an t-sluagh esan a dheanamh 'na righ : 16 Ach air dhasan a sgaradh féin uatha, chaidh e suas gn beinn, agus dh'imiche air a' chuan a dh'ionnsuidh a dheiiscibul.*

'N A dhéigh sin chaidh Iosa thar muir⁵ Ghalile, no Thiberiais.

2 Agus lean sluagh mòr e, do bhrigh gu'm fac iad a mhìorbhuilean a rinn e air an dream a bha euslan.

3 Agus chaidh Iosa suas

¹ lasta. ² Tha sibh a' rannsachadh.

³ glòire.

180

⁴ as am bheil sibh ag earbsadh.

⁵ fairge.

air beinn, agus shuidh e an sin maille r'a dheisciobluibh.

4 Agus bha a' chàisg, féill nan Iudhach, am fagus.

5 An sin an uair a thog Iosa suas a shùilean, agus a chunnaic e gu'n d' thàinig buidheann mhòr shluagh d'a ionnsuidh, thubhairt e ri Philip, Cia an t-àit as an ceannaich sinn aran chum gu'n ith iad so ?

6 (Ach thubhairt e so 'ga dhearbhadh-san; oir bha fhios aige féin ciod a dheanadh e.)

7 Flreagair Philip e, Cha leoir dhoibh luach dhà cheud peghinn a dh'aran, chum gu'n gabhadh gach aon diubh beagan.

8 Thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Aindreas, bràthair Shimoine Pheadair, ris,

9 Tha òganach an so, aig am bheil cùig builinnean eòrna, agus dà iasg bheag : ach ciod iad so am measg na h-uiread ?

10 Agus thubhairt Iosa, Thugaibh air na daoinibh suidhesios. A nis bha mòran feoir anns an àit. Air an aobhar sin shuidh na daoine sios, an àireamh timchioll chùig mìle.

11 Agus ghlac Iosa na builinnean, agus air tabhairt¹ buidheachais da, roinn e air na deisciobluibh iad, agus na deisciobuil orra-san a shuidh: agus mar an ceudna do na h-iasgaibh beaga, mheud as a b'aille leo.

12 'Nuair a shàsuicheadh iad, thubhairt e r'a dheisciobluibh, Cruinnichibh am biadh briste a ta thuilleadh

ann, chum nach caillear a bheag.

13 Air an aobhar sin, chruiunnich iad e r'a chéile, agus lion iad dà chliabh dheug do sbruileach nan cùig builinnean eòrna, a bha dh-fhuigheall aig a' mhuinntir a dh'ith.

14 An sin, an uair a chunnaic na daoine sin am miорbhuil a rinn Iosa, thubhairt iad, Gu firinneach is e so am faidh a bha gu teachd chum an t-saoghail.

15 Uime sin, an uair a thuig Iosa gu'n robh iad air ti² teachd agus breith air le làimh làidir, chum gu'n deanadh iad righ dheth, dh'imich e ris do'n bheinn 'na aonar.

16 Agus an uair a thàinig am feasgar, chaidh a dheisciobuil sios chum na mara.

17 Agus air dol an luing dhoibh, chaidh iad thar a' mhuij gu Capernaum : agus bha an dorchadas a nis ann, agus cha robh Iosa air teachd d'an ionnsuidh.

18 Agus ag séideadh do ghaoith mhòir, dh éirich a' mhuij.

19 Uime sin, an uair a rinn iad iomramh timchioll cùig no deich thar fhichead do stàidibh, chunnaic iad Iosa ag imeachd air a' mhuij, agus a' druideadh ris an luing ; agus ghabh iad eagal.

20 Ach thubhairt esan riu, Is mise ta ann ; na biodh eagal oirbh.

21 Uime sin, ghabh iad gu toileach a steach do'n luing e : agus air ball ràinig an long an tìr gus an robh iad a' dol.

EOIN VI.

22 Air an là 'na dhéigh sin, an uair a chunnaic an sluagh a sheas air taobh eile na mara, nach robh long¹ eile an sin, ach an *long* sin anns an deachaidh a dheisciobuil a steach, agus nach deachaidh Iosa san luing maille r'a dheisciobluibh, ach *gu'n* d'fhalbh a dheisciobuil 'nan aonar ;

23 (Gidheadh thainig longa beaga eile o Thiberias, làimh ris an àit san d'ith iad an t-aran, an déigh do'n Tighearn buidheachas a thoirt ;)

24 Uime sin, an uair a chunnaic an sluagh nach robh Iosa an sin, no a dheisciobuil, chaidh iad féin mar an ceudna ann an longaibh, agus thàinig iad gu Capernaum, ag iarrайдh Iosa.

25 Agus air dhoibh fhaotainn air an taobh thall do'n mhuir, thubhairt iad ris, A mhaighstir, c'uin a thàinig thu an so ?

26 Fhreagair Iosa iad agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Tha sibh ga m'iarraidh, cha'n ann a chionn gu'm faca sibh na mìorbhulean, ach a chionn gu'n d'ith sibh do na builinnibh, agus gu'n do shàsuich-eadh sibh.

27 Deanaibh saothair cha'n ann air son a' bhìdh a theireas, ach air son a' bhìdh a mhaireas chum na beatha siorruidh, a bheir Mac an duine dhuibh : oir esan sheul-aich² Dia an t-Athair.

28 An sin thubhairt iad ris, Ciòd a ni sinn, chum as gu'n oibrich sinn oibre Dhé ?

29 Fhreagair Iosa agus

thubhairt e riu, Is i so obair Dhé, gu'n creid sibh anns an ti a chuir e uaith.

30 Uime sin thubhairt iad ris, Ciòd an comhar a ni thusa ma ta, chum gu'm faic sinn, agus gu'n creid sinn thu? ciòd an obair a ni thu ?

31 Dh'ith ar n-aithriche mana san fhàsach ; a réir mar a ta e sgrìobhta, Thug e dhoibh aran o néamh r'a itheadh.

32 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, nach d'thug Maois dhuibh an t-aran o néamh ; ach a ta m' Athair-sa a' toirt dhuibh an arain fhior o néamh.

33 Oir is e sin aran Dhé a ta teachd a nuas o néamh, agus a ta tabhairt beatha do'n t-saoghal.

34 An sin thubhairt iad ris, A Thighearn, thoir dhuinne an t-aran so an còmhnuidh.

35 Agus thubhairt Iosa riu, Is mise aran na beatha : an ti a thig a m' ionnsuidh-sa, cha bhi ocras gu bràth air ; agus an ti a chreideas annam-sa, cha bhi tait gu bràth air.

36 Ach mar a thubhairt mi ribh, ged chunnaic sibh mi, cha'n 'eil sibh a' creidsinn.

37 Gach ni a bheir an t-Athair dhomh-sa, thig e a m' ionnsuidh ; agus an ti a thig a m' ionnsuidh, cha tilg mi air chor sam bith a mach e.

38 Oir thàinig mi nuas o néamh, cha'n ann chum gu'n deanainn mo thoil féin, ach toil an ti a chuir uaith mi.

39 Agus is i so toil an A-

¹ barec, bdt.

² chomhraich, shonraich.

tha a chuir uaith mi, nach caillinn a bheag sam bith do'n uile a thug e dhomh, ach gu'n togainn suas e rìs air an là dheireannach.

40 Agus is i so toil an ti a chuir uaith mi, gu'm biodh a' bheatha mhaireannach aig gach neach a chi am Mac, agus a chreideas ann: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

41 An sin rinn na h-Iudh-aich gearan uime, a chionn gu'n dubhairt e, Is mise an t-aran a thàinig a nuas o nèamh.

42 Agus thubhairt iad, Nach e so Iosa mac Ioseiph, neach aig an aithne dhuinn 'athair agus a mhàthair? cionnus ma seadh a ta e ag ràdh, Thàinig mi nuas o nèamh.

43 Air an aobhar sin fhreag-air Iosa agus thubhairt e riu, Na deanaibh gearan 'nur measg féin.

44. Cha'n urrainn neach air bith teachd a m' ionnsuidh-sa, mur tarruing an t-Athair a chuir uaith mise e: agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

45 Tha e sgrìobhta sna fàidhibh, Agus bithidh iad uile air an teagastg o Dhia. Uime sin gach¹ neach a chuala, agus a dh'fhòghluim o'n Athair, thig e a m' ionnsuidh-sa.

46 Cha 'n e gu'm faca neach sam bith an t-Athair, ach an ti a ta o Dhia; chunn-aic esan an t-Athair.

47 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a ta

creidsinn annam-sa, tha a' bheatha mhaireannach aige.

48 Is mise aran na beatha.

49 Dh'ith bhur n-aithriche manu san fhàsach agus fhuair iad bàs.

50 Is e so an t-aran a tha teachd a nuas o nèamh, chum as gun ith neach dheth, agus nach faigh e bàs.

51 Is mise an t-aran beò, a thàinig a nuas o nèamh: ma dh'itheas neach air bith do'n aran so, bithidh e beò gu siorruidh: agus an t-aran a bheir mise uam, is e m'fheoil e, a bheir mi air son beatha an t-saoghail.

52 Air an aobhar sin bha connsachadh² aig na h-Iudh-aich r'a chéile, ag ràdh, Cionnus a dh'fheudas an duine so 'f heoil a thoirt duinn r'a itheadh.

53 An sin thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, mur ith sibh feoil Mhic an duine, agus mur òl sibh 'fhuil, cha'n 'eil beatha agaibh annaibh.

54 Esan a dh'itheas m'fheoil-sa, agus a dh'òlas m'fhuil-sa, a ta a' bheatha shiorruidh aige; agus togaidh mise suas e air an là dheireannach.

55 Oir is biadh gu fìrinneach m'fheoil, agus is deoch gu fìrinneach m'fhuil.

56 Esan a dh'itheas m'fheoil-sa, agus a dh'òlas m'fhuil-sa, tha e gabhail còmh-nuidh annam-sa, agus mise annsan.

57 Mar a ta 'n t-Athair beò a chuir uaith mise³, agus a ta mise beò troimh⁴ an

¹ Gach.

² deasboireachd, tagradh.

³ Mar a chuir an t-Athair beò uaith mi-e.

⁴ tre.

EOIN VII.

Athair; is amhuiil sin esan a dh'itheas mise, bithidh e mar an ceudna beò tromham-sa¹.

58 Is e so an t-aran sin a thàinig a nuas o néamh; cha'n e mar a dh'ith bhurn-aithrichemana, agus fhuair iad bàs: esan a dh'itheas an t-aran so, bithidh e beò am feasd.

59 Thubhairt e na nithe so anns an t-sionagog, an uair a bha e a' teagastg an Caper-naum.

60 Uime sin 'nuair a chual mòran d'a dheisciobluibh so, thubhairt iad, Is cruaidh a' chainnt so; cò a dh'fheudas eisdeachd rithe.

61 'Nuair a thuig Iosa ann fein gu'n robh a dheisciobuil ri gearan uime so, thubhairt e riu, Am bheil so a' toirt oil-bheim dhuibh-sa?

62 Agus ciod nam faiceadh sibh Mac an duine a' dol suas do'n àit anns an robh e roimhe?

63 Ise an Spiorad a bheoth-aicheas; cha'n 'eil tairbhe air bith san fheoil: na briathran a tha mise a' labhairt ribh, is spiorad agus is beatha iad.

64 Ach a ta cuid dibhse nach 'eil a' creidsinn. (Oir b'aithne do Iosa o thùs, cò iad nach robh a' creidsinn, agus cò an ti a bhrathadh e.)

65 Agus thubhairt e, Air an aobhar sin thubhairt mi ribh, nach urrainn neach air bith teachd a m' ionnsuidh, mur bi e air a thoirt da o m'-Athair.

66 O'n àm sin chaidh mòran d'a dheisciobluibh air an

ais, agus cha d'imich iad ni's mò maille ris.

67 An sin thubhairt Iosa ris an dà fhear dheug, An aill leibhse falbh cuideachd?

68 An sin fhreagair Simon Peadar e, A Thighearn, co dh'ionnsuidh an téid sinn? agad-sa tha briathra na beatha maireannaich.

69 Agus a ta sinne a' creid-sinn, agus a ta fhios againn gur tusa Criosd² Mac an Dé bheò.

70 Fhreagair Iosa iad, Nach do thagh mise sibhse dà fhear dheug, agus a ta fear agaibh 'na dhiabhl?

71 Ach labhair e mu Iudas Iscariot, mac Shimoin: oir is e so an ti a bha gu esan a bhrath, air dha bhi 'na aon do'n dà fhear dheug.

CAIB. VII.

1 *Chronuich Iosa drd-iuntinn agus dàuadas a chairdean: 10 chaidh e suas o Ghalile gu féill nam páilliunn; 14 agus theagaig e anns an teampull. 40 lomadh gnè bharail mu thimchioll Iosa am measg an t-shuaigh.*

A GUS an déigh nan nithe sin, bha Iosa ag imeachd mu'n cuairt ann an Galile: oir cha b'àill leis a bhi 'gimeachd³ ann an Iudea, a chionn gu'n robh na h-Iudh-aich ag iarraidh a mharbh-adh.

2 Agus bha féill nan Iudhach, *eadhon* féill nam pálliun, am fagus.

3 Uime sin thubhairt a bhràithre ris, Imich as so agus rach⁴ do Iudea, chum gu faic do dheisciobuil mar an ceudna t'oibre a tha thu a' deanamh.

¹ triom-sa.

² an Criosd, am Mesias.

³ comhnuidh a ghabhail.

⁴ theirig.

4 Oir cha dean neach air bith aon ni am folach, a dh-iarras e fein a bhi am follais¹: ma tha thu a' deanamh nan nithe so, nochd thu fein do'n t-saoghal.

5 Oir cha do chreid a bhràithre fein ann.

6 An sin thubhairt Iosa riu, Cha d'thainig m' àm-sa fathast; ach a ta bhur n-àm-sa ghnàth deas.

7 Cha'n 'eil e'n comas do'n t-saoghal sibhse fhuathachadh; ach fuathaichidh e mise, do bhrigh gu bheil mi toirtfianuis m'a thimchioll, gu bheil 'oibre olc.

8 Rachaibh-sa suas chum na féille so: cha téid mise suas fathast chum na féille so, do bhrigh nach 'eil m' àm fathast air a choimhlionadh.

9 'Nuair thubhairt e na nithe so riu, dh'fhan e an Galile.

10 Ach an uair a chaidh a bhràithre suas, an sin chaidh esan suas mar an ceudnachum na féille, cha'n ann am follais², ach mar gu b'ann an uaignidheas³.

11 An sin dh'iarr na h-Iudhaich e air an f'héill, agus thubhairt iad, C'ait am bheil e?

12 Agus bha borbhan⁴ mòr am measg an t-sluaigh m'a thimchioll: oir thubhairt euid, Is duine maith e: ach thubhairt euid eile, Cha'n eadh⁵; ach a ta e mealladh an t-sluaigh.

13 Gidheadh cha do labhair neach sam bith gu follaiseach uiime, air eagal nan Iudhach.

14 A nis mu inheadhon na féille, chaidh Iosa suas do'n teampull, agus theagaisg e.

15 Agus ghabh na h-Iudhaich iongantas, ag ràdh, Cionnus is aithne do'n duine so litrichean, agus nach d-fhòghluim e?

16 Fhreagair Iosa iad, agus thubhairt e, Cha leam fein mo theagasg, ach leis-san a chuir uaith mi.

17 Ma's àill le neach sam bith a thoil-san a dheanamh, bithidh fios aige mu'n teagasg, an ann o Dhia a ta e, no 'm bheil mise a' labhairt uam fein.

18 An ti a labhras uaith fein, tha e 'g iarraidh a ghloire fein: ach ge b'e dh'iarras glòir an ti a chuir uaith e, tha esan fìrinneach, agus cha'n 'eil eucoir⁶ air bith ann.

19 Nach d'thug Maois an lagh dhuibh, agus gidheadh cha'n 'eil aon neach agaibh a' coimhlionadh an lagha? C'ar son a ta sibh ag iarraidh mise a mharbhadh?

20 Fhreagair an sluagh agus thubhairt iad, Tha deamhan agad: cò tha 'g iarraidh do mharbhadh?

21 Fhreagair Iosa agus thubhairt e riu, Rinn mise aon obair, agus a ta iongantas oirbh uile air an aobhar sin.

22 Thug Maois dhuibh an timchioll-ghearradh, (cha'n e gur ann o Mhaoris a ta e, ach o na h-aithrichibh,) agus timchioll-ghearradh sibhse duine air an t-sàbaid.

23 Ma tha duine air an t-sàbaid a' gabhail timchioll-ghearradh, chum nach bi lagh

¹ bhi iomraideach.

³ os loval.

² os àird.

⁴ cegarsaich.

⁵ Ni h-eadh.

⁶ cealg.

Mhaois air a bhriseadh ; am bheil fearg agaibh riuum-sa, a chionn gu'n d'rinn mi duine uile slàn air an t-sàbaid ?

24 Na tugaibh breth a réir coslais, ach thugaibh breth cheart.

25 An sin thubhairt cuid do mhuinntir Ierusalem, Nach e so esan a tha iad ag iarraidh a mharbhadh ?

26 Agus, feuch, tha e labhairt gu follaiseach, agus cha'n 'eil iad ag ràdh ni sam bith ris : am bheil dearbh-fhios aig na h-uachdarain gur e so da rìreadh Criosd ?

27 Gidheadh is aithne dhuinn an duine so cia as da : ach an uair a thig Criosd, cha'n aithne do neach air bith cia as da.

28 An sin ghlaodh Iosa san teampull, agus e a' teagasg, ag ràdh, Is aithne¹ dhuibh ar aon mise, agus cia as domh : agus cha d'thàinig mi uam fèin, ach a ta esan fior a chuir uaith mi, air nach 'eil eòlas agaibh-sa.

29 Ach a ta eòlas agam-sa air ; oir is ann uaith a ta mi, agus chuir esan uaith mi.

30 An sin dh'iarr iad a ghlacadh : ach cha do chuir neach air bith làmh ann, a chionn nach robh 'uair-san fathast air teachd.

31 Agus chreid mòran do'n t-sluagh air, agus thubhairt iad, 'Nuair a thig Criosd, an dean e ni's mò do mhior-bhuilibh na iad sin a rinn an duine so ?

32 Chuada na Phairisich gu'n robh an sluagh a' borbh-anaich nan nithe so m'a

thimchioll : agus chuir na Phairisich agus na h-àrd-shagairt maoir g'a ghlacadh.

33 An sin thubhairt Iosa², Fathast tamull beag tha mise maille ribh, agus *an sin* a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi.

34 Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh *mi* : agus do'n àit am bi mi, cha'n urrainn sibhse teachd.

35 An sin thubhairt an h-Iudhaich eatorra féin, C'ait an téid am fear so, nach faigh sinn e ? an téid e chum na muinntir a ta air an sgapadh am measg nan Greugach, agus an teagaisg e na Greug-aich ?

36 Ciad i a' chainnt so a thubhairt e, Iarraidh sibh mi, agus cha'n fhaigh sibh *mi* : agus do'n àit am bheil mise, cha'n urrainn sibhse teachd ?

37 Air an là dheireannach, là mòr sin na féille, sheas Iosa agus ghlaodh e, ag ràdh, Ma tha tart air neach sam bith, thigeadh e a m'ionnsuidh-sa, agus òladh e.

38 An ti a chreideas annama, mar a ta an sgriobtuir ag ràdh, sruthaidh as a bhroinn³ aimhnichean do uisge beò.

39 (Ach labhair e so mu'n Spiorad, a bha iadsan a chreideadh annsan gu fhaghail : oir cha robh an Spiorad⁴ fathast *air a thabhairt*, do bhrigh nach robh Iosa fathast air a ghlòrachadh.)

40 Uime sin, an uair a chuala mòran do'n t-sluagh a' chainnt so, thubhairt iad, Gu firinneach is e so am faidh.

¹ *An aithne.*

² *thubhairt Iosa rin.*

³ *a chom, a chliabh.*

⁴ *Spiorad naomh.*

41 Thubhairt euid eile, Is e so Criosc. Ach thubhairt dream eile, An ann o Ghalile a thig Criosc?

42 Nach dubhaint an sgriobtuir, Gu'n tig Criosc do shiol Dhaibhidh, agus á Betlehem, am baile san robh Daibhidh?

43 Air an aobhar sin dh'éirich eas-aonachd¹ am measg an t-siuaign air a shon-san.

44 Agus b'aill le cuid diubh a ghlacadh; ach cha do chuir duine air bith làmh ann.

45 An sin thàinig na maoir chum nan ard-shagart agus nam Phairiseach; agus thubhairt iadsan riu, C'ar son nach d'thug sibh leibh e?

46 Fhreagair na maoir, Cha do labhair duine riamh mar an duine so.

47 An sin fhreagair na Phairisich iad, Am bheil sibhse mar an ceudna air bhur mealladh?

48 An do chreid aon air bith do na h-uachdarain ann, no do na Phairisich?

49 Ach an sluagh so aig nach 'eil eòlas an lagha, tha iad malluichte.

50 Thubhairt Nicodemus riu, (esan a thàinig d'a ionnsuidh san oidhche, air dha bhi 'na aon diubh,)

51 Am bheil ar lagh-ne toirt breth air duine sam bith gus an cluinn e uaith féin an toiseach, agus gus am bi fhiost aige ciod a tha e a' deanamh?

52 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Am bheil thusa mar an ceudna o Ghalile? Rannsaich, agus faic:

oir á Galile cha d'éirich fáidh².

53 Agus dh'imich gach aon d'a thigh féin.

CAIB. VIII.

1 *Thug Criosc a' bhean a ghlacadh an adhaltrannas as saor: 12 shearmonaich e gur e scéin solus an t-saoghal, agus dhearbh e gu bheil a theagasc ceart. 33 I hreagair e na h-Indhaich a bha deanamh bòsd à Abraham.*

A CH chaidh Iosa chum sléibh nan crann-oladh:

2 Agus gu moch air mhaduinn thàinig e ris do'n team-pull, agus thàinig an sluagh uile d'a ionnsuidh; agus air suidhe dha, theagaisg e iad.

3 Agus thug na sgríobh-aichean agus na Phairisich bean d'a ionnsuidh a ghlacadh an adhaltrannas; agus air dhoibh a cur anns a' mheadhon,

4 Thubhairt iad ris, A mhaighstir, ghlacadh a'bhean so anns a' ghniomh féin, a' deanamh adhaltrannais.

5 A nis dh'aithn Maois dhuinn san lagh, an leithide so a chlachadh: ciod ma seadh a ta thusa ag ràdh?

6 Thubhairt iad so 'ga dhearbhadh³, chum gu'm biodh aca cùis-chasaid 'na aghaidh. Ach chrom Iosasios, agus sgríobh e le 'mheur air an lár, (mar nach biodh e 'gan cluinntinn.)

7 Mar sin air dhoibh buanachadh a' feòraich dheth, thog se e féin suas agus thubhairt e riu, An neach a ta gun pheacadh agaibh-sa, tilgeadh e a' cheud chlach oirre.

¹ roinn, connsachadh. ² Rannsaich agus faic nach éirich fáidh á Galile.

³ 'ga sheuchainn, 'ga bhuaireadh.

8 Agus chrom e sìos a rìs
agus sgrìobh e air an làr.

9 Agus an uair a chual
iadsan so, (air dhoibh bhi air
an agairt le'n coguis¹ féin,) chaïdh iad a mach an déigh
a chéile, a' tòiseachadh aig
an dream bu shine, gus an
dream mu dheireadh: agus
dh'fhàgadh 'na aonar Iosa,
agus a' bhean 'na seasamh
sa' mheadhon.

10 Agus 'nuair a dh'éirich
Iosa suas, agus nach fac e
aon air bith ach a' bhean,
thubhairt e rithe, A bhean,
c'ait am bheil iad sud do
luchd-easaid? an do dhìt
duine air bith thu?

11 Thubhairt ise, Cha do
dhìt aon duine, a Thigh-
earn. Agus thubhairt Iosa
rithe, Cha mhò a tha mise
ga d' dhìteadh: imich romh-
ad, agus na peacaich ni 's
mò.

12 An sin labhair Iosa riu
a rìs, ag ràdh, Is mise solus
an t-saoghal: an ti a leanas
mise, cha siubhail e an dorcha-
das, ach bithidh solus na
beatha aige.

13 Uime sin thubhairt na
Phairisich rìs, Tha thu toirt
fianuis mu d' thimchioll féin;
cha'n 'eil t'fhanuis fior.

14 Fhreagair Iosa, agus
thubhairt e riu, Ged tha mi
toirt fianuis mu m' thimchioll
féin, gidheadh a ta m' fhan-
uis fior: oir a ta fhios agam
cia as a thàinig mi, agus c'ait
am bheil mi dol; ach cha'n
'eil fhios agaibh-sa cia as a
thàinig mi, no c'ait am bheil
mi dol.

15 Tha sibhse a' toirt breth
a réir na feòla; cha'n 'eil

mise a' toirt breth air aon
duine.

16 Agus gidheadh ma bheir
mise breth, tha mo bhreth
firinneach: oir cha'n 'eil mi
a'm' aonar, ach mise agus an
t-Athair a chuir uaith mi.

17 Agus a ta e sgrìobhta
ann bhur lagh féin, gu bheil
fianuis dithis dhaoine fior.

18 Is aon mise a ta dean-
amh fianuis mu m' thimchioll
féin, agus a ta an t-Athair a
chuir uaith mi, a' deanamh
fianuis mu m' thimchioll.

19 An sin thubhairt iad
ris, C'ait am bheil t' Athair?
Fhreagair Iosa, Cha'n aithne
dhuibhse aon chuid mise no
m' Athair: nam biodh eòlas
agaibh ormsa, bhiodh eòlas
agaibh air m' Athair mar an
ceudna.

20 Labhair Iosa na briathra
so an tigh-coimhead an ionmhais,
ag teagastg dha san team-
pull: agus cha do chuir duine
air bith làmh ann; oir cha
robh 'uair fathast air teachd.

21 An sin thubhairt Iosa
riu a rìs, Tha mise a' falbh,
agus iarraidh sibh mi, agus
basaichidh sibh ann bhur
peacadh; cha'n urrainn
sibhse teachd do'n àit am
bheil mise a' dol.

22 An sin thubhairt na h-
Iudhaich, Am marbh se e
féin? do bhrigh gu bheil e'g
ràdh, Far am bheil mise a'
dol, cha'n urrainn sibhse
teachd.

23 Agus thubhairt e riu,
Tha sibhse o shìos, tha mise
o shuas: tha sibhse do'n t-
saoghal so, cha'n 'eil mise
do'n t-saoghal so.

24 Uime sin thubhairt mi
ribh, Gu'm bàsaich sibh ann
bhur peacaibh: oir mur creid

¹ coimh-shins, coinsiens.

EOIN VIII.

sibh gur mise e, gheibh sibh
bàs ann bhur peacaibh.

25 An sin thubhairt iad ris,
Cò thusa? Agus thubhairt
Iosa riu, *An neach* sin féin a
thubhairt mi ribh o thùs.

26 Tha mòran agam ri ràdh,
agus r'a bhreithneachadh
m'ur timchioll-sa: ach a ta
an ti a chuir uaith mi firinn-
each; agus a ta mise a' labh-
airt ris an t-saoghal nan nithe
a chuala mi uaith-san.

27 Cha do thuig iad gu'm
b'ann mu thimchioll an Athar
a labhair e riu.

28 An sin thubhairt Iosa
riu, 'Nuair a thogas sibh suas
Mac an duine, an sin bithidh
fios agaibh gur mise e¹, agus
nach 'eil mi deanamh ni sam
bith uam féin; ach mar a
theagaisg m' Athair mi, gu
bheil mi labhairt nan nithe so.

29 Agus tha 'n ti a chuir
uaith mi maille rium: cha
d'fhàg an t-Athair a'm' aonar
mi, do bhrigh gu bheil mi
deanamh a ghnàth nan nithe
sin a's taitneach leis.

30 An uair a bha e labhairt
nan nithe so, chreid mòran
ann.

31 An sin thubhairt Iosa
ris na h-Iudhaich a chreid
ann, Ma bhuanacheas sibh
ann am fhocal-sa, bithidh
sibh da rìreadh 'nur deisciob-
uil agam;

32 Agus bithidh eòlas ag-
aibh air an fhìrinn, agus ni
an fhìrinn saor sibh.

33 Fhreagair iad e, Is sinne
sliochd Abrahaim, agus cha
robh sinn riabh fo dhaorsa
aig duine sam bith: cionnuis
a ta thusa ag ràdh, Bithidh
sibh saor?

34 Fhreagair Iosa iad, Gu
deimhin deimhin a ta mi ag
ràdh ribh, ge b'e ni peacadh,
is seirbhiseach do'n pheac-
adh e.

35 Agus cha'n fhan an
seirbhiseach san tigh gu
bràth: *ach* fanaidh am mac
gu bràth.

36 Uime sín ma ni am Mac
saor sibh, bithidh sibh saor
da rìreadh.

37 Tha fhios agam gur
sibh sliochd Abrahaim; ach
a ta sibh ag iarraidh mise a
mharbhadh, do bhrigh nach
'eil àit aig m' fhocal annaibh.

38 Tha mise a' labhairt an
ni sin a chunnaic mi aig m'
Athair; agus tha sibhse a'
deanamh an ni a chunnaic
sibh aig bhur n-athair féin.

39 Fhreagair iadsan agus
thubhairt iad ris, Is e Abra-
ham ar n-athair-ne. Thubh-
airt Iosa riu, Nam bu chlann
do Abraham sibh, dheanadh
sibh oibre Abrahaim.

40 Ach a nis tha sibh ag
iarraidh mise a mharbhadh,
duine a dh'innis duibh an
fhìrinn, a chuala mi o Dhia:
cha d'rinn Abraham so.

41 Tha sibhse a' deanamh
oibre bhur n-athair féin. An
sin thubhairt iad ris, Cha d'-
rugadh an striopachas sinne;
tha aon Athair againn, *eadhon*
Dia.

42 An sin thubhairt Iosa
riu, Nam b'e Dia bhur n-
Athair, ghràchraigheadh sibh
mise: oir chaidh mise mach,
agus thàinig mi o Dhia; agus
cha d'thàinig mi uam féin,
ach chuir esan uaith mi.

43 C'ar son nach 'eil sibh
a' tuigsinn mo chòmhraidi?
do bhrigh nach urrainn sibh
éisdeachd ri m' fhocal.

¹ bithidh fios agaibh co mise.

44 Tha sibhse o *bhur* n-athair an diabhul, agus is iad ana-mianna bhur n-athar a's toil leibh a dheanamh : bha esan 'na mbortair¹ o thùs, agus cha d' fhàn e san fhirinn, a chionn nach 'eil firinn ann. 'Nuair a labhras e breug, is ann uaith féin a ta e labhairt : oir is breugair e, agus is e athair na bréige.

45 Agus do bhrigh gu bheil mise ag innseadh na firinn, cha'n 'eil sibh ga m' chreid-sinn.

46 Cò agaibh-sa chuireas peacadh as mo leth-sa ? agus ma tha mi ag innseadh na firinn, c'ar son nach 'eil sibh 'ga m' chreidsinn ?

47 An ti a ta o Dhia, éisidh e ri briathraibh Dhé : uiine sin cha'n 'eil sibhse ag éisdeachd, a chionn nach ann o Dhia a ta sibh.

48 An sin fhreagair na h-Iudhaich, agus thubhairt iad ris, Nach maith a thubhairt sinn gur Samaritanach thu, agus gu bheil deamhan agad ?

49 Fhreagair Iosa, Cha'n 'eil deamhan agam ; ach a ta mi toirt urraim do m' Athair, agus a ta sibhse toirt eas-urraim dhomh-sa.

50 Agus cha'n 'eil mi ag iarraidh mo ghloire féin : tha neach a ta 'g iarraidh agus a' toirt breth.

51 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Ma choimhideas neach m'focal-sa, cha'n fhaic e bàs am feasd.

52 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, A nis tha fhios againn gu bheil deamhan a-

gad. Fhuair Abraham bàs, agus na fàidhean ; gidheadh a ta thusa ag ràdh, Ma choimhideas duine m'focal-sa, cha bhlaic e bàs am feasd.

53 Am mò thusa na ar n-athair Abraham, a fhuair bàs ? agus fhuair na fàidhean bàs : cò a tha thu deanamh dhiot féin ?

54 Fhreagair Iosa, Ma tha mi toirt glòire dhomh féin, cha'n 'eil ach neo-ni a'm' ghloir : is e m' Athair a ta toirt glòire dhomh, neach a ta sibhse ag ràdh gur e bhur Dia e :

55 Gidheadh cha do ghabh sibh eòlas air ; ach a ta eòlas agam-sa air : agus nan abrainn, Nach aithne dhomh e, bhithinn cosmhuil ribhse a'm' threugair : ach is aithne dhomh e, agus a ta mi coimhead² 'fhocail.

56 Bha déidh³ mhòr aig Abraham bhur n-athair-sa air mo là-sa fhaicinn : agus chunnaic se e, agus rinn e gairdeachas.

57 An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil thu fathast leth-cheud bliadhna dh'aois, agus am faca tu Abraham ?

58 Thubhairt Iosa riu, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mun robh Abraham ann, A TA MISE.

59 An sin thog iadsan clachan chum an tilgeadh air: ach dh'folaich Iosa e féin, agus chaidh e mach as an teampull, a' dol troimh am meadhon, agus mar sin chaidh e seachad.

¹ 'na shear-millidh dhavine.

² gleidheadh.

³ togradh, gairdeachas.

CAIB. IX.

1 *Dh'aisigeadh a radharc do dhnuine a rugadh dall: 13 Thugadh e chuen nam l'hairiseach: 15 ghabh iad corruiich ris, agus thilg iad mach as an t-sionagog e; 35 ach a ta Criosd a' gabhairil ris. 39 Cò iadsan a ta Criosd a' soillseachadh.*

A GUS an uair a ghabh Iosa seachad, chunnaic e duine a bha dall o rugadh e.

2 Agus dh'fheòraich a dheisciobuil deth, ag ràdh, A mhaighstir, cò a pheacaich, an duine so, no a phàrantan, gu'n d'rugadh dall e?

3 Fheagair Iosa, Cha do pheacaich aon chuid an duine so, no a phàrantan: ach a chum gu'm foillsichte oibre Dhé ann.

4 Is éigin domh-sa oibre an ti a chuir uaith mi a dheanamh, am feadh is là e: tha'n oidhche a' teachd, 'nuair nach urrainn aon duine obair a dheanamh.

5 Am feadh a ta mise san t-saoghal, is mi solus an t-saoghaile.

6 'Nuair a thubhaint e na nithe so, chuir e sile air an talamh, agus rinn e criadh¹ do'n t-sile, agus sgaoil e a' chriadh air sùilibh an doill.

7 Agus thubhaint e ris, Imich, ionnlaid ann an lochan Shiloaim, (is e sin air eadar-theangachadh, Air a chur.) Uime sin dh'imich e, agus dh'ionnlaid e, agus thainig e a' faicinn.

8 Uime sin thubhaint na coimhearsnaich, agus iadsan a chunnaic dall e roimhe sin, Nach e so esan a bha 'na shuidhe ag iarraidh na déirce?

9 Thubhaint cuid, Is e so e; cuid eile, Tha e cosmhuil

ris: thubhaint e féin, Is mise e.

10 Air an aobhar sin thubhaint iad ris, Cionnus a dh'fhosgladh do shùilean?

11 Fhreagair esan agus thubhaint e, Rinn duine d'an ainm Iosa criadh, agus sgaoil e air mo shùilibh i, agus thubhaint e rium, Imich gu lochan Shiloaim, agus ionnlaid: agus dh'imich mi agus dh'ionnlaid mi, agus fhuair mi mo radharc.

12 An sin thubhaint iad ris, C'ait am bheil e? Thubhaint esan, Cha'n aithne dhomh.

13 Thug iad chum nam Phairiseach esan a bha roimhe dall.

14 Agus b'i an t-sàbaid a bha ann an uair a rinn Iosa a' chriadh, agus a dh'fhosgail e 'shùilean.

15 An sin a rìs dh'fheòraich na Phairisich dheth mar an ceudna cionnus a fhuair e a radharc. Agus thubhaint esan riu, Chuir e criadh air mo shùilibh, agus dh'ionnlaid mi, agus tha mi a' faicinn.

16 Uime sin thubhaint cuid do na Phairisich, Cha'n 'eil an duine so o Dhia, do bhrigh nach 'eil e gleidheadh na sàbaid. Thubhaint cuid eile, Cionnus a dh'fheudas duine a ta 'na pheacach, an leithide so do mhiorbhulibh a dheanamh? Agus bha eas-aonachd² 'nam measg.

17 Thubhaint iad a rìs ris an duine dhall, Ciòd a ta thusa ag ràdh uime a thaobh gu'n d'fhosgail e do shùilean? Agus thubhaint esan, Is faidh e.

18 Ach cha do chreid na

h-Iudhaich m'a thimchioll, gu'n robh e dall, agus gu'n d'fhuair e a radharc, gus an do ghairm iad pàrantan an ti a fhuair a radharc.

19 Agus dh'fhirosraich iad dhiubh, ag ràdh, An e so bhur mac-sa, a ta sibh ag ràdh a rugadh dall? cionnus ma seadh a ta e nis a' faicinn?

20 Fhreagair a phàrantan iad agus thubhairt iad, Tha fhios againn gur e so ar mac, agus gu'n do rugadh dall e:

21 Ach cionnus a ta e nis a' faicinn, cha'n 'eil fhios againn; no cò a dh'fhosgail a shùilean, cha'n aithne dhuinn: tha e fèin air teachd gu aois, feòraichibh dheth, labhraidih e air a shon fèin.

22 Thubhairt a phàrantan na briathra so, a chionn gu robh eagal nan Iudhach orra; oir shuidhich na h-Iudhaich a cheana eatorra fèin, Nan aidicheadh duine sam bith gu'm b'esan Criod, gu'n rachadh a chur as an t-sion-agog.

23 Air an aobhar sin thubhairt a phàrantan, Tha e air teachd gu aois, feòraichibh dheth fèin.

24 Air an aobhar sin, ghairm iad an dara uair an duine a bha dall, agus thubhairt iad ris, Thoir glòir do Dhia: tha fhios againne gur peacach an duine so.

25 An sin fhreagair esan agus thubhairt e, Am peacach e cha'n aithne dhomh: air aon ni tha fhios agam, air dhomh bhi dall, gu bheil mi nis a' faicinn.

26 Ach thubhairt iad ris a ris, Ciod a rinn e dhuit? cionnus a dh'fhosgail e do shuilean?

27 Fhreagair e iad, Dh'innis mi dhuibh a cheana, agus cha d'éisd sibh; c'ar son a b'àill leibh a chluinntinn a ris? am bheil a' mhiann oirblise bhi 'nur deisciobuil aige mar an ceudna?

28 An sin chàin iad e, agus thubhairt iad, Is tua a dheisciobul; ach is sinne deisciobuil Mhaois.

29 Tha fhios againn gu'n do labhair Dia ri Maois: ach mu thimchioll an fhir so, cha'n 'eil fhios againn cia as da.

30 Fhreagair an duine agus thubhairt e riù, An so tha ni iongantach, nach 'eil fhios agaibh cia as da, agus gu'n d'fhosgail e mo shùilean;

31 Ach a ta fhios againn nach éisd Dia ri peacaich: ach ma ta neach air bith 'na fhear-aoraidh do Dhia, agus a'deanamh a' thoile, ris-san éisidh e.

32 O thoiseach an t-saoghail cha chualas gu'n d'fhosgail aon neach sùilean duine a rugadh dall.

33 Mur biadh an duine so o Dhia, cha b'urrainn e ni sam bith a deanamh.

34 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Rugadh thusa nile ann am peacaibh, agus am bheil thu 'gar teag-ass-ne? agus thilg iad a mach e.

35 Chual Iosa gu'n do thilg iad a mach e; agus air dha fhaotainn, thubhairt e ris, Am bheil thu creidsinn ann am Mac Dhé?

36 Fhreagair esan agus thubhairt e, Cò e, a Thigh-earn, chum gu'n creid mi ann?

37 Agus thubhairt Iosa ris,

Chunnaic thu araone, agus an ti a ta labhairt riut, is esan e.

38 Agus thubhairt esan, Tha mi creidsinn, a Thigh-earn. Agus rinn e aoradh dha.

39 Agus thubhairt Iosa, Is ann chum breitheanais a thàinig mise chum an t-saoghal so, chum iadsan nach 'eil a' faicinn, gu'm faiceadh iad; agus gu'm biodh iadsan a ta faicinn, air an deanamh dall.

40 Agus chuala *cuid* do na Phairisich a bha maille ris, na nithe so, agus thubhairt iad ris, Am bheil sinne dall mar an ceudna?

41 Thubhairt Iosa riu, Nam bitheadh sibh dall, cha bhiodh peacadh agaibh: ach a nis a ta sibh ag ràdh, Is léir dhuinn: uime sin tha bhur peacadh a' fantuinn.

CAIB. X.

1 *Is e Criosd an dorus agus an deadh bhuachaill. 19 Iomadh gnè bharail m'a thimchioll. 24 dhearbh e le 'ovribh gur e séin Criosd Mac Dhé; 39 chaidh e as o na h-Indaich; 40 agus ràinig e taobh thall Iordan, far an do chreid mòran ann.*

GU deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti nach téid a stigh troimh an dorus do chrò nan caorach, ach a theid suas air sheòl eile, is gaduiche agus fear-reubainn esan.

2 Ach an ti a théid a steach air an dorus, is esan buachaill nan caorach.

3 Dhàsan fosglaidh an dorsair; agus éisidh na caoraich r'a ghuth: agus gairmidh e a chaoraich fén air an ainm, agus treòraichidh e mach iad.

4 Agus an uair a chuireas

e mach a chaoraich fein, imichidh e rompa, agus leanaidh na caoraich e: oir is aithne dhoibh a ghuth.

5 Agus cha lean iad coigreach, ach teichidh iad uaith, do bhrìgh nach aithne dhoibh guth choigreach.

6 An cosamhlachd so labhair Iosa riu: ach cha do thuig iadsan ciod iad na nithe a labhair e riu.

7 An sin thubhairt Iosa riu a rìs, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gur mise dorus nan caorach.

8 Iadsan uile a thàinig romham-sa, is gaduichean agus luchd-reubainn iad: ach cha d'éisd na caoraich riu.

9 Is mise an dorus: ma théid neach air bith steach tromham-sa, tèarnar e, agus théid e steach agus a mach, agus gheibh e ionaltradh.

10 Cha tig an gaduiche ach a ghoid, agus a mharbhadh, agus a mhilleadh: thàinig mise chum gu'm biodh beatha aca, agus gu'm biodh i aca ni's pailte.

11 Is mise am ouachaill maith: leigidh¹ am buachaill² maith 'anam sìos air son nan caorach.

12 Ach am fear-tuarasdail, agus an ti nach e am buachaill, agus nach leis féin na caoraich, chi e am madadh-alluidh a' teachd, agus fàgaidh e na caoraich, agus teichidh e: agus glacaidh am madadh alluidh iad, agus sgapaidh e na caoraich.

13 Ach teichidh am fear-tuarasdail, a chionn gur fear-tuarasdail e, agus nach 'eil suim aige do na caoraich.

14 Is mise an buachaill maith, agus is aithne dhomh mo *chaoruich* féin, agus aithn-icéar le *m' chaoruich* féin mi.

15 Mar is aithne do'n Athair mise, mar sin is aithne dhomh-sa an t-Athair: agus a ta mi leigeadh m'anama sios air son nan caorach.

16 Agus a ta caoraich eile agam, nach 'eil do'n chrò so: is éigin domh iad sin mar an ceudna thoirt *a stigh*, agus éisidh iad ri *m' ghuth*; agus bithidh aon treud ann, *agus* aon bhuachaill.

17 Air an aobhar so is ionmhuinn¹ leis an Athair mise, air son gu'n leig mi sios m'anam, chum gu'n glac mi e a ris.

18 Cha'n 'eil neach air bith 'ga thoirt uam, ach a ta mi 'ga leigeadh sios uam féin: tha cuinhachd agam a leigeadh sios, agus tha cumhachd agam a ghlacadh a ris. An aithne so fhuair mi o m' Athair.

19 Air an aobhar sin, dh'éirich eas-aonachd a ris am measg nan Iudhach air son nam briathra so.

20 Agus thubhairt mòran diubh, Tha deamhan aige, agus tha e air bhoile²; c'ar son a tha sibh ag éisdeachd ris?

21 Thubhairt cuid eile, Cha'n iad so briathra duine anns am bheil deamhan; am bheil deamhan comasach air sùilean nan dall fhosgladh?

22 Agus bha féill-chuimhne an ath-choisreagaidh³ ann an Ierusalem, agus b'e an geamhradh a bha ann.

23 Agus bha Iosa a' siad-imeachd san teampull ann an sgàth-thigh⁴ Sholaimh.

24 An sin chruinnich na h-Iudhaich m'a thimchioll, agus thubhairt iad ris, Cia'fhad a chumas tu ar n-anama an amharus? ma's tu Criod, innis dhuinn gu follaiseach.

25 Fhreagair Iosa iad, Dh'-innis mi dhuibh, agus cha do chreid sibh: na h-oibre a ta mi deanamh an ainm m'Athar, tha iad sin a' toirt fianuis mu m' thimchioll.

26 Aeh cha'n 'eil sibhse a' creidsinn; oircha'n ann do m' chaoraich sibh, mar thubhairt mi ribh.

27 Tha mo chaoraich-sa ag éisdeachd ri *m' ghuth*, agus is aithne dhomh iad, agus leanaidh iad mi:

28 Agus bheir mi a' bheatha mhaireannach dhoibh; agus cha sgriosar⁵ iad am feasd, ni mò a spionas neach air bith as mo làimh iad.

29 M'Athair a thug dhomhsa *iad*, is mo e na na h-uile; agus cha'n urrainn neach air bith *an spionadh á làimh m'Athar*.

30 Mise agus an t-Athair, is aon sinn.

31 Uime sin thog na h-Iudhaich clachan a ris chum a chlachadh.

32 Fhreagair Iosa iad, Nochd mi dhuibh mòran do oibríbh maithe o m' Athair; cia do na h-oibríbh sin air son am bheil sibh ga m' chlachadh?

33 Fhreagair na h-Iudhaich e, ag ràdh, Air son oibre maithe cha'n 'eil sinn ga d'

¹ *toigh.*

² *mhi-chéill.*

³ *feill an ath-mha hachaidh.*

194

⁴ *àileir.*

⁵ *chaillear.*

chlachadh ; ach air son toibh-eim, agus air son, air bhi dhuitse a'd' dhuine, gu bheil thu deanamh Dé dhiot féin.

34 Fhreagair Iosa ia!, Nach 'eil e sgriobhta aun bhur lagh-sa, Thubhairt mi, Is dée sibh ?

35 Ma thubhairt e dée riusan, dh'ionnsuidh an robh focal Dé, agus nach feudar an sgriobtuir a bhriseadh¹ ;

36 An abair sibh ris-san, a naomhaich an t-Athair, agus a chuir e chum an t-saoghal, Tha thu a' labhairt toibhheim ; air son gu'n dubh-airt mi, Is mi Mac Dhé ;

37 Mur dean mi oibre m' Athar, na creidibh mi.

38 Ach ma ni, ged nach creid sibh mise, creidibh na h-oibre, chum gu'm bi fios agaibh, agus gu'n creid sibh gu bheil an t-Athair annama-sa, agus mise aun-san.

39 Uime sin dh'iarr iad a rìs a ghlacadh : ach chaidh e as an làimh.

40 Agus chaidh e rìs do'n taobh thall do Iordan, do'n ionad anns an robh Eoin air tùs ri baisteadh ; agus rinn e còmhnuidh an sin.

41 Agus thàinig mòran d'a ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha d' rinn Eoin aon mhìor-bhui : ach bha na h-uile nithe thubhairt Eoin mu'n duine so fior.

42 Agus chreid mòran san àit sin air.

CAIB. XI.

1 Thog Criod suas Lasarus an déigh dha bhi ceithir làithean san naigh.
45 Chreid mòran do na h-Iudhaich.
47 Chum na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle an oghaidh Criod.

A NIS bha duine àraidh gu tinn, d'am *b'aum* Lasarus o Bhetani, baile Mhuire agus Mharta a peathar.

2 (B'i Mhuire sin a dh'ung an Tighearn le oladh luach-mhoir, agus a thiormaich a chosan le a folt, aig an robh a bràthair Lasarus gu tinn.)

3 Uime sin chuir a pheath-raiche fios d'a ionnsuidh, ag ràdh, A Thighearn, feuch, tha'n ti a's ionmhuinn leat tinn.

4 'Nuair a chual Iosa so, thubhairt e, Cha'n 'eil an tinneas so chum bàis, ach a chum glòire Dhé, chum gu'm bi Mac Dhé, air a ghlòrach-adh d'a thaobh.

5 A nis b'ionmhuinn le Iosa Marta, agus a piuthar, agus Lasarus.

6 Uime sin an uair a chual e gu'n robh esan tinn, dh'-fhan e fathast dà là anns an ionad an robh e.

7 'Na dhéigh sin thubhairt e r'a dheisciobluibh, Rachamaid a rìs do Iudea.

8 Thubhairt a dheisciobuil ris, A Mhaighstir, a nis dh'iarr na h-Iudhaich do chlachadh ; agus am bheil thu dol a ris an sin ?

9 Fhreagair Iosa, Nach 'eil dà uair dheug san là ? Ma dh'imicheas duine anns an là, cha tuislich e, oir tha e faicinn soluis an t-saoghal so :

10 Ach ma dh'imicheas duine anns an oihcche, tuislichidh e, do bhrigh nach 'eil an solus ann.

11 Na nithe so labhair e : agus 'na dhéigh sin thubhairt e riu, Tha ar caraid Lasarus 'na chodal : ach a ta mise a' dol chum gu'n dùisg mi as a chodal e.

12 An sin thubhairt a
dheisciobuil, A Thighearn ma
tha e 'na chodal, bithidh e
slàn.

13 Gidheadh labhair Iosa
m' à bhàs : ach shaoil iadsan
gu'n do labhair e mu thim-
chioll fois codail.

14 An sin thubhairt Iosa
riu gu soilleir, Fhuair Lasarus
bàs :

15 Agus a ta mi subhach
air bhur sonsa nach robh mi
an sin, chum gu'n creid sibh ;
ach rachamaid d'a ionn-
suidh.

16 An sin thubhairt Tomas,
ris an abrar Didimus, r'a cho-
dheisciobluibh, Rachamaid-
ne mar an ceudna, chum
gu'm faigh sinn bàs maille
ris.

17 An sin an uair a thàinig
Iosa, fhuair se e an déigh dha
bhi cheana ceithir làithean
san uaigh.

18 (A nis bha Betani fagus
do Jerusalem, mu thimchioll
cùig stàide deug uaith.)

19 Agus thàinig mòran do
na h-Iudhaich chum Mharta
agus Muire, gu comh-fhurt-
achd a thoirt doibh a thaobh
am bràthar.

20 An sin an uair a chuala
Marta gu'n robh Iosa a'
teachd, chaithd i 'na chòdhail :
ach shuidh Muire san tigh.

21 An sin thubhairt Marta
ri Iosa, A Thighearn, nam
biodh tusa an so, cha 'n
fhaigheadh mo bhràthair
bàs.

22 Ach a ta fhios agam a
nis féin, ge b'e air bith nithe
a dh'iarras tu air Dia, gu'n
toir Dia dhuit iad.

23 Thubhairt Iosa rithe,
Eiridh do bhràthair a rìs.

24 Thubhairt Marta ris,
196

Tha fhios agam gu'n éirich e
a rìs san aiseirigh air an là
dheireannach.

25 Thubhairt Iosa rithe, Is
mise an aiseirigh, agus a'
bheatha : an ti a chreideas
annam-sa, ged gheibheadh e
bàs, bithidh e beò ;

26 Agus ge b'e neach a ta
beò, agus a' creidsinn annam-
sa, cha'n fhaigh e bàs am
feasd. Am bheil thu creid-
sinn so ?

27 Thubhairt i ris, Tha, a
Thighearn : tha mi creidsinn
gur tusa Criosd, Mac Dhé, a
bha gu teachd chum an t-
saoghail.

28 Agus air dhi na nithe so
ràdh, dh'fhalbh i, agus ghairm
i a piuthar Muire an uaig-
nidheas¹, ag ràdh, Thàinig
am Maighstir, agus tha e ga
d'ghairm.

29 'Nuair a chual ise sin,
dh'éirich i gu grad, agus
thàinig i d'a ionnsuidh.

30 A nis cha robh Iosa
fathast air teachd do'n bhaile,
ach bha e anns an àit an do
choinnich Marta e.

31 An sin na h-Iudhaich a
bha maille rithe san tigh, a-
gus a' toirt comhfhurtachd
dhi, 'nuair a chunnaic iad
Muire gu'n d'éirich i gu grad,
agus gu'n deachaidh i mach,
lean iad i, ag ràdh, Tha i dol
chum na h-uaighe, a chaoine-
eadh an sin.

32 An sin an uair a thàinig
Muire do'n àit an robh Iosa,
agus a chunnaic i e, thuit i
aig a chosaibh, ag ràdh ris, A
Thighearn, nam biodh tusa
an so, cha'n fhaigheadh mo
bhràthair bàs.

33 Uime sin an uair a

chunnaic Iosa i a' gul, agus na h-Iudhaich a thàinig maille rithe a' gul mar an ceudna, rinn eosna 'na spiorad, agus chuir se e fèin fo àmhghar¹.

34 Agus thubhairt e, C'àit an do chuir sibh e? Thubhairt iad ris, A Thighearn, thig agus faic.

35 Ghuil Iosa.

36 An sin thubhairt na h-Iudhaich, Feuch cionnus a ghràdhaich se e!

37 Agus thubhailt cuid diuhb, Nach feudadh an duine so a dh'fhosgail suilean an doill, a thoirt fa'near nach faigheadh eadhon am fear so bàs?

38 Uime sin thàinig Iosa, ag osnaich a rìs ann fèin, chum na h-uaighe. Agus b' uaimh² i, agus bha clach air a cur oirre.

39 Thubhairt Iosa, Togaibh a' chlach. Thubhairt Marta, piuthar an duine mhairbh, ris, A Thighearn, tha nis droch bholadh dheth; oir is e so an ceathramh là³.

40 Thubhairt Iosa rithe, Nach dubhairt mi riut, Ma chreideas tu, gu'm faic thu glòir Dhé?

41 An sin thog iad a' chlach (*o'n àit anns an robh an duine marbh air a chur.*) Agus thog Iosa suas a shùilean, agus thubhairt e, Athair, tha mi toirt buidheachais duit, gu'n d'éisd thu rium.

42 Agus bha fhios agam gu bheil thu ag éisdeachd rium a ghnàth: ach thubhairt mi e air son an t-sluaign a tha 'nan seasamh mu m' thimchioll,

chum gu'n creid iad gu'n do chuir thusa uait mi.

43 Agus an uair a labhair e na nithe so, ghlaodh e le guth mòr, A Lasarus, thig a mach.

44 Agus thàinig esan a bha marbh a mach, agus a chosan agus a làmhan ceangailte leis an eudach-mhairbh: agus bha 'aghaidh ceangailte mu'n cuairt le neapaicin. Thubhairt Iosa riu, Fuasglaibh e, agus leigibh leisimeachd.

45 An sin chréid mòran do na h-Iudhaich ann, a thàinig chum Mhuire, agus a chunnaiac na nithe a rinn Iosa.

46 Ach dh'fhalbh cuid chum nam Phairiseach agus dh'innis iad dhoibh na nithe a rinn Iosa.

47 An sin chruinnich na h-àrd-shagairt agus na Phairisich comhairle, agus thubhairt iad, Ciod a tha sinn a' deanamh? oir a ta an duine so deanamh mòrain mhìor-bhuite.

48 Ma leigeas sinn leis air an dòigh so, creididh na h-uile dhaoine ann; agus thig na Romhanaich⁴, agus sgriosaidh iad⁵ ar n-àit, agus ar cinneach.

49 An sin thubhairt fear àraidih dhiubh *d' am b'ainm* Caiaphas, air dha bhi 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, riu, Cha'n aithne dhuibh ni sam bith.

50 Ni mò tha sibh a' toirt fa'near gur iomchuidh dhuinne gu'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaign, agus nach biodh an cinneach uile air a sgrios.

¹ *thrioblaid.*   ² *chuas.*

³ *tha e ceithir lùithean san uaigh.*

⁴ *Romanaich.*

⁵ *dithichidh iad, bheir iad air falbh*

51 Ach cha b'ann uaith féin a labhair e so: ach air dha bhi 'na àrd-shagart air a' bhliadhna sin, rinn e faidheadaireachd gu'm faigheadh Iosa bàs air son a' chinnich sin;

52 Agus cha'n ann air son a' chinnich sin a mhàin, ach a chum mar an ceudna gu'n cruinnicheadh e an ceann a chéile 'nan aon clann Dhé a bha air an sgapadh.

53 Uime sin o'n là sin a mach, chuir iad an comhairle r'a chéile chum esan a chur gu bàs.

54 Air an aobhar sin, cha d'imich Iosa ni's mò gu follaiseach¹ am measg nan Iudhach; ach chaidh e as a sin do dhùthaich làimh ris an fhàsach, gu baile ris an abrar Ephraim, agus an sin ghabh e còmhnuidh maille r'a dheisciobluibh.

55 Agus bha càisg nan Iudhach am fagus: agus chaidh mòran suas as an dùthaich do Ierusalem roimh an chàisg, chum iad féin a ghlanadh.

56 An sin dh'iarr iad Iosa, agus labhair iad r'a chéile 'nan seasamh san teampull, Ciòd bhur barail-sa? an e nach tig e chum na féille?

57 A nis bha araon na h-àrd-shagairt agus na Phairisich air toirt àithne, nam biodh fhios aig neach air bith c'ait an robh e, gu'n innseadh se e, chum gu'n glacadh iad e.

CAIB. XII.

1 *Ghabh Iosa leith-sgeul Mhuire air son qu'n dung i a chosan.* 9
'Thàinig an sluagh 'nam buidh-

nibh a dh'fhatcinn Lasarus. 10
Ghabh na h-àrd-shagairt comhairle chun Lasarus a mharbhadh.
12 Mharcaich Criosd gu Ierusalem.

A N sin thàinig Iosa, sè laithean roimh an chàisg, gu Betani, far an robh Lasarus a bha marbh, neach a thog esan o na marbhaibh.

2 Uime sin rinnu iad suipeir dha an sin; agus bha Marta a' frithealadh: ach bha Lasarus 'na aon diubh-san a shuidh air bord maille ris.

3 An sin ghabh Muire pund do oladh spicnaird ro luachmhoir, agus dh'ung i cosan Iosa, agus thiormaich i a chosan le a folt: agus lionadh an tigh le fàile² chùbh-raidh na h-oladh.

4 An sin thubhairt aon d'a dheisciobluibh, Iudas Iscariot, mac Shimoin, a bha gu esan a bhrath,

5 C'ar son nach do reiceadh an oladh so air son tri cheud peghinnu, agus nach d'thugadh do na bochdaibh e?

6 Thubhairt e so, cha b'ann a chionn gu'n robh suim aige do na bochdaibh; ach a chionn gu'm bu ghaduiche e, agus gu'n robh an sporan aige, agus gu'n do ghiùlain e na nithe a chuir-eadh ann.

7 An sin thubhairt Iosa, Leig leatha: fa chomhair là m' adhlaic ghléidh i so.

8 Oir tha na bochdan a ghnàth agaibh maille ribh, ach cha'n 'eil mise agaibh a ghnàth.

9 Agus bha fhios aig sluagh mòr do na h-Iudhaich gu'n robh e an sin: agus thàinig iad, cha'n ann a mhàin air son Iosa, ach a chum gu'm faic-

cadh iad mar an ceudna Lazarus, a thog esan o na marbhaibh.

10 Ach ghabh na h-àrd-shagairt comhairle, chum Lazarus mar an ceudna a mharbhadh;

11 Do bhrigh air a shon-san gu'n d'imich mòran do na h-Iudhaich, agus gu'n do chreid iad ann an Iosa.

12 Air an là mäireach, air cluinntinn do mhòr-shluagh a thàinig chum na féille¹, gu'n robh Iosa a' teachd gu Ierusalem,

13 Ghlac iad geuga pailme, agus chaithd iad a mach 'na chòdhail, agus ghlaodh iad, Hosanna, beannaichte gu robh Righ Israel a tha teachd ann an aimm an Tighearn!

14 Agus air do Iosa asal òg fhaotainn, shuidh e air; a réir mar a ta e sgriobhta,

15 Na biodh eagal ort, a nighean Shioin: feuch, a ta do Righ a' teachd, 'na shuidhe air loth asail.

16 Cha do thung a dheisciobuil na nithe so air tÙs: ach an uair a ghlòraicheadh Iosa, an sin chuimhnich iad gu'n robh na nithe so sgriobh-ta uime, agus gu'n d'rinn iad na nithe so dha.

17 Uime sin rinn an sluagh a bha maille ris fianuis, gu'n do ghairm e Lazarus as an uaigh, agus gu'n do thog e o na marbhaibh e.

18 Air an aobhar sìn mar an ceudna, choinnich an sluagh e, do bhrigh gu'n cuaill iad gu'n d'rinn e am miòrbhuiil so.

19 Thubhaint na Phairisich uime sin eatorra féin, Am faic sibh nach 'eil sibh a'

buadhachadh bheag sam bith? feuch, tha'n saoghal air dol 'na dheigh.

20 Agus bha Greugaich àraighe am measg na muinntir a chaidh suas chum aoradh a dheanamh aig an fhéill:

21 Air an aobhar sin thàinig iadsan gu Philip, a bha o Bhetsaida Ghalile, agus dh'iarr iad air, ag ràdh, A Thighearn, bu mhiann leinn Iosa fhaicinn.

22 Thàinig Philip agus dh'innis e do Aindreas; agus a ris dh'innis Aindreas agus Philip do Iosa.

23 Agus fhreagair Iosa iad, ag ràdh, Thàinig an uair, chum gu'm biodh Mac an duine air a ghìòrachadh.

24 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Mur faigh an gràinne cruithneachd a thuiteas anns an talamh bàs, fanaidh e 'na aonar: ach ma gheibh e bàs, bheir e toradh mòr uaith.

25 Esan a ghràdhhaicheas 'anam, caillidh se e; agus esan a dh'fhuathaicheas 'anam anns an t-saoghal so, gleidhidh se e chum na beatha maireannaich.

26 Ma ni neach air bith seirbhis dhomhsa, leanadh e mi; agus ge b'e àit am bi mise, an sin bithidh mo sheirbhiseach mar an ceudna: ma ni neach seirbhis dhomhsa bheir m'Athair urram² dha.

27 A nis tha m'anam fo àmhghar³; agus ciod a their mi? Athair, saor mi o'n uair so: ach is ann air a shon so a thàinig mi chum na h-uaire so.

28 Athair, glòraich t'ainm. An sin thàinig guth o nèamh,

ag ràdh, Ghlòraich mi àraon e, agus glòraichidh mi rìs e.

29 Uime sin thubhairt an sluagh a sheas a làthair, agus a chuala so, Gu'n robh tairneanach ann: thubhairt cuid eile, Labhair aingeal ris.

30 Fhreagair Iosa agus thubhairt e, Cha'n ann air mo shon-sa thainig an guth so, ach air bhur son-sa.

31 A nis tha breitheanas an t-saoghal so ann: a nis tilgear uachdaran an t-saoghal so mach.

32 Agus mise, ma thogar suas o'n talamh mi, tairngidh mi na h-uile dhaoine a m-ionnsuidh.

33 (Ach thubhairt e so, a' ciallachadh ciod a' ghnè bàis a gheibheadh e.)

34 Fhreagair an sluagh e, Chuala sinne as an lagh, gu'm fan Criosd gu siorruidh: agus cionnus a ta thusa ag ràdh, Gur éigin do Mhac an duine bhi air a thogail suas? cò e Mac an duine so?

35 An sin thubhairt Iosa riu, Fathast rè tamuill bhig tha'n solus maille ribh: gluaisibh am feadh 's a ta solus agaibh, chum nach beir an dorchadas oirbh: oir an ti a ta ag imeachd san dorchadas, cha'n aithne dha c'ait am bheil e dol.

36 Am feadh as a ta'n solus agaibh, creidibh san t-solus, chum gu'm bi sibh 'nur cloinn do'n t-solus. Labhair Iosa na nithe so, agus dh'fhalbh e, agus dh'fholaidh see féin uatha.

37 Ach ge do rinn e a choimhlion so do mhìorbhùilibh 'nan làthair, cha do creid iad ann:

38 Chum gu'm biodh briathran an fhàidh Esaias air an

coimhlionadh, a thubhairt e, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithris-ne¹? agus cò dha dh'fhoillsicheadh gairdean an Tighearna?

39 Air an aobhar so cha robh e'n comas doibh creid-sinn, do bhrìgh gu'n dubhaint Esaias a rìs,

40 Dhall e an sùilean, agus chruaidhich e an cridhe, chum nach faiceadh iad le'n suilibh, agus nach tuigeadh iad le'n cridhe, agus nach pilleadh iad, agus gu'n slànuichinn iad.

41 Thubhairt Esaias na nithe so, 'nuair a chunnaic e a ghlòir-san, agus a labhair e uime.

42 Gidheadh chreid mòran do na h-Uachdaranaibh féin ann: ach air son nam Phairiseach cha d'aidich iad e, air eagal gu'n cuirte mach as an t-sionagog iad.

43 Oir b'annsa leo glòir dhaoine na glòir Dhé.

44 Agus ghlaodh Iosa, agus thubhairt e, An ti a ta creidsinn annam-sa, cha'n ann annam-sa tha e creidsinn, ach anns an ti a chuir uaith mi.

45 Agus an ti a tha ga m' fhaicinn-sa, tha e faicinn an ti a chuir uaith mi.

46 Thàinig mi a'm' sholus chum an t-saoghal, chum ge b'e chreideas annam, nach fanadh e an dorchadas.

47 Agus ma chluinneas neach air bith mo bhriathran-sa, agus nach creid e, cha'n 'eil mise 'ga dhàeadh: oir cha d'thàinig mi a dhàeadh an t-saoghal, ach a shaoradh an t-saoghal.

48 An ti a tha cur cùil

¹ iomradh-ne.

rium - sa, agus nach 'eil a' gabhail ri m' bhriathraibh, tha aige neach a bheir breth air: am focal a labhair mi, bheir e sin breth air san là dhereannach.

49 Oir cha do labhair mi uam féin; ach an t-Athair a chuir uaith mi, thug e àithne dhomh, ciod a theirinn, agus ciod a labhainn.

50 Agus a ta fhios agam gur beatha mhaireannach 'àithne - san: air an aobhar sin na nithe tha mi a' labhairt, mar thubhairt an t-Athair rium, mar sin a ta mi a' labhairt.

CAIB. XIII.

1 *Nigh Criod cosan nan deisciobul; 13 dh'earail e orra bhi iriosal agus seirceil; 18 dh'innis e roimh-laimh, agus dh'fhuillisch e do Ecín le comhara, gu'm b'e Iudas a bhrathadh e.*

A NIS roimh fhéill na càisge, air do Iosa fios a bhi aige gu'n robh 'uair air teachd, anns an rachadh e as an t-saoghal so chum an Athar, air dha a mhuinnitir féin a bha anns an t-saoghal a ghràdhachadh, ghràdhaich e gu crìch iad.

2 Agus an uair a bha 'n t-suipeir thairis¹, (air do'n diabhlul a nis a chur an cridhe Iudais Iscaroit, *mhic Shimoin*, esan a bhrath,)

3 Air aithneachadh do Iosa gu'n d'thug an t-Athair na h-uile nithe 'na làmhaibh, agus gur ann o Dhia a thàinig e, agus gur ann a dh'ionnsuidh Dhé a bha e dol;

4 Dh'éirich e o 'shuipeir, agus chuir e dheth 'fhalluinn², agus ghlac e làmh-an-

art, agus cheangail e uime e.

5 'Na dhéigh sin, thaom e uisce ann an soitheach-ionnlaid, agus thòisich e air cosan nan deisciobul ionnlad, agus an tiormachadh leis an làmh-anart a bha ceangailte uime.

6 An sin thàinig e gu Simon Peadar: agus thubhairt esan ris, A Thighearn, am bheil thusa ag ionnlad mo chosan-sa?

7 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, An ni so ta mi deanamh cha'n aithne dhuitse a nis; ach bithidh fios agad air an déigh so.

8 Thubhairt Peadar ris, Cha nigh thu mo chosan-sa gu bràth. Fhreagair Iosa e, Mur nigh mi thu, cha'n 'eil euid agad maille rium.

9 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, cha'n iad mo chosan a mhàin, ach mar an ceudna mo làmhan agus mo cheann.

10 Thubhairt Iosa ris, An ti a ta air ionnlad, cha'n 'eil feum aige ach a chosan ionnlad, ach tha e gu h-iomlan glan: agus a ta sibhse glan, ach cha'n 'eil sibh uile glan.

11 Oir bha fhios aige cò a bhrathadh e; uime sin thubhairt e, Cha'n 'eil sibh uile glan.

12 An sin, an déigh dha an cosan ionnlad, agus 'fhalluinn a ghabhail *d'a ionnsuidh*, shuidh e a ris, agus thubhairt e riu, Am bheil fhios agaibh ciod a rinn mi dhuibh?

13 Tha sibh a' gairm Maigh-stir, agus Tighearn dhiom-sa. agus tha sibh ag ràdh gu maith; oir is mi sin.

¹ an uair a bha iad r'an suipeir.

² eudach-nachdair.

EOIN XIII.

14 Uime sin mi dh'ionnlaid mise, bhur Tighearn agus bhur Maighstir, bhur cosansa, is còir dhuibh-sa mar an ceudna cosan a chéile ionnlad.

15 Oir thug mi eisempleir dhuibh, chum mar a rinn mise dhuibh, gu'n deanadh sibhse mar an ceudna.

16 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, Cha mhò an t-òglach na 'mhaighstir, agus cha mhò an teachdair na an ti a chuir uaith e.

17 Ma's aithne dhuibh na nithe so, is beannaichte sibh ma ni sibh iad.

18 Cha'n 'eil mi labhairt oirbh uile: is aithne dhomh cò a thagh mi: ach is éigin an sgriobtuir a choimhlionadh, An ti a ta 'g itheadh arain maille rium, thog e a shàil a'm' aghaidh.

19 A nis a ta mi ag ràdh so ribh mun tig e gu crìch, chum, 'nuair a tharlas e, gu'n creid sibh gur mise e.

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, an ti a ghabhas ri neach sam bith a chuireas mise uam, gabhaidh e rium-sa; agus an ti a ghabhas rium-sa, gabhaidh e ris an ti a chuir uaith mi.

21 Air do Iosa na nithe so ràdh, bha e fo thrioblaid 'na spiorad, agus rinn e fianuis, agus thubhairt e, Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'm brath aon agaibh mise.

22 An sin dhi'amhaire na deisciobuil air a chéile, fo amharus co uime a labhair e.

23 A nis bha aon d'a dheiscioibluibh, 'na iuidhe an uchd¹

Iosa, neach a b'ionnhuinn le Iosa.

24 Air an aobhar sin smèid Simon Peadar airsan, gu'm feòraicheadh e co uime a labhair e.

25 An sin air dhasan aomadh ri uchd losa, thubhairt e ris, A Thighearn cò e?

26 Fhreagair losa, Is e an tì sin e, d'an toir mise an greim, an déigh dhomh a thumadh. Agus an uair a thum e an greim, thug se e do Iudas Iscariot, *mac Shimoin*.

27 Agus an sin an déigh a' ghreama, chaidh Satan a steach ann-san. An sin thubhairt Iosa ris, An ni a ta thu a' deanamh, dean gu grad e.

28 A nis cha do thuig aon diuhb-san a bha 'nan suidhe air a' bhord c'ar son a thubhairt e so ris.

29 Oir shaoil cuid diuhb, do bhrìgh gu'n robb an sporan aig Iudas, gu'n dubhairt Iosa ris, Ceannach *na nithe* a ta dh'uireasbhuidh oirnn chum na féille; no gu'n tugadh e ni-éigin do na bochdaibh.

30 An sin an déigh dhasan an greim a ghabhail, chaidh e mach air ball; agus bha'n oidhche ann.

31 Uime sin, 'nuair a chaidh esan a mach, thubhairt Iosa, A nis a ta Mac an duine air a ghlòrachadh, agus tha Dia air a ghlòrachadh ann.

32 Ma tha Dia air a ghlòrachadh ann, glòraichidh Dia esan mar an ceudna ann féin, agus air ball glòraichidh se e.

33 A chlann bheag, fathast ùine bheag tha mise maille ribh. Iarraidh sibh mi: agus

mar a thubhairt mi ris na h-lu-haich, Do'n àit an teid mise, cha'n 'eil e'n comas duibhse teachd ; mar sin a ta mi ag ràdh ribhse nis

34 Aithne nuadh tha mi toirt dhuibh, Gu'n gràdh-aich sibh a chéile ; mar a ghràdh-aich mise sibhse, gu'n gràdh-aich sibh féin a chéile mar an ceudna.

35 Le so aithnichidh na huile dhaoine gur sibh mo dheisciobuil - sa, ma bhios gràdh agaibh féin d'a chéile.

36 Thubhairt Simon Peadar ris, A Thighearn, c'ait a théid thu ! Fhreagair Iosa e, Do'n àit an téid mi, cha'n urrainn thusa nis-mo leantuinn ; gidh-eadh leanaidh tu mi 'na dhéigh so.

37 Thubhairt Peadar ris, a Thighearn, c'ar son nach urrainn mi do leantuinn a nis ? Leigidh mi sìos m'anam air do shon.

38 Fhreagair Iosa e, An leig thu t'anam sìos air mo shonsa ? Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, Nach goir an coileach, gus an àich-eadh thu mi tri uairean.

CAIB. XIV.

¹ Thug Criod comhshurtachd d'a dheisciobhnuibh le dochas shlaith-eanaise : 6 dh'innis e gur e féin an t-slighe, an fhìrinn, agus a' bheatha, agus gur aon e féin agus an t-Athair : 13 thug e fios doibh gu'm bi an urninghean 'na ainm san eiseachdach.

NA biodh bhur eridhe fo thrioblaid¹ : tha sibh a' creidsinn ann an Dia, creidibh annam-sa mar an ceudna².

2 Ann an tigh m'Athar-sa tha iomadh àite-còmhnuidh :

mur biodh e mar sin, dh'inn-sinn-sa dhuibh. Tha mi dol a dh'ulluchadh àite dhuibh.

3 Agus ma théid mi agus gu'n ulluich mi àit dhuibh, thig mi ris, agus gabhaidh mi sibh a m' iounsuidh féin ; chum far am bheil mise, gu'm bi sibhse mar an ceudna.

4 Agus is aithne dhuibh c'ait am bheil mi dol, agus is aithne dhuibh an t-slighe.

5 Thubhairt Tomas ris, A Thighearn, cha'n 'eil fhios againn c'ait am bheil thu dol ; agus cionnus a dh'fheudas eòlas na slighe bhi againn ?

6 Thubhairt Iosa ris, Is mise an t-slighe, agus an fhìrinn, agus a' bheatha : cha tig aon neach chum an Athar ach tromham-sa.

7 Nam b'aithne dhuibh mise, b'aithne dhuibh m'Athair mar an ceudna : agus á so suas is aithne dhuibh e, agus chunnaic sibh e.

8 Thubhairt Philip ris, A Thighearn foillsich an t-Athair dhuinne, agus is leoир leinn e.

9 Thubhairt Iosa ris, Am bheil mise ùine co fhada maille ribh, agus nach aithne dhuit fathast mi, Philip ? an ti a chunnaic mise, chunnaic e'n t-Athair : agus cionnus a ta thu ag ràdh, Foillsich an t-Athair dhuinn ?

10 Nach 'eil thu creidsinn gu bheil mise anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa ? na briathran a ta mi labhairt ribh, cha'n ann uam féin a ta mi 'gan labhairt : ach an t-Athair, a ta gabhail còmhnuidh annam-sa, tha esan a' deanamh nan oibre.

11 Creidibh mise gu *bheil* mi anns an Athair, agus an t-Athair annam-sa; no, creidibh mi air son nan oibre féin.

12 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, An ti a chreideas annam-sa, na h-oibre a ta mise a' deanamh, ni esan mar an ceudna; agus ni e *oibre* a's mò na iad so, do bhrìgh gu bheil mise dol chum m'Athar.

13 Agus ge b'e nì a dh-iarras sibh a'm' ainm-sa, ni mise sin: chum gu'm bi an t-Athair air a ghlòrachadh anns a' Mhac.

14 Ma dh'iarras sibh ni air bith a'm' ainm-sa, ni mise e.

15 Ma's toigh leibh mise, coimhidibh m'aitheantan:

16 Agus guidhidh mise an t-Athair, agus bheir e dhuibh Comhfhurtair¹ eile, chum gu fan e maille ribh gu bràth;

17 Spiorad na fìrinn; neach nach urrainn an saoghal a ghabhail, do bhrìgh nach 'eil e 'ga fhaicinn, agus nach aithne dha e: ach is aithne dhuibhse e, oir tha e fantuinn maille ribh, agus bithidh e annaibh.

18 Cha'n fhàg mi sibh 'nur dilleachdain; thig mi do 'ur n-ionnsuidh.

19 Tamull beag fathast, agus cha'n fhaic an saoghal mi tuilleadh, ach chi sibhse mi: do bhrìgh gu bheil mise beò, bithidh sibhse beò mar an ceudna.

20 Anns an là sin bithidh fios agaibh gu *bheil* mise ann am Athair, agus sibhse annam-sa, agus mise annaibh-sa.

21 An ti aig am bheil m'

àitheanta-sa, agus a ta 'gan coimhead, is esan aig am bheil gràdh dhomh-sa: agus an ti aig am bheil gràdh dhomh-sa, gràdhachear le m'Athair e, agus gràdhachidh mise e, agus foillsichidh mi mi féin da.

22 Thubhairt Iudas (cha'n e Iscariot,) ris, A Thighearn, c'ar son a dh'fhoillsicheas tu thu féin dhuinne, agus nach *dean thu sin do'n t-saoghal?*

23 Fhreagair Iosa agus thubhairt e ris, Ma ghràdh-aicheas neach mise, coimhididh e m' fhocal: agus gràdhachidh m'Athair esan, agus thig sinn d'a ionnsuidh, agus ni sinn còmhnuidh maille ris.

24 An ti nach gradhaich mise, cha choimhid e mo bhriathra: agus am focal a ta sibh a' cluinntinn, cha leam-sa e, ach leis an Athair a chuir uaith mi.

25 Na nithe so labhair mi ribh, airdhomh bhi m'chòmhnuidh maille ribh:

26 Ach an Comhfhurtair, an Spiorad naomh, a chuireas an t-Athair uaith a'm' ainm-sa, teagaisgidh esan dhuibh na h-uile nithe, agus cuiridh e'n cuimhne duibh na h-uile nithe a labhair mise ribh.

27 Tha mi fàgail sìthe agaibh, mo shìth-sa a ta mi toirt duibh: cha'n ann mar a bheir an saoghal, a tha mise toirt duibh. Na biodh bhur cridhe fo thrioblaid, agus na biodh eagal air.

28 Chuala sibh mar thubhairt mi ribh, Tha mi falbh, agus thig mi ris do 'ur n-ionnsuidh. Nam biodh gràdh

¹ *Fear-comh-shurtachd,*
204

agaibh dhomh-sa, bhiodh aoibhneas oirbh, a chionn gu'n dubhairt mi, Tha mi dol' chum an Athar : oir is mò m'Athair na mise.

29 Agus a nis dh'innis mi dhuibh so roimh dha teachd gu crìch, chum, 'nuair a thig e gu crìch, gu creideadh sibh.

30 A so suas cha labhair mi mòran ribh : oir a ta uachdaran an t-saoghal so a' teachd, agus cha'n 'eil ni air bith aige annam-sa.

31 Ach a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gur ionmhuinn leam an t-Athair ; agus mar a thug an t-Athair àithne dhomh, mar sin a ta mi a' deanamh. Eiribh, rachamaid as so.

CAIB. XV.

¹ *Au sòlas a ta aig deisciobhluibh Chriosd ; 9 an gaol agus an coimhcheangal a ta eadar iad agus esan.*
¹⁸ *Comhfhurtachd fuidh fhuaith agus gheur-leamhuiunn an t-saoghal so.* ²⁶ *Dreuchdan Spioraid naomh, agus nan abstol.*

IS mise an fhionain fhìor, agus is e m'Athair an treabhaiche².

2 Gach uile gheug annam-sa nach 'eil a' giùlan toraidh, bheir e air falbh ; agus gach uile gheug a ta tabhairt toraidh, glanaidh e i, chum gu'n giùlan i tuilleadh toraidh.

3 A nis a ta sibhse glan tre an fhocal a labhair mi ribh.

4 Fanaibh annam-sa, agus mise annaibh-sa. Mar nach urrainn a' gheug toradh a thoirt uaipe³ féin, mur fan i san fhionain, cha mhò is urrainn sibhse, mur fan sibh annam-sa.

5 Is mise an fhionain, sibhse na geuga : an ti a dh'fhanas annam-sa, agus mise annsan, bheir esan mòr-thoradh uaith ; oir as m' eug-mhais-sa cha'n urrainn sibh aon ni a dheanamh.

6 Mur fan neach annam-sa, tha e air a thilgeadh a mach mar ghéig, agus air crionadh⁴ ; agus tionailidh daoine iad, agus tilgidh iad santeine iad, agus loisgear iad.

7 Ma dh'fhanas sibh annam-sa, agus ma dh'fhanas m'fhocail-sa annaibh-se, iarrайдh sibh gach ni a's àill leibh, agus nìtheair dhuibh e.

8 An so tha m' Athair-sa air a ghlòrachadh, gu'n tori sibhse mòr-thoradh uaibh ; agus bithidh sibh 'nur deis-ciobuil dhomh-sa.

9 Mar a ghràdh-aich an t-Athair mise, mar sin ghràdh-aich mise sibhse : fanaibh ann am ghràdh-sa.

10 Ma choimhideas sibh m'àitheanta, fanaidh sibh ann am ghràdh ; mar a choimhid mise àitheanta m'Athar, agus a tha mi a' fantuinn 'na ghràdh.

11 Na nithe so labhair mi ribh, chum gu fanadh mo ghairdeachas annaibh, agus gu'm biodh bhurgairdeachas-sa làn.

12 Is iso m'àiethne-sa, gu'n gràdh-aich sibhse a chéile, mar a ghràdh-aich mise sibhse.

13 Gràdh a's mò na so cha'n 'eil aig neach air bith, gu'n leigeadh duine 'anam sios air son a chairdean.

14 Is sibhse mo chairdeansa, ma ni sibh gach ni a

¹ a chionn gu bheil mi dol.

² tuathanach.

205

³ uaithc.

⁴ mar ghéig a ta e air crionadh.

ta mi ag àithneadh dhuibh.

15 A so suas cha ghairm mi seirbhisich dhibh; oir cha'n aithne do'n t-seirbhiseach ciod a ta a Thighearn a' deanamh: ach ghairm mi cairde dhibh; oir na h-uile nithe a chuala mi o m'Athair, thug mi fios duibhse orra.

16 Cha sibhse a thagh mise, ach is mise a thagh sibhse, agus dh'orduich ' mi sibh, chum gu'n rachadh sibh, agus gu'n tugadh sibh a mach toradh, agus gu maireadh bhur toradh: chum ge b'e ni a dh-iarras sibh air an Athair ann am ainm-sa, gu'n toir e dhuibh e.

17 Tha mi 'g àithneadh nan nithe so dhuibh, chum gu'n gràdhaich sibh a chéile.

18 Ma tha an saoghal 'gur fuathachadh, tha fhios agaibh gu'n d' fhuathaich e mise roimhibh.

19 Nam b'ann do'n t-saoghal sibh, ghràdhaicheadh an saoghal a chuid féin: ach do bhrigh nach ann do'n t-saoghal sibh, ach gu'n do thagh mise sibh as an t-saoghal, uime sin tha fuath aig an t-saoghal duibh.

20 Cuimhnichibh am focal a thubhairt mi ribh, Cha'n 'eil an seirbhiseach ni's mó na a Thighearn. Ma rinn iad geur-leanmuinn ormsa, ni iad geur-leanmuinn oirbh-se mar an ceudna: ma choimhid iad m'fhocal-sa, coimhididh iad bhur focal-sa mar an ceudna.

21 Ach na nithe so uile ni iad oirbh air son m'ainme-sa, do bhrigh nach aithne dhoibh esan a chuir uaith mi.

22 Mur bithinn-sa air teachd, agus air labhairt riù, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis cha'n 'eil leithsgeul am peacaidh aca.

23 An ti aig am bheil fuath dhomh-sa, tha fuath aige do m'Athair mar an ceudna.

24 Mur bithinn-sa air deanamh nan oibre 'nam measg nach d'rinn aon neach eile, cha bhiodh peacadh aca: ach a nis chunnaic siad iad, agus dh'fhuathaich iad araon mise agus m'Athair.

25 Ach *rinneadh so chum gu'n coimhliontadh am focal a ta sgriobhta 'nan lagh féin, Dh'fhuathaich iad mi gun aobhar.*

26 Ach an uair a thig an Comhfurtair, a chuireas mise do 'ur ionnsuidh o'n Athair, Spiorad na firinn, a tha teachd a mach o'n Athair, ni esan fianuis mu m' thimchioll-sa.

27 Agus ni sibhse fianuis mar an ceudna, do bhrigh gu bheil sibh maille rium o thus.

CAIB. XVI.

1 Thug Criosd comhfurtachd d'a dheisciobnibh an aghaidh trioblaid le gealladh an Spioraid naomh, agus 'aiseirigh agus a dhol suas air nèamh; 23 thug e cinnte dhoibh gu'm hi na h-urnaighean a nithear 'na ainm-san taitneach d'a Athair.

NA nithe so labhair mi ribh, chum nach faigheadh² sibh oilbheum.

2 Cuiridh iad as an t-sion-agog sibh: seadh, thig an uair, ge b'e neach a mharbh-as sibh, gu'n saoil e gu bheil e deanamh seirbhise do Dhia.

3 Agus ni iad na nithe so³, do bhrigh nach aithne dhoibh an t-Athair, no mise.

¹ shuidhich, shonraich.

² gabhadh. ³ na nithe so [dhuibh.]

EOIN XVI.

4 Ach dh'innis mi na nithe so dhuibh, chum 'nuair a thig an t-àm, gu'n cuimhnich sibh gu'n d'innis mi dhuibh iad. Ach cha dubhairt mi na nithe so ribh o thùs, do bhrigh gu'n robh mi maille ribh.

5 Ach a nis a ta mi dol chum an ti a chuir uaith mi ; agus cha 'n 'eil a h-aon agaibh-sa a' feòraich dhiom, C'ait tha thu dol ?

6 Ach a chionn gu'n dubhairt mi na nithe so ribh, liou do-bhròn bhur cridhe.

7 Gidheadh a ta mi ag innseadh dhuibh na firinn, Is buannachd dhuibh mise a dh'fhalbh : oir mur fàlbh mi, cha tig an Comhfurtair do 'ur n-ionnsuidh-sa ; ach ma dh'fhalbas mi, cuiridh mi esan do 'ur n-ionnsuidh.

8 Agus an uair a thig esan, bheir e dearbh-shoilleireachd do'n t-saoghal mu pheacadh, agus mu fhìreantachd, agus mu bhreitheanas :

9 Mu pheacadh, do bhrigh nach 'eil iad a' creidsinn annam-sa ;

10 Mu fhìreantachd, do bhrigh gu bheil mi dol a dh-ionnsuidh m' Athar, agus nach faic sibh ni's mò mi ;

11 Mu bhreitheanas, a chionn gu bheil uachdaran an t-saoghail so air a dhìeadh.

12 Tha mòran nithe agam fathast ri ràdh ribh, ach cha'n urrainn sibh an giùlan an tràth so.

13 Ach an uair a thig esan, Spiorad na firinn, treòraichidh e sibh chum gach uile fhìrinn : oir cha labhair e uaith féin : ach labhraidh e na h-uile nithe a chluinneas e : agus foillsichidh e dhuibh-se nithe a ta ri teachd.

14 Bheir esan glòir dhomhsa : oir gheibh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibh-se e.

15 Na h-uile nithe a ta aig an Athair, is leam-sa iad : air an aobhar so thubhairt mi, gu'm faigh e do m' chuidse, agus nochdaidh e dhuibh-se e.

16 Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi ; agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi, do bhrigh gu bheil mi dol chum an Athair.

17 An sin thubhairt *cuid* d'a dheisciobluibh eatorra féin, Ciòd e so a ta e ag ràdh ruinn, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi : agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi : agus, Do bhrigh gu bheil mi dol chum an Athar ?

18 Air an aobhar sin thubhairt iad, Ciòd e so a ta e ag ràdh, Tamull beag ? Cha'n 'eil sinne a' tuigsinn ciòd a ta e ag ràdh.

19 A nis dh' aithnich Iosa gu'n robh toil aca fheòraich dheth, agus thubhairt e riu, Am bheil sibh a' feòraich 'nur measg féin mar a thubhairt mi, Tamull beag agus cha'n fhaic sibh mi : agus a ris, tamull beag agus chi sibh mi ?

20 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh ribh, gu'n dean sibhse gul agus caoidh, ach ni an saoghal gairdeachas : agus bithidh sibhse do-bhrònach, ach pillear bhur bròn gu gairdeachas.

21 'Nuair a bhios bean ri saothair-chloinne, bithidh i fo dhoilgheas, chionn gu bheil a h-uair air teachd : ach an uair a bheireas i an leanabh, cha chuimhnich i a h-àmh-

ghar ni's mò, tre aoibhneas
gu'n d'rugadh duine chum an
t-saoghail.

22 Agus a ta nis uime sin
doilgeas oirbh-sa : ach chi
misi a rìs sibh, agus ni bhur
eridhe gairdeachas, agus bhur
gairdeachas cha bhuin neach
air bith uaibh.

23 Agus air an là sin cha'n
fheòraich sibh ni air bith
dhiom-sa¹ : Gu deimhin
deimhin a ta mi ag ràdh ribh,
Ge b'e nithe dh'iaras sibh
air an Athair ann am ainm-
sa, gu'n toir e dhuibh iad.

24 Gus a so cha d'iarr sibh
ni air bith ann am ainm-sa :
iarrabhbh, agus gheibh sibh,
chum gu'm bi bhur n-aoibh-
neas làn².

25 Na nithe so labhair mi
ribh am briathraibh dorcha³ :
ach thig an uair anns nach
labhair mi ni's mò ribh am
briathraibh dorcha, ach inn-
sidh mi gu soilleir mu'n Ath-
air dhuibh.

26 Ann an là sin iarraidh
sibh a'm ainm-sa : agus cha'n
'eil mi ag ràdh ribh, gu'n guidh
mi an t-Athair air bhur son :

27 Oir is toigh leis an Ath-
air séin sibh, air son gu'n
d'thug sibh gràdh dhomh-sa,
agus gu'n do chreid sibh gur
ann o Dhia a thàinig mi.

28 Thàinig mi mach o'n
Athair, agus tha mi air teachd
chum an t-saoghail : a rìs,
tha mi fàgail an t-saoghail,
agus a' dol chum an Athar.

29 Thubhairt a dheiiscioib-
uil ris, Feuch, a nis tha thu
labhairt gu soilleir, agus cha
'eil thu labhairt cosamhl-
achd air bith.

30 A nis tha fhios againn
gur aithne dhuit na h-uile
nithe, agus nach feum thu
duine air bith a dh'fheòraich
dhiot : air a shon so tha sinn
a' creidsinn gur ann o Dhia
a thàinig thu.

31 Fhreagair Iosa iad, Am
bheil sibh a nis a' creidsinn ?

32 Feuch, thig an t-àm⁴,
seadh, tha e cheana air
teachd, anns an sgapar o
chéile sibh, gach aon g'a
ionad féin, agus am fàg sibh
mise a'm' aonar : gidheadh
cha'n 'eil mise a'm' aonar,
oir tha an t-Athair maille
rium.

33 Na nithe so labhair mi
ribh, chum gu'm biodh sìth
agaibh annam-sa. Ann an
t-saoghail bithidh àmhghar
agaibh : ach biodh deadh
mhisneach agaibh, thug mise
buaidh air an t-saoghail.

CAIB. XVII.

1 *Tha Criosd a' deanamh urning
r'a Athair gu'n glòraicheadh se e,*
6 *gu'n coimhlideadh e 'abstoil,* 11
ann an aonachd, 17 *agus anns an
fhùrinn;* 20 *gu'n glòraicheadh e
iad, agus na h-uile chreidich maille
ris séin air nèamh.*

L ABHAIR Iosa na briathra
so ; agus thog e suas a
shùilean gu nèamh, agus
thubhairt e, Athair, thàinig
an uair ; glòraich do mhac,
chum gu'n glòraich do Mhac
thusa mar an ceudna :

2 Chum, mar a thug thu
cumhachd dha air gach feoil,
na h-uile a thug thu dha, gu'n
tugadh esan dhoibh a' bheatha
mhaireannach.

3 Agus is i so a' bheatha
mhaireannach, eòlas a bhi
aca ortsa an t-aon Dia fior,

¹ *cha'n iarr sibh ni air bith ormsa.*

² *coimhlinnta.*

³ *an comhadaibh.*

⁴ *an uair.*

agus air Iosa Criosd a chuir
thu uait.

4 Ghlòraich mise thusa air
thalamh: chriochnaich mi 'n
obair a thug thu dhomh r'a
dheanamh.

5 Agus a nis, Athair, glòr-
aich thusa mise maille riut
féin¹, leis a' ghlòir a bha agam
maille riut mun robh an saogh-
al ann.

6 Dh'fhoillsich mise t'ainm
do na daoinibh a thug thu
dhomh as an t-saoghal: bu
leatsa iad, agus thug thu
dhomh-sa iad; agus choimhid
iad t'focal.

7 A nis thuig iad gur ann
uait a tha na h-uile nithe, a
thug thu dhomh-sa.

8 Oir thug mi dhoibh na
briathran a thug thusa dhomh;
agus ghabh siad iad, agus
thuig iad gu fìrinneach gur
ann uait-sa thàinig mi, agus
chreid iad gu'n do chuir thu
uait mi.

9 Air an son-san tha mi
guidhe: cha'n 'eil mi guidhe
air son an t-saoghal, ach air
son na muinntir sin a thug
thu dhomh, oir is leatsa iad.

10 Agus is leatsa na h-uile
nithe a's leamsa, agus is
leamsa na nithe a's leatsa;
agus a ta mi air mo ghlòrach-
adh anna.

11 Agus a nis cha'n 'eil
mise ni's mò anns an t-saoghal,
ach a ta iadsan san t-
saoghal, agus a ta mise a'
teachd a d' ionnsuidh - sa.
Athair naoimh, coimhid iadsan
tre t'ainm², a thug thu
dhomh-sa, chum gu'm bi iad
'nan aon, mar a ta sinne.

12 Am feadh a's bha mise
maille riut anns an t-saoghal,

choimhid mi iad tre t'ainm-
sa: ghléidh mi a' mhuinnit
a thug thu dhomh, agus cha
do chailleadh a h-aon diubh,
ach mac an sgrios: chum gu
biodh an sgriobtuir air a
choimhlionadh.

13 Agus a nis tha mi
teachd a d'ionnsuidh-sa; agus
tha mi labhairt nan nithe
so anns an t-saoghal, chum
gu'm biodh mo ghairdeachas
aca aira choimhlionadh anna.

14 Thug mi t'focal dhoibh;
agus thug an saoghal fuath
dhoibh, air son nach ann do'n
t-saoghal iad, mar nach 'eil
mise do'n t-saoghal.

15 Cha'n 'eil mi guidhe
gu'n tugadh tu as an t-
saoghal iad, ach gu'n coimh-
ideadh tu o'n olc iad.

16 Cha'n 'eil iadsan do'n
t-saoghal, mar nach 'eil mise
do'n t-saoghal.

17 Naomhaich iad troimh
an fhìrinn³: is e t'focal-sa
an fhìrinn.

18 Mar a chuir thusa mise
chum an t-saoghal, mar sin
chuir mise iadsan chum an t-
saoghal.

19 Agus air an sonsan tha
mise ga m' naomhachadh
féin, chum gu'm bi iadsan
mar an ceudna air an naomh-
achadh troimh an fhìrinn.

20 Agus cha'n 'eil mi
guidhe air an sonsan a mhàin,
ach mar an ceudna air son
na muinntir sin a chreideas
annam-sa troimh am focal-
san:

21 Chum gu'm bi iad uile
'nan aon; chum mar a ta
thusa, Athair, annam-sa, agus
mise annad-sa, gu'm bi
iadsan mar an ceudna 'nan

¹ a'd shiannis.   ² ann ad ainm.

³ tre t'fhìrinn.

aon annain-ne; chum gu'n creid an saoghal gu'n do chuir thusa uait mi.

22 Agus thug mise dhoibhsan a' ghlòir a thug thusa dhomh-sa chum gu'm bi iad 'nan aon, mar a ta sinne 'nar n-aon;

23 Mise annta-san, agus thusa annam-sa, chum gu'n deanar coimhlionta iad ann an aon; agus a chum gu'm bi fios aig an t-saoghal gu'n do chuir thusa uait mi, agus gu'n do ghràdhaich thu iadsan, mar a ghràdhaich thu mise.

24 Athair, is àill leam an dream a thug thu dhomh, gu'm bi iad maille rium, far am bheil mi; chum gu faic iad mo ghlòir a thug thu dhomh: oir ghràdhaich thusa mi mun do leagadh bunaite an domhain.

25 Athair chothromraighe, cha b'aithne do'n t-saoghal thusa; ach b'aithne dhomh-sa thu, agus thuig iad so gu'n do chuir thusa uait mi.

26 Agus dh'fhoillsich mise t'ainm dhoibh, agus foillsichidh mi e, chum gu'm bi an gràdh leis an do ghràdhaich thu mise, annta-san, agus mise annta.

CAIB. XVIII.

1 *Bhrath Iudas Iosa.* 6 *Thuit na maoir air an talamh.* 10 *Ghearr Peadar cluais Mhalchuis dheth.* 12 *Ghlac na maoir Iosa, agus thug iad gu Annas agus Caiaphas e.* 15 *Aicheadh Pheadair.*

NUAIR a labhair Iosa na briathra so, chaidh e maille r'a dheisciobluibh thairis air sruth Chedroin, far an robh lios, anns an deachaidh e féin agus a dheisciobuil.

2 Agus b'aithne do Iudas, a bhrath esan, an t-àit: oir thàinig Iosa gu tric an sin maille r'a dheisciobluibh.

3 An sin, air do Iudas buidheann agus maoir fhaotainn o na h-àrd-shagairt agus na Phairisich, thàníg e do'n àit sin le leusaibh, agus lòchranuibh, agus armaibh.

4 Uime sin air do Iosa fios a bhi aige air na h-uile nithibh a bha gu teachd air, chaidh e mach, agus thubhairt e riù, Cò tha sibh ag iarraidh?

5 Fhreagair iadsan e, Iosa o Nasaret, Thubhairt Iosa riù, Is mise e. Agus sheas mar an ceudna Iudas, a bhrath esan, maille riù.

6 An sin co luath 's a thubhairt e riù, Is mise e, chaidh iad air an ais, agus thuit iad air an làr.

7 An sin dh'fheòraich e dhiubh a ris, Cò tha sibh ag iarraidh? Thubhairt iadsan, Iosa o Nasaret.

8 Fhreagair Iosa, Thubhairt mi ribh gur mise e. Uime sin ma's mise tha sibh ag iarraidh, leigibh leo sin falbh :

9 Chum gu'n coimhliontadh am focal a labhair e, An dream a thug thu dhomh, cha do chaill mi aon diabh.

10 An sin air do Shimon Peadar claidheamh a bhi aige, tharruing se e, agus bhual e òglach an àrd-shagairt, agus ghearr e a' chluas dheas deth. Agus b'e ainm an òglaich Malchus.

11 An sin thubhairt Iosa ri Peadar, Cuir do chlaidheamh san truail: an cupan a thug m'Athair dhomh-sa, nach ol mi e?

12 An sin rug a' bhuidh-eann, agus an ceannard, agus maoir nan Iudhach air Iosa, agus cheangail iad e,

13 Agus thug iad leo e air tùs gu Annas; (oir b'esan athair-céile Chaiaphais, a bha 'na àrd-shagart air a' bhliadh-na sin.)

14 A nis b'e Caiaphas a thug comhairle do na h-Iudh-aich, gu'm b'iomchuidh gu'm faigheadh aon duine bàs air son an t-sluaign.

15 Agus lean Simon Peadar agus deisciobul eile Iosa. B'aithne do'n àrd-shagart an deisciobul sin, agus chaidh e steach maille ri Iosa do chùirt an àrd-shagairt.

16 Ach sheas Peadar aig an dorus an leth muigh. Uime sin, chaidh an deisciobul sin eile a b'aithne do'n àrd-shagart a mach, agus labhair e ris a' bhan-dorsair, agus thug e Peadar a steach.

17 An sin thubhairt a' bhanoglach a bha gleidheadh an doruis ri Peadar, Nach ann do dheisciobluibh an duine so thusa mar an ceudna? thubhairt esan, Cha'n ann.

18 Agus bha na seirbhisiach agus na maoir 'nan seasamh, air dhoibh teine guail a chur suas, oir bha'm fuachd ann, agus bha iad 'gan garadh féin: agus bha Peadar 'na seasamh maille riu, agus 'ga gharadh féin.

19 An sin dh'fhiorsaich an t-àrd - shagart do Iosa mu thimchioll a dheisciobul, agus mu thimchioll a theagaig.

20 Fhreagair Iosa e, Labhair mise gu follaiseach¹ ris an

t-saoghal ; theagaig mi a ghnàth anns an t-sionagog, agus anns an teampull, far am bheil na h-Iudhaich a' cruinneachadh as gach àit; agus am folach cha do labhair mi ni air bith.

21 C'ar son a ta thu fiosrachadh dhiom-sa? Fiosraich dhiubh-san a chuala, ciod a thubhairt mi riu : feuch, a ta fhios aca-san ciod a thubhairt mi.

22 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, bhuail aon do na maoraibh, a bha 'na sheasamh a làthair, a bas air Iosa, ag ràdh, An ann mar so a fhreagras tu an t-àrd-shagart?

23 Fhreagair Iosa e, Ma labhair mi gu h-olc, dean fianuis air an olc : ach ma's inn gu maith, c'ar son a ta thu ga m' bhualadh?

24 (A nis chuir Annas e ceangailte gu Caiaphas an t-àrd-shagart.)

25 Agus bha Simon Peadar 'na sheasamh agus 'ga gharadh: Uime sin thubhairt iad ris, Nach aon d'a dheisciobluibh thusa mar an ceudna? Dh'àiheadh esan, agus thubhairt e, cha mhi.

26 Thubhairt aon do sheirbhisiach an àrd-shagairt, (caraid do'n fhear do'n ghearr Peadar a chluas,) Nach faca mise thu san lios maille ris?

27 An sin dh'àiheadh Peadar a ris, agus air ball ghoir an coileach.

28 An sin thug iad Iosa o Chaiaphas gu àit a' bhreitheanais : agus b'i mhaduinn a bh'ann, agus cha deachaidh iad féin do àit a' bhreitheanais, chum nach biodh iad air

¹ os àird.

an salachadh; ach gu'n ith-eadh iad a' chàisg.

29 An sin chaidh Pilat a mach d'an ionnsuidh-san, agus thubhairt e, Ciod a' chasad a tha sibh a' toirt an aghaidh an duine so?

30 Fhreagair iadsan agus thubhairt iad ris, Mur b'fhear droch-bheirt e, cha tugamaid thairis dhuitse e.

31 An sin thubhairt Pilat riu, Gabhaibh-sa e, agus thug-aibh breth air a reir bhur lagha féin. An sin thubhairt na h-Iudhaich ris, Cha'n 'eil e ceaduichte dhuinne neach air bith a chur gu bàs:

32 Chum gu'm biodh focal Iosa air a choimhlionadh, a labhair e, a' ciallachadh ciod a ghnè bàis a bha e gu fhaotainn.

33 An sin chaidh Pilat a steach a rìs do àit a' bhreith-eanais, agus ghairm e Iosa, agus thubhairt e ris, An tusa Righ nan Iudhach?

34 Fhreagair Iosa e, Am bheil thu ag ràdh so uait féin, no an d'innis dàvine eile dhuit e mu m' thimchioll-sa?

35 Fhreagair Pilat, An Iudhach mise? Thug do chinneach féin, agus na h-àrd-shagairt thairis dhomh-sa thu: ciod a rinn thu?

36 Fhreagair Iosa, Cha'n ann do'n t-saoghal so tha mo rioghachd-sa: nam b'ann do'n t-saoghal so bhiodh mo rioghachd, dheanadh mo sheirbhisich cogadh, chum nach tugtadh thairis do na h-Iudhaich mi: ach a nis cha'n ann o so a ta mo rioghachd.

37 Air an aobhar sin thubh-

airt Pilat ris, An righ thu ma seadh? Fhreagair Iosa, Thubhairt thusa gur righ mi. 'S ann chum na crìche so a rugadh mi, agus chum na crìche so thàinig mi do'n t-saoghal, chum gu'n deanainn fianuis do'n fhìrinn. Gach neach a ta air taobh na firinn, eisidh e ri m' ghuth-sa.

38 Thubhairt Pilat ris, Ciod i an fhìrinn? Agus air dha so a ràdh, chaidh e mach a rìs chum nan Iudhach, agus thubhairt e riu, Cha'n 'eil mise a' faotainn coire air bith ann.

39 Ach a ta gnàth agaibh-sa, gu'n leiginn as duine dhuibh air a' chàisg: uime sin an àill leibh mi a leigeadh righ nan Iudhach fa sgaoil duibh?

40 An sin ghlaodh iadsan uile¹, ag ràdh, Cha'n e an duine so, ach Barabas. A nis b'fhear-reabainn Barabas.

CAIB. XIX.

1 Chaidh Criosd a sgiùrsadh, a chrùndadh le droighinn, agus a bhualad².

4 Bha Pilat togarrach a leigeadh fa sgaoil, ach air dha bhi air aomadh le gàraich nan Iudhach, thug e thatois e gu bhi air a chensadh.

23 Thilig iad croinn air 'eudach.

A N sin air an aobhar sin għlaç Pilat Iosa, agus sgiùrs se e.

2 Agus dh'fhigh na saighdearan crùn droighinn, agus chuir iad air a cheann e, agus chuir iad falluinn phurpuir² uime,

3 Agus thubhairt iad, Fàilte ort, a righ nan Iudhach! agus bhuailead iad le'm basaibh e.

4 An sin chaidh Pilat a mach a rìs, agus thubhairt e

¹ uile [a rìs.]

² chorcuir.

riu, Feuch, a ta mise 'ga thoirt a mach do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi fios agaibh nach 'eil mise faotainn coire sam bith ann.

5 An sin thàinig Iosa mach, agus an crùn droighinn air, agus an fhalluinn phurpuir uime. Agus thubhairt Pilat riu, Feuch an duine!

6 Uime sin, an uair a chunnaic na h-àrd-shagairt agus na maoir e, ghlaodh iad, ag ràdh, Ceus e, ceus e. Thubhairt Pilat riu, Gabh-aibh-sa e, agus ceusaibh e: oir cha'n 'eil mise a' faotainn coire sam bith ann.

7 Fhreagair na h-Iudhaich e, Tha lagh againne, agus a réir ar lagha-ne is còir a chur gu bàs, air son gu'n d'rinn e Mac Dhé dheth féin.

8 Uime sin an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, bu mhòid a bha dh'eagal air;

9 Agus chaidh e steach a ris do ait a' bhreitheanais, agus thubhairt e ri Iosa, Cia as duit? ach cha d'thug Iosa freagradh air.

10 An sin thubhairt Pilat ris, Nach labhair thu riumsa? nach 'eil fhios agad gu bheil cumhachd agam-sa do cheusadh, agus gu bheil cumhachd again do chur fa sgaoil?

11 Fhreagair Iosa, Cha bliodh cumhachd air bith agad a'm' aghaidh-sa, mur tugtadh dhuit o'n àird e; air an aobhar sin an ti a thug mise thairis dhuit, tha aigeasan am peacadh a's mó.

12 Agus o sin suas dh'iarr Pilat a chur fa sgaoil: ach ghlaodh na Iudhaich, ag ràdh, Ma leigeas tu am fear so fa sgaoil, cha charaid do

Cheasar thu: ge b'e neach a ta 'ga dheanamh féin 'na righ, tha e labhairt an aghaidh Cheasair.

13 Uime sin, an uair a chuala Pilat a' chainnt sin, thug e mach Iosa, agus shuidh e air a'chaithir-bhreitheanais, anns an ionad ris an abrar an Leac - ùrlar, ach anns an Eabhra¹, Gabata.

14 Agus b'e là ulluchaidh na càisge e, agus mu thim-chioll na seathadh uaire: agus thubhairt e ris na h-Iudhaich, Feuch bhur righ!

15 Ach ghlaodh iadsan a mach, Beir uainn, beir uainn, ceus e. Thubhairt Pilat riu, An ceus mi bhur righ-sa? Fhreagair na h-àrd-shagairt, Cha'n 'eil righ againne ach Ceasar.

16 An sin air an aobhar sin thug e thairis dhoibh e, gu bhi air a cheusadh. Agus ghlac iad Iosa, agus thug iad leo e.

17 Agus chaidh e mach, a' giùlan a chrann - ceusaидh, do'n ionad d'an goirear àit a' chloiginn, d'an ainm san Eabhra, Golgota.

18 An sin cheus iad e, agus dithis eile maille ris, fear air gach taobh, agus Iosa sa' mheadhon.

19 Agus sgrìobh Pilat mar an ceudna tiodal, agus chuir e air a' chrann-cheusaïdh e. Agus b'e an sgrìobhadh, IOSA O NASARET RIGH NAN IUDHACH.

20 Uime sin, leugh mòran do na h-Iudhaich an tiodal so: oir bha'n t-àit anns an do cheusadh Iosa fagus do'n bhaile: agus bha an sgrìobh-

adh an Eabhra, an Greugais,
agus an Laidin.

21 An sin thubhairt àrd-shagairt nan Iudhach ri Pilat,
Na sgriobh, Righ nan Iudhach ;
ach gu'n dubhairt e
fén, Is mi righ nan Iudhach.

22 Fhreagair Pilat, An ni
a sgriobh mi, sgriobh mi e.

23 An sin an uair a cheus
na saighdearan Iosa, għlaç
iad a thrusgan, (agus rinn iad
ceithir earrannan, earrann do
gach saighdear,) agus a chòta
mar an ceudna : agus bha'n
còta gun fhuaigheal, air
fhigheadh o bhraigh sios gu
h-iomlan.

24 Thubhairt iad uime sin
eatorra fein, Na reubamaid e,
ach tilgeamaid croinn air, cò
aig a bhitheas e : chum gu'n
coimhliontadh an sgriobtuir,
a ta 'g ràdh, Roinn iad mo
thrusgan eatorra, agus thilg
iad croinn air mo bhrat. Air
an aobhar sin, rinn na saighdearan
na nithe so.

25 A nis sheas làimh ri
crann - ceusaithd Iosa, a
mhàthair, agus piuthar a
mhàthar, Muire *bean* Chleo-phais, agus Muire Magdalen.

26 Uime sin, an uair a
chunnaic Iosa a mhàthair,
agus an deisciobul a b'ion-mhuinn
leis 'na sheasamh a
làthair, thubhairte r'a mhàthair,
A bhean, feuch do mhac !

27 An sin thubhairt e ris
an deisciobul, Feuch do
mhàthair ! Agus o'n àm sin
a mach thug an deisciobul
sin leis i d'a thigh fén.

28 An déigh so, air do Iosa
fios a bhi aige gu'n robh na
h-uile nithe a nis air an
criochnachadh, chum gu'n
coimhliontadh an sgriobtuir,
thubhairt e, Tha tart orm.

29 A nis bha an sin soith-each
làn do fhòn geur : agus
air dhoibh-san spong a lion-adh
do'n fhòn gheur, agus a
chur air hisop, shìn iad chum
a bheoil e.

30 An sin an uair a għabb
Iosa am fion geur, thubhairt
e, Tha e criochnaichte : agus
air cromadħ a chinn da, thug
e suas a spiorad.

31 An sin chum nach fan-adh
na cuipr air a' chrann-cheusaithd
air an t-sàbaid, a
chionn gu'm b'e là an ull-uchaithd
a bha ann, (oir bu
là mòr an là sàbaid sin,) dh'iarr
na h-Iudhaich air
Pilat gu'n rachadh an luigne
a bhriseadh, agus gu'n tug-tadh
air falbh iad.

32 An sin thàinig na saighdearan,
agus bhris iad luigne
a' cheud fhir, agus luigne
an fhir eile, cheusadh maille
ris.

33 Ach air dhoibh teachd
chum Iosa, an uair a chunn-aic
iad gu'n robh e cheana
marbh, cha do bhris iad a
luigne-san.

34 Ach lot fear do na
saighdearaibh a thaobh le
sleagh, agus air ball thàinig
a mach ful agus uisge.

35 Agus thug an ti a
chunnaic *sin* fianuis, agus a
ta 'fianuis fìrinneach : agus
a ta fhiros aige gu bheil e
labhairt na firinn, chum gu'n
creideadh sibhse.

36 Oir rinneadh na nithe
so chum gu'n coimhliontadh
an sgriobtuir, Cha bhrisear
cnàimh dheth.

37 Agus a ris a ta sgriobtuir
eile ag ràdh, Amhairecidh iad
airsan a lot iad¹.

¹ shùlth iad troimhe.

38 'Na dhéigh so, dh'iarr Joseph o Arimatea, (a bha 'na dheisciobul aig Iosa, ach am folach air eagal nan Iudhach,) air Pilat comas corp Iosa a thoirt leis: agus leig Pilat *sin* leis. Thàinig e air an aobhar sin, agus thug e leis corp Iosa.

39 Thàinig mar an ceudna Nicodemus, (a thàinig air tùs gu Iosa san oidhche,) agus thug e leis mu thimchioll ceud pund do mhirr agus do aloes air am measgadh feadh a chéile.

40 An sin ghabh iad corp Iosa, agus cheangail¹ iad e ann an lìon-eudaichibh, maille ris an spiosraidh², mar is gnàth leis na h-Iudhaich adhlac a dheanamh³.

41 A nis bha lios anns an àit an do cheusadh e; agus anns an lios uaigh nuadh, anns nach do chuireadh aon duine riamh.

42 Air an aobhar sin, air son ulluchaidh *càisge* nan Iudhach, do bhrìgh gu'n robh an uaigh am fagus chuir iad Iosa an sin.

CAIB. XX.

¹ Thàinig Muire chum na h-uaighe; ³ agus Peadar agus Eoin, agus iad gun fhiòs aca air aisean uair Chriod. ¹⁴ Dh'fhoillsicheadh Criod do Mhuire Magdalen, ¹⁹ agus d'a dhéisciobhluibh. ²⁴ Míchredimh agus aidmheil Thomais.

AIR a' cheud là do'n t-seachduin thàinig Muire Magdalen gu moch, agus an dorchadas fathast ann, chum na h-uaighe, agus chunnaic i a' chlach air a togail o'n uaigh.

2 Ruith i an sin, agus

thàinig i gu Simon Peadar, agus gus an deisciobul eile a b'ionmhuiinn le Iosa, agus thubhairt i riu, Thug iad leo an Tighearn as an uaigh, agus cha'n 'eil fhiòs againn c'ait an do chuir iad e.

3 Uime sin chaith Peadar a mach, agus an deisciobul sin eile, agus thàinig iad chum na h-uaighe.

4 Agus ruith iad 'nan dithis cuideachd⁴: agus ruith an deisciobul eile ni bu luaithe na Peadar, agus thàinig e air tùs chum na h-uaighe.

5 Agus air cromadh sìos da, chunnaic e'n lìon-eudach 'na luidhe; gidheadh cha deachaidh e steach.

6 An sin thàinig Simon Peadar 'ga leantuinn, agus chaith e steach do'n uaigh⁵, agus chunnaic e'n lìon-eudach 'na luidhe;

7 Agus an neapaicin a bha m'a cheann, cha'n ann 'na luidhe maille ris an lìon-eudach, ach air leth air fhilleadh ann an aon àit.

8 An sin chaith a steach mar an ceudna an deisciobul sin eile a thàinig air tùs chum na h-uaighe, agus chunnaic, agus chreid e.

9 Oir cha do thuig iad fathast an sgriobtuir, gu'm b'éigin gu'n éireadh esan a rìs o na marbhaibh.

10 An sin dh'imich na deisciobuil a rìs chum an cuideachd féin.

11 Ach sheas Muire aig an uaigh a muigh, a' gul: agus ag gul di chrom i sìos, ag amharc a steach do'n uaigh,

12 Agus chunnaic i dà

¹ phaisg.

² maille ris na luibhibh cùbhraidh.

³ spiosraidh chur air corp; embalm.
Sasg. ⁴ maraon. ⁵ àit-adhlacaidh.

aingeal aunn an *culaidh* bheal,
geala, 'nan suidhe, fear aig
a' cheann, agus fear aig na
cosaibh, san ait an robh corp
Iosa 'na luidhe;

13 Agus thubhairt iadsan
rithe, A bhean, c'ar son a ta
thu gul? Thubhairt i riu, Air
son gu'n d'thug iad mo Thigh-
earn leo, agus nach 'eil fhius
agam c'ait an do chuir iad e.

14 Agus an uair a thubh-
airt i so, phill i air a h-ais,
agus chunnaic i Iosa 'na
sheasamh, agus cha d'ainnich
i gu'm b'e Iosa bha ann.

15 Thubhairt Iosa rithe, A
bhean, c'ar son a ta thu gul?
cò tha thu 'g iarraidh? air
saoilsinn d'ise gu'm b'e an
garàdair a bh'ann, thubhairt
i ris, A thighearn, ma thug
thusa leat e, innis dhomhsa
c'ait an do chuir thu e, agus
bheir mise leam e.

16 Thubhairt Iosa rithe,
A Mhuire. Air tionndadh
dh'ise, thubhairt i ris, Rab-
boni, 'se sin r'a ràdh, A
Mhaighstir.

17 Thubhairt Iosa rithe,
Na bean rium; oir cha deach-
aidh mi fathast suas chum
m' Athar: ach imich chum
mo bhràithre, agus abair riu,
Tha mise dol suas chum m'
Athar féin agus bhur n-
Athar-sa, agus chum mo Dhé
féin agus bhur Dé-sa.

18 Thàinig Muire Magda-
len agus dh'innis i do na
deisciobluibh, gu'm fac i an
Tighearn, agus gu'n dubh-
airt e na nithe so rithe.

19 Agus air teachd do'n
fheasgar an là sin féin, air a'
cheud là do'n t-seachduin,
agus na dorsa dùinte far an
robh na deisciobuil cruinn air
eagal nan Judhach, thàinig

Iosa agus sheas e sa' mheadh-
on, agus thubhairt e riu, Sith
dhuibh.

20 Agus air dha so a ràdh,
nochd e dhoibh a làmhan a-
gus a thaobh. An sin bha
aoibhneas air na deisciobluibh
an uair a chunnaic iad an
Tighearn.

21 An sin thubhairt Iosa
riu a ris, Sith dhuibh: mar a
chuir an t-Athair uaith mise,
mar sin a ta mise 'gur cur-sa
uam.

22 Agus air dha so a ràdh,
shéid e orra, agus thubhairt e
riu, Gabhaibh-sa an Spiorad
naomh.

23 Cò air bith iad d'am
maith sibh am peacanna, tha
iad maithte dhoibh; *agus* cò
air bith iad d'an cum sibh am
peacanna gun am maitheadh,
tha iad air an cumail.

24 Ach cha robh Tomas,
aon do'n dà fhear dheug, d'an
goirear Didimus, maille riu,
'nuair a thàinig Iosa.

25 Uime sin thubhairt na
dheisciobuil eile ris, Chunn-
aic sinne an Tighearn. Ach
thubhairt esan riu, Mur faic
mise aileadh¹ nan tairngean
'na làmhaibh, agus mur cuir
mi mo mheur ann an aileadh
nan tairngean, agus mur cuir
mi mo làmh 'na thaobh, cha
chreid mi.

26 Agus an ceann ochd
laithean 'na dhéigh sin, bha a
dheisciobuil a ris a stigh, agus
Tomas maille riu: thàinig
Iosa, agus na dorsa dùinte,
agus sheas e sa' mheadhon,
agus thubhairte, Sith dhuibh.

27 'Na dhéigh sin thubh-
airt e ri Tomas, Cuir an so do
mheur, agus feuch mo làmh-

an ; agus sìn an so do làmh, agus cuir a'm' thaobh i : agus na bi mi-chreideach, ach creideach.

28 Agus fhreagair Tomas, agus thubhairt e ris, Mo Thighearn agus mo Dhia.

29 Thubhairt Iosa ris, Air son gu faca tu mi, a Thomais, chreid thu : is beannaichte iadsan nach faca, agus a chreid.

30 Agus rinn Iosa gu fìrinneach mòran do mhìorbh-uilibh eile am fianuis a dheisciobul, nach 'eil sgriobhta san leabhar so.

31 Ach tha iad so sgriobhta, chum gu'n creideadh sibh gur e Iosa an Criod Mac Dhé, agus ag creidsinn duibh, gu'm biodh agaibh beatha troimh 'ainm-san.

CAIB. XXI.

1 *Dh'fhoillsich Criod e féin a ris d'a dheisciobluibh, agus dh'aithnicheadh leo e lets an tarruing mhòr éisg :* 12 *Ghabh e a dhìneir maille riù :* 15 *thug e sparradh do Pheadar 'uain agus a chàoraich a bhiadhadh ;* 18 *roimh-innis e a bhàs dha.*

A N déigh nan nithe sin dh'-fhoillsich Iosa e féin a ris d'a dheisciobluibh aig muir Thiberias ; agus air an dòigh so nochd se e féin :

2 Bha maille r'a chéile Simon Peadar, agus Tomas d'an goirear Didimus, agus Natanael o Chàna Ghalile, agus mic Shebede, agus dithis eile d'a dheisciobluibh.

3 Thubhairt Simon Peadar riù, Tha mi dol a dh'iasgach. Thubhairt iadsan ris, Tha sinne a' dol maille riut. Dh-imich iad a mach, agus chaidh iad a steach do luing air ball ;

agus cha do ghlac iad ni air bith an oidhche sin.

4 Ach an uair a bha a' mhaduinn a nis air teachd, sheas Iosa air an tràigh¹ : gidheadh cha robh fhios aig na deisciobluibh gu'm b'e losa bha ann.

5 An sin thubhairt Iosa riù, A chlann, am bheil biadh air bith agaibh ? Fhreagair iadsan e, Cha'n 'eil.

6 Agus thubhairt esan riù, Tilgibh an lion air an taobh deas do'n luing, agus gheibh sibh. Thilg iad uime sin, agus a nis cha b'urrainn iad a tharruing air son lionmhoir-eachd an éisg.

7 Uime sin thubhairt an deisciobul sin, a b'ionmhuinn le Iosa, ri Peadar, Is e'n Tighearn a ta ann. A nis an uair a chuala Simon Peadar gur e an Tighearn a bh'ann, cheangail e a chòt-uachdar uime, (oir bha e lomnochd,) agus thilg se e féin sa' mhuiir.

8 Thàinig na deisciobuil eile ann an luing bhig ; (oir cha robh iad fada o thìr, ach mu thimchioll dà cheud làmh-choille²,) a' tarruing an lìn éisg.

9 Uime sin an uair a thàinig iad air tir, chunnaic iad gríosach an sin, agus iasg air a chur oirre, agus aran.

10 Thubhairt Iosa riù, Thugaibh an so do'n iasg a ghlac sibh a nis.

11 Chaidh Simon Peadar suas, agus tharruing e an lion gu tir, làn do iasgaibh mòra, ceud agus leth-cheud agus tri : agus ged bha'n uiread sin ann, cha do bhriseadh an lion.

¹ a' chlàdach.

² bann-làmh.

12 Thubhairt Iosa riù, Thigibh, gabhaibh bhur dìnn-eir. Agus cha robh a chridhe¹ aig a h-aon do na deisciob-luibh fheòraich dheth, Cò thusa? oir dh'aithnich iad gur e an Tighearn a bha ann.

13 An sin thàinig Iosa, agus għlak e aran, agus thug e dhoibh e, agus iasg mar an ceudna.

14 Is i so a nis an treas uair a nochd Iosa e féin d'a dheisciobluibh, an déigh dha eirigh o na marbhaibh.

15 An sin an déigh dhoibh an dìnneir a għabhaill, thubhairt Iosa ri Simon Peadar, A Shimoin *mhic* Ionais, am bheil barrachd grāidh agad dhomhsa orra sin? Thubhairt e ris, Tha, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. Thubhairt e ris, Beathaich m' uain.

16 Thubhairt e ris a rìs an dara uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? Thubhairt e ris, Seadh, a Thighearn; tha fios agad gur toigh leam thu. Thubhairt e rìs, Beathaich mo chaoraich².

17 Thubhairt e ris an treas uair, A Shimoin *mhic* Ionais, an toigh leat mise? Bha Peadar doilich a chionn gu'n dubhairt e ris an treas uair, An toigh leat mise? Agus thubhairt e ris, A Thighearn, is aithne dhuit na h-uile nithe: tha fhios agad gur toigh leam thu. Thubhairt Iosa ris, Beathaich mo chaoraich.

18 Gu deimhin deimhin a ta mi ag ràdh riut, an uair a bha thu òg, chrioslaich thu thu féin, agus dh'imich thu an taobh bu mhiann leat: ach an

uair a bhios tu aosmhòr, sìnidh tu mach do làmhan, agus crioslaichidh neach eile thu, agus bheir e *thu* an taobh nach àill leat.

19 So thubhairt e, a' ciall-achadh ciod a' għnè bàis leis an tugadh e glōir do Dhia. Agus air dha so a ràdh, thubhairt e ris, Lean mise.

20 An sin air do Pheadar tionndadh, chunnaic e an deisciobul a b'ionmhuinn le Iosa, a' leantuinn; an ti mar an ceudna a luidh air uchd Iosa air a shuipeir, agus a thubhairt ris, A Thighearn, cò e a bhrathas thu?

21 Air do Pheadar esan fhaicinn, thubhairt e ri Iosa, A Thighearn, ciod a ni am fear so?

22 Thubhairt Iosa ris, Ma's àill leam-sa e dh'fħantuinn gus an tig mi, ciod e sin duitse? Lean thusa mise.

23 Uime sin chaidh an ràdh so mach am measg nam brāithe, nach faigheadh an deisciobul sin bàs: gidheadh cha dubhairt Iosa ris, nach faigheadh e bàs: ach, Ma's i mo thoil-sa e dh'fħantuinn gus an tig mi, ciod e sin duitse?

24 Is e so an deisciobul a ta deanamh fianuis air na nitibh so, agus a sgriobh na nithe so: agus a ta fhios againne gu bheil 'fħianuis fior.

25 Agus a ta mar an ceudna mòran do nitibh eile a rinn Iosa, agus nam biodh iad uile sgriobhta, is i mo bħarail nach cumadh an saogħal féin na rachadh a sgriobhadh do leabħraichibh. Amen.

GNIOMHARA NAN ABSTOL.

CAIB. I.

1 *Dol suas Iosa gu nèamh.* 10 *An déigh a dhol suas thug dà aingeal rabhadh do na h-abstolaibh iad a dh'imeachd rompa, agus a shoc-rachadh an inniuim air 'ath-theachd-san:* 12 *a réir sin phill iad, agus rinn iad urnuigh, agus thagh iad Matias 'na Abstol an dit Iudais.*

RINN mi an ceud leabhar, a Theophiluis, mu thim-chioll nan uile nithe a thòisich¹ Iosa air a dheanamh agus a theagasc.

2 Gus an là an do thogadh suas e, an déigh dha, troimh an Spiorad Naomh, àitheantan a thoirt do na h-abstolaibh a thagh e :

3 D'an d'rinn e mar an ceudna e fein a nochdadhbh èò an déigh 'fhlangais, le mòran do chomharaibh firinn-each, air dha bhi air fhaicinn leo feadh dhà fhichead là, agus e labhairt mu na nithibh sin a bhuiteadh do rioghachd Dhé :

4 Agus air dha bhi maille riu, dh'èithn e dhoibh gun iad a dhol o Ierusalem, ach feitheamh ri gealladh an Athar, *ars' esan*, a chuala sibh uamsa.

5 Oir bhaist Eoin gu deimhin le uisge: ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh, air bheag do làithibh an déigh so.

6 Uime sin an uair a chruinnich iad an ceann a chéile, dh'fheòraich iad deth,

ag ràdh, A Thighearn, an aisig thu san àm so an rioghachd do Israel ?

7 Ach thubhairt esan riu, Cha bhuin e dhuibh-sa fios nan aimsir no nan àm fhaotainn, a chuir an t-Athair 'na chumhachd fein.

8 Ach gheibh sibhse cumhachd an uair a thig an Spiorad naomh oirbh : agus bithidh sibh 'nur fianuisibh dhomh-sa, araon ann an Ierusalem, agus ann an Iudea uile, agus ann an Samaria, agus gu ionall na talmhainn.

9 Agus an uair a thubhairt e na nithe so, thogadh suas e, agus iadsan 'ga fhaicinn ; agus thug neul as an sealladh e.

10 Agus am feadh a bha iadsan a' geur-amharc gu nèamh, agus esan a' dol suas, feuch, sheas dithis fhear làimh riu ann an eudach geal;

11 Agus thubhairt iad, Fheara Ghalile, c'ar son a ta sibh 'nur seasamh ag amharc gu nèamh? An t-Iosa so a thogadh suas uaibh gu nèamh, is amhail sin a thig e, mar a chunnaic sibh e a' dol gu nèamh.

12 An sin phill iad gu Ierusalem, o'n t-sliabh ris an abrar *sliabh* nam crann-oladh, a tha'm fagus do Ierusalem, astar là sàbaid as.

13 Agus an uair a thàinig iad a stigh, chaith iad suas do sheòmar uachdarach, far

¹ *thionnsgain.*

GNIOMHARA II.

an robh a' fantuinn Peadar, agus Seumas, agus Eoin, agus Aindreas, Philip, agus Tomas, Bartolomeus, agus Mata, Seumas *mac* Alpheuis, agus Simon Selotes, agus Iudas *bràthair* Sheumais.

14 Bhuanach iad so uile a dh'aon inntinn ann an urnuigh, [agus an guidhe,] maille ris na mnaibh, agus Muire màthair Iosa, agus maille r'a bhràithribh.

15 Agus anns na làithibh sin dh' éirich Peadar ann am meadhon nan deisciobul, agus thubhairt e, (b'e àireamh nan ainm a bha làthair, mu thimchioll ceud agus fich-ead,)

16 Fheara *agus* a blàithre, b'éigin an sgriobtuir so bhi air a choimhlionadh, a roimh-labhair an Spiorad naomh le beul Dhaibhidh timchioll Iudais, a bha 'na cheann-iùil¹ aca-san a ghlac Iosa.

17 Oir bha e air àireamh maille ruinne, agus fhuair e cuibhrionn do'n fhrithealadh so.

18 A nis cheannaich am fear so fearann le duais na h-eucorach; agus air dha tuit-eam sìos air 'aghaidh², sgàin e sa' mheadhon, agus blàrúchd a mhionach uile mach.

19 Agus rinneadh so aithnichte do luchd-àiteachaидh Ierusalaim uile; air chor as gu'n abrar ris an fhearrann sin 'nan cainint féin, Aceldama, sin ri ràdh, Fearann fola.

20 Oir a ta e sgrìobhta annan leabhar nan Salm, Biodh 'àite-còmhnuidh 'na fàhsach, agus na gabhadh neach sam

bith tàmh ann: agus, Glacadh neach eile a dhreuchd³.

21 Air an aobhar sin, is còir aon do na daoinibh sin a bha maille ruinne, rè na haimsir *sin* uile anns an deachaidh an Tighearn Iosa steach agus a mach 'nar measg-ne,

22 A' tòiseachadh o bhaisteadh Eoin, gus an là an do thogadh suas uainn e, bhi air a dheanamh 'na fhanuis air 'aiseirigh-san maille ruinne.

23 Agus shonraich iad dithis, Ioseph ris an abrar Barsabas, d'am bu cho-ainm Iustus, agus Matias.

24 Agus rinn iad urnuigh, agus thubhairt iad, Thusa a Thighearn, d'an aithne cridh-eacha nan uile dhaoine, foill-sich cò do'n dithis so a thagh thu,

25 A ghabhail cuibhrinn do'n fhrithealadh agus do'n abstolachd so, o'n do thuit Iudas le seacharan⁴, gu dol d'a àit féin.

26 Agus thilg iad an crannchur; agus thuit an crannchur air Matias; agus bha e air àireamh maille ris an aon abstol deug.

CAIB. II.

1 *Llionadh na h-abstoil leis an Spiorad naomh, agus labhair iad iomadh gnè cainiute; 7 ghabh cuid iongantas riù, agus rinn cuid eile sanoid orra:* 14 Nochd Peadar gu'n do labhair na h-abstoil le cumhachd an Spioraid naoimh.

A GUS an uair a thàinig là na cuingis⁵, bha iad gu léir a dh'aon inntinn ann an aon àit.

2 Agus thàinig gu h-obann toirm o néamh, mar shéideadh gaoithe ro thréin, agus lòn i

¹ threòruiche. ² an comhair a chinn. ³ oifg.

⁴ a dh'fhiùg Iudas. ⁵ an nair a choimhlionadh là na cuingis.

GNIOMHARA II.

an tigh uile far an robh iad
'nan suidhe.

3 Agus dh'fhoillsicheadh
dhoibh teanganna sgoilte, mar
do theine, agus shuidh e air
gach aon diubh fa leth :

4 Agus lionadh iad uile
leis an Spiorad naomh, agus
thòisich iad air labhairt le
teangaibh eile, a réir mar a
thug an Spiorad comas labh-
airt dhoibh.

5 Agus bha a' gabhail
còmhnuidh ann an Ierusalem,
Iudhaich, daoine cràbhach,
do gach uile chinneach fo
nèamh.

6 A nis, an uair a sgaoil-
eadh an t-iomradh so, thàinig
an sluagh an ceann a chéile,
agus bha iad fo ambluadh,
do bhrìgh gu'n cuala gach
aon iad a' labhairt 'nan cànn-
ain¹ féin.

7 Agus bha iad uile fo
uamhas agus ghabh iad iong-
antas, ag ràdh r'a chéile,
Feuch, nach Galiléich iad
sin uile a ta labhairt ?

8 Agus cionnus a ta sinne
'gan cluinntinn gach aon 'nar
cànan féin, anns an d'rughadh
sinn ?

9 Partaich, agus Medich,
agus Elamaich, agus luchd-
aiteachaidh Mhesopotamia,
Iudea, agus Chapadocia,
Phontuis, agus Asia,

10 Phrigia, agus Pham-
philia, na h-Eiphit, agus
chrìoch na Libia timchioll
Chirene, agus coigrich o'n
Ròimh, Iudhaich agus Pros-
elitich²,

11 Muinntir Chrete, agus
Arabia, tha sinn 'gan cluinn-

tinn a' labhairt 'nar teang-
aibh féin gniomhara mòralach
Dhé.

12 Agus bha iad uile fo
uamhas, agus ann an ioma-
chomhairle, ag ràdh gach aon
r'a chéile, Ciod is ciall da
so ?

13 Ach thubhairt dream
eile a' fanoid, Tha na daoine
so làn do fhòn ùr.

14 Ach air seasamh do
Pheadar maille ris an aon
fhear deug, thog e a ghuth,
agus thubhairt e riu, Fheara
Iudea, agus sibhse uile a
luchd - àiteachaidh Ierusa-
leim, biodh fios so agaibh,
agus éisdibh ri m' bhriath-
raibh-sa :

15 Oir cha 'n eil iad so air
mhisg, mar a ta sibhse a'
meas, oir is i an treas uair
do'n là³ a ta ann.

16 Ach is e so an ni a
chaidh labhairt leis an fhaidh
Ioel :

17 Agus tarlaidh⁴ anns na
làithibh deireannach, (arsa
Dia,) dòirtidh mise do m'
Spiorad air gach uile fheoil ;
agus ni bhur mic agus bhur
nígneana fàidheadaireachd,
agus chi bhur n-òganaich
seallanna, agus bruadaraidh
bhur seann daoine bruad-
aran⁵ :

18 Agus dòirtidh mise air
m'òglaich, agus air mo bhan-
oglaich do m' Spiorad anns
na làithibh sin ; agus ni iad
fàidheadaireachd :

19 Agus nochdaidh mise
iongantais anns na nèamh-
aibh shuas, agus comharan
air an talamh shìos ; ful, a-

¹ cainnt.   ² i. e. Geintilich
a dh'iompaicheadh gu creidimh nan
Iudhach.

³ i. e. an naothadh uair roimh
mheadhon-là.   ⁴ tachairidh.
⁵ chi bhur seann daoine aislingean.

GNIOMHARA II.

gus teine, agus duibh - neul deataich.

20 Iompaichear a' ghrian gu dorchadas, agus a' ghealach gu fuil, mun tig là mòr agus comharaichte sin an Tighearna :

21 Agus tarlaidh, ge b'e neach a ghairmeas air ainm an Tighearna, gu'n tèarnar e.

22 Fheara Israel, éisdibh ris na briathraibh so ; Iosa o Nasaret, duine a dhearbhadh le Dia 'nur measg-sa, le cumhachdaibh agus le mìorbhuiilibh agus le comharaibh, a rinn Dia leis-san 'nur meadhon-sa, mar a ta fhios agaibh féin ;

23 An duine so, a thugadh thairis le comhairle chinntich agus roimh-eòlas Dé, ghlac sibhse, agus le làmhaibh dhroch dhaoine¹ cheus agus mharbh sibh e² :

24 Neach a thog Dia suas, air dha piantan³ a' bhàis fhuasgladh ; do bhrigh nach robh e'n comas gu'n cumtadh esan leis :

25 Oir thubhairt Daibhidh m'a thimchioll, Chunnaic mi an Tighearn romham a ghnàth ; oir a ta e aig mo dheas làimh, chum nach gluaisteadh mi.

26 Air an aobhar so rinn mo chridhe gairdeachas, agus rinn mo theangadh aoibhneas : tuilleadh fòs, gabhaidh m'fheoil còmhnuidh fhoisneach ann an dòchas⁴ :

27 Do bhrigh nach fàg thu m'anam shios ann an ifrinn⁵, ni mò a dh'fhuilingeas tu do d' naomh Aon féin gu faic e truaillidheachd.

28 Dh'fhoillsich thu dhomh-

sa slighean na beatha ; lòn-aidh tu mi do shubhachas le d' ghniùis.

29 Fheara agus a bhràithre, leigibh leam-sa labhairt gu dàna ribh mu'n phriomh-athair Daibhidh, araon gu'n d'fhuair e bàs, agus gu'n d'adhlaiseadh e, agus gu bheil 'uaigh maille ruinne gus an là an diugh :

30 Air an aobhar sin air dha bhi 'na fhàidh, agus fios-rach gu'n do mhionnaich Dia le mionnaibh dha, do thoradh a leasraidh, a réir na feòla, gu togadh e suas Criod, gu suidhe⁶ air a righ-chaithir-san.

31 Air dhasan so a roimh-fhaicinn, labhair e mu aiseir-igh Criod, nach d'fhàgadh 'anam ann an ifrinn⁷, agus nach fac 'fheoil truaillidheachd.

32 An t-Iosa so thog Dia suas, air am bheil sinne uile 'nar fianuisibh,

33 Uime sin, air dha bhi air àrdachadh le⁸ deas làimh Dhé, agus gealladh an Spioraid naoimh fhaotainn o'n Athair, dhòirt e mach an ni so, a tha sibhse nis a' faicinn agus a' cluintinn.

34 Oir cha deachaidh Daibhidh suas chum nan nèamh : ach a ta e féin ag ràdh, Thubhairt an Tighearn ri m'Thighearn, Suidh air mo làimh dheis,

35 Gus an cuir mi do naimhde 'nan stòl fo d' chos-aibh.

36 Uime sin biodh fios gu cinnteach aig tigh Israel uile, gu'n d'rinn Dia 'na Thigh-

¹ le làmhan aingidh. ² 'nuair a rinn sibh fanoid air, mharbh sibh e.

³ cuibhreach, boinn.

⁴ earbsa. ⁵ san uaigh.

⁶ gu'n suidhicheadh e.

⁷ san uaigh. ⁸ aig.

GNIOMHARA, III.

earn agus 'na Chriosd, an t-Iosa so féin, a cheus sibhse.

37 A nis an uair a chual iad so, bha iad air am bioradh 'nan cridhe, agus thubhairt iad ri Peadar, agus ris a' chuid eile do na h-abstolaibh, Fheara *agus* a bhráithre, ciod a ni sinn?

38 An sin thubhairt Peadar riu, Deanaibh aithreachas, agus bithibh air bhur baisteadh gach aon agaibh ann an ainm Iosa Criosd, chum maitheanais pheacanna, agus gheibh sibh tiodhlac an Spioraid naoimh.

39 Oir a ta an gealladh dhuibh-sa, agus do 'ur cloinn, agus do na h-uile a ta fad o láimh, eadhon a mheud as a ghairmeasan Tighearn ar Dia.

40 Agus le mòran do bhriathraibh eile rinn e fianuis agus dh'earalaich e *iad*¹, ag ràdh, Saoraibh sibh féin o'n ghinealach fhiar² so.

41 An sin bhaisteadh iadsan a ghabh r'a fhocal gu toileach: agus an là sin féin chuireadh *rin* timchioll tri mìle anam.

42 Agus bhuanach iad gu seasmhach ann an teagast nan abstol, agus ann an co-chomunn, agus ann am briseadh arain, agus ann an urnuighibh.

43 Agus thàinig eagal air gach anam: agus rinneadh mòran do mhìorbhùilibh agus do chomharaibh leis na h-abstolaibh.

44 Agus bha iadsan uile a chreid ann an aon àit, agus bha na h-uile nithe aca coitchionn³;

45 Agus reic iad an seilbh agus am maoin, agus roinn iad air na h-uile iad, a réir mar a bha feum gach neach.

46 Agus ag buanachadh dhoibh gach là a dh'aon inn-tinn anns an teampull, agus a' briseadh arain o thigh gu tigh, chaith iad am biadh le gairdeachas agus le aon-fhillteachd cridhe,

47 A' moladh Dhé, agus deadh-ghean aca o'n t-sluagh uile. Agus chuir an Tigh-earn gach là ris an eaglais an dream a thèaruinnear.

CAIB. III.

1 *Leighis Peadar agus Eoin duine bacach; 12 dh'innis iad do'n t-sluagh a bha air cruinneachadh nach d'rinneadh am miobhùil sole naomhachd nan Abstol, ach le cumhachd diadhaidh Criosd; 13 chronich siad iad air son esan a chnr gu bàs.*

A GUS chaidh Peadar agus Eoin le chéile suas do'n teampull, aig uair na h-urnuigh, eadhon an naothadh uair⁴.

2 Agus bha duine àraigdh a bha 'na bhacach⁵ o bhroinn a mhàthar air a ghiùlan, neach a chuireadh gach là aig dorus sin an teampuill iis an abrar Sgiamhach, a dh'iarraigh déirce orra-san a bha dol a steach do'n teampull:

3 Neach, an uair a chunn-aic e Peadar agus Eoin air ti dol a steach do'n teampull, a dh'iarr déirc.

4 Agus air do Pheadar sealltuinn gu geur air, maille ri Eoin, thubhairt e, Amh-airc oirnne.

5 Agus thug esan aire dhoibh an dòchas gu'm faigh-eadh e ni-éigin uatha.

¹ *chomhairlich e iad, ghuidh e orra.*

² *olc.*

³ *ann an comhpairt.*

⁴ i. e. *an treas uair an déagh mheadh-on-là.*

⁵ *chrìoplach.*

GNIOMHARA III.

6 An sin thubhairt Peadar,
Airgiod no òr cha'n 'eil agam ;
ach an ni a ta agam, so bheir
mi dhuit : An ainm Iosa
Criod o Nasaret, éirich agus
imich.

7 Agus air dha breith air a
làimh dheis, thog e suas e ;
agus air ball neartaicheadh
'aoibrunnan agus a throidh-
ean.

8 Agus leum e suas, agus
sheas e, agus dh'imich e, a-
gus chaidh e steach maille
riu do'n teampull, agimeachd,
agus a' leumnaich, agus a'
toirt cliù do Dhia.

9 Agus chunnaic an sluagh
uile e agimeachd, agus a'
toirt cliù do Dhia.

10 Agus dh'aithnich iad
esan gu'm b'e a bha 'na
shuidhe aig geata Sgiamh-
ach an teampuill ag iarraidh
dérce : agus lionadh iad le
h-iongantas agus le h-uamhas
air son an ni sin a thachair
dha.

11 Agus ag cumail Phead-
air agus Eoin, [do'n bhacach
a chaidh leigheas,] ruith an
sluagh uile d'an ionnsuidh
anns an sgàth-thigh¹ ris an
abrar sgàth-thigh Sholaimh,
làn iongantais.

12 Agus an uair a chunnaic
Peadar so, fhreagair e an
sluagh, Fheara Israeil, c'ar
son a ta iongantas oirbh mu'n
ni so ? no c'ar son a ta sibh
a' geur-amharec oirnne, mar
gu b'ann le ar cumhachd no
ar naomhachd féin a thug
sinn air an duine soimeachd ?

13 Ghlòraich Dia Abra-
ham, agus Isaac, agus Iacoib,
Dia ar n-aithrische a

Mhac Iosa ; a thug sibhse
thairis, agus a dh'aicheadhb
sibh an làthair Philait, an
uair a b'i a bhreth a chur fa
sgaoil.

14 Ach dh'aicheadhb sibhse
an t-Aon naomh, agus am
Firean, agus dh'iarr sibh mort-
air a thiodhlacadh² dhuibh ;

15 Agus mharbh sibh
Prionnsa³ na beatha, a thog
Dia o na marbhaibh ; air am
bheil sinne 'nar fianuisibh.

16 Agus tre chreidimh 'na
ainm neartaich e an ti so, a
tha sibhse a' faicinn, agus a's
aithne dhuibh : seadh, thug
'ainm-san agus an creidimh
a ta tríd-san, dhasan an t-
sláinte iomlan so 'nur làth-
air-sa uile.

17 Agus a nis, a bhràithre,
tha fhiös agam gur ann troimh
aineolas a rinn sibh e, mar a
rinn mar an ceudna bhur n-
uachdarain.

18 Ach choimhlion Dia air
an dòigh so na nithe sin a
roimh-fhoillsich e le beul
'fhàidhean uile, gu'm fuiling-
eadh Criod.

19 Air an aoibhar sin, dean-
aibh-sa aithreachas agus bith-
ibh air bhur n-iompachadh,
chum gu'm bi bhur peacanna
air an glanadh as, 'nuair a
thig amanna fionnuaireachd o
làthair an Tighearn ;

20 Agus a chuireas e Iosa⁴
Criod d'ur ionnsuidh, a
chaidh roimh-orduchadh⁵ :

21 Neach is éigin do néamh
a ghabhail gu aimsiribh aisig
nan uile nithe, air an do labh-
air Dia le beul 'fhàidhean
naomha uile, o thoiseach an
t-saoghail.

¹ àileir, phòrsa.   ² thabhairt.

³ Ceanu-iuil, Ceanuard.

⁴ chum gu tig amanna fois o làthair

an Tighearna, agus gu cuij e Iosa.

⁵ roimhe so a shearmonaicheadh
dhuibh.

GNIOMHARA IV.

22 Oirgu fìrinneach thubh-airt Maois ris na h-aithrichibh, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh, do 'ur bràithribh, mar mise; ris-san éisdidh sibh anns na h-uile nithibh a labhras e ribh.

23 Agus tarlaidh, gach anam nach éisd ris an fhàidh sin, *gu'n* sgriosar a mach as an t-sluagh e.

24 Seadh, dh'fhoillsich na faidhean uile o Samuel, agus iadsan a lean o sin, a mheud diubh as a labhair roimh-làimh mu na làithibh so.

25 Is sibhse clann nam faidhean, agus a' choimhcheangail a rinn Dia r'ar n-aithrichibh, ag ràdh ri Abraham, Agus ann ad shliochdssa bithidh uile theaghlaiche na talmhainn air am beannachadh.

26 Air do Dhia a Mhac Iosa thogail suas, chuir e do 'ur n-ionnsuidh-sa e air tùs, chum gu'm beannaicheadh e sibh, leis gach aon agaibh iompachadh o bhur lochdaibh.

CAIB. IV.

¹ Chuir uachdarain nan Iudhach Peadar agus Eoin am priosan, air son iad a bhi searmonachadh Iosa do'n t-sluagh; 5 an déigh an ceasnachadh dh'aidich Peadar *gu'n* do leighiseadh am bacach le cumhachd diadhaidh Iosa a mhàin, agus gur ann trid-san 'na aonar a ta slàinte shiorruidh r'a faghail.

AGUS am feadh 'sa bha iad a' labhairt ris an t-sluagh, thàinig orra na sagairt, agus ceannard an teampuill, agus na Sadusaich;

2 Agus bha iad fo dhoilgh-eas *gu'n* robh iadsan a' teag-asg an t-sluagh, agus a'

searmonachadh tre Iosa ais-eirigh nam marbh.

3 Agus chuir iad làmh annta, agus chuir iad am priosan iad gus an là màireach¹: oir b'e nis am feasgar a bh'ann.

4 Gidheadh chreid mòran diubh-san a chual am focal; agus b'e àireamh nan daoine timchioll chùig mìle.

5 Agus tharladh air an là màireach, *gu'n* do chruinnich-eadh an ceann a chéile an uachdarain, agus an seanairean, agus an sgrìobhaichean ann an Ierusalem,

6 Agus Annas an t-àrd-shagart, agus Caiaphas, agus Eoin, agus Alecsander², agus a mheud as a bha do chinn-each an àrd-shagairt.

7 Agus air dhoibh iadsan a chur anns a' mheadhon, dh'fhiorsaich iad, Ciod e an cumhachd, no ciod e an t-ainm anns an d'rinn sibh so?

8 An sin air do Pheadar bhi air a lionadh leis an Spiorad naomh, thubhaint e riù, Uachdarana a' phobuill, agus a sheanairean Israel,

9 Ma tha sinne an diugh air ar ceasnachadh mu'n deadh ghniomh a rinneadh do'n duine euslan, cionnus a shlànuicheadh e;

10 Biodh e aithnichte dhuibh-se uile, agus do phobuill Israel uile, gur ann tre ainm Iosa Criod o Nasaret, a cheus sibhse, a thog Dia o na marbhaibh, eadhon trìdsan a ta 'n duine so 'na sheasamh an so 'nur làthair-sa slànn.

11 Is i so a' chlach a dhiùltadh leibhse, a luchd

¹ gus an là air na mhàireach.

² Alastair.

GNIOMHARA IV.

togail, a rinneadh 'na ceann na h-oisne.

12 Agus cha'n 'eil slainte ann an neach air bith eile : oir cha 'n 'eil ainm air bith eile fo nèamh air a thoirt am measg dhaoine, tre am feud sinn bhi air ar tèarnadh¹.

13 A nis an uair a chunn-aic iad dànochd Pheadair agus Eoin, agus a thuig iad gu'm bu daoine gun fhòghlum agus cumanta iad, ghabh iad iongantas ; agus dh'aithnich siad iad² gu'n robh iadsan maille ri Iosa.

14 Agus air faicinn an duine a leighiseadh 'na sheasamh maille riu, cha robh ni air bith aca ri ràdh 'na aghaidh.

15 Agus an déigh dhoibh orduchadh dhoibh-san dol a mach as a' chomhairle, chuir iad an cinn cuideachd³,

16 Ag ràdh, Ciod a ni sinn ris na daoinibh so ? Oir gu'n deachaidh mìorbuil aithnichte⁴ dheanamh leo, a ta e follaiseach do luchd - àiteachaidh Ierusalem uile, agus cha'n urrainn sinne àich-eadh.

17 Ach a chum nach sgaoilear e ni's mò air feedh an t-sluagh, bagramaid orra gu geur, gun iad a labhairt ni's mò ri neach air bith anns an ainm so.

18 Agus air dhoibh an gairm, dh'aithn iad dhoibh gun iad a labhairt air chor sam bith, no a theagascg ann an ainm Iosa.

19 Ach fhreagair Peadar agus Eoin agus thubhairt iad riu, Am bheil e ceart am

fianuis Dé, éisdeach-l ribhse roimh Dhia, thugaibh féin breth.

20 Oir cha'n 'eil e'n comas duinne gun na nithe a chunn-aic agus a chuala sinn a labhairt.

21 Agus air dhoibh - san tuilleadh bagraidh a dheanamh orra, leig iad as iad, gu'n dòigh air bith fhaotainn air am feudadh iad peanas a dheanamh orra, air son an t-sluagh : oir bha na h-uile a' toirt glòire do Dhia air son an ni a rinneadh.

22 Oir bha an duine air an d'rinneadh am mìorbuil leighis so tuilleadh as dà fhichead bliadhna dh'aois.

23 Agus an uair a leigeadh as iad, thàinig iad dh'ionnsuidh am muinntir féin, agus dh'innis iad na h-uile nithe a thubhairt na h-àrd-shagairt, agus na seanairean riu.

24 Agus an uair a chual iadsan so, thog iad suas a dh'aon inntinn an guth ri Dia, agus thubhairt iad, A Thighearn, is tusa an Dia a rinn nèamh agus talamh, agus an fhairge, agus na h-uile nithe ta annta :

25 A thul-hairt le beul Dhaibhidi do sheirbhisich, C'ar son a ghabh na Cinnich boil, agus a smuainich an sluagh nithe ñiomhanach ?

26 Sheas rìghrean na talmh-ainn suas, agus chruinnich-eadh na h-uachdarain an ceann a chéile, an aghaidh an Tighearn, agus an aghaidh a Chriosd⁵.

27 Oir gu firinneach chruinnicheadh an ceann a

¹ slànnuchadh, sàbhhaladh.

² thug iad aire dhoibh.

³ an comhairle r'a chéile. ⁴ soilleir.

⁵ an aghaidh Aoin ungta-san.

chéile, an aghaidh do Leinibh naoimh Iosa, a dh'ung thu, araon Herod agus Pontius Pilat, maille ris na Cinnich, agus sluagh Israel.

28 A dheanamh gach ní a roimh-orduich do lámh agus do chomhairle a bhi deanta.

29 Agus a nis, a Thighearn, amhairec air am bag-raidhibh : agus déonaich do d' sheirbhisich féin, t'fhocal a labhairt leis gach uile dhànaichd.

30 Le d' làimh a shìneadh a mach chum leighis : agus gu'm bi comharan agus miòrbhuilean air an deanamh tre ainm do Leinibh naoimh Iosa.

31 Agus air dhoibh urnuigh a dheanamh, chrathadh an t-àit anns an robh iad cruinn ; agus lionadh iad uile do'n Spiorad naomh, agus labhair iad focal Dé le dànaichd.

32 Agus bha aig a' chuid-eachd a chreid aon chridhe, agus aon anam : agus ni mò a thubhairt neach air bith *dhiubh*, gu'm bu leis féin aon ni a shealbhaich e ; ach bha na h-uile nithe coitchionn' aca.

33 Agus le mòr-chumhachd thug na h-abstoil fianuis air aiseirigh an Tighearna Iosa : agus bha mòr-ghràs orra uile.

34 Agus ni mò a bha aon neach uireasbhuidheach 'nam measg : oir a mheud as a bha 'nan sealbhadarraighean fearainn, no thighean, air dhoibh an reiceadh, thug iad luach nan nithe a chaidh reiceadh leo ;

35 Agus chuir iad aig cosainn nan abstol e : agus roinn-

eadh e air gach neach a réir 'fheuma.

36 Agus air dò fhearrann a bhi aig Ioses d'an do ghoir-eadh leis na h-abstolaibh Barnabas, (is e sin, air eadar-theangachadh, Mac na comh-flurtachd,) Lebhitheach, d'am bu dùthaich Ciprus.

37 Reic se e, agus thug e'n t-airgiot, agus chuir e aig cosainn nan abstol e.

CAIB. V.

1 *Air son an cèilge thuit Ananias agus Saphira sìos marbh le cronachadh Pheadair.* 12 *Mòran mhìorbhùilean air an oibreachadh ; 17 chuireadh na h-abstoil a ris am pròsan, 19 ach a ta iad air an leigeadh as le aingeal.*

A CH reic fear àraidh d'am b'aim Ananias, maille r'a mhnaoi Saphira, sealbh fearainn,

2 Agus cheil e *cuid* do'n luach, le fios a mhìnà, agus air dha *cuid-eigin* a thoirt leis, chuir e aig cosainn nan abstol e.

3 Ach thubhairt Peadar, Ananias, c'ar son a lòn Satan do chridhe a dheanamh bréige do'n Spiorad naomh, agus a cheiltinn *cuid* do luach an fhearrainn ?

4 Am feadh 's a dh'fhuirich e *gun reiceadh*, nach bu leat féin e ? agus an déigh a reiceadh nach robh e a'd' chomas féin ? c'ar son a smuainich thu ann do chridhe an gniomh so ? cha d'rinn thu breug do dhaoinibh, ach do Dhia.

5 Agus an uair a chuala Ananias na briathra so, thuit e sìos, agus chaidh an deò as : agus thàinig eagal mòr air na h-uile a chuala na nithe so.

6 Agus air éirigh do na h-

GNIOMHARA V.

óganach, phaisg iad an eudach-mairbh e, agus air dhoibh a ghiùlan a mach, dh'adhlaic iad e.

7 Agus tharladh, timchioll tri uaire 'na dhéigh sin, gu'n d'thàinig a bhean a steach, gun fhios aice air an ni a rinneadh.

8 Agus fhreagair Peadar i, Innis dhomh-sa an ann air an uiread so reic sibh am fearann? Agus thubhaint ise, Is ann, air son an uiread sin.

9 An sin thubhaint Peadar rithe, C'ar son a cho-aontaich sibh Spiorad an Tighearna a dhearbhadh¹? feuch, *tha* cosan na muinntir a dh-adhlaic t'fhear aig an dorus, agus giùlainidh iad thusa mach.

10 An sin thuit i air ball aig a chosaibh, agus chaith an deò aisde: agus air do na h-òganach teachd a steach, fhuair iad i marbh, agus air dhoibh a giùlan a mach, dh-adhlaic iad làimh r'a fear i.

11 Agus thàinig eagal mòr air an eaglais uile, agus air na h-uile a chuala na nithe so.

12 Agus rinneadh mòran chomharan agus mhìorbhuilean am measg a' phobuill le làmhaibh nan abstol; (agus bha iad uile dh'aon inntinn ann an sgàth-thigh² Sholaimh:

13 Agus cha robh chridhe aig aon do chàch e féin a cheangal riu:) ach bha mòrinheas aig a' phobull orra.

14 Agus is móid a chuir-eadh creidich ris an Tighearn,

buidheann mhòr³ araon do fhearaibh agus do mhnaibh:

15 Air chor as gu'n d'thug iad a mach a' muinntir euslan air na sràidibh, agus gu'n do chuir iad air leabhaichibh agus air uirighibh⁴ iad, chum ag teachd do Pheadar gu'n cuireadh 'fhail-eas, mur bu lughá, sgàile⁵ air neach éigin aca.

16 Agus thàinig mar an ceudna mòr-shluagh as na bailtibh mu'n cuairt air Ierusalem, a' toirt leo muinntir euslain, agus dream a bha air am buaireadh le spiorad-aibh neòghlan: agus leighiseadh iad uile.

17 An sin dh'éirich an t-àrd-shagart, agus iadsan uile a bha maille ris, (eadhon luchd-bharail nan Sadusach,) agus lionadh iad le tnùth⁶,

18 Agus chuir iad làmh anns na h-abstolaibh, agus chuir iad sa' phrìosan chumanta iad.

19 Ach dh'fhosgail aingeal an Tighearna dorsan a' phrìosain san oihcche, agus thug e iadsan a mach, agus thubhaint e,

20 Imichibh, agus ag seasmh dhuibh labhraibh san teampull ris an t-sluagh, uile bhriathra na beatha so.

21 Agus an uair a chual iad so, chaith iad gu moch a steach do'n teampull, agus theagaitsg iad. Ach thàinig an t-àrd-shagart agus iadsan a bha maille ris, agus ghairm iad a' chomhairle, agus seandadh chloinn Israel uile an ceann a chéile, agus chuir iad do'n phrìosan chum gu'n

¹ a bhuaireadh. ² àilear, pòrsa.

³ sluagh mòr.

228

⁴ couches. Sasg.
⁵ dubhar. ⁶ end.

GNIOMHARA V.

tugtadh iadsan *d'an ionnsuidh*.

22 Ach an uair a thàinig na maoir, cha d'fhuair iad sa' phriosan iad, agus air pilltinn dhoibh, dh'innis iad,

23 Ag ràdh, Fhuair sinne gu fìrinneach am priosan dùinte gu ro thèaruinte, agus an luchd-coimhead 'nan seasamh a mach fa chomhair nan dorsan; ach an uair a dh'fhosgail sinn, cha d'fhuair sinn aon duine a stigh.

24 A nis an uair a chual an t-àrd-shagart, agus ceannard an teampuill, agus uachdarain nan sagart na briathra so, bha iad fo amharus mu'n timchioll ciod gus an tigeadh so.

25 An sin thàinig neach àraidi agus dh'innis e dhoibh, ag ràdh, Feuch, a ta na daoine a chuir sibh sa' phriosan, 'nan seasamh san teampull, agus a' teagastg a' phobuill.

26 An sin dh'imich an ceannard maille ris na maoraihb, agus thug e leis iad gun ainneart: (oir bha eagal orra roimh an t-sluagh, gu'm biodh iad air an clachadh *leo.*)

27 Agus an uair a thug iad leo iad, chuir iad ann am fianuis na comhairle *iad*; agus dh'f heòraich an t-àrd-shagart diubh,

28 Ag ràdh, Nach d'thug sinne geur-ordugh dhuibh gun teagastg a dheanamh san ainm so? agus, feuch, lion sibh Ierusalem le 'ur teagastg, agus is àill leibh fuil an duine so a tharruing¹ oirnne.

29 An sin fhreagair Peadar agus na h-abstoil *eile*, agus thubhaint iad, Is còir géill a

thoirt do Dhia ni's mò na do dhaoinibh.

30 Thog Dia ar n-aithriche Iosa, a mharbh sibhse agus a chroch sibh air crann.

31 Esan dh'àrdaich Dia le a dheas làimh 'na Cheannard² agus na Shlànuighear, a thoirt aithreachais agus maith-eanais pheacanna do Israel.

32 Agus tha sinne 'nar fianuisibh dha air na nithibh so; agus mar an ceudna an Spiorad naomh, a thug Dia dhoibhsan a ta umhal dha.

33 Agus an uair a chual iadsan so, bha iad air an gondadh³, agus ghabh iad comhairle an cur gu bàs.

34 An sin dh'éirich Phairiseach àraidi anns a' chomhairle, d'am b'ainm Gamaliel, fear teagaistg an lagha, air an robh meas aig an t-sluagh uile, agus dh'orduich e na h-abstoil a chur a mach rè tamuill;

35 Agus thubhaint e riu, Fheara Israeil, thugaibh aire dhuibh féin, ciod a ta roimh-ibh a dheanamh mu thimchioll nan daoine sin.

36 Oir roimh na làithibh so dh'éirich Teudas suas, ag ràdh, gu'm bu neach éigin mòr e féin, agus cheangail àireamh dhaoine, timchioll ceithir cheud, iad féin ris: mharbhadh esan, agus a mheud 'sa dh'aontaich leis, sgaoileadh iad uile as a chéile, agus chaidh iad gu neo-ni.

37 An déigh an fhir so dh'éirich Iudas an Galiléach suas, ann an làithibh na cìsmheasaiddh, agus tharruing e mòran sluaigh 'na dhéigh: sgriosadh esan mar an ceud-

¹ *thoirt.*

² *Phrionnsa.*

³ *chas iad am fiacla.*

GNIOMHARA VI.

na, agus a mheud 's a ghéill da¹, sgapadh iad uile.

38 Agus a nis a ta mi ag ràdh ribh, Fanaibh o na daoinibh so, agus leigibh leo : oir ma's ann o dhaoinibh a ta a' chomhairle so, no an obair so, thig i gu neo-bhrigh²:

39 Ach ma's ann o Dhia a ta i, cha'n urrainn sibhse a' cur gu neo-bhrigh : air eagal gu'n tarladh gu'm faigh-ear sibh eadhon a' cogadh an aghaidh Dhé.

40 Agus dh'aontaich iad leis - san : agus an uair a ghairm iad na h-abstoil, agus a ghabh iad orra, dh'orduich iad dhoibh gun labhairt ann an ainm Iosa, agus leig iad as iad.

41 Agus dh'imich iadsan o làthair na comhairle, le gaideachas a chionn gu'n do mheasadh gu'm b'airidh iad air eas-urram fhubhail air son 'ainme-san.

42 Agus gach là anns an teampull, agus o thigh gu tigh, cha do sguir iad a bhi teag-asg, agus a' searmonachadh Iosa Criosd.

CAIB. VI.

¹ *Thagh na h-abstoil seachdnar gu fhrithdealadh do uireasbhuidh nam bochd : 5 b'aon diubh so Stephan, neach a bha lìn do chreidimh, agus d'or Spiorad naomh: 12 Chaidh a ghlacadh agus agairt gu h-eucorach an làthair na comhairle.*

A GUS anns na làithibh sin, an uair a bha àireamh nan deisciobul a' meudachadh, dh'éirich gearan am measg nan Greugach an aghaidh nan Eabhrach, a chionn gu'n do dhearmaideadh am bantraichean san fhrithdealadh làitheil.

2 An sin ghairm an dìfhearr dheug mòr-chuideachd nan deisciobul d'an ionnsuidh, agus thubhairt iad, Cha'n 'eil e iomchuidh sinne dh'fhàgail focail Dé, agus a fhrithdealadh do bhordaibh.

3 Uime sin, a bhràithre, iarraigibh a mach 'nur measg seachdnar dhaoine fo dheadh ionradh, làn do'n Spiorad naomh agus do ghliocas, a chuireas sinne os ceann an dreuchd so³.

4 Ach buanaichidh sinne a ghnàth ann an urnuigh, agus am ministreileachd an fhocail.

5 Agus bha chainnt so taitneach an làthair na mòr-chuideachd uile : agus thagh iad Stephan, duine làn do chreidimh, agus do'n Spiorad naomh, agus Philip, agus Prochorus, agus Nicanor, agus Timon, agus Parmenas, agus Nicolas proseliteach do mhuinnitir Antioch.

6 Chuir iad iadsan an làthair nan abstol : agus air deanamh urnuigh dhoibh, chuir iad an làmhan orra.

7 Agus dh'fhàs focal Dé ; agus mheudaicheadh àireamh nan deisciobul gu ro mhòr ann an Ierusalem ; agus bha cuideachd mhòr do na sagart-aibh ùmhal do'n chreidimh.

8 Agus rinn Stephan, làn do chreidimh agus do chumhachd, mòrbhuilean agus comharan mòra am measg an t-sluaigh.

9 An sin dh'éirich dream àraidih do'n t-sionagog, ris an abrar sionagog nan Libertineach⁴, agus nan Cirenianach, agus mhuinnitir Alecsandria, agus na dream o Chilicia,

¹ *dh'earb as.*

² *théid as dìth.*

³ *na h-oibre.*

⁴ *Saoirsineach.*

GNIOMHARA VII.

agus o'n Asia, a' deasboir-eachd ri Stephan.

10 Agus cha b'urrainn iad cur an aghaidh a' ghliocais agus an spioraid leis an do labhair e.

11 An sin thug iad a steach an uaignidheas daoine a thubhairt, Chuala sinne e labhairt bhriathra toibheumach an aghaidh Mhaoris, agus Dhé.

12 Agus dhùisg iad suas an sluagh, agus na seanairean, agus na sgriobhaichean, agus thàinig iad air, agus ghlac iad e, agus thug iad an làthair na comhairle e,

13 Agus chuir iad suas fianaisean bréige, a thubhairt, Cha'n 'eil an duine so a' sgur do labhairt bhriathra toibheumach¹ an aghaidh an ionaid naoimh so, agus an lagha.

14 Oir chuala sinn e ag ràdh, gu'n sgrios an t-Iosa so o Nasaret an t-àit so, agus gu'n caochail e na gnàthanna² a thug Maois dhuinne.

15 Agus air dhoibh-san uile a bha 'nan suidhe sa' chomhairle amharc gu geur air, chunnaic iad 'aghaidh mar aghaidh aingil.

CAIB. VII.

1 *Air do Stephan comes shaghail freagairt air a shon fèin, 2 nochd e gu'n d'rinn Abraham aoradh do Dhia gu taitneach; 37 gu'n d-thug Maois fèin fianuis mu Chríosd; 51 chronich e na h-Indhaich air son an ceannaire, agus morta Chríosd.*

AN sin thubhairt an t-àrd-shagart, Am bheil ma ta na nithe so mar so?

2 Agus thubhairt esan, Fheara, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh; Dh'fhoill-sicheadh Dia na glòire d'ar

n-athair Abraham, 'nuair a bha e ann am Mesopotamia, mun do ghabh e còmhnuidh ann an Charan.

3 Agus thubhairt e ris, Rach a mach á d' thìr fèin, agus o d' chinneach, agus thig chum na tire a nochdas mise dhuit.

4 An sin chaighd esan a mach á talamh nan Caldéach, agus ghabh e còmhnuidh ann an Charan: agus as a sin, an déigh bàis 'athar, dh'atharr-aich se e do'n fhearann so anns am bheil sibhse nis 'nur còmhnuidh.

5 Agus cha d'thug e dha oighreachd *sam bith* ann, cha d'thug *fiù* leud troidhe: gidheadh gheall e gu'n tugadh e mar sheilbh e dha fèin agus d'a shliochd 'na dhéigh, ged nach robh fathast duine cloinne aige.

6 Agus labhair Dia air an dòigh so, Gu'm biodh a shliochd air chuairt ann an dùthaich choigrich, agus gu'n deanadh iad tràillean diubh, agus gu'm buineadh iad gu h-olc *riu* rè ceithir cheud bliadhna.

7 Agus air a' chinneach sin d'am bi iadsan fo dhaorsa, bheir mise breth, arsa Dia: agus an déigh nan nithe sin thig iad a mach, agus ni iad seirbhis dhomh-sa anns an àit so.

8 Agus thug e dha coimh-ch-eangal³ an timchioll-ghearr-aidh: agus mar sin ghin Abraham Isaac, agus thimchioll-ghearr se e air an ochdamh là: agus ghin Isaac Jacob, agus Jacob an dà phrìomh-athair dheug.

¹ maslach. ² cleachdan, ordnighean.

³ cùnradh, cùmhnant.

GNIOMHARA VII.

9 Agus a' gabhail farmaid,
reic¹ na priomh-aithriche
Ioseph do'n Eiphit: ach bha
Dia maille ris,

10 Agus shaor se e as a
thrioblaidibh uile, agus thug
e deadh-ghean² agus gliocas
da an làthair Pharaoh righ na
h-Eiphit; agus chuir se e
'na uachdaran air an Eiphit,
agus air a theaghlaich féin
uile.

11 Nis thàinig gorta agus
àmhghar mòr air an Eiphit
uile, agus air talamh Chan-
aain; agus cha d'fhuair ar
n-aithriche teachd-an-tìr³.

12 Ach an uair a chuala
Iacob gu'n robh arbhar san
Eiphit, chuir e mach ar n-
aithriche air tùs.

13 Agus air an dara uair
rinneadh Ioseph aithnichte
d'a bhràithribh; agus rinn-
eadh cinneach Ioseph foll-
aiseach do Pharaoh.

14 An sin chuir Ioseph fios
uaith, agus ghairm e d'a
ionnsuidh Iacob 'athair, agus
e luchd-dàimhe uile, cùig
anama deug agus tri fichead.

15 Agus chaidh Iacob sìos
do'n Eiphit, agus fhuair e
bàs, e féin agus ar n-aith-
riche.

16 Agus ghiùlaineadh thair-
is iad gu Sichem, agus chuir-
eadh iad anns an àit-adhlaic a
cheannaich Abraham air suim
airgid o mhic Emoir, athar
Shicheim.

17 Ach an uair a dhruid àm
a' gheallaidh, a mhionnaich
Dia do Abraham, dh'fhas an
sluagh agus rinneadh iad lión-
mhòr san Eiphit,

18 Gus an d'éirich righ
eile, do nach b'aithne Ioseph.

19 Bhuin esan⁴ gu cuil-
bheirteach r'ar cinneach, agus
rinn e olc air ar n-aithrichibh,
air chor as gu'n d'thug e orra
an naoidheana a thilgeadh
mach, chum nach siolaich-
eadh iad⁵.

20 Ann an àm sin rugadh
Maois, agus bha e ro sgiamh-
ach, agus dh'altrumadh e tri
miosan ann an tigh 'athar:

21 Agus an uair a thilg-
eadh a mach e, thog nighean
Pharaoh leatha e, agus dh'-
altrum⁶ i e mar mhac dhi féin.

22 Agus dh'fhoghluimadh⁷
Maois ann an uile ghliocas
nan Eiphiteach, agus bha
e cumhachdach am briath-
raig agus an gniomharaibh.

23 Agus an uair a bha e dà
fhichead bliadhna iomlan a
dh'aois, thàinig e 'na chridhe
a bhràithre clann Israeil fhios-
rachadh⁸.

24 Agus air dha duine àr-
aidh dhubh fhaicinn a' fulang
eucoir, theasairg se e, agus
air bualadh an Eiphitich dha,
rinn e dioghaltas do'n fhear
air an d'rinneadh an eucoir:

25 Oir shaoil e gu'n tuig-
eadh a bhràithre, gu'n tugadh
Dia le a làimh-san saorsa
dhoibh; ach cha do thuig
iadsan.

26 Agus air an là 'na
dhéigh sin nochd se e féin
doibh agus iad a' comhstri,
agus b'aill leis sìth a dhean-
amh eatorra⁹, ag ràdh, A
dhaoine, is bràithre sibh féin;
c'ar son a ta sibh a' dean-
amh eucoir air a chéile?

¹ chreic.

² biatachd.

³ nach fùsadh sliochd orra, nach

² bàigh, fàbhor.

⁴ Ghiùlain se e féin.

⁵ nach fùsadh sliochd orra, nach

⁶ dh'oil.

⁷ dh'iuuisaicheadh.

⁸ dol a shealltuinn a bhràithre cloinn Israeil.

⁹ an cur reidh.

27 Ach chuir am fear a rinn an eucoir air a choimhearsnach uaith e, ag ràdh, Cò a rinn thusa a'd' uachdaran agus a'd' bhreitheamh oirnne?

28 Am miann leat mise a mharbhadh, mar *mharbh thu* an t-Eiphiteach an dé?

29 An sin theich Maois air son an fhocail so, agus bha e 'na choigreach ann an dùthaich Mhidiain, far an do ghn e dithis mhac.

30 Agus an uair a choimhlionadh dà f' hichead bliadhna, dh'fhoillsicheadh dha ann am fàsach beinne Shina, aingeal an Tighearn ann an lasair theine ann am preas.

31 Agus an uair a chunnaic Maois so, ghabh e iongantas mu'n t-sealladh; agus air dha teachd am fagus gu beachdachadh *air*, thàinig guth an Tighearna d'a ionnsuidh,

32 *Ag ràdh, Is* mise Dia t'aithriche, Dia Abrahaim, agus Dia Isaïc, agus Dia Iacoib. An sin chriothnuich Maois, agus cha robh chridhe aige amharc¹.

33 An sin thubhairt an Tighearn ris, Fuasgail do bhrògan o d' chosaibh: oir is talamh naomh an t-àit air am bheil thu a'd' sheasamh.

34 Chunnaic mi gu cinn-teach àmhghar mo phobuill a ta san Eiphit, agus chuala mi an osnaidh, agus thàinig mi nuas g'an saoradh. Agus a nis thig, cuiridh mi do'n Eiphit thu.

35 Am Maois so féin a dhiùlt iadsan, ag ràdh, Cò rinn uachdaran agus breith-

eamh dhiot-sa? esan chuir Dia *gu bhi* 'na uachdaran agus 'na fhear-saoraidh le làimh an aingil a dh'fhoillsicheadh dha sa' phreas.

36 Thug esan a mach iad an déigh dha mìorbhilean, agus comharan a dheanamh ann an tìr na h-Eiphit, agus anns a' mhuir ruaidh, agus anns an fhàsach rè dhà fhich-ead bliadhna.

37 Is e so am Maois ud a thubhairt ri cloinn Israel, Togaidh an Tighearn bhur Dia suas fàidh dhuibh do 'ur bràithribh, cosmuil rium-sa; ris-san eisliadh sibh.

38 So esan a bha san eaglais anns an fhàsach, maille ris an aingeal a labhair ris ann am beinn Shina, agus maille r'ar n-aithrichibh-ne: neach a fhuair briathra na beatha² chum an toirt dhuinne:

39 Do nach b'àill le ar n-aithrichibh bhi ùmhal, ach chuir iad uatha e, agus 'nan cridhe phill iad air an ais do'n Eiphit,

40 Ag ràdh ri Aaron, Dean dhuinne dée a théid romhainn: oir mu thimchioll a' Mhaois so, a thug a mach sinn á tìr na h-Eiphit, cha'n 'eil fhios againn ciod a dh'éirich dha.

41 Agus rinn iad laogh sna làithibh sin, agus thug iad iobairt do'n dealbh, agus rinn iad gairdeachas ann an oibríbh an làmha féin.

42 An sin phill Dia, agus thug e thairis iad chum aoradh a dheanamh do armaitlèimh, a réir mar a ta e sgrìobhta ann an leabhar

¹ aire a thubhairt.

² na bed-bhriathra.

GNIOMHARA VII.

nam fàidhean, An d'thug sibh dhomh-sa beathaichean marbhta, agus iobairte rè dhà fhichead bliadhna anns an fhàsach, O a thigh Israel?

43 Seadh, thog sibh suas pàilliun Mholoich, agus reult bhur dé Remphain, dealbhan a rinn sibh chum aoraidh dhoibh: uime sin atharraichidh mi sibh an taobh thall do Bhabilon.

44 Bha pàilliun na fiannuis aig ar n-aithrichibh san fhàsach, a réir mar a dh'aithn an ti a labhair ri Maois, gu'n deanadh se e a réir an t-samhlaidh¹ a chunnaic e.

45 An ni a thug mar an ceudna ar n-aithriche a bha 'nan déigh, a steach maille ri Iosa dosheilbh nan Cinneach, a thilg Dia a mach roimh ghnùis ar n-aithriche, gu làithibh Dhaibhidh;

46 Neach a fhuair deadh-ghean am fianuis Dhé, agus a dh'iarr pàilliun fhaotainn do Dhia Iacoib.

47 Ach thog Solamh tigh dha.

48 Gidheadh cha'n 'eil an ti a's àirde a' gabhail còmhnuidh ann an teampluibh làmh-dheanta; mar a ta ami fàidh ag ràdh,

49 *Is e néamh mo righ-chaithir*, agus an talamh stòl mo chos: ciod an tigh a thogas sibh dhomh? a ta an Tighearn ag ràdh: no ciode ionad mo thàimh?

50 Nach do rinn mo làmh na nithe so uile?

51 A dhaoine cruaidh-mhuinealach, agus neo-thim-chioll-ghearrta ann an cridhe agus ann an cluasaibh, tha

sibh a ghnàth a' cur an aghaidh an Spioraid naoimh: mar a riún bhur n-aithriche, mar sin a ta sibhse a' deanamh.

52 Cò do na faidhibh air nach d'rinn bhur n-aithriche geur - leanmhuinn? agus mharbh siad iadsan a roimh-fhoillsich teachd an Fhìrein ud; air an robh sibhse a nis 'nur luchd-brathaidh, agus 'nur mortairibh:

53 *Sibhse a fhuair an lagh le frithealadh nan aingeal*, agus nach do choimhid e.

54 'Nuair a chual iad na nithe sin, bha iad air an gonadh 'nan cridhe, agus chas iad *am* fiaclan ris.

55 Ach air dhasan bhi làn do'n Spiorad naomh, dh'amh-airc e gu geur suas gu néamh, agus chunnaic e glòir Dhé, agus Iosa 'na sheasamh air deas làimh Dhé;

56 Agus thubhairt e, Feuch, tha mi faicinn nan néamh fosgailte, agus Mac an duine 'na sheasamh air deas làimh Dhé.

57 An sin ghlaodh iadsan le guth mòr, agus dhruid² iad an cluasan, agus leum iad air a dh'aon inntinn.

58 Agus air dhoibh a thilgeadh a mach as a' bhaile³, chlach iad e: agus thilg na fianuisean an eudach sìos aig cosaibh òganaich, d'am b'ainm Saul.

59 Agus chlach iad Stephan, agus e a' gairm air Criost, agus ag ràdh, A Thighearn Iosa, glac mo spiorad.

60 Agus air dha a leigeadh féin air a ghlùinibh, ghlaodh e le guth mòr, A Thighearn,

¹ an t-saimpleir, an t-samhlachais.

GNIOMHARA VIII.

na cuir am peacadh so as an leth. Agus air dha so a ràdh, choidil e.

CAIB. VIII.

1 Shearmonaichcadh an soisgeul ann an Samaria le Philip, a bhaist mòran, agus am measg chàich Simon an Druid. 14 Thàinig Peadar agus Eoin a dhuingneachadh na h-eaglais: 17 le cur an làmh air an dream a chreid, bha an Spiorad naomh air a thiodh-lacadh.

AGUS bha Saul ag aont-achadh le a bhàs-san. Agus dh'éirich anns an àm sin geur-leanmhuinn mhòr an aghaidh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus bha iad uile air an sgapadh air feadh tire Iudea, agus Shamaria, ach na h-abstoil a mhàin.

2 Agus ghiùlain daoine diadhaidh¹ Stephan chum 'adhlaic, agus rinn iad caoidh mhòr air a shon.

3 Ach bha Saul a' fàsachadh na h-eaglais, a' dol a steach do gach tigh; agus ag tarriuing a mach fhear agus bhan, chuir e am priosan *iad*.

4 Uime sin dh'imich an dream a sgapadh, feadh gach àite, a' searmonachadh an fhocail.

5 An sin chaith Philip sìos do bhaile Shamaria, agus shearmonaich e Criosd doibh.

6 Agus thug an sluagh a dh'aon toil aire do na nithibh a labhradh le Philip, ag éisd-eachd ris², agus a' faicinn nam mòrbhuile a rinn e.

7 Oir chaith spiorada neòghlan a mach á mòran anns an robh iad, a' glaodh-aich le guth mòr: agus chaith mòran air an robh am pair-

ilis³, agus a bha 'nam bac-aich, a shlànuchadh.

8 Agus bha gairdeachas mòr sa' bhaile sin.

9 Ach bha roimhe sin duine àraidh sa' bhaile sin d' am b'ainm Simon, a ghnàthaich druidbeachd, agus a mheall⁴ muinntir Shamaria, ag ràdh gu'm bu neach mòr éigin e féin.

10 Dhasan thug iad uile aire o'n bheag gus a' mhòr, ag ràdh, ls e an duine so cumhachd mòr Dhé.

11 Agus thug iad an aire dha, a chionn gu'n do mheall e iad rè ùine fhada le a dhruidheachd.

12 Ach an uair a chreid iad Philip, a' searmonachadh nan nithe a bhuineas do rioghachd Dhé, agus do ainm Iosa Criosd, bhaisteadh iad eadar fheara agus mhnài.

13 An sin chreid Simon féin mar an ceudna: agus an uair a bhaisteadh e, dh'fhan e maille ri Philip, agus a' faicinn nan comhara agus nam feartan a rinneadh, ghabh e iongautas ro mhòr.

14 Agus an uair a chuala na h-abstoil a bha ann an Ierusalem, gu'n do ghabh Samaria focal Dhé, chuir iad d'an ionnsuidh Peadar agus Eoin:

15 Agus an uair a chaith iad sìos, ghuidh iad air an son gu'm faigheadh iad an Spiorad naomh.

16 (Oir cha d'thàinig e fathast a nuas air aon aca: ach a mhàin bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.)

¹ cràbhach.   ² riu.
³ crith-ghalar; palsy. Sasg.

⁴ a chuir uamhas air, a chuir 'nam breathal.

GNIOMHARA VIII.

17 An sin chuir iad *an làmhan orra*, agus fhuair iad an Spiorad naomh.

18 Agus an uair a chunn-aic Simon gu'n robh an Spiorad naomh air a thoirt tre làmhan nan abstol a chur orra, thaig e airgiod dhoibh,

19 Ag ràdh, Thugaibh dhomh-sa mar an ceudna an cumhachd so, ge b'e neach air an cuir mi *mo làmha*, gu'm faigh e an Spiorad naomh.

20 Ach thubhairt Peadar ris, Gu rachadh t'airgiot am mugha maille riut féin, a chionn gu'n do mheas thu gu'm feudtadh tiodhlac Dhé a cheannach le h-airgiot.

21 Cha'n 'eil agad cuid no crannchur sa' chuis so : oir cha'n 'eil do chridhe dìreach' am fianuis Dhé.

22 Gabh aithreachas uime sin do t'olc so, agus guidh air Dia, ma dh'fheadar gu maithear dhuit smuaine do chri-lhe.

23 Oir a ta mi 'gad fhaicinn ann an domblas na seirbhe, agus *fo* chuibhreach na h-eucorach.

24 An sin fhreagair Simon, agus thubhairt e, Guidhibh-sa an Tighearn air mo shon, nach tig aon do na nithibh sin a thubhairt sibh orm.

25 An sin air dhoibh-san fianuis a dheanamh agus focal an Tighearn a labhairt, phill iad gu Ierusalem, agus shearmonaich iad an soisgeul ann am móran do bhailtibh nan Samaritanach.

26 Agus labhair aingeal an Tighearna ri Philip, ag ràdh, Eirich agus imich chum na h-airde deas, chum na slighe

a ta dol sìos o Ierusalem gu Gasa, a ta 'na fhasach².

27 Agus dh'éirich e, agus dh'imich e : agus, feuch, duine àraighe, caillteanach o Etiopia, aig an robh móruighdarras fo Chandace ban-righinn na h-Etiopia, agus a bha os ceann a h-ionnmhais uile, agus a bha air teachd gu Ierusalem chum aoradh a dheanamh,

28 Bha e a' pilltinn air ais, agus 'na shuidhe 'na charbad, agus bha e a' leughadh an fhàidh Esaiais.

29 An siu thubhairt an Spiorad ri Philip, Imich am fagus, agus druid ris a' charbad so.

30 Agus ruith Philip d'a ionnsuidh, agus chuala se e a' leughadh an fhàidh Esaiais, agus thubhairt e, Am bheil thu a' tuigsinn nan nithe a tha thu a' leughadh?

31 Agus thubhairt esan, Cionnus is urrainn mi, mur seòl neach éigin mi? Agus dh'iarr e air Philip teachd a nios, agus suidhe maille ris.

32 A' chuibhrionn do'n sgriobtuir a bha e leughadh, b'i so i, Thugadh e mar chaora chum marbhaidh ; agus mar uan a ta 'na thosd am fianuis an fhir-lomairt, mar sin cha d'fhsogail e a bheul :

33 'Na isleachadh thugadh a bhreitheanas air falbh : agus cò a nochdas a ghinealach? oir thogadh a bheatha o'n talamh.

34 Agus fhreagair an caillteanach, agus thubhairt e ri Philip, Guidheam thu, co uime tha am faidh ag ràdh

¹ ceart, treibhdhireach.

² troimh an fhasach.

GNIOMHARA IX.

so? uime féin, no mu neach éigin eile?

35 An sin dh'fhosgail Philip a bheul, agus a' tòiseachadh o'n sgriobtuir sin, shearmonaich e losa dha.

36 Agus an uair a dh'imich iad air an t-slighe, thàinig iad gu h-uisge àraidi: agus thubhairt an caillteanach, Feuch, uisce; ciod a ta bacadh mise bhi air mo bhaisteadh?

37 Agus thubhairt Philip, Ma tha thu a' creidsinn le d'uile chridhe, feudaidh tu. Agus fhreagair e agus thubhairt e, Tha mi a' creidsinn gur e Iosa Criosd Mac Dhé.

38 Agus dh'àithn e'n carb-ad a sheasamh: agus chaidh iad sios le chéile do'n uisce, araon Philip agus an caillteanach; agus bhaist se e.

39 Agus an uair a thàinig iad a nios as an uisce, thug Spiorad an Tighearna Philip leis, agus cha'n fhac an caillteanach tuilleadh e: agus dh'imich e air 'aghaidh le gairdeachas.

40 Ach fhuaradh Philip ann an Asotos: agus shearmonaich e anns na baitibh uile, a' dol troimh *an dùth-aich*, gus an d'thàinig e gu Cesarea.

CAIB. IX.

1 *Tha Saul, air dha bhi 'g imeachd gu Damascus, air a leagadh slos gu talamh le solus, agus guth o'n amh: 10 ghairmeadh e chum na h-abstolachd; 18 agus bhaisteadh e le Auanias: 20 shearmonaich e Criosd gu dàna. 31 Leigh-eas Peadar f-neas do'n phairilis; 38 thug e Tabita bed.*

A GUS air do Shaul bhi fathast a' séideadh bag-raidi, agus àir¹ an aghaidh

dheisciobul an Tighearna, chaidh e chum an àrd-shag-airt.

2 Agus dh'iarr e litrichean uaith gu Dainascus chum nan sionagog, chum nam faigh-eadh e aon neach do'n t-slighe so, co aca b'fhir no mnài iad, gu'n tugadh e leis ceangailte gu Ierusalem iad.

3 Agus ag imeachd dha, tharladh² gu'n do dhruid e ri Damascus: agus dhealraich gu h-obann mu'n cuairt air solus o néamh.

4 Agus air tuiteam dha air an talamh, chual e guth ag ràdh ris, A Shauil, A Shauil, c'ar son a ta thu 'gam gheur-leanmhuinn-sa?

5 Agus thubhairt esan, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhairt an Tighearn, Is mise Iosa a ta thusa a' geur-leanmhuinn: is cruidh dhuitse breabadh an aghaidh nan dealg.

6 Agus air dhasan bhi air chrith agus làn uamhuinn, thubhairt e, A Thighearn, ciod is àill leat mise a dheanamh? Agus *thubhairt* an Tighearn ris, Eirich, agus rach³ a steach do'n bhaile, agus innsear dhuit ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus sheas na daoine bha 'g imeachd maille ris 'nan tosd, a' cluinntinn a' ghutha, ach gun neach air bith fhaicinn.

8 Agus dh'éirich Saul o'n talamh, agus air fosgladh a shùl dha, cha'n fhac e neach⁴ air bith: ach air dhoibh breith air a làimh, threòraich iad e gu Damascus.

9 Agus bha e tri làithean

¹ marbhaidh.

² thachair.

³ theirig, gabh.

⁴ ni.

GNIOMHARA IX.

gun radharc, agus cha d'ith
agus cha d'òl e ni air bith.

10 Agus bha deisciobul àr-aidh ann an Damascus, d'am b'ainm Ananias; agus thubhairt an Tighearn ris ann am foillseachadh¹, Ananias. Agus thubhairt esan, Feuch a ta mi an so, a Thighearn.

11 Agus thubhairt an Tighearn ris, Eirich, agus imich do'n t-sräid, ris an abrar Dìreach, agus iarr ann an tigh Iudais, duine o Tharsus d'an goirear Saul: oir feuch, a ta e ri urnuigh,

12 Agus chunnaic e ann am foillseachadh duine d'an ainm Ananias, a' teachd a steach, agus a' cur a làimhe air, chum gu'm faigheadh e a radharc.

13 An sin fhreagair Ananias, A Thighearn, chuala mi o mhòran mu'n duine so, cia lòn olc a rinn e do d' naomhaibh ann an Ierusalem:

14 Agus ata an so ùghdarris aige o uachdaranaibh nan sagart, iadsan uile a cheangal a ta gairm air t'ainm-sa².

15 Ach thubhairt an Tighearn ris, Imich; oir is soitheach taghta dhomh-sa e, chum m'ainm a ghiùlan am fianuis nan Cinneach, agus rìghrean, agus chloinn Israeil.

16 Oir nochdaidh mise dha cia mòr na nithe a's éigin da fhublang air sgàth m'ainme-sa.

17 Agus dh'imich Ananias, agus chaидh e steach do'n tigh; agus chuir e a làmhain air, agus thubhairt e, A Shauil, a bhràthair, chuir an Tighearn, (eadhon Iosa a dh-fhoillsicheadh dhuitse anns an t-sligte air an d'thàinig

thu,) mise chum gu'm faigh-eadh tu do radharc, agus gu'm biodh tu air do lionadh leis an Spiorad naomh.

18 Agus air ball thuit o 'shuilibh mar gu'm biodh lannan; agus dh'aisqueadh a ràdharc dha gun dàil, agus air dha éirigh, bhaisteadh e.

19 Agus an uair a ghabh e biadh, neartaicheadh e. An sin bha Saul làithean àraidh maille ris na deisciobluibh a bha ann an Damascus.

20 Agus air ball shearmon-aich e Iosa³ anns na sionagogaibh, gur esan Mac Dhé.

21 Ach bha na h-uile a chual e fo uamhas, agus thubhairt iad, Nach e so esan a bha sgrios ann an Ierusalem iadsan a bha gairm air an ainm so, agus a thàinig an so chum na criche so, gu'n tugadh e ceangailte iad dh'ionnsuidh uachdarana nan sagart?

22 Ach bu mhòid a neart-aicheadh Saul, agus chuir e gu h-amhluadh na h-Iudhaich a bha chòmhnuidh ann an Damascus, a' dearbhadh gur e so an Criod.

23 Agus air dol do mhòran làithean seachad, rinn na h-Iudhaich comhairle r'a chéile esan a mharbhadh:

24 Ach thugadh fios do Shaul air am féill⁴: agus bha faire aca air na geatachaibh a là agus a dh'oidhche chum a mharbhadh.

25 An sin ghabh na deisciobuil e san oidhche, agus chuir iad a mach thar a' bhalla e, agus leig iad sìos ann an cliabh e.

26 Agus an uair a thàinig Saul gu Ierusalem, dh'fheuch

GNIOMHARA IX.

e ri e féin a cheangal ris na deisciobluibh : ach bha eagal orra uile roimhe, agus cha do chreid iad gu'm bu deisciobul e.

27 Ach ghabh Barnabas d'a ionnsuidh e, agus thug e chum nan abstole, agus chuir e'n céill doibh cionnus a chunnaic e'n Tighearn anns an t-slighe, agus gu'n do labhair e ris, agus cionnus a shearmonaich e gu dàna ann an Damascus an ainm Iosa.

28 Agus bha e maille riu a' teachd a steach, agus a' dol a mach ann an Jerusalem.

29 Agus labhair e gu dàna an ainm an Tighearna Iosa, agus rinn e deasboireachd an aghaidh nan Greugach : ach chuir iadsan rompa esan a mharbhadh.

30 Ach an uair a thuig na braithre so, thug iad sìos e gu Cesarea, agus chuir iad air falbh gu Tarsus e.

31 An sin bha fois aig na n-eaglaisibh troimh Iudea uile, agus Ghalile, agus Shamaria, agus air dhoibh bhi air an togail suas, agus a' siubhal ann an eagal an Tighearn, agus an comhfhurtachd¹ an Spioraid naoimh, mheudaicheadh gu mòr iad.

32 Agus tharladh, air do Pheadarimeachd troimh gach àite, gu'n deachaidh e sìos mar an ceudna chum nan naomh a bha gabhail còmhnuidh ann an Lida.

33 Agus fhuair e an sin duine àraidh d'am b'ainm Eneas, a bha rè ochd bliadhna air a leabaidh, agus e gu tinn leis a' phairilis².

34 Agus thubhaint Peadar

ris, Eneais, tha Iosa Criodsga d' leigheas : éirich agus dean do leabadh. Agus air ball dh'éirich e.

35 Agus chunnaic iadsan uile e, a bha chòmhnuidh ann an Lida, agus ann an Saron, agus phill iad chum an Tighearn.

36 A nis bha ban-deisciobul àraidh ann an Iopa d'am b'ainm Tabita, 'se sin, air eadar-theangachadh Dorcas : bha a' bhean so làn do dheadh oibribh, agus do dhéircibh a rinn i.

37 Agus tharladh anns na làithibh sin, air dhi bhi gu tinn gu'n d'fhuair i bàs : Agus air dhoibh a h-ionnlad, chuir iad ann an seòmar uachdarach i.

38 Agus air do Lida bhi fagus do Iopa, agus air cluinntinn do na deisciobluibh gu'n robh Peadar an sin, chuir iad dithis dhaoine d'a ionnsuidh, a' guidhe air e theachd d'an ionnsuidh gun dàil.

39 An sin dh'éirich Peadar, agus chaith e maille riu. Agus an uair a bha e air teachd, threòraich iad suas e do'n t-seòmar uachdarach : agus sheas no bantraichean uile làimh ris a' caoineadh, agus a' nochdadh nan còta agus nan trusgan a rinn Dorcas am feadh a bha i maille riu.

40 Ach air do Pheadar an cur a mach uile, leig se e féin air a ghlùinibh agus rinn e urnuigh ; agus air dha tionndadh ris a' chorp, thubhaint e, A Thabita, éirich. Agus dh' fhosgail ise a sùilean : Agus

¹ còmhnuadh, cuideachadh.

² chrith-ghalar.

GNIOMHARA X.

air dhi Peadar fhaicinn, dh'-éirich i'na suidhe.

41 Agus thug e a làmh dhi, agus thog e'na seasamh i; agus an uair a ghairm e na naoimh agus na bantraichean, chuir e'nan làthair beò i.

42 Agus fhuardadh fios air so tre Iopa uile; agus chreid mòran anns an Tighearn.

43 Agus tharladh gu'n d'fhan e mòran do làithibh ann an Iopa maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair.

CAIB. X.

1 Air do Chornelius, duine crabbhach, àithne shaotainn o aingeal, chuir e fios air Peadar, 11 a bha air a theagasc ann an taisbean gun e dheanamh tair air na Cinnich: 34 Am feadh a bha e searmonachadh Chiost do Chornelius agus d'a chuideachd, thàinig an Spiorad naomh nuas orra, agus bhaisteadh iad.

A GUS bha duine àraidh ann an Cesarea, d'am b'ainm Cornelius, ceannard-ceed do'n chuideachd ris an abrar a' chuideachd Eadailteach,

2 *Duine crabhach, agus air an robh eagal Dé maille r'a thigh uile, a bha toirt mòrain déirce do'n t-sluagh, agus a' deanamh urnuigh ri Dia a ghnàth.*

3 *Chunnaic e ann an sealladh¹ gu soilleir, mù thimchioll na naothadh uaire do'n là, aingeal Dé a' teachd a stigh d'a ionnsuidh, agus ag ràdh, A Chorneliuis.*

4 Agus air dhasan amharc gu geur air, ghabh e eagal, agus thubhairt e, Ciod e, a Thighearn? Agus thubhairt e ris, Chaidh t'urnuighean

agus do dhéircean suas mar chuimhneachan ann am fianuis Dé.

5 Agus a nis cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainim Peadar:

6 Tha e air aoidheachd maille ri Simon àraidh fear-deasachaidh leathair, aig am bheil a thigh làimh ris an fhairge: innsidh esan duit ciod is còir dhuit a dheanamh.

7 Agus an uair a dh'fhalbh an t-aingeal a labhair ri Cornelius, ghairm e d'a ionnsuidh dithis do mhuinnitir a thighe, agus saighdear cràbhach do'n dream a bha ghnàth a' feith-eamh air;

8 Agus an uair a chuir e an t-iomlan an céill doibh, chuir e iad gu Iopa.

9 Agus air an là màireach, 'nuair a bha iadsan air an turus, agus a' teachd am fagus do'n bhaile, chaidh Peadar suas air mullach an tighe a dheanamh urnuigh, mù thimchioll na seathadh uaire².

10 Agus dh'shàs e ro ocrach, agus bu mhiann leis biadh itheadh: ach am feadh a bha iadsan ag ulluchadh, thuit e ann an neul,

11 Agus chunnaic e nèamh fosgailte, agus soitheach àr-aidh a' teachd a nuas d'a ionnsuidh, mar bhraith-lin³ mhòir, ceangailte air a ceithir oisnibh⁴, agus air a leigeadh sios air an talamh;

12 Anns an robh gach uile ghnè bheathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus bheathaiche allta, agus

¹ foillseachadh, taisbeanadh.

² i. e. meadhon-là.

³ llou-endach.

⁴ beannaibh.

bhiasda snàigeach, agus eun-laith an athair.

13 Agus thàinig guth d'a ionnsuidh, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

14 Ach thubhairt Peadar, Ni h-eadh, a Thighearn; oir cha d'ith mi riamh aon ni coitchionn¹ no neòghlan.

15 Agus *thubhairt* an guth ris a ris an dara uair, Na nithe sin a għlan Dia, na gairm thusa coitchionn.

16 Agus rinneadh so tri uairean: agus thogadh an soitheach a ris suas gu néamh.

17 A nis an uair a bha Peadar fo amharus ann fén ciod bu chiall do'n t-sealladh a chunnaic e, feuch, bha na daoine a chuireadh o Chornelius, an déigh dhoibh tigh Shimoin iarraidh, 'nan seas-amh aig an dorus.

18 Agus air gairm dhoibh, dh'fheòraich iad an robh Simon d'an co-aïum Peadar, air aoidheachd an sin.

19 Am feadh a bha Peadar a' smuaineachadh air an t-sealladh, thubhairt an Spiorad ris, Feuch, tha triuir dhaoine ga d'iarraidh.

20 Uime sin éirich, agus gabh sìos, agus imich maille riu, gun amharus air bith a bhi ort: oir is mise a chuir uam iad.

21 Agus chaidh Peadar sios chum nan daoine, [a chuireadh d'a ionnsuidh o Chornelius,] agus thubhairt e, Feuch, is mise an ti a tha sibh ag iarraidh: ciod e an t-aobhar mu'n d'thàinig sibh?

22 Agus thubhairt iadsan, Fhuair Cornelius an ceannard-ceud, duine cothromach,

air am bheil eagal Dé, agus fo cheadh ainm² aig cinneach nan Iudhach uile, rabhadh o Dhia le aingeal naomh, fios a chur orts a d'a thigh, agus briathran a chluinnitinn uait.

23 An sin ghairm e steach iad, agus thug e aoidheachd *dhoibh*. Agus air an là màireach dh'imich Peadar maille riu, agus chaidh dream àraighe do na bràithribh o Iopa maille ris.

24 Agus air an là màireach chaidh iad a steach do Ches-area: agus bha Cornelius a' feitheamh riu, agus air gairm a luchd-dàimh agus a chàirde dìslè an ceann a chéile.

25 Agus an uair a bha Peadara' dol a steach, choinnich Cornelius e, agus thuit e sìos aig a chosaibh, agus rinn e aoradh *dha*.

26 Ach thog Peadar suas e, ag ràdh, Seas suas; is duine mise mar an ceudna.

27 Agus ag còmhradh ris, chaidh e steach, agus fhuair e mòran cruinn.

28 Agus thubhairt e riu, Tha fios agaibh gu bheil e mi-dhligheach do dhuine a tha 'na Iudhach, comhlúadar a chumail ri neach a tha do chinneach eile, no teachd am fagus da; ach nochd Dia dhomh-sa, gun duine air bith a ghairm coitchionn no neòghlan.

29 Uime sin thàinig mise 'nuair a chuireadh fios orm, gun aon ni a ràdh 'na aghaidh: air an aobhar sin tha mi feòraich c'ar son a chuir sibh fios orm?

30 Agus thubhairt Cornelius, O'n cheathramh là gus

¹ cumanta.

² air am bheil deadh theistear.

GNIOMHARA X.

an uair so bha mi a' deanamh trasgaidh; agus air an naoth-adh uair bha mi deanamh urnuigh ann mo thigh, agus, feuch, sheas duine a'm' làth-air ann an eudach dealrach¹.

31 Agus thubhairt e, A Chorneliuis, fhuair t'urnuigh éisdeachd², agus tha do dhéircean air an cuimhneachadh am fianuis Dé.

32 Uime sin cuir gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an co-ainm Peadar; tha e air aoidheachd ann an tigh Shimoin, fear-deasachaidh leath-air, làimh ris a' mhuir; neach, 'nuair a thig e, a labhras riut.

33 Uime sin chuir mi air ball fios ort; agus is maith a rinn thu teachd. Air an aobhar sin tha sinne uile an so a làthair am fianuis Dé, a dh'éisdeachd nan uile nithe a tha air an àithneadh dhuit-se le Dia.

34 An sin dh'fhosgail Peadar a bheul, agus thubhairt e, Gu firinneach tha mi 'g aithneachadh nach 'eil Dia ag amharc air pearsaibh seach a chéile:

35 Ach anns gach uile chinneach a ta an neach air am bheil 'eagal-san, agus a ta'g oibreachadh fireantachd, taitneach aige.

36 Am focal a chuir Dia gu cloinn Israel a' searm-onachadh sìth tre Iosa Criod, (neach is e Tighearna nan uile,)

37 Am focal sin is aithne dhuibh, a sgaoileadh air feadh tire Iudea uile, agus a thòisich o Ghalile, an déigh a' bhaistidh a shearmonaich Eoin:

38 Cionnus a dh'ung Dia Iosa o Nasaret leis an Spiorad naomh, agus le cumhachd; neach a chaidh mu'n cuairt a' deanamh maith, agus a' slànuchadh nan uile a bha air am foir-eigneachadh³ leis an diabhul: oir bha Dia maille ris.

39 Agus tha sinne 'nar fianuisibh air na h-uile nithibh a rinn e, araon ann an tìr nan Iudhach, agus ann an Ierusalem; neach a mharbh iad, 'ga chrochadh air crann:

40 Esan thog Dia suas air an treas là, agus nochd se e gu follaiseach;

41 Cha'n ann do'n t-sluagh uile, ach do fhianuisibh, a thaghadh le Dia roimh-làimh, eadhon dhuinne, a dh'ith agus a dh'òl maille ris an déigh dha éirigh o na marbhaibh.

42 Agus dh'aithn e dhuinne searmonachadh do'n t-sluagh, agus fianuis a dheanamh gur esan a dh'orduicheadh le Dia 'na bhreitheamh air bheòthaibh agus air mharbhaibh.

43 Dhasan tha na fàidhean uile a' toirt fianuis, gu'm faigh gach neach a chreideas ann maitheanas 'nam peacaibh tre 'ainm-san.

44 Am feadh a bha Peadar fathast a' labhairt nam briathra sin, thuirling⁴ an Spiorad naomh orra-san uile a chual am focal.

45 Agus ghabh na creidich do'n timchioll-ghearradh, a mheud diubh 'sa thàinig maille ri Peadar, iongantas mòr, do bhrigh gu'n do dhòirt-eadh air na Cinnich mar an

¹ ro gheal.

² dh'éisdeachd ri t'urnuigh.

242

³ thugadh so cheannsal.

⁴ thuit.

GNIOMHARA XI.

ceudna tiodhlac an Spioraid naoimh.

46 Oir chuala siad iad a' labhairt le teangaibh, agus ag àrd-mholadh Dhé. An sin fhreagair Peadar,

47 Am feud neach sam bith uisge a thoirmeasg, chum nach rachadh iad so a bhaisteadh, a fhuair an Spiorad naomh, co maith ruinne?

48 Agus dh'orduich e iad a bhi air am baisteadh, ann an ainm an Tighearna. An sin ghuidh iad air fantuinn maille riu làithean àraidh.

CAIB. XI.

1 Fhuardh cron do Pheadar air son comhluadar a ghleidheadh ris na Cinnich; 4 dh'innis e a reuson, agus thaitinn sin r'a luchd-dlitidh. 19 Sgavileadh an soisgent seadh Phenice, agus Chipruis, agus Antioch. 26 Dh'ainmicheadh na deisciobuil 'nan Criosuidhean air túis ann an Antioch, &c.

A GUS chuala na h-abstoil agus na bràithrean a bha ann an Iudea, gu'n do ghabh na Cinnich mar an ceudna ri focal Dé.

2 Agus an uair a chaidh Peadar suas gu Ierusalem, rinn iadsan a bha do'n timchioll-ghearradh conspoirdis,

3 Ag ràdh, Chaidh thu steach a dh'ionnsuidh dhaoine nach robh air an timchioll-ghearradh, agus dh'ith thu maille riu.

4 Agus thòisich Peadar, agus chuir e'n t-iomlan an céill doibh an ordugh, ag radh,

5 Bha mi ann am baile¹ Iopa ri urnuigh; agus ann an neul chunnaic mi sealladh, Soitheach àraidh a' teachd a nuas, mar bhrath-lìn mhòir, air a leigeadh a nuas, o

nèamh air a ceithir oisnibh²; agus thàinig i a m' ionnsuidh-sa.

6 Agus air dhomh beachd-achadh gu geur oirre, thug mi fa'near, agus chunnaic mi beathaiche ceithir-chosach na talmhainn, agus na fiadh-bheathaiche, agus na biasda snàigeach, agus eunlaith an athair.

7 Agus chuala mi guth ag ràdh rium, Eirich, a Pheadair; marbh agus ith.

8 Ach thubhairt mise, Ni h-eadh, a Thighearn: oir cha deachaidh riamh aon ni coitchionn no neòghlan a steach do m' bheul.

9 Ach fhreagair an guth mi an dara uair o nèamh, Na nithe a ghlan Dia na meas thusa neoghlan³.

10 Agus rinneadh so tri uairean: agus thogadh an t-iomlan a ris suas gu nèamh.

11 Agus, feuch, air ball bha triuir dhaoine air teachd chum an tighe anns an robh mi, a chuireadh o Chesarea a m' ionnsuidh.

12 Agus thubhairt an Spiorad rium dol maille riu, gun amharus air bith a bhi orm. Agus chaidh mar an ceudna an t-seathnar bhràithre so maille rium, agus chaidh sinn a steach do thigh an duine:

13 Agus nochd e dhuinn cionnus a chunnaic e aingeal 'na sheasamh 'na thigh, a thubhairt ris, Cuir daoine gu Iopa, agus cuir fios air Simon, d'an coainm Peadar;

14 Neach a labhras briathra riut, leis an tèarnar⁴ thu féin agus do thigh uile.

15 Agus an uair a thòisich

¹ caithir.

² beannaibh.

³ coitchionn.

⁴ saorar.

GNIOMHARA XII.

mi air labhairt, thuirling¹ an Spiorad naomh orra-san, mar oirnne air tùs.

16 An sin chuimhnich mise focal an Tighearna, mar a thubhairt e, Bhaist Eoin gun amharus le h-uisge; ach baistear sibhse leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin ma thug Dia dhoibh - san a cho - ionnan tiodhlaca ruinne, a chreid anns an Tighearn Iosa Criod, cò mise gu'm bithinn comasach bacadh a chur air Dia?

18 Agus an uair a chual iad na nithe so, thosd iad, agus thug iad glòir do Dhia, ag ràdh, Thug Dia ma seadh mar an ceudna do na Cinnich aithreachas chum na beatha.

19 A nis chaith iadsan a sgapadh a mach leis an àmh-ghar² a dh'éirich air son Stephain, gu ruig Phenice, agus Ciprus, agus Antioch, gun am focal a labhairt ri aon neach ach ris na h-Iudh-aich a mhàin.

20 Agus bha cuid diubh o Chiprus, agus o Chirene, dream air dhoibh dol a steach do Antioch, a labhair ris na Greugaich, a' searmonachadh an Tighearna Iosa.

21 Agus bha làmh an Tighearna maille riu: agus chreid àireamh mhòr, agus phill iad chum an Tighearn.

22 Agus thàinig sgeula air na nithibh sin gu cluasaibh na h-eaglais a bha ann an Ierusalem; agus chuir iad Barnabas uatha, chum gu'n rachadh e gu Antioch:

23 Neach an uair a thàinig e, agus a chunnaic e gràs Dhé, a rinn gairdeachas, a-

gus a dh'earail orra uile, gu'n dùth-leanadh iad ris an Tigh-earn le rùn cridhe.

24 Oir bha e 'na dhuine maith, agus làn do'n Spiorad naomh, agus do chreidimh. Agus chuireadh sluagh mòr ris an Tighearn.

25 An sin chaith Barnabas gu Tarsus, a dh'iarraidh Shauil.

26 Agus air dha fhaotainn, thug e leis e gu Antioch. Agus tharladh, gu'n robh iad rè bliadhna iomlain air an cruinneachadh maille ris an eaglais, agus gu'n do theagaisg iad sluagh mòr; agus gu'n do ghoireadh Crioduidhean do na deisciobluibh air tùs ann an Antioch.

27 Agus anns na làtinibh sin thàinig fàidhean o Ierusalem gu Antioch.

28 Agus air seasamh suas doaon diubh d'am b'ainm Agabus, dh'fhoillsich e troimh an Spiorad, gu'm biodh gorta mhòr air feadh an domhain uile³: ni mar an ceudna a thachair ri linn Chlaudiuis Cheasair.

29 An sin chuir gach aon do na deisciobluibh roimhe, a réir a chomais, còmhnhadh a chur chum nam bràithrean, a bha chòmhnuidh ann an Iudea.

30 Ni mar an ceudna a rinn iad, agus chuir e chum nan seanairean le làimh Bharnabais agus Shauil.

CAIB. XII.

¹ Rinn Herod geur-leanmhùnn air na Crioduidheibh, ² mharbh e Seumas, ³ agus chuir e Peadar am priosan, neach a thugadh a mach le aingeal tie urnughibh na h-eaglais: 23 Bhuaileadh Herod le aingeal, agus bhàsaiche e gu truagh.

ANIS mu'n àm sin, shìn
Herod an righ a làmhan,
a dheanamh uile air dream
àraidh do'n eaglais.

2 Agus mharbh e Seumas
bràthair Eoin leis a' chlaidh-
eamh.

3 Agus an uair a chunnaic
e gu'n do thaitinn sin ris na
h-Iudhaich, chaidh e air agh-
aidh a ghlacadh Pheadair
mar an ceudna. (Agus b'iad
làithean an arain neo-ghoirt-
ichte a bh'ann.)

4 Agus ghlac e agus chuir
e'm priosan e, agus thug se e
r'a ghleidheadh do cheithir
cheathrar shaighdearan, fa-
rùn a thoirt a mach do'n t-
sluagh an déigh na càisge.

5 Air an aobhar singhleidh-
eadh Peadar anns a' phriosan:
ach bha bith-urnuigh¹ air a
deanamh leis an eaglais ri
Dia air a shon.

6 Agus an uair a b'àill le
Herod a thoirt a mach, san
oidhche sin féin bha Peadar
'na chodal eadar dithis
shaighdearan, ceangailte le
dà shlabhruidh: agus bha'n
luchd faire fa chomhair an
dorus a' coimhead a' phrios-
ain.

7 Agus, feuch, thàinig
aingeal an Tighearn air, agus
dhealraich solus anns a'
phriosan: agus bhuaile taobh
Pheadair, agus dhùisg se e,
ag ràdh, Eirich gu grad. Agus
thuit a cheanglaiche d'a
làmhaibh.

8 Agus thubhaint an t-
aingeal ris, Criosaich thu
féin, agus ceangail ort do
bhonn-bhrògan²: agus rinn e
mar sin. Agus thubhaint e

ris, Tilg t'fhalluinn³ umad,
agus lean mise.

9 Agus chaidh e mach,
agus lean see; agus cha robh
fhiros aige gu'n robh e fior an
ni a rinneadh leis an aingeal:
ach shaoil e gu'm bu taisbe-
ean⁴ a chunnaic e.

10 Agus air dhoibh dol
troimh 'n cheud agus an dara
faire, thàinig iad chum a'
gheata iaruinn a ta treòrach-
adh do'n bhaile, a dh'fhosg-
ail doibh leis féin: agus air
dol a mach dhoibh, chaidh
iad air an aghaidh troimh aon
sràid, agus air ball dh'halbh
an t-aingeal uaith.

11 Agus an uair a thàinig
Peadar d'a ionnsuidh féin,
thubhaint e, A nis tha fhiros
agam gu firinneach gu'n do
chuir an Tighearn aingeal
uaith, agus g'un do shaor e
mi o làimh Heroid, agus o
uile dhùil pobuill nan Iudh-
ach.

12 Agus an uair a smuain-
ich e air a' chùis, thàinig e gu
tigh Mhuire màthar Eoin,
d'an co-ainm Marcus, far an
robh mòran cruinn, agus iad
ri urnuigh.

13 Agus an uair a bha
Peadar a' bualadh doruis a'
gheata, thàinig gruagach d'am
b' ainm Roda a dh'éisdeachd.

14 Agus an uair a dh'-
aithnich i guth Pheadair, tre
aoibhneas cha d'fhosgail i
an geata, ach ruith i stigh,
agus dh'innis i gu'n robh
Peadar 'na sheasamh aig a'
gheata.

15 Ach thubhaint iad rithe,
Tha thu air mhi-chéill. Ach
bha ise toirt dearbh-chinnte⁵

¹ gnàth-urnuigh, slor-urnuigh.

² chuarain.

³ do bhrat, t'sudach-uachdair.

⁴ shealladh.

⁵ a' cathachadh.

GNIOMHARA XIII.

gu'n robh e mar sin. An sin thubhairt iad, Is e 'aingeal a ta ann.

16 Ach bhuanach Peadar a' bualachd *an doruis*: agus an uair a dh'fhosgail iad, agus a chunnaic iad e, bha iad làn uamhais.

17 Ach air dhasan sméid-eadh orra le a làimh iad a bhi 'nan tosd, chuir e'n céill doibh cionnusa thug an Tighearn as a' phriosan e. Agus thubhairt e Innsibh na nithe so do Sheumas agus do na bràithribh. Agus air dol a mach dha, chaidh e gu àiteile.

18 Agus air teachd do'n là bha iomairt¹ nach bu bheag am measg nan saighdearan, ciod a thachair do Pheadar.

19 Agus an uair a dh'iarr Herod e, agus nach d'fhuair se e, rannsaich e an luchd-coimhead, agus dh'orduich e an toirt air falbh *chum peanais*. Agus chaidh e sìos o Iudea gu Cesarea, agus rinn e còmh-nuidh *an sin*.

20 Agus bha fearg mhòr aig Herod ri muinntir Thiruis agus Shidoin: ach thàinig iadsan a dh'aon inntiun d'a ionnsuidh, agus air dhoibh Blastus seomradair an righ a thoirt air an crann, dh'iarr iad sìth; do bhrigh gu'n robh an tìr air a beathachadh le *tìr an righ*.

21 Agus air là orduichte, air do Herod bhi air a sgeudachadh le eudach rioghail, agus 'na shuidhie air a righ-chaithir, labhair e gu deas-bhriathrach riu².

22 Agus rinn an sluagh iolach³, *ag ràdh*, Is guth Dé so, agus cha ghuth duine.

23 Agus air ball bhualain aingeal an Tighearn e, do bhrigh nach d'thug e a' ghloir do Dhia: agus dli'itheadh le cnuimhibh e, agus chaidh an deò as.

24 Ach dh'fhàs focal an Tighearn agus mheudaicheadh e.

25 Agus phill Barnabas agus Saul o Ierusalem, air dhoibh *am* ministrileachd a choimhlionadh, a' toirt leo mar an ceudna Eoin, d'an co-ainm Marcus.

CAIB. XIII.

1 Thaghadh Pòl agus Barnabas gu dol chum nan Ciuneach. 7 Mu thimchioll Shergius Pauluis, agus Elimais an druidh. 14 Shearmonaich Pòl aig Antioch, gur e Iosa an Criosd. 42 Chreid na Ciunich, aich labhair na h-Iudhaich an aghaidh na firinn.

A NIS bha anns an eaglais a bha aig Antioch, fàidhean, agus luchd-teagaisg àrainn; mar a ta Barnabas, agus Simeon ris an abrar Niger, agus Lucius o Chirene, agus Manaen comh-alta Heroid an Tetrairc, agus Saul.

2 Agus air dhoibh bhi ri ministrileachd do'n Tighearn, agus a' trasgadh, thubhairt an Spiorad naomh, Cuiribh air leth dhomh-sa Barnabas agus Saul, chum na h-oibre gus an do ghairm mi iad.

3 An sin air dhoibh trasgadh agus urnuigh a dheanamh, agus an làmhan a chur orra, leig iad uatha *iad*.

4 Mar sin air dhoibh-san a bhi air an cur a mach leis an Spiorad naomh, chaidh iad sìos gu Seleucia; agus o sin sheòl iad gu Ciprus.

5 Agus air dhoibh bhi ann

¹ *buaiteas.*

² *rinn e òrain doibh.*

³ *gàir.*

GNIOMHARA XIII.

an Salamis, shearmonaich iad focal Dé ann an sionagogaibh nan Iudhach : agus bha mar an ceudna Eoin aca mar fhear-frithealaidh.

6 Agus an uair a chaidh iad troimh an eilean gu Paphos, fhuair iad druidh àraidh, faidh bréige, Iudhach, d'am b'ainm Bar-iesus :

7 Neach a bha maille ri Sergius Paulus an t-uachdaran, duine tuigseach ; air dhasan Barnabas agus Saul a ghairm d'a ionnsuidh, dh'iarr e focal Dé a chluinntinn.

8 Ach chuair Elimas an druidh, (oir is ann mar so a dh'eadar-theangaichear 'ainm,) 'nan aghaidh, ag iarraidh an t-uachdaran a thionndadh o'n chreidimh.

9 An sin air bhi do Shaul, (d'an goirear Pòl,) làn do'n Spiorad naomh, agus ag amharc gu geur air,

10 Thubhairt e, O thusa a ta làn do'n uile cheilg, agus do'n uile dhroch-bheit, a mhic an diabhuil, a nàmhaid na h-uile fhìreantachd, nach sguir thu do fhiaradh shlighean direach an Tighearna ?

11 Agus feuch a nis, *tha làmb an Tighearn ort*, agus bithidh tu dall, gun a' ghrian fhaicinn rè tamuill. Agus air ball thuit ceò agus dorchaadas air ; agus a' tionndadh mu'n cuairt, dh'iarr e dream a threòraicheadh air làimh e.

12 An sin an uair a chunnaiac an t-uachdaran an ni a rinneadh, chreid e, air dha bhi làn iongantais mu theagasc an Tighearna.

13 Agus air gabhail luinge do Phòl agus d'a chuideachd o Phaphos, thàinig iad gu Perga na Pamphilia : agus

air do Eoin am fàgail, phill e gu Ierusalem.

14 Ach air dhoibh-sanimeachd o Pherga, thàinig iad gu Antioch na Pisidia, agus chaidh iad a steach do'n t-sionagog air là na sàbaid, agus shuidh iad.

15 Agus an déigh leughadh an lagha agus nam Fàidhean, chuir uachdarain na sionagoig d'an ionnsuidh, ag ràdh, Fheara *agus* a bhràithre, ma tha focal earail agaibh do'n t-sluagh, abraibh e.

16 An sin an uair a sheas Pòl suas agus a smèid e orra le 'làimh, thubhairt e, Fheara Israeil, agus sibhse air am bheil eagal Dé, éisdibh.

17 Thagh Dia a' phobuill so Israeil ar n-aithriche, agus dh'àrdaich e'm pobull 'nuair a bha iad air choigrich ann an tìr na h-Eiphit, agus le làimh àrd thug e iad a mach aside.

18 Agus mu thimchioll ùine dhà fhichead bliadhna ghiùlain e le'm beusaibh¹ anns an fhàsach.

19 Agus an uair a sgrios e seachd cinnich ann an tìr Chanaain, roinn e am fearann orra-san le crannchur.

20 Agus 'na dhéigh sin mu thimchioll ceithir cheud agus leth-cheud bliadhna, thug e dhoibh breitheamhna, gu Samuel am faidh.

21 Agus 'na dhéigh sin dh'iarr iad righ : agus thug Dia dhoibh Saul mac Chis, duine do thréibh Bheniamin, rè dhà fhichead bliadhna.

22 Agus air dha esan atharrachadh, thog e suas Daibhidh gu bhi 'na righ dhoibh ;

GNIOMHARA XIII.

d'an d'thug e mar an ceudna fianuis, ag ràdh, Fhuair mi Daibhidh *mac Iese*, duine a réir mo chridhe féin, a ni m' uile thoil.

23 Do shliochd an duine so thog Dia suas do Israel a réir a gheallaidh Slànuighear, *eadhon* Iosa :

24 Air do Eoin roimh a theachd-san, baisteadh an aithreachais air tùs a shearmonachadh do phobull Israel uile.

25 Agus mar a choimhlion Eoin a thriall¹, thubhairt e, An ti a ta sibh a' saoilsinn is mise, cha mhi e. Ach feuch, a ta neach a' teachd a'm' dhéigh, nach airidh mi air brògan a chos fhuasgladh.

26 Fheara *agus* a bhràithre, a chlann fine Abrahaim, agus a mheud agaibh air am bheil eagal Dé, is ann do 'ur nionnsuidh-sa a chuireadh focal na slàinte so.

27 Oir iadsan a ta chòmhnuidh ann an Ierusalem, agus an uachdarain, air dhoibh bhi aineolach airson, agus air foclaibh nam Fàidhean a ta air an leughadh gach sàbaid, le *esan* a dhìeadh choimhlion siad *iad*.

28 Agus ged nach d'fhuairead coire bàis air bith *ann*, dh'iarrriad air Pilat gu'n cuireadh esan gu bàs.

29 Agus an uair a choimhlion iad na h-uile nithe bha sgriobhta mu 'thimchioll, thug iad a nuas o'n chrann e, agus chuir iad ann an uaigh e.

30 Ach thog Dia suas o na marbhaibh e :

31 Agus chunncas e rè

mòrain làithean leo-san a chaidh suas maille ris o Ghalile gu Ierusalem, dream a ta 'nam fianuisibh dha-san do'n t-sluagh.

32 Agus a ta sinne a' soisgeulachadh dhuibh-se a' gheallaidh², a rinneadh do na h-aithrichibh,

33 Gu'n do choimhlion Dia so dhuinne an clann, air dha Iosa thogail suas; mar a ta e sgrìobhta mar an ceudna san dara Salm, Is tu mo Mhac-sa, an diugh għin mi thu.

34 Agus *mar dhearbhadh* gu'n do thog e suas e o na marbhaibh, gun e a philltinn air ais tuilleadh chum truallidheachd, thubhairt e mar so, Bheir mise dhuibh trócaire cinnteach Dhaibhidh.

35 Uime sin thubhairt e mar an ceudna ann an *Salm* eile, Cha'n fhuingh thu do d' Aon naomh gu'm faic e truallidheachd :

36 Oir an déigh do Dhaibhidh a ghinealach féin a riarrachadh a réir toil Dhé, choidil e, agus chuireadh e chum 'aithriche, agus chunnaic e truallidheachd :

37 Ach an ti a thog Dia suas, cha'n fhac e truallidheachd.

38 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, fheara *agus* a bhràithre, gur ann tre'n duine so a ta maitheanas pheannna air a shearmonachadh dhuibh :

39 Agus trìd-san a ta gach neach a chreideas air a shaoradh o na h-uile nitibh, o nach robh e'n comas duibh bhi air bhur saoradh le lagh Mhaois.

¹ a *thurus*, a *chùrsa*.

² ag iunseadh deadh sgéil duibhse eadhon a' gheallaidh.

GNIOMHARA, XIV.

40 Thugaibh aire uime sin, nach tig oirbh an ni a ta air a ràdh anns na Fàidhribh;

41 Feuchaibh, a luchdtarcuis, agus gabhaibh iongantas, agus rachadh as duibh¹: oir oibrichidh mise obair ann bhur làithibh-sa, obair nach creid sibh idir, ge do chuir-eadh duine an céill duibh e.

42 Agus an uair a chaidh na h-Iudhaich a mach as an t-sionagog, ghuidh na Cinnich gu'n rachadh na briathra so a labhairt riu féin an t-sàbaid 'na dhéigh sin.

43 A nis an uair a sgoil an coimhthional, lean mòran do na h-Iudhaich agus do na proselitich chràbhach Pòl agus Barnabas: agus labhair iadsan riu, agus chuir iad impidh orra fuireach ann an gràs Dhé.

44 Agus air an là sàbaid a b'fhaigse, is beag nach do chruinnich am baile gu h-iomlan a dh'éisdeachd ri focal Dé.

45 Ach an uair a chunnainn na h-Iudhaich na slòigh, lionadh iad le h-eud², agus labhair iad an aghaidh nan nithe sin a labhradh le Pòl, a' labhairt 'nan aghaidh agus a' tabhairt toibheim.

46 An sin dh'fhas Pòl agus Barnabas dàna, agus thubhairt iad, B'ein focal Dé bhi air a labhairt ribhse air tùs: achi do bhrìgh gu'n do chuir sibh cùl ris, agus guri bhur breth oirbh féin nach airidh sibh air a' bheatha mhaireannach, feuch, a ta sinne a' pilltinn chum nan Cinneach.

47 Oir is ann mar sin a dh'aithn an Tighearna dhuinn, ag ràdh, Chuir mi thu mar sholus do na Cinnich, chum gu'm bitheadh tu mar shlàinte gu iomall na talmhainn.

48 Agus an uair a chuala na Cinnich so, rinn iad gàird-eachas, agus ghlòraich iad focal an Tighearna: agus chreid a mheud 'sa bha orduichte³ chum na beatha maireann-aich.

49 Agus sgaoileadh focal an Tighearna feadh na tire uile.

50 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich na mnài chràbhach agus urramach, agus daoine uaisle⁴ na caithreach, agus thog iad geur-leanmuinn air Pòl agus Barnabas, agus thilg iad a mach as an crìoch-airbh iad.

51 Ach chrath iadsan dus-lach an cos dhiubh 'nan aghaidh, agus thàinig iad gu Iconium.

52 Agus bha na deisciobuil air an lònadh le h-aoibhneas, agus leis an Spiorad naomh.

CAIB. XIV.

1 *Dhian-ruagadh Pòl agus Barnabas o Iconium, 8 Aig Listra leigh-eas Pòl crioplach: uime sin mheasadh iad 'nan diathaidh.* 19
2 *Chlachadh Pòl: 21 chaidh iad triomh iomadh eaglais, a' daing-neachadh nan deisciobul ann an creidimh agus ann am foighidin.*

A GUS tharladh ann an Ico-nium, gu'n deachaidh iad araon a steach do shionagog nan Iudhach, agus gu'n de labhair iad air chor as gu'n do chreid cuideachd mhòr do

¹ *rachairbh as an t-sealladh.*

² *tmùth.*

³ *air an cur an ordugh.*

⁴ *pròimh-dhaoine.*

GNIOMHARA XIV.

na h-Iudhaich, agus mar an ceudna do na Greugaich.

2 Ach bhrosnuich na h-Iudhaich mhi-chreideach, agus lion iad do dhroch rùn intinn nan Cinneach an aghaidh nam bràithre.

3 Uime sin dh'fhan iad aimsir fhada a' labhairt gu dàna mu thimchioll an Tigh-earn, a rinn fianuis do shocal a ghràis, agus a thug fa'near comharan agus mìorbhulean a bhi air an deanamh le'n làmhaibh-san.

4 Ach bha sluagh a' bhaile air an roinn: agus bha cuid diubh leis na h-Iudhaich, agus cuid eile leis na h-abs-tolaibh.

5 Agus an uair a thugadh ionnsuidh araon leis na Cinnich, agus mar an ceudna leis na h-Iudhaich, maille r'an uachdaranaibh, chum iadsan a mhaslachadh agus a chlachadh,

6 'Nuair a thuig iadsan so, theich iad gu Listra agus Derbe, bailte do Licaonia, agus chum na dùthcha mu'n cuairt:

7 Agus bha iad a' searmon-achadh an t-soisgeil an sin.

8 Agus bha ann an Listra duine àraighe gun lùth 'na chosaibh 'na shuidhe, a bha bacach o bhroinn a mhàthar, neach nach d'imich riamh:

9 Chual esan Pòl a' labhairt: neach air dha amharc gu geur air, agus a thuig sinn gu robh creidimh aige chum a leigheas,

10 Thubhaint e le guth àrd, Seas suas gu dìreach air do chosaibh. Agus leum esan agus dh'imich e.

11 Agus an uair a chunnaic an sluagh an ni a rinn Pòl, thog iad an guth, ag ràdh ann an càinain Licaonia, Tha na Dée air teachd a nuas an coslas dhaoine d'ar n-ionnsuidh-ne.

12 Agus ghoir iad do Bhar-nabas, Iupiter; agus do Phòl, Mercurius, do bhrìgh gu'm b'e am priomh-fhear-labhairt e.

13 An sin thug sagart Iupiteir, a bha fa chòmhair an caithreach-san, tairbh agus blàth-fhleasgaidh¹ chum nan geata, agus b'àill leis iobairt a dheanamh maille ris an t-slugh.

14 Ach an uair a chuala na h-abstoil Barnabas agus Pòl so, reub iad an eudach, agus ruith iad a steach am measg an t-slugaigh, ag éigeach,

15 Agus ag ràdh, A dhaoine, c'ar son a ta sibh a' deanamh nan nithe so? oir is daoine sinne cosmhuil ribh féin thaobh fulangais², a' searm-onachadh dhuibh-se, pilltinn o na nithibh diomhain sin chum an Dé bheò, a rinn nèamh agus an talamh, agus an cuan, agus na h-uile nithe a ta anna :

16 Neach anns na linnibh a chaidh seachad, a dh'fhuiling do na h-uile Chinnich imeachd 'nan slighibh féin.

17 Gidheadh, cha d'fhàg se e féin gun fhianuis, a' deanamh maith, agus a' toirt dhuinn uisge o nèamh, agus aimsire tarbhach, a' lionadh ar cridheacha le biadh agus le subhachas.

18 Agus ag ràdh nan nithe

¹ *lus-chruàna.*

² *aig am bheil comh-oigne ribh féin.*

GNIOMHARA XV.

so dhoibh, is gann a chum iad an sluagh gun iobairt a dheanamh dhoibh.

19 Agus thàinig Iudhaich o Antioch agus o Iconium, agus chomhairlich iad an sluagh, agus air dhoibh Pòl a chlachadh, tharruing iad a mach as a' bhaile e, a' saoil-sinn gu robh e marbh.

20 Ach air seasamh do na deisciobluibh m'a thimchioll, dh'éirich e, agus chaidh e steach do'n bhaile; agus air an là màireach dh'imich e maille ri Barnabas gu Derbe.

21 Agus an uair a shearmonaich iad an soisgeul do'n bhaile sin, agus a rinn iad mòran dheisciobul, phill iad gu Listra, agus Iconium, agus Antioch,

22 A' neartachadh anama nan deisciobul, agus ag earail' orra buanachadh sa' chreidimh, agus a' teagasc gur aon tre iomadh àmhghar is éigin duinn dol a steach do rioghachd Dhé.

23 Agus an uair a dh'orduich iad seanairean dhoibh anns gach eaglais, agus a rinn iad urnuigh maille ri trasgadh, dh'earb siad iad ris an Tighearn, anns an do chreid iad.

24 Agus an déigh dhoibh dol troimh Phisidia, thàinig iad gu Pamphilia.

25 Agus air dhoibh am focal a labhairt ann am Perga, chaidh iad sios gu Atalia:

26 Agus sheòl iad as a sin gu Antioch, *an t-àit o'n d'earbadh iad ri gràs Dhé, chum na h-oibre a choimhlion iad.*

27 Agus an uair a thàinig

iad, agus a chruinnich iad an eaglais an ceann a chéile, dh'aithris iad meud nan nithe a rinn Dia leo, agus gu'n d'fhosgail e dorus creidimh do na Cinnich.

28 Agus dh'fhan iad an sin aimsir nach bu bheag maille ris na deisciobluibh.

CAIB. XV.

1 Dh'écirich connsachadh mòr nn thimchioll an timchioll-ghearr-aidh: 6 chum na h-abstoil comhairle mu'n chùis sin, 22 agus chuir iad ordugh na comhairle ann an litrichibh chum nan eaglaisean. 36 Chuir Pòl agus Barnabas a mach air a chéile, agus dhealaich iad.

A G U S theagaig dream àraidh, a thàinig a nuas o Iudea, na bràithre, *ag ràdh, Mur timchioll-ghearrar sibh a réir gnàtha Mhaois, cha'n-eil e'n comas duibh bhi air bhur tearnadh*².

2 Uime sin air do Phòl, agus do Bharnabas connsachadh agus deasboireachd nach bu bheag a bhi aca riu, dh'orduich iad Pòl agus Barnabas, agus dream àraidh eile dhiubh féin, a dhol suas chum nan abstol agus nan seanairean gu Ierusalem mu thimchioll na ceisde so.

3 Agus air dhoibh bhi air an toirt air an aghaidh leis an eaglais, chaidh iad troimh Phenice, agus Shamaria, a' cur an céill iompachaidd nan Cinneach: agus thug iad aoibhneas mòr do na bràithribh uile.

4 Agus an uair a thàinig iad gu Ierusalem, ghabhadh riu leis an eaglais, agus na h-abstolaibh, agus na seanairibh, agus dh'innis iad

¹ a' gnidhe.

² slàrnachadh.

GNIOMHARA XV.

meud nan nithe a rinn Dia leo-san.

5 Ach dh'éirich dream àraidh do bharail nam Phairiseach a bha 'nan creidich, ag ràdh, Gur còir an timchioll-ghearradh, agus àithneadh *dhoibh* lagh Mhaois a choirmhead.

6 Agus thàinig na h-abstoil agus na seanairean an ceann a chéile a dh'fheuchainn mu'n chùis so.

7 Agus an déigh mòrain deasboireachd, dh'éirich Peadar agus thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, tha fhios agaibh o cheann fhada gu'n do règhnuich Dia 'nar measg-ne, o m'bheul-sa gu'n cluinneadh na Cinnich focal an t-soisgeil, agus gu'n creideadh iad :

8 Agus rinn an Dia d'an aithne an cridhe, fianuis *dhoibh*, a' tabhairt an Spioraid naoimh *dhoibh*, mar a *thug e* dhuinne ;

9 Agus cha d'rinn e eadar-dhealachadh eadar sinne agus iadsan, a' glanadh an cridhe le creidimh.

10 C'ar son uime sin a nis a ta sibh a' brosnuchadh Dhé¹, le cuing a chur air muineal nan deisciobul, nach robh aon chuid ar n-aithriche no sinne comasach air a giùlan ?

11 Gidheadh a ta sinn a' creidsinn, tre ghràs an Tighearna Iosa Criod, gu saorar sinn amhul mar iadsan.

12 An sin dh'fhan a' chuid-eachd uile 'nan tosd, agus thug iad éisdeachd do Bhar-nabas agus do Phòl, ag innseadh meud nan comhara

agus nam miorbhuale a rinn Dia leo-san am measg nan Cinneach.

13 Agus an d'éigh *dhoibh* bhi 'nan tosd, fhreagair Seumas, ag ràdh, Fheara *agus* a bhràithre, éisdibh riumsa :

14 Chuir Simeon an céil cionnus a dh'fhiorsaich Dia na Cinnich air tùs le pobull a ghabhail as am measg d'a ainm féin.

15 Agus do so tha briathra nam faidhean a' co-fhreagairt ; a réir mar a ta e sgrìobhta,

16 An déigh so pillidh mi, agus togaidh mi suas a ris pailliun Dhaibhidh, a ta air tuiteam ; agus togaidh mi a ris an ni a thuit deth, agus cuiridh mi suas e :

17 Chum gu'n iarr fuigh-eall nan daoine an Tighearn, agus na h-uile Chinnich, air an goirear m'ainm-sa, tha an Tighearn ag ràdh, a ta deanamh nan nithe sin uile.

18 Aithnichte do Dhia tha 'oibre féin uile o thoiseach an t-saoghal.

19 Uime sin is i mo bhreith-sa, nach cuir sinn mishuaimhneas² orra-san do na Cinnich, a ta air pilltinn chum Dhé :

20 Ach gu'n sgrìobh sin d'an ionnsuidh, iad a sheachnadh truaillidheachd iodhola, agus striopachais, agus ni tachdta, agus fola.

21 Oir a ta aig Maois, o na linnibh cian anns gach baile, daoine a ta 'g a shearmon-achadh, air dha bhi air a leughadh gach là sàbaid anns na sionagogaibh.

22 An sin chunncas iom-

¹ a' cur cathachaidh air Dia, a'

dearbhadh Dhé.

² dragh.

GNIOMHARA XV.

chuidh do na h-abstolaibh, agus do na seanairibh, maille ris an eaglais uile, daoine taghta dhiubh féin a chur gu Antioch, maille ri Pòl agus Barnabas; *eadhon*, Iudas d'an co-ainm Barsabas, agus Silas, daoine inbheach am measg nam bràithre:

23 Agus sgriobh iad litriche leo air an dòigh so, Tha na h-abstoil, agus na seanairean, agus na bràithrean a' cur beannachd chum nam bràithre do na Cinnich a ta ann an Antioch, agus ann an Siria, agus ann an Cilicia:

24 Do bhrigh gu'n euala sinne, gu'n do chuir dream àraidh a chaidh uainne mishuaimhneas oirbh le briath-raibh, ag atharrachadh¹ bhur n-inntinn, ag ràdh, *Gur còir dhuibh* bhi air bhur timchioll-ghearradh, agus an lagh a choimhead; do nach d'thug sinne a leithid sin a dh'aithne:

25 Chunncas iomchuidh duinne, air dhuinn bhi cruinn a dh'aon toil, daoine taghta a chur do 'ur n-ionnsuidh-sa, maille ri ar bràithribh gràdhach Barnabas agus Pòl;

26 Daoine a thug an anama féin air son ainme ar Tigh-earna Iosa Criosc.

27 Chuir sinn uime sin Iudas agus Silas uainn, a dh'innseas *dhuibh* na nithe ceudna le cainnt bheoil.

28 Oir chunncas iomchuidh do'n Spiorad naomh agus dhuinne, gun ni air bith tuill-eadh a chur oirbh a dh'uall-aich ach na nithe feumail so;

29 Sibh a sheachnadh nithe a chaidh iobradh do iodhol-

aibh, agus fola, agus ni tachdta, agus striopachais: uatha so ma choimhideas sibh sibh féin, ni sibh gu maith. Slàn leibh.

30 Uime sin an uair a leigeadh uatha iad, thàinig iad gu Antioch: agus air cruinneachadh an t-slugaigh dhoibh, thug iad seachad an litir.

31 Agus an uair a leugh iad *sin*, rinn iad gairdeachas air son na comhfurtachd.

32 Agus air bhi do Iudas agus do Shilas 'nam fàidhibh iad féin, le mòran bhriath-raibh dh'earailich agus neart-aich iad na bràithre.

33 Agus air fuireach rè ùine dhoibh, leigeadh air falbh an sith iad o na bràithribh chum nan abstol.

34 Gidheadh chunncas iomchuidh do Shilas còmhnuidh a dheanamh an *sin*.

35 Dh'fhan Pòl mar an ceudna agus Barnabas ann an Autioch, a' teagastg agus a' searmonachadh, maille ri mòran eile mar an cendna, focail an Tighearna.

36 Agus an déigh làithean àraidh, thubhairt Pòl ri Barnabas, Pilleamaid agus faiceamaid ar bràithre, anns gach baile anns an do shearmonaich sinn focal an Tighearna, cionnus a ta iad.

37 Agus b'áill le Barnabas iad a thoirt Eoin, d'an coainm Marcus, leo.

38 Ach cha do mheas Pòl gu'm bu chòir dhoibh esan, a dh'fhalbh uatha o Phamphilia, agus nach deachaidh maille riù chum na h-oibre, a thoirt leo.

39 Dh'éirich uime sin conspoid eatorra cho dian, as

¹ a' daingneachadh.

GNIOMHARA XVI.

gu'n do sgaradh o chéile iad : agus mar sin thug Barnabas leis Marcus, agus chaith e air luing gu Ciprus ;

40 Ach thagh Pòl Silas, agus dh'imir e, air dha bhi air earbsadh ri gràs Dé leis na bràithribh.

41 Agus shiubhail e troimh Shiria agus Chilicia, a' daingneachadh¹ 'nan eaglaisean.

CAIB. XVI.

1 *Thimchioll-ghearr Pòl Timoteus :* 7 ghairmeadh e leis an Spiorad o dhùthaich gnù dùthaich ; 14 dh'iompaich e Lidia : 16 thilg e a mach spiorad fiosachd ; 19 uime sin bha e scèin agus Silas air an sgiùrsadh, agus air an cur am prìosan. 26 Dh'fhasgladh dorsan a' phrìosan, agus dh'iompaicheadh an dorsair.

A N sin thàinig e gu Derbe agus Listra : agus, feuch, bha deisciobul àraighe an sin, d'am b'ainm Timoteus, mac mnà àraighe do'n chinneach Iudhach a bha 'na creideach ; ach bu Ghreugach a b'athair dha :

2 A bha fo dheadh ainm aig na bràithre a bha ann an Listra agus ann an Iconium.

3 Bha toil aig Pòl am fear so a dhol a mach maille ris ; agus ghabh e agus thimchioll-ghearr se e, air son nan Iudhach a bha anns na h-àitibh sin : oir bha fios aca uile gu'm bu Ghreugach 'athair.

4 Agus mar a shiubhail iad troimh na bailtibh, thug iad doibh na h-orduighean r'an coimhead, a dh'orduich-eadh leis na h-abstolaibh agus na seanairibh a bha ann an Ierusalem.

5 Agus mar sin bha na h-eaglaisean air an daingneachadh anns a' chreidimh, agus mheudaicheadh iad gach là an àireamh.

6 A nis an uair a chaith iad troimh Phrigia, agus tìr Ghalatia, agus a bhacadh dhoibh leis an Spiorad naomh am focal a labhairt san Asia,

7 An déigh dhoibh teachd gu Misia, dh'fheuch iad ri dol gu Bitinia : ach cha do leig an Spiorad² leo.

8 Agus air dhoibh gabhall seachad air Misia, chaith iad sios gu Troas.

9 Agus chunncas sealladh³ le Pòl san oidhche : Sheas duine àraighe o Mhacedonia, agus ghuidh e air, ag ràdh, Thig thairis gu Macedonia, agus cuidich leinne.

10 Agus an uair a chunn-aic e an sealladh, air ball dh'iarr sinn dol thairis gu Macedonia, a' dearbh-thuig-sinn gu'n do ghairm an Tigh-earna sinn chum an soisgeul a shearmonachadh dhoibh.

11 Uime sin air dhuinn long a ghabhail o Throas, thàinig sinn gu dìreach gu Samotracia, agus air an là 'na dhéigh sin gu Neapolis ;

12 Agus o sin gu Philipi, ceud⁴ bhaile na cuid sin do Mhacedonia, agus b'ùr-threabhachas⁵ e : agus bha sinn a chòmhnuidh anns a' bhaile sin làithean àraighe.

13 Agus air là na sàbaid chaith sinn a mach as a' bhaile ri taobh aimhne, far am b'abbais turnuigh a dhean-amh⁶ ; agus air dhuinn suidhe, labhair sinn ris na

¹ a' neartachadh.

² Spiorad Iosa.

³ taisbean. ⁴ prìomh.

⁵ cholamhuiinn ; colony. Sasg.

⁶ far am b'abbais do thigh urnaigh a bhi.

GNIOMHARA XVI.

mnaibh a chruinnicheadh *an sin*.

14 Agus dh'éisid bean àraidih ruinn d'am b'ainm Lidia, bean - reicidh purpuir¹, o bhaile Thiatira, a bha deanamh aoraidih do Dhia; aig an d'fhosgail an Tighearn a cridhe, ionnus gu'n d'thug i aire do na nithibh a labhradh le Pòl.

15 Agus an uair a bhaisteadh i, agus a teaghach, ghuidh i *oírmh*, ag ràdh, Ma mheas sibh mise bhi dileas do'n Tighearn, thigibh a steach do m' thigh, agus deanaibh còmhnuidh *ann*. Agus cho-éignich i sinn.

16 Agus tharladh, ag dol dhuinne chum urnuigh, gu'n do thachair oirnn banoglach àraidih aig an robh spiorad fiosachd, a thug mòr-bhuannachd d'a maighstiribh le fiosachd a dheanamh;

17 Lean ise Pòl agus sinne, agus ghlaodh i, ag ràdh, Is iad na daoine so seirbhisich an Dé a's ro àirde, a ta a' nochdadhbh dhuinne slighe na sláinte.

18 Agus rinn i so rè mòrain do làithibh. Ach air do Phòl a bhi doilich, thionndaidh e agus thubhairt e ris an Spiorad, A ta mi toirt orduigh dhuit ann an ainm Iosa Criod dol a mach aisde. Agus chaith e mach air an uair sin féin.

19 Agus an uair a chunnaic a maighstirean gu'n d'fhalbh dòchas² am buannachd, rug iad air Pòl agus air Silas, agus tharruing iad do'n mhargadh *iad*, chum nan uachdaran;

20 Agus air dhoibh an toirt chum luchd-riaghlaidh *a' bhaile*, thubhairt iad, Tha na daoine so a' buaireadh ar baile gu ro mhòr, air dhoibh bhi 'nan Iudhaich,

21 Agus a ta iad a' teagasc ghnàthanna nach 'eil cead-uichte dhuinne a ghabhail no leantuinn, do bhrìgh gur Romhanaich sinn.

22 Agus dh'érich an sluagh dh'aon-fheachd 'nan aghaidh: agus reub na h-uachdarain an eudach diubh, agus dh'-àithn iad *an sgiùrsadh* le slataibh.

23 Agus an déigh dhoibh iomadh buille a leagadh orra, thilg iad am priosan *iad*, a' toirt sparraidh do fhear-coimhead a' phriosain an gleidheadh gu tèaruinte.

24 Neach air dha an àithne sin fhaotainn, a thilg iad do'n phriosan a b'fhaide a stigh, agus a dhaingnich an cosa sa' cheap.

25 Agus mu mheadhonianoidhche air do Phòl agus do Shilas urnuigh a dheanamh, sheinn iad laoidh-mholaidh do Dhia; agus chuala na priosanaich iad.

26 Agus gu h-obann bha crith-thalmhainn mhòr ann, air chor as gu'n do chrathadh bunaitean a' phriosain: agus air ball dh'fhosgladh na dorsan uile, agus dh'fhuasgladh cuibhreacha gach neach *aca*.

27 Agus air do fhear-coimhead a' phriosain dùsgadh á codal, agus air faicinn dorsa a' phriosain fosgalite, tharruing e a chlaidheamh, air ti³ e féin a mharbhadh, a'

¹ *corcuir.*

² *earbsa.*

GNIOMHARA XVII.

saoilsinn gu robh na priosan-aich air teicheadh.

28 Ach ghlaodh Pòl le guth àrd, ag ràdh, Na dean cron sam bith ort féin ; oir tha sinn uile an so.

29 Agus air gairm soluis dasan, leum e steach, agus thàinig e air chrith, agus thuit e sìos an làthair Phòil agus Shilais ;

30 Agus air dha an toirt a mach, thubhairt e, A mhaigh-stirean, ciad is còir domh a dheanamh chum gu tèarnar¹ mi ?

31 Agus thubhairt iadsan, Creid anns an Tighearn Iosa Criod, agus tèarnar thu féin, agus do thigh.

32 Agus labhair iad focal an Tighearna ris, agus riusan uile a bha 'na thigh.

33 Agus air dha an toirt leis air an uair sin féin do'n oidlche, nigh e an creuchdan ; agus bhaisteadh e féin, agus a muinntir uile, gun dàil.

34 Agus an uair a thug e d'a thigh iad, chuir e bord rompa, agus rinn e gairdeachas maille r'a theaghlaich uile, a' creidsinn ann an Dia.

35 Agus air teachd do'n là, chuir an luchd-riaghlaidh na maoir uatha, ag ràdh, Leig air an comas na daoine sin.

36 Agus dh'innis fear-coimhead a' phriosain na briathra so do Phòl, Gu'n do chuir an luchd-riaghlaidh fios uatha sibhse a leigeadh as : uime sin rachaibh a mach, agus imichibh an sìth.

37 Ach thubhairt Pòl riu, an déigh dhoibh ar sgiùrsadh gu follaiseach gun ar diteadh,

agus gur Romhanaich sinn, thilg iad am priosan sinn ; agus a nis am b'aill leo ar cur a mach an uaignidheas ? cha'n eadh gu deimhin ; ach thigeadh iad féin agus thugadh iad a mach sinn.

38 Agus dh'innis na maoir na briathra sin do na h-uachdaranaibh : agus ghabh iad eagal an uair a chual iad gu'm bu Romhanaich iad.

39 Agus thàinig iad agus chuir iad impidh orra, agus air dhoibh an toirt a mach, ghuidh iad orra imeachd a mach as a' bhaile.

40 Agus air dol a mach as a' phriosan doibh, chaidh iad a steach do *thigh* Lidia : agus an uair a chunnaic iad na bràithre, thug iad comhfurtachd dhoibh, agus dh'imich iad rompa.

CAIB. XVII.

1 *Shearmonaich Pòl aig Tesalonica, 4 far an do chreid cuid agus an d'inn cuid eile geur-leamhuinn air.* 10 *Chuireadh e gu Berea, agus shearmonaich e an sin.* 13 *Rinneadh geur-leamhuinn air;* 15 *thàinig e gu baile na h-Aithne, agus shearmonaich e dhoibh an Dia bed.*

A NIS air dhoibh imeachd troimh Amphipolis, agus Apolonia, thàinig iad gu Tesalonica, far an robh sion-agog aig na h-Iudhaich :

2 Agus mar bu ghnàth le Pòl, chaidh e steach d'an ionnsuidh, agus air tri làithibh sàbaid reusonaich² e riu as na sgríobtuiribh,

3 'Gam fosgladh agus a' dearbhadh gu'm b'éigin do Chriosd fulang, agus éirigh a ris o na marbhaibh : agus gur e an t-Iosa so a ta mise

¹ *saorar, slànnichear.*

² *thagair.*

GNIOMHARA XVII.

a' searmonachadh dhuibh,
Criod.

4 Agus chreid cuid diubh,
agus lean iad ri Pòl agus ri
Silas: agus do na Greugaich
chràbhach buidheann mhòr,
agus do na mnaibh inbheach
aireamh nach bu bheag.

5 Ach air do na h-Iudhaich
mi-chreideach bhi air am
brosnuchadh le tnùth¹, ghabh
iad d'an ionnsuidh droch
dhaoine àraidih do na corr-
aibh-margaidh², agus air tion-
al cuideachd móire dhiubh,
chuir iad am baile uile thar a
chéile, agus chuairtich iad
tigh Iasoin, agus dh'iarr iad
an toirt a mach chum an t-
sluagh.

6 Agus an uair nach d'-
fhuair siad iad, tharruing iad
Iason, agus bràithrean àr-
aidh chum uachdaran a'
bhaile, ag éigheach, Tha na
daoine so a chuir an saoghal
bun os ceann, air teachd an
so mar an ceudna;

7 D'an d'thug Iason aoidh-
eachd: agus a ta iad so uile
a' cur an aghaidh orduigh
Cheasair, ag ràdh, Gu bheil
righ eile ann, *eadhon* Iosa.

6 Agus chuir iad buaireas³
fo'n t-sluagh, agus fo uachd-
arain a' bhaile, 'nuair a chual
iad na nithe so.

9 Agus an uair a ghabh iad
urras⁴ o Iason, agus o chàch,
leig iad uatha iad.

10 Agus air ball chuir na
bràithre Pòl agus Silas san
oidhche gu Berea: agus air
teachd dhoibh-san *an sin*,
chaidh iad a steach do shion-
agog nan Iudhach.

11 Bha iad sin ni b'uaisle

na muinntir Thesalonica, oir
ghabh iad am focal d'an
ionnsuidh leis an uile thog-
radh, a' rannsachadh nan
sgriobtuir gach aon là, *a dh'-*
fheuchainn an robh na nithe
sin mar so.

12 Uime sin chreid mòran
diubh; agus mar an ceudna
do mhnaibh uaisle do na
Greugaich, agus do fhearaibh
aireamh nach bu bheag.

13 Ach an uair a thuig na
h-Iudhaich o Thesalonica
gu'n do shearmonaicheadh
focal Dé le Pòl am Berea,
thàinig iad an sin mar an
ceudua, a' brosnuchadh an
t-sluagh.

14 An sin air ball chuir na
bràithrean uatha Pòl, chum
gu'n rachadh e mar gu b'ann
chum na mara: ach dh'han
Silas agus Timoteus an sin
fathast.

15 Agus threòraich luchd-
coimheadachd Phòil e gu
buile na h-Aithne⁵: agus air
faghail àithne dhoibh gu Silas
agus Timoteus, iad a theachd
d'a ionnsuidh-san mar bu
luaithe, dh'imich iad rompa.

16 A nis am feadh a bha
Pòl a' feitheamh riu san
Aithne, bha a spiorad air a
bhrosnuchadh⁶ ann, do bhrigh
gu'm fac e am baile làn
iodhol-aoraidh.

17 Air an aobhar sin rinn e
deasboireachd ris na h-Iudh-
aich, agus ris na daoinibh
cràbhach anns an t-sionagog,
agus air a' mhargadh gach là
riu-san a thachair air.

18 An sin thug feallsan-
aich⁷ àraidih do na h-Epicur-
aich, agus do na Stoicich,

¹ *farmad, end.*

² *dō'n ghràisg.*

³ *tuaiggne, gluasachd.*

⁴ *daingneachadh.*

257

⁵ *Athens, Sasg.*

⁶ *bhnaireadh.*

⁷ *daoinne foghlaimita, eagnuidhean.*

GNIOMHARA XVII.

aghaidh air ; agus thubhairt
cuid, Ciod a b'aill leis an
fhear bhith-bhriathrach so a
ràdh ? thubhairt cuid eile, Is
cosmhuil gu bheil e a' searm-
onachadh dhée coimheach ;
do bhrigh gu'n do shearmon-
aich e dhoibh Iosa, agus an
aiseirigh.

19 Agus rug iad air, agus
thug iad leo e gu Areopagus,
ag ràdh, Am feud sinn fios
fhaotainn ciod e an teagast
nuadh¹ so, a labhrar leat ?

20 Oir a ta thu toirt nithe
àraidh neo-ghnàthach chum
ar cluasan : b'aill leinn, uime
sin, fios fhaotainn ciod is ciall
doibh sin.

21 (Oir cha do chaith
muinnitir na h-Aithne uile
agus a' choigrich a bha air
chuairt 'nam measg, an ùine
ri ni air bith eile, ach ri inns-
eadh, no ri cluinnitinn noimh-
eachd éigin.)

22 An sin air seasamh do
Phòl am meadhon Areopag-
uis, thubhairt e, A mhuinnitir
na h-Aithne, tha mi faicinn
gu bheil sibh anns na h-uile
nithibh cràbhach thar tomh-
as :

23 Oir air dhomh bhi dol
seachad, agus ag amharc air
bhur nithibh naomha, fhuair
mi altair air an robh an
sgriobhadh so, DO'N DIA
NEO-AITHNICHTE. Uime
sin esan d'am bheil sibh a'
deanamh aoraidh gu'n eòlas
agaibh air, is e a ta mise a'
searmonachadh dhuibh.

24 An Dia a rinn an
saoghal, agus na h-uile nithe
a ta ann, do bhrigh gur e féin
Tighearna nèimh agus na
talmhainn, cha'n 'eil e gabh-

ail còmhnuidh ann an teamp-
luibh làmh-dheanta :

25 Ni mò a bheirear aoradh
dha le làmhaibh dhaoine, mar
gu'm biodh uireasbhuidh ni
sam bith air ; oir is e féin a ta
toirt do na h-uile beatha, agus
anail, agus nan uiie nithe :

26 Agus rinn e dh'aon
fhuil uile chinnich dhaoine,
chum iad a ghabhail còmh-
nuidh air aghaidh na talmh-
ainn uile, agus shonraich²
e na h-amanna roimh-ord-
uichte, agus criochan an
àite-còmhnuidh ;

27 Chum gu'n iarradh iad
an Tighearn, a dh'fheuchainn
an tarladh dhoibh, le mùn-
rannsachadh, gu'm faigheadh
iad e, ged nach 'eil e fada o
gach aon againn :

28 Oir annsan tha sinn
beò, agus a' gluasad, agus
tha ar bith againn ; mar
a thubhairt mar an ceudna
dream àraidh do 'ur bàrdaibh
féin, Oir is sinne fòs a ghin-
eal-san.

29 Uime sin do bhrigh gur
sinne gineal Dé, cha chòir
dhuinn a shaoilsinn gu bheil
an Diadhachd cosmhuil ri
h-òr, no ri h-airgiod, na ri
cloich, nithe a ghearradh³ le
h-ealadhain agus innleachd
dhaoine.

30 A nis air do Dhia amh-
arc thairis air aimsiribh an
aineolais so, tha e nis ag àith-
neadh do na h-uile anns gach
ait aithreachas a dheanamh :

31 Do bhrigh gu'n do
shuidhich e là anns an toir e
breth air an t-saoghal am
fìreantachd, tre'n duine sin a
dh'orduiche ; agus air so thug
e dearbhadh do na h-uile

¹ nomha.

² shuidhich.

³ a dhualadh, a ghràbhaladh.

GNIOMHARA XVIII.

dhaoinibh, le esan a thogail suas o na marbhaibh.

32 Agus an uair a chual iad mu aiseirigh nam marbh, rinn cuid diubh fanoid : ach thubhairt cuid eile, Eisdidh sinn riut a ris mu'n ni so.

33 Agus mar sin chaidh Pòl a mach as am meadhon.

34 Gidheadh, lean cuid do dhaoinibh ris, agus chreid iad. 'Nam measg so bha Dionisius an t-Areopagach, agus bean d'am b'ainm Damaris, agus dream eile maille riu.

CAIB. XVIII.

¹ Rinn Pòl obair le a lámhaibh scéin, agus shearmonaich e do na Ciunich ann an Corintus : 9 Thug an Tighearn misneach dha ann an taisbean : 12 chaidh a chasad an lúthair an uachdarain Ghali, ach leigeadh as e : 18 'na dhéigh sin, chaidh e o bhaile gu baile, agus neartaich e na deiscioibh, &c.

A N déigh nan nithe so, a dh'-fhág Pòl baile na h-Aithne, agus thàinig e gu Corintus ;

2 Agus fhuair e Iudhach àraidh d'am b'ainm Acuila, a rugadh am Pontus, air urtheachd as an Eadaitl, maille r'a mhnaoi Priscila, (a chionn gu'n d'orduich Claudius do na h-Iudhaich uile an Ròimh fhágail,) agus thàinig e d'an ionnsuidh.

3 Agus a chionn gu'n robh e a dh'aon cheird riu, dh'-fhan e maille riu, agus bha e ag obair, (oir bu cheird doibh bhi deanamh phàilliuna.)

4 Agus thagair ¹ e anns an t-sionagog gach aon là sàbaid, agus chuir e impidh air Iudhaich agus Greugaich.

5 Agus an uair a thàinig Silas agus Timoteus o Mha-

cedonia, bha Pòl air a theannadh 'na spiorad, agus rinn e fianuis do na h-Iudhaich, gu'm b'e losa an Criosd.

6 Agus an uair o chuir iad 'na aghaidh, agus a labhair iad toibheum, chrath e 'eudach, agus thubhairt e riu, Biodh bhur fuil air bhur ceann féin ; tha mise glan : á so suas théid mi chum nan Cinn-each.

7 Agus chaidh e as a sin, agus thàinig e gu tigh duine àraidh d'am b'ainm Iustus, a bha deanamh aoraidh do Dhia, agus aig an robh a thigh làimh ris an t-sionagog.

8 Agus chreid Crispus, prìomh ²-uachdaran na sionagoig anns an Tighearna, maille r'a theaghlaich uile : agus chreid mòran do na Corintianaich, air dhoibh éisdeachd ris, agus bhaisteadh iad.

9 An sin thubhairt an Tighearn ri Pòl ann an sealladh ³ san oidhche, Na biodh eagal ort, ach labhair, agus na bi a'd' thosd :

10 Oir a ta mise maille riut, agus cha toir duine sam bith ionnsuidh ort, chum do chron a dheanamh : oir a ta mòr-shluagh agam-sa anns a' bhaile so.

11 Agus dh'fhan e bliadhna agus sè miosan *an sin*, a' teagastg focail Dé'nam measg.

12 Agus an uair a bha Galio 'na uachdaran air Achaia, dh'éirich na h-Iudhaich a dh'aon inntinn an aghaidh Phòil, agus thug iad e gu caithir a' bhreitheanais,

13 Ag ràdh, Tha'n duine soa' comhairleachadh dhaoine

¹ reusonaich.

² àrd.

³ taisbean.

GNIOMHARA XVIII.

aoradh a dheanamh do Dhia an aghaidh an lagha.

14 Agus an uair a bha Pòl dol a dh'fhosgladh a bheoil, thubhairt Galio ris na h-Iudhaich, Nam b'eucoir no droch gniomh a bhiodh ann, O Iudhacha, bu reusonta gu'n giùlainn leibh :

15 Ach ma's ceisid a ta ann timchioll f'hocla agus ainmean, agus bhur lagha féin, amhaircibh féin air sin; oir cha'n àill leam-sa bhi m'bhreitheamh air an leithidibh sin do nithibh.

16 Agus dh'fhuadaich e iad o chaithir a' bhreitheanais.

17 An sin rug na Greug-aich uile air Sostenes, uachdar an nasionagoig, agus ghabh iad an làthair caithir a' bhreitheanais: agus cha do ghabh Galio suim do ni sam bith dhiubh sin.

18 Agus dh'han Pòl fathast ùine mhaith sa' bhaile sin, agus an sin an déigh a chead a ghabhail do na bràithribh, chaidh e air luing o sin gu Siria, agus maille ris-san Priscila agus Acuila; an déigh a cheann a bhearradh¹ ann an Cenchrea: oir bha bòid air.

19 Agus thàinig e gu h-Ephesus, agus dh'fhàg e iadsan an sin: ach chaidh e féin a steach do'n t-sionagog. agus reusonaich e ris na h-Iudhaich.

20 Agus an uair a dh'iarr iad air fuireach maille riu ni b'fhaide, cha d'aontaich e:

21 Ach ghabh e a chead diubh, ag ràdh, Is éigin dhomh, air gach aon chor, an fhéill² so a ta teachd a

choimhead ann an Ierusalem: ach pillidh mi a rìs do 'ur n-ionnsuidh-sa, ma's toil le Dia. Agus sheòl e o Ephesus.

22 Agus thàinig e tìr aig Cesarea, agus air dha dol suas agus failt a chur air an eaglais, chaidh e sios gu Antioch.

23 Agus an uair a dh'han e rè tamuill *an sin*, dh'imich e, agus chaidh e an ordugh³ troimh thìr Ghalatia uile agus Phrigia, a' neartachadh nan deisciobul uile.

24 Agus thàinig gu h-Ephesus Iudhach àraigd d'am b' ainn Apollos, a rugadh an Alecsandria, duine deas-bhriathrach, *agus cumhachdach* anns na sgriobtuiribh.

25 Bha'n duine so air a theagassg ann an slighe an Tighearn; agus air dha bhi dian⁴ 'na spiorad, labhair agus theagaisg e gu dìchiollach na nithe a bhuineadh do'n Tighearn, agus gun eòlas aige ach air baisteadh Eoin.

26 Agus thòisich e air labhairt gu dàna san t-sionagog. Agus air do Acuila agus do Phriscila a chluinn-tinn, ghabh iad d'an ionnsuidh e, agus mhìnich iad dha slighe Dhé ni bu choimhlionta.

27 Agus an uair bu mhiann leis dol gu Achaia, an déigh a chomhairleachadh, sgrìobh na bràithre chum nan deisciobul iad a ghabhail ris: neach, air dha teachd, a rinn còmhnhadh⁵ mor riu-san a chreid tre ghràs:

28 Oir le mòr-dhìchioll rinn e deasboireachd⁶ ris na h-Iudhaich gu follaiseach, a'

¹ o lomadh.   ² an shéasd.
³ an eagair.   ⁴ teth.

⁵ còghnadh, congnamh.
⁶ le mòr-sbairn thagair e.

GNIOMHARA XIX.

dearbhadh leis na sgríobtuir-ibh, gur e Iosa an Criod.

CAIB. XIX.

1 *Tha an Spiorad naomh air a thabhairt le làmhaibh Phòil.* 9 *Thug na h-Iudhaich tuibheum d'a theagasc, a bha air a dhuingneachadh le miortbhuitibh.* 13 *Bhuail-eadh na h-Iudhaich a bha cur spiorada fo gheasaibh leis an Diabhal.* 19 *Loisgeadh leabhairche druidheachd.*

AGUS tharladh, 'nuair a bha Apollos ann an Corintus, air do Phòl dol troimh na críocheibh uachdarach, gu'n d'fhainig e gu Ephesus. Agus air faotainn dheisciobul àraidh,

2 Thubhairt e riu, An d'fhuaire sibh an Spiorad naomh o chreid sibh? Agus thubhairt iadsan ris, Cha chuala sinn uiread as gu bheil Spiorad naomh ann.

3 Agus thubhairt e riu, Ciod ma seadh anns an do bhaisteadh sibh? Agus thubhairt iadsan, Am baisteadh Eoin.

4 An sin thubhairt Pòl, Bhaist Eoin gu deimhin le baisteadh an aithreachais, ag radh ris an t-sluagh, iadsan a chreidsinn anns an neach a bha gu teachd 'na dhéigh-san, sin r'a ràdh, ann an Iosa Criod.

5 Agus an uair a chual iad so, bhaisteadh iad ann an ainm an Tighearna Iosa.

6 Agus air do Phòl a làmh-an a chur orra, fhainig an Spiorad naomh orra; agus labhair iad le teangaibh, agus rinn iad fàidheadaireachd.

7 Agus bha ann uile tim-chioll dà fhear dheug.

8 Agus chaidh esan a

steach do'n t-sionagog, agus labhair e gu dàna rè thri miosan, a' deasboireachd agus a' comhairleachadh nan nithe a bhuineas do rioghachd Dhé.

9 Ach an uair a chruadh-aicheadh cuid, agus nach do chreid iad, ach a labhair iad olc mu'n t-sligh sin an làthair an t-sluagh, dh'fhàg e iad, agus sgar e na deisciobuil uatha, agus bha e gach là a' deasboireachd ann an sgoil neach àraidh *d'am b'ainm Tirannus.*

10 Agus rinneadh so rè dhà bhliadhna; air chor as gu'n cuala luchd-àiteachaидh na h-Asia uile, eadar Iudhaich agus Ghreugaich, focal an Tighearna Iosa.

11 Agus rinn Dia miortbhuilean nach bu bheag le làmhaibh Phòil:

12 Air chor as gu'n d'thugadh o 'chorp-san chum nan daoine tinne, neapaicinne no aprain, agus gu'n d'fhalbh an euslaintean uatha, agus gu deachaidh na droch spioraid a mach asda.

13 Agus ghabh dream àraidh do na h-Iudhaich, a bha 'gimeachd o àit gu h-àit, a' cur spiorada fo gheasaibh¹, os làimh ainm an Tighearna Iosa ainmeachadh os ceann na muinntir sin anns an robh droch spioraid, ag ràdh, Cuireamaid fo gheasaibh sibh tre Iosa a ta Pòl a' searmonachadh.

14 Agus bha aig Sceoba Iudhach àraidh, aon do na h-àrd-shagartaibh, seachdnar mhac a bha deanamh so.

15 Agus fhreagair an droch

---

¹ a' cur spiorada fo mhionnaibh,

a' tilgeadh a mach spiorada.

GNIOMHARA XIX.

spiorad, agus thubhairt e, Tha eòlas agam air Iosa, agus is aithne dhomh Pòl : ach cò sibhse ?

16 Agus leum an duine anns an robh an droch spiorad orra, agus air dha làmh an uachdar fhaotainn orra, thug e buaidh orra, air chor as gu'n do theich iad a mach as an tigh sin lomnochd agus reubta.

17 Agus fhuair na h-Iudh-aich uile agus mar an ceudna na Greugaich a bha thàmh ann an Ephesus fios air so ; agus thuit eagal orra uile, agus bha ainm an Tighearna Iosa air àrdachadh.

18 Agus thàinig mòran diubah-san a chreid, ag aid-eachadh, agus ag innseadh an gnìomhara.

19 Agus thug mòran diubah-san a bha gnàthachadh dhroch innleachda, an leabhraiche leo, agus loisg siad iad am fianuis nan uile : agus dh-àireamh iad an luach, agus fhuair iad e 'na leth - cheud mile *bonn* airgid.

20 Mar sin le cumhachd dh'fhàs agus bhuadhaich focal an Tighearn.

21 Agus an uair a choimh-lionadh na nithe so, chuir Pòl roimhe 'na spiorad, an déigh dha imeachd troimh Mhacedonia, agus Achaia, dol gu Jerusalem, ag ràdh, An déigh dhomh bhi an sin, is éigin domh an Roimh fhaicinn mar an ceudna.

22 Agus air dha dithis dhiubah-san a bha frithealadh dha, Timoteus, agus Erastus, a chur do Mhacedonia, dh'-

fhan e féin rè tamuill san Asia.

23 Agus dh'éirich mu'n àm sin iomairt¹ nach bu bheag mu thimchioll na slighe sin.

24 Oir bha ceard - airgid àraighe d'am b'ainm Demetrius *ann*, a bha deanamh theampull airgid² do Dhiana, agus a thug buannachd nach bu bheag do'n luchd-ceirde ;

25 Agus air dha iadsan a chruinneachadh an ceann a chéile, agus a' mhuinnitir eile a bha dh'aon cheird riu, thubhairt e, Fheara, tha fhios agaibh gur ann o'n cheird so a ta ar beartas³ againne :

26 Os bàrr, tha sibh a' faicinn agus a' cluinntinn gu bheil am Pòl so le 'chomh-airle air tionndadh air falbh sluaigh mhòir, cha 'n e a mhàin ann an Ephesus, ach cha mhòr⁴ san Asia uile, ag ràdh, Nach dee iad a nìtheart le làmhaibh :

27 Air chor as nach e mhàin gu bheil e'n cunnart gu'n deanar tair air ar ceird ; ach mar an ceudna gu cuirear teampull na ban-dé móire Diana an neo-phrìs, agus gu claoidear a mòrachd-sa, d'am bheil an Asia uile, agus an domhan a' deanamh aoraidh.

28 Agus an uair a chual iadsan *so*, lionadh le feirg iad, agus ghlaodh iad, ag ràdh, *Is* mòr Diana nan Ephesianach.

29 Agus bha am baile uile air a lionadh le mi-riaghait : Agus ruith iad a dh'aon toil chum àite - cruinnich an t-

¹ *buaireas.*
² *dealbh-theampull.*

³ *saibhreas.*
⁴ *air bheag nithe*

GNIOMHARA XX.

sluaigh, a' tarruing leo
Ghaiuis agus Aristarchuis
Macedonaich, luchd comh-
thuruis Phoil.

30 Agus an uair a b'aill le
Pòl dol a steach chum an t-
sluaigh, cha do leig na deis-
ciobuil leis.

31 Agus mar an ceudna
chuir cuid do uachdaranaibh
na h-Asia, a bha 'nan càird-
ibh dha, fios d'a ionnsuidh,
a' guidhe air nach rachadh
e gu àite-cruinnich an t-
sluaigh.

32 Ghlaodh uime sin cuid
diubh aon ni, agus cuid ni
eile: oir bha an coimhthional
troimh a chéile, agus cha
robh fios aig a' chuid bu mhò
c'ar son a thàinig iad cuid-
eachd.

33 Agus tharruing iad a
mach Alecsander as an t-
sluagh, air bhi do na h-Iudh-
aich 'ga iomain rompa. A-
gus sméid Alecsander le
'laimh, agus b'aill leis a
leithsgeul a ghabhail ris an
t-sluagh.

34 Ach an uair a thuig iad
gu'm b' Iudhach e, rinneadh
árd-iolach leo uile mu thim-
chiollùine dhà uair, a' glaodh-
aich, Is mòr Diana nan Eph-
esianach.

35 Agus an uair a chiùin-
ich an cléireach¹ an sluagh,
thubhai:t e, Fheara Ephesuis,
cò an duine aig nach 'eil fios
gu bheil baile² nan Ephesian-
ach a' deanamh aoïaidh do'n
bhan-dia mhòir Diana, agus
do'n dealbh a thuit a nuas o
Iupiter?

36 Air an aobhar sin do
bhrìgh nach fheudar cur an

aghaidh nan nithe so, is còir
dhuibhse bhi ciùin, agus gun
ni sam bith a dheanamh gu
h-obann.

37 Oir thug sibh an so na
daoine so, ged nach 'eil iad
a' creachadh theampull, no a
toirt toibheim d'ar ban-dia.

38 Uime sin ma ta aig
Demetrius agus aig an luchd-
ceird a ta maille ris, cùis an
aghaidh neach air bith, tha'n
lagh réidh dhoibh, agus tha
uachdarain ann; agradh iad
a chéile.

39 Ach ma ta ceisd sam
bith agaibh mu nithibh eile,
réitichear sin ann an coimh-
thional dligheach.

40 Oir tha sinn an cunnart
bhi air ar n-agairt air son
ceannaire air an la'n diugh,
do bhrìgh nach 'eil cùis sam
bith againn a dh'fheudas sinn
a thoirt seachad mar aobhar
a' chruinneachaидh so.

41 Agus air dha so a ràdh,
sgaoil e an coimhthional.

CAIB. XX.

1 Chaidh Pòl do Mhacedonia: 7 shritheil e suipeir an Tighearn, agus shearmonaich e. 9 Air do Eutichus tuiteam slos an cruth mairbh, thogadh suas bed e. 17 Aig Miletus ghairm Pòl seanairean na h-eaglais an ceann a chéile, agus dh'innis e dhoibh ciod a bha gu tachairt dha féin, &c.

A G U S an déigh do'n
chomh-ghàir³ sgur, ghairm
Pòl na deisciobuil d'a ionn-
suidh, agus air dha a chead
ghabhall diubh⁴, thriall e gu
dol do Mhacedonia.

2 Agus air dha dol troimh
na criochaibh sin, agus mòr-
earail a dheanamh orra,
thàinig e do'n Ghréig;

¹ Cléireach-sgrìobhaidh 'a bhaile.

² caithir.

263

³ bhuaireat.
⁴ an gloeadh 'na uchd.

3 Agus dh'fhàin e *an sin* tri mìosan: agus an uair a bha na h-Iudhaich ri feall-fholach¹ air a shon, agus e air ti² dol air luing do Shiria, chuir e roimhe pilltinn troimh Mhacedonia.

4 Agus chaidh 'na chuid-eachd gu h-Asia, Sopater o Bhorea; agus do mhuinntir Thesalonica, Aristarchus agus Secundus; agus Gaius o Dherbe, àgus Timotheus; agus do mhuinntir na h-Asia, Tichicus agus Trophimus.

5 Air dhoibh soimeachd romhain-ne dh'fheith iad ruinn ann an Troas.

6 Agus sheòl sinn o Philipi, an déigh làithean an arain neo-ghoirtichte, agus thainig sinn d'an ionnsuidh-san gu Troas ann an cùig làithibh, far an d'fhan sinn seachduin.

7 Agus an ceud *là* do'n t-seachduin, air do na deisciobluibh cruinneachadh an ceann a chéile a bhriseadh arain, shearmonaich Pòl doibh, agus a rùn air³ imeachd uatha air an *là* màireach, agus lean e air labhairt gu meadh-on-oidhche.

8 Agus bha mòran lòchran anns an t-seòmar uachdarach, far an robh iad cruinn.

9 Agus bha organach àraidh d'am b'ainm Eutichus 'na shuidhe ann an uinneig, air tuiteam gu trom 'na chodal: agus air do Phòl bhi rè fad a' searmonachadh, shàruich-eadh leis a' chodal e, agus thuit e sìos o'n treas lobhta, agus thogadh marbh e.

10 Agus chaidh Pòl sìos,

agus thuit e air, agus air dha a ghlacadh 'na uchd, thubhairt e, Na biodh trioblaid⁴ oirbh; oir a ta 'anam ann.

11 Agus air dol suas da a ris, bhris e aran agus dh'ith e, agus labhair e riu rè ùine fhada, eadhon gu teachd na maidne, agus mar sin dh'fhalbh e.

12 Agus thug iad leo an t-òganach agus e beò, agus rinn iad gairdeachas nach bu bheag.

13 Agus air dhuinne imeachd air thoiseach chum na luinge, sheòl sinn gu Asos, fa rùn Pòl a ghabhail a steach an sin: oir is ann mar sin a dh'orduich è, a cur roimhe gu'n imicheadh e féin d'a chois.

14 Agus an uair a choinnich e sinn aig Asos, ghabh sinn a steach, agus thàinig sinn gu Mitilene.

15 Agus air seòladh dhuinn as a sin, thàinig sinn air *an là* màireach fa chomhair Chios; agus air an *là* 'na dhéigh sin thàinig sinn gu Samos, agus dh'fhan sinn aig Trogillium; agus air an *là* b'fhasge thàinig sinn gu Miletus.

16 Oir chuir Pòl roimhe seòladh seach Ephesus, chum nach tarladh dha moille a dheanamh anns an Asia: oir rinn e cabhag⁵, chum nam feudadh e, bhi ann an Ierusalem air *là* na Cuingeis.

17 Agus chuir e fios o Mhiletus gu h-Ephesus, agus ghairm e d'a ionnsuidh seanairean na h-eaglais.

18 Agus an uair a thàinig

¹ a' luidhe am folach, am plaid.
² a rùn air.   ³ air bhi fuidhe.

⁴ buaireas.
⁵ bha deisir air.

GNIOMHARA XX.

iad d'a ionnsuidh, thubhairt e riu, Tha fhios agaibh, cionnus a bha mi 'nur measg anns an uile aimsir, o'n cheud là a thàinig mi do'n Asia.

19 A' deanamh seirbhis do'n Tighearn leis gach uile irioslachd inntinn, agus maille ri mòran dheur, agus dheuchainnean, a thachair dhomh le ceilg nan Iudhach.

20 Agus cionnus nach do ghléidh mi ni sam bith am folach a bha feumail dhuibh, gun a nochdadadh dhuibh, agus gun sibhse a theagast am follais, agus o thigh gu tigh,

21 A' deanamh fianuis araon do na h-Iudhaich, agus do na Greugaich, mu aithreachas a thaobh Dhé, agus mu chreidimh a thaobh ar Tighearna Iosa Criod.

22 Agus a nis feuch, a ta mi dol gu Ierusalem ceangailte sau Spiorad, gun fhios agam ciod iad na nithe a tharlas dhomh an sin;

23 Ach a mháin gu bheil an Spiorad naomh a' deanamh fianuis anns gach baile, ag ràdh, Gu bheil geimhlichean agus trioblaidean¹ a' feith-eamh orm.

24 Ach cha 'n eil suim agam do ni air bith, ni mò tha mi a' measadh m'anama féin luachmhor dhomh, chum gu crìochnaich mi mo thurus² le h-aoibhneas, agus gu coimh-lion mi a' mhinistreileachd a fhuair mi o'n Tighearn Iosa, a dheanamh fianuis do shoisgeul gràis Dhé.

25 Agus a nis feuch, a ta fhios agam nach faic sibhse uile, measg an d'imich mise

a' searmonachadh rioghachd Dhé, mo ghnùis ni's mó.

26 Uime sin a ta mi a' deanamh fianuis duibh³ air an là'n diugh, gu bheil mise glan o shuil nan uile.

27 Oir cha do sheachainn mi uile chomhairle Dhé fhoill-seachadh dhuibh.

28 Air an aobhar sin thug-aibh aire dhuibh féin, agus do'n treud uile, air au d'rinn an Spiorad naomh luchd-coimhead⁴ dhibh, a bheathachadh eaglais Dhé⁵, a cheann-aich e le 'fhuil féin.

29 Oir a ta fhios agam-sa air so, an déigh m' imeachd-sa gu'n tig madaidh-allaidh gharga 'nur measg, nach caomhain an treud.

30 Agus éiridh daoine dhibh féin, a labhras nithe fiara, chum deisciobuil a tharruing 'nan déigh 'féin.

31 Uime sin deanaibh faire, a' cuimhneachadh nach do sguir mise rè thri bliadhna, a chomhairleachadh gach aon agaibh a là agus a dh'oidhche le deuraibh.

32 Agus a nis, a bhràithre, earbam sibh ri Dia, agus ri focal a ghràis, a ta comasach air bhur togail suas, agus oighreachd a thoirt duibh am measg na muinntir sin uile a ta air an naomhachadh.

33 Cha do shanntaich mi airgiod, no òr, no eudach duine sam bith.

34 Seadh, is aithne dhuibh féin, gu'n do fhritheil na làmh-an so do m' uireasbhuidh féin, agus do'n mhuinntir sin a bha maille rium.

35 Nochd mi na h-uile nithe

¹ àmlichair.   ² thriall, chùrsa.
³ gabham sibhse mar shianuisibh.

⁴ easbuigean.
⁵ eaglais an Tighearna.

GNIOMHARA XXI.

dhuibh, gur ann le saoith-reachadh mar so is còir dhuibh còmhnaidh a dheanamh riusan a ta anmhunn¹; agus focail an Tighearna Iosa a chuimhneachadh, mar a thubhairt e, *Tha e ni's beann-aichte ni a thoirt na ghabhail.*

36 Agus air dha na briathra so a radh, leig se e féin air a ghlùinibh, agus rinn e urnuigh maille riu uile.

37 Agus ghuil iad uile gu goirt, agus thuit iad air muineal Phòil, agus phòg iad e,

38 Air dhoibh bhi gu hàraidh brònach air son nam briathra so a thubhairt e, Nach faiceadh iad a ghnùisan ni's mò. Agus thug iad coimheadachd dha chum na luinge.

CAIB. XXI.

1 *Cha gabbadh Pòl comhairleachadh o dhòl gu Ierusalem.* 8 *Mu Philip an soisgeulaiche, agus a cheathair nighean a bha 'nam ban-fhdidhibus.*

17 *Thàinig Pòl gu Ierusalem, 27 far an robh e air a għlaċadha agus an cunnart mòr.* 31 *Theas-airgeadha leis an ārd-chaipin.*

AGUS air dhuinn dealach-adh riu-san, sheòl sinn romhainn, agus thàinig sinn gu dìreach gu Coos, agus air an là màireach gu Rodos, agus as a sin gu Patara :

2 Agus air dhuinn long fhaotainn a bha a' gabhail thairis gu Phenicia, chaiddh sinn air bord, agus sheòl sinn romhainn.

3 Agus air dhuinn teachd an sealladh Chipruis, agus fħàgail air an lāimh chlì, sheòl sinn gu Siria, agus thàinig sinn tir aig Tirus : oir is ann an sin a bha an long gus a luchd a chur a mach.

4 Agus air dhuinn deisciobuil fhaotainn, dh'fhan sinn an sin seachd làithean : muinntir a thubhairt ri Pòl tre'n Spiorad, gun e dhol suas gu Ierusalem.

5 Agus an uair a chrìoch-naicheadh na làithean sin, chaiddh sinn a mach, agus thriall sinn romhainn ; agus thàinig iadsan uile maille ri mnaibh agus ri cloinn 'nar cuideachd, a mach as a' bhaile : agus chaidh sinn air ar glùinibh air an tràigh, agus rinn sinn urnuigh.

6 Agus an déigh dhuinn air cead a ghabhail d'a chéile, chaiddh sinn do'n luing ; agus phill iadsan d'an tighibh féin.

7 Agus an uair a chrìoch-naich sinn ar turus² o Thirus, thàinig sinn gu Ptolemais, agus chuir sinn failte air na braithribh, agus dh'fhan sinn aon là maille riu

8 Agus air an là màireach, air dhuinne, a bha do chuid-eachd Phòil, imeachd, thàinig sinn gu Cesarea ; agus chaiddh sinn a steach do thigh Philip an t-soisgeulaiche, (a bha do'n t-seachdnar,) agus dh'fhan sinn aige.

9 Agus bha ceathrar nigh-ean aige-san, òighean, a bha ri fàidheadaireachd.

10 Agus ag fantuinn duinn mòran do làithibh *an sin*, thàinig a nuas o Iudea fàidh àraidh, d'am b'ainm Agabus.

11 Agus an uair a thàinig e d'ar n-ionnsuidh-ne, għabbi e crios Phòil, agus cheangail e a lāmhan agus a chosan féin, agus thubhairt e, Mar so tha an Spiorad naomh ag ràdh, Is ann mar so a cheanglas na

¹ lag.

266

² triall, taisdeal, cursa.

GNIOMHARA XXI.

n-Iudhaich ann an Ierusalem an duine d'am buin an crios so, agus bheir iad thairis e do làmhaibh nan Cinneach.

12 Agus an uair a chuala sinne na nithe so, ghuidh sinn féin agus muinntir an àite air, gun e dhol suas gu Ierusalem.

13 An sin fhreagair Pòl, Ciod is ciall duibh a' gul, agus a' briseadh mo chridhe ? oir a ta mise ullamh cha'n e a mhàin gu bhi air mo cheangal, ach eadhon gu bàsachadh ann an Ierusalem air son ainme an Tighearna Iosa.

14 Agus an uair nach gabhadh e comhairle, sguir sinne, ag radh, Deanar toil an Tighearna.

15 Agus an déigh nan làithean so, air dhuinn bhi ullamh¹, chaidh sinn suas gu Ierusalem.

16 Agus chaidh mar an ceudna maille ruinn *cuid* do na deisciobluibh o Chesarea, a' toirt leo Mhnasoin o Chiprus, seann deisciobul àraidh, aig an robh sinn gu bhi air aoidheachd.

17 Agus an uair a thàinig sinn gu Ierusalem, ghabh na bràithre ruinn gu subhach.

18 Agus air an ath *là*, chaidh Pòl maille ruinne dh-ionnsuidh Sheumais; agus bha na seanairean uile a làthair.

19 Agus air dhàsan fàilte chur orra, chuir e'n céill doibh fa leth na nithe a rinn Dia le 'mhinistreileachd-san am measg nan Cinneach.

20 Agus an uair à chual iadsan so, thug iad glòir do'n

Tighearn², agus thubhaint iad ris-san, Tha thu faicinn, a bhràthair, cia lion mìle do na h-Iudhaich a ta creidsinn ; agus tha iad uile ro eudmhor mu'n lagh.

21 Agus chual iad umadsa, gu bheil thu teagastg do na h-Iudhaich uile a ta measg nan Cinneach, Maois a thréigsinn, ag ràdh *riu*, Nach coir dhoibh *an clann a thimchioll-ghearradh*, no gluasad a réir nan gnàth³.

22 Ciod uime sin *a nithean?* Gun teagamh, is éigin do'n t-sluagh cruinneachadh : oir cluinnidh iad gu'n d'thàinig thu.

23 Uime sin dean so a ta sinne ag ràdh riut : Tha ceathrar fhear maille ruinne, air am bheil bòid ;

24 Thoir⁴ iadsan leat, agus bi air do għlanadh maille *riu*, agus dean *costus*⁵ leo, chum gu bearr⁶ iad *an cinn* : agus gu'm bi fhios aig na h-uile nach 'eil ach neo-ni anns na chual iad mu d' thimchiolla, ach *gu* bheil thu féin mar an ceudna ag imeachd gu riaghailteach, agus a' coimhead an lagha.

25 Ach mu thimchioll nan Cinneach a chreid, sgrìobh sinne agus b'i ar breth, gun iad a ghleidheadh a h-aon do na nitibh sin, ach a mhàin iad féin a choimhead o nitibh a chaidh iobradh do iodh-olaibh, agus o fhuil, agus o ni tachdta, agus o striopachas.

26 An sin ghabh Pòl na daoine ; agus air an là màireach air dha bhi air a għlan-

¹ *thog sinn ar n-airneis, agus, &c.*

² *do Dhia.*

³ *a réir gnàthanna [an lagha.]*

267

⁴ *Beir.*

⁵ *caitheamh, cosgus.*

⁶ *lom.*

GNIOMHARA XXI.

adh maille riu, chaidh e steach do'n teampull, a' foillseachadh coimhlionaidd làithean a' ghlanaidh, gus an tugtadh tabhartas air son gach aon aca.

27 Agus an uair a bha na seachd làithean air bheag nithe¹ air an coimhlionadh, air do na h-Iudhaich o'n Asia esan fhaicinn san teampull, bhrosnuich iad am pobull uile, agus chuir iad làmh ann,

28 Ag éigheach, Fheara Israeil, cuidichibh: is e so an duine a ta teagastg nan uile dhaoine anns gach àit an aghaidh a' phobuill, agus an lagha, agus an àite so: agus os barr, thug e steach Greugaich do'n teampull, agus shalaich e'n t-ionad naomh so.

29 (Oir chunnaic iad Trophimus an t-Ephesianach roimhe sin anns a' bhaile maille ris, agus shaoil iad gu'n d'thug Pòl a steach do'n teampull e.)

30 Agus ghluaiseadh am baile gu h-iomlan, agus ruith an sluagh cuideachd: agus air dhoibh breith air Pòl, tharruing iad a mach as an teampull e: agus air ball dhùineadh na dorsa.

31 Agus an uair a b'aill leò a mharbhadh, chaidh seula dh'ionnsuidh àrd-cheannaind na cuideachd, gu'n robh Ierusalem uile thar a cheile²:

32 Neach air ball a thug leis saighdearan, agus ceannardan-cheud, agus a ruith sios d'an ionnsuidh: Agus an uair a chunnaic iadsan an

t-àrd - cheannard agus na saighdearan, sguir iad do bhualadh Phòil.

33 An sin thàinig an t-àrd - cheannard am fagus agus rug e air, agus dh'aithn e a cheangal le dà shlabhraidih; agus dh'friosraich e, Cò e, agus ciod a rinn e.

34 Agus ghlaodh aon chuid am measg an t-sluaign aon ni, agus cuid eile ni eile: agus an uair nach robh e an comas da cinnteachd *na cuise* a thuigsinn air son na h-àrd-bhruidhne, dh'orduich e esan a thoirt do'n chaisteal.

35 Agus an uair a thàinig e chum na staidhreach, tharladh gu'n do ghiùlaineadh e leis na saighdearaibh, air son foireigin an t-sluaign.

36 Oir lean am mòr-shluagh e, a' glaodhaich, Beir uainn e.

37 Agus an uair a bha Pòl gu bhi air a thoirt a steach do'n chaisteal, thubhairt e ris an àrd - cheannard, An cead domh-sa ni a labhairt riut? agus thubhairt esan, An labhairt thu Gréigis?

38 Nach tusa an t-Eiphit each sin a thog ceannaire roimh na làithibh so, agus a thug leat do'n fhàsach ceithir mìle fear a bha 'nan luchdmortaidd?

39 Ach thubhairt Pòl, Is duine mise a tha a'm' Iudhach gun amharus o Tharsus, saor-dhuine do bhaile ro inbheach ann an Cilicia: agus guidh-eam ort, thoir cead domh labhairt ris an t-sluagh.

40 Agus an uair a thug e cead da, Air do Phòl seasamh air an staidhir, smèid e le 'laimh air an t-sluagh, ag iarraidh éisdeachd: agus air

¹ cua mhòr.

² fo bhuaireas.

GNIOMHARA XXII.

fantuinn ro thosdach dhoibhsan, labhair e riu sa' chànan Eabhruidhich, ag radh.

CAIB. XXII.

¹ Chuir Pòl gu paitt an cùill cionnus a dh'iompaicheadh e chum a' chreidimh, ¹⁷ agus a ghairmeadh e chum na h-abstolachd, ²² Nuair a dh'ainnich e na Cinnich, theg am pobull aon ghàir ris: ²⁴ Bha e gu bhi air a sgiùrsadh; ²⁵ ach air dha a chòir-shaorsa mar Romh-anach agaist, leigeadh as e.

FHEARA, a bhràithre, agus aithriche, éisdibh-sa ri m' dhòn-chainnt¹ ribh a nis:

2 (Agus an uair a chual iadsan gu'n do labhair e riu sa' chànan Eabhruidhich, bu mhòid a thosd iad: agus thubhaint esan,)

3 Is Iudhach mise da rìreadh, a rugadh ann an Tarsus na Cilicia, ach a dh'oileadh² sa' bhaile so, aig cosaiibh Ghàmalieil, agus a theagaisgeadh gu coimhlionta a réir gnàtha lagha nan aithriche, agus bha mi eudmhor a thaobh Dhé, mar a ta sibhse uile an diugh.

4 Agus rinn mi geur-leanmuinn gu bàs air an t-slìgh so, a' ceangal fhear agus bhan, agus 'gan tarruing gu priosan:

5 Mar a ni an t-àrd-shagart mar an ceudna fianuis dhomh, agus còmhairle nan seanairean uile; o'n d'fhuair mise mar an ceudna litriche chum nam bràithre, agus chaidh mi gu Damascus, chum an dream a bha'n sin a thoirt ceangailte gu Ierusalem, chum gu deantadh peanas orra.

6 Agus tharladh, air dhomh bhi 'gimeachd, agus a' druideadh ri Damascus mu

mheadhon-là, gu'n do dhealaich gu h-obann o néamh solus mòr mu'n cuairt orm.

7 Agus thuit mi air an talamh, agus chuala mi guth ag ràdh, A Shauil, a Shauil, c'ar son a ta thu 'gam gheur-leanmuinn-sa?

8 Agus fhreagair mise, Cò thu, a Thighearn? Agus thubhaint e rium, is mise Iosa o Nasaret, air am bheil thusa a' deanamh geur-leanmuinn.

9 Agus chunnaic na daoine a bha maille rium an solus gu deimhin, agus ghabh iad eagal; ach cha chual iad guth an ti a labhair rium-sa.

10 Agus thubhaint mise, Ciòd a ni mi, a Thighearn? Agus thubhaint an Tighearn rium, Eirich, agus imich gu Damascus, agus an sin labhrar riut mu thimchioll nan nithe sin uile a dh'orduicheadh dhuitse a dheanamh.

11 Agus an uair nach bu leit dhomh tre ghlòir an tsoluis sin, air dhomh bhi air mo threòrachadh air làimh leo-san a bha maille rium, thàinig mi gu Damascus.

12 Agus air do dhuine àraighe d'am b'ainm Ananias, a bha cràbhach a réir an lagha, agus air an robh deadh theisteas aig na h-Iudhaich uile a bha chòmhnuidh an sin,

13 Teachd a m' ionnsuidh, agus seasamh làimh rium, thubhaint e rium, A Shauil a bhràthair, faigh do radbare. Agus air an uair sin féin dh'amhaire mi suas air.

14 Agus thubhaint esan,

¹ mo leithsgeul.

² thogadh suas.

GNIOMHARA XXII.

Thagh Dia ar n-aithriche roinnt-làimh thusa, chum gu'n gabhadh tu eòlas air a thoil, agus gu'm faiceadh tu an t-Aon cothromach sin, agus gu'n cluinneadh tu guth as a bheul.

15 Oir bithidh tu a'd' fhanuis aige chum nan uile dhaoine, air na nithibh a chunnaic agus a chuala tu.

16 Agus a nis c'ar son a ta thu a' deanamh moille? Eirich, agus bi air do bhaisteadh, agus ionnlaid uait do pheacanna, a' gairm air ainm an Tighearn.

17 Agus tharladh, 'nuair a phill mise gu Ierusalem, agus a bha mi a' deanamh urnuigh san teampull, gu'n deachaidh mi ann an neul,

18 Agus gu'm faca mi esan ag ràdh rium, Dean deifir, agus imich gu grad á Ierusalem; oir cha ghabh iad ri d' theisteas mu m' thimchiolla.

19 Agus thubhairt mise, A Thighearn, tha fhios aca gu robh mise a' tilgeadh am priosan, agus a' sgiùrsadh anus gach sionagog iadsan a chreid annad-sa:

20 Agus an uair a dhòirt-eadh fuil do mhairtirich¹ Stephain, bha mise mar an ceudna a'm' sheasamh a làth-air, agus ag aontachadh leis a mharbhadh, agus a' coimhead eudaich na muinntir a mharbh e.

21 Agus thubhairt e rium, Imich: oir cuiridh mise thu am fad chum nan Cinneach.

22 Agus dh'éisd iad ris gus an fhocal so, agus thog iad an sin an guth gu h-àrd, ag

ràdh, Beir o'n talamh a leithid so do dhuine; oir cha choir e bhi beò.

23 Agus an uair a bha iadsan ag éigheach agus a' tilgeadh dhiubh an eudaich, agus a' tilgeadh luathre san athar²,

24 Dh'aithn an t-àrd-cheannard esan a thoirt do'n chaisteal ag orduchadh a cheasnachadh le a sgiùrsadh; chum gu faigheadh e fios ciod i a' choire mu'n robh iad a' glaodhaich mar sin 'na aghaidh.

25 Agus an uair a bha iad 'ga cheangal le iallaibh, thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud a sheas a làth-air, Am bheil e ceaduichte dhuibhse duine a ta 'na Romhanach a sgiùrsadh, agus gun e air a dhìeadh?

26 Agus an uair a chual an ceannard-ceud so, dh'imich e agus dh'innis e do'n àrd-cheannard, ag ràdh, Thoir fa'near ciod a ni thu; oir is Romhanach an duine so.

27 An sin thàinig an t-àrd-cheannard d'a ionnsuidh, agus thubhairt e ris, Innis domh-sa, an Romanach thu? Agus thubhairt esan, Is mi.

28 Agus fhreagair an t-àrd-cheannard, Is mòr an t-suim air an do cheannaich mise an t-saorsa so. Agus thubhairt Pòl, Ach rugadh mise saor.

29 An sin dh'imich iadsan uaith air ball a bha gus a cheasnachadh: agus ghabh an t-àrd-cheannard mar an ceudna eagal 'nuair a thuig e gu'm bu Romhanach e, agus a chionn gu'n do cheangail se e.

¹ t' fhanuis-sa.

² aidhear.

GNIOMHARA XXIII.

30 Agus air an *la maireach*, air dha bhi togarrach air fios cinnteach fhaotainn ciod i a' choire a bha na h-Iudhaich a' cur as a leth, dh'fhuasgail se e o a chuibhreachaibh, agus dh'aithn e do na h-àrd-shagartreibh agus d'an comhairle uile teachd a làthair, agus air dha Pòl a thoirt sìos, chuir e 'nam fianuis e.

CAIB. XXIII.

¹ *Thagair Pòl a chuis.* ² *Dh'orduich Ananias a bhualadh* ⁷ *Cionsachadh am measg a luchd-casaid.* ¹¹ *Thug Dia misneach oha.* ¹⁴ *Nochadh seall nan Iudhach an aghaidh Phòil do'n àrd-cheannard.* ²³ *Chuir se e gu Leilics an t-uachdar-an.*

A GUS air dearcadh do Phòl air a' chomhairle, thubhairte, Fheara agus a bhràithre, anns an uile dheadh choguis chaith mise mo bheatha a thaobh Dhé gus an là'n diugh.

2 Agus dh'aithn an t-àrd-shagart Ananias dhoibh-san a bha 'nan seasamh làimh ris, a bhualadh air a bheul.

3 An sin thubhairt Pòl ris, Buailidh Dia thusa, a bhalla ghealaichte: oir am bheil thusa a'd' shuidhe a thoirt breth ormsa a réir an lagha, agus an aghaidh an lagha ag orduchadh mo bhualadh?

4 Agus thubhairt iadsan a sheas làimh ris, Am bheil thusa a' toirt ana-cainnt¹ do àrd-shagart Dhé?

5 An sin thubhairt Pòl, Cha robh fhios agam², a bhràithre, gu'm b'e an t-àrd-shagart e: oir a ta e sgriobhta, Na labhair olc mu uachdaran do phobuill.

6 Ach an uair a thuig Pòl, gu robh cuid diubh 'nan Sa-

dusaich, agus a' chuid eile 'nam Phairisich, ghlaodh e anns a' chomhairle, Fheara agusa bhràithre, is Phairiseach mise, mac Phairisich: is ann à leth dòchais agus aiseirigh nam marbh, a tha mi air mo thoirt am breitheanas.

7 Agus air dhasan so a labhairt, dh'éirich comhstri eadar na Phairisich: agus na Sadusaich: agus roinneadh an coimhthional *an aghaidh a chéile*.

8 Oir tha na Sadusaich ag ràdh nach 'eil aiseirigh, no aingeal, no spiorad ann; ach a ta na Phairisich ag aideachadh gach aon diubh³.

9 Agus dh'éirich gàir⁴ mhòr: agus air seasamh suas do na sgrìobhaichibh a bha air taobh nam Phairiseach, chathaich iad 'nan aghaidh, ag ràdh, Cha'n 'eil sinne faotainn⁵ crion air bith san duine so: ach ma labhair spiorad no aingeal ris, na cogamaid an aghaidh Dhé.

10 Agus an uair a dh'éirich connsachadh mòr *eutorra*, air do'n àrd-cheannard bhi fo eagal gu'n rachadh Pòl a tharruing as a chéile leo, dh'aithn e do na saighdearaibh dol sìos, agus esan a thogail leis an làimh läidir as am meadhon, agus a thoirt do'n chaisteal.

11 Agus air an oidhche 'na dhéigh sin, sheas an Tighearn làimh ris, agus thubhairt e, Biadh misneach mhaith agad, a Phòil; oir mar a rinn thu fianuis mu m' thimchioll-sa ann an Ierusalem, is amhuil sin is éigin duit fianuis a

¹ *càineadh.*

² *Cha d'thug mi fa'near.*

271

³ *gum aideachadh le chéile.*

⁴ *iolach.*

⁵ *faghail, faghainn.*

GNIOMHARA XXIII.

dheanamh anns an Ròimh.

12 Agus air teachd do'n là, chruinnich dream àraidh do na h-Iudhaich an ceann a chéile¹, agus chuir siad iad féin fo mhallachadh, ag ràdh, nach itheadh agus nach òladh iad gus am marbhadh iad Pòl.

13 Agus bha iad os ceann dà fhichead fear a rinn an comhionnachadh so.

14 Agus thàinig iad chum nan àrd-shagart, agus nan seanairean, agus thubhairt iad, Chuir sinne sinn féin fo àrd-mhallachadh, nach blais-eamaid ni sam bith gus am marbhamaid Pòl.

15 A nis uime sin iarraibhsa maille ris a' chomhairle air an àrd-cheannard, gu'n tugadh e do 'ur n-ionnsuidhsa e am màireach, mar gu biodh a rùn oirbh fios fhaotainn ni bu choimhlionta air ni éigin m'a thimchioll; agus tha sinne deas chum esan a mharbhadh, mu'n tig e'm fagus duibh.

16 Agus an uair a chuala mac peathar Phòil am feall-fholach² so, thàinig e, agus air dha dol a steach do'n chaisteal, dh'innis e sin do Phòl.

17 An sin ghairm Pòl d'a ionnsuidh aon do na ceannardaibh-cheud, agus thubhairt e, Thoir an t-òganach so chum an àrd-cheannaird; oir a ta ni àraidh aige r'a innseadh dha.

18 An sin thug e leis e, agus threòraich se e chum an àrd-cheannaird, agus thubhairt e, Ghairm Pòl am pròs-

anach mise d'a ionnsuidh, agus ghuaidh e orm an t-òganach so thoirt a d' ionnsuidhsa, aig am bheil ni-éigin r'a innseadh dhuit.

19 An sin rug an t-àrd-cheannard air a làimh, agus chaidh e a leth-taobh an uaignidheas *maille* ris, agus dh'fhiorsaich e *dheth*, Ciod a tha agad r'a innseadh dhomhsa?

20 Agus thubhairt esan, Rinn na h-Iudhaich comhairle iarraidh ortsa, gu'n tugadh tu Pòl am màireach do'n chomhairle, mar gu'm biodh iad gu rannsachadh ni's géire a dheanamh air ni-éigin m'a thimchioll.

21 Ach na aontaich thusa leo: oir a ta os ceann dà fhichead fear dhiubh ri feall-fholach 'na aghaidh, a chuir iad féin fo mhallachadh, nach ith agus nach òl iad gus am marbh iad e: agus a nis tha iad ullamh, a' feitheamh ri gealladh uaitse.

22 An sin leig an t-àrd-cheannard uaith an t-òganach, agus dh'àithn e *dha*, *ag ràdh*, *Feuch* nach innis thu do neach sam bith, gu'n d'fhoill-sich thu na nithe so dhomhsa.

23 Agus ghairm e d'a ionnsuidh dà cheannard-ceud, agus thubhairt e, Ulluichibh dà cheud saighdear a théid gu Cesarea, agus deich agus tri fichead marcach, agus dà cheud fear-sleagha, air an treas uair do'n oidhche.

24 Agus ulluichibh eich, chum air dhoibh Pòl a chur orra, gu'n toir iad e gu téar-

¹ *rinn dream àraidh do na h-Iudhaich comh-bhann r'a chéile.*

² *plaid-lividhe.*

GNIOMHARA XXIV.

uinte chum an uachdarain Felics.

25 Agus sgriobh e litir air a' mhodh so :

26 Beatha agus slàinte o Chlaudius Lisiás, chum an uachdarain ro òirdheirc Felics.

27 Ghlacadh an duine so leis na h-Iudhaich, agus an uair a bha iad air ti a mharbhadh, thàinig mise orra le saighdearaibh, agus thug mi dhiubh e, a' tuigsinn gu'm bu Romhanach e.

28 Agus air dhomh bhi toileach air fios an aobhair fhaotainn air son an d'agair iad e, thug mi sios e chum an comhairle-sàn :

29 Agus thuig mi gu'n robh e air agairt mu cheisdibh d'an lagh féin, gun ni sam bith air a chur as a leth a b'airidh air bàs no air ceanglaichibh.

30 Ach an uair a dh'innseadh dhomh gu'n robh na h-Iudhaich gu feall a chaitheadh air an duine, air ball chuir mi a d'ionnsuidh-sa e, agus thug mi àithne mar an ceudna d'a luchd-casaid, gach cùis a bha aca 'na aghaidh a chur an céill a'd' làth-air-sa. Slàn leat.

31 An sin air do na saighdearaibh Pòl a ghabhail, a réir mar a dh'àithneadh dhoibh, thug iad san oidhche e gu Antipatris.

32 Agus air an là màireach leig iad do'n mharc-shluagh dol leis, agus phill iad féin do'n chaisteal.

33 Agus an uair a chaidh iad a stigh do Chesarea, agus a thug iad an litir do'n uachd-

aran, chuir iad mar an ceudna Pòl 'na fhanuis.

34 Agus an uair a leugh an t-uachdaran *an litir*, dh'fhirosraich e cò an dùthach o'n robh e. Agus an uair a thuig e gur ann o Chilicia *bha e*,

35 Thubhaint e, Eisdidh mi riut, 'nuair a thig do luchd-casaid mar an ceudna. Agus dh'aithn e esan a choimhead ann an tallabreitheanais Heroid.

CAIB XXIV.

1 Air do Phòl a bhi air a chasad le Tertullus an cainnt-shear, 10 shreagair e air a shon fèin thaobh a chaith-beatha agus a theagaig - shearmonaich e Croisod do'n uachdaran agus d'a mhaoi. 26 Bha sùil aige-san ri airgiod shaotainn uaith, ach an dlonhanas.

A GUS an ceann chùig làithean 'na dhéigh sin chaidh Ananias an t-àrd-shagart sìos maille ris na seanairibh, agus ri Tertullus feartagraidh¹ àraidh, muinntir a nochd iad féin an làthair an uachdarain an aghaidh Phòil.

2 Agus an uair a ghairmeadh a mach e, thòisich Tertullus air a chasad, ag ràdh, Do bhrigh gu bheil sinn tromhad-sa a' mealtuinn mòrshìth, agus gu'n d'rinneadh *iomadh* deadh ghnìomh do'n chinneach so tre do ghliocassa,

3 Tha sinne gabhail ri so, anns gach àm agus anns gach ait, Felics ro òirdheirc, maille ris gach uile bhuidheachas.

4 Ach, chum nach cuirinn mòr-mhoille ort, guidheam ort, do d' shuairceas gu'n eisd thu ruinn gu h-athghoirid.

5 Oir fhuair sinn am fear

GNIOMHARA XXIV.

so 'na phlàigh, agus a' dùsgadh¹ nan Iudhach uile gu ceannaire air feadh an domhain, agus 'na cheann-feadhna do luchd saobh-chreidimh nan Nasarenach.

6 Neach mar an ceudna a thogair an teampull a shalachadh ; agus a ghlac sinne, agus b'àill leinn breth a thoirt air a réir ar lagha féin :

7 Ach air teachd do Lisiás an t-àrd-cheannard oirnn, thug e le mòr-ainneart as ar làmhaibh e.

8 Ag àithineadh d'a luchd-casaid teachd a d' ionnsuidh-sa ; neach o'm feud thu le a cheasnachadh, fios fhaotainn air na h-uile nitibh a tha sinne a' cur as a leth.

9 Agus dh'aontaich na h-Iudhaich mar an ceudna, ag ràdh, Gu'n robh na nithe sin mar sin.

10 An sin air do'n uachdar-an sméideadh air Pòl e a labhairt, fhreagair esan, Is mòid mo mhisneach gu freagairt air mo shon féin, gu bheil fhios agam go robh thusa rè mòrain bhliadhna a'd'bhireith-eamh air a' chinneach so.

11 Oir feudaidh tu fios fhaotainn, nach mò na dà là dheug o chaidh mi suas gu Ierusalem a dheanamh aoraidh.

12 Agus cha d'fhuair iad mi a' deasboireachd ri aon neach san teampull, no a' brosnuchadh an t-sluaigh gu ceannaire, aon chuid sna sion-agogaibh, no anns a' bhaile.

13 Ni mò is urrainn iad na nithe sin a dhearbhadh a tha iad a' cur as mo leth

14 Ach tha mi ag aideach-adh so dhuitse, gur ann a réir na slighe sin ris an abair iadsan saobh-chreidimh, a ta mise a' deanamh aoraidh do Dhia m'aithriche, a' creidsinn nan uile nithe a ta sgriobhta san lagh agus anns na fàidh-ibh :

15 Agus a ta dòchas agam an Dia, ris am bheil sùil mar an ceudna aca féin, gu'n tig aiseirigh nam marbh, nam firean araon agus nan neo-fhirean.

16 Agus an so tha mi a' saoithreachadh a ghnàth coguis² neo-lochdach a bhi agam a thaobh Dhé, agus a thaobh dhaoine.

17 A nis an déigh mòrain bhliadhna, thàinig mi a thoirt déirce chum mo chinnich, agus thabhartas.

18 Air a so fhuair Iudhaich àraidh o'n Asia mi air mo ghlanadh san teampull, gun sluagh, agus gun bhuaireas.

19 Muinntir d'am bu chòir bhi'n so a'd' làthair-sa, agus m'agairt, nam biodh ni sam bith aca a'm' aghaidh.

20 No abradh iad so féin, ma fhuair iad eucoir³ sam bith annam-sa, 'nuair a sheas mi an làthair na comhairle ;

21 Mur ann a mhàin air son an aoin fhocail so, a ghlaodh mi a'm' sheasamh 'nam measg, Gur ann air son aiseirigh nam marbh, a ta mi air mo thoirt gu breitheanas leibhse an diugh.

22 Agus an uair a chuala Felics na nithe so, air dha eòlas ni bu diongmhalta bhi aige air an t-slighe sin chuir

¹ brosnuchadh.

² coimh-fhiös, coinsiens.
³ mi-gniomh.

GNIOMHARA XXV.

e air dàil iad, ag ràdh, 'Nuair a thig Lisias an t-àrd-cheannard a nuas, làn-rannsaichidh mi¹ bhur cùis.

23 Agus dh'áithn e do cheannard-ceud Pòl a ghleidheadh, agus e bhi fuasgailte aige, agus gun neach d'a mhuinntir féin a bhacadh o fhrithealadh dha, no teachd d'a ionnsuidh.

24 Agus an déigh làithean àraidh, 'nuair a thàinig Felics maille r'a mhnaoi Drusilla, a bha 'na Ban-Iudhach, chuir e fios air Pòl, agus dh'éisd e ris mu thimchiolla' chreidimh² ann an Criosd.

25 Agus air dhasan bhi a' reusonachadh mu fhìreantachd, stuaim³ agus breith-eanas ri teachd, ghabh Felics eagal mòr, agus fhreagair e, Imich romhad an tràth so; 'nuair a bhios ùine agam, cuiridh mi fios ort.

26 Bha dùil aige mar an ceudna gu rachadh airgiot a thoirt da le Pòl, chum gu'm fuasgladh se e: uime sin chuir e fios air ni bu trice, agus labhair e ris.

27 Ach air do dhà bhliadh-na bhi air an coimhlionadh, thàinig Porcius Festus an àit Fhelics: agus air do Fhelics bhi toileach comain a chur air na h-Iudhaich⁴, dh'fhàg e Pòl ceangailte.

CAIB. XXV.

1 Chasaid na h-Iudhaich Pòl an làthair Fhestuis: 8 fhreagair Pòl air a shon féin, 11 agus thog e a chùis gu Ceasar. 14 Dh'fhsogail Festus cùis Phòil do Agripa, agus dh'innis e nach d'shuaradh coire air bith ann a b'airidh air bàs.

¹ bithidh lèu-shios agam air.

² na creidimh.   ³ measarrachd.

275

A NIS 'nuair a thàinig Festus do'n mhòr-roinn⁵, an ceann tri làithean chaidh e suas o Chesarea gu Ierusalem.

2 Agus nochd an t-àrd-shagart agus maithean nan Iudhach iad féin 'na làthair an aghaidh Phòil, agus chuir iad impidh air,

3 Ag iarraidh fabhoir 'na aghaidh, gu'n cuireadh e fios air gu Ierusalem, agus iad a dheanamh feall-fholach⁶ chum esan a mharbhadh air an t-slighe.

4 Ach fhreagair Festus, Gu'm bu chòir Pòl a ghleidheadh ann an Cesarea, agus gu'n rachadh e féin an sin gu h-aithghearr.

5 Uime sin, ars' esan, rachadh iadsan 'nur measg a dh'fheudas, sios maille riumsa, agus ma ta coire air bith san duine so, cuireadh iad sin as a leth.

6 Agus air dha fantuinn 'nam measg os ceann deich làithean, chaidh e sios do Chesarea; agus air an là màireach shuidh e air a' chaithir-bhreitheanais, agus dh'áithn e Pòl a thoirt a làthair.

7 Agus an uair a thàinig esan, sheas na h-Iudhaich a thàinig a nuas o Ierusalem m'a thimchioll, a' cur choir-eanna lionmhor agus mòra á leth Phòil, nach b'urrainn iad a dhearbhadh:

8 'Nuair a fhreagair esan 'ga shaoradh féin, Cha d'rinn mi cionta sam bith an aghaidh lagha nan Iudhach, no 'n aghaidh an teamp-

⁴ gùlomh taitneach a dheanamh do na h-Iudhaich.   ⁵ earrainn; province. Sasg.   ⁶ plaid-luidhe.

GNIOMHARA XXV.

uill, no 'n aghaidh Cheasair.

9 Ach air bhi do Fhestus togarrach air toileachas-inntinn a thoirt do na h-Iudhaich, fhreagair e Pòl, agus thubhairt e, An àill leatsa dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas thaobh nan nithe sin ann mo làthair-sa?

10 An sin thubhairt Pòl, Tha mi m' sheasamh aig caithir - breitheanais Cheasair, far an còir breth a thoirt orm: air na h-Iudhaich cha d'rinn mi eucoir sam bith, mar is maith a ta fios agadsa.

11 Oir ma tha mi deanamh eucoir, agus ma rinn mi ni sam bith a thoill bàs, cha'n 'eil mi diùltadh bàs f'hlolang: ach mur 'eil ni sam bith dhiubh sin *fior* a tha iad so a' cur as mo leth, cha'n fheud duine sam bith mo thoirt thairis doibh¹. Tha mi togail mo chùis gu Ceasar.

12 An sin an déigh do Fhestus labhairt ris a' chomh-airle, fhreagair e, An do thog thu do chùis gu Ceasar? gu Ceasar théid thu.

13 Air dol do làithibh àraidih seachad, thàinig Agripa an righ agus Bernice gu Cesarea a chur fàilte air Festus.

14 Agus air dhoibh mòran làithean a chaitheadh an sin, chuir Festus cùis Phòil an céill do'n righ, ag ràdh, Dh'f'fhàgadh duine àraidih le Felics 'na phriosanach.

15 Air-san, an uair a bha mise ann an Ierusalem, rinn

na h-àrd-shagairt agus seanairean nan Iudhach casaidrium, ag iarraidh binne² 'na aghaidh.

16 D'an d'thug mise am freagradh so, Cha'n e gnàth nan Romhanach duine sam bith a thoirt thairis chum bàis³, gus am bi aig an neach a tha air agairt, a luchd-casaid aghaidh ri h-aghaidh, agus gu'm bi cothrom aige air e féin a shaoradh o'n choire a chuireadh as a leth.

17 Uime sin, an uair a thàinig iad araon an so, gun mhoille sam bith shuidh mi air an là màireach sa' chaithir - bhreitheanais, agus dh' àithn mi'n duine a thoirt a làthair.

18 Agus an uair a sheas a luchd-casaid⁴ m'a thimchioll, cha do chuir iad coire air bith as a leth do na nithibh a shaoil mise:

19 Ach thug iad ceisdean àraidih 'na aghaidh mu thimchioll an creidimh⁵ féin, agus mu thimchioll Iosa àraidih, a fhuair bàs, neach a thubhairt Pòl a bhi bed.

20 Agus a chionn gu robh mise amharusach mu thimchioll an leithid sin do cheisdibh, dh'fheòraich mi dheth⁶ am b'àill leis dol suas gu Ierusalem, agus an sin dol fo bhreitheanas mu na nithibh so.

21 Ach an uair a dh'iarr Pòl a choimhead gus am fiosraichteadh a chùis-san le Augustus, dh' àithn mi e bhi air a ghleidheadh gus an cuirinn gu Ceasar e.

¹ *cha'n fheud duine sam bith an toileachadhi le mise a thoirt thairis doibh.*

² *dùtidh.*

³ *millidh.*

⁴ *luchd-tagraidih.*

⁵ *an saobh-chreidimh.*

⁶ *thubhairt mi ris.*

GNIOMHARA, XXVI.

22 An sin thubhairt Agripa ri Festus, B'aill leamsa fén an duine so chluinntinn. Am màireach, thubhairt esan, cluinnidh tu e.

23 Uime sin air an là màireach, 'nuair a thàinig Agripa, agus Bernice, le mòrghreadhnachas, agus a chaith iad a steach maille ris na h-àrd - cheannardaibh agus priomh - dhaoinibh na caithreach do'n ionad éisdeachd, air do Fhestus àithne a thoirt, thugadh Pòl a làthair.

24 Agus thubhairt Festus, A righ Agripa, agus sibhse a dhaoine uile a ta làthair an so maille ruinn, tha sibh a' faiciunn an duine so, mu'n do chuir sluagh nan Iudhach uile impidh ormsa, araon ann an Ierusalem, agus an so, a' glaoedhaich nach bu choir e bhi ni b'fhaide beò.

25 Ach an uair a thuig mise nach d'rinn e ni sam bith a thoill bàs, agus a chionn gu'n do thog e fén a chùis gu Augustus, shonraich mi a chur d'a ionnsuidh.

26 Mu nach 'eil ni sam bith cinnteach agam r'a sgriobhadh chum mo Thigh-earn. Uime sin thug mi mach e do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus gu h-àraidih a d' ionnsuidh-sa, a righ Agripa, chum an déigh rannsachadh a dheanamh, gu'm biodh agam ni éigin r'a sgriobhadh.

27 Oir is mi-reusonta a'm' bheachd-sa priosanach a chur uam agus gun na cùisean a ta 'na aghaidh ainmeachadh.

CAIB. XXVI.

eadh e gu bhi 'na abstol. 24 Chuir Festus as a leth gu robh e air a chuthach, uch fhreagair esan gn sèimh.

A N sin thubhairt Agripa ri Pòl, Tha cead agad labhairt air do shon fén. An sin shin Pòl a mach a làmh, agus fhreagair e air a shon fén,

2 A ta mi 'gam mheas fén sona, a righ Agripa, do bhrigh gu bheil mi gu freagairt air mo shon fén an diugh a'd' làthair-sa, thaobh nan nithe sin uile a ta air an cur as mo leth leis na h-Iudhaich.

3 Gu h-àraidih, a chionn gu bheil thusa eòlach¹ air gach gnàth agus ceisd a tha am measg nan Iudhach : uime sin guidheam ort, éisd rium gu foighidneach.

4 Tha mo bheatha-sa o m'òige, a chaitheadh air tùs am measg mo chinnich fén ann an Ierusalem, aithnichte do na h-Iudhaich uile ;

5 D'am b'aithne mi o thùs, (nam b'aill leo fianuis a dheanamh,) gu'n do chaith mi mo bheatha a'm' Phairiseach, a réir an luchd comhbharail a's teinne d'ar creidimh-ne.

6 Agus a nis tha mi a' m' sheasamh fo bhreitheanas air son dòchais a' gheallaидh a rinneadh le Dia d'ar n-aithrichibh :

7 Chum am bheil dùil aig ar dà thréibh dheug - ne teachd, a' deanamh seirbhis do Dhia a là agus a dh'oidhche do ghnàth ; agus air son an dòchais so tha mise, a righ Agripa, air m'agairt leis na h-Iudhaich.

---

¹ [gur aithne dhomh] gu bheil thusa eòlach.

1 An làthair Agripa, chuir Pòl an céill a chaithe-beata ka o 'òige, 12 agus cionnus a dh'iompaicheadh e gu morbhuiteach, agus a ghairm-

GNIOMHARA XXVI.

8 C'ar son a mheasar¹
leibhse mar ni do-chreidsiuin,
gu'n dùisgeadh Dia na
mairbh?

9 Gu deimhin mheas mise
annam féin, gu'm bu chòir
dhomh mòran nithe a dhean-
amh an aghaidh ainme Iosa
o Nasaret.

10 Ni mar an ceudna a
rinn mi ann an Ierusalem :
agus air faotainn ùghdarrais
o na h-àrd-shagartaibh,
dhruid mi mòran do na
naoimh am prìosanaibh ; agus
an uair a chuireadh gu
bàs iad, thug mi mo ghuth
'nan aghaidh.

11 Agus a' deanamh pean-
ais orra gu minic anns gach
sionagog, cho-éignich mi iad
gu toibheum² a labhairt ; agus
air dhomh bhi gu ro
mhòr air bhoile 'nan agh-
aidh, rinn mi geur-lean-
muinn orra, eadhon gu bait-
ibh coigreach.

12 Air a so, 'nuair a bha
mi dol gu Damascus, le
cumhachd agus barantas³ o
na h-àrd-shagartaibh :

13 Mu mheadhon-là, O a
righ, chunnaic mi air an t-
slighe solus o néamh, bu
shoilleire na solus na gréine,
a' dealrachadh mu'n cuait
orm, agus orra-san a bha 'g
imeachd maille rium.

14 Agus an uair a thuit
sinn uile air an talamh,
chuala mi guth a' labhairt
rium, agus ag ràdh anns a'
chainnt Eabhruidhich, A
Shauil, a Shauil, c'ar son a
ta thu ga m' gheur-lean-
muinn? Is cruaidh dhuitse

bhi breabadh an aghaidh nan
dealg.

15 Agus thubhaint mise,
Cò thu, a Thigearn? Agus
thubhaint esan, Is mise Iosa a
ta thusa a' geur-leanmuinn.

16 Ach éirich, agus seas
air do chosaibh ; oir dh'-
fhoillsich mi mi féin duit
chum na criche so, gu'n ord-
uichinn thu a'd' mhinisteir
agus a'd' fhianuis araon air
na nithibh sin a chunnaic
thu, agus air na nithibh
anns am foillsich mi mi fein
duit;

17 Ga d' shaoradh o'n t-
sluagh, agus o na Cinnich,
chum am bheil mi nis ga d'
chur,

18 A dh'fhosgladh an sùl,
chum gu tionndaidh iad⁴ o
dhorchadas gu solus, agus o
chumhachd Shatain gu Dia,
chum gu faigh iad maitheanas
pheacanna, agus oighreachd
maille ris a' mhuinntir sin a
ta air an naomhachadh tre'n
chreidimh a ta annam-sa.

19 Uime sin, a righ Agripa,
cha robh mi eas-ùmhal do'n
taisbean néamhaidh :

20 Ach shearmonaich mi
air tùs dhoibhsan ann an
Damascus, agus ann an Ieru-
salem, agus air feadh tire
Iudea uile, agus an sin do na
Cinnich, iad a dheanamh
aithreachais agus pilltinn ri
Dia, a' deanamh oibre iom-
chuidh an aithreachais⁵.

21 Air son nan nithe so
ghlac na h-Iudhaich mi san
teampull, agus b'àill leo mo
mharbhadh⁶.

22 Uime sin air dhomh

¹ C'ar son? am measar.

² gu heum a thabhairt do ainm Iosa.

³ ùghdarras, comas.

⁴ agus gus tionndadh. ⁵ cubhaidh
do aithreachas, airidh air aith-
reachas. ⁶ làmh a chur annam.

GNIOMHARA XXVII.

còmhnaidh fhaotainn o Dhia, bhuanach mi gus an là'n diugh, a' deanamh fianuis do'n bheag agus do'n mhòr, gun ni air bith a' labhairt ach na nithe sin a thubhairt na faidhean agus Maois a bha gu teachd;

23 Gu robh Criosd gu fulang, agus gu robh e gu éirigh an ceud neach o na marbh-aibh, agus gu'm foillsicheadh e solus do'n phobull, agus do na Cinnich.

24 Agus air dha bhi labhairt nan nithe so air a shon féin, thubhairt Festus le guth àrd, Tha thu air mhi-chéill¹ a Phòil : tha mòr-fhòghlum ga'd chur air bhoile.

25 Ach thubhairesan, Cha'n 'eil mi air bhoile, Fhestuis ro òirdheirc ; ach tha mi a' labhairt bhriathra na firinn agus na céille.

26 Oir a ta fhios aig an righ roimh am bheil mise a' labhairt gu saor, air na nithibh so : oir tha cinnt agam nach 'eil a h-aon do na nithibh so an ain-fhios da ; oir cha'n ann an cùil e rinneadh so.

27 Am bheil thu creidsinn nam faidhean, a righ Agripa? tha fhios agam gu bheil thu 'g an creidsinn.

28 An sin thubhairt Agripa ri Pòl, Is beag nach 'eil thu 'gam aomadh gu bhi am Chriosduidh.

29 Agus thubhairt Pòl, B'e mo ghuidhe air Dia, gu'm biadh cha'n e mhàin thusa, ach mar an ceudna iadsan uile a tha 'g éisdeachd rium an diugli, ann am beag agus am mòr, mar a tamise, saor o na geimhlibh so.

30 Agus air dha na briathra so a labhairt, dh'éirich an righ, agus an t-uachdaran, agus Bernice, agus an dream a shuidh maille riu :

31 Agus an uair a chaidh iad a leth-taobh, labhair iad r'a chéile, ag ràdh, Cha'n 'eil an duine so a' deanamh ni air bith toillteanach air bàs, no air geimhlibh.

32 An sin thubhairt Agripa ri Festus, Dh'fheudtadh an duine so a leigeadh as, mur bhiodh gu'n do thog e a chùis gu Ceasar.

CAIB. XXVII.

1 *Ghribh Pòl long do'n Ròimh*; 9 *dh'innis e roimh-laimh cunnari an turuis*, ach *cha d'thugadh creideas da*. 14 *Luaisgeadh iad null agus a nall le stoirm*, agus *dh'fhuilting iad long-bhrisidh*; 44 *gidheadh thàinig iad air tìr gu tèaruinnt*.

AGUS an uair a thugadh breith sinne a sheòladh do'n Eadait, thug iad Pòl thairis, maille ri priosanaich àraidih eile, do cheannard-ceud d'am b'ainm Iulius, do chuideachd Augustuis.

2 Agus air dhuinn dol air luing le Adramitium, thog sinn ar seòil, a' cur romhainn seòladh seachad air crìochaibh na h-Asia, air do Aristarchus Macedonach o Thesalonica bhi maille ruinn.

3 Agus air an là màireach, thàinig sinn gu Sidon. Agus air do Iulius buntainn gu suairce² ri Pòl, leig e dha dol a dh'ionnsuidh a chàirde chum comhfhurtachd fhaotainn.

4 Agus air dhuinn stiùradh as a sin, sheòl sinn fo Chiprus, a chionn gu robh na gaotha³ 'nar n-aghaidh.

¹ air a chuthach.

² caoimhneil.

³ an soirbheas.

GNIOMHARA XXVII.

5 Agus an uair a sheòl sinn troimh'n fhairge ta làimh ri Cilicia agus Pamphilia, thàinig sinn gu Mira baile¹ do Licia.

6 Agus fhuair an ceannard-ceed long an siu o Alecsandria, a bha seòladh do'n Eadailt, agus chuir e sinn a steach innite.

7 Agus an uair a sheòl sinn gu mall rè mòrain do làithibh, agus a thàinig sinn air éigin fa chomhair Chniduis, a chionn nach do leig a' ghaoth leinn, sheòl sinn fo Chrete, fa chomhair Shal-mone;

8 Agus air dhuinn seòladh air éigin seachad air, thàinig sinn gu ionad àraidh ris an abrar, Na calaidh sgiamhach, am fagus d'an robh baile Lasea.

9 Agus air do mhòran ùine dol seachad, 'nuair a bha seòladaireachd a nis cunnartach, a chionn gu'n deachaidh an trasgadh² cheana seachad, chomhairlich Pòl iad,

10 Ag ràdh riu, Fheara, tha mi faicinn gu'm bi an t-seòladaireachd so le dochann agus call mòr, cha'n e mhàin do'n luchd agus do'n luing, ach d'ar n-anamaibh féin.

11 Gidheadh, is mó chreid an ceannard-ceed an seòladair agus maighstir na luinge, na na nithe a labhradh le Pòl.

12 Agus a chionn gu'n robh an caladh neo-iomchuidh gus an geamhradh a chaitheadh ann, b'i comhairle na cuid bu mhò seòladh as a sin mar an ceudna, agus nam feudadh

iad air chor sam bith teachd gu Phenice, caladh do Chrete a ta ag amharc chum an iardheas, agus an iar-thuath, agus fantuinn rè a' gheamhradh *an sin*.

13 Agus an uair a shéid a' ghaoth à deas gu ciùin, shaoil iad gu d'fhuaire iad an rùn, agus ag togail an seòl dhoibh, stiuir iad ri taobh Chrete.

14 Ach an ceann beagain 'na dhéigh sin, shéid gaoth anrathach³ 'na h-aghaidh⁴, ris an abrar Euroclidon.

15 Agus air bhi do'n luing air a fuadachadh, agus gun chomas di dol an aghaidh na gaoithe, leig sinn ruith dhi.

16 Agus air dhuinn ruith a stigh fuidh eilean beag àraidh d'am b'ainm Claudia, is ann le éigin a ràinig sinn air a' bhàta :

17 Agus air dhoibh a thogail suas, ghnàthaich iad gach gleus còmhnuidh, a' criosadh na luinge fuipe; agus air dhoibh bhi fo eagal gu'n tuit-eadh iad sa' bheò-ghaineimh, leig iad an seòl sios, agus mar sin dh'iomaineadh iad.

18 Agus air dhuinne bhi gu ro mhòr air ar luasgadh⁵ leis an doininn⁶, air an là 'na dhéigh sin thilg iad a mach *an luchd* ;

19 Agus air an treas là thilg sinn le ar làmhaibh féin a mach acfuiinn na luinge.

20 Agus an uair nach robh a' ghrian no na reulta r'am faicinn rè mòrain do làithibh, agus a luidh doinionn nach bu bheag oirnn, thugadh an sin uainn gach uile dhòchas gu teasairgeadh sinn.

¹ caithir.

³ stoirmeil

² trasgadh.

⁴ 'nar u-aghaidh.

280

⁵ scídeadh o thonn gu tonn.

⁶ stóirm.

GNIOMHARA XXVII.

21 Ach air dhuinn bhi fada 'nar trasg, an sin air seasamh do Phòl 'nam meadhon, thubhairt e, Fheara, bu chòir dhuibh mo chomhairle-sa ghabhail, agus gun fhuasgladh o Chrete, agus an dochann agus an call so a sheachnad.

22 Agus a nis guidheam oirbh, biodh misneach mhaith agaibh: oir cha bhi call anama sam bith 'nur measg, ach a mhàin na luinge.

23 Oir, air an oidhche nochd, sheas làimh rium-sa aingeal an Dé sin, d'am buin mi, agus d'am bheil mi deanamh seirbhisi,

24 Ag ràdh, A Phòil, na biodh eagal ort; is éigin duit bhi air do thoirt an làthair Cheasair: agus, feuch, thiodhlaic¹ Dia dhuit iadsan uile a ta seòladh maille riut.

25 Uime sin, fheara, biodh agaibh deadh mhisneach: oir a ta mi creidsinn Dhé, gu'n tachair ceart mar a labhradh riùm.

26 Ach is éigin duinn bhi air ar tilgeadh air eilean àraidh.

27 Agus an uair a bha an ceathramh oidhche deug air teachd, air dhuinne bhi air ar séideadh null agus a nall² ann an cuan Adria, mu mheadhon-oidhche b'i barail nam maraichean gu robh iad am fagus do thìr éigin:

28 Agus air leigeadh na luaidhe sios doibh³, fhuair iad an doimhne fishead aitheamh; agus an uair a chaidh iad beagan air an aghaidh, leig iad sios an luaidh a ris, agus fhuair iad i 'na cùig aithreamh deug.

29 An sin air dhoibh bhi fo eagal gu'm buaileadh iad air ionadaibh garbha, thilg iad ceithir acraichean á deireadh na luinge, agus ghuidh iad an là a theachd.

30 Agus an uair a bha na maraichean air ti⁴ teicheadh a mach as an luing, agus a leig iad sios am bàta do'n fhairge, a' ghabhail orra bhi tilgeadh a mach acraichean á toiseach na luinge.

31 Thubhairt Pòl ris a' cheannard-ceud, agus ris na saighdearaibh, Mur fan iad sin san luing, cha 'n 'eil e'n comas duibh bhi àir bhur teasairginn.

32 An sin ghearr na saighdearan cùird a' bhàta, agus leig iad leis tuiteam sios.

33 Agus am feadh a bha an là a' teachd, thug Pòl a chomhairle orra uile biadh a ghabhail, ag ràdh, Is e so an ceathramh là deug dhuibh a' feitheamh, agus a' fantuinn 'nur trasg, gun bhiadh sam bith a ghabhail.

34 Uime sin guidheam oirbh biadh a ghabhail; oir a ta so chum bhur slàinte: oir cha chaillear⁵ fultean á ceann a h-aon agaibh.

35 Agus air dha na nithe so a labhairt, agus aran a ghlacadh, thug e buidheachas do Dhia 'nan làthair uile; agus air dha a bhriseadh, thòisich e ri itheadh.

36 An sin ghlac iad uile deadh mhisneach, agus ghabh iad biadh mar an ceudna.

37 Agus bha sinn a dh'anamaibh uile anns an luing,

¹ dheónnich.

² chuige agus uaith.

281

³ g:unnachadh dhoibh.

⁴fenn.

⁵ tuit.

GNIOMHARA XXVIII.

dà cheud agus sé deug agus tri fichead.

38 Agus an uair a shàsuich-eadh iad le biadh, dh'eutrom-aich iad an long, agus thilg iad a mach an cruithneachd san fhairge.

39 Agus an uair a bha'n là air teachd, cha d'aithnich iad am fearann: ach thug iad an aire do lùib¹ àraidh aig an robh tràigh, anns an robh mhiann orra, nam b'urrainn iad, an long a chur gu tìr.

40 Agus air togail nan acraichean doibh, leig iad ris an fhairge *i*, agus an uair a dh'fhuasgaileadh iad ceanglaichean na stiùire, agus a thog iad am priomh-sheòl² ris a' ghaoith, sheòl iad chum na tràighe.

41 Agus air tuiteam dhoibh ann an ionad àraidh far an do choinnich dà fhairge a chéile, bhualaidh iad an long air grund; agus air sàthadh d'a toiseach sa' ghrund, dh'fhan e gun charachadh, ach bhriseadh a deireadh le ainneart nan tonn.

42 Agus b'i comhairle nan saighdearan gu marbhadh iad na priosanaich, air eagal gu'n snàmhadh neach sam bith dhiubh a mach, agus gu rachadh iad as.

43 Ach air do'n cheannard-ceed bhi toileach Pòl a theas-airginn, chum e air ais o'n comhairle iad, agus dh'aithn e dhoibh-san d'am b'aithne snàmh, *iad fèin* a thilgeadh sa' chuan air tùs, agus dol a mach air tìr:

44 Agus do chàch *dh'òithn e*, cui'd diubh *dhol* air clàraibh,

agus cui'd eile air mìribh briste do'n luing: agus mar sin tharladh gu'n deachaidh iad uile tèaruinte gu tìr.

CAIB. XXVIII.

1 *An déigh an long bhrisidh thug an sluagh borb aoidheachd gu suaireachd Phòl.* 5 *Cha do chiùrradh a làmh le nathair nimhe a lean rithe.* 8 *Shlànnach e móran eucaille san eilean.* 11 *Ghabh iad an turus chum na Ròimhe.* 17 *Chuir Pòl an céill do na h-Judhatch aobhar a theachd do'n Ròimh.*

AGUS an uair a thèarnadh iad, thuig iad an sin gu'm b'e Melita ainnm an eilein.

2 Agus nochd an sluagh borb caoimhneas nach bu bheag dhuinn: oir air fadadh teine dhoibh, ghabh iad ruinn uile, air son an uisge a bha ann, agus air son an fhuachd.

3 Agus air do Phòl dorlach bhioran a thional, agus an cur air an teine, thàinig nathair nimhe mach as an teas, agus shàs i'na làimh.

4 Agus an uair a chunnaic an sluagh borb a' bhéisd an crochadh r'a làimh, thubhaint iad r'a chéile, Gu cinnteach is mortair an duine so, do nach fuiling dioghaltas bhi beò, ged theasairgeadh o'n fhairge e.

5 Agus air dhasan a' bhéisd a chrathadh dheth anns an teine, cha d'fhulaing e dochann sam bith.

6 Ach bha iadsan a' feith-eamh c'uin a dh'atadh e, no a thuiteadh e sios marbh gu h-obann: ach an uair a dh'fheith iad ùine fhada, agus nach fac iad dochann sam bith a teachd air, chaochail iad an intinn, agus thubhaint iad gur Dia e.

¹ *gheòdha.*

² *an seòl mòr.*

GNIOMHARA XXVIII.

7 Agus bha mu thimchioll an àite sin fearann aig priomh - dhuine an eilein, d'am b'ainm Publius, a ghabh ruinne agus a thug rē thri làithean aidheachd dhuinn gu càirdeil.

8 Agus tharladh gu robh athair Phubliuis 'na luidhe gu tinn le fiabhrus¹, agus gearrthach fola: air do Phòl dol a teach d'a ionnsuidh, rinn e urnuigh, agus air dha a làmhan a chur air, leigheas se e.

9 Agus an uair a rinneadh so, thàinig mar an ceudna muinntir eile a bha euslan san eilean d'a ionnsuidh, agus leighiseadh iad :

10 Muinntir mar an ceudna a thug mòr-urram dhuinn; agus an uair a dh'fhalbh sinn, chuir iad na nithe sin leinn a bha feumail *duinn*.

11 Agus an déigh thri miosa sheòl sinn ann au luing o Alecsandria, a chaith an geamhradh san eilean d'am bu shuaitheantas Castor agus Pollucs.

12 Agus an uair a chaidh sinn air tìr² aig Siracuse, dh'fhan sinn *an sin* tri làithean.

13 Agus air seòladh dhuinn timchioll as a sin, thàinig sinn gu Regium: agus an ceann là 'na dhéigh sin shéid a' ghaoth á deas, agus thàinig sinn an t-ath là gu Puteoli:

14 Air dhuinn bràithrean fhaotainn an sin, chuireadh impidh oirnn *leo* fantuinn seachd làithean maille riu: agus mar sin thriall sin chum na Ròimhe.

15 Agus as a sin, air faot-ainn ar sgéil do na bràithribh, thàinig iad 'nar coinneamh gu Apii-forum, agus na Tri tighibh-òsda; agus an uair a chunnaic Pòl iad, thug e buidheachas do Dhia, agus ghabh e misneach.

16 Agus an uair a thàinig sinn do'n Ròimh thug an ceannard - ceud thairis na priosanaich do cheannard an fhreiceadain: ach thugadh comas do Phòl a bhi leis féin³, maille ri *aon* saighdear a bha 'ga ghleidheadh.

17 Agus tharladh, an déigh thri làithean, gu'n do ghairm Pòl maithean⁴ nan Iudhach an ceann a chéile. Agus an uair a chruinnicheadh iad, thubhairt e riu, Fheara *agus* a bhràithre, ged nach d'rinn mise ni sam bith an aghaidh a' phobuill, no ghnàthanna nan aithriche, thugadh thairis mi a'm' phriosanach o Ierusalem do làmhaibh nan Romh-anach.

18 Muinntir an déigh dhoibh mo cheasnachadh, leis am bu mhiann mo leigeadh as, a chionn nach robh coire bàis sam bith annam.

19 Ach an uair a bha na h-Iudhaich a' labhairt an aghaidh so, b'éigin domh mo chùis a thogail gu Ceasar; cha'n e gu bheil coire sam bith agam r'a chur á leth mo chinnich.

20 Air an aobhar so uime sin chuir mi fios oirbhse, chum gu faicinn *sibh* agus gu'n labhrainn *ribh*: oir is ann air son dòchais Israeil a ta mi ceangailte leis an t-slabbraidi so.

¹ teasaich.

² air teachd tìr dhuinn.

³ far am bu toil leis.

⁴ uaislean, priomh-dhaoine.

GNIOMHARA XXVIII.

21 Agus thubhairt iadsan ris, Cha d'fhuaire sinne litriche sam bith á Iudea mu d' thim-chioll, cha mhò a dh'fhoill-sich no dh'innis aon do na bràithribh a thàinig, olc sam bith umad.

22 Ach bu mhaith leinn a chluinntinn uaitse ciod i do bharail: oir mu thimclioll na gnè-chreidimh so tha fhios againn gu'n labhrar sgach àit 'na h-aghaidh.

23 Agus air suidheachadh là ris, thàinig mòran d'a ionnsuidh chum a cheithreanna; d'an do mhìnic e rioghachd Dhé, a' deanamh fianuis uimpe, agus a' cur impidh orra thaobh nan nithe a bhuineas do Iosa, araon á lagh Mhaois, agus as na fàidhibh, o mhoch-thrath gu feasgar.

24 Agus chreid cuid na nithe a labhradh, agus cha do chreid cuid eile dhiubh.

25 Agus air dhoibh bhi an aghaidh a chéile, sgaoil iad, air do Phòl aon fhocal a ràdh, Is maith a labhair an Spiorad naomh tre'n fhàidh Esaias, r'ar n-aithrichibh,

26 Ag ràdh, Imich chum a' phobuill so, agus abair,

Le cluinntinn cluinnidh sibh, agus cha tuig sibh; agus le faicinn chi sibh, agus cha'n aithnich sibh¹.

27 Oir a ta cridhe a' phobuill so air fàs reamhar, agus tha iad a' cluinntinn gu trom² le'n cluasaibh, agus chaog³ iad an sùilean; air eagal gu faiceadh iad le'n sùilibh, agus gu'n cluinneadh iad le'n cluasaibh, agus gu'n tuigeadh iad le'n cridhe, agus gu'm pilleadh iad agus gu'n slànuichinn-sa iad.

28 Uime sin biodh fhios agaibh-sa, gu'n do chuireadh slàinte Dhé chum nan Cinn-each agus éisdidh iadsan.

29 Agus an uair a thubhairte na briathra so, dh'imich na h-Iudhaich rompa, agus bha mòr-reusonachadh⁴ aca eatorra féin.

30 Agus dh'fhan Pòl dà bhliadhna iomlan 'na thigmàil⁵ féin, agus ghabh e ris na h-uile dhaoinibh a thàinig d'a ionnsuidh,

31 A' searmonachadh rioghachd Dhé, agus a' teagasc nan nithe a bhuineas do'n Tighearna Iosa Criod, leis an uile dhànanachd, gun toirm-easg.

¹ cha léir dhuibh.
² mall.   ³ dhruid.

⁴ mòr-dheasboireachd.
o thigmàil.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN ROMHANACH.

CAIB. I.

1 *Mhol Pòl a dhreuchd do na Romhannaich, agus dh'innis e a thogradh gu teachd d'an ionnsuidh.* 16 *Ciod e soisgeul Chriosd, agus an fhircéantachd a ta e a' foillseachadh.*
18 *Tha fearg aig Dia : is gach uile ghné peacaidh.* 21 *Ciod iad peacanna nan Cinneach.*

POL seirbhiseach Iosa Criosd, a ghairmeadh 'na abstol a chuireadh air leth¹ chum Soisgeil Dé,

2 (A roimh-gheall e le 'fhaidhibh féin anns na sgiobtuiribh naomha.)

3 Mu thimchioll a Mhic Iosa Criosd ar Tighearn, a rinneadh do shiòl Dhaibhidh, a réir na feòla;

4 A dhearbhadh² bhi 'na Mhac do Dhia le cumhachd, a réir Spioraid na naomhachd, tre aiseirigh o na marbh-aibh:

5 Tre an d'fhuair sinne gràs agus abstolachd chum umhlachd a' chreidimh am measg nan uile chinneach air sgàth 'ainme-san :

6 Am measg am bheil sibhse mar an ceudna air bhur gairm le Iosa Criosd :

7 Chum nan uile a ta san Roimh, air an gràdhachadh le Dia, air an gairm 'nan naoimh: Gràs gu robh dhuibh-se, agus sìth³ o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

8 Air tùs, tha mi toirt

buidheachais do m' Dhia tre Iosa Criosd, air bhur son-sa uile, do bhrigh gu bheil bhur creidimh iomraideach air feadh an domhain gu léir.

9 Oir is e Dia m'fhanuis, d'am bheil mi a' deanamh seirbhis le m' spiorad ann an soisgeul a Mhic, gu bheil mi gun sgur a' deanamh luaidh⁴ oirbh,

10 A ghnàth a' guidhe ann am urnuighibh, (nam feudainn a nis fa-dheoidh air aon chor le toil Dé turus soirbh-easach fhaotainn,) ri teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

11 Oir a ta deidh⁵ agam air sibhse fhaicinn, ionnus gu pàirtich mi tiodhlac àraidh spioradail ribh, chum bhur neartachadh ;

12 Sin ri ràdh, chum gu faigh mi comhfhurtachd ann-aibh-sa⁶, tre chreidimh a chéile, bhur creidimh-sa, agus mo chreidimh-sa.

13 Agus cha'n àill leam, a bhràithre, e bhi'n ain-fhios duibhse gu'n do chuir mi romham gu minic teachd do 'ur n-ionnsuidh, (ach bhacadh mi gus a so,) chum gu faighinn toradh éigin 'nur measg-sa fòs, mar am measg nan Cinneach eile.

14 Oir a ta mi fo fhiachaibh araon do na Greugaich, agus do na daoinibh borba,

¹ sgaradh.   ² dh'orduicheadh.

³ siothchaint.

285

⁴ iomraidh.   ⁵ togradh.

⁶ maraon ribhse.

ROMHANACH I.

araon dhoibh-san a ta glic,
agus dhoibh-san a ta neoghlic.

15 Uime sin, mheud's a ta
an comas domh, tha mi ullamh
chum an soisgeul a
shearmonachadh dhuibh-se
mar an ceudna a ta san
Ròimh.

16 Oir cha nàr leam-sa
soisgeul Chriosd: oir is e
cumhachd Dhé e chum slàinte
do gach neach a chreideas,
do'n Iudhach air tùs, agus
mar an ceudna do'n Ghreugach.

17 Oir a ta fireantachd
Dhé air a' foillseachadh ann
tre chreidimh gu creidimh:
mar a ta e sgriobhta, Bithidh
am firean beò tre chreidimh.

18 Oir a ta fearg Dhé air
a foillseachadh o nèamh an
aghaidh gach uile mhidh
dhiadhaidheachd, agus eucoir
dhaoine, a tha bacadh¹ na
firinn ann an neò-shìreantachd:

19 Do bhrigh gu bheil an
ni air am feudar fios shaotainn
a thaobh Dhé follaiseach
annta-san²; oir rinn Dia follaiseach
dhoibh e.

20 Oir *riamh* o chruthachadh
an t-saoghal a ta a nithe-san
nach feudar fhaicinn, *eadhon*
a chumhachd siorruidh agus
a Dhiadhachd, air am faicinn
gu soilleir, air dhoibh bhi
so-thuigsinn o na nithibh a rinn
eadh; chum gu biodh³ iad
gun leithsgeul aca:

21 Do bhrigh 'nuair a b'
aithne dhoibh Dia, nach d'
thug iad glòir dha mar Dha,
agus nach robh iad taingeil,
ach gu'n d'fhàs iad diomhain

'nan reusonachadh féin, agus
gu'n do dhorchaicheadh an
cridhe amaideach.

22 Ag ràdh gur daoine
glice iad féin, rinneadh amadain
diubh:

23 Agus chaochail⁴ iad
glòir an Dé neo-thruaillidh
gu dealbh a rinneadh, agus ri
eunlaith, agus ainmhidh
ceithir-chosach, agus bhéisdibh
snàigeach.

24 Uime sin thug Dia
thairis iad mar an ceudna, tre
ana-miannaibh an cridhe féin,
chum neò-ghloine, a thoirt
easurraim d'an corpaibh féin
eatorra féin:

25 Muinntir a chaochail
firinn De gu bréig, agus a
thug aoradh agus a rinn
seirbhis do'n chreutair ni's
mò na do'n Chruithear, a
ta beannaichte gu siorruidh.
Amen.

26 Air a shon so thug Dia
thairis iad do ana-miannaibh
gràineil: oir chaochail eadhon
am mnài an gnàthachadh
nàdurra chum a' ghnàtha a ta
an aghaidh nàduir :

27 Agus mar an ceudna na
fir, air tréigsinn doibh gnàthachadh
nàdurra na mnà, loisgeadh iad
le'n togradh d'a chéile, frionnaich ri frionnaich
ag oibreachadh gràineil-eachd⁵ agus iad a' faotainn
diòl-thuarasdail an seacharain
annta féin, mar bu chòir.

28 Agus amhul mar nach
bu taitneach leo eòlas Dé a
chumail, thug Dia thairis iad
do inntinn mhi-chéillidh, a
dheanamh nithe nach robh
iomchuidh :

29 Air dhoibh bhi air an

¹ cumail.

² 'nam mea'g.

³ ionnus gu bheil.

286

⁴ dh'atharraich.

⁵ an ni sin a ta mi-chiatach.

ROMHANACH II.

lilonadh do'n uile eucoir, strìopachas, olc, shannt, mhìrun : làn do fharmad, do mhortadh, do chonnsachadh¹, do cheilg, do dhroch-bheus-aibh²; 'nan luchd-cogars-aich,

30 'Nan luchd-anacainnt³, 'nan luchd-fuath air Dia, 'nan luchd-tarcuis, uaibhreach, 'nan luchd-ràiteachais⁴, 'nan luchd-cumadh uilc, eas-ùmhail do phàrantaibh,

31 Eu-céillidh, 'nan luchd-brisidh coirmhcheangail, gun ghràdh nàdurra, do-réiteachaidh, neo-thruacanta :

32 Muinntir d'an aithne ceartas Dé, gu bheil iadsan a ni an leithide sin do nithibh toillteannach air bàs, *gidheadh* cha'n e mhàin gu bheil iad fèin 'gan deanamh, ach a ta mar an ceudna tlachd aca do'n mhuinnitir a ni iad.

CAIB. II.

¹ *Iadsan a ta peacachadh, ged tha iad a' cronachadh so an daoinibh eile, cha'n urrainn iad an leithide sin a ghabhail, 6 agus iv linagh gu mòr nu sin a dh'fheadas iad dol as o cheart-bhreitheanas Dé, ma's Iudhaich no Cinich iad.*

UIME sin a ta thu gun leithsgeul, O a dhuine, co air bith thu a tha toirt breth : oir an uair a tha thu toirt breth air neach eile, tha thu ga d' dhiteadh fèin ; oir thusa a tha toirt breth, tha thu deanamh nan nithe sin fèin.

2 Ach a ta fios againne gu bheil breitheanas Dé a réir fìrinn, an aghaidh na muinnitir a tha deanamh an leithide sin.

3 Agus an saoil thusa so,

O a dhuine, a tha toirt breth orra-san a ni an leithide sin, agus a ta 'gan deanamh thu fèin, gu'n téid thu as o bhreitheanas Dé ?

4 No 'n dean thu tar cui air saoibhreas a mhaitheis, agus 'fhoighidin, agus 'fhadh-fhulangais, gun fhios bhi agad gu bheil maiteas Dé ga d' threòrachadh chum aithreachais ?

5 Ach a réir do chruais agus do chridhe neo-aithreachail, a ta thu càrnadh⁵ suas feirge dhuit fèin fa chomhair là na feirge, agus foillseachaidh ceart-bhreitheanas Dé ;

6 A bheir do gach aon a réir a ghniombhara ;

7 Dhoibh-san a ta le buanachadh gu foighidneach ann an deadh obair, ag iarraidh glòire, agus urraim⁶, agus neobhàsmhorachd, a' bheatha mhaireannach :

8 Ach dhoibh-san a ta conspoideach, agus nach 'eil ùmhail do'n fhìrinn, ach a ta ùmhail do'n eucoir, diom agus fearg ;

9 Amhgar agus teanntachd air gach anam duine a ta deanamh uilc, do'n Iudhach air tùs, agus mar an ceudna do'n Ghreugach .

10 Ach glòir, agus urram, agus sìth, do gach duine a ni maith, do'n Iudhach air tùs, agus do'n Ghreugach mar an ceudna :

11 Oir cha'n 'eil spéis aig Dia do phearsa seach a chéile.

12 Oir a mheud as a pheacaich gun an lagh, sgriosar iad gun an lagh ; agus a mheud as a pheacaich fuidh

¹ *chomhstri.*

² *an-arnèineachd, eascavineachd.*

³ *'Nan luchd cùl-chòineadh.*

⁴ *bòstail.*

⁵ *tasgaidh.*

⁶ *onoir.*

ROMHANACH II.

an lagh, dìtear iad leis an lagh;

13 (Oir cha'n iad luchd-eisdeachd an lagha *a ta* 'nam fireanaibh am fianuis Dé, ach bithidh luchd-deanamh an lagha air am fireanach-adh¹.

14 Oir an uair a ta na Cinnich aig nach 'eil lagh, a thaobh nàduir a' deanamh nan nithe a ta san lagh, air dhoibh-san a bhi gun lagh tha iad 'nan lagh dhoibh féin:

15 Muinntir a ta nochdadhbh obair an lagha sgríobhta 'nan cridheachaibh, air bhi d'an coguis a' deanamh fianuis leo, agus *an* smuaintean eatorra féin 'gan agairt, no a' gabhail an leithsgéil:

16 San là anns an toir Dia breith air nithibh uaigneach dhaoine, a réir mo shoisgeilsa, tre Iosa Criod.

17 Feuch, goirear Iudhach dhiot-sa, agus tha thu cur dòigh san lagh, agus a' deanamh uaill á Dia;

18 Agus is aithne dhuit a thoil, agus a ta thu a' dearbhadh nan nithe² a's fearr, air dhuit bhi air do theagascg as an lagh,

19 Agus a ta thu dòchasach gur ceann-iuil³ thu féin do na doill⁴, solus dhoibhsan a ta an dorchadas,

20 Fear-fòghluim dodhaoinibh neo-eagnaiddh, fear-teagaig do leanabaibh, aig am bheil samhladh an eòlais agus na firinn a ta san lagh.

21 Thusa uime sin a ta teagascg neach eile, nach 'eil thu ga d' theagascg féin?

thusa a ta searmonachadh gun ghoid a dheanamh, am bheil thu ri goid?

22 Thusa tha 'g radh gun adhaltrannas a dheanamh, am bheil thu deanamh adhalarannais? thusa le'n gràin iodhola⁵, am bheil thu ri naomh-ghoid?

23 Thusa a ta deanamh uaill as an lagh, an tabhair thu, le briseadh an lagha, easurram do Dhia?

24 Oir a ta ainm Dhé a' faotainn toibheim do 'ur taobh-sa am measg nan Cinn-each, mar a ta e sgríobhta.

25 Oir a ta tairbhe gu fìrinneach anns an timchioll-ghearradh, ma ghleidheas tu an lagh: ach ma's fear-brisidh an lagha thu, tha do thimchioll-ghearradh 'na neo-thimchioll-ghearradh dhuit.

26 Uime sin, ma ghleidheas an neo-thimchioll-ghearradh⁶ fireantachd an lagha, nach measar a neo-thimchioll-ghearradh - san mar thimchioll-ghearradh?

27 Agus nach dìt an neo-thimchioll-ghearradh thaobh nàduir, a ta a' coimhlionadh an lagha, thusa a tha tre'n litir agus tre'n timchioll-ghearradh a'd' fhear-brisidh an lagha?

28 Oir cha'n Iudhach esan, a tha mar sin o'n leth muigh; agus cha'n e sin an timchioll-ghearradh, a tha gu follais-each san fheoil.

29 Ach is Iudhach esan, a tha mar sin san taobh a stigh⁷; agus is e sin an timchioll-ghearradh a tha sa' chridhe,

¹ air an saoradh, air an glanadh o chionta. ² a' gabhail slachd do na nithibh.

⁴ dallaibh. ⁵ dealbhan.
⁶ esan a tha neo-thimchioll-ghearrta. ⁷ san ionad fholaichte.

ROMHANACH III.

agus san spiorad, cha'n ann
san litir aig am bheil a chliu
cha'n ann o dhaoinibh, ach o
Dhia.

CAIB. III.

1 *Sochair nan Iudhach; 3 nach do chaill iad; 9 gidheadh dh'fhidig an lagh shlos iad mar an cendna thaobh peacaidh. 20 Uime sin cha'n eil seòil air bith air an saoradh tie'n lagh, 28 ach a ta na h-uile air an suoradh tre chreidimh a mhàin.*

CIOD e uime sin barrachd
an Iudhaich? no ciod e
tairbhe an timchioll-ghearr-
aidh?

2 Is mòr sin air gach dòigh :
air tùs, do bhrigh gur ann
riu-san a dh'earbadh briathraí
Dhé.

3 Oir ciod e sin ged nach
do chreid cuid? an dean am
mi-chreidimh-san firinn Dhé
gun éifeachd?

4 Nar leigeadh Dia : ach
biodh Dia fior, agus gach
duine 'na bhreugaire ; a réir
mar a ta e sgrìobhta, Chum
gu bi thu ceart ann ad
bhriathraigheibh, agus gu'n toir
thu buaidh 'nuair a bheirear
breth ort.

5 Ach ma mholas ar ne-
eucoir-ne fireantachd Dhé,
ciod a their sinn? am bheil
Dia eucorach a tha deanamh
dioghaltais? (tha mi a' labh-
airt mar dhuine,)

6 Nar leigeadh Dia: no
cionnus a bheir Dia breth air
an t-saoghal?

7 Oir ma ta firinn Dhé tre
mo bhréig-sa air a meudach-
adh chum a ghlòire-san ; c'ar
son a ta mise air mo dhìteadh
mar pheacach?

8 Agus c'ar son nach dean
sinn olc, chum gu'n tig maith

as? (mar a labhrar gu toibh-
eumach umainne, agus mar a
thubhairt cuid gu bheil sinn
ag ràdh, muinnitir d' am bheil²
an diteadh a réir ceartais.

9 Ciad uime sin? am bheil
barrachd againne? cha'n eil
air aon chor: oir dhearbh
sinn roimhe gu bheil araon
na h-Iudhaich agus na Cinn-
ich uile fo pheacadh;

10 Mar a ta e sgrìobhta,
Cha'n eil ionracan ann,
cha'n eil fiù a h-aon:

11 Cha'n eil neach ann a
thuigeas, cha'n eil neach ann
a tha 'g iarraidh Dhé.

12 Chlaon iad uile as an
t-slighe, tha iad uile mi-
tharbhach; cha'n eil neach a
tha deanamh maith, cha'n eil
fiù a h-aon.

13 Is uaigh fhosgailte an
sgòrnach; labhair iad cealg
le'n teangaibh; tha nimh nan
nathracha nimhe fo 'm bilih.

14 Aig am bheil am beul
làn do mhallaichadh agus do
sheirbhe:

15 Tha an cosan luath a
dhòrtadh fola:

16 Tha léir-sgrios agus
truaighe 'nan slighibh:

17 Agus slighe na sìthe cha
b'aithne dhoibh:

18 Cha'n eil eagal Dé fa
chomhair an sùl.

19 A nis tha fhios againn
ge b'e nithe a ta'n lagh a'
labhairt, gur ann riu-san a ta
fuidh 'n lagh a tha e 'gan
labhairt: chum gu druideai
gach uile bheul, agus gu'm
bi an saoghal uile air fhaot-
ainn ciontach am fianuis
Dé³.

20 Uime sin cha bhi feòil

¹ oracla,

² a tha.

³ buailteach do bhreth Dhé, buailteach do dhìteadh Dhé.

ROMHANACH IV.

air bith air a fireanachadh¹
'na fhanuis-san, tre oibrigh
an lagha: oir is ann tre an
lagh a ta eòlas peacaidh.

21 Ach a nis tha fireant-
achd Dhé air a foillseachadh
as eugmhais an lagha, a' faot-
ainn fianuis o'n lagh agus o
na fàidhibh;

22 Eadhon fireantachd
Dhé tre chreidimh Iosa
Criod, do na h-uile, agus
air na h-uile a chreideas; oir
cha'n 'eil eadar-dhealachadh
ann:

23 Oir pheacaich na h-uile,
agus tha iad air teachd gearr²
air glòir Dhé;

24 Air dhoibh bhi air am
fireanachadh gu saor le a
ghràs, tre an t-saorsa a ta ann
an Iosa Criod:

25 Neach a shònraich Dia
'na iobairt-réitich, tre chreid-
imh 'na fhuil, chum'fhìreant-
achd fhoillseachadh le maith-
eanas nam peacanna a chaidh
seachad, tre fhad-f hulangas
Dé

26 A dh'fhoillseachadh,
tha mi ag ràdh, 'f hìreantachd-
san san àm a ta làthair;
chum gu'm biodh e cothrom-
ach, agus gu'm fireanaich-
eadh e an ti a chreideas ann
an Iosa.

27 C'ait uime sin *am bheil*
uaill? Dhruideadh a mach i.
Ciod e an lagh *leis an do*
dhruideadh a mach i? *an e lagh*
nan oibre? Cha'n e; ach tre
lagh a' chreidimh.

28 Tha sinn uime sin a'
meas gu bheil duine air fhir-
eanachadh tre chreidimh as
eugmhais oibre an lagha.

29 An e Dia nan Iudhach

a mhàin e? Nach e mar an
ceudna Dia nan Cinneach?
Gu deimhin nan Cinneach
mar an ceudna:

30 Do bhrigh gur aon Dia,
a dh'fhìreanaicheas³ an
timchioll-ghearradh o chreid-
imh, agus an neo-thimchioll-
ghearradh tre chreidimh.

31 Am bheil sinn uime sin
a' cur an lagha an neo-bhrigh
tre'n chreidimh? Nar léig-
eadh Dia: ach a ta sinne a'
daingneachadh⁴ an lagha.

CAIB. IV.

1 *Mheasadh creidimh Abrahaim*
dha mar shìreantachd, 10 mun do
thimchioll-ghearradh e. 13 *Tre*
chreidimh a mhàin shealbhaich e
fèin agus a shliochd an gealladh.
16 *Is e Abraham athair nan uile*
dhaoine a ta creidsinn. 24 *Eith-
idh ar creidimh-ne mar an ceudna*
*air a mheas dhuinn mar shìreant-
achd.*

CIOD ma ta a their sinn a
fhuair ar n-athair Abraham a réir na feòla?

2 Oir ma dh'fhìreanaich-
eadh Abraham le oibrigh,
tha aobhar uaill aige, ach
cha'n ann a thaobh Dhé.

3 Oir ciod a ta an sgriobtuir
ag ràdh? Chreid Abraham
Dia, agus mheasadh sin da
mar fhìreantachd.

4 A nis do'n ti a ni obair
cha'n ann mar ghean-maith⁵
a mheasar an tuarasdal, ach
mar fhiachaibh.

5 Ach do'n ti nach dean
obair, ach a ta creidsinn
anns an ti a dh'fhìreanaicheas
an duine mi-dhiadhaidh,
measar a chreidimh mar fhir-
eantachd.

6 Amhuil mar a ta Daibh-
idh a' cur an céill beannach-
adh an duine sin d'am meas

¹ *saoradh, glanadh.*

² *fa dheireadh, a dheidh-laimh.*

³ *a shaoras, a ghairmeas glan.*

⁴ *a' neartachadh.* ⁵ *mar shàbhach*

ROMHANACH IV.

Dia fìreantachd as eugmhais oibre, *ag ràdh*,

7 Is beannaichte iadsan a fhuair maitheanas 'nan eu-ceirtibh, agus aig am bheil am peacanna air am folach.

8 Is beannaichte an ti nach cuir an Tighearn peacadh as a leth.

9 Am bheil ma ta am beannachadh so *teachd* air an timchioll-ghearradh *a mhàin*, no mar an ceudna air an neo-thimchioll-ghearradh? Oir tha sinn ag ràdh gu'n do mheasadh creidimh do Abraham mar fhìreantachd.

10 Cionnus ma ta a mheasadh *dha e*? An ann an uair a bha e san timchioll-ghearradh, no san neo-thimchioll-ghearradh? Cha'n ann san timchioll-ghearradh, ach san neo-thimchioll-ghearradh.

11 Agus fhuair e comhar an timchioll-ghearraiddh, seula fìreantachd a' chreidimh a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu'm biodh e 'na athair acasan uile a ta creidsinn san neo-thimchioll-ghearradh, chum gu measadh fireantachd dhoibh-san mar an ceudna :

12 Agus 'na athair an timchioll-ghearraiddh dhoibh-san nach 'eil a mhàin do'n timchioll-ghearradh, ach mar an ceudna a ta 'g imeachd ann an ceumaibh a' chreidimh ar n-Athar Abrahaim, a bha aige san neo-thimchioll-ghearradh.

13 Oir cha b'ann tre'n lagh a thugadh an gealladh do Abraham no d'a shiòl, Gu'm biodh e 'na oighre air an t-saoghal, ach tre fhìreantachd a' chreidimh..

14 Oir ma ta iadsan a

bhuineas do'n lagh nan oighreachaibh, tha creidimh air a dheanamh diomhain, agus an gealladh gun bhrìgh :

15 A chionn gu bheil an lagh ag oibreachadh feirge : oir far nach 'eil lagh, cha'n 'eil *an sin* briseadh lagha.

16 Uime sin is ann o chreidimh a ta 'n *oighreachd*, ionnus gu'm *biodh* i tre ghràs : chum gu'm biodh an gealladh daingean do'n t-siòl uile, cha'n ann a mhàin dhoibh-san a bhuineas do'n lagh, ach mar an ceudna dhoibh-san a bhuineas do chreidimh Abrahaim, neach is e ar n-athairne uile,

17 (A réir mar a ta e sgriobhta, Dh'orduich mi thu a'd' athair mhòran chinneach,) 'na làthair-sa anns an do chreid e, eadhon Dia, a ta beothachadh nam marbh, agus a ta gairm nan nithe sin nach 'eil idir ann mar gu'm biodh iad ann :

18 Neach an aghaidh dòchais a chreid an dòchas, chum gu'm biodh e 'na athair mhòran chinneach ; a réir mar a dubhradh, Mar so bithidh do shliochd.

19 Agus air dha gun bhi anmhunn an creidimh, cha do chuir e an suim gu robh a chorpa féin a nis marbh, air dha bhi timchioll ceud bliadhna dh'aois, no mairbhe bronn Shara :

20 Agus cha do chuir e an amharus gealladh Dhé le mic-reidimh ; ach bha e làidir an creidimh, a' toirt glòire do Dha :

21 Agus bha làn-deimhin aige, an ti a thug an gealladh, gur comasach esan air a choimhlionadh.

22 Agus uime sin mheasadh so dhasan mar fhìreantachd.

23 A nis cha b'ann air a shon-san a mhàin a sgriobhadh, gu'n do mheasadh so dha;

24 Ach air ar son-ne mar an ceudna, d'am measar e, ma chreideas sinn annsan a thog suas losa ar Tighearn o na marbhaibh,

25 A thugadh thairis air son ar ciontaidh, agus a thogadh suas a ris air son ar fìreanachaидh.

CAIB. V.

1 Air dhuinn bhi air ar saoradh o chionta peacaidh tre chreidimh, tha sith againn ri Dia, agus gairdeachas ann an dòchas: 8 do bhrigh gu'n d'fhuair sinn réite tre shuil Criod, 'nuair bu naimhde sinn, is mò gu mòr na sin a shaorar siun a nis air dhuinn an réite shaotainn.

UIME sin air dhuinne bhi air ar fìreanachadh¹ tre chreidimh, tha sith againn ri Dia, tre an Tighearn Iosa Criod.

2 Tre'm bheil againn mar an ceudna slighe gu dol a steach tre chreidimh chum a' ghràis so anns am bheil sinn 'nar seasamh, agus a ta sinn a' deanamh gairdeachais an dòchas² glòire Dhé.

3 Agus cha'n e so a mhàin, ach a ta sinn mar an ceudna a' deanamh uail ann an trioblaidibh, do bhrigh gu bheil fios againn gu'n oibrich trioblaid³ foighidin;

4 Agus foighidin, dearbhadh⁴; agus dearbhadh, dòchas:

5 Agus cha nàraich an dòchas, do bhrigh gu bheil gràdh Dhé air a dhòrtadh a mach ann ar cridheachaibh, tre'n Spiorad naomh a thugadh dhuinne.

6 Oir air dhuinne bhi fathast gun neart, ann an àm iomchuidh bhàsaich Criod air son nan *daoine* neo-dhiadhaidh.

7 Oir⁵ is gann a dh'fhuilingeas duine bàs air son duine chothromraig; ach theagamh gu'm biodh aig neach éigin do mhisnich eadhon bàs fhulang air son duine mhaith.

8 Ach a ta Dia a' moladh a ghràidh féin duinne, do bhrigh an uair a bha sinn fathast 'nar peacaich gu'n d'fhuiling Criod bàs air ar son.

9 Is mò gu mòr⁶ uime sin, air dhuinn a nis bhi air ar fìreanachadh tre 'fhuil, a shaorar⁷ trìdsan o fheirg sinn.

10 Oir ma 'se air dhuinn bhi 'nar naimhdibh, gu'n d'rinneadh réidh ri Dia sinn tre bhàs a Mhic; is mò gu mòr, air dhuinn bhi air ar deanamh réidh, a shaorar tre a bheatha sinn

11 Agus cha'n e mhàin sin, ach a ta sinn a' deanamh gairdeachais an Dia, tre ar Tighearna Iosa Criod, tre an d'fhuair sinn a nis an réite.

12 Uime sin mar a thàinig peacadh a steach do'n tsaothal tre aon duine, agus bàs tre'n pheacadh; mar sin mar an ceudna thàinig bàs air

¹ *saoradh, glanadh o chionta.*

² *earbha, dùil.*

³ *ámhgar.*

⁴ *fìreanachadh, scèin-shiosrachadh.*

⁵ *A nis.*

⁶ *Is mòr is mòr.*

⁷ *théarnar, shàbhalar.*

ROMHANACH VI.

na h-uile dhaoinibh, do bhrigh gu'n do pheacaich iad uile¹.

13 Oir gus an lagh, bha peacadh anns an t-saoghal : ach cha chuirear peacadh á leth *dhaoine* far nach 'eil lagh.

14 Gidheadh, rioghaich am bàs o Adhamh gu Maois, eadhon air an dream nach do pheacaich a réir coslais eas-umhlachd Adhaimh, neach is e samhladh² an ti ud a bha ri teachd :

15 Ach cha'n ann mar an cionta, a tha'n saor-thiodhlaic. Oir ma fhuair mòran bàs tre chionta aoin, is mò gu mòr na sin a *tha gràs* Dhé, agus an tiodhlaic troimh ghràs a ta tre aon duine, Iosa Criod, pailte do mhòran.

16 Agus cha'n ann mar tre aon duine a pheacaich³, mar sin a tha'n tabhartas : oir bha am breitheanas tre aon chionta, chum dìtidh : ach a ta'n saor-thabhartas o mhòran chiontaibh chum fìreanachaidh.

17 Oir ma's e as tre chionta aon duine, gu'n do rioghaich am bàs tre aon, is mò gu mòr na sin a rioghaicheas iadsan, a gheibh pailteas gràis, agus tabhartais na fìreantachd, ann am beatha tre aon, eadhon Iosa Criod.

18 Uime sin mar tre chionta aoin duine⁴ a thàinig breitheanas air na h-uile dhaoinibh chum dìtidh, is amhuij sin mar an ceudna tre fhìreantachd aoin⁵, thàinig an saor-thiodhlaic air na h-uile dhaoinibh chum fìreanachaidh na beatha.

19 Oir mar tre eas-umhlachd aoin duine a rinneadh mòran 'nam peacaich, is amhuij sin tre ùmhlachd aoin duine a nìthear-mòran 'nam fìreanaibh.

20 Ach thàinig an lagh a steach, chum gu meudaichteadh an cionta : ach far an do mheudaicheadh am peacadh, bu ro mhò a mheudaicheadh gràs :

21 Chum as mar a rioghaich am peacadh chum bàis, mar sin gu'n rioghaicheadh gràs tre fhìreantachd chum na beatha maireannaich, tre Iosa Criod an Tighearn.

CAIB. VI.

1 *Cha'n sheud sinn ar beatha a chaitheadh am peacadh; oir a ta sinu marbh dha mar tha 'm baisteadh a' dearbhadh.* 12 *Na biodh rioghachadh aig a' pheacadh ni's mò,* 18 *do bhrigh gu'n d'thug sinn sinu fèin thairis do sheirbhis na fìreantachd.*

CIOD ma ta a their sinn ? Am buanaich sinn am peacadh, chum gu meudaichear gràs ?

2 Nar leigeadh Dia : cionnus a dh'fheudas sinne a ta marbh do'n pheacadh, ar beatha a chaitheadh ni's faide ann ?

3 Nach 'eil fhios agaibh, a mheud againn as a bhaisteadh ann an Iosa Criod, gu'n do bhaisteadh chum a bhàis sinn ?

4 Air an aobhar sin dh-adhlaiceadh sinn maille⁶ ris tre'n bhaisteadh chum bàis : ionnus mar a thogadh Criod suas o na marbhaibh le glòir⁷ an Athar, mar sin gu gluais-

¹ ann-san san do pheacaich na h uile.

² samhlachas, comh-choslas, dealbh.

³ tre aon pheacadh.

293

⁴ tre aon chionta.

⁵ tre aon fhìreantachd.

⁶ maraon.

⁷ cumhachd.

ROMHANACH VI.

eamaid-ne mar an ceudna ann an nuadhachd beatha.

5 Oir ma chaidh ar suidheachadh maraon ann an coslas a bhàis, bithidh sinn mar an ceudna *air ar suidheachadh ann an coslas* 'aiseirigh.

6 Air fhios so a bhi againn, gu bheil ar seann duine air a cheusadh maille *ris*, ionnus gu'm biodh corp a' pheacaidh air a sgrios, chum á so suas nach deanamaid seirbhis do'n pheacadh.

7 Oir an ti a fhuair bàs, rinneadh saor e o'n pheacadh.

8 A nis ma fhuair sinn bàs maille ri Criod, tha sinn a' creidsinn gu'm bi sinn beò maille ris mar an ceudna :

9 Air dhuinn fios a bhi againn air do Chriod éirigh o na marbhaibh, nach bàsaich e ni's mó; cha'n 'eil tighearnas aig a' bhàs ni's mó air.

10 Oir a mheud gu'n d'fhuair e bàs, is ann do'n pheacadh a fhuair e bàs aon uair a *mhàin*: ach a mheud gu bheil e beò, is ann do Dhia a ta e beò.

11 Mar sin mar an ceudna measaibh-sa gu bheil sibh féin gu deimhin marbh do'n pheacadh, ach beò do Dhia tre Iosa Criod ar Tighearna.

12 Air an aobhar sin, na riogaicheadh am peacadh ann bhur corp bàsinhor, air chor as gu'n tugadh sibh ùmhachd dha 'na anamiannaibh.

13 Agus na tugaibh bhur buill 'nan armaibh euceirt¹ do'n pheacadh : ach thug-aibh sibh féin do Dhia, mar dhream a ta beò o na marbh-aibh, agus bhur buill 'nan

armaibh fireantachd do Dhia.

14 Oir cha bhi aig a' pheacadh tighearnas oirbh: oir cha'n 'eil sibh fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs.

15 Ciod uime sin? am peacaich sinn, do bhrigh nach 'eil sinn fuidh 'n lagh, ach fuidh ghràs? Nar leigeadh Dia.

16 Nach 'eil fhios agaibh, an ti d'an toir sibh sibh féin mar sheirbhisich chum ùmhachd, gur seirbhisich sibh do'n ti d'an dean sibh ùmhachd; ma's ann do'n pheacadh chum bàis, no do ùmhachd chum fireantachd.

17 Ach buidheachas do Dhia, an déigh dhuibh a bhi 'nur seirbhisich do'n pheacadh, gu'n d'thug sibh o bhur cridhe ùmhachd do'n chumadh teagaisg sin d'an d'thugadh sibh thairis².

18 Air dhuibh ma ta bhi air bhur deanamh saor o'n pheacadh, rinn sibh seirbhis do'n fhìreantachd.

19 Tha mi labhairt mar dhuine, air son anmhuinn-eachd bhur feòla-sa: oir mar a thug sibh bhur buill mar sheirbhisich do neòghloine, agus do euceart chum euceirt, amhuil sin a nis thugaibh bhur buill mar sheirbhisich do'n fhìreantachd, chum naomhachd.

20 Oir an uair a bha sibh 'nur seirbhisich do'n pheacadh, bha sibh saor o'n fhìreantachd.

21 Air an aobhar sin, ciod an toradh a bha agaibh an sin anns na nitibh sin, a ta nis a' cur làire oirbh? oir is e crìoch nan nithe sin am bàs.

¹eucorach.

²nis an do chomh-

22 Ach a nis air dhuibh bhi saor o'n pheacadh, agus 'nur seirbhisich do Dhia, tha bhur toradh agaibh chum naomhachd, agus a' chrioch a' bheatha mhaireannach.

23 Oir is e tuarasdal a' pheacaidh am bàs: ach is e saor-thiodhlac¹ Dhé a' bheatha mhaireannach, tre Iosa Criod ar Tighearna.

CAIB. VII.

1 *Cha 'n'eil aig an lagh cumhachd os ceann duine ni's faide na's beò e.* 4 *Ach tha sinne marbh do'n lagh; 7 gidheadh cha'n'eil an lagh 'na pheacadh,* 12 *ach naomh, ceart, agus maith, &c.*

NACH 'eil fhios agaibh, a bhràithre, (oir is ann riusan d'an aithne an lagh a ta mi labhairt,) gu bheil tigh-earnas aig an lagh air duine, am fad is beò e?

2 Oir a' bhean a ta pòsda ri fear, tha i ceangailte leis an lagh r'a fear am fad is beò e: ach ma gheibh a fear bàs, tha i fuasgailte o lagh a fir.

3 Uime sin am feadh is beò a fear, ma phòsar i ri fear eile, goirear ban-adhaltranach dhi: ach ma gheibh a fear bàs, tha i saor o'n lagh sin, air chor as nach ban-adhaltranach i, ged robh i aig fear eile.

4 Air an aobhar sin, mo bhràithre, tha sibhse mar an ceudna marbh do'n lagh tre chorp Chriosd; ionnus gu'm biodh sibh pòsda ri fear eile, eadhon ris-san a thogadh o na marbhaibh, chum gu'n tug-amaid toradh a mach do Dhia.

5 Oir an uair a bha sinn san fheòil, bha miannan nam peacanna, tre'n lagh, ag oib-

reachadh ann ar buill², chum toradh a thoirt a mach gu bàs.

6 Ach a nis tha sinn air ar deanamh saor o'n lagh, air dha sin a bhi marbh³ leis an do chumadh sinn; chum gu'n deanamaid seirbhis ann an nuadhachd spioraid, agus cha'n ann an seanachd na litreach.

7 Ciod uime sin a their sinn? am bheil an lagh 'na pheacadh? Nar leigeadh Dia. Ni h-eadh, cha b'aithne dhomh peacadh, ach tre'n lagh: oir cha bhiodh eòlas agam air sannt, mur abradh an lagh, Na sanntaich⁴.

8 Ach air do'n pheacadh fàth⁵ a ghlaicadh tre'n àithne, dh'oibrich e annam gach uile ghnè an-tograidh: oir as eug-mhais an lagha *bha* am peacadh marbh.

9 Oir bha mise beò as eug-mhais an lagha uair-éigin: ach air teachd do'n àithne, dh'ath-bheothaich am peacadh, agus fhuair mise bàs.

10 Agus an àithne a *dh'-orduicheadh* chum beatha, fhuaradh dhomh-sa chum bàs i.

11 Oir air do'n pheacadh fàth a ghlaicadh tre'n àithne, mheall e mi, agus le sin mharbh e mi.

12 Air an aobhar sin *thu'n* lagh naomh; agus *a ta* an àithne naomh, agus cothrom-ach, agus maith.

13 Uime sin an d'rinneadh an ni sin a bha maith, 'na bhàs domh-sa? Nar leigeadh Dia. Ach am peacadh, chum gu faicteadh⁶ gur peac-

¹ ghibht.

² air dhuiunn bàsachadh do'n ni.

² ballaibh.

⁴ miaunaich.

⁵ cothrom.

⁶ leigteadh ris.

ROMHANACH VIII.

adh e, ag oibreachadh bàis annam-sa, leis an ni sin a ta maith; chum tre'n àithne gu'm fàsadh am peacadh ro pheacach.

14 Oir a ta fhios againne gu bheil an lagh spioradail: ach a ta mise feòlmhor, air mo reiceadh fuidh'n pheacadh.

15 Oir an ni a ta mi deanamh, cha taitneach leam e: oii an ni a b'àill leam, cha'n e a ta mi a' deanamh; ach an ni a's fuathach leam, is e sin a ta mise a' deanamh.

16 Uime sin, ma tha mi deanamh an ni nach b'àill leam, tha mi 'g aontachadh leis an lagh, gu bheil e maith.

17 A nis ma ta cha mhise ni's mò a tha deanamh so, ach am peacadh a tha gabhair còmhnuidh annam.

18 Oir a ta fhios agam, annam-sa, (sin ri ràdh, ann am fheòil,) nach 'eil maith sam bith a' gabhair còmhnuidh: oir tha'n toil a làthair maille rium, ach dòigh sam bith chum maith a dheanamh cha'n 'eil mi faotainn¹:

19 Oir cha'n 'eil mi deanamh² am maith bu mhiann leam: ach an t-olc nach b'àill leam, is e sin a ta mi a' deanamh.

20 A nis ma tha mi a' deanamh an ni nach b'àill leam, cha mhise ni's mò a ta deanamh so, ach am peacadh a tha gabhair còmhnuidh annam.

21 Uime sin tha mi faotainn lagha, 'nuair a b'àill leam am maith a dheanamh,

gu bheil an t-olc a làthair agam.

22 Oir a ta tlachd agam an lagh Dhé, a réir an duine an taobh a stigh:

23 Ach tha mi faicinn lagha eile a'm' bhuill a cogadh an aghaidh lagha m'inntinn, agus ga m' thoirt am bruid do lagh a' pheacaidh, a ta ann am bhuill.

24 Och is duine truagh mi! cò a shaoras mi o chorp a' bhàis so?

25 Tha mi toirt buidheachais do Dhia³, tre Iosa Criod ar Tighearna. Uime sin, tha mise féin leis an inntinn a' deanamh seirbhis do lagh Dhé; ach leis an fheoil do lagh a' pheacaidh.

CAIB. VIII.

¹ *Tha iadsan a ta ann an Criod, agus a' eaitheadh am beatha a réir an Spioraid, saor o dhìteadh.*
⁵ *Ciod an cròn a thig o'n shèdit,*
¹⁴ *agus ciód am maith a thig o'n Spiorad;* ¹⁷ *agus ciód e bhi 'na cloinn do Dhia;* ¹⁹ *dream aig am bheil, roimh na h-uile nithe, déidh air an saorsa, &c.*

AIR an aobhar sin cha'n 'eil a nis dìteadh sam bith do'n dream sin a tha ann an Iosa Criod, a tha gluasad⁴ cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

2 Oir shaor lagh Spioraid na beatha, ann Iosa Criod, mise o lagh a' pheacaidh agus a' bhàis.

3 Oir an ni nach robh an comas do'n lagh a dheanamh, do bhrigh gu robh e anmhunn tre'n fheoil, ag cur a Mhic féin do Dhia an coslas feòla peacaich, agus 'na iwbairt air son peacaidh, dhìt e am peacadh san fheòil:

¹ *ni faigheam.*

² *ni'n deanam.*

³ *ghràs Dhé.*
⁴ *a' sinbhail, ag imeachd.*

ROMHANACH VIII.

4 Chum gu'm biodh fireantachd an lagha air a coimhlionadh annain-ne, a tha gluasad cha'n ann a réir na feòla, ach a réir an Spioraid.

5 Oir an dream a ta a réir na feòla, tha an aire air na nithibh sin a bhuineas do'n fheòil; ach an dream a ta a réir an Spioraid, air na nithibh sin a bhuineas do'n Spiorad.

6 Oir an inntinn fheòlmhor is bàs i; ach an inntinn spioradail is beatha agus sith¹ i:

7 Do bhrìgh gur naimhdeas an inntinn fheòlmhor an aghaidh Dhé: oir cha'n eil i ùmhal do lagh Dhé, agus cha mhò a tha'n comas di bhi.

8 Uime sin cha'n urrainn iadsan a tha san fheòil Dia a thoileachadh.

9 Ach cha'n eil sibhse san fheòil, ach san Spiorad, ma tha Spiorad Dhé a' gabhail còmhnuidh annaibh. A nis mur 'eil Spiorad Chriosd aig neach, cha bhuin e dha.

10 Agus ma tha Chriosd annaibh, tha'n corp marbh gu deimhin a thaobh peacaidh; ach is beatha an spiorad a thaobh² fireantachd.

11 Ach ma tha Spiorad an ti a thog Iosa o na marbh-annaiibh a gabhail còmhnuidh annaibh, an ti a thog Chriosd o na marbhaibh, beothaichidh e mar an ceudna bhur cuirp bhàsmhor-sa, tre a Spiorad-san a ta chòmhnuidh annaibh.

12 Uime sin, a bhràithre, tha sinn fo fhiachaibh, cha'n

ann do'n fheòil, chum ar beatha a chaitheadh a réir na feòla.

13 Oir ma chaitheas sibh bhur beatha a réir na feòla, gheibh sibh bàs: ach ma mharbhas sibh tre'n Spiorad gnìomhara an colla, bithidh sibh beò.

14 Oir a mheud 's a ta air an treòrachadh le Spiorad Dhé, is iad mic Dhe

15 Oir cha d'fhuair sibh Spiorad na daorsa a ris chum eagail; ach fhuair sibh Spiorad na h-uchd-mhacachd, tre an glaodh³ sinn, Abba, Athair.

16 Tha an Spiorad féin a' deanamh fianuis maille r'ar spiorad-ne, gur sinn clann Dhé:

17 Agus ma's clann, is oighreachan; oighreachan air Dia, agus comh-oighreachan maille ri Chriosd: ma 'se is gu'm fuiling sinn maille ris, chum gu glòraichear sinn maille ris mar an ceudna.

18 Oir tha mi a' measadh nach airidh fulangais na haimsir a ta làthair bhi air an coimhmeas ris a' ghlòir a dh-fhoillsichear-annainn.

19 Oir a ta dùil dhùrachd-ach a' chruthachaidh⁴ a' feitheamh ri foillseachadh cloinne Dhé.

20 Oir chuireadh an cruthachadh fo dhìomhanas, cha'n ann le 'thoil, ach trìdsan a chuir fo dhìomhanas e;

21 An dòchas gu'n saorar an cruthachadh féin fòs o dhaorsa na truaillidheachd, gu saorsa glòrmhor cloinne Dhé.

¹ siothchaint.

² tre, air sgùth.

³ éig, gairm.

⁴ a' chreutair.

ROMHANACH VIII.

22 Oir a ta fhios againne
gu bheil an cruthachadh uile¹
ag osnaich, agus am péin gu
léir, mar mhnaoi ri saothair,
gus an àm so :

23 Agus cha'n *eso* a mhàin,
ach sinn féin mar an ceudna,
aig am bheil ceud thoradh an
Spioraid, tha eadhon sinne ag
osnaich annainn féin, a' feith-
eamh ris an uchd-mhacachd,
eadhon saorsa ar cuirp.

24 Oir is ann le dòchas a
shaorar sinn : ach dòchas a
chithear, cha dòchas e : oir
an ni a ta an duine faicinn,
c'ar son a bhios dòchas aige
ris ?

25 Ach ma tha dòchas²
againn ris an ni nach 'eil sinn
a' faicinn, feithidh sin gu
foighidneach ris.

26 Tha an Spiorad féin mar
an ceudna a' deanamh còmh-
naidh le ar n-anmhuinn-
eachd : oir cha'n aithne
dhuinn ciod a ghuidheamaid
mar bu chòir dhuinn ; ach a
ta an Spiorad féin a' deanamh
eadar-ghuidhe³ air ar son le
osnaibh do-labhairt.

27 Agus is aithne dhasan
a ta rannsachadh nan cridh-
eachan ciod i inntinn an
Spioraid, do bhrìgh gu bheil
e a' deanamh eadar-ghuidhe
air son nan naomh a réir *toil*
Dé.

28 Agus a ta fhios againn
gu'n comh-oibrich na h-uile
nithe chum maith, do'n dream
aig am bheil gràdh do Dhaia,
eadhon dhoibh-san a ghairm-
eadh a réir a rùin.

29 Oir an dream a roimh-
aithnich e, roimh-orduich e
iad mar an ceudna, *chum bhi*

comh-chosmhuil ri iomhaigh⁴
a Mhic, chum gu'm biodh
esan 'na cheud-ghin am
measg mòrain bhràithre.

30 Agus an dream a roimh-
orduich e, ghairm e iad mar
an ceudna : agus an dream a
ghairm e, dh'fhìreanaich e
mar an ceudna : agus an
dream a dh'fhìreanaich e,
ghlòraich e mar an ceudna.

31 Ciod uime sin a their
sinn ris na nitibh sin ? Ma
tha Dia leinn, cò *dh'fheudas*
bhi 'nar n-aghaidh ?

32 An ti nach do chaomh-
ain a Mhac féin, ach a thug
thairis e air ar son-ne uile,
cionnus maille ris-san nach
toir e, mar an ceudna, dhuinn
gu saor na h-uile nithe ?

33 Cò a chuireas coire sam
bith á leth daoine taghta
Dhé ? *Is e* Dia a dh'fhìrean-
aicheas⁵,

34 Cò a dhìteas ? *Is e* Criod
a fhuair bàs, seadh tuilleadh
fòs, a dh'éirich a rìs, agus a
ta air deas làimh Dhé, neach
a ta mar an ceudna a' dean-
amh eadar - ghuidhe air ar
son-ne.

35 Cò a sgaras⁶ sinn o
ghràdh Chriosd ? *an dean*
trioblaid, no àmhghar, no
geur-leanmuinn, no gorta,
no lomnochduidh, no cunn-
art, no claidheamh ?

36 (A réir mar a ta e
sgriobhta, Air do shon - sa
mharbhadh sinn rè an là ;
mheasadh sinn mar chaoraich
chum marbhaidh.

37 Ni h-eadh, ach anns na
nitibh sin uile tha sinn a'
toirt tuilleadh agus buaidh,
trid-san a ghràdhaich sinn.

¹ gach uile chrcutair.
² sùil.   ³ guidhe.   ⁴ dealbh.
298

⁵ a shaoras, a ghairmeas glan o
chionta.   ⁶ dhealaicheas.

ROMHANACH IX.

38 Oir a ta dearbh-bheachd agam, nach bi bàs, no beatha, no aingil, no uachdaran-achda, no cumhachda, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd,

39 No àirde, no doimhne, no creutair sam bith eile, comasach air sinne a sgaradh o ghràdh Dhé a ta ann an Iosa Criosd ar Tighearn.

CAIB. IX.

1 Tha Pòl doilich air son nan Iudhach. 7 Cha b'iad sliochd Abrahaim uile clann a' gheallaidh. 18 Tha Dia a' deanamh tròcair air an dream a's toil leis. 21 Feudaidh an cumadair an ni a's àill leis a dheanamh ris a' chriadh.

A TA mi a' labhairt na fìrinn ann an Criosd, cha dean mi breug, (air bhi do m' choguis a' deanamh fianuis domh san Spiorad naomh :)

2 Gu bheil doilgheas mòr orm, agus cràdh air mo chridhe an còmhnuidh.

3 Oir ghuidhinn mi féin a bhi dealichte¹ o Chriosd, air son mo bhràithre, mo luchd-dàimh a thaobh na feòla :

4 A ta 'nan Israelich ; d'am buin an uchd-mhacachd, agus a' ghlòir, agus na coimhcheangail, agus tabhairt an lagha, agus seirbhis Dé, agus na geallanna ;

5 D'am buin na h-aithriche, agus o'm bheil Criosd a thaobh na feòla, neach is e Dia os ceann nan uile, beannachte gu siorruidh. Amen.

6 Cha'n e gu bheil focal Dé gun éifeachd. Oir cha'n

Israelich iadsan uile a ta o Israel

7 Agus ni mò do bhrìgh gur sliochd do Abraham iad, a ta iad uile 'nan cloinn : ach, Anu an Isaac ainmichear do shiòl.

8 Is e sin ri ràdh, Cha'n iad clann na feòla clann Dhe : ach is iad clann a' gheallaidh a mheasar mar shiòl.

9 Oir is e so focal a' gheallaidh, A réir an àm so² thig mi, agus bithidh mac aig Sara.

10 Agus cha'n e mhàin so, ach Rebeca mar an ceudna 'nuair a thoirrcheadh i o aon, eadhon Isaac ar n-athair-ne ;

11 (Oir mun do rugadh na naoidheana, agus mun d'rinn iad maith no olc, chum gu'm biodh rùn Dé a réir an taghaidh seasmhach, cha'n ann o oibríbh ach o'n ti a ghairmeas ;)

12 A dubhradh rithe, Ni an neach a's seine seirbhis do'n neach a's òige.

13 A réir mar a ta e sgriobhta, Ghràdhhaich mi Iacob, ach dh'fhuathaich mi Esau.

14 Ciod a their sinn ma ta? am bheil eucoir maille ri Dia? Nar leigeadh Dia.

15 Oir a ta e ag ràdh ri Maois, Ni mi tròcair air an neach air an dean mi tròcair, agus gabhaidh mi truas do'n neach d'an gabh mi truas.

16 Uime sin cha'n ann o'n ti leis an àill, no o'n ti a ruitheas, ach o Dhia a ni tròcair.

17 Oir a ta an sgriobtuir

¹ malluichte, air mo dheanamh a'm' mhallaichadh.

² Air an am so.

ROMHANACH IX.

ag ràdh ri Pharaoh, Is ann chum na crìche so féin a thog mi suas thu, chum gu'm foillsichinn mo chumhachd annad, agus chum gu'm biodh m'ainm iomraideach air feadh na talmhainn uile.

18 Uime sin ni e tràcair air an ti a's àill leis, agus an ti a's àill leis cruaidhichidh e.

19 Their thu ma ta rium, C'ar son a ta e ma seadh a' faghail croin? oir cò a chuir an aghaidh a thoile?

20 Ni h-eadh ach, O a dhuine, cò thusa a ta tagradh an aghaidh Dhé? An abair an ni a chumadh ris an ti a chum e, C'ar son a rinn thu mi mar so?

21 Nach 'eil cumhachd aig a' chriadhadair¹ air a' chriadh, ionnus gu'n deanadh e do'n aon mheall aon soitheach chum urraim², agus soitheach eile chum eas-urraim.

22 Ciod ma's e, air bhi do Dhia toileach 'fhearg a nochdad, agus a chumhachd a dheanamh aithnichte, gu'n d' fhuiling³ e le mòr fhad-fhulangas sothiche na feirge air an ulluchadh chum sgrios:

23 Agus chum gu'n deanadh e aithnichte saoibhreas a ghlòire air sothicibh na tràcair, a dh'ulluich e roimh-làimh chum gloire,

24 Eadhon sinne a ghairme, cha'n e mhàin do na h-Iudhaich, ach mar an ceudna do na Cinnich.

25 Mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an Hosea, Goiridh mi mo phobull-diubh-san nach robh 'nam

pobull domh; agus bean ghràdhach dh'ise nach robh ghràdhach.

26 Agus tarlaidh, anns an ionad san dubhradh riu, Cha sibh mo phobull-sa; an sin gu'n goirear Clann an Dé bheò dhiubh.

27 Tha Esaias mar an ceudna ag éigheach mu thim-chioll Israel, Ged tha àireamh chloinni Israel mar ghaineamh na fairge, is fuigheall a thèarnar.

28 Oir crìochnaichidh e an obair, agus gearraidh e goirid i an ceartas⁴: do bhrigh gu'n dean an Tighearn obair ghoirid air an talamh.

29 Agus mar a thubhairt Esaias roimhe, Mur fàgadh Tighearn nan sluagh siol againne, dheantadh sinn mar Shodom, agus bhitheamaid cosmhul ri Gomorrah.

30 Ciod a their sinn ma seadh? Gu'n d'ràinig na Cinnich, nach robh a lean-tuinn fireantachd, air fireantachd, eadhon an fhìreantachd a ta o chreidimh:

31 Ach cha do ràinig Israel, a bha leantuinn lagha na fireantachd, air lagh na fireantachd.

32 C'ar son? A chionn nach ann o chreidimh, ach mar gu'm b'ann o oibribh an lagha a dh'iarr iad i: oir thuislich iad air a' chloich-thuislidh sin;

33 Mar a ta e sgrìobhta, Feuch, cuiream ann an Sion clach-thuislidh, agus carraig oilbheim: agus gach neach a chreideas ann-san, cha chuir-ear gu nàire e.

¹ fear deanamh shoithiche creadh.

² moir.

300

³ gu'n do ghiùlain.

⁴ fireantachd.

CAIB. X.

1 *Tha an sgriobtnir a' nochdadh an eadar-dhealachaidh a ta eadar fireantachd an lagha, agus a' chreidimh; 11 agus nach cuirear a h-aon do na h-Iudhaich, no do na Cinrich sin uile a chreideas, fuidh amhluadh.*

A BHRAITHRE, is e dùr-achd¹ mo chridhe, agus m' urnuigh ri Dia air son Israeil, gu'm biodh iad air an tearnadh.

2 Oir a ta mi deanamh fianuis doibh, gu bheil eud² aca thaobh Dhé, ach cha'n ann a réir eòlais.

3 Oir air dhoibh bhi ain-eolach air fireantachd Dhé, agus ag iarraidh am fireantachd féin a chur air chois, cha do striochd³ iad do fhìreantachd Dhé.

4 Oir is e Criod crìoch an lagha, chum fireantachd do gach neach a chreideas.

5 Oir a ta Maois a' cur an céill na fireantachd a ta o'n lagh, *eadhon*, An duine a ni na nithe sin, gu'm bi e beò leo.

6 Ach mar so a ta an fhìreantachd a ta o chreidimh ag ràdh, Na abair ann do chridhe, Cò théid suas air nèamh? (sin r'a ràdh a thoirt Chriod a nuas;)

7 No, Cò a théid sìos do'n doimhne? (sin r'a ràdh, a thoirt Chriod a ris air ais o na marbhaibh :)

8 Ach ciod a ta i ag ràdh? Tha 'm focal am fagus duit, ann do bheul, agus ann do chridhe; 'se sin focal a' chreidimh a tha sinne a' searmonachadh,

9 Ma dh'aidicheas tu le d'

bheul an Tighearn Iosa, agus ma chreideas tu ann do chridhe, gu'n do thog Dia o na marbhaibh e, gu'n saorar thu.

10 Oir is ann leis a' chridhe a chreidear chum fireantachd, agus leis a' bheul a dh'aidichear chum slàinte.

11 Oir a ta an sgriobtuir ag ràdh, Ge b'e neach a chreideas ann-san cha nàraicheadar e.

12 Oir cha'n 'eil eadar-dhealachadh eadar an t-Iudhach agus an Greugach: oir an t-aon Tighearn a ta os ceann nan uile, tha e saoibhir do na h-uile a ghairmeas air.

13 Oir ge b'e neach a ghairmeas air ainnm an Tighearna, tèarnar e.

14 Ach cionnus a ghairmeas iad airsan anns nach do chreid iad? agus cionnus a chreideas iad anns an ti air nach cual iad *iomradh?* agus cionnus a chluinneas iad gun searmonaiche?

15 Agus cionnus a ni iad searmoin, mur cuirear iad? mar a ta e sgriobhta, Cia sgiamhach cosa na muinnir sin a ta searmonachadh soisgeil⁴ na sìthe, a ta toirt sgeil aoibhneich air nithibh maithe?

16 Ach cha robh iad uile ùmhail do'n t-soisgeul. Oir tha Esaias ag ràdh, A Thighearn, cò a chreid ar n-aithrisne⁵?

17 Uime sin, is ann o éisd-eachd a thig creidimh, agus éisdeachd tre fhocal Dé.

18 Ach a ta mi ag ràdh, Nach cual iad? Chualla gu deimhin, chaidh am fuaim air

¹ *lìn toil.*

² *teas ghràdh.*

³ *ghéill.*

⁴ *soisgeulachadh.*

⁵ *na chual e uainne.*

ROMHANACH XI.

feadh gach tire a mach, agus am briathra gu iomallaibh an domhain.

19 Ach a ta mi ag ràdh, Nach robh fios aig Israel? Air tùs, tha Maois ag ràdh, Cuiridh mi eud oirbh le *Cinneach* nach 'eil 'nan Cinneach, agus le Cinneach neo-thuigseach cuiridh mi fearg oirbh.

20 Ach a ta Esaias ro dhàna, agus a ta e ag ràdh, Fhuaradh mi leo-san nach d'iarr mi; dh'fhoillsicheadh mi dhoibh-san nach d'fhiorsaich air mo shon.

21 Ach ri Israel a ta e ag ràdh, Shìn mi mach mo làmh-an rè an là gu h-iomlan ri pobull eas-ùmhal agus a labhras a'm' aghaidh.

CAIB. XI.

1 Cha do thilg Dia Israel uile uaith. 7 Thaghadh cnuid, ged chruaidhicheadh a' chuid eile. 16 Tha dochas mu'n ath-philleadh. 18 Cha'n sheud na Cinnich uail-thàir a dheanamh orra; 26 oir tha gealladh gu'n tèarnar iad.

A TA mi ag ràdh ma seadh, An do thilg Dia a phobull uaith? Nar leigeadh Dia. Oir is Israeleach mise féin mar an ceudna, do shliochd Abrahim, do thréibh Bheniamin.

2 Cha do thilg Dia uaith a phobull a roimh-aithnich e. Nach 'eil fhios agaibh ciod e a ta an sgriobtuir ag ràdh mu Elias? cionnus a ta e a' deanamh eadar-ghuidhe¹ ri Dia an aghaidh Israel, ag ràdh,

3 A Thighearn, mharbh iad t'fhàidhean, agus leag iad sìos t'altairean; agus dh'fhàgadh mise a'm' aonar,

agus tha iad ag iarraidh m'-anama.

4 Ach ciod a ta freagra l'h Dhé ag ràdh ris? Dh'fhág mi dhomh féin seachd mile fear, nach do lùb an glùn do dhealbh Bhaail.

5 Agus mar sin mar an ceudna tha san àm so a làth-air fuigheall a réir taghaidh a' ghráis.

6 Agus ma's ann tre ghràs, cha'n ann o oibribh ni's mò; no cha ghràs gràs ni's mo. Ach ma's ann o oibribh, cha'n ann o ghràs á sin suas: no cha'n obair á sin suas obair.

7 Ciad ma seadh? An ni sin a ta Israel ag iarraidh, cha do ràinig e air; ach ràinig an taghadh air, agus chaidh a' chuid eile a dhalladh:

8 Mar a ta e sgriobhta, Thug Dia dhoibh spiorad na suaine, sùilean chum nach faiceadh iad, agus cluasan chum nach eluinneadh iad, gus an là an diugh.

9 Agus a ta Daibhidh, ag ràdh, Biodh am bord mar ribe, agus mar inneal-glacaidh, agus mar cheap-tuislidh, agus mar dhìol-thuarasdail dhoibh:

10 Biodh an sùilean air an dorchachadh, chum nach faic iad; agus crom-sa an druim an còmhnuidh.

11 A ta mi ag ràdh uime sin, An do thuislich iad ionnus gu'n tuiteadh iad? Nar leigeadh Dia: ach tre an tuiteam-san tha slàinte air teachd chum nan Cinneach, chum iadsan a bhrosnuchadh gu h-eud.

12 Ma's e an tuiteam-san saoibhreas an domhain, agus an lughdachadh saoibhreas nan Cinneach, cia's mò na

¹ a' tagradh.

ROMHANACH XI.

sin a *bhitheas* an lànachd?

13 Oir is ann ribhse a ta mi a' labhairt, a Chinneacha; do bhrigh gur mi abstol nan Cinneach, tha mi toirt urraim do m' dhreuchd¹:

14 Ma dh'fheudas mi air chor sam bith mo choimh-fheòil a bhrosnuchadh gu h-eud, agus gu'n tearuinn mi dream àraidh dhiubh.

15 Oir ma's e an tilgeadh-sau air falbh réiteachadh an domhain; ciod e an ath-ghabhail, ach beatha o na marbhaibh?

16 Oir ma ta an ceud-thoradh naomh, tha am meall *naomh* mar an ceudna: agus ma ta an fhreumh naomh, *tha* na geuga *mar sin* mar an ceudna.

17 Agus ma tha cuid do na geugaibh air am briseadh dheth, agus gu bheil thusa, a bha a'd chrann-oladh fiadh-aich, air do shuidheachadh 'nam measg, agus maille riu a' faotainn comh-pairt do fhrèimh agus do reamhrachd a' chroinn-oladh;

18 Na dean uaill an aghaidh nan geug: ach ma ni thu uaill 'nan aghaidh, cha tusa a dh'iomchaireas an fhreumh, ach an fhreumh thusa.

19 Their thu uime sin, Bhriseadh dheth na geuga, chum gu suidhichteadh mise 'nan àit.

20 Ro mhaith; air son am mi chreidimh bhriseadh iadsan dheth, agus a ta thusa a' seasamh tre chreidimh. Na bi àrd-inntinneach, ach fo eagal.

21 Oir mur do chaomhain

Dia na geuga nàdurra, *biodh eagal ort* nach caomhain e thusa mar an ceudna.

22 Feuch uime sin maith-eas agus geur-cheartas Dé: geur-cheartas d'an taobhsan a thuit; ach do d' thaobh-sa, maitheas, ma buanaicheas tu 'na mhaitheas; agus mur buanaich, gearrar dheth thusa mar an ceudna.

23 Agus suidhichear iadsan mar an ceudna, mur buanaich iad 'nam mi-chreidimh: oir a ta Dia comasach air an suidheachadh a ris.

24 Oir ma ghearradh thusa as a'chrann-oladh a bha fiadh-aich a thaobh nàduir, agus gu'n do shuidhicheadh ann an deadh chrann-oladh thu an aghaidh nàduir; cia mòr a's mó na sin a shuidhichear na geuga nàdurra 'nan crann-oladh féin?

25 Oir cha b'àiill leam, a bhràithre, sibhse bhi aineolach air an rùn-diomhair so, (chum nach biodh sibh glic 'nur barail féin,) gu'n do tharladh doille ann an cuid do Israel, gus an tig iom-laineachd nan Cinneach a steach.

26 Agus mar sin bithidh Israel uile air an tèarnadh²: mar a ta e sgrìobhta, Thig am Fear-saoraidh o Shion, agus tionndaidhidh e mi-dhiadhachd o Jacob:

27 Oir is e so mo choimh-cheangal riu, 'nuair a bheir mi air falbh am peacanna.

28 Thaobh an t-soisgeil, is naimhdean iad air blur sonsa: ach a thaobh an taghaidh, *tha iad gràdhaithe* air son nan aithriche.

¹ *oifig.*

² *slànnuchadh*

ROMHANACH XII.

29 Oir a ta tiadhlacon agus gairm Dhé gun aithreachas.

30 Oir mar a bha sibhse roimhe so eas-ùmhàl do Dhia, ach a nis a fhuair sibh tràcair tre am mi-chreidimh-san :

31 Amhail sin a ta iadsan san àm so eas-ùmhàl¹, chum tre bhur tràcair-sa gu'm faigh iad tràcair mar an ceudna.

32 Oir dhruid Dia iad uile ann am mi-chreidimh², chum tràcair a dheanamh air na huile.

33 O doimhne saoibhris araon gliocais agus eòlais Dé ! Cia do-rannsachaидh a bhreitheanais, agus do-lorg-achaидh a shlighean !

34 Oir cò aig an robh fios inntinn an Tighearna, no cò bu chomhairleach dha ?

35 No cò thug dha air tùs, agus a làn'dìolar a rìs dha e ?

36 Oir is ann uaithe-san, agus trid-san, agus air a shonnan a ta na h-uile nithe : dha-san gu robh glòir gu siorrhuidh. Amen.

CAIB. XII.

1 Is còdir do thròcair Dhé sinne aomadh gu Dia a thoileachadh ; 3 cha chóir do dhvine sam bith meas tuilleadh as maith bhi aige dheth féin : 6 ach is còir do gach aon seitheamh air an drcuchd sin, a dh'earbadh ris. 9 Tha gràdh, agus mòran do dheasdanais eile air an iarraidh uainn.

AIR an aobhar sin guidh-eam oirbh, a bhráithre, tre thròcairibh Dhé, bhur cuirp a thoirt 'nam beo-ìobairt, naomh, thaitnich do Dhia, ni a's e bhur seirbhis³ reusonta.

2 Agus na bithibh air bhur

cumadh ris an t-saoghal so : ach bithibh air bhur cruth-atharrachadh tre ath-nuadh-achadh bhur n-inntinn, chum gu'n dearbh sibh ciod i toil mhaith, thaitneach, agus dhiongmhalta sin Dhé.

3 Oir a ta mi ag ràdh, troimh a' ghràs a thugadh dhomh-sa, ris gach neach 'nur measg, gun smuaineachadh uime féin ni's àird na 's còir dha smuaineachadh ; ach smuaineachadh am measarr-achd⁴, a réir mar a roinn Dia ris gach neach tomhas a' chreidimh.

4 Oir mar a ta mòran bhall againn ann an aon chorpa, agus nach e'n t-aon ghniomh⁵ a th'aig gach ball ;

5 Amhail sin ged tha sinne 'nar mòran, is aon chorpa ann an Criossd sinn, agus is buill sinn gach aon fa leth d'a chéile.

6 Uime sin air bhi do thiadhlaibaibh againn, eadar-dhealaichte⁶ a réir a' ghràis a thugadh dhuinn, ma's fàidh-eadaireachd, deanamaid fàidh-eadaireachd a réir tomhais a' chreidimh :

7 No ma's frithealadh, thugamaid aire d'ar frithealadh ; no an ti a theagaisgeas, thugadh e aire d'a theagast ;

8 No an ti a bheir earail⁷, thugadh e aire d'a earail : an ti a roinneas an déirc, roinneadh e i an treibhdhireachd⁸; an ti a riaghlas, deanadh se e le dùrachd ; an ti a ni tràcair, deanadh se e gu suilbhir.

9 Biodh bhur gràdh gun cheilg. Biodh gràin agaibh

¹ cha do chreid iadsan.

² eas-ùmhàlachd.

³ aoradh.

⁴ stuaim.

⁵ obair, oifig.

⁶ eagsamhail.

⁷ comhairle.

⁸ aon-fhillteachd.

ROMHANACH XIII.

do'n olc, dlùth-leanaibh ris
an ni a tha maith.

10 *Bithibh* teo-chridheach
d'a chéile le gràdh bràthair-
eil, ann an urram a' toirt
toisich gach aon d'a chéile :

11 Gun bhi leasg ann an
gnothuichibh : dùiachdach¹
'nur spiorad ; a' deanamh
seirbhis do'n Tighearn :

12 A' deanamh gairdeach-
ais an dòchas : foighidneach
an trioblaid ; maireannach
ann an urnuigh :

13 A' comh-roinn ri uir-
easbhuidh nan naomh ; a'
gnàthachadh aoidheachd.

14 Beannaichibh an dream
a ta deanamh geur-lean-
muinn oirbh: beannaichibh,
agus na mallaichibh.

15 Deanaibh gairdeachas
maille riu-san a ta ri gaird-
eachas, agus caoidh maille
riu-san a ta ri caoidh.

16 Bithibh a dh'aon rùn²
d'a chéile. Na biodh bhur
cion air nithibh àrda³, ach
cuiribh sibh féin an comh-
inbhe riu-san a ta iosal. Na
bithibh glic 'nur barail féin.

17 Na iocaibh olc air son
uile do dhuine sam bith.
Ulluichibh nithe ciatach am
fianuis nan uile dhaoine.

18 Ma dh'fheudas e bhi,
mheud 's a ta e'n comas
duibh, bithibh an sìth ris na
h-uile dhaoinibh.

19 *A chàirde gràdhach*, na
deanaibh dioghaltas air bhur
son féin, ach thugaibh àit
do'n fheirg : oir a ta e
sgriobhta, Is leam-sa diogh-
altas ; iocaidh mi, tha an
Tighearn ag ràdh.

20 Uime sin ma bhios do
nàmhaid ocrach, thoir biadb
dha; ma bhios e tartmhòr⁴,
thoir deoch dha : oir le so a
dheanamh carnaidh tu eibhle
teine air a cheann.

21 Na tugadh buaidh ort
leis an olc, ach thoir-sa⁵
buaidh air an olc leis a'
mhaith.

CAIB. XIII.

1 *Umhlachd*, agus dleasdanais eile
a's eòir dhuinn chur an gnòmh
do uachdaranaibh. 8 'Sé gràdh
coimhlionadh an lagha. 11 Tha
gedcàireachd, agus misg, agus
vibre an dorchadai ro neo-chubh-
aichd do àm an t-soisgeil.

BIODH gach anam⁶ ùmhail
do na h-àrd-chumhachd-
aibh. Oir cha'n 'eil cumh-
achd ann ach o Dhia: agus
na cumhachdan a ta ann, is
ann le Dia⁷ a dh'orduicheadh
iad.

2 Air an aobhar sin, ge b'e
air bith a chuireas an aghaidh
a' chumhachd, tha e cur an
aghaidh orduigh Dhé: agus
iadsan a chuireas 'na agh-
aidh, gheibh iad breitheanas⁸
dhoibh féin.

3 Oir cha'n 'eil uachdarain
'nan aobhar eagail do dheadh
oibríbh, ach do dhroch oibríbh.
Uime sin, am miaùn
leat bhi gun eagal an uachdarain
ort? dean am maith,
agus gheibh thu cliù uaith.

4 Oir is esan seirbhiseach
Dhé chum maith dhuit. Ach
ma ni thu an t-olc, biodh
eagal ort; oir cha'n ann gu
diomhain a tha e giùlan a'
chlaindheimh: oir is e seir-
bhiseach Dhé e, 'na dhiogha-
ltair feirge air an ti a ni olc.

¹ beothail, saobharach.

² innutinn, toil.

³ Na bithibh àd-inniunceach.

305

⁴ lotmhor.

⁶ gach neach.

⁵ heir-sa.

⁷ suidh Dhia.

⁸ d'iteadh

5 Uime sin is éigin bhi ùmhail, cha'n ann a mhàin air son feirge, ach mar an ceudna air son coguis.

6 Oir, air an aobhar so, tha sibh mar an ceudna a' toirt cìse *dhoibh*: oir is iad seirbhisich Dhé iad, a' siorscheitheamh air an ni so féin.

7 Air an aobhar sin thug-aibh do na h-uile¹ an dlighe-féin: càin dhasan d'an *dlighear* càin, cùs dhasan d'an *dlighear* cis, eagal dhasan d'an *dlighear* eagal, agus urram dhasan d'an *dlighear* urram.

8 Na biodh fiacha sam bith aig aon neach oirbh, ach a mhàin a chéile a ghràdhachadh: oir an ti aig am bheil gràdh do neach eile, choimhion e an lagh.

9 Oir an ni so, Na dean adhaltrannas, Na dean mortadh, Na goid, Na dean fianuis bhréige, Na sanntaich; agus ma tha àithne sam bith eile ann, tha i air a cur sios gu h-aithghearr fo'n fhocal so, Gràdhach do choimhearsnach mar thu féin.

10 Cha dean gràdh lochd do choimhearsnach: air an aobhar sin is e an gràdh coimhlionadh an lagha.

11 Agus so, air dhuibh fios na h-aimsir a bhi agaibh, gur mithich dhuinn a nis mosgladh o chodal: oir a ta ar slàinte nis ni's faigse na 'nuair a chreid sinn.

12 Tha cuid mhòr do'n oïdhche air dol seachad², tha an là am fagus: uime sin cuireamaid dhinn oibre an dorchadais, agus cuireamaid

umainn armachd³ an t-soluis.

13 Gluaiseamaid gu cubhaidh mar anns an là; cha'n ann an ruidhteireachd⁴ agus am misg, no an seòmradaireachd agus am macnus, no an aisith agus am farmad.

14 Ach cuiribh umaibh an Tighearn Iosa Criod, agus na deanaibh ulluchadh air son na feòla, chum a h-anamhianna a choimhlionadh.

CAIB. XIV.

1 *Cha'n shendum daoine tair a dheanamh, no chéile a dhileadh air son nithe coimhdheis; 13 ach bhé faicilleach gun oilbheum a thwirt seachad; 15 oir dhearbh an t-abstol gu bheil sin mi-cheaduiche, le tomadh reuson.*

GABHAIBH ris an neach a ta anmhunn⁵ sa' chreidimh, ach cha'n ann chum deasboireachd amharusach.

2 Oir a ta aon a' creid-sinn gu'm feud e na h-uile nithe itheadh: ach a ta esan a ta anmhunn ag itheadh luibheanna.

3 Na deanadh esan a ta 'g itheadh, tair airson nach 'eil ag itheadh; agus na tugadh esan nach 'eil ag itheadh, breth air an ti a dh'itheas: oir ghabh Dia ris.

4 Cò thusa a ta toirt breth air seirbhiseach duine eile? d'a mhaighstir féin seasaidh, no tuitidh e: seadh, cumar suas e; oir is comasach Dia air a chumail 'na sheasamh.

5 Tha meas aig neach air là⁶ thar là: agus tha meas aig neach eile air gach là mar a chéile. Biodh làn-dearbhadh aig gach duine 'na inn-tina féin.

¹ do gach neach.

² charuinn.

306

⁴ éididh.

⁵ lag.

⁶ suim aig neach do lit.

6 An ti aig am bheil suim do'n là, is ann do'n Tighearn a tha suim aige *dha*; agus an ti aig nach 'eil suim do'n là, is ann do'n Tighearn nach 'eil suim aige *dha*. An ti a ta 'g itheadh, is ann do'n Tighearn a tha e 'g itheadh, oir tha e toirt buidheachais do Dhia; agus an ti nach 'eil ag itheadh, is ann do'n Tighearn nach ith e, agus bheir e buidheachas do Dhia.

7 Oir cha'n 'eil a h-aon againn beò dha féin, agus cha'n 'eil a h-aon againn a' bàsachadh dha féin.

8 Oir ma's beò dhuinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn beò: agus ma's bàs duinn, is ann do'n Tighearn a tha sinn a' bàsachadh: uime sin ma's beatha no bàs dhuinn, is leis an Tighearn sinn.

9 Oir is ann chum so a fhuair Criod bàs, agus a dh'éirich e, agus a tha e beò a ris, chum gu'm biodh e 'na Thighearn air na beothaibh agus air na marbhaibh.

10 Ach c'ar son a ta thusa a' toirt breth air do bhràthair? no c'ar son a ta thusa a' deanamh tarcuis air do bhràthair? oir seasaidh sinn gu léir am fianuis caithir-breitheanais Chriod.

11 Oir a ta e sgrìobhta, Mar is beò mise, a ta an Tighearn ag ràdh, lùbaidh gach glùn dhomh-sa, agus aidichidh gach teangadh do Dhia.

12 Air an aobhar sin, bheir gach aon againn cunntas uime féin do Dhia.

13 Uime sin na tugamaid breth air a chéile ni's mó:

ach gu ma fearr leibh a bhreth so thoirt, gun aobhar-tuiteam no oilbheim a thoirt do bhràthair.

14 Oir a ta fhios agam, agus is dearbh leam anns an Tighearn Iosa, nach 'eil ni sam bith neòghlan dheth féin: ach do'n ti a mheasas ni sam bith neòghlan, dhasan a ta e neòghlan.

15 Ach ma bhios doilgeas air do bhràthair air son bìdh, a nis cha'n 'eil thu a' gluasad a réir a' ghràidh. Na sgrios¹ le d' bhiadh esan air son an d'fhuiling Criod bàs.

16 Air an aobhar sin, na labhrar olc mu bhur² maith.

17 Oir cha bhiadh agus deoch rioghachd Dhé, ach fìreantachd, agus sìth, agus aoibhneas san Spiorad naomh.

18 Oir ge b'e ni seirbhis do Chriod anns na nitibh so, tha e taitneach do Dhia, agus tha e dearbhta do dhaoinibh.

19 Uime sin leanamaid na nithe a bhios chum sithe³, agus na nithe a bhios chum togail suas a chéile.

20 Na sgrios obair Dhé air son bìdh. Gu deimhin tha na h-uile nithe glan; ach is olc do'n duine sin a dh'itheas le h-oilbheum.

21 Is maith an ni gun fheoil itheadh, no fion òl, no ni air bith a dheanamh leis am faigh do bhràthair tuisleadh no oilbheum, no leis an deanar lag e.

22 Am bheil creidimh agad? Biadh e agad dhuit féin am fianuis Dé: Is beannachte an duine sin nach dit e féin

¹ cuir am mugha.

² ur.

ROMHANACH XV.

anns an ni sin a inheasas e ceaduicte.

23 Ach esan a ni eadar-dhealachadh¹ tha e air a dhìteadh ma dh'itheas e, a chionn nach ann o chreidimh a tha e ag itheadh: oir gach ni nach 'eil o chreidimh, is peacadh e.

CAIB. XV.

¹ Is còir dhoibh-san a tha làidir giùlan leo-san a ta aumhunn. ² Cha'n shend sinn sinn sein a thoileachadh, ³ oir cha d'riun Criod sin, ⁷ ach gabhail r'a chéile, mar a riun Criod ruinn uile, ⁹ araon ris na h-Iudhaich agus ris na Cinnich.

UIME sin is còir dhuinne a ta làidir, giùlan le anmhuiinneachd na muinntir sin a ta lag, agus gun sinn fein a thoileachadh.

2 Toilicheadh gach aon againn a choimhearsnach g'a mhaith chum a thogail suas.

3 Oir cha do thoilich eadhon Criod e fein; ach a réir mar a ta e sgriobhta, Thuit toibheum² na muinntir sin a thug toibheum dhuit ormsa.

4 Oir ge b' iad nithe air bith a sgriobhadh roimh so, is ann chum ar teagaisg-ne a sgriobhadh iad; chum tre fhoighidin agus comhf hurtachd nan sgriobtuir gu'm biodh dòchas³ againne.

5 A nis gu tugadh Dia na foighidin agus na comhf hurtachd dhuibh-sa bhi dh'aon inntinn a thaobh a chéile, a réir Iosa Criod :

6 Chum gu'm feud sibh a dh'aon inntinn, agus le aon bheul, glòir a thoirt do Dhia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criod.

7 Uime sin gabhaibh-sa r'a chéile, eadhon mar a ghabh Criod ruinne, chum glòire Dhé.

8 A nis a ta mi ag ràdh, Gu robh Iosa Criod 'na mhinisteir an timchioll-ghearraidh air son fìrinn Dé, chum geallanna nan aithriche a dhaingneachadh :

9 Agus chum gu'n tugadh na Cinnich glòir do Dhia air son a thròcair: a réir mar a ta e sgriobhta, Air an aobhar so aidichidh mi thu⁴ am measg nan Cinneach, agus seinnidh mi ceòl do d' ainm.

10 Agus a ris a ta e ag ràdh, Deanaibh gairdeachas, a Chinneacha, maille r'a phobull-san.

11 Agus a ris, Molaibh an Tighearn, a Chinneacha uile, agus thugaibh cliù dha, a shlòigh uile.

12 Agus a ris a ta Esaias ag ràdh, Bithidh freumh Iese ann, agus an ti a dh'éireas suas chum uachdarachd bhi aige air na Cinnich, annsan curidh na Cinnich an dòchas.

13 A nis gu'n lìonadh Dia an dòchais sibhse do'n uile aoibhneas agus shìth⁵ ann an creidsinn, chum gu'm bi sibh paitl ann an dòchas, tre chumhachd an Spioraid naoioinh.

14 Agus a ta cinnt agam-sa fein do 'ur taobh-sa, mo bhràithre, gu bheil sibhse lan do mhaitheas, air bhur lìonadh leis an uile eòlas, agus comasach mar an ceudna air a chéile a chomhairleachadh⁶.

15 Gidheadh, a bhràithre, sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh

¹ a ta fuidh amhars.

² masiadh.

³ dùil, earbsa.

⁴ aidicheadh dhuit, bheiream clu dhuit. ⁵ shlochart. ⁶ theagast.

ROMHANACH XV.

leis an tuilleadh dànanadair, an càileigin, mar gu cuirinn an cuimhne sibh, air son a' ghràis a thugadh dhomh-sa o Dhia.

16 Ionnus gu'm bithinn a'm' mhinisteir aig losa Criod do na Cinnich, a' frithealadh soisgeil Dé, chum gu'm biodh tabhartas¹ nan Cinneach taitneach, air a naomhachadh leis an Spiorad naomh.

17 Uime sin tha aobhar uaill agam tre Iosa Criod, anns na nithibh sin a bhuineas do Dhia.

18 Oir cha bhi dànanachd agam labhairt air a' bheag do na nithibh sin, nach d'oibrich Criod leam, chum na Cinnich a dheanamh ùmhal am focal agus an gniomh.

19 Le cumhachd chomharan agus mhìorbhuilean², le cumhachd Spioraid Dé; ionnus o Ierusalem agus mu'n cuairt gu Ilricum, gu'n do làn-shearmonaich mi soisgeul Chriosd.

20 Seadh, mar sin bha ro dhéidh agam air an t-soisgeul a shearmonachadh, cha'n ann san ionad san robh Criod air ainmeachadh, chum nach togainn air bunait neach eile :

21 Ach a réir mar a ta e sgriobhta, Chi iadsan ris nach do labhradh uime; agus tuigidh iadsan, nach cuala.

22 Uime sin mar an ceudna chuireadh gu minic bacadh orm o theachd do 'ur n-ionnsuidh-sa.

23 Ach a nis do bhrigh nach 'eil agam ionad ni's mò anns na criochaibh so, agus gu bheil mòr-thoghradh agam o cheann mòrain bhliadh-

nacha teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa;

24 Ge b'e uair a thriallas mi do'n Spàinn, thig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa; oir tha dùil agam sibhse fhaicinn san dol seachad, agus bhi air mo thoirt air m' aghaidh leibhse chum an ionaid sin, ma bhos mi air tùs an càileigin air mo lionadh le 'ur comhluadar-sa.

25 Ach a nis tha mi dol gu Ierusalem, a' fhrithealadh do na naomhaibh.

26 Oir bu toil leo-san ann am Macedonia, agus ann an Achaia, comh-roinn àraidih a dheanamh ris na naomhaibh bochda ta ann an Ierusalem.

27 Bu toil leo gu *deimhin* agus tha iad fo fhiachaibh dhoibh. Oir ma rinneadh na Cinnich 'nan luchd comhpairt d'an nithibh spioradail-san, is còir dhoibh ministreileachd a dheanamh dhoibh-san sna nithibh a bhuineas do'n chol-uinn.³

28 Uime sin air dhomh so a chriochnachadh, agus an uair a sheulaicheas mi an toradh so dhoibh, gabhaidh mi do 'ur taobh-sa⁴ do'n Spàinn.

29 Agus a ta fhios agam, air dhomh teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa, gu'n tig mi ann an lànachd beannachaidh soisgeil Chriosd.

30 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, air sgàth an Tigh-earna Iosa Criod, agus air son gràidh an Spioraid, gu'n dean sibh gleachda⁵ maille riùm-sa ann an urnuighibh air mo shon ri Dia;

¹ *of rail, to bairt.*   ² *Le comhar-aibh agus mòr-thoghradh treuna.*

³ *feòlmhor.*

⁴ *bhur ròd-sa.*   ⁵ *spairn.*

ROMHANACH XVI.

31 Chum gu saorar mi uatha-san nach 'eil a' creid-sinn ann an Iudea ; agus chum gu'm bi mo sheirbhis air son¹ Ierusaleim, taitneach do na naomhaibh :

32 Chum gu'n tig mi do 'ur n-ionnsuidh-sa le h-aoibh-neas tre thoil Dé, agus gu faigh mi suaimhneas maille ribh.

33 A nis gu robh Dia na sìthe maille ribh uile. Amen.

CAIB. XVI.

¹ *Thug Pòl ordugh do na bràithribh fàilte chur air mòran ; 17 agus chomhairlich e dhoibh aire a thwirt do'n mhuinntir a ta togail connsaich agus a' toirt oilbheims ; 21 agus an déagh iomadh beannachd chriochnaich e le breith-buidh-eachais do Dhia.*

THA mi ag earbadh ribh² 2 Phebe ar piuthar, a ta 'na searbhanta do'n eaglais a tha ann an Cenchrea :

2 Chum gu'n gabb sibh rithe anns an Tighearn, mar is cubhaidh do naomhaibh, agus gu'n dean sibh còmh-nadh rithe anns gach gnothuch anns am bi feum aice oirbh : oir rinn i fèin còmhnhadh ri mòran, agus rium-sa mar an ceudna.

3 Cuiribh fàilte air Priscila agus Acuila mo chomh-oibricean ann an Iosa Criosc :

4 (Muinntir a leag sios am muineal fèin air son m'anama-sa : d'am bheil a' toirt buidh-eachais cha'n e mhàin mise, ach mar an ceudna eaglaisean nan Cinneach uile.)

5 Mar an ceudna curibh failte air an eaglais a tha 'nan tigh-san. Cuiribh fàilte air Epenetus a's ionmhuinn leam-sa, neach is e ceud thoradh Achaia³ do Chriosc.

6 Cuiribh fàilte air Muire, a rinn saothair mhòr air ar son-ne⁴.

7 Cuiribh fàilte air Andronicus agus Iunias mo luchd-dàimh agus mo chomh-phrìos-anaich, a tha cliùiteach am measg nan abstol, agus a bha ann an Criosc romham-sa.

8 Cuiribh fàilte air Amplias a's ionmhuinn leam-sa san Tighearn.

9 Cuiribh fàilte air Urbanus ar comh-oibriche ann an Criosc, agus air Stachis fear mo ghràidh-sa.

10 Cuiribh fàilte air Apelles a tha dearbhta ann an Criosc. Cuiribh fàilte orra-san a tha do *theaghlaich* Aristobulus.

11 Cuiribh fàilte air Herodion mo charaid. Cuiribh fàilte orra-san do *theaghlaich* Narcisuis, a tha san Tighearn.

12 Cuiribh fàilte air Triphena agus Triphosa, mnài a tha saoithreachadh san Tighearn. Cuiribh fàilte air Persis a's ionmhuinn *leam, bean* a shaothraich gu mòr anns an Tighearn.

13 Cuiribh fàilte air Rufus a tha taghta san Tighearn, agus air a mhàthair agus mo mhàthair-sa.

14 Cuiribh fàilte air Asin-critus, Phlegon, Hermas, Patrobas, Hermes, agus air na bràithribh a tha maille riu.

15 Cuiribh fàilte air Philologus, agus Iulia, air Nereus, agus a phiuthar, agus Olim-pas, agus na naoimh uile a tha maille riu.

16 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig naoimh. Tha eaglaisean Chriosc⁵ a' cur failte oirbh.

¹ *thaobh.*

² *Molam dhuibh, earbam ribh.*

³ *Asia.*   ⁴ *air bhur son-sa.*

⁵ *eaglaisean Chriosc (uile.)*

ROMHANACH XVI.

17 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, comharaichibh iad-san a tha togail roinnean¹ agus a' toirt oilbheim, an aghaidh an teagaisg a dh'fhògh-luim sibh; agus seachnaibh iad.

18 Oir cha'n 'eil an leithide so a' deanamh seirbhis do 'ur Tighearna Iosa Criosd, ach d'am broinn féin; agus a ta iad le briathraibh mìlse agus le miodal a' mealladh cridh-eacha na muinutir sin a ta neo-lochdach².

19 Oir a ta bhur n-ùmh-lachd-sa³ air teachd chum nan uile *dhaoine*. Uime sin a ta mise a' deanamh gairdeachais do 'ur taobh-sa: gidheadh b'àill leam sibhse bhi glic chum a' mhaith, ach aon-fhillte thaobh an uile.

20 Agus bruthaidh Dia na sìthe⁴ Satan fo 'ur cosaihb gu h-aithghearr. Gràs⁵ ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh. Amen.

21 Tha Timoteus mo chomh-oibríche a' cur failte oirbh, agus Lucius agus Iason a-

gus Sosipater, mo luchd-dàimhe.

22 Tha mise Tertius, a sgriobh an litir *so*, a' cur failte oirbh san Tighearn.

23 Tha Gaius, a tha toirt aoidheachd dhomh-sa agus do'n eaglais uile, a' cur failte oirbh. Tha Erastus stiùbhard a' bhaile a' cur failte oirbh, agus Cuartus bràthair.

24 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

25 A nis dhasan a tha comasach air sibhse a dhaing-neachadh a réir mo shoisgeil-sa, agus searmonachaidh Iosa Criosd, (a réir foillseachaidh an rùin-diomhair, a bha am folach o thoisearch an domhain,

26 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis, agus tre sgriobtuiribh nam fàidhean, a réir àithne an Dé bhith-bhuain, a tha air a dheanamh aithnichte do na h-uile chinnich chum ùmh-lachd a' chreidimh.)

27 Do Dhia a tha mhàin glic, *gu robh* glòir tre Iosa Criosd *gu siorruidh*. Amen.

¹ *sgaradh, aimhreite, chonnsaichean*

² *nach 'eil olc.*

311

³ *cliù bhur n-ùmh-lachd-sa.*

⁴ *stothchaint.*

⁵ *Deadh-ghean.*

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

1 *An déigh fáilte agus breith-buidheachais, 12 dh'earvaluich an t-ab-tol na Corintianairch, agus chronuinch e iad air son an aimhréite. 18 Sgríosaidh Dia glicas uan davine eagnidh le umaideachd searmonachaíd, &c.*

POL a ghairmeadh *gu bhi* 'na abstol do Iosa Criod, tre thoil Dé, agus Sostenes ar bràthair

2 Chum eaglais Dé, a ta ann an Corintus, chum an dream a tha air an naomhachadh ann an Iosa Criod, air an gairm *gu bhi* 'nan naoimh, maille riu-san uile a tha gairm air ainn ar Tighearna Iosa Criod anns gach àit, an Tighearna-san, agus ar *Tighearna-ne*:

3 Gràs dhuibh-se, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criod.

4 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia a ghnàth do 'ur taobh-sa, air son gràs Dhé a thugadh dhuibh-se ann an Iosa Criod;

5 Air son gu'n d'rinneadh saoibhir leis-san sibh anns gach uile ni, anns gach ur-labhradh, agus anns gach eòlas:

6 A réir mar a dhaingnich-eadh fianuis Chriod annaibh:

7 Ionnus nach 'eil sibh an déigh-làimh ann an tiodhlac

sam bith; a' feitheamh ri foillseachadh ar Tighearna Iosa Criod,

8 Neach mar an ceudna a dhaingnichreas sibh gus a' chrìch, *chum gu'm bi sibh* neolochdach ann an là ar Tighearna Iosa Criod,

9 Tha Dia firinneach, leis an do ghairmeadh sibh chum comh-chomuinn a mhic Iosa Criod ar Tighearna.

10 A nis guidheam oirbh, a bhràithre, tre ainm ar Tighearna Iosa Criod, gu'n labhair sibh uile an t-aon ni, agus nach bi roinnean¹ 'nur measg; ach gu'm bi sibh ceangailte r'a chéile gu diongmhalta ann an aon inntinnu, agus ann an aon bharail².

11 Oir nochdadhdh dhomhsa, a bhràithre, m'ur timchioll-sa, leo-san *a tha do theaghlaich* Chloe, gu bheil comhstri³ 'nur measg.

12 A nis a ta mi ag ràdh so, gu'n abair gach aon agaibh, Is le Pòl mise⁴; agus is le Apollos mise; agus is le Cephas mise; agus is le Chriod mise.

13 Am bheil Chriod air a roinn? an e Pòl a cheusadh air bhur son? no an ann an ainm Phòil a bhaisteadh sibh?

14 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, nach do bhaist

¹ easaonachda, sgaraidh.

² bhrèth.

312

³ connsachadh.
⁴ Is deisciobul do Phòil mise

I. CORINTIANACH II.

mi aon agaibh, ach Crispus
agus Gaius :

15 Air eagal gu'n abradh
neach, gu'n do bhaist mi
a'm' ainm féin.

16 Agus bhaist mi mar an
ceudna teaghlaich Stephanais:
a thuilleadh air so, cha'n fhios
domh an do bhaist mi aon
neach eile.

17 Oir cha do chuir Criosd
mia bhaisteadh, ach a shearm-
onachadh an t-soisgeil; cha'n
ann an gliocas focail, chum
nach cuirteadh crann-ceus-
aidh Chriosd an neo-bhrigh.

18 Oir a ta searmonach-
adh a' chroinn-cheusaith 'na
amaideachd dhoibh-san a
chaillear; ach dhuinne a
shaorar, is e cumhachd Dhé e.

19 Oir a ta e sgríobhta,
Sgriosaith mi gliocas nan
duoine glice, agus cuiridh mi
air cùl tuigse nan daoine tuigs-
each.

20 C'ait am bheil *an duine*
glic? c'ait am bheil an
sgriobhaiche? c'ait am bheil
deasboir an t-saoghail so?
Nach do rinn Dia gliocas an
t-saoghail so amaideach?

21 Oir an uair, ann an
gliocas Dé, nach b'aithne
do'n t-saoghail, tre ghliocas,
Dia, bu toil le Dia le amaid-
eachd an t-searmonachaiddh
iadsan a thèarnadh¹ a ta
creidsinn.

22 Oir a ta na h-Iudhaich
ag iarraidh comhara, agus a
ta na Greugaich a' sireadh
gliocais:

23 Ach a ta sinne a'
searmonachadh Chriosd air a
cheusadh, 'na cheap-tuislidh
do na h-Iudhaich, agus do na
Greugaich 'na amaideachd;

24 Ach dhoibh-san a ta air
an gairm, araon Iudhaich
agus Greugaich, Criosd cumh-
achd Dhé agus gliocas Dhé:

25 Do bhrigh gur glice
amaideachd Dhé na daoine,
agus gur treise anmhuinn-
eachd Dhé na daoine.

26 Oir chi sibh féin bhur
gairm, a bhràithre, nach
iomadh iad a ta glic a thaobh
na feòla, nach iomadh cumh-
achdach, nach iomadh uasal *a*
ta air an gairm:

27 Ach ròghnuich Dia
nithe amaideach an t-saogh-
ail so, chum gu'n cuireadh e
nàire air na daoinibh glice;
agus ròghnuich Dia nithe
anmhunn an t-saoghail, chum
gu'n cuireadh e gu nàire na
nithe cumhachdach;

28 Agus nithe an-uasal an
t-saoghail, agus nithe tarcuis-
each ròghnuich Dia, agus na
nithe nach 'eil ann, chum
gu'n cuireadh e na nithe a ta
ann, an neo-bhrigh:

29 Ionnus nach deanadh
feòil sam bith uaill 'na fhian-
uis.

30 Ach uaithe-san a ta
sibhse ann an Iosa Criosd,
neach a rinneadh dhuinne le
Dia 'naghliocas, 'na fhìreant-
achd, 'na naomhachd, agus
'na shaorsa:

31 Ionnus, a réir mar a ta
e sgríobhta, An ti a ni uaill,
deanadh e naill anns an
Tighearn.

CAIB. II.

1 *Chuir Pòl an céill ged nach 'eil a shearmonachadh ann an oirdheireas cainnte, 4 no ann an gliocas dhaoine; 5 gidheadh gu bheil e a' co-sheasamh ann an cumhachd Dhé, agus a' toirt barrachd air gliocas an t-saoghail agus air cumhachd dhaoine.*

A GUS an uair a thàinig
mise do 'ur n-ionnsuidh-
P

¹ a shaoradh, a shlànuchadh.

I. CORINTHIANACH II.

sa, a bhràithre, cha b'ann le oirdheirceas cainnte, no gliocais a thàinig mi, a' cur an céill duibh teisteis Dhé.

2 Oir chuir mi romham gun eòlas a ghabhail¹ air ni sam bith 'nur mcasg, ach air Iosa Criosc, agus esan air a cheusadh.

3 Agus bha mi 'nur measg ann an anmhuiinneachd, agus ann an eagal, agus am mòr-chrith.

4 Agus cha robh m'fhocal agus mo shearmonachadh ann am briathraigheibh milse² gliocais dhaoine, ach ann an làndearbhadh an Spioraid, agus a' chumhachd :

5 Chum gu'm biodh bhur creidimh-sa cha'n ann an gliocas dhaoine, ach an cumhachd Dhé.

6 Ach gidheadh tha sinn a' labhairt gliocais am measg nandaoine iomlan: ach cha'n e gliocas an t-saoghail so, no uachdarana an t-saoghail so, a théid an neo-bhrìgh :

7 Ach tha sinn a' labhairt gliocais Dé ann an rùn-diomh-air, a' ghliocais sin a bha folaithe, a dh'orduich Dia roimh an t-saoghal³ chum ar glòir-ne :

8 An gliocas nach b'aithne do aon neach do uachdaranaibh an t-saoghail so : oir nam b'aithne dhoibh e, cha cheusadh iad Tighearn na glòire.

9 Ach a réir mar a ta e sgriobhta, Cha'n fhaca sùil, agus cha chuala cluas, agus cha d'thàinig ann an cridhe duine, na nithe a dh'ulluich

Dia dhoibh-san aig am bheil gràdh dha.

10 Ach dh'fhoillsich Dia dhuinne iad le a Spiorad féin : oir tha an Spiorad a' rannsachadh nan uile nithe, eadhon nithe doimhne Dhé.

11 Oir cò an duine d'an aithne nithe duine, ach do spiorad an duine a ta ann ? mar sin cha'n 'eil fios aig neach sam bith air nithibh Dhé, ach aig Spiorad Dhé.

12 A nis fhuair sinne, cha'n e spiorad an t-saoghail, ach an Spiorad a ta o Dhia ; chum gu'm biodh aithne againn air na nithibh sin⁴ a thugadh dhuinn gu saor o Dhia.

13 Nithe mar an ceudna a ta sinn a' labhairt, cha'n ann am briathraigheibh a theagaisgeas gliocas dhaoine, ach am briathraigheibh a theagaisgeas an Spiorad naomh; a' coimhmeas nithe spioradail ri nithibh spioradail⁵.

14 Ach cha ghabh an duine nàdurra ri nithibh Spioraid Dé : oir is amaideachd leis iad; agus cha'n 'eil e'n comas da eòlas a ghabhail orra, do bhrìgh gur ann air mhodh spioradail a thuigear⁶ iad.

15 Ach bheir an duine spioradail breth air na h-uile nithibh, gidheadh cha'n 'eil e féin fo bhreth duine sam bith.

16 Oir cò d'am b'aithne inntinn an Tighearn, agus a theagaisgeas e ? ach tha inntinn Chriosc againne.

CAIB. III.

1 Tha bainns iomchuidh air son cloinne. 3 Tha stri agus aimhréite

1 a' aithne a bhi agam.

2 tairngeach, dùireach.

3 roimh na liannibh.

4 fios nan nithe sin againn.

5 a' mìneachadh nithe spioradail am briathraigheibh spioradail.

6 breithnichear, mhothaicheadar.

I. CORINTIANACH III.

'nau comhara cinneach air inn-tiun fheadhain. 7 Cha'n eil anns an ti a shuidhicheas, agus anns an ti a dh'uisgicheas, ach neo-ni. 9 Is comh-obrichean ministeire an t-soisgeil do Dia. 11 'Se Criosd an t-aon bhunait.

AGUS, a bhràithre, cha'n fheudainn-sa labhairt ribhse mar ri daoinibh spioradail, ach mar ri daoinibh feòlmhor, amhuil ri naoidheanaibh ann an Criosd.

2 Bheathaich mi le bainne sibh, agus cha'n ann le biadh : oir fathast cha b'urrainn sibh a ghabhail, agus a nis féin cha'n urrainn sibh.

3 Oir a ta sibh fathast feòlmhor : oir a thaobh gu bheil farmad 'nur measg, agus strì, agus aimhréite, nach 'eil sibh feòlmhor, agus ag imeachd mar dhaoine ?

4 Oir an uair a ta neach ag ràdh, Is le Pòl mise ; agus neach eile, Is le Apollos mise ; nach 'eil sibh feòlmhor ?

5 Cò e ma seadh Pòl, agus cò e Apollos, ach ministeirean tre'n do chreid sibh, eadhon mar a thug an Tigh-earn do gach aon ?

6 Shuidhich mise, dh'uisgich Apollos : ach 'se Dia a thug am fàs.

7 Uime sin ma seadh, cha'n 'eil anns an ti a shuidhicheas no anns an ti a dh'uisgicheas, brigh sam bith ; ach ann an Dia a ta toirt an fhàis.

8 An ti a shuidhicheas, agus an ti a dh'uisgicheas, is aon iad : agus gheibh gach aon a dhuais féin, a réir a shaothair féin.

9 Oir is comh-luchd-oibre do Dia sinne: is sibhse

treabhachas¹ Dhé, is sibh ait-reabh Dhé.

10 A réir gràis Dé a thugadh dhomh-sa mar fhear-togail ait-reabh glic leag mi am bunait, agus a ta neach eile a' togail air, ach thugadh gach neach an aire cionnus a thogas e air.

11 Oir bunait² eile cha'n urrainn duine sam bith a leagadh³, ach am bunait a leagadh a cheana, eadhon Iosa Criosd.

12 A nis ma thogas neach air a' bhunait so, òr, airgiod, clacha luachmhor, fiadh, feur, connlach ;

13 Nithear obair gach aoin duine follaiseach : oir nochd-aidh an là i, do bhrigh gu'm foillsichear i le teine ; agus dearbhaidh an teine obair gach aoin, ciod is gnè dhith.

14 Ma dh'fhanas obair neach sam bith a thog e air, gheibh e duais.

15 Ma loisgear obair neach sam bith, fulgidh e call : ach saorar e féin ; gidheadh mar tre theine.

16 Nach 'eil fhios agaibh gur sibh teampull Dé, agus gu bheil Spiorad Dé 'na chòmhnuidh annaibh ?

17 Ma thruailleas neach air bith teampull Dhé, sgriosaidh Dia an ti sin : oir a ta teampull Dhé naomh, agus is sibhse e.

18 Na mealladh neach air bith e féin : ma shaoileas neach air bith 'nur measg e féin bhi glic san t-saoghal so, biodh e 'na amadan, chum gu'm bi e glic.

19 Oir is amaideachd aig Dia gliocas an t-saoghail so :

¹ tuathanachd.

² bunachar, bonn.

³ a chur.

I. CORINTIANACH IV.

oir a ta e sgriobhtha, Glacaidh e na daoine glice 'nan inn-leachdaibh féin.

20 Agus a rìs, Is aithne do'n Tighearn smuainte nan daoine glice, gur diomhain iad.

21 Uime sin na deanadh neach air bith uaill á daoinibh : oir is leibhse na h-uile nithe :

22 Ma 'se Pòl, no Apollos, no Cephas, no an saoghal, no beatha, no bàs, no nithe a ta làthair, no nithe a ta ri teachd ; is leibhse iad uile ;

23 Agus is le Criod sibhse; agus is le Dia Criod.

CAIB. IV.

1 *Ciod e am meas a bhuiineadh do dhaoineibh bhi aca air ministeiribh.*
7 Cha'n' eil againn ui air bith ach na fhuair sinn. 9 *Na h-abstoil nam ball-amhaire do'n t-saoghal, do ainglibh, agus do dhaoineibh,*
13 mar shal agus anabas an t-saoghal; 15 *gidheadh is iad ar n-aithricle ann an Criod,* 16 *agus bu chdir dhuinn an leantuinn.*

BIODH a shamhail so do mheas aig duine dhinne, mar mhinisteiribh Chriosd, agus mar stiùbhardaibh¹ rùna-diomhair Dhé.

2 Os barr iarrar ann an stiùbhardaibh, gu faighear neach dileas.

3 Ach agam-sa is ro bheag an ni gu'n tugtadh breth orm leibhse, no le breitheanas duine : seadh, cha'n' eil mi toirt breth orm féin.

4 Oir cha'n fhiros domh ni sam bith do m' thaobh féin ; gidheadh cha'n' eil mi le so air m'fhìreanachadh : ach is e an Tighearn an ti a bheir breth orm.

5 Uime sin na tugaibh breth air ni sam bith roimh an

àm, gus an tig an Tighearn, neach faraon a bheir gu soilleireachd nithe folaithe an dorchadais, agus a dh'fhoillsicheas comhairlean nan cridheachan : agus an sin gheibh gach neach cliù o Dhia.

6 Agus, a bhràithre, ghabh mi na nithe so a m' ionnsuidh féin, agus a dh'ionnsuidh Apollois ann an samhladh², air bhur sonsa ; chum gu fòghlumadh sibh uainne, gun bharail a bhi agaibh *air daoinibh* os ceann na bheil sgriobhta, chum nach biodh a h-aon agaibh air a shéideadh suas air son aoin duine an aghaidh duine eile.

7 Oir cò tha deanamh eadar-dhealachaidh orts a neach eile? Agus ciod e a ta agad nach d'fhuair thu? a nis ma fhuair thu e, c'ar son a ta thu deanamh uaill mar nach faigheadh tu e?

8 A nis tha sibh sàitheach, a nis rinneadh saoibhir sibh, rioghaich sibh as ar n-eug-mhais-ne : Agus bu mhiann leam gu'm bu rìghre sibh, chum gu'm biodhmaid-ne 'nar rìghribh maille ribh.

9 Oir is i mo bharail gu'n do chuir Dia sinne na h-abstoil a mach mu dheireadh, mar dhream a ta air an ord-uchadh chum bàis. Oir rinn-eadh sinn 'nar ball-amhaire³ do'n t-saoghal, agus do ainglibh, agus do dhaoineibh.

10 Is amadain sinne air son Chriosd, ach a ta sibhse glic ann an Criod : tha sinne lag, ach a ta sibhse làidir : a ta sibhse ann an urram, ach sinne ann an eas-urram.

¹ luchd-frithealaidh air.

² coslas.

³ sealladh, speuclair.

I. CORINTIANACH V.

11 Gus an uair so féin, tha sinn araon ocrach, agus iot-mhor, agus lomnochd, agus air ar bualadh le dornaibh¹, agus gun aon àite-còmhnuidh seasmhach againn :

12 Agus ri saothair, ag oilbreachadh le ar làmhaibh féin : Air fulang anacainnt dhuinn, tha sinn a' beann-achadh : 'nuair a gheur-leanar sinn tha sinn 'ga fhulang :

13 Air faghail toibheim dhuinn, tha sinn a' guidhe : rinneadh sinn mar shalachar an t-saoghail, mar anabas nan uile nithe gus an là'n diugh :

14 Cha'n eil mi a' sgriobhadh² nan nithe so a chur näire oirbh, ach mar mo chloinn ghràdhaich a ta mi 'gur comhairleachadh.

15 Oir ged bhi³ deich mìle luchd teagaisg agaibh ann an Criod, gidheadh cha'n eil agaibh mòran aithriche : oir ann an Iosa Criod, għin mise sibh troimh an t-soisgeul.

16 Uime sin guidheam oirbh, bitibh 'nur luchd-leanmuinn ormsa⁴.

17 Chum na crìche so chuir mi Timoteus do 'ur n-ionnsuidh, neach a ta 'na mhac gràdhach dhomh, agus dileas san Tighearna, neach a chuir-eas an cuimhne dhuibh mo shlighean-sa a ta ann an Criod, a réir mar a ta mi teagasg anns gach àit anns gach eaglais.

18 A nis a ta cuid air an séideadh suas, mar nach tig-inn do 'ur n-iounnsuidh.

19 Gidheadh thig mi do 'ur n-ionnsuidh gu h-aith-ghearr, ma's toil leis an Tighearn, agus bitidh fios agam, cha'n ann air cainnt na muaintir a ta air an séideadh suas, ach air an cumhachd.

20 Oir cha'n ann am focal a ta rioghachd Dhé, ach ann an cumhachd.

21 Ciod is àill leibh ? An tig mi do 'ur n-ionnsuidh le slait, no ann an gràdh, agus ann an spiorad na macant-achd⁵ ?

CAIB. V.

1 *A ta an duine neòghlan ni's mò 'na chùis-náire dhoibh, na 'na aobhar gairdeachais.* 7 *Is còir an t-seann gheur-thavis a ghlanadh a mach.* 10 *Is còir peacaich għraîn-eil a sheachnadh.*

THA e air aithris gu coitch-ionn⁶ gu bheil neò-ghloine,⁷ 'nur measg, agus a leithid sin do neòghloine, nach 'eil uiread as air ainmeachadh am measg nan Cinneach, gu'm birodh aig neach bean 'athar.

2 Agus a ta sibh air bhur séideadh suas, agus cha d'rinn sibh bròn mar bu chòir, chum gu tugtadh air falbh uaibh am fear a rinn an gniomh so.

3 Oir gu deimhin air dhomhsa bhi uaibh an corp, ach a làthair agaibh an spiorad, thug mi breth cheana, mar gu bitheinn a làthair, air an neach a rinn so mar so ;

4 An aimm ar Tighearna Iosa Criod, air dhuibhse, agus do m' spiorad-sa bhi cruinn an ceann a chéile, maille ri cumhachd ar Tighearna Iosa Criod,

5 A shamhuil so do dhuine

¹ do dhornaibh.

² Ni'n sgriobham.

³ ma ta.

⁴ air m'eisempleir-sa.

317

⁵ ceannsachd. ⁶ cumanta.

⁷ strlopachas.

I. CORINTHIANACH VI.

a thoirt thairis do Shatan chum sgrios na feòla, chum gu'm bi an spiorad air a shaoradh¹ ann an là an Tighearna Iosa.

6 Cha 'n 'eil bhur n-uaill maith : nach 'eil fhios agaibh gu'n goirtich² beagan do thaois ghoirt³ am meall uile ?

7 Glanaibh a mach uime sin an t-seann thaois ghoirt, chum gu'm bi sibh 'nur meall nuadh, mar a ta sibh neo-ghoirtichte. Oir a ta eadhon Criod ar n-uan càisge air iobradh air ar son.

8 Uime sin cumamaid an fheill⁴, na b'ann le seann thaois ghoirt, no le taois ghoirt a' mhì-ruin agus an uilc ; ach le aran neo-ghoirtichte an tréibhdhireis agus na firinn.

9 Sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh ann an litir, gun chomhluadar a bhi agaibh ri luchd-neò-ghloine⁵.

10 Gidheadh cha'n ann gu h-uile ri luchd-neòghloine an t-saoghal so, no ri luchd-sainnt, no luchd-foireigne⁶, no luchd iodhol-aoraidh ; oir an sin b'éigin duibh dol a mach as an t-saoghal.

11 Ach a nis sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh, gun chomhluadar a ghléidheadh, ma ta neach air bith ris an abrar bràthair 'na fhear-neòghloine, no sanntach, no 'na fhear iodhol-aoraidh, no 'na fhear-anacainnt, no 'na mhisgeir, no 'na fhear-foireigne, maille r'a leithid so do dhuine gun uiread as biadh itheadh.

12 Oir ciod e mo ghnoth-uch-sa breth a thoirt orra-san a ta am muigh ? nach 'eil sibhse a' toirt breth air an dream a ta stigh ?

13 Ach a ta Dia a' toirt breth orra-san a ta an leth muigh. Uime sin cuiribh air falbh an droch dhuine sin as bhur meadhon féin⁷.

CAIB. VI.

1 *Cha'n sheud na Corintianaich dragh a chur air am bràithribh le'n agaist chum lagha, 6 gu h-àraidh an lùthair nan ana-creideach.* 9 *Cha sealbhaich na neòfhlreanaich rìoghachd Dhé.* 15 *'S iad ar cuairp buill Criod, 19 agus teampuill an Spioraid naoimh: 16 Uime sin cha'n sheudar an truailleadh.*

A M bheil a chridhe aig aon neach agaibh, aig am bheil cùis an aghaidh duine eile, dol fo bhreitheanas nan daoine eucorach, agus cha'n ann fo bhreitheanas nan naomh?

2 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir na naoimh breth air an t-saoghal ? agus ma bheirear breth air an t-saoghal leibhse, an e nach fiù sibh bhi 'nur breithibh air na cùisibh a's lugha ?

3 Nach 'eil fhios agaibh gu'n toir sinne breth air ainglibh ? cia mò na sin air nithibh a bhuiteas do'n bheatha so ?

4 Uime sin ma tha breitheanais⁸ agaibh mu thim-chioll nan nithe sin a bhuiteas do'n bheatha so, cuiribh 'nan suidhe chum breitheanais an dream a's lugha meas anns an eaglais.

5 Chum bhur näire tha mi a' labhairt. An ann mar sin

¹ shàbhalaadh, thèarnadh.

² geuraich.

⁴ an shéisd.

³ gheur-thaois.

⁵ strlopachais.

⁶ reubainn, ana-cothrom.

⁷ as bhur cuideachd.

⁸ caithriche-breitheanais.

I. CORINTIANACH VI.

nach 'eil aon duine glic 'nur measg? nach 'eil fiù a h-aon a's urrainn breth a thoirt eadar a bhràithre?

6 Ach a ta bràthair a' dol gu lagh le bràthair, agus so an làthair nan ana-creideach.

7 A nis uime sin a ta gu cinnteach lochd 'nur measg, do bhrìgh gu bheil sibh a' dol gu lagh r'a chéile: c'ar son nach fearr leibh eucoir f'hlàng? c'ar son nach fearr leibh calldach a ghabhail?

8 Gidheadh a ta sibh a' deanamh eucoir agus diobhail¹, agus sin air bhur bràthribh!

9 Nach 'eil fhios agaibh nach sealbhaich luchd deanainh na h-eucorach rioghachd Dhé? Na meallar sibh: cha sealbhaich luchd-striopachais, no luchd iodhol-aoraidh, no luchd-adhaltrannais, no luchd-macnus, no na daoine a ta ciontach do neòghloine mhi-nàdurra,

10 No gaduichean, no daoine sanntach, no misgeircean, no luchd-anacainnt, no luchd - foireigne, rioghachd Dhé.

11 Agus mar so bha cuid dibhse: ach a ta sibh air bhur n-ionnlad, ach a ta sibh air bhur naomhachadh; ach a ta sibh air bhur f'ireanachadh ann an ainm an Tighearna Iosa, agus tre Spiorad ar Dé-ne.

12 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha'n 'eil na h-uile nithe iomchuidh²; tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh, ach cha chuirear mi fo chumhachd ni sam bith.

13 Tha am biadh air son na bronn, agus a' bhrù air son a' bhìdh: ach sgriosaidh Dia faraon so agus sud. A nis cha'n ann do neòghloine a tha an corp, ach do'n Tighearn: agus an Tighearn do'n chorpa.

14 Agus thog Dia faraon an Tighearn suas, agus togaidh e sinne suas tre a chumhachd féin mar an ceudna.

15 Nach 'eil fhios agaibh, gur iad bhur cuirp buill Chriosd? uime sin an gabhla mise buill Chriosd, agus an dean mi buill striopach dhiubh? Nar leigeadh Dia.

16 An e nach 'eil fios agaibh, an ti sin a tha ceangailte ri striopach, gur aon chorpa rithe e? Oir (a ta e ag ràdh,) bithidh dithis 'nan aon fheòil.

17 Ach an ti a tha ceangailte ris an Tighearn, is aon Spiorad ris e.

18 Teichibh o striopachas. Tha gach aon pheacadh a ni duine an leth muigh do'n chorpa: ach an ti a ni striopachas, tha e peacachadh an aghaidh a chuirp féin.

19 An e nach 'eil fhios agaibh gur e bhur corp team-pull an Spioraid naoimh a ta annaibh, a ta agaibh o Dhia, agus cha leibh féin sibh?

20 Oir cheannachadh le luach sibh: uime sin thugaidh glòir do Dhia le bhur corp, agus le bhur spiorad, a's le Dia.

CAIB. VII.

1 *Mu phòsadh.* 10 *Cha chòir do bhannaibh-pòsaidh bhi air am fuasgladh air bheag aobhair.* 18 *Is coir do gach dutne bhi toilichte*

I. CORINTHIANACH VII

le a ghairm. 25 C'ar son is cdir roghuinn a dheanamh do bigh-eachd: 35 na reusoin air son am bu choir pòsadh, no gun phòsadh.

A NIS a thaoblh nan nithe mu'n do sgriobh sibh a m' ionnsuidh: *Is maith do fhear gun bheantuinn ri mnaoi.*

2 Gidheadh, chum stríop-achas a sheachnad, biodh a bhean féin aig gach fear, agus aig gach mnaoi a fear féin.

3 Thugadh am fear an deadh-ghean dligheach do'n mhnaoi; agus a' bhean mar an ceudna do'n fhear.

4 Cha'n 'eil comas a cuirp féin aig a' mhnaoi, ach aig an fhear: agus mar an ceudna cha'n 'eil comas a chuirp féin aig an fhear, ach aig a' mhnaoi.

5 Na cumaibh bhur dlighe o chéile, ach le toil a chéile rè tamuill, chum sibh féin a thoirt do thrasgadh agus do urnuigh; agus thigibh cuid-eachd a ris, chum nach buair Satan sibh air son bhur neogheamnuidheachd.

6 Ach tha mi a' labhairt so mar ni ceaduichte¹, agus cha'n ann mar àithne.

7 Oir bu mhiann leam gu'm biodh na h-uile dhaoine mar mi féin: gidheadh a ta a thiodhlac féin aig gach duine o Dhia, aig aon neach mar so, agus aig neach eile mar sud.

8 Uime sin a ta mi ag radh ris an dream nach 'eil pòsda, agus ris na bantrachaibh, Is maith dhoibh ma dh'fhanas iad eadhon mar a ta mise.

9 Gidheadh mur fheudar

leo iad féin a ghleidheadh geamnuidh, pòsadh iad: oir is fearr pòsadh na losgadh.

10 Agus dhoibh-san a ta pòsda tha mi ag àithneadh, gidheadh cha mhise, ach an Tighearn, gun a' bhean a dhealachadh r'a fear:

11 Ach ma dhealaicheas i, fanadh i gun phòsadh, no biodh i réidh r'a fear: agus na cuireadh am fear uaith a bhean.

12 Ach ris a' chuid eile a ta mise ag ràdh, cha'n e an Tighearn, Ma bhios aig bràthair sam bith bean ana-creideach², agus gu bheil i toileach còmhnuidh a ghabhail maille ris, na cuireadh e uaith i.

13 Agus a' bhean aig am bheil fear ana-creideach, agus gu bheil esan toileach còmhnuidh a ghabhail maille rithe, na cuireadh i uaipe e³.

14 Oir a ta am fear ana-creideach air a naomhachadh leis a' mhnaoi⁴, agus a ta a' bhean ana-creideach air a naomhachadh leis an fhear⁵: no bhiodh bhur clann neòghlan; ach a nis a ta iad naomha.

15 Ach ma dh'fhalbhais am fear ana-creideach, falbhadh e. Cha'n 'eil bràthair no piuthar fo dhaorsa 'nan leithidibh sin do chàsaibh: ach ghairm Dia sinne chum sìthe.

16 Oir ciod am fios a ta agad-sa, O bhean, nach saor⁶ thu t'shear? no ciod am fios a ta agad-sa, O fhir, nach saor thu do bhean?

17 Ach a réir mar a roinn

¹ mar chomhairle.

² mhi-chreideach, gun chreidimh.

⁴ sa' mhnaoi.

⁵ san shear.

I. CORINTIANACH VII.

Dia ris gach duine, mar a ghairm an Tighearn gach aon, mar sin gluaiseadh e : agus mar sin a ta mise 'g orduchadh anns na h-eaglaisibh uile.

18 An do ghairmeadh neach sam bith agus e tim-chioll-ghearrta? na deanar e neo-thimchioll-ghearrta : an do ghairmeadh neach sam bith gun e bhi timchioll-ghearrta? na timchioll-ghearrar e.

19 Cha 'n 'eil éifeachd san timchioll-ghearradh, agus cha 'n 'eil éifeachd san neo-thimchioll-ghearradh, ach *ann an coimhead aitheanta Dhé*.

20 Fanadh gach aon anns a' ghairm anns an do ghairmeadh e.

21 An do ghairmeadh thu a'd' sheirbhiseach¹? na biodh suim agad dheth; ach ma dh'fheudas tu bhi saor, gu ma h-e sin do roghainn.

22 Oir an ti à ghairmeadh san Tighearn 'na sheirbhiseach, is duine saor an Tighearn e : mar an ceudna an ti a ghairmeadh *agus e* saor, is e seirbhiseach² Chriosd e.

23 Cheannachadh air luach sibh ; na bithibh 'nur seirbhisich do dhaoinibh.

24 A bhràithre, san staid anns an do ghairmeadh gach neach, an sin fanadh e maille ri Dia.

25 A nis thaobh òighean, cha 'n 'eil àithne agam o'n Tighearn : gidheadh tha mi toirt breth³, mar neach a fhuair tròcair o'n Tighearn gu bhi dileas.

26 Tha mi a' meas uime

sin gu bheil so maith air son na teanntachd a ta làthair, *a ta mi ag ràdh*, gu *bheil e* maith do dhuine bhi mar sin.

27 Am bheil thu ceangailte ri mnaoi? na iarr fuasgladh. Am bheil thu fuasgailte o mhnaoi? na iarr bean.

28 Ach ma phòsas tu, cha do pheacaich thu ; agus ma phòsas òigh, cha do pheacaich i: gidheadh, bithidh aig an leithidibh so trioblaid san fheòil ; ach tha mi 'gur caomhnadh.

29 Ach a ta mi ag ràdh so, a bhràithre, gu bheil an aimsir goirid sna bheil ri teachd : ionnus faraon gu'm bi iadsan aig am bheil mnài, mar nach biodh mnài aca ;

30 Agus iadsan a ta ri caoidh, mar nach biodh iad ri caoidh ; agus iadsan a ta ri gairdeachas, mar mhuinnit nach 'eil ri gairdeachas ; agus iadsan a ta ri ceannachd, mar *dhaoine* nach 'eil a' sealbhachadh ;

31 Agus iadsan a ta gnàthachadh an t-saoghal so, mar dhream nach 'eil 'ga mhi-ghnàthachadh⁴; oir théid sgiamh⁵ an t-saoghal so seachad.

32 Ach b'aill leam sibhse bhi gun ro-chùram. An ti nach 'eil pòsda, bithidh cùram nan nithe sin a bhuineas do'n Tighearn air, cionnus a thoilicheas e an Tighearn.

33 Ach an ti a ta pòsda, bithidh cùram nithe an t-saoghal air, cionnus a dh'fheudas e a bhean a thoileachadh.

34 Tha mar an ceudna eadar-

¹ a'd' dhaor-òglach, a'd' thràill.

² daor-òglach.

³ bherream mo bhreth.

⁴ 'ga chaitheadh. ⁵ di each, cumadh.

I. CORINTIANACH VIII.

dhealachadh eadar bean agus òigh : tha cùram oirre-sa nach 'eil pòsda mu nithibh an Tighearna, chum gu'm bi i naomh, faraon 'na corp agus 'na spiorad ; ach bithidh cùram air a' mhnaoi a ta pòsda mu nithibh an t-saoghal, cionnus a dh'fheudas i toil a fir a dheanamh.

35 Agus so tha mi a' labhairt chum bhur tairbhe féin ; cha'n ann chum gu'n cuirinn ribe¹ oirbh, ach a chum an ni sin a ta ciatach², agus gu'm feitheadh sibh air an Tighearn gun bhuaireadh.

36 Ach ma shaoileas duine sam bith gu bheil e 'ga ghiùlan féin gu mi - chiatach thaobh a mhaighdin, ma chaidh blàth a h - aimsir thairis, agus gur còir a dheanamh mar sin, deanadh e na's àill leis, cha'n 'eil e a' peacadachadh : pòsadh iad.

37 Gidheadh, an ti sin a tha suidhichte gu daingean 'na chridhe, agus gun éigin sam bith air, ach aig am bheil cumhachd air a thoil féin, agus a chuir roimh na chridhe a mhaighdean a choimhead, tha e a' deanamh gu maith.

38 Uime sin ma seadh, a ta an ti a bheir seachad am pòsadh i, a' deanamh gu maith ; ach a ta an ti nach toir ann am pòsadh i, a' deanamh ni's fearr. :

39 Tha a' bhean ceangailte leis an lagh rè na h-ùine a's beò d'a fear : ach ma gheibh a' fear bàs, tha i saor gu pòsadh ri aon neach a's toil leatha ; a mhàin anns an Tighearn.

40 Ach tha i ni's sona, ma dh'fhanas i mar sin, a réir mo bhreath-sa : agus is i mo bharail-sa³ gu bheil Spiorad Dhé agam.

CAIB. VIII.

1 *Is còir fantuinn o bhìdhheannaibh a dh'lobradh do iodholaibh.* 8
Cha'n fheud sinn ar saorsa Chriosduidh a mhi-ghuàthachadh, chum oilbheim d'ar bràithribh ;
11 ach is còir dhùinn ar n'eòlas a chlosachadh le gràdh.

A NIS a thaobh nithe a dh'iobradh do iodholaibh, tha fhios againn gu bheil eòlas againn uile. Ataidh an t-eòlas suas, ach bheir gràdh foghlum,

2 Agus ma ta aon duine a' saoilsinn gu bheil eòlas ni sam bith aige, cha'n aithne dha aon ni fathast mar bu chòir dha aithneachadh.

3 Ach ma tha gràdh aig duine sam bith do Dia, tha esan⁴ air aithneachadh leis.

4 Uime sin, mu thimchioll itheadh nan nithe sin a dh'iobradh do iodholaibh, tha fhios againne nach ni air domhan iodhol, agus nach 'eil Dia sam bith eile ann ach a h-aon.

5 Oir ged tha iad ann ris an abrar Dée, ma's ann air nèamh no air talamh, (amh-uil mar a ta iomadh Dia, agus iomadh Tighearn ann,)

6 Gidheadh dhuinne *cha'n 'eil ach aon Dia, an t-Athair, o'm bheil na h-uile nithe, agus sinne air a shon-san*⁵ ; agus aon Tighearn Iosa Criod, tre am bheil na h-uile nithe, agus sinne trìd-san.

7 Gidheadh cha 'n'eil an t-eòlas so anns na h-uile

¹ riabh.

² cubhaisth, tlaichdmhor.

322

³ tha mi cinnteach.

⁴ an duine so.

⁵ annsan.

I. CORINTHIANACH IX.

dhaoinibh : oir tha cuid le coguis thaobh an iodhoil gus an àm so, ag itheadh a' bhidh mar ni a dh'iobradh do iodhol ; agus air d'an coguis a bhi anmhunn, tha i air a salachadh.

8 Ach cha mhol biadh sinn do Dhia : oir ma dh'itheas sinn, cha'n fheirrd sinn e ; ni mò mur ith sinn, is misd sinn e.

9 Ach thugaibh an aire nach bi an comas¹ so a ta agaibh air aon dòigh 'na aobhar oilbheim do'n dream a ta lag.

10 Oir ma chi neach thusa aig am bheil eòlas a' suidhe chum bìdh ann an teampull iodhoil, nach neartaichear coguis an ti sin a ta lag chum na nithe sin a dh'iobradh do iodholaibh itheadh :

11 Agus tre t'eòlas-sa an téid do bhràthair lag am mugha², air son an d'fhuair Criod bàs ?

12 Ach le peacachadh dhuibh mar sin an aghaidh nam bràithre, agus le an coguis anmhunn a lotadh, tha sibh a' peacachadh an aghaidh Chriosd.

13 Uime sin ma bheir biadh aobhar oilbheim do m' bhràthair, cha'n ith mi feòil a chaoidh, chum nach toir mi aobhar oilbheim do m' bhràthair.

CAIB. IX.

¹ Nochd an t-abstol a shaorsa, 7 agus gu'm buineadh do'n mhinisteir bhi air a bheathachadh leis an t-soisgeul : 15 gidheadh d'a dheadh-ghean maith féin gu'n d'shan esan o bhi costail dhoibh, 22 agus o

oilbheim a thoirt do neach sam bith an cùisibh coimh-dheis.

NACH abstol mise ? nach 'eil mi saor ? Nach fhaca mi Iosa Criod ar Tighearn ? nach sibhse m'obair san Tighearn ?

2 Mur 'eil mi a'm' abstol do dhaoinibh eile, gidheadh gu cinnteach tha mi dhuibh-se ; oir is sibhse seula m' abstolachd anns an Tighearn.

3 Is e so mo fhreagradh do'n dream a chuireas ceisd orm.

4 Nach 'eil againne comas³ itheadh agus òl ?

5 Nach 'eil againne comas piuthar, bean-phòsda a thoirt leinn mu'n cuairt, amhuil mar na h-abstoil eile, agus bràithrean an Tighearn, agus Cephas ?

6 No am bheil mise agus Barnabas a mhàin, gun chom-as againn bhi saor o obair ?

7 Cò a théid chum cogaidh uair air bith air a chostus fèin ? cò a shuidhicheas⁴ fìon-lios, agus nach ith d'a thoradh ? no cò a bheathaicheas treud, agus nach blais do bhainne an treud ?

8 An ann mar dhuine a ta mi a' labhairt nan nithe so ? no nach abair an lagh na nithe so mar an ceudna ?

9 Oir a ta e sgrìobhta ann an lagh Mhaoris, Na cuir ceangal air beul an daimh a tha saltairt⁵ an arbhair. Am bheil càram nan damh air Dia ?

10 No nach 'ann gu h-àraidi⁶ air ar son-ne a ta e ag ràdh so ? gu deimhin is

¹ a' chòir, an cumhachd.

² an sgriosar, an caillear do bhràthair lag. ³ cumhachd, còir.

⁴ phlanndaicheas.

⁵ a' bualadh, a' briseadh.
⁶ gu h-uile.

I. CORINTHIANACH IX.

aun air ar son-ne tha e sgriobhta: chum gur ann an dòchas is còir do'n treabh-aiche treabhadh; agus a chum an neach a bhuaileas ann an dòchas, gu'm bi e 'na fhear comhpairt d'a dhòchas.

11 Ma chuir sinne nithe spioradail dhuibh-se¹, an ni mòr e ma bhuaineas sinn bhur nithe feòlmhor-sa?

12 Ma tha muinntir eile 'nan luchd-comh-pairt do'n chumhachd² so thairis oirbh, nach mò is còir dhuinne *bhi*? Gidheadh, cha do chuir sinn an cumhachd so an cleachda; ach a ta sinn a' fulang nan uile nithe, chum nach cuireamaid bacadh air soisgeul Chriosd.

13 Nach 'eil fhios agaibh gu bheil iadsan a ta saoth-reachadh mu thimchioll nithe naomha, air am beathachadh o'n teampull? agus iadsan a ta frithdealadh do'n altair, gu bheil comh-roinn³ aca ris an altair?

14 Agus mar sin dh'orduich an Tighearn mar an ceudna dhoibh-san a ta searmonachadh an t-soisgeil, an teachd-an-tir fhaotainn o'n t-soisgeul.

15 Ach cha do ghnàthaich mise a h-aon diubh so, agus cha do sgriobh mi na nithe so, chum gu'n deantadh mar sin dhomh: oir b'fhearr dhomh am bàs fhaghail, na gu'n cuireadh neach air bith m'uail an neo-bhrìgh.

16 Oir ged shearmonaich mi an soisgeul, cha 'n 'eil aobhar uaill agam: oir a ta

éigin air a cur orm, seadh, is an-aoibhinn domh, mur searmonaich mi an soisgeul.

17 Oir ma's ann gu toileach a ta mi deanamh so, tha duais agam: ach ma's ann an aghaidh mo thoile a tha ministreileachd⁴ air a h-earbsadh rium,

18 Ciod i mo dhuais ma seadh? *eadhon so*, chum 'nuair a ta mi searmonachadh an t-soisgeil, gu'n suidhichinn⁵ soisgeul Chriosd gun chostus, chum nach mi-ghnàthaichinn mo chumhachd san t-soisgeul.

19 Oir ged tha mi saor o na h-uile dhaoinibh, gidheadh rinn mi mi féin a'm' sheirbhiseach⁶ do na h-uile, chum gu'n cosnainn an tuilleadh.

20 Agus rinneadh mi do na h-Iudhaich mar Iudhach, chum gu'n cosnainn na h-Iudhaich; dhoibh-san a ta fuidh 'n lagh, mar *dhuine* fuidh 'n lagh, chum gu'n cosnainn iadsan a ta fuidh an lagh;

21 Dhoibh-san a ta gun lagh, mar *dhuine* gun lagh, (ged nach 'eil mi gun lagh do Dhia, ach fo lagh do Chriosd,) chum gu'n cosnainn iadsan a ta gun lagh.

22 Rinneadh mi dhoibh-san a ta anmhunn⁷ mar *dhuine* anmhunn, chum gu'n cosnainn an dream a ta anmhunn: Bha mi san uile chruth do na h-uile, chum air gach uile dhòigh gu'n saorainn⁸ cuid éigin.

23 Agus so tha mi a'

¹ *annraighsa*.

² *chomas*. ³ *comh-pairt*.

⁴ *frithealadh, curam*.

⁵ *deanainn*.

⁶ *a'm' thráill*.

⁷ *lag*.

⁸ *slànuichinn, tèarnuinn, sàbhalaínn*.

I. CORINTHIANACH X.

deanamh air son an t-soisgeil,
chum gu'm bi mi a'm' fhear
comh-roinne dheth¹.

24 Nach 'eil fhios agaibh
iadsan a ta ruith annus a' bhlàr-
réise, gu'n ruith iad uile, ach
is aon duine a gheibh an
duais²? gu ma h-amhuil a
ruitheas sibhse, ionnus gu'n
glac sibh *an duais*.

25 Agus a ta gach uile
ghleachdair measarra anns na
h-uile nithibh: a nis a ta
iadsan a' *deanamh sin* chum
gu'm faigh iad crùn truaillidh;
ach sinne *air son crùin*
neo-thruaillidh.

26 Uime sin is amhuil a ta
mise a' ruith, cha'n ann mar
gu neo-chinn teach³: is amh-
uil a ta mi a' cur catha, cha'n
ann mar neach a bhuaileas
an t-athar:

27 Ach tha mi a' trom-
bhualadh mo chuirp, agus
'ga chur fuidh smachd: air
eagal air chor sam bith an
déigh dhomh searmonachadh⁴
do dhream eile, gu'n cuirear
mi féin air cùl⁵.

CAIB. X.

1 *Tha sacramainte nan Iudhach*
'nan samhladh air ar sacramaint-
ibh-ne, 14 agus am peanas mar
rabhadh dhuinn iodhol-aoradh a
sheachnadh. 21 Cha'n jheud sinn
bhi 'nar luchd comh-pairt do bhord
an Tighearna, agus dhiabhlul far-
aon, &c.

OS bàrr, a bhràithre, cha
b'aill leam sibhse a bhi
aineolach, gu robh ar n-aith-
riche uile fuidh 'n neul, agus
gu'n deachaidh iad uile troimh
'n mhuij;

2 Agus gu'n do bhaisteadh

iad uile do Mhaois san neul,
agus anns a' mhuij;

3 Agus gu'n d'ith iad uile
an t-aon bhiadh spioradail;

4 Agus gu'n d'òl iad uile
an t-aon deoch spioradail:
(oir dh'òl iad do'n charraig
spioradail sin a lean iad: agus
b'i a' charraig sin Criod :)

5 Ach le mòran diubh cha
robh Dia toilichte⁶: oir sgrios-
adh san fhàsach iad.

6 A nis bha na nithe sin
'nan saimpleiribh⁷ dhuinne,
chum nach miannaicheamaid
droch nithe, eadhon mar a
mhiannaich iad-san.

7 Agus na bithibh-sa 'nur
luchd-iodholaoraiddh, mar a
bha cuid diubh-san; a réir
mar a ta e sgriobhta, Shuidh
am pobull sios a dh'itheadh
agus a dh'òl, agus dh'éirich
iad a chluicheadh.

8 Agus na deanamaid
striopachas, mar a rinn cuid
diubhsan, agus a thuit *diubh*
an aon là tri mìle fichead.

9 Agus na dearbhamaid⁸
Criod, mar a dhearbh cuid
diubh-san, agus a sgriosadh
iad le nathraichibh nimhe.

10 Agus na deanaibh-sa
gearan, mar a rinn cuid
diubh-san gearan, agus a
sgriosadh iad leis an sgrios-
adair⁹.

11 A nis thachair na nithe
so uile dhoibhsan mar eis-
empleiribh: agus sgriobhadh
iad chum teagaisg¹⁰ duinne,
air am bheil deireadh an
domhain¹¹ air teachd.

12 Uime sin an ti a shaoil-
eas a bhi 'na sheasamh,

¹ *gu'm bi comh-pairt agam dheth*
maille ribhse. ² *geall.*

³ *mar neach nach 'eil am follais.*

⁴ *gai'm a thoirt.*

⁵ *gu diúltar, gu tilgear mi féin.*

⁶ *cha do thaitinn mòran diubh*
ri Dia.

⁷ *sgàilibh, samhlachasaibh.*

⁸ *buairteomad.* ⁹ *mhilltear.*

¹⁰ *rabhaidh.*

¹¹ *nan linn.*

I. CORINTHIANACH X.

thugadh e aire nach tuit e.

13 Cha do thachair deuchainn¹ air bith ribh, ach ni a ta coitchionn² do dhaoinibh : ach tha Dia dileas, nach leig dhuibh bhi air bhur feuchainn thar bhur comas ; ach a ni maille ris an deuchainn slighe dol as mar an ceudna, chum gu'm bi sibh comasach air a giùlan.

14 Air an aobhar sin, a mhuinnitir mo ghràidh, teichibh o iodhol-aoradh.

15 Tha mi a' labhairt mar ri daoinibh tuigseach : thug-aibh-sa breth air an ni a ta mi ag ràdh.

16 Cupan a' bheannachaidh a ta sinne a' beannachadh, nach e comunn fola Chriosd e ? An t-aran a ta sinn a' briseadh, nach e comunn cuirp Chriosd e ?

17 Oir ged tha sinne 'nar mòran, is aon aran³, agus aon chorp sinn : oir a ta againn uile comh-pairt do'n aon aran.

18 Thugaibh fa'near Israel a réir na feòla : nach 'eil aca-san a ta 'g itheadh nan iobairt comh-roinn ris an altair ?

19 Ciod a their mi uime sin ? gu bheil brìgh air bith anns an iodhol, no gu bheil brìgh air bith san ni a dh'ioibradh do iodholaibh.

20 Ach tha mi ag ràdh, na nithe a ta na Cinnich ag iobradh, gur ann do dheimhnaibh a tha iad 'gan iobradh, agus nach ann do Dhia : agus cha b'àill leam comunn a bhi agaibh-sa ri deamhnaibh.

21 Cha 'n 'eil e an comas

duibh cupan an Tighearn òl, agus cupan dheimhan. Cha 'n 'eil e an comas duibh comh-roinn a bhi agaibh do bhord an Tighearn, agus do bhord dheimhan.

22 Am brosnuich sinn an Tighearn gu feirg ? an treise sinn na esan ?

23 Tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha 'n 'eil na h-uile nithe iomchuidh⁴ : tha na h-uile nithe ceaduichte dhomh-sa, ach cha toir na h-uile nithe fòghlum.

24 Na iarradh neach air bith an ni sin a bhuineas dha féin ; ach iarradh gach aon an ni sin a thig ri maith neach eile.

25 Ithibh gach ni a reicear am margadh na feòla, gun cheisd air bith fheòraich air son coguis.

26 Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

27 Ma bheir aon neach dhiubh-san nach 'eil 'nan creidich cuireadh dhuibh, agus gur toil leibh dol maille ris ; ithibh gach ni a chuirear roimhibh, gun ni sam bith fheòraich air son coguis.

28 Ach ma their duine sam bith ribh, Dh'ioibradh an ni so do iodholaibh, na ithibh, air a shon-san a nochd dhuibh e, agus air son coguis⁵. Oir is leis an Tighearn an talamh, agus a làn.

29 Air son coguis, a ta mi ag ràdh, cha 'n i do choguis féin, ach coguis an neach ud eile : oir c'ar son a bheirear breth air⁶ mo shaorsa-sa le coguis duine eile ?

¹ huairéadán, cruaidh-fheuchainn, dearbhadh.

² cumanta.

³ bhnìlinn.

⁴ tarbhach.

⁵ coimh-skios, coinsiens.

⁶ dhitear.

I. CORINTIANACH XI.

30 Oir, ma tha comh-pairt
bìdh agam-sa tre ghràs, c'ar
son a labhrar olc umam a
thaobh an ni sin air son am
bheil mi a' toirt buidheachais?

31 Uime sin cò aca dh'ith-eas no dh'òlas sibh, no ge b'e
ni a ni sibh, deanaibh na h-uile nithe chum glòire Dhé.

32 Na tugaibh aobhar oil-bheim do na h-Iudhaich, no do na Greugaich, no do eaglais Dé :

33 A reir mar a ta mise a' deanamh toile nan uile *dhaoine* anns na h-uile *nithibh*, gun bhi 'g iarraidh mo bhuan-nachd féin, ach *buannachd* mhòran, chum gu téarnar iad.

CAIB. XI.

1 Fhuair Pòl cron do na Corintianach, gu robh 'nan coimhthionail am fir a' deanamh urnuigh, agus an cinn air an còmhda-chadh, agus am mnài gun chòmhda-chadh air an cinn : 17 agus do bhrìgh gu robh gu coitchionn an cruinneachadh cha'n ann chum maith, ach chum uile.

BITHIBH-SA 'nur Iuchd-leanmhuinn orm-sa¹, amhuij mar a ta mise air Criod.

2 A nis a ta mi 'gur moladh, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil cuimhne agaibh ormsa anns na h-uile nithibh, agus gu bheil sibh a' coimhead nan orduighean, mar a thug mise dhuibh *iad*.

3 Ach bu mhiann leam fios a bhi agaibh, gur e Criod ceann gach fir, agus gur e am fear ceann na mnà, agus gur e Dia ceann Chriod.

4 Gach fear a ta deanamh urnuigh no faidheadaireachd, agus folach air a cheann, tha e toirt eas-urraim d'a cheann.

5 Ach gach bean a ta deanamh urnuigh no faidheadaireachd, gun fholach air a ceann, tha i toirt eas-urraim d'a ceann : oir is ionnan sin agus ged bhiodh i air a bearradh.

6 Oir mur bi folach air ceann na mnà, bearrar i mar an ceudna : ach ma's grannad² do mhnaoi i bhi air a bearradh no air a lomadh, cuireadh i folach oirre.

7 Oir gun amharus cha chòir do fhear a cheann a chòmhda-chadh³, do bhrìgh gur e iomhaigh agus glòir Dhé : ach is i a' bhean glòir an flir.

8 Oir cha'n 'eil am fear o'n mhnaoi ach a' bhean o'n fhear.

9 Agus cha do⁴ chruthaiceadh am fear air son na mnà, ach a' bhean air son an flir.

10 Uime sin is còir do'n mhnaoi cumhachd⁵ a bhi aice air a ceann, air son nan aingeal.

11 Gidheadh, cha'n 'eil am fear as eugmhais na mnà, no a' bhean as eugmhais an flir anns an Tighearn.

12 Oir mar a ta a' bhean o'n fhear, is amhuij sin a ta 'm fear tre'n mhnaoi mar an ceudna : ach is ann o Dia a ta na h-uile nithe.

13 Measaibh annaibh féin : am bheil e ciatach do mhnaoi urnuigh a dheanamh ri Dia gun fholach air a ceann.

14 Nach 'eil nàdur féin a' teagasg dhuibh, ma bhios gruag fhada air fear, gur nàr dha e ?

¹ air m' eisampleir-sa. ² grànnad.
³ fholach. ⁴ nior.

⁵ se sin r'a ràdh folach, a leigeil shaicinn gu bheil i so chumhachd a fir.

I. CORINTIANACH XI.

15 Ach ma bhios gruag fhada air mnaoi, is glòir dhi e: oir thugadh a gruag dhi air son còmhdaich¹.

16 Ach ma bhios neach air bith connspaireach, cha 'n 'eil a leithid sin do ghnàth-achadh againne, no aig eaglaisibh Dhé.

17 A nis anns an ni so a ta mi cur an céill *duibh*, cha mhol mi *sibh*, do bhrigh gu bheil sibh a' teachd an ceann a chéile, cha'n ann chum an ni a's fearr, ach an ni a's miosa.

18 Oir air tùs, 'nuair tha sibh a' cruinneachadh an ceann a chéile san eaglais, tha mi cluinntinn gu bheil roinnean² 'nur measg; agus tha mi an cuid ga chreidsinn.

19 Oir is éigin saobh-chreidimh³ a bhi eadaraibh, chum gu'n deanar follaiseach an dream a ta dearbhta 'nur measg.

20 Uime sin an uair a thig sibh an ceann a chéile do aon ait, cha'n e sin suipeir an Tighearn itheadh.

21 Oir ithidh gach aon air tùs a shuipeir féin, agus a ta neach ocrach, agus neach eile air mhisg.

22 An e nach 'eil tighean agaibh chum itheadh agus òl annta? no am bheil sibh a' deanamh tàire air eaglais Dé, agus a' nàrachadh na muinn-tir aig nach 'eil? Ciod a their mi ribh? Am mol mi sibh anns a' chùis so? cha mhol.

23 Oir fhuair mise o'n Tighearn an ni mar an ceud-na a thug mi dhuibh-sa, Gu'n

do ghlac an Tighearn Iosa aran, anns an oidhche an do bhrathadh e:

24 Agus air tabhairt⁴ buidh-eachais, bhris se e, agus thubhairt e, Gabhaibh, ithibh; is e so mo chorp-sa, a ta air a bhriseadh⁵ air bhur sonsa: deanaibh so mar chuimh-neachan ormsa⁶.

25 Agus air a' mhodh cheudna an cupan, an déigh na suipeir, ag ràdh, Is e an cupan so an coimhcheangal⁷ nuadh ann am fhuil-sa: deanaibh-sa so, cia minic as a dh'òlas sibh e, mar chuimhneachan ormsa.

26 Oir cia minic as a dh'-itheas sibh an t-aran so, agus a dh'òlas sibh an cupan so, tha sibh a' foillseachadh bàis an Tighearna gus an tig e.

27 Uime sin, ge b'e neach a dh'-itheas an t-aran so, agus⁸ a dh'òlas cupan so an Tighearna gu neo-iomchuidh, bithidh e ciontach do chorp agus do fhuil an Tighearna.

28 Ach ceasnuicheadh⁹ duine e féin, agus mar sin itheadh e do'n aran so, agus oladh e do'n chupan so:

29 Oir ge b'e dh'-itheas agus a dh'òlas gu neo-iomchuidh, tha e 'g itheadh agus ag òl breitheanais dha féin, do bhrigh nach 'eil e a' deanamh aithne air corp an Tighearn¹⁰.

30 Air a shon so *tha mòran* 'nur measg lag agus tinn, agus tha mòran 'nan codal.

31 Oir nan tugamaid breth oirnn féin, cha tugtadh breth oirnn.

32 Ach an uair a bheirear

¹ *folaich*.   ² *eas-aonachda, sgàraidh*.

³ *saobh-bharailean, éiriceachd*.

⁴ *breith*.   ⁵ *air a thabhairt*.

⁶ *chum cuimhne ormsa*.

⁷ *tiomadh*.   ⁸ *no.*   ⁹ *dearbhadh*.

¹⁰ *deanamh eadar-dhealachaidh eadar corp an Tighearna agus biadh eile*.

I. CORINTIANACH XII.

breath oirnn, tha sinn air ar smachdachadh leis an Tighearn, chum nach bitheamaid air ar diteadh maille ris an t-saoghal.

33 Uime sin, mo bhràithre, 'nuair a thig sibh an ceann a chéile chum itheadh fanaibh r'a chéile.

34 Agus ma bhios ocras air aon neach, itheadh e aig an tigh; chum nach tig sibh an ceann a chéile gu breith-eanas¹. Agus cuiridh mise gach ni eile an ordugh 'nuair a thig mi.

CAIB. XII.

1 *Tha tlodhlacan spioradail iomadhach thnabh gnè, 7 gidheadh a ta iad uile gu tairbhe, 8 agus chum na criche so air an toirt air caochladh dòigh; 12 chum a réir mar a ta buill a' chuirp nàdurra uile chum maise, 22 agus seirbhis an aoin chuirp; 27 mar sin gu bitheamaid-ne d'a chéile, a dhéanamh suas cuirp dhiomhair Chriod.*

A NIS a thaobh thiodhlaca² spioradail, a bhràithre, cha'n àill leam sibh bhi ainseolach.

2 Tha fios agaibh gu robh sibh 'nur Cinnich, air bhur tarruing gu iodholaibh bal-bha, a réir mar a threòraich-eadh sibh.

3 Uime sin tha mi toirt fios duibh, nach abair duine sam bith a tha labhairt o Spiorad Dhé, gu bheil Iosa mall-uichte; agus nach urrainn duine sam bith a ràdh gur e Iosa an Tighearn, ach tre an Spiorad naomh.

4 A nis tha eadar-dhealachadh thiodhlaca ann, ach cha'n eil ach aon Spiorad ann.

5 Agus tha eadar-dhealachadh frithelaideh³ ann,

gidheadh cha'n eil ach aon Tighearn ann.

6 Agus tha eadar-dhealachadh oibreacaidh ann, ach is e an t-aon Dia, a tha ag oibreacaidh nan uile nithe anns na h-uile.

7 Ach a ta foillseachadh an Spioraid air a thoirt do gach neach, chum tairbhe.

8 Oir do aon duine tha focal a' ghliocais air a thoirt leis an Spiorad: agus do dhuine eile focal an eòlais leis an Spiorad cheudna :

9 Do neach eile creidimh leis an Spiorad sin féin; do dhuine eile tabhartas leighis tre an Spiorad cheudna ;

10 Do neach eile oibreacaidh mhìorbhuile; do neach eile fàidheadaireachd; do neach eile aithneachadh spiorad; do neach eile iomadh gnè theangadh; agus do neach eile eadar-mhineachadh theangadh.

11 Ach na nithe sin uile tha an t-aon Spiorad ceudna ag oibreacaidh, a' roinn ris gach aon fa leth a réir mar is àill leis.

12 Oir mar is aon an corp, agus mòran do bhuill⁴ aige, agus a ta uile bhuill an aoin chuirp sin, ge h-iomadh iad, 'nan aon chorpa; mar sin a ta Criod.

13 Oir tre aon Spiorad bhaisteadh sinn uile do aon chorpa, ma's Iudhaich sinn no Greugaich, ma's daor no saor sinn; agus thugadh deoch r'a h-òl duinn uile chum aoin Spioraid.

14 Oir cha'n aon bhall an corp, ach mòran.

¹ chum d'tidh.

² nithe.

³ mhìnistrileachd, dhrevchd.

⁴ bhallaibh.

1. CORINTIANACH XIII.

15 Ma their a' chos, Do bhrigh nach mi an làmh, cha'n ann do'n chorp mi; nach 'eil i do'n chorp air a shon sin?

16 Agus ma their a' chluas, Do bhrigh nach mi an t-sùil, cha'n ann do'n chorp mi; nach ann do'n chorp i air a shon sin?

17 Nam *biodh* an corp uile 'na shùil c'ait am *biodh* a' chlaisteachd? Nam *biodh* e uile 'na chlaisteachd, C'ait am *biodh* an fhàile¹?

18 Ach a nis shuidhich Dia na buill gach aon diubh sa' chorp, mar bu toil leis.

19 Agus nam *biodh* iad uile 'nan aon bhall, c'ait am *biodh* an corp?

20 Ach a nis *tha iad* 'nam mòran bhall, ged nach 'eil ann ach aon chorp.

21 Agus cha'n urrainn an t-sùil a ràdh ris an làimh, Cha'n 'eil feum agam ort: no a ris, ann ceann ris na cos-aibh, Cha'n 'eil feum agam oirbhse.

22 Ach gu ro mhòr ni's mò tha na buill sin do'n chorp, a's anmhuinne² a thaobh coslais, feumail.

23 Agus air *na buill* sin do'n chorp a's lugha urram 'nar measg-ne, tha sinn a' cur an tuilleadh urraim; agus na *buill* sin dhinn a's lugha maise, tha aca sin gu ro mhòr an tuilleadh maise.

24 Oir air na *buill* mhais-each againn cha'n 'eil uireasbhuidh: ach rinn Dia an corp a chomh-chumadh r'a chéile, air dha an tuilleadh urraim gu mòr a thoirt do'n *chuid* air an robh uireasbhuidh:

25 Chum nach biodh eas-aonachd air bith sa' chorp; ach gu'm biodh an t-aon chùram aig na buill d'a chéile.

26 Agus ma dh'fhuilgeas aon bhall, comh-fhuilgidh na buill uile: no ma gheibh aon bhall urram, ni na buill uile gairdeachas maille ris.

27 A nis is sibhse corp Chriosd, agus is buill *sibh* fa leth.

28 Agus chuir Dia dream àraighe san eaglais, air tùs abstola, san dara àit fàidhean, san treas àit luchd-teagaisg, a ris miorbhuilean, 'na dhéigh sin tabhartais leighis, luchd-cuideachaiddh, uachdarananachda, iomadh gnè theangadh.

29 Am bheil na h-uile 'nan abstolaibh? Am bheil na h-uile 'nam fàidhibh? Am bheil na h-uile 'nan luchd-teagaisg? Am bheil na h-uile 'nan luchd-deanamh mhìorbhuile?

30 Am bheil aig na h-uile tabhartais leighis? An labhair na h-uile le teangaibh? An dean na h-uile eadar-theangachadh?

31 Ach biodh miann dùrachdach nan tiodhlacan a's fearr oirbh: agus gidheadh tha mise a' nochdadhbh dhuibh slighe a's ro fhearr.

CAIB. XIII.

1 *Cha'n 'eil brìgh sam bith anns na tiodhlacaibh uile, d'am seabhas, as eugmhais a' ghràidh: 4 clù a' ghràidh, 13 agus a bharrachd air dòchas agus creidimh.*

GED labhrainn le teang-aibh dhaoine, agus aingeal, agus gun ghràdh³ agam, tha mi a'm' umha⁴ a ni fuaim,

I. CORINTIANACH XIV.

no a'm' chiombal a ni gleang-arsaich.

2 Agus ged robh agam faidheadaireachd, agus ged thuiginn na h-uile rùna-diomhair, agus gach uile eòlas; agus ged bhiodh agam gach uile *ghnè* creidimh, ionnus gu'n atharraichinn sléibhte, agus mi gun ghràdh agam, cha'n 'eil annam ach neonì.

3 Agus ged chaithinn mo mhaoin uile chum na bochdan a bheathachadh, agus ged bheirinn mo chorp chum a losgadh, agus gun ghràdh agam, cha'n 'eil tairbhe sam bith dhomh ann.

4 Tha an gràdh fad-fhulangach, *agus* caoimhneil; cha ghabh an gràdh farmad; cha dean an gràdh ràiteachas¹, cha'n 'eil e air a shéideadh suas,

5 Cha ghiùlain se e féin gu mi-chiatach, cha'n iarr e na nithe sin a bhuiteas da féin, cha'n eile so-bhrosnuchaidh chum feirge, cha smuainich e olc sam bith,

6 Cha dean e gairdeachas san eucoir, ach ni e gaideeachas san fhìrinn:

7 Fuilgidh² e na h-uile nithe, creididh e na h-uile nithe, bithidh sùil³ aige ris na h-uile nithibh, giùlainidh e na h-uile nithe.

8 Cha téid an gràdh air cùl a chaoidh: ach ma's faidheadaireachda *ta ann*, théid iad air cùl; ma's teangaidh, sguiridh iad; ma's eòlas, cuirear air cùl e.

9 Oir a ta eòlas againn

ann an cuiid, agus tha sinn ri faidheadaireachd ann an cuiid.

10 Ach an uair a thig an ni a ta ionlan, cuirear air cùl an ni sin nach 'eil ach ann an cuiid.

11 'Nuair a bha mi a'm' leanaban, labhair mi mar leanaban, thuig mi mar leanaban, reusonaich⁴ mi mar leanaban: ach air fàs domh a'm' dhuine, chuir mi na nithe leanabaidh air cùl.

12 Oir tha sinn a' faicinn san àm so gu dorcha tre ghloin⁵; ach an sin *chi siun* aghaidh ri h-aghaidh: san àm so is aithne dhomh ann an cuiid; ach an sin aithnichidh mi eadhon mar a ta aithne orm.

13 Agus a nis fanaidh creidimh, dòchas⁶, gràdh, na tri nithe so; ach is e'n gràdh a's mò dhiubh so.

CAIB. XIV.

1 *Mhol Pòl fàidheadaireachd*, 2 *agus thug e urram dhi roimh labhairt le teangaibh*, 6 *le cosamhlachd air a thoirt o innealaibh-ciùil*: 12 *is coir an gnàthachadh faraon, chum togail suas na h-eaglais*, 22 *mar a' chrioch sin gus an d'orduicheadh iad*.

LEANAIBH gràdh, agus biodh mòr-mhiann⁷ thiodh-laca spioradail oirbh, ach gu ma mòr bhur togradh gu'n deanadh sibh faidheadaireachd.

2 Oir an ti a labhras ann an teangaidh *choimhich*⁸, cha'n ann ri daoinibh a labhras e, ach ri Dia: oir cha'n 'eil neach sam bith 'ga thuigsinn; ged tha e anns an Spiorad a' labhairt rùna-diomhair.

¹ *féin-uaill.*

² *còmhdaichidh, folaitidh.*

³ *dòchar, earbas.*

³³¹

⁴ *smuainich.*

⁵ *ann an sgàthan.*

⁶ *earbas.*

⁷ *dhéidh, iarritus.*

⁸ *choigrich.*

I. CORINTIANACH XIV.

3 Ach an ti a tha deanamh fàidheadaireachd, tha e a' labhairt ri daoinibh chum teagaisg¹, agus *chum* earail, agus *chum* comhfurtachd.

4 An ti a ta labhairt an teangaidh *choimhich*, tha e 'ga theagasc fein²: ach an ti a ni fàidheadaireachd, tha e teagasc na h-eaglais.

5 Bu mhaith leam gu labhradh sibh uile le teangaibh, ach b'fhearr leam sibh a dheanamh fàidheadaireachd, oir is mò an ti a ni fàidheadaireachd, na an ti a labhras le teangaibh, mur eadar-theangaich e³, chum gu faigh-eadh an eaglais fòghlum.

6 A nis, a bhràithre, ma thig mi do 'ur n-ionnsuidh a' labhairt le teangaibh, ciod an tairbhe a ni mi dhuibh, mur labhair mi ribh am foillseachadh, no an eòlas, no am fàidheadaireachd, no an teagasc?

7 Air an dòigh cheudna, na nithe gun anam a ni fuaim, ma's piob no clàrsach, mur dean iad eadar-dhealachadh 'nam fuaimibh, cionnus a thuigear an ni a sheinnear air a' phiob no air a' chlàrsaich?

8 Oir ma bheir a' ghall-tromp fuaim neo-chinn-teach uaipe⁴, cò a dh'ulluicheas e fein chum a' chatha?

9 Is amhul sin sibhse, mur labhair sibh leis an teangaidh briathra so-thuigsinn, cionnus a dh'aithnichear an ni a labhrar? oir is ann ris an athar a labhras sibh.

10 Tha, feudaidh e bi, an uiread do ghuthannaibh⁵ san

t-saoghal, agus cha'n 'eil a h-aon diubh gun bhlagh⁶.

11 Uime sin, mur tuig mi brigh a' ghutha, bithidh mi do'n ti a labhras, borb⁷; agus *bithidh* an ti a labhras, borb dhomh-sa.

12 Mar sin mar an ceudna sibhse, do bhrigh gu bheil déigh agaibh air *tiodhlacaibh* spioradail, iarraigibh sibh féin a thoirt barrachd chum fòghluim⁸ na h-eaglais.

13 Uime sin, an ti a labhras ann an teangaidh *choimhich*, guidheadh e gu'n deanadh e eadar-theangachadh.

14 Oir ma ni mise urnuigh ann an teangaidh *choimhich*, tha mo spiorad a' deanamh urnuigh, ach tha mo thugse neo-tharbhach.

15 Ciod ma seadh? ni mi urnuigh leis an spiorad, agus ni mi urnuigh leis an tuigse mar an ceudna: seinnidh mi leis an Spiorad, agus seinnidh mi leis an tuigse mar an ceudna.

16 No 'nuair a bheann-aicheas tu leis an spiorad, cionnus a their an ti, a tha ann an ait an duine gun fòghlum, Amen ri d'bhreith buidheachais, o nach aithne dha an ni a ta thu ag ràdh?

17 Oir gu deimhin a ta thusa toirt buidheachais gu maith, gidheadh cha'n 'eil an neach eile air a theagasc⁹.

18 Tha mi toirt buidheachais do m' Dhia, gu bheil mi a' labhairt le teangaibh tuilleadh na sibh uile:

19 Ach b'fhearr leam cùig focail a labhairt san eaglais

¹ fòghluim, togail suas.

² 'ga thogail féin suas.

³ mur eadar-theangaich neach.

⁴ uaithe. ⁵ chainnitibh, chàrnainibh.

⁶ bhrigh, seadh.

⁷ fiadhaich, barbarra.

⁸ togail suas.

⁹ air shòghlum.

I. CORINTHIANACH XIV.

le m' thugse, chum gu teagaisginn daoine eile mar an ceudna, na deich mile focal ann an teangaiddh *choimhich*.

20 A bhràithre, na bithibh-sa 'nur leanabaibh an tuigse: gidheadh, ann am mìrun' bithibh 'nur leanabaibh, ach ann an tuigse bithibh 'nur daoine fairfe.

21 Tha e sgrìobhta san lagh, Labhraidh mi ris a' phobull so ann an teangaibh eile, agus am bilibh eile: gidheadh an déigh sin uile cha'n éisd iad riùm, tha an Tighearn ag ràdh.

22 Uime sin a ta teangaanna *coimheach* 'nan comhara, cha'n ann do'u dream a ta creid-sinn, ach dhoibh-san a ta mi-chreideach: ach a ta fàidh-eadaireachd cha'n ann air an son-san nach 'eil a' creidsinn, ach air an son-san a tha creidsinn.

23 Uime sin ma chruinn-icheas an eaglais uile san aon àit, agus ma labhras iad uile le teangaibh *coimheach*, agus gu'n tig dream a ta gun fhòghlum a steach, no daoine mi-chreideach, nach abair iad gu bheil sibh air a' chuthach²?

24 Ach ma ni iad uile fàidheadaireachd, agus gu'n tig duine gun chreidimh a steach, no neach a ta gun fhòghlum, cronushear³ e leis na h-uile, agus bheirear breth air leis na h-uile:

25 Agus mar sin a ta *nithe* folaithe a chridhe air am foillseachadh; agus mar sin, air dha tuiteam air aghaidh,

ni e aoradh do Dhia, ag aithris⁴ gu bheil Dia gu firinneach annaibh-sa.

26 Ciod e sin ma ta, a bhràithre? 'nuair tha sibh a' teachd an ceann a chéile, tha salm, tha teagastg, tha teangadh, tha foillseachadh, tha eadar-theangachadh, aig gach aon agaibh. Deanar na h-uile nithe chum fòghluim⁵.

27 Ma labhras aon neach ann an teangaiddh *choimhich*, labhradh dithis, no air a' chuid a's mò triuir, agus sin an déigh a chéile; agus deanadh a h-aon eadar-theangachadh.

28 Ach mur bi eadar-theangair ann, fanadh e 'na thosd san eaglais; no labhradh e ris fein, agus ri Dia.

29 Labhradh dithis no triuir do na fàidhibh, agus thugadh a' chuid eile breth.

30 Ach ma dh'fhoillsichear ni do neach eile a tha 'na shuidhe, biodh an ceud *dhuine* 'na thosd.

31 Oir feudaidh sibh uile fàidheadaireachd a dheanamh gach aon an déigh a chéile, chum gu faigh na h-uile fòghlum, agus na h-uile comhfurtachd.

32 Agus a ta spiorada⁶ nam fàidhean ùmhail do na fàidhibh.

33 Oir cha'n e Dia *ughdair* na mi-riaghailt⁷, ach na sithe, mar ann an eaglaisibh nan naomh uile.

34 Biodh bhur mnài 'nan tosd sna h-eaglaisibh; ois cha'n 'eil e ceaduichte dhoibh labhairt; ach is còir dhoibh bhi

¹ droch-mhèin, olc.

² air mhi-cheill, air bhoile.

³ spreagar, comhairlichear.

⁴ a' foillseachadh. ⁵ togail suas.

⁶ tiodhlaca spioradail.

⁷ eas erduigh, tuairgne.

I. CORINTIANACH XV.

ùmhal, mar a ta an lagh mar an ceudna ag ràdh.

35 Agus ma's miann leo ni sam bith fhòglum, feòraicheadh iad d'am fearaibh féin aig an tigh e : oir is mi-chiatach do mhnaibh labhairt san eaglais.

36 An ann uaibhse thàinig focal Dé a mach ? no an ann do 'ur n-ionnsuidh-sa a mhàin a thàinig e.

37 Ma shaoileas duine sam bith¹ gur fàidh, no gur duine spioradail e féin, aidicheadh e na nithe a ta mise a' sgriobh-adh do 'ur n-ionnsuidh, gur iad àitheantan an Tighearna.

38 Ach ma tha neach sam bith aineolach, biodh e aineolach.

39 Uime sin, a bhràithre, biodh ro-thogradh agaibh air fàidheadaireachd a dheanamh, agus na bacabhbh labhairt le teangaibh.

40 Deanar na h-uile nithe gu deadh-mhaiseach, agus a réir orduigh.

CAIB. XV.

¹ O aiseirigh Chriosd, 12 dhearbh an t-abstol gu'n éirich sinne, an aghaidh na muinntir sin a tha 'g dicheadh aiseirigh na colla : 21 Toradh, 35 agus dòigh na h-ais-eirigh, 51 agus cochladh na muinntir sin a gheibhearr bed air an là dhereannach.

OS bàrr, a bhràithre, tha mi cur an céill duibh an soisgeul a shearmonaich mi dhuibh, ris an do ghabh sibhse mar an ceudna, agus anns am bheil sibh 'nur seasamh ;

2 Troimh mar an ceudna am bheil sibh air bhur tèarnadh, ma chumas sibh gu

daingean² an ni a shearmonaich mi dhuibh, mur do chreid sibhse gu diomhain.

3 Oir thug mi dhuibh air tùs an ni a fhuair mi mar an ceudna, Gu'n d'fhuair Criod bas air son ar peacanna a réir nan sgriobtuir :

4 Agus gu'n d'adhlaiceadh e, agus gu'n d'éirich e a ris air an treas là a réir nan sgriobtuir :

5 Agus gu facas e le Cephas, 'na dhéigh sin leis an dà fhear dheug.

6 'Na dhéigh sin, chunncas e le tuilleadh as cùig ceud bràthair air aon àin ; d'am bheil a' chuid a's mò beò gus a nis, ach a ta cuid dhiubh 'nan codal.

7 'Na dhéigh sin, chunncas e le Seumas ; agus a ris leis na h-abstolaibh uile.

8 'Nan déigh uile chunncas leam-sa e mar an ceudna, mar neach a rugadh ann an an-àm.

9 Oir is mi a's lugha do na h-abstolaibh, neach nach fiù abstol a ghairm dhiom, do bhrìgh gu'n robh mi a' geur-leanmhuinn eaglais Dé.

10 Ach tre ghràs Dé tha mi an ni a ta mi³ : agus cha robh a ghràs, a bhuitlicheadh orm, gun bhrigh ; ach shaothraich mi ni's pailte na iad uile ; gidheadh cha mhise, ach gràs Dé a bha maille riom.

11 Uime sin cò air bith iad dhinn, mise no iadsan, is ann mar so tha sinne a' searmonachadh, agus is ann mar so a chreid sibhse.

12 A nis ma shearmon-

¹ Ma tha duine sam bith cinnteach.

² Ma ghleidheas sibh air chuimhne.

³ Is mi an ni a's mi.

I. CORINTIANACH XV.

aichear Criod gu'n d'éirich e o na marbhaibh, cionnus a ta cuid 'nur measg-sa ag ràdh, Nach 'eil aiseirigh nam marbh ann?

13 Ach mur 'eil aiseirigh nam marbh ann, ni mò a dh'-éirich Criod.

14 Agus mur d'éirich Criod, gu deimhin is diomhain ar searmoin-ne, agus is diomhain bhur creidimh-sa mar an ceudna.

15 Seadh fhuaradh sinne 'nar fianuisibh bréige air Dia; do bhrìgh gu'n d'rinn sinn fianuis a thaobh Dhé, gu'n do thog e suas Criod: neach nach do thog e suas, mur éirich na mairbh.

16 Oir mur éirich na mairbh, ni mò a dh'éirich Criod:

17 Agus mur d'éirich Criod, tha bhur creidimh-sa diomhain; tha sibh fathast ann bhur peacaibh.

18 Mar sin mar an ceudna tha an dream a choidil ann an Criod, cailte.

19 Ma's anns a' bheatha so a mhàin a tha dòchas againn ann an Criod, is sinn a's truaighe do na h-uile dhaoinibh.

20 Ach a nis tha Criod air éirigh o na marbhaibh, agus rinneadh an ceud thoradh dhiubh-san a choidil deth.

21 Oir mar is ann tre dhuine *thàinig* am bàs, is ann tre dhuine *thig* aiseirigh nam marbh mar an ceudna.

22 Oir mar ann an Adhamh, a ta na h-uile a' faghail a' bhàis, is amhuij sin mar an

ceudna a nìthean na h-uile beò ann an Criod.

23 Ach gach uile dhuine 'na ordugh féin: Criod an ceud thoradh, 'na dhéigh sin iadsan a's le Criod aig a theachd.

24 An sin *bithidh* a' chrìoch dheiireannach, 'nuair a bheir e suas an rioghachd do Dhia, eadhon an t-Athair; 'nuair a chuireas e as do¹ gach uile uachdarachd, agus gach uile ùghdarras, agus chumhachd.

25 Oir is éigin gu'n riogh-aich e, gus an cuir e a naimhdean uile fo a chos-aibh.

26 Sgriosar an nàmhaid deireannach, am bàs.

27 Oir chuir e na h-uile nithe fo a chosaibh, Ach an uair a ta e ag ràdh gun do chuir e na h-uile nithe fuidh, is ni follaiseach gu bheil esan a chuir na h-uile nithe fuidh, an leth muigh *dheth so*.

28 Agus an uair a chuirear na h-uile nithe fuidh, an sin *bithidh* am Mac féin fo 'n ti a chuir na h-uile nithe fuidhsan, chum gu'm bi Dia 'na uile anns na h-uile.

29 No ciod a ni iadsan a bhaistear air son nam marbh, mur éirich na mairbh air aon dòigh? c'ar son ma seadh a bhaistear iad air son nam marbh?

30 Agus c'ar son a ta sinne an gàbhadh gach uair?

31 Air bhur gairdeachas-sa² a tha agam ann an Iosa Criod ar Tighearn, tha mi faghail a' bhàis gach là.

32 Ma chòmhraig³ mi mar

¹ a' chuireas e sios.

² a' ghairdeachas air bhur sonsa.

³ cheg mi, chuir mi cath.

I. CORINTIANACH XV.

dhuine¹ ri fiadh-bheathaichibh ann an Ephesus, ciod i mo thairbhe, mur éirich na mairbh? itheamaid agus òlamaid, oir am màireach gheibh sinn bàs.

33 Na meallar sibh : truaillidh droch chomhluadar² deadh bheusa

34 Dùisgibh chum fìreantachd³, agus na deanaibh peacadh ; oir cha'n 'eil eòlas Dé aig cuid : chum bhur näire tha mi a' labhairt so.

35 Ach their neach éigin, Cionnus a dh'éireas na mairbh ? agus ciod a' ghnè cuirp leis an tig iad ?

36 Amadain, an ni sin a chuireas tu, cha bheothaichear e, mur bàsaich e air tùs :

37 Agus an ni a chuireas tu, cha'n e an corp a bhithreas a ta thu cur, ach gràinne lom, feudaidh e bi do chruth-neachd, no do sheòrsa éigin eile :

38 Ach a ta Dia a' toirt cuirp dha mar bu toil leis, agus do gach uile shiòl a chorp féin.

39 Cha'n aon fheòil gach uile fheòil : ach a ta feòil air leth aig daoinibh, agus feòil eile aig ainmhidhbih, feòil eile aig iasgaibh, agus feòil eile aig eunlaithibh.

40 Agus a ta cuirp nèamhaidh ann, agus cuirp thalmhaidh : gidheadh a ta glòir air leth aig na corpaibh nèamhaidh, agus glòir eile aig na corpaibh talmhaidh.

41 Tha aon ghlòir aig à' ghréin, agus glòir eile aig a' ghealaich, agus glòir eile aig na reultaibh ; oir a ta eadar-

dhealachadh eadar reult agus reult thaobh glòire.

42 Agus is ann mar sinn a bhios aiseirigh nam marbh. Cuirear ann an truaillidh-eachd e ; togar ann an neo-thruaillidh eachd e.

43 Cuirear e ann an easurram, togar ann an glòir e : cuirear ann an anmhuinn-eachd e, éiridh e ann an cumhachd :

44 Cuirear e 'na chorp nädurra, éiridh e 'na chorp spioradail. Tha corp nädurra ann, agus corp spioradail.

45 Agus mar so tha e sgriobhta, Rinneadh an ceud dhuine Adhamh 'na anam beò, an t-Adhamh deireannach 'na Spiorad a bheoth-aicheas.

46 Gidheadh cha'n e an ni spioradail a bha ann air tùs, ach an ni nadurra ; agus 'na dhéigh sin an ni spioradail.

47 An ceud duine o'n talamh, talmhaidh : an dara duine, an Tighearn o nèamh.

48 Mar an duine talmhaidh, is amhail sin iadsan a tha talmhaidh : agus mar a ta an duine nèamhaidh, is ann mar sin iadsan a ta nèamhaidh.

49 Agus mar a ghiùlain sinn iomhaigh⁴ an duine thalmhaidh, giùlanaidh sinn mar an ceudna iomhaigh an duine nèamhaidh.

50 A nis so a ta mi ag ràdh, a bhràithre, nach feudar le feòil agus fuli rioghachd Dhé a shealbhachadh ; ni mò a shealbhaicheas truaillidh-eachd neo-thruaillidh eachd.

51 Feuch, tha mi a' labhairt ni diomhair ribh ; Cha

¹ a réir gnàtha dhaoine.

² droch chomhradh.

³ gu ceart, gu cubhaidh.

⁴ dealbh, dreach, coslas.

I. CORINTHIANACH XVI.

choidil sinn uile, ach caoch-laidhear sinn uile,

52 Ann an tiota¹, am priobadh na sùl, ri *guth na trompaid* deireannaich, (oir séididh an trompaid,) agus éiridh na mairbh neo-thruaillidh, agus caochlaidhear sinne.

53 Oir is éigin do'n *chorp thruaillidh* so neo-thruaillidh-eachd a chur uime, agus do'n *chorp bhàsmhor* so neo-bhàsmhorachd a chur uime.

54 Agus an uair a chuireas an *corp truaillidh* so neo-thruaillidh-eachd uime, agus a chuireas an *corp bàsmhor* so neo-bhàsmhorachd uime, an sin coimhlionar am focal a ta sgriobhta, Shluigeadh suas am-bàs le buaidh.

55 O bhàis, c'ait am bheil do ghath? O uaigh, c'ait *am bheil* do bhuaidh?

56 *Is e am peacadh gath a'* bhàis; agus *is e neart a'* pheacaidh an lagh:

57 Ach buidheachas do Dhia, a tha toirt dhuinne na buadha, tre ar Tighearna Iosa Criosd.

58 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, bithibh-sa daingean, neo-ghluasadach, a' sior-mheudachadh ann an obair an Tighearn, air dhuibh fios a bhi agaibh nach 'eil bhur saothair diòmhain anns an Tighearn.

CAIB. XVI.

1 *Ghuidh Pòl air na Corintianach fuasgladh air uireasbhùidh nam bràithre bochda ann an Jerusalem;* 10 *mhol e Timoteus;* 13 *agus an déigh chonhairlean càirdeil,* 19 *chrìochnaich e an litir le iomadh fàilte.*

A NIS a thaobh an tionail air son nan naomh, mar a dh'orduich mi do eaglaisibh Ghalatia, mar sin deanaibh-sa mar an ceudna.

2 Air ceud là gach seachduin, cuireadh gach aon agaibh ni leis féin anns an ionmhas², a réir mar a shoirbhich leis, chum nach bi tionail r'an deanamh 'nuair a thig mise.

3 Agus an uair a thig mi, cò air bith iad a mholas sibh le 'ur litrichibh, cuiridh mi iadsan a ghiùlan bhur tabhartais gu Ierusalem.

4 Agus ma's iomchuidh mise a' dhol mar an ceudna, théid iadsan a'm' chuideachd.

5 Agus thig mi do 'ur nionnsuidh-sa, 'nuair a théid mi troimh Mhacedonia: (oir tha mi dol troimh Mhacedonia:)

6 Agus feudaidh e bi gu'm fan mi, no eadhon gu'n caith mi an geamhradh maille ribh, chum gu'n toir sibh air m'aghaidh mi, ge b'e àit d'an téid mi.

7 Oir cha'n àill leam bhur faicinn a nis san dol seachad; ach tha dùil agam fantuinn ré tamuill maille ribh, ma leigeas an Tighearn dhomh.

8 Ach fanaidh mi ann an Ephesus gu Cuingeis.

9 Oir dh'fhosgladh dorus mòr agus éifeachdach dhomhsa, agus tha mòran eascaird-ean³ ann.

10 A nis ma thig Timoteus, feuchaibh gu'm bi e gun eagal maille ribh: oir tha e a' saoithreachadh ann an obair an Tighearna, mar a ta mise.

1 *platha, mionaid.*

2 *tai-geadh gach aon agaibh làimh ris ann an stòr.*

3 *luchd cur an aghaidh an t-soisgeil.*

I. CORINTIANACH XVI.

11 Uime sin na deanadh neach sam bith tàir air: ach thugaibh air aghaidh e an sìth, chum gu'n tig e a m' ionnsuidh - sa: oir tha sùil agam ris maille ris na bràithribh.

12 Mu thimchioll ar bràthar Apollois, ghuidh mi gu dùrachdach air teachd do 'ur n-ionnsuidh - sa maille ris na bràithribh: ach cha b'i a thoil air chor sam bith teachd san àm so; ach thig e 'nuair a gheibh e àm iomchuidh.

13 Deanaibh faire, seasainn gu daingean sa' chreidimh, bithibh fearail¹, bithibh làdir².

14 Biodh bhur n-uile nithe air an deanamh le gràdh.

15 Agus guidheam oirbh, a bhràithre (*o's aithne dhuibh teaghlaich Stephanais, gur iad ceud thoradh Achaia, agus gu'n d'thug siad iad fein chum frithealaidh do na naomhaibh;*)

16 Gu'm bi sibh ùmhail d'an leithidibh sin, agus do gach aon a ni obair agus saothair maille ruinne.

17 Tha mi subhach ri teachd Stephanais, agus Fhortunatus, agus Achacuis: oir rinn iad suas an ni sin a bha dh'uireasbhuidh do 'ur taobh-sa.

18 Oir thug iad suaimhneas³ do m' spiorad - sa, agus d' ur spiorad - sa: uime sin biodh meas agaibh air an leithidibh sin⁴.

19 Tha eaglaisean na h-Asia a' cur failte oirbh. Tha Acuila agus Priscila, maille ris an eaglais a tha 'nau tigh, a' cur mòr-fhàilte oirbh anns an Tighearn.

20 Tha na bràithrean uile a' cur failte oirbh. Cuiribhsa failte air a chéile le pòig naoimh.

21 Fàilte uamsa Pòl le m' làimh féin.

22 Ma tha neach sam bith nach gràdhaich an Tighearn Iosa Criod, biodh e 'na Anatema Maranata⁵.

23 *Gu robh gràs an Tighearna Iosa Criod maille ribh.*

24 Mo ghràdh - sa maille ribh uile ann an Iosa Criod. Amen.

¹ duineil.

² neartaichibh sibh féin.   ³ fois.

338

⁴ aithnichibh an leithide sin

⁵ biodh e malluichte gu bràth.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN CORINTIANACH.

CAIB. I.

1 *Thug an t-abstol Pòl misneach do na Corintianach an aghaidh thrioblaid thaobh na comh-fhurtachd agus an shuasglaidh a thug Dia dhasan 'na uile thrioblaidibh féin, 8 gu sonruichte 'na chunuart san Asia: 12 agus ghairm e an coguis-san, agus a choguis féin chum fianuis gu'n do shearmonach e an soisgeul gu tréibh-dhreach, &c.*

POL, abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, agus Timoteus, ar bràthair, chum eaglais Dé a ta ann an Corintus, maille ris na h-uile naoimh a ta ann an Achaia uile:

2 Gràs dhuibhse, agus sith¹ o Dia ar n-Athair, agus o'n Tighearna Iosa Criosd.

3 Beannaichte gu robh Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, Athair nan tròc-air, agus Dia nah-uile chomh-fhurtachd;

4 A tha toirt comhfhurtachd dhuinne 'nar n-uile àmhghar², chum sinne bhi comasach air comh-fhurtachd a thoirt dhoibh-san a ta ann an àmhghar sam bith, tre a' chomh-fhurtachd leis am bheil sinn féin a' faotainn comh-fhurtachd o Dia.

5 Oir mar a ta fulangais Chriosd³ paitt annainne, is amhuil sin a ta ar comhfhurtachd-ne mar an ceudna pailte tre Chriosd.

6 Agus ma tha sinn fuidh àmhghar, is ann air son bhur

comh-fhurtachd agus bhur slàinte-sa, a tha air a h-oibreachadh le sibh a dh'fhlang nam fulangas ceudna, a tha sinne a' fulang: no ma's comhfhurtachd dhuinn, is ann chum bhur comhfhurtachd agus bhur slàinte-sa.

7 Agus a ta ar dòchas daingean do 'ur taobh-sa, do bhrigh gu bheil fios againn, mar a ta sibh 'nur luchd-comhpait do na fulangas-aibh, gu'm bi sibh mar an ceudna do'n chomhfhurtachd.

8 Oir cha b'aill leinn, a bhràithre, sibhse bhi ain-fhiosrach mu thimchioll ar nàmhghair a thachair dhuinne san Asia, gu'n do bhruthadh sinn gu ro mhòr thar ar neart, ionnus gu robh sinn fuidh amharus eadhon mu'r beatha:

9 Ach bha againn binn⁴ ar bàis annainn féin chum nach biodh againn dòigh annainn féin, ach ann an Dia a dhùisgeas na mairbh:

10 Neach a shaor sinne o bhàis co mòr, agus a ta 'gar saoradh; anns am bheil ar dòchas gu'n saor e sinn fathast:

11 Air dhuibhse bhi a' co-oibreachadh le chéile ann an urnuigh air ar son-ne, chum gu tugair buidheachas le mòran air ar son-ne, á leth an tiodhlaic a thugadh dhuinne, tre mhòran.

¹ slothchaint.

² thrioblaid.

³ fulangais air son Chriosd.

⁴ breth.

II. CORINTHIANACH II.

12 Oir is e so ar gàirdeachas-ne, fianuis ar cognis, gur ann an aon-fhillteachd¹ agus an tréibhdhireas diadhaidh², agus cha'n ann an gliocas feòlmhor, ach ann an gràs Dé, a chaith sinn ar beatha san t-saoghal, agus gu h-àr-aidh do 'ur taobh-sa.

13 Oir cha'n 'eil sinn a' sgriobhadh nithe sam bithe eile do 'ur n-ionnsuidh-sa, ach nan nithe a ta sibh a' leughadh³, no a ta sibh ag aideachadh, agus a ta dùil agam a dh'aidicheas sibh gus a' chrioch ;

14 Amhuil mar a dh'aidich sibh an càil, gur sinne bhur gàirdeachas, mar is sibhse mar an ceudna ar gàirdeachas-ne ann an là an Tighearn losa.

15 Agus anns a' mhuin-gin so b'aill leam-sa teachd do 'ur n-ionnsuidh air tùs, ionnus gu faigheadh sibhse ath-ghràs⁴.

16 Agus gabhail uaibhse⁵ gu Macedonia, agus teachd o Mhacedonia a ris do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus a bhi air mo thoirt air m'aghaidh leibhse san t-slighe gu Iudea.

17 Uime sin an uair a chuir mi so romham, an do ghnàth-aich mi eutruimeachd⁶? no an ann a réir na feòla a ta mi cur romham, na nithe a ta mi a' cur romham, ionnus gu biodh agam seadh, seadh, agus cha'n eadh, cha'n eadh?

18 Ach mar a tu Dia firinneach, cha b'e ar còmhradh ribhse seadh, agus cha'n eadh?

19 Oir Mac Dhé Iosa Criod, a shearmonaicheadh 'nur measg-sa leinne, eadhon leam-sa, agus le Siluanus, agus le Timoteus, cha robh e 'na sheadh agus 'na cha'n eadh, ach ann-san bha seadh.

20 Oir geallanna Dhé uile ann-san is seadh iad, agus ann-san is Amen iad, chum glòire Dhé do ar taobh-ne.

21 A nis an ti a dhaing-nicheas sinne maille ribhse ann an Criod, agus a dh'ung sinn, is e Dia :

22 Neach mar an ceudna a chuir seula oirnne, agus a thug dhuinn geall-daingnich⁷ an Spioraid ann ar cridheach-aibh.

23 Ach a ta mi a' gairm Dhé mar fhianuis air m'-anam⁸, gur ann chum sibhse a chaomhnadh nach d'thàinig mi fathast gu Corintus.

24 Cha'n e gu bheil againne tighearnas air bhur creidimh-sa, ach is luchd-cuideachaидh sinn do 'ur naoibhneas : oir is ann tre chreidimh a sheasas sibh.

CAIB. II.

1 Air do Phòl an reuson a chur an céill air son nach d'thàinig e dh' ionnsuidh nan Corintianach, 6 dh-iarr e orra maitheanas agus comhfhurtachd a thoirt do'n duine a dhruideadh a mach leo as an eaglais, 10 eadhon mar a thug e scín mar an ceudna maitheanas da, air son 'fhor-aitreachais.

A CH chuir mi so romham annam féin, gun teachd a ris fo dhoilgeas do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir ma ni mise doilich sibhse, cò e ma ta ni subhach

¹ siomphuidheachd.

² an tréibhdhireas a's mò, tréibhdhireas Dé. Gr. ³a's aithne dhubh.

340

⁴ ath-thiodhlac.

⁵ dol bhur Rathad-sa. ⁶ iomluas.

⁷ earlas. ⁸ an aghaidh m'anama.

II. CORINTHIANACH III.

mise, ach an ti air an do
chuireadh doilgheas leam ?

3 Agus sgriobh mi an ni so
féin do 'ur n-ionnsuidh, chum
air dhomh teachd, nach cuir-
eadh doilgheas orm leis a'
mhuiinnfir sin o'm bu chòir
domh aoibhneas fhaotainn,
air dhomh bhi muinghinneach
asaibh uile, gur e m'aoibh-
neas bhur *n-aoibhneas* uile.

4 Oir á trioblaid mhòir agus
cràdh cridhe, sgriobh mi do
'ur n-ionnsuidh le iomadh
deur; cha'n ann chum gu'm
biodh doilgheas oirbh, ach
chum gu'm biodh fios agaibh
air a' ghràdh a ta agam gu ro
phailte dhuibh.

5 Ach ma thug neach sam
bith aobhar doilgheis, cha do
chuir e doilgheas ormsa, ach
an càil; chum nach cuirinn
ro uallach oirbh uile.

6 Is leoir d'a leithid sin do
dhuine am peanas so, a *leag-*
adh air le mòran.

7 Ionnus air an làimh eile,
gur mò is còir dhuibh maith-
eanas agus comhfhurtachd a
thoirt *da*, air eagal gu'm
biodh a leithid so do dhuine
air a shlugadh suas le anab-
arra doilgheis.

8 Uime sin guidheam oirbh,
gu'n daingnicheadh sibh *bhur*
gràdh dha.

9 Oir is ann chum na crìche
so a sgriobh mi do 'ur n-ionnn-
suidh, chum gu'm biodh fios
bhur dearbhaidh agam, am
bheil sibh ùmhal anns na h-
uile nitibh.

10 Ge b'e neach d' an toir
sibh maitheanas ann an ni
sam bith, bheir mise mar an
ceudna: oir ma thug mise
maitheanas ann an ni sam

bith, ge b'e d'an d'thug mi
am maitheanas, is ann air
bhur sonsa *a thug mi e*, am
fianuis¹ Chriosd;

11 Air eagal gu faigheadh
Satan an cothrom oirnn le
'chuilbheartachd: oir cha'n
'eil sinn aineolach air 'inn-
leachdaibh.

12 Os bàrr, 'nuair a thàinig
mi gu Troas chum soisgeul
Chriosd *a shearmonachadh*, agus
a dh'fhosgladh dorus
domh leis an Tighearn,

13 Cha robh fois agam ann
mo spiorad, do bhrigh nach
d'fhuaire mi Titus mo bhràth-
air: ach air gabhail mo chead
diubh, dh'imich mi o sin do
Mhacedonia.

14 A nis buidheachas do
Dhia, a ta ghnàth a' toirt
oirnne buadhachadh ann an
Criod, agus a ta foillseach-
adh *deadh fhàile eòlais* féin
leinne anns gach àit.

15 Oir tha sinne do Dhia
'nar fàile cùbhraidh Chriosd,
anns an dream a thèarnar²,
agus anns an dream a sgriosar³:

16 Do'n aon dream *tha*
sinn 'nar boltrach bàis chum
bàis; agus do'n dream eile,
'nar boltrach beatha chum
beatha: agus cò a ta fogh-
ainteach chum nan nithe so?

17 Oir cha'n 'eil sinne mar
mhòran, a thruailleas focal
Dé: ach mar o thréibh dhir-
eas, ach mar o Dhia, tha sinn
a' labhairt am fianuis Dé ann
an Criod⁴.

CAIB. III.

1. *Air eagal gu'n cnireadh luchd-teagaisg bréige as a leth gu robh e deanamh uaill gu d'iomhain, nochd Pòl gu robh gràsa nan Corintianach 'nan aobhar molaidh d'a*

2. *shlànnuiclear.*

3. *a chaillear.*

1. *am pearsa.*

4. *mu Chriosd.*

II. CORINTHIANACH III.

mhinistreileachd. 6 *Air so chòmh-shin e ministreirean an lagha, agus an t-soisgeil r'a chéile,* 12 *agus dhearbh e gu'n robh a mhinistreileachd-san ro bìrdheirc.*

AN tòisich sinn a rìs air sinu féin a mholadh? no am bheil feum againn, mar aig dream àraidh, air litrichibh molaidh do 'ur n-ionnsuidh-sa, no air litrichibh molaidh uaibh?

2 Is sibhse ar litir-ne a ta sgrìobhta 'nar¹ cridheachaibh, air a h-aithneachadh agus air a leùghadh leis na h-uile dhaoinibh:

3 *Air dha bhu follaiseach gur sibh litir Chriosd, a fhrithdealadh leinne, a tha air a sgriobhadh cha'n ann le dubh, ach le Spiorad an Dé bheò; cha'n ann air clàraibh cloiche, ach air clàraibh feòlmhor a' chridhe.*

4 Agus tha a leithid so do dhòchas² againne tre Chriosd a thaobh Dhé:

5 Cha'n e gu bheil sinn foghainteach uainn féin chum ni sam bith a smuaineachadh³ mar uainn féin: ach is ann o Dha a ta ar foghainteachd;

6 A rinn sinne mar an ceudna 'nar ministreiribh foghainteach an tiomnaidh nuaidh⁴; cha'n ann do'n litir, ach do'n Spiorad: oir marbhaidh an litir, ach bheir an Spiorad beatha.

7 Ach ma bha ministreileachd⁵ a' bhàis, ann an sgrìobhadh air a ghearradh⁶ air clachaibh, glòrmhor, ionnus nach b'urrainn clann Israeil amharc gu geur air gnùis Mhaois, air son glòire

a ghnùise, a chuireadh air cùl;

8 Cionnus nach mò na sin a bhios ministreileachd an Spioraid glòrmhor?

9 Oir ma *bha* ministreileachd an dìtidh glòrmhor, is ro mhò na sin a bheir ministreileachd na fireantachd barrachd ann an glòir.

10 Oir eadhon an ni a rinn-eadh glòrmhor, cha robh glòir sam bith aige sa' chàs so, thaobh na glòire a tha toirt barrachd.

11 Oir ma *bha* an ni a chuireadh air cùl glòrmhor, is ro mhò na sin a ta an ni a buhanaicheas glòrmhor.

12 Uime sin do bhrìgh gu bheil againn a shamhuil so do dhòchas⁷, tha sinn a' cleachddadh mòr-dhànanachd⁸ cainnte.

13 Agus cha 'n 'eil sinn mar Mhaois, a chuir folach air 'aghaidh, chum nach amhairceadh clann Israeil gu geur gu crìch an ni a chuireadh air cùl.

14 Ach dhalladh an inntinn: oir gus an là'n diugh ann an leughadh an t-seann-tiomnaidh⁹, tha'm folach ceudna a' fantuinn gun atharrachadh, ni a chuireadh air cùl ann an Chriosd.

15 Ach eadhon gus an là'n diugh 'nuair a leughar Maois, tha am folach air an cridhe.

16 Gidheadh 'nuair a philleas e chum an Tighearna, togar am folach dheth.

17 A nis is e an Tighearn an Spiorad sin: agus far am bheil Spiorad an Tighearna, tha saorsa an sin.

¹ ann ar.   ² dh'earbsa.

³ a mheas, a reusonachadh.

⁴ a' choimhcheangail nuaidh.

⁵ frithealadh.   ⁶ ghrabhaladh.

⁷ earbsa.   ⁸ shoilleireachd.

⁹ na seann-tiomnaidh.

II. CORINTHIANACH IV.

18 Ach air bhi dhuinne uile le aghaidh gun fholach, ag amhare mar ann an sgàthan air glòir an Tighearna, tha sinn air ar n-atharrachadh chum na h-iomhaigh¹ ceudna, o ghlòir gu glòir, mar le Spiorad an Tighearna.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pdlan cèill gu'n do shearmonaich e an soisgeul le dìchioll agus ann an tréibh-dhireas; 6 agus cionnus a dh'oirbhrich na trioblaid-ean agus an geur-leanmhuin a dh'fhuiling e air a shon, chun clù cumhachd Dhé, 12 agus chum maith na h-eaglais.*

UIME sin, air do'n mhinn istreileachd so bhi againn, a réir mar a fhuair sinn tròcair, cha'n 'eil sinn a' fannachadh²:

2 Ach chuir sinn cùl ri nithibh folaithe na nàire³, gun sinn bhi a' siubhal ann an ceilg, no a' truailleadh focail Dé, ach le foillseachadh na firinn, 'gar moladh féin do choguis nan uile dhaoine ann an sealladh Dhé.

3 Ach ma tha ar soisgeul-ne folaithe⁴, is ann dhoibhsan a ta caillte⁵ tha e folaithe:

4 Anns an do dhall dia an t-saoghail so inntiun na dream nach 'eil 'nan creidich, air eagal gu'n dealraicheadh orra solus soisgeil ghlòrmhoir Chriosd, neach a's e iomhaigh Dhé.

5 Oir cha'n 'eil sinne 'gar searmonachadh féin, ach Iosa Chriosd an Tighearn; agus sinn féin 'nar seirbhisich dhuibhse air son Iosa.

6 Oir is e Dia a thubhaint

ris an t-solus soillseachadh á dorchadas, a dhealraich ann ar cridheachaibh-ne, a thoirt soluis eòlais glòire Dhé, ann an gnùis Iosa Chriosd.

7 Ach a ta an t-ionmhas so againn ann an soithichibh creadha, chum gu'm bi òirdheirceas a' chumhachd o Dhia, agus cha'n ann uainne.

8 Tha sinn fo thrioblaid air gach taobh, gidheadh cha'n 'eil sinn ann an teanntachd⁶; tha sinn ann an ioma-chomhairle, gidheadh gun sinn ann an eu-dòchas;

9 Air ar geur-leanmhuinn, gidheadh gun sinn air ar tréigsinn; air ar tilgeadh sìos, gidheadh gun sinn air ar sgrios;

10 A' giùlan a ghnàth bàsachaidh an Tighearna Iosa mu'n cuairt, anns a' chorpa, chum gu biodh beatha Iosa mar an ceudna air a deanamh follaiseach ann ar corp-ne.

11 Oir tha sinne a ta beò, a ghnàth air ar toirt chum bàis air son Iosa, chum gu biodh mar an ceudna beatha Iosa air a deanamh follaiseach 'nar feoil bhàsmhoir-ne.

12 Uime sin tha bàs ag oibreachadh annain-ne, ach beatha annaibh-sa.

13 Air dhuinn an spiorad creidimh sin féin a bhi againn, a réir mar a ta e sgriobhta, Chreid mi, agus uime sin labhair mi: tha sinne a' creidsinn mar an ceudna, agus uime sin tha sinn a' labhairt;

14 Air dhuinn fios a bhi againn, an ti a thog suas an

¹ an dealbha, an riochda.

² a' lagachadh.

³ a' mhaslaidh, na h-eas-ouair.

⁴ fo sholach.

⁵ a tha 'gan sgrios féin.

⁶ cumhainneachd.

II. CORINTIANACH V.

Tighearn Iosa, gu'n tog e sinne suas mar an ceudna tre Iosa, agus gu'n cuir e 'na làthair *sinn* maille ribhse.

15 Oir tha na h-uile *nithe* air bhur sonsa, chum gu biodh an gràs a tha saoibhir, tre bhuidheachas mhòran, ro phailte chum glòire Dhé.

16 Uime sin cha'n 'eil sinn a' fannachadh, ach ged thruaillear ar duine o'n leth muigh, gidheadh tha an duine o'n leth stigh air ath-nuadhachadh o là gu là.

17 Oir a ta ar n-àmhghar eutrom, nach 'eil ach rè sealain¹, ag oibreachadh dhuinne trom - chudthrom glòire a ta ni's ro anabharr-aich agus sior-mhaireannach;

18 Air dhuinn bhi ag amharc cha'n ann air na nithibh a tha r'am faicinn, ach air na nithibh nach 'eil r'am faicinn: oir tha na nithe a chithear, aimsireil; ach tha na nithe nach faicear, siorruidh.

CAIB. V.

¹ Chuir Pòl an céill gu'n robh e an dòchas glòire siorruidh, agus le sùil rithe, agus ris a' bluadh dheireannaich, a' deanamh dichill air deadh choguis a choimhead; 12 cha'n ann chum gu deanadh e bòsd as fein a thaobh so, 14 ach mar neach a shuair beatha o Chriosd, a ta e dìchiollach chum a beatha a chaitheadh do Chriosd a mhàin.

OIR a ta fios againn, nan sgaoilteadh o chéile ar tigh talmhaidh a' phàilliun so, gu bheil againn aitreabh o Dhia, tigh nach do thogadh le làmhaibh, siorruidh anns na nèamhaibh.

2 Oir a ta sinn ri osnaich

an so, a' miannachadh bhi air ar n-eudachadh² le ar tigh o nèamh:

3 Oir dhuinn bhi air ar n-eudachadh, nach faighear lomnochd sinn.

4 Oir tha sinne a tha anns a' phàilliun so ri osnaich, air dhuinn bhi fuidh uallaich: cha'n e air son gu'm bu mhiann leinn bhi air ar rùsgadh, ach air ar n-eudachadh, chum gu bi bàsmhorachd air a slugadh suas le beatha.

5 A nis an ti a dh'oibrich sinne chum so féin, is e Dia e, a thug dhuinne mar an ceudna geall-daingnich³ an Spioraid.

6 Uime sin *tha sinn* a ghnàth deadh-mhisneachail, air dhuinn fios a bhi againn am feadh a ta sinn aig an tigh sa' choluinn, gu bheil sinn air choigrich o'n Tighearn:

7 (Oir a ta sinn a' gluasad⁴ a réir creidimh, agus cha'n ann a réir seallaidh.)

8 Tha deadh mhisneach againn, agus bu ròghnuiche leinn gu mòr bhi air choigrich as a' choluinn, agus a bhi lèathair maille ris an Tighearn.

9 Uime sin a ta sinn a' deanamh ar dichill, chum cò aca bhios sinn a lèathair, no air choigrich, gu'm bi sinn taitneach dhàsan.

10 Oir is éigin duinn uile bhi air ar nochdadh an lèathair caithir-breitheanais Chriosd; chum gu faigh gach neach na nithe a rinn e sa' choluinn, a réir an ni a rinn e, ma's maith no olc e.

11 Uime sin, air dhuinn

¹ tiota, mionaid.

² cluth-endachadh, còmhachadh.

³ earlas.

⁴ a' gluasachd, ag imeachd, a' siubhal.

II. CORINTIANACH VI.

fios a bhi againn air uamhas an Tighearna, tha sinn a' cur impidh air daoinibh; ach a ta sinn follaiseach do Dhia, agus tha dòchas agam mar an ceudna gu bheil sinu air ar deanamh follaiseach ann bhur coguisibh-sa.

12 Oir cha'n'eil sinn 'gar moladh féin a rìs dhuibhse, ach a ta sinn a' toirt fàth¹ uaill dhuibh do ar taobh, chum gu bi *freagradh* agaibh dhoibh-san a tha deanamh uaill ann an gnùis, agus cha'n ann an cridhe.

13 Oir ma tha sinn a dh'easbhuidh céille, is *ann* do Dhia: agus ma tha ar ciall againn, is *ann* duibh-sa.

14 Oir a ta gràdh Chriosd'gar co-éigneachadh, air dhuinn breithneachadh mar so, ma fhuair a h-aon bàs air son nan uile, gu'n robh na h-uile marbh:

15 Agus gu'n d'fhuaire e bàs air son nan uile, chum iadsan a ta beò, nach biodh iad á so suas beò dhoibh féin, ach dhàsan a dh'fhuiling am bàs air an son, agus a dh'éirich a rìs.

16 Uime sin, cha'n aithne dhuinne á so suas aon duine a réir na feòla: seadh, ged b' aithne dhuinn Chriosd a réir na feòla, gidheadh a nis cha'n aithne dhuinn e ni's mò.

17 Uime sin ma tha neach sam bith ann an Chriosd, is creutair nuadh e: chaidh na seann nithe seach, feuch, rinneadh na h-uile nithe nuadh.

18 Agus is ann o Dhia a

ta na h-uile nithe, neach a rinn sinne réidh ris féin tre Iosa Criod, agus a thug dhuinn ministreileachd na réite;

19 Eadhon, gu robh Dia ann an Chriosd, a' deanamh an t-saoghal réidh ris féin, gun bhi a' meas an cionta dhoibh; agus dh'earb e ruinne² focal na réite.

20 Uime sin is teachdairean sinn air son Chriosd, mar gu cuireadh Dia impidh leinne: tha sinne a' guidhe *oirbh* as uchd³ Chriosd, bithibh réidh ri Dia.

21 Oir rinn e esan do nach b'aithne peacadh, 'na iobairt-pheacaiddh air ar sonne; chum gu bitheamaid air ar deanamh 'nar fìreantachd Dhé annsan.

CAIB. VI.

1 *Gu'n do dhearbh Pól e féin 'na mhunisteir strinneach do Chriosd, araon le earailibh, 3 agus le ionracas a bheatha, 4 agus leis gach gnè trioblaid agus maslaidh thalang gu foighidneach air son an t-soisgeil: 10 umpa so labhair e gu dàna riù, a chionn gu robh a chridhe fogailte dhoibh.*

UIME sin tha sinn mar chomh-oibrichean leisan, a' guidhe *oirbh*, gun sibh a ghabhail gràis Dé an diomh-anas:

2 (Oir a ta e ag ràdh, Ann an àm taitneach dh'éisd mi riut, agus ann an là slàinte rinn mi còmhnadhléat: feuch, a nisan t'àm taitneach; feuch, a nis là na slàinte.)

3 Gun bhi toirt aobhair oilbheim air bith ann an aon ni, chum nach faigheadh a' mhinistreileachd⁴ mi-chliù:

4 Ach anns gach ni 'gar dearbhadh féin mar mhinis-

¹ *cothroim.* ² *chuir e annainne.* Gr.
³ *air son, an àit.*

II. CORINTIANACH VI.

teiribh Dhé, ann am mòrfhoighidin, ann an àmhgharaibh, ann an uireasbhuidh, ann an teanntachdaibh,

5 Ann am buillibh, ann am priosanaibh, ann an luasgadh o àit gu h-àit, ann an saothair, ann am faire, ann an trasgaibh,

6 Ann am fìor-ghloine, ann an eòlas, ann am fad-fhulangas, ann an caoimhneas, anns an spiorad naomh¹, ann an gràdh gun cheilg,

7 Ann am focal na firinn, ann an cumhachd Dhé, le airm na fìreantachd air an làimh dheis agus chlì,

8 Tre urram agus easurram, tre mhi-chliù agus dheadh-chliù : mar mhealltairibh, gidheadh firinneach ;

9 Mar dhream nach aithnichear, gidheadh air am bheil deadh aithne ; mar dhream a ta faghail a' bhàis, gidheadh feuch, tha sinn beò ; mar dhream a smachdaichear, agus gun am marbhadh ;

10 Mar dhream a ta brònach, gidheadh a ghnàth a' deanamh gàirdeachais ; mar *dhaione* bochda, gidheadh a ta deanamh mòrain saoibhir ; mar dhaoine aig nach 'eil ni sam bith, gidheadh a' sealbhachadh nan uile nithe.

11 Tha ar beul-ne fosgailte dhuibhse, O a Chorintianacha, tha ar cridhe air a dheanamh farsuinn.

12 Cha'n 'eil sibh ann an cumhannachd annain-ne, ach tha sibh ann an cumhannachd ann bhur n-innibh féin.

13 A nis mar ath-dhioladh san ni sin féin, (tha mi a'

labhairt mar ri m' chloinn,) bitibh-sa farsuinn mar an ceudna.

14 Na cuing-cheanglar gu neo-chothromach sibh maille ri mi-chreidich : oir ciod e caidreabh na fìreantachd ri neo-fhìreantachd ? agus ciod e comunn an t-soluis ris an dorchadas ?

15 Agus ciod an réite a ta aig Criosc ri Belial ? no ciod i cui'd a' chreidich, maille ri ana-creideach ?

16 Agus ciod a' cho-réite a ta aig teampull Dé ri h-iодholaibh²? oir is sibhse teampull an Dé bheò ; a réir mar a thubhairt Dia, Gabhaidh mise còmhnuidh annta, agus gluaisidh mi 'nam measg ; agus bitidh mise a'm' Dhia aca-san, agus bitidh iadsan 'nan sluagh agam-sa.

17 Uime sin thigibh a mach as am meadhon, agus deal-aichibh *riu*, tha an Tighearn ag ràdh, agus na beanaihbh ris an ni neòghlan ; agus gabhaidh mise a m'ionnsuidh sibh,

18 Agus bitidh mi a'm' Athair dhuibh, agus bitidh sibhse 'nur mic agus 'nur nigheanaibh dhomh-sa, tha an Tighearn uile-chumhachdach ag ràdh.

CAIB. VII.

1 *Dh'earaillich Pdt na Corintianach chum gloine beatha, 2 agus chum an innitinn bhi aca dhisan a ta aige dhoibh : 3 air eagal gu saoilteadh gu'n robh e cur so an amharus, chuir e an céill doibh meud a' chomhshurtachd a shnagir e 'na thrioblaibh, o'n sgéil a thug Titus dha air am bròn diadhaidh.*

II. CORINTHIANACH VII.

UIME sin, a mhuinnit mo ghràidh, air dhuinn na geallanna so bhi againn, glanamaid sinn fén o gach uile shalachar feòla agus spioraid, a' coimhlionadh naomhachd ann an eagal Dé.

2 Gabhaibh ruinne: cha d'rinn sinn eucoir air aon duine, cha do thruaill sinn aon duine, cha do mheall sinn aon duine.

3 Cha'n ann chum bhur dìtidh a ta mi a' labhairt so: oir thubhairt mi roimh, gu bheil sibh ann ar cridheach-aibh-ne chum bàsachadh maille *ribh*, agus a bhi beò maille *ribh*.

4 Is mòr mo dhànochd cainnte do 'ur taobh-sa, is mòr m' uaill as bhur leth: lìonadh le comhfhurtachd mi, tha mi thar tomhas aoibh-neach ann ar n-uile àmhgharne.

5 Oir an uair a thàinig sinn gu Macedonia, cha d'fhuair ar feòil fois sam bith, ach bha sinn fuidh àmhghar air gach taobh; an leth am muigh *bha* còmhraig, an leth a stigh *bha* eagal¹:

6 Ach Dia a bheir comhfhurtachd dhoibh-san a tha air an leagadh sìos, thug e comhfhurtachd dhuinne le teachd Thituis:

7 Agus cha'n e le a theachd - san a mhàin, ach mar an ceudna leis a' chomhfhurtachd a fhuair esan uaibhse, 'nuair a chuir e an céill duinn bhur dian-thogradh, bhur caoidh³, bhur teas-ghràdh dhomh-sa; air chor

as gur mòid a rinn mi gairdeachas.

8 Oir ged chuir mi doilgeas oirbh leis an litir, cha'n 'eil aithreachas orm; ged bha aithreachas orm: oir tha mi faicinn gu'n do chuir an litir sin doilgheas oirbh, ged nach d'rinn i so ach rè tamuill.

9 A nis tha gàirdeachas orm, cha'n ann air son sibh a bhi doilich, ach gu robh sibh doilich chum aithreachais³: oir bha doilgheas oirbh air mhodh diadhaidh, chum nach tigeadh call oirbh ann an aon ni do ar taobh-ne.

10 Oir oibrichidh am bròn diadhaidh aithreachas chum slàinte do nach gabhar aithreachas: ach oibrichidh doilgheas an t-saoghail bàs.

11 Oir feuch, an ni so fén doilgheas diadhaidh bhi oirbh, ciod e meud an dùrachd a dh'oibrich e annaibh, seadh, ciod an glanadh oirbh fén⁴, seadh, ciod an ro-dhiom, seadh, ciod an t-eagal, seadh, ciod an dian-thogradh, seadh, ciod an t-eud, seadh, ciod an togradh dioghaltais? anns gach ni dhearbh sibh sibh fén bhi glan sa' chùis so.

12 Uime sin ged sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh, cha b'ann air a shon-san a rinn an eucoir, no air a shon-san air an d'rinneadh an eucoir, ach a chum gu foillsicht-eadh dhuibh ar càram-ne mu'r timchioll-sa am fianuis Dé.

13 Uime sin fhuair sinn comhfhurtachd air son bhur comhfhurtachd - sa: seadh, bu ro mhò a rinn sinn gaird-

¹ namhunn.

² bròn.

³ atharrachadh iuntinn.
⁴ an saoradh, an leith-sgeul.

II. CORINTIANACH VIII.

eachas, air son gairdeachais Thituis, do bhrigh gu'n d'fhuair a spiorad suaimhneas uaibhse uile.

14 Oir ma rinn mi bòsd¹ sam bith ris-san asaibh-se, cha'n eil näire orm ; ach mar a labhair sinn na h-uile nithe am firinn ribhse, is amhuil sin a fhuaradh firinneach ar bòsd asaibh-se ri Titus.

15 Agus a ta dùrachd a chridhe-san ni's pailte do 'ur taobh -sa, air dha bhi a' cuimhneachadh bhur n-ùmh-lachd uile, mar a ghabh sibh is le h-eagal agus ball-chrit.

16 Uime sin tha gairdeachas orm gu bheil dànochd agam asaibh anns gach ni.

CAIB. VIII.

¹ *Ehrosnuich Pòl na Corintianaich gu tional seirceil a dheanamh air son nan naomh bochda ann an Ierusalem, le eisampleir nam Mace-donach, 7 le moladh an dian-thog-raidh a bha aca féin roimh, 9 le eisampleir Chriasd, 14 agus leis an tairbhe spioradail a thigeudh dhoibh fèin o'n tabhartas sin.*

A NIS, a bhràithre, tha sinn a' toirt fios duibh air gràs Dé, a thugadh do eaglaisibh Mhacedonia :

2 Eadhon gu'n robh, ann am mòr-dhearbhadh àmh-ghair, pailteas an aoibhneis, agus doimhne am bochduinn, ro phailte chum saoibhreis am fialuidheachd².

3 Oir (tha mi toirt fianuis,) gu robh iad uatha féin toileach a réir an comais, seadh, thar an comas :

4 A' guidhe oirnne gu dùrachdach, gu'n gabhamaid

an tiodhlac, agus comh-roinn an fhrithealaidh do na naomh-aibh.

5 Agus cha'n ann mar a shaoil sinne³, ach thug siad iad féin air tùs do'n Tighearn, agus 'na dhéigh sin dhuinne a réir toil Dé :

6 Air chor as gu'n do chuir sinn impidh air Titus, a réir mar a thòisich e roimh, mar sin gu'n crìochnaicheadh e annaibh-sa an gràs⁴ sin féin mar an ceudna.

7 Uime sin mar a ta sibh pailte anns gach uile ni, ann an creidimh, ann an ùr-labhradh, agus ann an eòlas, agus ann an uile dhìchioll, agus ann bhur gràdh dhuinne, bithibh pailte anns a' ghràs so mar an ceudna.

8 Cha'n eil mi a' labhairt⁵ so mar àithne, ach a thaobh dùrachd dhaoine eile, agus a dhearbhadh tréibhdhireas bhur gràidh-sa.

9 Oir is aithne dhuibh gràs ar Tighearna Iosa Criosd, ged bha e saoibhir, gidheadh gu'n d'rinneadh bochd e air bhur sonsa chum gu biodh sibhse saoibhir tre a bhochduinn-san.

10 Agus anns an ni so tha mi toirt mo chomhairle : oir a ta so tarbhach⁶ dhuibhse, a thòisich roimh, cha'n e mhàin air deanamh, ach air a bhi togarrach o cheann bliadhna.

11 A nis air an aobhar sin coimhlionaibh an gnìomh⁷; ionnus mar a bha sibh ullamh chum na toile, mar sin gu'm bi sibh ullamh chum coimhlionaidh as na bheil agaibh.

¹ uail, mòr-dhui.

² an daonnaichda.

³ a bha dòchas againne.

348

⁴ tiodhlac. ⁵ Ni'n labhram.

⁶ iomchubhaird.

⁷ an deanamh.

II. CORINTHIANACH IX.

12 Oir ma bhios air tÙs inntinn thoileach ann, gabhar ris a réir mar *a ta* aig neach, agus cha'n ann a réir nan nithe nach 'eil aige.

13 Cha'n ann chum gu'm biodh socair aig daoine eile, agus amhgar agaibh-sa.

14 Ach a thaobh co-cheartais, chum san àm so nis gu'm bi bhur pailteas - sa 'na choimhleasachadh air an uireas-bhuidh-san, agus mar an ceudna chum gu'm bi am pailteas - san 'na choimhleasachadh air bhur n-uireas-bhuidh-sa, air chor as gu'm bi co-cheartas *eadaraibh*;

15 A réir mar a ta e sgrìobhta, An ti a *thionail* mòran, cha robh anabarr aige: agus an ti a *thionail* beagan, cha robh easbhuidh air.

16 Ach buidheachas do Dhia, a chuir an cùram dùrachdach sin féin do 'ur taobh-sa ann an cridhe Thituis.

17 Oir gu deimhiu ghabh e ris an impidh; ach air dha bhi ni bu togarraiche, chaidh e d'a thoil féin do 'ur n-ionnsuidh.

18 Agus chuir sinne maille ris am bràthair, aig am bheil a chliù san t-soisgeul, feadh nan eaglaisean uile:

19 (Agus cha'n e so a mhàin, ach thaghadh e leis na h-eaglaisibh mar an ceudna mar chompanach turuis dhuinne, leis an tiodhlac so a fhrithealadh leinne chum glòire an Tighearna sin féin, agus chum foillseachaidh bhur n-intinn ullamh-sa.)

20 A' seachnadh so, nach tugadh neach air bith mi-

chliù dhuinne thaobh a' phailteis so a fhrithealadh leinne:

21 Air dhuinn bhi solarachadh nithe ciatach, cha'n e mhàin am fianuis an Tighearn, ach mar an ceudna am fianuis dhaoine.

22 Agus chuir sinn maille riu ar bràthair, a dhearbh sinn gu minic dùrachdach am mòran do nithibh, ach a nis ni's ro dhùrachdaiche, a thaobh an ro-earbsa ta *aige*¹ asaibh-sa.

23 Ma dh'fhiorsaichear ni sam bith mu Thitus, is e mo chompanach - sa e, agus mo chomh-oibriche do 'ur taobh-sa: no mu *thimchioll* nam braithre, is iad teachdairean nan eaglaisean, agus glòir Chriosd.

24 Uime sin nochdaibh dhoibh - san, agus am fianuis nan eaglaisean, dearbhadh bhur gràidh - sa, agus ar nuail - ne do 'ur taobh.

CAIB. IX.

1 *Dh'innis Pòl an reuson air son, ged b' aithne dha mòr-thogradh nan Corintianach, an do chuir e Titus agus na bràthire roimh-laimh d'an iunnsuidh g'am brosnuachadh gné déire a thoirt gu pailte, do bhrigh gur gné shlòl-chuir iad, 10 a bheir barr pailte dhoibh féin.*

OIR a thaobh frithealaidh do na naomhaibh, is neofheumail dhomh - sa sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir is aithne dhomh togarrachd bhur n-inntinn, as leth am bheil mi deanamh² uail asaibh - sa ris na Macedoniaich, ag ràdh, Gu robh Achaia ullamh o cheann bliadhna; agus bhrosnuich bhur n-eud - sa ro mhòran.

II. CORINTIANACH X.

3 Gidheadh chuir mi na bràithre do 'ur n-ionnsuidh, air eagal gu'm biodh ar n-uaill-ne asaibh dìomhain sa' chùis so; chum mar a thubhairt mi, gu'm biodh sibh ullamh:

4 Air eagal ma thig na Macedoniaich maille rium, agus gu'm faigh iad sibhse neo-ullamh, gu'm bi näire oirnne, (gun a ràdh oirbhse,) à dàñadas na h-uaill so.

5 Uime sin bhreithnich mi gu'm b'fheumail impidh chur air na bràithribh, iad a dhol air tùs do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus bhur tabhartas, air an do labhradh ribh roimh, a dheanamh deas, chum gu'm biodh sin ullamh, mar thiodhlac¹, agus cha'n ann mar ni a dh'aindeoin.

6 Ach so a ta mi ag ràdh, An ti a chuireas gu gann, buainidh e gu gann mar an ceudna; agus an ti a chuireas gu pailte, buainidh e gu pailte mar an ceudna.

7 Thugadh gach duine seachad a réir rùin a chridhe; na b'ann an doilgheas, no le h-éigin: oir is toigh le Dia an neach a bheir seachad gu suilbhír.

8 Agus is comasach Dia air gach gràs a dheanamh ro phailte dhuibh-se, chum air dhuibh anns gach uile ni làn leoир a bhi agaibh a ghnàth, gu'm biodh sibh pailte chum gach deadh oibre.

9 A réir mar a ta e sgrìobhta, Sgoil e a chuid; thug e do na bochdaibh: mairidh 'fhireantachd a chaoidh.

10 A nis an ti a bheir siol do'n fheareuir², agus aran

chum bidh, gu tugadh e agus gu meudaicheadh e bhur curachd-sa, agus gu tugadh e do thoradh bhur fìreantachd fàs.)

11 Air dhuibh bhi air bhur deanamh saoibhir anns gach uile ni chum gach uile thabhartais, ni a dh'oibricheas leinne breith-buidheachais do Dhia.

12 Oir a ta frithealadh na seirbhis so, cha'n e mhàin a' leasachadh uireasbhuidh nan naomh, ach a ta e mar an ceudna pailte tre mhòran breith-buidheachais do Dhia;

13 (Air dhoibh bhi, tre dhearbhadh an fhrithealaidh so, a' toirt glòire do Dhia air son bhur n-ùmhachd do shoisgeul Chriosd a réir bhur n-aidmheil, agus air son bhur tabhartais fhaluidh³ dhoibhsan, agus do na h-uile dhaoinibh:

14 Agus tre an urnuigh air bhur son-sa, aig am bheil mòr-dhéidh oirbh air son gràis Dé a ta ro phailte annaibh.

15 Buidheachas do Dhia air son a thiodhlaic do-labhairt⁴.

CAIB. X.

1 An aghaidh nan abstol bréige, a bha deanamh tàir air anmuinn-eachd a phearsa agus air a làthair-eachd chorporra, chuir Pòl an céill an neart agus an t-ùghdarras spioradail sin leis an d'armaich-eachd e an aghaidh cumhachdan a naimhdean uile, &c.

A NIS tha mise féin Pòl a' guidhe oirbh, tre mhacantas agus shéimheachu Chriosd, neach air dhomh a bhi làthair a ta ìosal 'nur

¹ ghean-maith.

² do'n t-slòladair.

³ dhaonnachdaich.

⁴ do-chur an céill.

II. CORINTHIANACH X.

measg, ach air dhomh a bhi uaibh a ta dàna oirbh :

2 Ach tha mi ag iarraidh oirbh *a dh'athchuinge*, gun sibh *a thoirt orm*, an uair a bhios mi làthair, bhi dàna, leis a' mhuinghin¹ leis an saoilear mi bhi dàna an aghaidh dream àraidh a tha toirt meas oirnne, mar gu bitheamaid agimeachd a réir na feòla.

3 Oir ged tha sinn ag imeachd² anns an fheòil, cha'n ann a réir na feòla ta sinn a' cogadh :

4 (Oir ar n-airm chogaidh cha'n fheòlmhor iad, ach cumhachdach o Dhia chum daingnichean a leagadh :)

5 A' tilgeadh sios reuson-achaidh, agus gach ni àrd a dh'àrdaicheas e féin an aghaidh eòlais Dé, agus a' toirt am braighdeanas gach smuain chum ùmhachd Chriosc :

6 Agus dioghaltas ullamh againn r'a dheanamh air gach uile eas-ùmhachd, 'nuair a chomhlionar bhur n-ùmhachd-sa.

7 An amhairc sibh air nithibh a réir an coslais ? ma tha dòchas³ aig aon neach as féin, gur le Criosd e, smuainicheadh e so a ris uaith féin, mar is le Criosd esan, gur le Criosd sinne mar an ceud-na.

8 Oir ged dheanainn càileigin ni's mò dh'uall as ar cumhachd-ne, (a thug an Tighearna dhuinn chum tògh-luim⁴ agus cha'n ann chum bhur sgrios-sa,) cha bhiodh naïre orm :

9 Chum nach measar mi

mar gu'm bithinn a' cur eagail oirbh le litrichibh.

10 Oir a ta *a litrichean*, (tha iadsan ag ràdh,) cud-thromach agus làdir, ach *a ta a làthaireachd chorporra anmhunn*⁵, agus a chainnt tàireil.

11 Smuainicheadh a leithid sin *do dhuine* so, mar a *ta sinne* ann am focal tre litrichibh, agus sinn as làthair, mar sin gu'm bi sinn ann an gniomh air dhuinn a bhi làthair.

12 Oir cha'n 'eil a dhàndadas⁶ againne sinn féin a chur an àireamh, no a choimeas ri dream àraidh a mholas iad féin : ach air dhoibh-san bhi 'gan tomhas féin eatorra féin, agus 'gan coimeas féin riu féin, cha'n 'eil iad glic.

13 Ach cha dean sinne uaill á nithibh a tha thar *ar tomhas*, ach a réir tomhais na riaghait⁷ a roinn Dia dhuinne, eadhon tomhas a ruigeas oirbhse.

14 Oir cha'n eil sinne 'gar sìneadh féin thar *ar tomhas*, mar nach ruigeamaid sibhse ; oir thàinig sinn eadhon do 'ur n-ionnsuidh-sa⁸, le soisgeul Chriosc :

15 Gun sinn a bhi deanamh uaill á nithibh a ta thar *ar tomhas*, *eadhon* a saothairibh dhaoine eile ; ach a ta dòchas againn, 'nuair a mheudaichear bhur creidimh-sa, gu faigh sinn farsuinn-eachd gu pailte annaibh a réir ar riaghait-ne,

16 Chum an soisgeul a shearmonachadh anns na *h-ionadaibh* an taobh thall duibhse, agus cha'n ann chum uaill

¹ *mhisnich, urrasachd.*
² *gluasad, siubhal.*

³ *earbsa.*   ⁴ *togail suas.*   ⁵ *lag.*   ⁶ *a mhisnich.*
⁷ *riaghail.*   ⁸ *thugaibh-sa.*

II. CORINTIANACH XI.

a dheanamh ann an riaghaitt duine eile, á nithibh a ta ullamh a cheana.

17 Ach an ti a ni uaill, deanadh e uaill anns an Tigh-earn.

18 Oir cha'n e an ti a mholas e féin a tha ion-mholta¹, ach an ti a mholas an Tighearn.

CAIB. XI.

1 Tre ro-mheud cùraim Phòil do na Corintianaich, thòisich e dh'ain-deoin ri e scín a mholtadh; 5 dh'winis e nach robh e a bheag goirid air na h-abstolaibh bu mhò, 7 gu'n do shearmonaich e an soisgeul dhoibh gu saor, 13 agus nochd e nach robh e a bheag a dheidh-làimh air an luchd-oibre chealgach sin, thaobh aon sochair a bhuiñeadh do'n lagh, &c.

B'FHEARR leam gu'n giùlaineadh sibh beagan le m' amайдeachd; agus da rìreadh giùlainibh leam.

2 Oir a ta mi eudmhòr umaibh le h-eud diadhaidh; oir rinn mi ceangal-pòsaidh eadar sibh agus aon fhear, chum bhur cur mar òigh fhìor-ghloin an làthair Chriosd.

3 Ach a ta eagal orm, air dòigh sam bith, mar a mheall an nathair Eubha le a cuil-bheartachd, mar sin gu'n truailllear bhur n-inntinn-sa o'n aon-fhillteachd a ta ann an Chriosd.

4 Oir nan deanadh an neach a thig, Iosa eile a shearmonachadh nach do shearmonaich sinne, no nam faigheadh sibhse spiorad eile, nach d'fhuair sibh, no soisgeul eile ris nach do ghabh sibh, dh'fheudadh sibh gu maith giùlan leis.

5 Oir is i mo bharail-sa nach robh mi a bheag goirid

air na h-abstolaibh a b'àirde.

6 Ach ged *tha* mi neofhòghluimte ann an cainnt, gidheadh cha'n 'eil mi *mar sin* ann an èolas; ach rinneadh sinn làn-fhollaiseach anns na h-uile nithibh 'nur measg-sa.

7 An d'rinn mi cionta le mi féin isleachadh chum gu'm biodh sibhse air bhur n-àrd-achadh, *no* a chionn gu'n do shearmonaich mi soisgeul Dé a nasgaidh dhuibh?

8 Chreach mi eaglaisean eile, a gabhail tuarasdail uatha, chum seirbhis a dheanamh dhuibhse.

9 Agus an uair a bha mi làthair maille ribhse agus uireasbhuide orm, cha do leig mi mo throm air duine sam bith: oir leasaich na bràithrean, a thàinig o Mhacedonia, m'uireasbhuide: Agus anns na h-uile nithibh choimhid mi mi féin o m' throm a leigeadh oirbhse, agus coimhididh.

10 Mar a ta firinn Chriosd annam, cha chumar an uaill so uam ann an crìochaibh na h-Achaia.

11 C'ar son? An ann a chionn nach 'eil gràdh agam dhuibh? Tha fios aig Dia.

12 Ach an ni a ta mi deanamh, ni mi fathast e, chum gu toir² mi air falbh cionfàth³ uatha-san le'm bu mhiann cion-fàth fhaotainn, chum anns an ni as am bheil iad a' deanamh uaill, gu faighear iad eadhon mar sinne.

13 Oiris ann d'an leithidibh sin a ta abstola bréige, luchd-oibre cealgach, 'gan cur féin ann an cosamhlachd abstola Chriosd.

¹ dearbhta.

352

² gearr.

³ cothrom.

II. CORINTIANACH XI.

14 Agus cha'n iongantach sin : oir cuirear Satan fein an cruth¹ aingil soillse.

15 Uime sin cha ni mòr e ged chuirear a mhinisteirean mar an ceudna ann an cruth mhinisteirean na fireantachd; aig am bi an crìoch dheireannach a réir an oibre.

16 A ta mi ag ràdh a ris, Na measadh aon neach gur amadan mi ; no fòs, gabhairibh rium mar amadan fein chum gu'n dean mi beagan uaill asam fein.

17 An ni a ta mi a labhairt, cha'n ann a réiran Tighearna, a ta mi 'ga labhairt, ach mar gu b'ann gu h-amaideach anns an dànadas uaill so.

18 Do bhrigh gu bheil mòran a' deanamh uaill a réir na feòla, ni mise uaill mar an ceudna.

19 Oir giùlainidh sibh gu toileach le amadanaibh, do bhrigh gu bheil sibh fein glic.

20 Oir fuilgidh sibh ma bheir neach an daorsa sibh, ma dh'itheas² neach sibh, ma bheir neach bhnrr cui'd dhibh, ma dh'ardaicheas neach e fein, ma bhuaileas neach air an aghaidh sibh.

21 Tha mi a' labhairt a thaobh eas-urrain, mar gu'm bitheamaid anmhunn : ach, ge b'e ni anns am bheil neach air bith dàna, (tha mi a' labhairt gu h-amaideach,) a ta mise dàna ann mar an ceudna.

22 An Eabhruidhich iad ? mar sin tha mise mar an ceudna : An Israelich iad ? mar sin tha mise mar an ceudna : An sliochd do Abraham

iad ? mar sin tha mise mar an ceudna :

23 Am ministeirean do Chriosd iad ? (tha mi a' labhairt mar dhuine michéillidh,) a ta mise os an ceann san ni so : ann an saothairibh ni's pailte, ann am buillibh ni's ro mhò³, am priosanaibh ni's trice, am bàsaith gu minic.

24 Fhuair mi o na h-Iudhaich cùig uairean dà fhichead buille ach a h-aon.

25 Ghabhadh le slataibh orm tri uairean, chlachadh mi aon uair, dh'fhuiling mi long-bhriseadh tri uairean ; là agus oidhche bha mi san doimhne :

26 Ann an turusaibh gu minic, ann an gàbhadh aimhnichean, ann an cunnartaibh fhear-reubainn, ann an cunnartaibh o m' chinneach fein, ann an cunnartaibh o na Cinnich, ann an cunnartaibh sa' bhaile, ann an cunnartaibh san fhàsach, ann an cunnartaibh san fhainge, ann an cunnartaibh am measg bhràithre breugach⁴ ;

27 Ann an saothair agus sgios⁵, am fairibh gu minic, ann an ocras agus tart, an trasgaibh gu minic, am fuachd agus an lomnochduidh.

28 A bhàrr air na nithibh a ta an leth muigh, an ni a ta teachd orm gu lathail, ro chùram nan eaglaisean uile.

29 Cò a ta lag, agus nach 'eil mise lag ? cò a ta faotainn oilbheim, agus nach 'eil mise a' losgadh ?

30 Ma's éigin domh uaill a dheanamh, is ann as na

¹ riochd.

² chlaoidheas.

³ thar tomhas.

353

⁴ fallsa, mealltach.

⁵ sglos agus briseadh-cridhe,

II. CORINTIANACH XII.

nithibh a bhuineas do m' an-mhuinneachd a ni mi uaill.

31 Tha fios aig Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a tha beannachte gu siorruidh, nach 'eil mi dean-amh bréige.

32 Ann an Damascus chuir uachdar an a' phobuill fuidh Aretas an righ, freiceadan air baile nan Damasceneach, an rùn mise a ghlacadh :

33 Ach tre uinneig leigeadh sios ris a' bhalla mi ann an cliabh, agus chaidh mi as a làmhaibh.

CAIB. XII.

¹ *Chum abstolachd a mholadh, ged sheudadh Pòl naill a dheanamh as a thaibheinibh iongantach, 9 gidheadh is fearr leis uaill a dheanamh as 'anmhuiinneachd; 11 shuair e cron doibh a chionn gu'n d'éignich iad chum na h-uaill diomhain so.*

GU deimhin cha'n 'eil e iomchuidh dhomh-sa uaill a dheanamh : ach thig mi chum seallanna agus taisbeana an Tighearna.

2 B'aithne dhomh duine ann an Criosd ceithir bliadhna deug roimh so, (ma's anns a' cholruinn, cha'n fhios domh ; no as a' cholruinn, cha'n fhios domh ; aig Dia a ta fios;) a leithid sin do dhuine thogadh chum an treas nèamh.

3 Agus b'aithne dhomh a leithid sin do dhuine, (ma's anns a' cholruinn, no as a' cholruinn, cha'n fhios domh : aig Dia a ta fios ;)

4 Gu'n do thogadh suas e gu pàrras, agus gu'n eual e briathra do - labhairt, nach feud duine a labhairt¹.

5 Ma' leithid sin do dhuine ni mi uaill : ach asam féin cha dean mi uaill, mur *dean mi* á m' anmhuiinneachd-aibh².

6 Oir ged b aill leam uaill a dheanamh, cha bhi mi a'm' amadan ; oir labhraidh mi an fhirinn : gidheadh a ta mi a' cumail orm féin, air eagal gu'm bi meas aig duine dhiom thar mar a ta e 'gam fhaicinn, no a' cluinntinn umam.

7 Agus air eagal gu'm bithinn air m'àrdachadh thar tomhas, tre ro - mheud nan taisbean, thugadh dhomh sgolb san fheoil, teachdair Shatain chum gu'm buaileadh e mi³, air eagal gu'm bithinn air m'àrdachadh thar tomhas.

8 Air a shon so ghuidh mi an Tighearn tri uairean, gu'n imicheadh so uam.

9 Agus thubhaint e rium, Is leoir mo ghràs-sa dhuit : oir a ta mo chumhachd air a dheanamh foirfe ann an anmhuiinneachd. Uime sinn is ro thoiliche a ni mi uaill á m' anmhuiinneachdaibh, chum gu'n gabh cumhachd Chriosd còmhnuidh orm.

10 Uime sin tha mi gabhairtlachd ann an anmhuiinneachdaibh, am maslaibh, ann an uireasbhuidhibh, ann an geur - leanmhuiinnibh, ann an teanntachdaibh⁴ air son Chriosd : oir an uair a ta mi lag, an sin a ta mi làdir.

11 Rinneadh a'm' amadan mi le uaill a dheanamh ; dh'éignich sibhse mi : oir bu chòir dhomh bhi air mo mholaadh leibhse : oir cha robb mi bheag sam bith fo na h-ab-

¹ nach urrainn duine a labhairt.

² laigsibh.

³ chum gabhair le dornaibh orm.

⁴ trioblaidibh, aindeisibh.

II. CORINTIANACH XIII.

stolaibh a's àirde, ged nach 'eil annam ach neo-ni.

12 Gu deimhin dh'oibrich-eadh comharan abstoil ann bhur measg - sa anns gach uile fhoighidin, ann an comharaibh agus an iong-antasaibh, agus an cumhachdaibh¹.

13 Oir ciod an ni anns an robh sibh ni bu lugha na eaglaisean eile, mur e nach do leig mi féin mo throm oirbh? thugaibh maitheanas dhomh san eucoir so.

14 Feuch, a ta mi ullamh a nis an treas uair gu teachd do 'ur n-ionnsuidh; agus cha chuir mi mo throm oirbh; oir cha'n e bhur cuid a tha mi 'g iarraidh, ach sibh féin: oir cha'n 'eil e mar fhiachaibh air a' chloinn ionmhas a chruinneachadh fa chomhair nam pàrantan, ach air na pàrantaibh fa chomhair na cloinne.

15 Agus is ro thogarrach a ni mise caitheadh, agus a chaithear mi air son bhur n-anama-sa, ged mar is ro phailte a ta gràdh agam dhuibh, gurlugha bhur gràdh-sa dhomh.

16 Ach biodh e mar sin, nach do chuir mi trom oirbh: gidheadh air dhomh bhi inn-leachdach, ghlac mi le seòltachd sibh.

17 An d'rinn mise tre aon neach dhuibhsan a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh buannachd dhibh?

18 Ghuidh mi air Titus *dol do 'ur n-ionnsuidh*, agus chuir mi bràthair maille ris: an d'rinn Titus buannachd dhibh?

nach do għluais sinn san aon spiorad? agus anns na h-aon cheumaibh?

19 A rìs, am bheil sibh a' saoilsinn gu bheil sinne gabhal ar leithsgeil ribh? tha sinn a' labhairt am fiannis Dé ann an Criod: ach a ta an t-iomlan, a chàirde, chum bhur fòghluim-sa².

20 Oir is eagal leam, air dhomh teachd, nach faigh mi sibh mar is miann leam, agus gu faighean mise dhuibh-se mar nach bu mhiann leith: air eagal gu'm bi connsachadh, farmad, fearg, comhstri, cùl - chàineadh, cogarsaich, àrdain³, ceannairce 'nur measg:

21 Air eagal an uair a thig mi a rìs, gu'n islich mo Dhia mi 'nur measg, agus gu dean mi caoidh air son mòrain do'n dream a pheacaich a cheana, agus nach do ghabh aithreachas do'n neò-ghloine, agus strìopachas, agus mhacnus a rinn iad.

CAIB. XIII.

¹ *Bhagair Pòl cumhachd'abstolachd an aghaidh pheacaich cruaidh-mhùinealach: 5 agus chomhairlich e dhoibh an creidimh a dhearbhadh, 7 agus am beatha a leasachadh mun tig e: 11 chomh dhùin e an litir le earail choitchionn agus le h-urnuigh.*

² *S i so an treas uair a ta mi a' teachd do 'ur n-ionnsuidh: am beul dithis no triuir do fhianuisibh bithidh gach focal seasmhach.*

³ *Dh'innis mi cheana, agus tha mi roimh-làimh ag inns-eadh dhuibh, mar gu'm bith-inn a làthair an dara uair; agus a nis air dhomh bhi as*

II. CORINTIANACH XIII.

bhur làthair, tha mi a' sgrìobhadh chum na dream a pheacaich roimh so, agus chum chàich uile, ma thig mi a ris, nach caomhain mi :

3 O tha sibh ag iarraidh dearbhaidh air Criosd a' labhairt annam-sa, neach do 'ur taobh-sa nach 'eil anmhunn, ach a ta cumhachdach annaibh.

4 Oir ged cheusadh e tre aninhuinneachd, gidheadh a ta e beò tre chumhachd Dhé : oir a ta sinne mar an ceudna anmhunn ann-san, gidheadh bithidh sinn beò maille ris tre chumhachd Dhé do 'ur taobh-sa.

5 Ceasnaichibh sibh féin, am bheil sibh sa' chreidimh ; dearbhaibh sibh féin : nach aithne dhuibh sibh féin, gu bheil Iosa Criosd annaibh, mur daoine a chuireadh air cùl¹ sibh ?

6 Ach tha dòchas agam gu'm bi fhios agaibh nach daoine a chuireadh air cùl sinne.

7 A nis tha mi guidhe air Dia gun sibhse a dheanamh uile air bith ; cha'n ann chum gu'm faicear sinne bhi dearbhta, ach chum gu'n deanadh sibhse an ni sin a ta maith², ged robh sinne mar

daoine a chuireadh air cùl. 8 Oir cha'n urrainn sinn ni air bith a dheanamh an aghaidh na firinn, ach air son na firinn.

9 Oir tha sinn subhach an uair a tha sinn *féin* anmhunn, agus sibhse làidir : agus tha sinn a' guidhe so mar an ceudna, sibhse bhi diong-mhalta.

10 Is ann uiime so a sgrìobh mi na nithe so *do 'ur n'ionnsuidh* air dhomh bhi as bhur làthair, chum air dhomh bhi làthair nach bithinn garg, a réir a' chumhachd a thug an Tighearna dhomh chum fòghluim³, agus cha'n ann chum sgrios.

11 Fa dheòidh, a bhràithre, slàn leibh : bithibh diong-mhalta⁴, bithibh subhach, bithibh a dh'aon inntinn, bithibh siochail ; agus bithidh Dia a' ghràidh agus na sìthe⁵ maille ribh.

12 Cuiribh failte air a chéile⁶ le poig naoimh.

13 Tha na naoimh uile a' cur beannachd do 'ur n-ionnsuidh.

14 Gràs an Tighearna Iosa Criosd, agus grádh Dhé, agus comh-chomunn an Spioraid naoimh, gu robh maille ribh uile. Amen.

¹ *daoine neo-dhearbhta.*

² *ciatach.*

³ *togail suas.*

⁴ *soirse, iomlan.*

⁵ *slothchaint.*

⁶ *Altaichibh beatha a chéile.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN GALATIANACH.

CAIB. I.

1 *Tha iongantas air Pòl gu'n do thréig na Galatianach esan agus an soisgeul cò luath: 8 agus mhulluch e an dream sin a shearmonaicheas aon soisgeul eile ach na shearmonaich e féin; 11 dh'fhoghlaum e'n soisgeul cha b'ann o dhaoinibh, ach o Dhia, 13 agus nochd e ciad a ghnè duine bha ann mun do ghairmeadh e.*

POL abstol, (cha'n ann o dhaoinibh, no tre dhuine, ach tre Iosa Criod, agus tre Dhia an t-Athair, a thog suas e o na marbhaibh,)

2 Agus na bràithrean uile a tha maille rium, chum eaglaisean Ghalatia :

3 Gràs duibh, agus sìth o Dhia an t-Athair, agus o ar Tighearn Iosa Criod,

4 A thug e féin air son ar peacanna, chum gu'n saoradh e sinn o'n droch shaoghal a ta làthair, a réir toile Dé agus ar n-Athar-ne:

5 Dhàsan *gu robh glòir gu saoghal nan saoghal*. Amen.

6 Is iongnadh leam gu'n d'atharraicheadh¹ sibh co luath uaith-san a ghairm sibh tre² ghràs Criod, gu soisgeul eile:

7 Ni nach soisgeul eile; ach a ta dream àraidh 'gur buair-eadh, le'n àill soisgeul Criod a thilgeadh bun os ceann³.

8 Ach nan deanamaid-ne, no aingeal o nèamh, soisgeul

eile a shearmonachadh dhuibh, ach an soisgeul a shearmonaich sinne dhuibh, biodh e malluichte.

9 Amhail mar a thubhairt sinn roimh, a ta mise ag ràdh a nis a ris mar an ceudna, Ma shearmonaicheas neach sam bith soisgeul eile dhuibh, ach an soisgeul a ghabh sibh, biodh e malluichte.

10 Oir am bheil mi nis a' cur impidh air⁴ daoine, no air Dia? no am bheil mi 'g iarraidh daoine a thoileachadh? oir nam bithinn fathast a' toileachadh dhaoine, cha bhithinn a'm' sheirbhiseach aig Criod.

11 Ach a ta mi toirt fios duibh, a bhràithre, an soisgeul a shearmonaicheadh leam-sa, nach ann a réir duine a ta e.

12 Oir cha b'ann o dhuine a fhuaire mi e, ni mò a theagaisgeadh dhomh e, ach tre fhoillseachadh Iosa Criod.

13 Oir chuala sibh mo chaithe-beatha-sa⁵ san aimsir a chaidh seachad, ann an creidimh nan Iudhach, gu'n d'rinn mi thar tomhas geur-leanmuinn air eaglais Dé, agus gu'n d'fhasaich mi i:

14 Agus gu'n d'thàinig mi air m'aghaidh ann an creidimh nan Iudhach thar mòran do m' chomh - aoisibh am

¹ *gu'n d'thugadh thairis.*

² *chum.*

³ *3 shiaradh, chlaom-thruailcadh.*

⁴ *a' cur m'earbsa á.*

⁵ *mo ghiùlan.*

measg mo chinnich féin, air dhomh bhi ni bu ro eudmhoire mu ghnàthannaibh mo shinn-sireachd.

15 Ach an uair a b'i deadh thoil Dé, a sgar o bhroinn mo mhàthar mi, agus a ghairm mi tre a ghràs,

16 A Mhac féin fhoills-eachadh annam¹, chum gu searmonaichinn e am measg nan Cinneach; air ball cha do chuir mi comhairle ri feòil agus fuil:

17 Ni mò chaiddh mi suas gu Ierusalem, chum na muinntir sin a bha 'nan abstolaibh romham; ach chaiddh mi gu Arabia, agus a rìs thàinig mi air m'ais gu Damascus.

18 An déigh sin an ceann thri bliadhna, chaiddh mi suas gu Ierusalem, a dh'fhaicinn Pheadair, agus dh'fhan mi maille ris cùig làithean deug.

19 Ach neach air bith eile do na h-abstolaibh cha'n fhaca mi, ach Seumas bràth-air an Tighearna.

20 A nis *anns* na nithibh a ta mi a' sgriobhadh dhuibh, feuch, an làthair Dhé, cha'n eil mi deanamh bréige.

21 'Na dhéigh sin thàinig mi gu criochaibh Shiria agus Chilicia;

22 Agus cha robh eòlas orm a thaobh m' fhaicinn aig eaglaisibh Iudea, a bha ann an Criosd:

23 Ach a mhàin chual iad, An ti anns an àm a chaiddh seachad a bha 'gar geur-lean-mhuinn, gu bheil e nis a' searmonachadh a' chreidimh a bha e a' sgrios roimh so²:

24 Agus thug iad glòir do Dhia air mo shon-sa.

CAIB. II.

1 *Chuir an t-abstol an céill c'uin a chaiddh e suas gu Ierusalem, agus c'ar son nach do thimchioll-ghearradh Titus.* 11 *Chuir e'n aghaidh Pheadair, agus dh'innis e dha a reuson, 14 c'ar son a ta e féin, agus muinntir eile, a tha 'nan Iudh-aich, a' creidinn gu'm bi iad air am fìreanachadh tre chreidimh ann an Criosd, agus cha'n ann tre oibríbh.*

AN sin, an ceann cheithir bliadhna deug, chaiddh mi a rìs suas gu Ierusalem, maille ri Barnabas, a' toirt Thitus leam mar an ceudna.

2 Agus chaiddh mi suas a réir foillseachaidh, agus chuir mi an céill dhoibh an soisgeul a ta mi a' searmonachadh am measg nan Cinneach, ach ann an uaignidheas dhoibh-san d'an robh meas, air eagal air chor sam bith gu'n ruithinn, no gu'n do ruith mi an diomh-anas.

3 Ach cha b'éigin do Thitus féin a bha a'm' chuideachd, bhi air a thimchioll-ghearradh, ged bu Ghreugach e:

4 Agus sin air son bhràithre bréige a ghoid a steach³ 'nar measg, a thàinig a steach an uaignidheas⁴ a dh' fhaicinn ar saorsa, a ta againn ann an Iosa Criosd, chum ar toirt fo dhaorsa.

5 Do nach do ghéill sinn eadhon rè uaire; chum gu'm buanaicheadh⁵ firinn an t-soisgeil maille ribhse.

6 Ach o'n dream sin, a mheasadh gu'm bu ni éigin iad, (ciod air bith a bha iad roimh, cha'n 'eil suim ann domh-sa: cha'n 'eil meas aig

¹ team.

² uair-eigin.

³ a thugadh steach os losal.

⁴ os losal.

⁵ fanadh.

GALATIANACH II.

Dia do phearsa duine,) oir iadsan a mheasadh *gu'm bu ni éigin iad*, cha do phàirtich iad le'n còmhradh bheag sam bith rium-sa.

7 Ach air an làimh eile, 'nuair a chunnaic iad gu'n d' earbadh soisgeul an neo-thim-chioll - ghearraidh rium-sa, mar a *dh'earbadh soisgeul an timchioll-ghearraidh ri Peadar*;

8 (Oir an ti a *dh'oibrich gu h-éifeachdach*¹ ann am Peadar chum abstolachd an timchioll - ghearraidh, *dh'oibrich e gu cumhachdach annam-sa mar an ceudna chum nan Cinneach* :)

9 Agus an uair a thuig Seumas, agus Cephas, agus Eoin, a tha air am meas 'nam puist², an gràs a thugadh dhomh, thug iad dhomh-sa agus do Bharnabas deas làmh a' chomuinn; ionnus *gu rachamaid chum nan Cinneach*, agus iad féin chum an timchioll-ghearraidh.

10 A mhàin *b'àill leo gu'm bitheamaid cuimhneachail* air na bochdaibh; ni mar an ceudna a bha ro-thoil³ agam féin a dheanamh.

11 Ach an uair a thàinig Peadar gu Antioch, sheas mi 'na aghaidh as an eudan, a chionn gu'n robh e'r a choir-eachadh.

12 Oir roimh do dhream àraiddh teachd o Sheumas, dh'ith e biadh maille ris na Cinnich: ach an uair a thàinig iadsan, chaidh e a thaobh agus thearbaidh se e féin, air eagal na muinntir a bha do'n timchioll-ghearradh.

13 Agus rinn na h-Iudhaich eile gnùis-mhealladh maille ris mar an ceudna; ionnus gu'n d'thugadh Barnabas mar an ceudna a thaobh le'n cluain⁴.

14 Ach an uair a chunnaic mise nach do għluais iad gu tréibhdhireach⁵, a réir fìrinn an t-soisgeil, thubhairt mi ri Peadar 'nam fianuis uile, Ma tha thusa, a tha a'd' Iudhach, a' caitheadh do bheatha a réir nan Cinneach, agus cha'n ann a réir nan Iudhach, c'ar son a ta thu 'g éigneachadh nan Cinneach am beatha chaitheadh mar na h-Iudhach?

15 Air dhuinne *a tha 'nar n-Iudhaich a thaobh nàduir*, agus cha'n ann 'nar peacaich do na Cinnich,

16 Fios a bhi againn nach 'eil duine air fhìreanachadh o oibrigh an lagha, ach tre chreidimh Iosa Criod, chreid sinne féinn ann an Iosa Criod; chum gu'm bith-eamaid air ar fireanachadh o chreidimh Chriod, agus cha'n ann o oibrigh an lagha: oir o oibrigh an lagha, cha bhi feòil sam bith air a fireanachadh.

17 Ach air dhuinn bhi 's iarraigd bhi air ar fireanachadh tre Chriod, ma gheibhear 'nar peacaich sinn féin, *am bheil*, uime sin, Criod 'na mhinisteir peacaidh? Nar leigeadh Dia.

18 Oir ma thogas mi a ris suas na nithe a leag mi, tha mi deanamh ciontach dhiom féin.

19 Oir a ta mise tre'n lagh

¹ *gu bhraghmhor.*   ² *postaibh.*

³ *ro-thoigradh.*

⁴ *gnùis-mhealladh, ceilg.*

⁵ *sun t-slige dhírich.*

GALATIANACH III.

marbh do'n lagh, chum gu'in
bithinn beò do Dhia.

20 Tha mi air mo cheusadh
maille ri Criod : gidheadh a
ta mi beò ; ach cha mhise,
ach Criod a ta beò annam :
agus a' bheatha a ta mi nis a'
caitheadh san fheòil, tha mi
ga caitheadh tre chreidimh
Mhic Dhé, a ghràdhaich mi,
agus a thug e féin air mo
shon.

21 Cha'n 'eil mi a' cur
gràis Dé an neo-bhrìgh¹ : oir
ma tha fireantachd tre'n lagh,
is *ann* gun aobhar a fhuair
Criod bas.

CAIB. III.

1 *Dh'fheadraich an t-abstol ciod a dh'aom na Galatianach gus an creidimh a thréiginn, agus dòigh a chur san lagh.* 6 *Tha'n dream a tha creidiuin air am fireanachadh, agus ari am beannachadh maille ri Abraham : 10 dhearbh Polso le iomadh reuson.*

O A Ghalatianacha amaid-each, cò a chuir druidheachd oirbh, ionnus nach biodh sibh ùmhal do'n fhìrinn, d'an robh Criod air a nochdadhbh gu soilleir² fa chomhair bhur sùl, air a cheusadh 'nur measg ?

2 So a mhàin b'aill leam fhòghlum uaibh, An ann o oibríbh an lagha a fhuair sibh an Spiorad, no o éisdeachd a' chreidimh ?

3 Am bheil sibh co amaid-each *as sin?* air dhuibh tòiseachadh san Spiorad, am bheil sibh a nis air bhur deanam hfoirfe leis an fheòil ?

4 An d'fhuling sibh na huiread sin do nithibh gu diomhain ? ma's *ann* da ríreadh gu diomhain.

5 An ti uime sin a tha

frithealadh dhuibh an Spioraid, agus ag oibreachadh mhiorbhui 'nur measg, an ann tre oibríbh an lagha, no tre éisdeachd a' chreidimh *a ni e so?*

6 Amhuil mar a chreid Abraham Dia, agus a mheasadh sin dha mar fhireantachd.

7 Uime sin biodh fhios agaibh an dream a *tha* do'n chreidimh, gur iad sin clann Abrahaim.

8 Oir air fhaicinn roimh do'n sgriobtuir gu'm fireanaicheadh Dia na Cinnich tre chreidimh, shearmonaich e an soisgeul roimh-làimh do Abraham, *ag ràdh*, Beann-aichear na h-uile Chinnich annad-sa.

9 Uime sin tha an dream a tha do'n chreidimh, air am beannachadh maille ri Abraham, fìor-chreideach.

10 Oir a mheud 's a ta do oibríbh an lagha, tha iad fo'n mhallaichadh ; oir a ta e sgriobhta, *Is* malluichte gach neach nach buanaich³ anns na h-uile nithibh a ta sgriobhta ann an leabhar an lagha chum an deanamh.

11 Ach is ni follaiseach, nach fireanaichear neach sam bith tre'n lagh am fianuis Dé : oir, Bithidh am firean beò tre chreidimh.

12 Agus cha'n 'eil an lagh o chreidimh : ach, An duine a ni iad gheibh e beatha anna⁴.

13 Shaor Criod sinne o mhallaichadh an lagha, air dha bhi air a dheanamh 'na mhallaichadh air ar son : oir a ta e sgriobhta, *Is* malluichte

¹ air cùl.

² gu dealbhach.

³ fan.

⁴ leo.

GALATIANACH III.

gach aon a chrochar air
crann:

14 Chum gu'n tigeadh
beannachadh Abrahaim air
na Cinnich tre Iosa Criod; ;
ionnus gu faigheamaid geall-
adh an Spioraid tre chreid-
imh.

15 A bhràithre, tha mi a' labhairt mar dhuine; ged nach bi ann ach coimhcheangal¹ duine, ma tha e air a dhaingneachadh, cha chuir neach air bith air cùl e, agus cha chuirear ni sam bith ris.

16 A nis is ann do Abra-
ham a thugadh² na geallanna agus d'a shiol. Cha'n abair e, Agus do shìolaibh, mar gu'm biodh e lubhairt mu mhòran; ach mar mu aon, Agus do d' shìol-sa, neach a's e Criod.

17 Agus a ta mi ag ràdh so,
nach fheudar gu'n cuir an lagh, a thugadh an ceann cheithir cheud agus dheich bliadhna fishead 'na dhéigh, an coimhcheangal an neo-bhrìgh, a dhaingnicheadh roimh le Dia ann an Criod, ionnus gu'n cuireadh e an gealladh air cùl.

18 Oir ma's ann o'n lagh
a ta an oighreachd, cha 'n'eil i ni's mò o'n ghealladh: ach thug Dia gu saor i do Abra-
ham tre ghealladh.

19 C'ar son uime sin a thugadh an lagh? thugadh e air son eusaontais, gus an tigeadh an siol, d'an d'rinn-eadh an gealladh; air ord-uchadh le ainglibh an làimh eadar-mheadhonair.

20 A nis an t-eadar-
mheadhonair, cha'n ann air

son aoin a ta e 'na eadar-
mheadhonair; ach is aon Dia.

21 Uime sin um bheil an lagh an aghaidh gheallanna Dhé? Nar leigeadh Dia: oir nam biodh lagh air a thabhairt a bhiodh comasach air beatha thoirt uaith, gu deimhin is ann o'n lagh a bhiodh fireantachd.

22 Ach dh'fhàg an sgiobtuir na h-uile dhaoine dùinte sa' pheacadh, chum gu'm biodh an gealladh tre chreidimh Iosa Criod air a thoirt dhoibh-san a ta creidsinn.

23 Ach mu'n d'thàinig an creidimh, choimhdeadh sinn fo 'n lagh, air ar druideadh a steach chum a' chreidimh, a bha gu bhi air fhoillseachadh.

24 Uime sin b'e an lagh, ar n-oid-fhòghluim³ g'ar treòrachadh gu Criod, chum gu bitheamaid air ar fireanachadh tre chreidimh.

25 Ach air teachd do'n chreidimh, cha'n 'eil sinn ni's mò fuidh oid-fhòghluim.

26 Oir is sibhse uile mic Dhé tre chreidimh ann an Iosa Criod.

27 Oir a mheud agaibh 'sa bhaisteadh do Chriosd, chuir sibh umaibh Criod.

28 Cha'n 'eil Iudhach no Greugach, cha'n 'eil saor no daor, cha'n 'eil firionn no boirionn⁴ ann: oir is aon sibh uile ann an Iosa Criod.

29 Agus ma's le Criod sibh, is sibh siol Abrahaim gun amharus, agus is oighreachan sibh a réir a' gheallaidh.

¹ cunradh, cùmhnaid.

² labhradh, rinneadh.

³ ar maighstir-sgoile.

⁴ iainionn.

GALATIANACH IV.

CAIB. IV.

1 *Bha sinn fuidh'n lagh, gus an d-thàinig Criosd, mar a ta an t-oighre fuidh a thuiteir gus an tig e gu h-aos. 5 Ach shaor Criosd sinn o'n lagh: 7 uime sin cha'n 'eil sinn 'nar seirbhiseach ni's faide dha. 14 Chuir Pòl an cuimhne dhoibh an deadh-ghean dùsan, agus a dheadh-rùin fein doibh-san.*

A NIS a ta mi ag ràdh, am feadh a bhios an t-oighre 'na leanabh, nach 'eil eadar-dhealachadh sam bith eadar e agus seirbhiseach, ged is e Tighearn nan uile;

2 Ach a ta e fo luchd-coimhid¹, agus fo luchd-riaghlaidh gu teachd na haimsir a dh'orduich an t-athair.

3 Agus mar an ceudna sinne, 'nuair a bha sinn 'nar leanabaibh, bha sinn an daorsa fo cheud fhòghlum an t-saoghal:

4 Ach an uair a thàinig coimhlionadh na h-aimsir, chuir Dia a Mhae féin uaith, a ghineadh o mhnaoi, a rinn-eadh fuidh'n lagh,

5 Chum gu'n saoradh e iadsan a bha fuidh'n lagh, ionnus gu faigheamaid-ne uchd-mhacachd na cloinne.

6 Agus do bhrìgh gur mic sibh, chuir Dia Spiorad a Mhic féin ann bhur cridheachaibh, ag éigheach, Abba, Athair.

7 Uime sin cha seirbhiseach thu ni's mò, ach mac; agus ma's mac, is oighre mar an ceudna air Dia tre Chriosd.

8 Gidheadh, an uair nach b'aithne dhuibh Dia, rinn sibh seirbhiseach dhoibh-san nach 'eil 'nan dée thaobh nàduir.

9 Ach a nis air dhuibh Dia

aithneachadh, no mar is fearr a dh'fheadar a ràdh, bhi air bhur n-aithneachadh le Dia, cionnus a ta sibh ag athphilleadh chum nan ceud-thoiseach anmhunn agus bochd², d'am miann leibh bhi a ris fo dhaorsa?

10 Tha sibh a' coimhead làithean, agus mhiosan, agus aimsirean, agus bhliadhnan.

11 Tha eagal orm do 'ur taobh gu'n do chaith mi gu diomhain mo shaothair oirbh.

12 Guidheam oirbh, a bhràithre, bithibh mar a ta mise; oir a ta mise mar sibhse: cha d'rinn sibh eucoir sam bith orm.

13 Tha fhios agaibh gu'm b'ann tre anmhuinneachd na feòla, a shearmonaich mi dhuibh an soisgeul air tùs.

14 Agus air mo bhuaireadh a bha ann am fheòil, cha d'rinn sibh tarcais, agus cha do ghabh sibh gràin diom³; ach ghabh sibh riùm mar aingeal⁴ Dé, mar Iosa Criosd.

15 Ciòd e ma seadh⁵ an sonas sin a bha agaibh? oir a ta mi deanamh fianuis duibh, nam bu chomasach e, gu'n spionadh sibh a mach bhur suilean féin, agus gu'n tugadh sibh dhomh-sa iad.

16 Uime sin an d'rinneadh nàmhaid duibh dhiom, air son mi dh'innseadh na firinn duibh?

17 Tha iadsan eudmhor umaibh, ach cha'n ann gu maith; ach b'àill leo sinne dhruideadh a mach, chum gu'm biodh sibhse eudmhor umpa féin.

¹ *thuiteiribh.*

² *anmhunn, uireasbhuidheach.*

³ *cha do chuir sibh cùl ris.*

⁴ *theachdair.*   ⁵ *C'ait am bheil.*

GALATIANACH V.

18 Ach is maith a bhi eud-mhor ann an *ni* maith a ghnàth, agus cha'n e mhàin an uair a ta mise a làthair maille ribh.

19 Mo chlann bheag, air am bheil mi a rìs ri saothair, gus an dealbhar Criod ann-aibh,

20 B'àill leam bhi nis a làthair maille ribh, agus mo ghuth a chaochladh, oir a ta mi fuidh ambarus umaibh.

21 Innsibh dhomh, sibhse le'm miann bhi fo'n lagh, nach cluinn sibh an lagh?

22 Oir a ta e sgriobhta, gu robh aig Abraham dithis mhac; aon ri banoglaich¹, agus am *mac* eile ri mnaoi shaoir.

23 Agus esan a *bh'aige* ris a' bhanoglaich, ghineadh a réir na feòla e; ach esan a *bh'aige* ris a' mhnaoi shaoir, tre ghealladh.

24 Na nithe so is samhladh iad²; oir is iad so an dà choimhcheangal³; aon diuoblh o bheinn Shinai, a ta a' breith chum daorsa, a's i Agar.

25 Oir is i Agar beinn Shinai ann an Arabia, agus tha i a' comh-fhreagrachd do Ierusalem a tha nis ann, agus tha i fo dhaorsa maille r'a cloinn.

26 Ach a ta an Ierusalem a ta shuas saor, agus is màthair dhuinn uile i.

27 Oir a ta e sgriobhta, Dean gairdeachas, a bhean neo-thorrach⁴ nach 'eil a' breith *cloinne*; bris a mach agus glaodh, thusa nach 'eil ri saothair: oir is lònsmhoire

clann na mnà aonaranaich⁵, na na mnà aig am bheil fear.

28 A nis, a bhràithre, is sinne, mar a bha Isaac, clann a' gheallaidh.

29 Ach mar a rinn esan a rugadh a réir na feòla, san àm sin geur-leanmuinn air-san a rugadh a réir an Spioraid, is amhuil sin a ta nis mar an ceudna.

30 Ach ciod a ta an sgríobtuir ag ràdh? Tilg a mach a' bhanoglaich agus a mac: oir cha bhi mac na banoglaich 'na oighre maille ri mac na mnà saoire.

31 Uime sin, a' bhràithre, cha sinne clann na banoglaich, ach na mnà saoire.

CAIB. V.

1 *Bhrosnich an t-abstol na Galatianach gu seasamh nan saorsa, 3 agus gun an thimchioll-ghearradh a ghnàthachadh: 13 ach roghuinn a dheanamh do ghràdh, ni a's e coimhlionadh an lagha: 19 chuir e stos oibre na feòla.*

UIME sin, seasaibh gu daingean anns an t-saorsa leis an d'rinn Criod saor sinn, agus na bithibh a rìs air bhur cuibhreachadh le cuing na daorsa.

2 Feuch, a ta mise Pòl ag ràdh ribh, ma thimchioll-ghearrar sibh, nach bi tairbhe air bith dhuibh ann an Criod.

3 Oir a ta mi a rìs a' deanamh fianuis do gach uile dhuine a thimchioll-ghearrar, gu bheil e mar fhiachaibh air an lagh gu h-iomlan a coimhlionadh.

4 Cha'n 'eil tairbhe sam bith ann an Criod dhuibhse⁶ a ta air bhur fìreanachadh

¹ mnaoi dhaoir, *ban-tràill*.

² asda so tha ni eile r'a thuigseinn.

³ chumhant.

363

⁴ sheasg, gun sliochd.

⁵ tréigte.

⁶ riineadh Criod gun tairbhe dhuibh.

GALATIANACH V.

tre'n lagh ; thuit sibh o ghràs.

5 Oir a ta sinne tre'n Spiorad a' feitheamh ri dòch-as fìreantachd o chreidimh.

6 Oir ann an Iosa Criosd, cha'n 'eil éifeachd¹ sam bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimechioll-ghearradh, ach ann an creidimh a dh'oibricheas tre ghràdh.

7 Is maith a ruith sibh ; cò a bhac sibh o bhi ùmhail do'n fhìrinn ?

8 Cha d'thàinig an impidh so o'n ti a ghairm sibh.

9 Goirtichidh² beagan do thaois ghoirt am meall uile.

10 Tha muinghin agam asaibh san Tighearn, nach bi sibh dh'aon dòigh air atharrachadh inntinn : ach an ti a ta cur dragha oirbh, giùlainidh e a bhreitheanas, cò air bith e.

11 Agus mise, a bhràithre, ma shearmonaicheas mi fathast an timchioll-ghearradh, c'ar son a nithear fathast geur-leanmhuinn orm ? an sin bhiodh oilbheum a' chroinn-cheusaiddh air a chur air cùl.

12 B' fhearr leam gu'm biodh iadsan a ta cur mishuaimhneis³ oirbh, eadhon air an gearradh uaibh⁴.

13 Oir, a bhràithre, ghairmeadh chum saorsa sibh ; a mhàin na deanaibh an t-saorsa 'na cion-fath do'n fheòil, ach le gràdh deanaibh seirbhis d'a chéile.

14 Oir tha an lagh uile air a choimhlionadh ann an aon

fhocal, eadhon an so, Gràdh-aichidh tu do choimh hearsnach mar thu féin.

15 Ach ma bhios sibh a' teumadh agus ag itheadh a chéile, thugaibh aire nach claoaidhear le a chéile sibh.

16 A ta mi ag ràdh ma seadh, Gluaisibh⁵ san spiorad, agus cha choimhlion sibh anamiann na feòla.

17 Oir a ta an fheòil a' miannachadh an aghaidh an Spioraid, agus an Spiorad an aghaidh na feòla : agus a ta iad sin an aghaidh a chéile ; ionnus nach faigh sibh na nithe bu mhiann leibh a dheanamh.

18 Ach ma threòraicheadh leis an Spiorad sibh, cha'n 'eil sibh fuidh'n lagh.

19 A nis tha oibre na feòla follaiseach, a's iad so, Adhaltrannas, striopachas, neò-gloine, macnus⁶,

20 Iodhol-aoradh, druidh-eachd⁷, naimhdeas, conn-sachadh, co-fharpuis⁸, fearg, comhstri, aimhreite, saobh-chreidimh⁹,

21 Farmad, mortadh, misg, ruidh-teireachd¹⁰, agus an leithide sin : mu bheil mi ag innseadh dhuibh roimh-làimh, mar a dh'innis mi dhuibh a cheana mar an ceudna, nach sealbhaich iadsan a ni an leithide sin rioghachd Dhé¹¹.

22 Ach is e toradh an Spioraid gràdh, aoibhneas, sìth, fad-fhulangas, caomhalachd, maitheas, creidimh¹².

23 Macantas¹³, stuaim : an

¹ brìgh, neart.

² Geuraichidh.

³ dragha.

⁴ air an gearradh as bhur comun.

⁵ siubhlaibh, imichibh.

⁶ mi-náire.

⁷ buidseachas.

⁸ comortus.

⁹ éiriceachd.

¹⁰ anabhar, gedcaireachd, craos.

¹¹ rioghachd Dhé mar oighreachd.

¹² firinn.

¹³ ciùineas.

GALATIANACH VI.

aghaidh an samhul sin cha'n
'eil lagh.

24 Agus iadsan a's le
Criosc, cheus iad an fheòil,
maille r'a h-an-tograibh agus
a h-ana-miannaibh.

25 Ma's beò dhuinn san
Spiorad, gluaiseamaid san
Spiorad mar an ceudna.

26 Na bitheamaid déidheil
air glòir dhiomhain¹, a' bros-
nachadh a chéile, a' gabhail
farmaid r'a chéile.

CAIB. VI.

1 *Dh'iar Pól air na Galatianach buntainn gu sèimh ri bràthair a thuaslich, 2 agus uallach a chéile a ghiùlan, 6 bhi tabhartach d'an luchd-teagaig, 9 agus gun sgith-eachadh do mhaith a deanamh: 12 nochd e ciod gus am bheil iadan a ta searmonachadh an timchioll-ghearraidh.*

A B H R A I T H R E, ma
ghlacar neach ann an
coire air bith gu h-obann,
sibhse a ta spioradail, togaibh
suas a shamhul sin do dhuine
ann an spiorad na macant-
achd², a' toirt aire dhuit
féin, nach buairear thu mar
an ceudna.

2 Giùlainibh uallacha³ a
chéile, agus mar sin coimh-
lionnaibh lagh Criosc.

3 Oir ma shaoileas duine
gur ni éigin e féin, gun bhi
ann ach neo-ni, tha e 'ga
mhealladh féin.

4 Ach dearbhadh gach
neach 'obair féin, agus an
sin bithidh aobhar gaird-
eachais⁴ aige d'a thaobh
féin⁵ a mhàin, agus cha'n
ann a thaobh neach eile.

5 Oir giùlainidh gach neach
'uallach féin.

6 Comh-roinneadh an neach

a ta air a theagasc san fhocal,
ris an neach a ta 'ga theagasc,
anns na h-uile nithibh maithe.

7 Na meallar sibh; cha
deanar fanoid air Dia: oir
ge b'e ni e shiòl-chuireas
duine, an ni ceudna buain-
idh e.

8 Oir an ti a chuireas d'a
fheòil féin, buainidh e o'n
fheòil truaillidheachd; ach
an ti a chuireas do'n Spiorad,
buainidh e o'n Spiorad a'
bheatha shuthainn.

9 Agus na sgìthicheamaid
do mhaith a deanamh: oir
ann an àm iomchuidh buain-
idh sinn, mur fannaich⁶ sinn.

10 Uime sin a réir mar a
ta cothrom⁷ againn, deanam-
aid maith do na h-uile
dhaoinibh, ach gu h-àraidh
dhoibh-san a ta do theaghlaich
a' chreidimh.

11 Tha sibh a' faicinn
meud na litreach a sgriobh
mi dhuibh le mo làimh féin.

12 A mheud le' m' miann
iad féin a thaisbeanadh gu
sgiamhach san fheòil, tha iad
'gur n-éigneachadh chum bhi
air bhur timchioll-ghearradh;
a mhàin chum nach deantadh
geur-leanmhuinn orra air son
crann-ceusaiddh Criosc.

13 Oir cha'n' eil iadsan
féin a tha air an timchioll-
ghearradh a' coimhead an
lagha: ach is aill leo sibhse
bhi air bhur timchioll-ghearr-
adh, chum as gu dean iad
uaill ann bhur feòil.

14 Ach nar leigeadh Dia
gu deanainn-sa uaill ach ann
an crann-ceusaiddh ar Tigh-
earna Iosa Criosc, tre'm bheil
an saoghal air a cheusadh

¹ earraghloir.

² a' chiùineis.

³ eallacha.

⁴ nailt.

⁵ ann féin.

⁶ fath.

⁷ lagach.

EPHESIANACH I.

dhomh-sa, agus mise do'n t-saoghal.

15 Oir ann an Iosa Criosd cha'n 'eil éifeachd air bith ann an timchioll-ghearradh, no ann an neo-thimchioll-ghearradh, ach ann an cruthachadh¹ nuadh.

16 Agus a mheud 's a

¹ creutair.

shiubhlas a réir na riaghaitl so, sìth orra, agus trócair, agus air Israel Dé.

17 O so a mach na cuireadh neach sam bith dragh orm; oir a ta mi giùlan chomharan an Tighearna Iosa ann mo chorp.

18 A bhràithre, *gu robh gràs ar Tighearna Iosa Criosd maille ri bhur spiorad.* Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EPHESIANACH.

CAIB. I.

1 *An deigh fìilte, 3 agus breitk-buidheachais air son nan Ephesianach, 4 labhair Pòl mu thaghadh, 6 agus uchd-mhacachd thaobh gràis, 11 ni a's e am flor-thobar o'm bheil slàinte a' chinne-davine a' sruthadh, &c.*

POL, abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, chum nan naomh a ta ann an Ephesus, agus nan creideach ann an Iosa Criosd :

2 Gràs dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

3 Beannaichte *gu robh* Dia, eadhon Athair ar Tighearna Iosa Criosd, a bheannaich sinne leis gach uile bheannachadh spioradail ann an *ionadaibh* nèamhaidh¹ ann an Criosd :

4 A réir mar a thagh e sinne ann-san, mun do leagadh bunait an domhain, chum gu'm bitheamaid naomha, agus neo-choireach 'na làthair-san ann an gràdh :

5 A roimh-orduich sinne chum uchd-mhacachd na cloinne tre Iosa Criosd dha féin, a réir deadh-ghean a thoile.

6 Chum cliù glòire a ghràis, tre an d'rinn e sinne taitneach² ann a *Mhac* gràdhach :

7 Anus am bheil againne saorsa³ tre 'fhuil-san, maith-eanas nam peacadh, a réir saoibreis a ghràis ;

8 Anns an robh e ro phait dhuinne san uile ghliocas, agus thuigse :

9 A dh'fhoillsich dhuinn rùn-diomhair a thoile, a réir a dheadh ghean féin a rùn-aich e ann féin :

10 Chum ann am frithealadh coimhlionaidh nan aimsir, gu'n cruinnicheadh e ann an aon na h-uile nithe ann an Criosd, araon *na nithe* a ta air nèamh agus *na nithe* a ta air talamh, eadhon ann-san :

¹ nithibh nèamhaidh.

² tre an do nochd e dhuinne mòr dheadh-ghean.

³ fiasgladh.

EPHESIANACH II.

11 Anns an d'fhuaire sinne mar an ceudna oighreachd, air dhuinn bhi air ar roimh-orduchadh a réir rùin an ti a ta 'g oibreachadh nan uile nithe a réir comhairle a thoile féin;

12 Ionnus gu'm bitheamайд-ne, a chuir air tùs dòchas ann an Criosd, chum cliù a ghlòire-san.

13 Anus an do chuir sibhse mar an ceudna dòchas, air dhuibh focal na firinn a chluinntinn, eadhon soisgeul bhur slàinte: neach an déigh dhuibh creidsinn ann, chuir-eadh seula oirbh le Spiorad naomh sin a' gheallaidh,

14 Neach is e geall-daing-nich¹ ar n-oighreachd-ne, gu teichd saorsa na seilbhe a cheannachadh² chum cliù a ghlòire.

15 Uime sin air cluinntinn domh-sa mar an ceudna bhur creidimh-sa anns an Tighearn Iosa, agus bhur gràidh do na naoimh uile,

16 Cha'n 'eil mi a' sgur³ do lhi toirt buidheachais air bhur son, a' luadh oirbh ann am uinuighibh;

17 Gu'n tugadh Dia ar Tighearna Iosa Criosd, Athair na glòire, spiorad gliocais agus foillseachaidh⁴ dhuibh, ann an eòlas air-san⁵;

18 Sùilean 'ur n-inntinn bhi air an soillseachadh, chum fios a lhi agaibh ciod e dòchas a ghairme-san, agus ciod e saoibhreas glòire oighreachd-san anns na naomh-aibh,

19 Agus ciod e ro-mheud

a chumhachd do ar taobh-ne a ta creidsinn, a réir oibreachaidh a thréun neirt;

20 A dh'oibrich e ann an Criosd, 'nuair a thog e o na marbhaibh e, agus a chuir e 'na shuidhe air a dheas-làimh féin e anns na h-ionadaibh nèamhaidh,

21 Gu ro àrd os ceann gach uile uachdaranaichd, agus cumhachd, agus neirt, agus tighearnais, agus gach ainme a dh'ainmichear, cha'n e mhàin san t-saoghal so, ach san t-saoghal ri teachd mar an ceudna:

22 Agus chuir e na h-uile nithe fuidh a chosaibh, agus thug se e gu bhi 'na cheann os ceann nan uile nithe do'n eaglais,

23 A ta 'na corp aige, lànachd an ti a ta lionadh nan uile nithe anns na h-uile.

CAIB. II.

1 Le bhi coimheas r'a chéile ciód a bha sinn thaobh nàduir, 5 agus ciód a tha siun thaobh gràis, 10 chuir Pòl an cíell gun d'inn-eadh sinn air son dheadh oibre; agus air dhuijn bhi air ar toirt am fagus tre Chriosd, 11 nach còir dhuijn ar beatha a chaith-eadh mar Chinnich, 19 ach mar luchd aoin bhaile ris na naomh, agus mar theaghlaich Lhé.

A GUS sibhse bheothaich e, a bha marbh ann an euceartaibh agus ann am peacaibh;

2 Anns an do għluais⁶ sibh sna h-amannaibh a chaidh seachad, a réir gnàtha⁷ an t-saoghail so, a réir uachdarain⁸ cumhachd an athair, an spioraid a tha

¹ earlas.

² dh'fhusagladh.

³ Ni'n sguiream.

⁴ taisbeanaidh.

⁵ chum esan aideachadh.

⁶ Avis an robh sibh ag imeachd.

⁷ gnàthachaidh.

⁸ prionusa.

nis ag oibreachadh ann an cloinn na h-easumhlachd:

3 Am measg an robh againn uile mar an ceudna ar caithe-beatha roimh so, ann an ana-miannaibh ar feòla, a' deanamh toil na feòla, agus nan smuainte¹; agus bha sinn a thaobh nàduir 'nar cloinn na feirge, eadhon mar chàch.

4 Ach Dia, a ta saoibhir ann an tròcair, air son a mhòr-ghràidh leis an do ghràdhaich e sinn,

5 Eadhon air dhuinn a bhi marbh ann am peacaibh, chomh-bheothaich e sinn maille ri Criod; (le gràs tha sibh air bhur tèarnadh²);

6 Agus chomh-thog, agus chomh-shuidhich e sinn ann an ionadaibh néamhaidh ann an Iosa Criod:

7 Chum gu'm foillsicheadh e anns na linnibh ri teachd saoibhreas ro phailt a ghàis, ann an caoimhneas d'ar taobh-ne tre Iosa Criod.

8 Oir is ann le gràs a ta sibh air bhur tèarnadh, tre chreidimh: agus sin cha'n ann uaibh féin; is e tiodhlac³ Dhé e:

9 Cha'n ann o oibríbh, chum nach deanadh neach air bith uайл:

10 Oir is sinne 'obair-san, air ar cruthachadh ann an Iosa Criod chum dheadh oibre, air son an d'ulluich Dia roimh-làimh sinn, chum gu'n gluaiseamaid annnta.

11 Uime sin cuimhnichibh, air dhuibh a bhi san aimsir a chaidh thairis 'nur Cinnich

san fheòil ris an abrar an neo-thimchioll-ghearradh leosan d'an goirear an timchioll-ghearradh lámh-dheanta san fheòil;

12 Gu robh sibh san àm sin as eugmhais Criod, 'nur coimhich do chomh-fhlaith-eachd⁴ Israel, agus 'nur coigrich do choimh-cheanglaibh a' gheallaidh, as eugmhais dòchais, agus gun Dia anns an t-saoghal:

13 Ach a nis ann an Iosa Criod, tha sibhse a bha roimh so fad o làimh, air bhur toirt am fagus tre fhuil Criod.

14 Oir is esan ar sith-ne, a rinn aon dhinn araon, agus a bhris sìos balla meadhonach an eadar-dhealachaidh;

15 Air dha an naimhdeas a chur air cùl tre 'fheòil fein, eadhon lagh nan àitheanta, a chuireadh sìos ann an ordughibh, chum gu'n deanadh e ann féin do dhithis aon dàine nuadh, mar sin a' deanamh sìthe:

16 Agus gu'n deanadh e réidh faraon iad ri Dia ann an aon chorp tre a' chranncheusaidh, air dha an naimhdeas a mharbhadh le sin;

17 Agus thàinig e agus shearmonaich e sith⁵ dhuibhse a bha am fad, agus dhoibhsan a bha am fagus.

18 Oir tríd-san tha araon slighe againn gu del a steach tre aon Spiorad chum an Athar.

19 A nis uime sin, cha'n 'eil sibh ni's mó 'nur coigrich agus 'nur coimhich, ach 'nur

¹ na h-iuntiun, a' chridhe.

² slinnachadh, saoradh, sibhaladh.

³ saor-thabhartas.

⁴ chomh-chomunn.

⁵ stóthchaint.

EPHESIANACH III.

luchd aoin bhaile ris na naomhaibh, agus 'nur muinn-tir-teaghlaich Dhé;

20 Águs tha sibh air bhur togail suas air bunait nan abstol agus nam fáidhean, air bhi do Iosa Criosd féin 'na chloich-chinn na h-oisinn;

21 Anns am bheil an ait-reabh uile, ceangailte gu ceart r'a chéile, a' fas suas chum bhi 'na teampull naomh san Tighearn :

22 Anns am bheil sibhse mar an ceudna air bhur comh-thogail suas chum bhi 'nur tigh-còmhnuidh do Dha tre an Spiorad.

CAIB. III.

1 Rinneadh an rùin-diomhair, 6 gu'm biodh na Cinnich air an saoradh, fhoillseachadh do Phòl; 18 agus thugadh an gràs dhùsan sin a shearmonachadh: 13 dh'iar e air na Ephesianach gun iad a dh'fhanachadh air son a thriob-laid-san.

AIR an aobhar so, tha mise Pòl a'm' phriosanach Iosa Criosd, air bhur sonsa, a Chinneacha :

2 O chuala¹ sibh mu fhrith-ealadh gràis Dé, a thugadh dhomh-sa air bhur sonsa²:

3 Gu'n d'rinn e aithnichte dhomh tre fhoillseachadh³ an rùin - diomhair, (mar a sgrìobh mi roimh gu h-aith-ghearr,

4 Leis am feud sibh, air dhuibh a leughadh, m'eòlas ann an rùin-diomhair Chriosd a thuiginn ;)

5 Ni, ann an linnibh eile, air nach d'thugadh fios do chloinn nan daoine, mar a ta e nis air fhoillseachadh d'a abstolaibh naomha agus

d'a fhàidhibh tre an Spiorad ;

6 Gu'm biodh na Cinnich 'nan comh-oighreachaibh, agus 'nan comh-chorp, agus 'nan luchd - comhpairt d'a ghealladh-san ann an Criosd, tre an t-soisgeul :

7 Air an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir tiodh-laic gràis Dé a thugadh dhomh, a réir oibreacaidh éifeachd-aich a chumhachd-san.

8 Dhomh - sa, a's lugha na'n ti a's lugha do na naomhaibh uile thugadh an gràs so, saoibhreas Chriosd, nach feudar a rannsachadh, a shearmonachadh am measg nan Cinneach ;

9 Agus gu'n deanainn soilleir do na h-uile dhaoinibh, ciod e comunn an rùin-diomhair sin, a bha folaithe ann an Dia o thoiseach an t-saoghal, a chruthaich na h-uile nithe tre Iosa Criosd ;

10 Chum gu'n deantadh aithnichte nis do na h-uachdar-anachdaibh, agus do na cumhachdaibh ann an ionadaibh nèamhaidh, leis an eaglais, gliocas eagsamhui⁴ Dhé,

11 A réir an rùin shiورuidh⁵ a rùnaich e ann an Iosa Criosd ar Tighearn :

12 Anns am bheil againn dànachd agus slighe gu dol a steach ann am muinghin tre a chreidimh-san.

13 Uime sin tha mi ag iarraidh nach lagach sibh á leth mo thrioblaidhean-sa air bhur son, ni a's e bhur glòir-sa.

14 Air an aobhar so tha mi a' lùbadh mo ghlùine do Ath-

¹ Ma chuala.   ² d'ur taobhsa.
³ thaibean.   ⁴ ionadh-gnèitheach.

⁵ A réir roimh-shuidheachaidh naun linn.

air ar Tighearna Iosa Criod,
15 Air an ainmichear an
teaghlaich uile air nèamh agus
air talamh,

16 Gu'n deònaicheadh e
dhuibh a réir saoibhreis a
ghlòire, bhi air bhur neart-
achadh gu treun¹, tre a Spior-
ad-san anns an duine an leth
stigh;

17 Ionnus gu'n gabh Criod
còmhnuidh ann bhur cridhe
tre chreidimh; chum air
dhuibh bhi air bhur freumh-
achadh, agus air bhur stéidh-
eachadh² ann an gràdh,

18 Gu'm bi sibh comasach
maille ris na naomhaibh uile,
air a thuigsinn ciod e leud,
agus fad, agus doimhne, agus
airde;

19 Agus air gràdh Chriosd
aithneachadh, a chaidh thar
gach uile eòlas, chum gu'm
bi sibh air bhur lionadh le
uile lànachd Dhé.

20 A nis dhàsan d'an
comas na h-uile nithe a
dheanamh gu h-anabarrach
ro phailt, thar gach ni a's
urrainn sinne iarraidh no
smuaineachadh, a réir a'
chumbachd a ta 'g oibreach-
adh gu h-éifeachdach ann-
ainn,

21 Dhàsan gu robh glòir
anns an eaglais tre Iosa
Criod, air feadh gach uile
linn, gu saoghal nan saoghal.
Amen.

CAIB. IV.

1 Dh'earalaich an t-abstol na Ephesiaich chum aonachd; 7 agus
chuir e an cíell gu'n d'ihug Dia
chum na criche so tiodhlacan eag-
samhail do dhaoinibh, 13 ionnus
gu'm biodh 'eaglais air a togail,
16 agus gu'm fásadh i suas ann
an Criod.

UIME sin, tha mise prios-
anach an Tighearn, a'
guidhe oirbh gu'n gluais³
sibh gu cubhaidh do'n ghairm
leis an do ghairmeadh sibh;

2 Leis gach uile irioslachd
inntinn agus mhacantas, le
fad-fhulangas, a' giùlan le
chéile ann an gràdh;

3 A' deanamh dichill air
aonachd an Spioraid a
choimhead ann an ceangal⁴
na sithe.

4 Is aon chorpa agus aon
Spiorad a ta ann, amhuil mar
an ceudna a ghairmeadh sibh
ann an aon mhuinghin bhur
gairme;

5 Aon Tighearn, aon chreid-
imh, aon bhaisteadh,

6 Aon Dia agus Athair nan
uile, a tha os ceann nan uile,
agus tre na h-uile, agus ann-
aibh-sa uile.

7 Ach thugadh gràs do gach
aon againn, a réir tomhais
tiodhlaic Chriosd.

8 Uime sin a ta e ag ràdh,
Air dol suas da an àird, thug
e bruid am braighdeanas, a-
gus thug e tiodhlacan do
dhaoinibh.

9 (A nis gu'n deachaidh e
suas, ciod e ach gu'n deach-
aidh e air tùs sios gu ionad-
aibh ìochdarach na tal-
mhainn?)

10 An ti a chaidh sìos, is
e sin féin e a chaidh suas
mar an ceudna gu ro àrd os
ceann nan uile nèamh, chum
gu'n lionadh e na h-uile
nithe.)

11 Agus thug e dream àr-
aidh gu bhi 'nan abstolaibh;
dream eile, gu bhi 'nam
fàidhibh; agus dream eile,

¹ le cumhachd.² boun-'shuidheachadh.³ imich, sinbhaile.⁴ comh-bhaunn.

EPHESIANACH IV.

gu bhi 'nan soisgeulaichibh ; agus dream eile, gu bhi 'nan aodhairibh¹, agus 'nan luchd-teagaisg ;

12 Chum na naoimh a dheasachadh² chum oibre na ministreileachd, chum togail suas cuirp Chriosd :

13 Gus an tig sinn uile ann an aonachd a' chreidimh, agus eòlais Mhic Dhé, chum duine iomlain, chum tomhais airde lànachd Chriosd :

14 Chum as nach bi sinn á so suas 'nar leanabaibh, air ar tonn-luasgadh, agus air ar giùlan mu'n cuairt leis gach uile ghaoith teagaisg, le cleasachd dhaoine, agus seòltachd cealgach, leis am bheil iad gu h-innleachdach ri feall-fholach chum meallaidh :

15 Ach a' labhairt na fìrinne ann an gràdh, gu'm fàs sinn suas anns na h-uile nithibh chuige-san³, a's e an ceann, *eadhon* Chriosd :

16 O'm bheil an corp uile, air a cheangal gu ceart, agus air a dhlùthachadh tre an ni sin a tha gach alt a' toirt uaith, a réir oibreacaidh éifeachdaich ann an tomhas gach buill, a' faghail fàs cuirp, chum a thogail féin suas ann an gràdh.

17 So uime sin a ta mi ag ràdh, agus a' guidhe am fianuis an Tighearna, gun sibh a dh'imeachd á so suas mar a ta na Cinnich eile ag imeachd, ann an diomhanas an inntinn féin ;

18 Aig am bheil an tuigse air a dorchachadh, air dhoibh bhi 'nan coimhich do bheatha Dhé, thaobbh an aineolais a

ta annta, tre chruas an cridhe :

19 Muinnfir, air dhoibh am mothachadh a chall, a thug iad féin thairis do mhinnaire⁴, chum gach uile neòghloine chur an gniomh le ciocras.

20 Ach cha d'fhòghluim sibhse Chriosd mar so ;

21 O chuala⁵ sibh e, agus o theagaisgeadh leis sibh, mar a ta an fìrinn ann an Iosa :

22 Gu'n cuir sibh dhibh, thaobh a' cheud chaithebeatha, an seann duine, a tha truillidh a réir nan ana-miann cealgach ;

23 Agus gu'm bi sibh air bhur n-ath-nuadhachadh ann an spiorad bhur n-inntinn ;

24 Agus gu'n cuir sibh um-aibh an nuadh-dhuine, a tha air a chruthachadh a réir Dhé am fireantachd agus am fìor-naonhachd.

25 Uime sin, air dhuibh a' bhreug a chur uaibh, labhraibh an fìrinn gach neach r'a choimhearsnach : oir is buill sinn d'a chéile.

26 Biodh fearg oirbh, agus na peacaichibh : na luidheadh a' ghrian air bhur corruiuch :

27 Agus na tugaibh àit do'n diabhal.

28 An ti a ghoid, na goid-eadh e ni's mò : ach gu ma fearr leis saothair a dheanamh, ag oibreacachadh an ni a ta maith le a làmhaibh, chum gu'm bi aige ni r'a phàirt-eachadh ris an neach air am bheil uireasbhuidh.

29 Na tigeadh cainnt thruaillidh air bith mach as

¹ buachaillibh.

² a dheanamh i man, a cheangal gu

³ ann san.

⁴ mhacuns.

⁵ Ma chuala.

bhur beul, ach an ni sin a ta maith chum deadh-fhôgh-luim, ionnus gu'n toir e gràs do'n luchd-éisdeachd.

30 Agus na cuiribh doilgheas air Spiorad naomh Dhé, leis an do chuireadh seula oirbh gu là na saorsa.

31 Biodh gach uile sheirbhe, agus corruiich, agus fearg, agus gàrrthaich¹, agus toibh-eum² air an togail uaibh, maille ris gach uile mhìrun.

32 Agus bithibh caoimh-neil, teo-chridheach d'a chéile; a' toirt maiteanais d'a chéile, eadhon mar a thug Dia maiteanas dhuibh-se ann an Criod.

CAIB. V.

1 An déigh earailean coitchionn chum gràidh, 3 chum stròpachas a sheachnad, 4 agus na h-uile ned-ghloine, 7 gun chomhluadar a chumail ri daoinibh aingidh, 15imeachd gu faicilleach, 18 agus bhi air an lònadh leis an Spiorad, 22 labhair Pòl mu dhleasdanas-aibh fa leth.

UIME sin bithibh-sa 'nur luchd-leanmuinn air Dia, mar chloinn ghràdh-aich;

2 Agus gluaisibh ann an gràdh, eadhon mar a ghràdh-aich Criod sinne, agus a thug se e féin air ar son, 'na thabhartas agus 'na iobairt deadh-fhàile do Dhia.

3 Ach na biodh stròpachas, agus gach uile ned-ghloine, no sannut, uiread as air an ainmeachadh 'nur measg, mar is cubhaidh do naomhaibh :

4 Nodraosdachd³, no còmh-radh amaideach, no bao-shùgradh, nithe nach 'eil

iomchuidh : ach gu ma fearr leibh breith-buidheachais.

5 Oir a ta fios agaibh air so, nach 'eil aig fear-strìop-achais air bith, no aig neach neò-ghlan, no aig duine sann-tach, (a tha 'na fhear iodhol-aoraidh,) oighreachd ann an rìoghachd Chriosd agus Dhé.

6 Na mealladh neach air bith sibh le briathraibh diomhain : oir air son nan nithe sin tha fearg Dhé a' teachd air cloinn na h-eas-ùmhachd.

7 Na bithibh-sa uime sin 'nur luchd-comhpaitr iu.

8 Oir bha sibh uair-éigin 'nur dorchadas, ach a nis tha sibh 'nur solus san Tighearn : gluaisibh mar chloinn an t-soluis ;

9 (Oir a ta toradh an Spioraid⁴ anns an uile mhaiteas, agus ionracas, agus fhirinn ;)

10 A' dearbhadh ciod an ni a tha taitneach do'n Tighearn.

11 Agus na biodh comh-chomunn agaibh ri oibríbh neo-tharbhach an dorchadais ach gu ma fearr leibh an crónachadh.

12 Oir is gràineil eadhon r'an innseadh na nithe a ta air an deanamh leo an uaig-nidheas⁵.

13 Ach a ta na h-uile nithe a tha air an crónachadh, air an deanamh follaiseach leis an t-solus : oir gach uile ni a ni soilleir, is solus e.

14 Uime sin a ta e ag ràdh, Mosgail, thusa a tha a'd' chodal, agus éirich o na marbhaibh, agus bheir Criod solus duit.

¹ àrd-ghlaodhaich.

² an acaint.

372

³ gràosdachd, cainnt shalach.

⁴ an t-soluis.

⁵ os tosal.

EPHESIANACH V.

15 Feuchaibh uime sin
gu'n gluais sibh gu faicill-
each, cha'n ann mar amadain,
ach mar dhaoine glice,

16 Ag ath-cheannach¹ na
h-aimsir, do bhrigh gu bheil
na laithean olc.

17 Air an aobhar sin na
bithibh-sa neo ghlic, ach a'
tuigsinn ciod i toil an Tighearn.

18 Agus na bithibh air
mhisg le fion, anns am bheil
anabarr; ach bithibh air bhur
lionadh do'n Spiorad :

19 A' labhairt ribh fein²
ann an salmaibh, ann an
laoidhibh, agus ann an dànaibh
spioradail, a' seinn agus
a' deanamh ciùil 'nur cridhe
do'n Tighearn :

20 A' toirt buidheachais a
ghnàth air son nan uile nithe
do Dhia, eadhon an t-Athair,
ann an ainm ar Tighearna
Iosa Criod;

21 Air dhuibh bhi ùmhal
d'a chéile ann an eagal Dé.

22 A mhàni, bithiù ùmhal
do 'ur fearaibh fein, mar
do'n Tighearn.

23 Oir is e am fear ceann
na mnà, eadhon mar is e
Criod ceann na h-eaglais :
agus is esan Slànuighear a'
chuirp.

24 Uime sin, mar a ta'n
eaglais ùmhal do Criod,
mar sin biodh na mnà d'am
fearaibh fein mar an ceudna
anns gach ni :

25 Fheara, gràdhaichibh
bhur mnà fein, eadhon mar
a ghràdhaich Criod an eag-
lais, agus a thug se e fein air
a son ;

26 Chum gu naomhaich-

eadh, agus gu'n glanadh e i
le ionnlad an uisge tre an
fhocal.

27 Chum gu'n cuireadh e
'na làthair fein i'na h-eaglais
ghlormhoir, gun smal, gun
phreasadh³, no ni air bith
d'an leithidibh sin ; ach chum
gu'm biodh i naomh, agus
neo-lochdach⁴.

28 Is amhluidh sin is còir
do na fearaibh am mnà fein
a ghràdhaichadh, mar an
cuirp fein : an ti a ghràdh-
aicheas a bhean, tha e 'ga
ghràdhaichadh fein.

29 Oir cha d'thug duine
air bith riamh fuath d'a
fheòil fein ; ach altrumaidh
agus eiridnidh⁵ e i, eadhon
mar a ta an Tighearn a'
deanamh do'n eaglais :

30 Oir is buill sinn d'a
chorp, d'a fheòil, agus d'a
chnàmhaibh-san.

31 Air an aobhar so fàg-
aidh duine 'athair agus a
mhàthair, agus dlùth-lean-
aidh e r'a mhnaoi, agus bith-
idh an dithis 'nan aon fheòil.

32 Is diomhaireachd mhòr
so : ach tha mi a' labhairt mu
Criod agus an eaglais.

33 Gidheadh, thugadh gach
aon agaibh-sa fa leth gràdh
d'a mhnaoi, amhui mar dha
fein ; agus feuchadh a' bhean
gu'n toir i urram d'a fear.

CAIB. VI.

1 Dleasdanas cloinne d'am párrant-
aibh, 5 agus sheirbhiseach d'am
maighstiribh. 10 Is cogadh ar
beatha, 12 cha'n ann a mhàin an
aghaidh sola agus feòla, ach mar
an ceudna an aghaidh naimhde
spioradail. 13 Airm a' criod-
aidh, 18 agus cionnus is còir an
gnàthachadh.

2 'nur measg fein, r'a chéile.
3 chasadh. 4 gun ghò.
5 giullaichdadh.

A CHLANN, bithibh ùmhal
do 'ur párrantaibh féin
san Tighearn: oir a ta so
ceart.

2 Thoir urram¹ do t' athair
agus do d' mhàthair, (is i so
a' cheud àithne le gealladh,)

3 Chum gu'n éirich gu
maith dhuit, agus gu'm bi
thu fad-shaoghalach air an
talamh.

4 Agus aithriche, na bros-
nuichibh bhur clann chum
feirge: ach togaibh² iad ann
an oilean agus ann an teagasc
an Tighearna.

5 A sheirbhiseacha, bithibh
ùmhal do 'ur maighstiribh a
réir na feòla, le h-eagal³ a-
gus crith, ann an tréibh dhir-
eas bhur eridhe, mar do
Chriosd:

6 Cha'n ann le sùil-
sheirbhis, mar dhream a ni
toil dhaoine, ach mar sheirbh-
isich Chriosd, a' deanamh
toil Dé o'n chridhe;

7 Le deadh thoil a' dean-
amh seirbhis, mar do'n Tighearn,
agus cha'n ann do
dhaoinibh:

8 Air dhuibh fios a bhi
agaibh, ge b'e maith air bith
a ni aon neach, gu'm faigh e
an ni so féin o'n Tighearn
ma's saor no daor e.

9 Agus a mhaighstirean,
deanaibh-sa na nithe ceudna
dhoibh-san, a' leigeadh dhibh
bagraidh: air dhuibh fios a
bhi agaibh gu bheil bhur
maighstir féin air nèamh mar
an ceudna, agus nach 'eil
gnùis-bhreth maille ris.

10 Fadheoidh, mo bhràithre,
bithibh làidir san Tighearn,

agus ann an neart a chumh-
achd-san.

11 Cuiribh umaibh uile
armachd Dhé, chum gu'm
bi sibh comasach air seasamh
an aghaidh cuilbheirtean an
diabhuil.

12 Oir cha'n 'eil sinn a'
gleachdadadh a mhàin ri fuil
agus feòil, ach ri uachdar-
anachdaibh, ri cumhachd-
aibh, ri riaghlaireibh dorchad-
ais an t-saoghail so, ri aing-
idheachd spioradail⁴ ann an
ionadaibh àrda⁵.

13 Uime sin glacaibh do
'ur n-ionnsuidh uile armachd
Dhé, chum gu'm bi sibh
comasach air seasamh an
aghaidh a' *bhuairidh* san droch
là, agus air dhuibh na h-uile
nithe a dheanamh, chum seas-
amh.

14 Seasainn uime sin, air
bhi do 'ur leasraidh air an
crioslachadh⁶ le firinn, agus
uchd-éididh na fireantachd⁷
umaibh;

15 Agus ulluchadh soisgeil
na sithe mar bhrògan agaibh
air bhur cosaibh;

16 Thar gach uile ni, a'
glacadh do 'ur n-ionnsuidh⁸
sgéithe a' chreidimh, leis am
bi sibh comasach air uile
shaighde⁹ teinteach an droch
Spioraid a mhùchadh.

17 Agus glacaibh clogaid
na slàinte, agus claidheamh
an Spioraid, ni a's e focal¹⁰
Dhé:

18 A' deanamh ûrnuigh a
ghnàth leis gach uile ghnè
urnuigh agus asluchaiddh san
Spioraid, agus a' deanamh
faire chum an ni so féin maille

¹ onoir.

² faitcheas.

³ nèamhcidh.

² altrumaibh.

⁴ droch spioradaibh.

⁶ crioslachadh.

⁷ an ionracais.

⁹ ghatan.

⁸ chugaibh.

¹⁰ briathar.

PHILIPIANACH I.

ris gach uile bhuanachadh, agus ghuidheadh air son nan naomh uile;

19 Agus air mo-shonsa, chum gu toirear¹ dhomh comas labhairt, le fosgladh mo bheòil ann an dànaichd, chum gu foillsich mi rùn-diomhair an t-soisgeil;

20 Air son am bheil mi a'm' theachdair ann an geimhlibh: chum gu labhair mi gu dàna uime, mar is còir dhomh labhairt.

21 Ach a chum gu'm bi fhios agaibh-sa mar an ceudna air na nithibh a bhuineas dhomh-sa, agus ciod a tha mi

a'deanamh, foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach agus ministeir fìrinneach san Tighearn, na h-uile nithe dhuibh:

22 Neach a chuir mi do 'ur n-ionnsuidh air son an aobhair so féin, chum gu'm biodh fios nan nithe a bhuineas duinne agaibh, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridhe.

23 Sìth *gu robh* do na bràithribh, agus gràdh maille ri creidimh, o Dhia an t-Athair, agus an Tighearn Iosa Criod.

24 *Gu robh* gràs maille riusan uile a ta gràdhachadh ar Tighearna Iosa Criod ann an tréibhdhireas. Amen.

¹ *tiubhrar.*

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN PHILIPIANACH.

CAIB. I.

1 Chuir an t-abstol an cèill a bhuidhneachas do Dhia, agus a ghràdh do na Philipianach, air son toraidh an creidimh, agus an comhpairt 'na shulangas; 9 rinn e urning a ghnàth ri Dia gu'm fàsadh iad ann an gràs: 12 nochd e an tairbhe a shuair creidimh Criod o shulangas san anns an Ròimh.

POL agus Timoteus, seirbhisich Iosa Criod, chum nan naomh uile ann an Iosa Criod, a tha ann am Philipi, maille ris na easbuigibh¹ agus ris na deaconaibh²;

2 Gràs duibh agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criod.

3 Tha mi toirt buidheachais

do m' Dhia gach uair a chuijmnicheas mi oirbh,

4 A ghnàth ann am uile urningibh air bhur sonsa uile, le gàirdeachas a'deanamh guidhe,

5 Air son bhur comh-roinn do'n t-soisgeul, o'n cheud làgus a nis;

6 Air dhomh bhi dearbhta as an ni so féin, eadhon an ti a thòisich deadh obair annaibh, gu'n coimhlion e i gu là Iosa Criod:

7 Eadhon mar is còirdhomh so a smuaineachadh umaibh uile, do bhrigh gu bheil sibh agam ann mo chridhe, agus

¹ *luchd-coimhid.*

² *luchd-friihealaidh, fairseachaidh.*

PHILIPIANACH I.

gu bheil sibh uile 'nur luchd comh-roinn do m' ghràs-sa, araoan ann mo gheimhlibh, agus ann an seasamh air son, agus ann an daingneachadh an t-soisgeil.

8 Oir is e Dia m'fhanuis, cia mòr mo dhéidh oirbh uile, ann an innibh Iosa Criod.

9 Agus a ta mi a' guidhe so, gu'm biodh bhur gràdh-sa air a mheudachadh ni's mò agus ni's mò ann an eòlas, agus ann an uile thugse :

10 Chum gu'n dearbh sibh na nithe a's fearr¹; chum gu'm bi sibh tréibhdhireach, agus gun tuisleadh² gu là Criod;

11 Air bhur lìonadh le toraibh na fìreantachd, a tha tre Iosa Criod chum glòire agus cliù Dhé.

12 Ach is àill leam, a bhràithre, fios a bhi agaibh, na nithe a tharladh dhomh-sa, gur mò a dh'éirich leo an soisgeul a chur air aghaidh :

13 Ionnus gu bheil mo gheimhlcan-sa ann an Criod iomraideach anns an lùch-airt uile, agus anns gach àit eile ;

14 Agus gu bheil mòran do na bràithribh san Tighearn a' gabhail misnich o m' gheimhlibh, leis an tuilleadh mòrdhànachd a' labhairt an fhocail³ gun eagal.

15 Tha cuid gu dearbh a' searmonachadh Criod tre fhamrad agus strì, agus cuid eile tre dheadh thoil.

16 Tha aon dream a' searmonachadh Criod tre chonnspoid, cha'n ann gu tréibhdhireach, a' saoilsinn

àmhghar a chur ri m' gheimhlibh-sa :

17 Ach an dream eile o ghràdh, air dhoibh fios a bhi aca gu'n do chuireadh mise gu seasamh air son an t-soisgeil.

18 Ciod ma ta? gidheadh air gach aon chor, co aca is ann an coslas a mhàin, no da rìreadh, tha Criod air a shearmonachadh ; agus air a shon so tha mise a' deanamh gairdeachais, seadh, agus ni mi gairdeachas.

19 Oir a ta fhios agam gu'n tig so chum slàinte⁴ dhomh-sa tre bhur n-urnuigh-sa, agus tre fhrithealadh Spioraid Iosa Criod,

20 A réir mo ro-dhùil⁵, agus mo dhòchais, nach cuirear näire orm ann an ni air bith, ach leis an uile dhànachd labhairt, mar a ghnàth, gu'm bi Criod a nis mar an ceudna air àrdachadh a'm' chorp-sa, ma's ann tre bheatha no tre bhàs.

21 Oir dhomh-sa bhi beò is e sin Criod, agus bàs fhaotainn⁶ is buannachd dhomh so.

22 Ach ma's beò dhomh san fheòil, 's e so toradh m' oibre : ach ciod d'an deanann roghainn, cha'n fhios domh.

23 Oir tha mi air mo theannachadh eadar dhà ni, air dhomh bhi togarrach air siubhal, agus bhi maille ri Criod ; oir is e so a's ro fhéarr :

24 Gidheadh, 's e mi dh-fhantuinn san fheòil a's feumaile dhuibh-se.

¹ a tha eadar-dhealaichte.

² gun bhi 'nur n-aobhar oilbheim.

³ focail (Dé.)

⁵ m'earbsa.

⁴ saorsa.

⁶ fhaghail.

PHILIPIANACH II.

25 Agus air dhoimh bhi cinnteach dheth so, tha fhios agam gu'm fuirich mi agus gu'n còmhnuich mi maille ribh uile, chum bhur cur-sa air bhur n-aighaidh, agus chum gàirdeachais a' chreidimh¹:

26 Chum gu'm bi bhur gàirdeachas ni's pailte ann an Iosa Criod do m' thaobh-sa, air son mi bhi a rìs a làthair maille ribh.

27 A mhàin caithibh bhur beatha gu cubhaidh do shoisgeul Chriosd: chum cò aca a thig mi agus a chi mi sibh, no a bhios mi as làthair, gu'n cluinn mi mu 'ur timchioll, gu bheil sibh a' seasamh gu daingean ann an aon spiorad, le aon inntinn, a' gleacadh le chéile air son creidimh an t-soisgeil;

28 Gun gheilt² ann an ni sam bith oirbh o bhur naimhdibh: ni a ta dhoibh-san 'na chomhara cinnteach air sgrios, ach dhuibh-se air slàinte, agus sin o Dhia.

29 Oir thiodhlaiceadh³ dhuibh-se air son Chriosd, cha'n e mhàin creidsinn ann, ach mar an ceudna fulang air a shon;

30 Air dhuibh an còmhrag ceudna bhi agaibh a chunn-aic sibh annam-sa, agus a tha sibh a nis a' cluinntinn a bhi annam.

CAIB. II.

1 D'h'earalaich Pòl na Philipianach chum aonachd agus irioslachd inntinn, le eisampleir isleachaidh agus d'isachaidh Chriosd; 12 chum iad a dhol air an aghaidh gu cùr-

¹ chum cur air aghaidh bhur creidimh agus bhur gàirdeachais.

² namhas, eagal, ghiorag.

³ thugadh gu saor.

anach ann an slighe na slàinte, ionnus gu'm biodh iad 'nan solus do'n t-saoghal aingidh, 16 agus nan comhfhurtachd dhàsan an abstol-san.

UIME sin, ma tha comh-fhurtachd air bith ann an Criod, ma tha sólas air bith gràidh, ma tha comh-chomunn air bith an Spioraid, ma tha truas⁴ air bith agus tròcair;

2 Coimhlionaibh mo ghàird-eachas, gu'm bi sibh a dh'aon inntinn, a dh'aon ghràdh, a dh'aon foil, a dh'aon bhreith-neachadh⁵.

3 *Na deanar aon ni tre chonnspoid, no tre ghlöir dhiomhain, ach ann an irioslachd inntinn measadh gach aon gur fearr neach eile na e féin.*

4 *Na seallaibh gach aon air na nithibh sin a bhuineas da féin, ach gach aon air na nithibh a bhuineas do dhaoinibh eile mar an ceudna.*

5 Uime sin bìodh an inntinn cheudna annaibh-sa, a bha ann an Iosa Criod:

6 Neach air bhi dha ann an cruth Dhé, nach do mheas e 'na reubainn e féin bhi comh-ionann ri Dia:

7 Ach chuir se e féin ann an dìmeas⁶, a' gabhail air féin cruth seirbhisich, air a dheanamh ann an coslas dhaoine:

8 Agus air dha bhi air fhaghail ann an cruth mar dhuine, dh'irioslaich se e féin, agus bha e ùmhal gu bas, eadhon bàs a' chroinn-cheusaidh.

9 Air an aobhar sin dh'àrd-

⁴ tiom-chridheachd.

⁵ toirt aire do'n aon ni.

⁶ dh'fholamhuch se e féin.

PHILIPIANACH II.

aich Dia e gu ro àrd mar an ceudna, agus thug e dha ainm os ceann gach uile ainme :

10 Chum do ainm¹ Iosa gu'n lùbadh gach glùn, do *nithibh a ta* air nèamh, agus do *nithibh a ta* air thalamh, agus do *nithibh a ta* fo 'n talamh ;

11 Agus gu'n aidicheadh gach teangadh gur e Iosa Criod an Tighearn, chum glòire Dhé an Athar.

12 Uime sin, a mhuinntir mo ghràidh, mar a bha sibh ùmhail a ghnàth, cha'n e a mhàin a'm' làthair-sa, ach ni's ro mhò as mo làthair, làn-oibrichibh bhur slàinte féin le h-eagal agus ball-chrith.

13 Oir is e Dia a dh'oibreac eas annaibh, araon an toil agus an gnìomh² a réir a dheadh-ghean féin.

14 Deanaibh na h-uile nithe gun ghearan³, agus gun deas-boireachd :

15 Chum gu'm bi sibh neo-choireach, agus neo-chronail⁴, 'nur cloinn do Dhia, neo-lochdach, am meadhon giuealaich fhaír agus chrosda⁵, measg am bheil sibhse a dealrachadh mar lòchrain sholuis san t-saoghal ;

16 A' cumail a mach⁶ focail na beatha ; chum gu'n dean mise uaill ann an là Chriosd, do bhrìgh nach do ruith mi gu diomhain, agus nach do shaothraich mi gu diomhain.

17 Seadh agus ma dh'iobrar mi air iobairt agus seirbhis fhillaiseach bhur creidimh-

sa, tha aoibhneas orm, agus tha mi a'deanamh gàirdeachais maille⁷ ribhse uile.

18 Air an dòigh cheudna biodh aoibhneas oirbh-se, agus deanaibh gàirdeachas maille rium-sa.

19 Ach a ta dòchas agam anns an Tighearn Iosa, Timoteus a chur gu goirid do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi mise mar an ceudna ann an deadh mhisнич, air dhomh fios fhaotainn ciod is cor dhuibh-se.

20 Oir cha'n 'eil duine air bith agam comh-ionann inn-tinn *ris-san*, air am bi cùram nan nithe a bhuineas dhuibh-se gu dùrachdach.

21 Oir tha na h-uile ag iarraidh nan nithe a bhuineas doibh féin, cha'n iad na nithe a bhuineas do Iosa Criod.

22 Ach is aithne dhuibh a dhearbhadh - san, mar mhac d'a athair, gu'n d'rinn e seirbhis maille rium-sa anns an t-soisgeul.

23 Uime sin tha dùil agam esan a chur *do 'ur n-ionnsuidh* air ball, co luath as a chi mi ciod is cor dhomh féin.

24 Ach tha earbsa agam anns an Tighearn, gu'n tig mi féin do 'ur n-ionnsuidh gu h-aithghearr mar an ceudna.

25 Gidheadh mheas mi gu'm b'fheumail Epaphroditus mo bhràthair, agus mo chomh - oibriche, agus mo chomh - shaighdear, ach bhur teachdair-sa, agus an ti a fhritheil do m' uireasbhuidh, a chur do 'ur n-ionnsuidh.

26 Oir bha déidh mhòr aige oirbh uile, agus bha e

¹ ann an ainm.   ² an deanamh.
³ mhonmhòr.   ⁴ glan, neo-thruaillidh.

⁵ tharsuing.   ⁶ os dird.
⁷ maraon.

PHILIPIANACH III.

làn tuirse, do bhrìgh gu'n cuala sibhse gu'n robh e tinn.

27 Agus gu deimhin bha e tinn fagus do'n bhàs : gidh-eadh rinn Dia tròcair air ; agus cha b'ann airsan a mhàin, ach ormsa mar an ceudna, chum nach biodh doilgheas air muin doilgheis orm.

28 Uime sin bu togarraiche a chuir mi *do 'ur n-ionnsuidh e*, chum air dhuibh fhaicinn a ris, gu'm biodh aoibhneas oirbh, agus gu'm bu lughaid mo dhoilgheas-sa.

29 Air an aobhar sin, gabhaibh ris san Tighearn leis an uile aoibhneas, agus biodh meas mòr agaibh air an leithidibh sin :

30 Do bhrìgh, air son oibre Chriosd, gu robh e dlùth do'n bhàs, agus nach robh suim aige d'a bheatha¹ féin, chum gu'n deanadh e suas uireas-bhuidh bhur seirbhis-sa do m' thaobh-sa.

CAIB. III.

1 Thug Pòl rabhadh do na Philipianach iad bhi air an faicill o luchd-teagaisg bréige an timchioll-ghearradh ; 4 nochd e gu bheil aige féin tuilleadh aobhair na aca-sau, earbsudh á fireantachd an lagha ; 7 ni gidheadh mheas e mar aolach agus chall chum Iosa Criosd agus 'fhireantachd-sau a chosnadh.

OS bàrr, mo bhràithre, deanaibh gairdeachas san Tighearn. Gu deimhin cha leasg² leam-sa na nithe ceudna a sgriobhadh do bhur n-ionnsuidh, ach dhuibh-se tha so tèaruinnte³.

2 Bithibh air bhur faicill o

mhadraibh, bithibh air bhur faicill o dhroch luchd-oibre, coimhidibh sibh féin o'n chomh-ghearradh.

3 Oir is sinne an timchioll-ghearradh, a ta deanamh aoraidh do Dia san Spiorad, agus a'deanamh gàirdeachais ann an Iosa Criosd, agus nach 'eil a cur muinghin san fheòil :

4 Ged dh'fheudainn - sa mar an ceudna muinghin bhi agam san fheòil. Ma shaoileas aon neach eile gu'm feud e muinghin a chur san fheòil, is mò na sin a dh'fheudas mise :

5 Air mo thimchioll-ghearradh air an ochdamh là, do chinneach Israel, do thréibh Bheniamin, a'm' Eabhruidh-each do na h-Eabhruidhich ; a réir an lagha, a'm' Phairiseach ;

6 A thaobh eud, a' deanamh geur-leanmhuinn air an eaglais ; a réir na fireantachd a ta san lagh, neo-choireach.

7 Ach na nithe a bha 'nam buannachd dhomh, mheas mi iad sin 'nan call air son Chriosd.

8 Seadh gun amharus, agus tha mi a' meas nan uile nithe 'nan call, air son ro oirdheirceis⁴ eòlais Iosa Criosd mo Thighearna : air son an d' fhuing mi call nan uile nithe, agus tha mi a' meas gur aolach iad chum gu cosnainn⁵ Criosd,

9 Agus gu faighear annsan mi, gun m'fhireantachd féin agam, a ta o'n lagh, ach an fhireantachd sin a ta tre chreidimh Chriosd, an fhir-

¹ anam.

² chruidh, doilich.

³ sàbhalta.

⁴ ro-phrlseileachd.
⁵ gur e mo bhuannachd.

PHILIPIANACH IV.

eanteachd a ta o Dhia tre chreidimh :

10 Chum eòlas a bhi agam airsan, agus air cumhachd 'aiseirigh-san, agus air comh-chomunn 'fhlolangais, air bhi dhomh air mo chur ann an coslas crutha r'a bhàs¹:

11 Dh'fheuchainn am feud-ainn air aon chor teachd chum aiseirigh nam marbh.

12 Cha'n e gu'n d'ràinig mi cheana, no gu bheil mi cheana fairfe: ach tha mi a' leantuinn, dh'fheuchainn am faigh mi greim do'n ni sin féin air son an do ghabhadh greim dhiom le Iosa Criod.

13 A bhràithre, cha'n 'eil mi a' meas gu'n do ghlac mi greim: ach aon ni a ta mi a' deanamh, air dhomh na nithe a ta air mo chùl a dhì-chuimhneachadh, agus bhi 'g am shìneadh féin chum nan nithe a ta romham,

14 Tha mi a' dian - ruith dh'ionnsuidh a' chomhara, chum duaise² àrd - ghaarme Dhé ann an Iosa Criod.

15 Uime sin, mheud dhinne 's a ta diongmhalta, biodh an inntinn so againn: agus tha sibh ann an ni sam bith air atharrachadh inntinn, foillsichidh Dia an ni so féin duibh.

16 Gidheadh, an ni air an d'ràinig sinn a cheana, gluaiseamaid a réir aoin riaghailt, bitheamaid a dh'aon inntinn.

17 A bhràithre, bitibbh-sa le chéile 'nur luchd-lean-mhuinn ormsa, agus thugaibh an aire dhoibh-san a tha luasad air an dòigh sin mar

a ta sinne 'nar n-eisempleir agaibh.

18 (Oir a ta mòran a' gluasad, mu'n dubhaint mi gu minic ribh, agus mu'm bheil mi nis, eadhon a' gul, ag ràdh ribh, gur naimhdean iad do chrann - ceusaидh Criod:

19 D'an deireadh bhi air an sgrios, d'an dia am brù; agus aig am bheil an glòir 'nan näire, aig am bheil an aire air nithibh talmhaidh.)

20 Oir a ta ar caithe-beatha-ne³ air néamh, an t-ionad as am bheil dùil againn fòs ris an t-Slànuigh-ear, an Tighearn Iosa Criod;

21 A chruth-atharraicheas ar corp dìblidh, chum gu'n deanar e comh-chosmhui r'a chorp glòrmhor féin, a réir an oibreachaidh leis am bheil e comasach air na h-uile nithe a chur fo cheannsal féin.

CAIB. IV.

1 O chomhairlibh mionaideach, 4 chaidh an t-abstol air aghaidh chum eavailean coitchionn; 10 nochd e cionnus a rinn e gaird-eachas air son an tabhartais dha, agus e 'na luidhe am priosan; 19 agus chròchnaich e le h-urn-nigh agus beannachdaibh.

UIME sin, mo bhràithre gràdhach agus air am bheil mo dhéidh, m'aoibhneas agus mo chrùn, seasaibh mar so gu daingean san Tighearn, a mhuinntir mo ghràidh.

2 Tha mi a' guidhe air Euodias, agus tha mi a' guidhe air Sintiche, iad a bhi dh'aon inntinn san Tighearn.

3 Agus tha mi ag iarraidh ortsa mar an ceudna, a

¹ air mo dheanamh a réir a bhàis.

² gill.

³ giùlan, conbharsaid.

PHILIPIANACH IV.

chompanaich dhileis, dean còmhnhadh ris na mnaibh sin a rinn saothair maille rium-sa san t-soisgeul, maille ri Clemens, agus a' chuid eile do m' chomh-oibrichibh, aig am bheil an ainmean ann an leabhar na beatha.

4 Deanaibh gàirdeachas san Tighearn a ghnàth: a ris a ta mi ag ràdh, Deanaibh gàirdeachas.

5 Biodh bhur measarrachd¹ follaiseach do na h-uile dhaoinibh. *Tha'n* Tighearn am fagus.

6 Na biodh ro-chùram ni sam bith oirbh: ach anns gach uile ni le h-urnuigh agus asluchadh maille ri breith - buidheachais, biodh bhur n-iarrtuis air an deanamh aithnichte do Dha.

7 Agus coimhididh sìth Dhé, a ta thar gach uile thuigse, bhur cridhe agus bhur n-inntinn ann an Iosa Criosd.

8 Fa dheoidh, a bhràithre, ge b'e nithe ta fior, ge b'e nithe ta urramach², ge b'e nithe ta ceart, ge b'e nithe ta fior-ghlan, ge b'e nithe ta ion-ghràidh³, ge b'e nithe ta ionmholta; ma tha deadhbheus⁴ air bith *ann*, ma tha moladh air bith *ann*, smuainichibh air na nthibh sin.

9 Na nithe sin araon a dh'fhòghluim, agus a ghabh sibh, agus a chual agus a chunnaic sibh annam-sa, deanaibh: agus bithidh Dia na sithe maille ribh.

10 Ach rinn mi gàirdeachas gu mòr san Tighearn, do bhrigh gu'n d'ath-ùraicheadh

nis fa dheireadh bhur cùram umam-sa; ni mar an ceudna anns an robh sibh cùramach, ach cha robh cothrom agaibh.

11 Cha'n e gu bheil mi a' labhairt⁵ a thaobh uireas-bhuidh: oirdh'fhòghluim mi, ge b'e staid am bheil mi, bhi toilichte.

12 Is aithne dhomh bhi iosal, agus is aithne dhomh mar an ceudna pailteas a mhealtuinn: anns gach àit, agus anns na h-uile nthibh theagaisgeadh mi, araon a bhi sàthach agus ocrach, araon pailteas a shealbhachadh agus uireasbhuidh f hulang.

13 Is urrainn mi na h-uile nithe a dheanamh tre Chriosd, a neartaicheas mi.

14 Gidheadh, is maith a rinn sibh gu'n do chomh-phàirtich sibh ri m' thrioblaid.

15 Agus a nis biodh fhios agaibh-sa, a Philipianacha, ann an toiseach an t-soisgeil, 'nuair a dh'fhàg mi Macedonia, nach do roinn eaglais air bith rium-sa, thaobh tabhart agus gabhail, ach sibhse a mhàin.

16 Oir eadhon ann an Te-salonica chuir sibh aon uair agus a ris a m' ionnsuidh leasachadh do m' uireas-bhuidh.

17 Cha'n e gu bheil mi ag iarraidh tabhartais: ach a ta mi ag iarraidh toraidh a bhios pailte chum bhur cunntais-sa.

18 Ach a ta mi sealbhachadh nan uile nithe, agus tha pailteas agam: lìonadh mi, air dhomh na nithe fhaotainn

¹ cothrom, ciùineas.   ² ciatach.

³ a ta gràdhach, cdirdeil.

⁴ subhaile.

⁵ Ni h-e gu'n labhram.

COLOSIANACH I.

o Epaphroditus a chuireadh uaibh-sa, faile deadh-chùbh-raidh¹, iobairt thaitneach, anns am bheil tlachd aig Dia.

19 Ach leasaichidh mo Dhia-sa bhur n-uireasbhuidh uile, a réir a shaoibhreis ann an glór, tre Iosa Criod.

20 A nis do Dhia agus ar n-Athair-ne gu robh glór gu

¹ fàile deadh-bholaidh.

saoghal nan saoghal. Amen.

21 Cuiribh failte air gach uile naomh ann an Iosa Criod. Tha na bràithrean a tha maille rium, a' cur failte oirbh.

22 Tha na naoimh uile a' cur failte oirbh, gu h-àraidh iadsan a tha do theaghlaich Cheasair.

23 Gràs ar Tighearna Iosa Criod gu robh maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN COLOSIANACH.

CAIB. I.

1 An déigh failte chur air na Colosianach, thug Pol buidheachas do Dhia air son an creidimh, 7 dhaingnich e teagasc Epaphras, 9 ghuidh e gu'm biodh an gràs air a mheudachadh, 14 chuir e an céill cò e am sìor Chriod, 21 agus thug e misneach dhoibh gugabhair ri Criod.

POL abstol Iosa Criod tre thoil Dé, agus Timoteus ar bràthair,

2 Chum nan naomh agus nam bràthar dileas ann an Criod, a tha ann an Colose: Gràs gu robh dhuibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criod.

3 Tha sinn a' toirt buidh-eachais do Dhia, agus Athair ar Tighearna Iosa Criod, a' sìor-dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa;

4 O chuala sinn iomradh bhur creidimh ann an Iosa Criod, agus bhur gràidh do na naomhaibh uile;

5 Air son an dòchais a ta air a thasgaidh fa 'ur comh-

air air nèamh, air an cuala sibh iomradh roimh ann am focal firinn an t-soisgeil:

6 A thàinig do 'ur n-ionnsuidh-sa, mar anns an tsaothal uile; agus a tha toirt toraidh uaith, mar a ta e deanamh mar an ceudna 'nur measg-sa¹, o'n là anns an cuala sibh e, agus san d-fhuair sibh eòlas air gràs Dhé ann am firinn.

7 A réir fòs mar a dh'fhlòghluim sibh o Epaphras ar comh-sheirbhiseach gràdhach-ne, a tha air bhur son-sa 'na mhinisteir dileas do Chriod;

8 A chuir an céill dhuinne mar an ceudna bhur gràdh-sa anns an Spiorad.

9 Air an aobhar so, cha'n 'eil sinne mar an ceudna a' sgur o'n là a chuala sinn e, do dheanamh ùrnuigh air bhur son-sa, agus a ghuidh-

COLOSIANACH I.

eadh gu'm biodh sibh air bhur lionadh le eòlas a thoile, san uile ghliocas agus thuigse spioradail;

10 Chum gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do'n Tigh-earn chum gach uile thoileachaidh¹, a' toirt toraidh uaibh san uile dheadh obair, agus a' fàs ann an eòlas Dé;

11 Air bhur neartachadh leis an uile neart a réir a chumhachd ghlòrmhoir-san, chum an uile fhoighidin agus fhad-fhulanais maille ri gairdeachas.

12 A' tabhairt buidheachais do'n Athair, a rinn sinne iomchuidh chum bhi 'nar luchd-comhpait do oighreachd nan naomh san t-solus:

13 A shaor sinn o chumhachd an dorchadais, agus a dh'atharraichsinn chum rioghachd Mic a ghráidh-san:

14 Anns am bheil againn saorsa tre 'fhuil-san eadhon maitheanas nam peacadh:

15 Neach a's e iomhaigh² an Dé neo-fhaicsinnich, ceud-ghin a' chruthachaidh uile³:

16 Oir is ann leis-san a chruthaicheadh na h-uile nithe a ta air nèamh, agus a ta air talamh, faicsinneach agus neo-fhaicsinneach, ma's àrd-chaithiicean *iad*, no tighearnais, no uachdaranachda, no cumhachda; is ann leis-san agus air a shon-san a chruthaicheadh na h-uile nithe:

17 Agus tha esan roimh na h-uile nitibh, agus trìd-san tha na h-uile nithe a' comhsheasamh.

18 Agus is e ceann a' chuirp, *eadhon* na h-eaglais: neach a's e an toiseach, an ceud-ghin o na marbhaibh; chum gu'm biodh aige àrd-cheannas anns na h-uile.

19 Oir b'e deadh thoil *an Athar*, gu'n còmhnuicheadh gach uile iomlanachd annsan;

20 Agus gu'm biodh na h-uile air an deanamh réidh ris féin trìd-san, air dha sith a dheanamh tre fhuil a chroinn-cheusaидh-san; trìd-san, *a ta mi ag ràdh*, ma's nithe *iad* a ta air talamh, no nithe a ta air nèamh.

21 Agus sibhse a bha uairéigin 'nur coimhich, agus 'nur naimhdibh ann *bhurn-inntinn* thaobh dhroch oibre, nis rinn e réidh ris féin.

22 Ann an corp 'fheòla féin tre'n bhàs, chum sibhse a chur naomha, agus neolochdach, agus neo-choireach, 'na làthair-san:

23 Ma dh'fhanas sibh anns a' chredimh bunaiteach⁴ agus daingean, gun bhi air bhur n-atharrachadh o dhòch-as an t-soisgeil, a chuala sibh, *agus* a shearmonaicheadh do gach uile chreutair a ta fuidh nèamh; air an d'rinneadh mise Pòl a'm' mhinisteir.

24 Tha mi nis a' deanamh gairdeachais ann am fhulanasaibh air bhur son-sa, agus a' coimhlionadh mheud 's a ta dhéigh-làimh do àmhghhar-aibh Chriosd ann am fheòil, air son a chuirp-san, *eadhon* na h-eaglais:

25 D'an d'rinneadh mise a'm' mhinisteir, a réir stiùbh-

¹ chum o thoileachadh sna h-uile uithibh

² coslas, iochd.

³ nau uile chreutair.

⁴ stíodhichte.

COLOSIANACH II.

ardachd Dhé a thugadh
dhomh air bhur son-sa, a
choimhlionadh focail Dé;

26 *Eadhon* an rùn-diomhair
a bha folaichte o na linnibh,
agus o na ginealachachaibh a
chaidh seachad, ach a nis a tha
air fhoillseachadh d'a naomh-
aibh-san:

27 D'am bu toil le Dia
fhoillseachadh ciod e saoibh-
reas glòire an rùn-diomhair
so am measg nan Cinneach;
neach a's e Criod annaibh-
sa, dòchas¹ na glòire;

28 Neach a ta sinne a'
searmonachadh, a' toirt rabh-
aidh do gach duine, agus a'
teagasc gach uile dhuine anns
an uile ghliocas; chum gu
nochd sinn gach uile dhuine
'na làthair-san iomlan ann
an Iosa Criod:

29 An ni chum am bheil
mise mar an ceudna a' saoth-
reachadh, a' deanamh sbairn
a réir 'oibreachaidh-san, a
tha 'g oibreachadh annam gu
cumhachdach.

CAIB. II.

¹ *Dhearralaich Pòl na Colosianaich*
a bhi bunaiteach ann an Criod,
8 agus a bhi air am faicill a
bheul-aithrisibh-diomhain, 18 o
aoradh do ainglibh, 20 agus a
dheas-ghnáthachaibh an lagha,
nithe a chriochnaicheadh ann an
Criod.

OIR b'aill leam fios a bhi
agaibh ciod e meud mo
chòmhraig air bhur son-sa, a-
gus air son na dream a ta ann
an Laodicea, agus air son a
mheud nach fhaca m'agh-
aidh anns an fheòil:

2 Ionnus gu'm faigheadh
an cridhe sólas, air dhoibh

bhi air an dlùth-cheangal r'a
chéile ann an gràdh, agus
chum uile shaoilhreis an làn
dearbh-bheachd tuigse, chum
eòlais² rùn-diomhair Dhé,
eadhon an Athar, agus
Criod;

3 Anns am bheil uile
ionmhais a' ghliocais agus an
eòlais folaichte.

4 Agus so a ta mi ag ràdh,
air eagal gu mealladh neach
air bith sibh le briathraibh
tairngeach³.

5 Oir ged tha mi uaibh san
fheòil, gidheadh a ta mi
maille ribh san Spiorad, a'
deanamh gairdeachais⁴, agus
a' faicinn bhur n-orduigh, a-
gus seasmhachd⁵ bhur creid-
imh ann an Criod.

6 Uime sin mar a ghabh
sibh do 'ur n-ionnsuidh an
Tighearn Iosa Criod, gluais-
ibh ann:

7 Air dhuibh bhi air bhur
freumhachadh agus air bhur
togail suas annsan, agus
air bhur daingneachadh sa'
chreidimh, a réir mar a theag-
aisgeadh sibh, a' meudach-
adh ann le breith - buidh-
eachais.

8 Thugaibh an aire nach
dean neach air bith foirneart
oirbh⁶ tre fheallsanachd⁷ a-
gus mealltaireachd dhòmh-
ain, a réir beul-aithris⁸
dhaoine, a réir ceud-thois-
eacha an t-saoghal, agus
cha'n ann a réir Criod:

9 Oir annsan tha uile
iomlanachd⁹ na diadhachd
a' gabhail còmhnuidh gu cor-
porra.

10 Agus tha sibhse coimh-

¹ *muinghin.*   ² *aidmheil.*

³ *scòltas, dràiteach.*   ⁴ *avibhneis.*

⁵ *daimgueachd.*

⁶ *cobhartach dhibh.*

⁷ *fhòghlum saoghalta.*

⁸ *teagasc dhwoine o làimh gu làimh.*

⁹ *linachd.*

COLOSIANACH III.

fionta annsan, neach a's e ceann gach uile uachdaranachd agus chumhachd ;

11 Anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur timchioll-ghearradh leis an timchioll-ghearradh nach d'rinneadh le làmhaibh, ann an curdhibh cuirp pheacanna na feòla, le timchioll-ghearradh Criod :

12 Air dhuibh bhi adhlaicte maille ris ann am baisteadh, anns am bheil sibh mar an ceudna air bhur togail suas maille ris tre chreidimh oibreachaidh Dhé, a thog suas esan o na marbhaibh.

13 Agus sibhse a bha marbh 'nur n-euceartaibh agus ann an neo-thimchioll-ghearradh bhur feòla bheothaich e maille ris, a maitheadh dhuibh nan uile euceart ;

14 A' dubhadh a mach làmh-sgriobhaidh nan ordnighean do ar taobh-ne¹, a bha 'nar n-aghaidh, agus thug e as an t-slighe i, air dha a sparradh ri a chrann-ceusaidh-san :

15 Air dha uachdaranachdan agus cumhachdan a chreachadh², rinn e ball-sampuill diubh gu follais-each, a' deanamh buaidh-chaitreim os an ceann tre'n chrann ud fén.

16 Uime sin na tugadh aon neach breth oirbh air son bìdh, no dibhe, no thaobh là féille, no gealaich nuaidhe, no shàbaide :

17 A ta 'nan sgàile air na nithibh a ta ri teachd ; ach is le Criod an corp.

18 Na mealladh aon neach bhur duais uaibh le irioslachd thoileil³, agus aoradh do ainglibh, a' foirneadh a steach gu dàna chum nan nithe⁴ nach fac e, gu diomhain air a shéideadh suas le 'inntinn fheòlmhoir féin ;

19 Agus gun an ceann a chumail, o'm bheil an corp uile, air dha bhi air a bheathachadh tre altaibh agus bhannaibh, agus air a dhlùth-cheangal r'a chéile, a' fàs le fàs Dé.

20 Uime sin ma fhuair sibh bàs maille ri Criod o cheud - thoiseachaibh an t-saoghail, c'ar son, mardhaoine a ta beò san t-saoghal, a tha sibh fuidh orduighibh,

21 (Na bean ri, na blais, na làimhsich ;

22 Nithe a théid uile a neo-ni le'n gnàthachadh,) a reir àitheantan agus teagasga dhaoine ?

23 Nithe gun amharus aig am bheil samhladh gliocais ann an aoradh féin-thoile agus irioslachd, agus mi-chaomhnadh a' chuirp, cha'n ann an urram sam bith chum sàsachaidh na feòla⁵.

CAIB. III.

1 Nochd Pòl do na Colosianach c'ait an coir dhuinn Criod iarr-aidh : 5 Chomhairlich e dhoibh an ana-mianna feòlmhor a chlaoidh, 10 an seann duine chur dhinbh, agus Criod a chur umpa; 12 dh'earalaich e iad chum seirce, ss irioslachd, agus iomadh dhleasdanais eile.

UIME sin ma dh'éirich sibh maille ri Criod, iarraibh na nithe a ta shuas,

1 a bha gabhail romhainn.

2 shaobhachadh, chur as an armaibh.

3 d'seònach.

4 'ga shàthadh fèin sua nithibh.

5 ach gun shenm sam bith chum sùsachaidh na jedlu.

COLOSIANACH III.

far am bheil Criosd 'na shuidhe
aig deas làimh Dhé.

2 Suidhichibh bhur n-aigne
air na nithibh a ta shuas,
agus cha'n ann air na nithibh
a ta air an talamh.

3 Oir a ta sibh marbh,
agus tha bhur beatha fólaichte
maille ri Criosd ann an
Dia.

4 'Nuair a dh'fhoillsichear
Criosd, neach a's e ar beathane,
an sin bithidh sibhse mar
an ceudna air bhur foillseachadh
maille ris ann an glór.

5 Uime sin claoidhibh¹
bhur buill a ta air an talamh,
striopachas, neòghloine, fonn-collaiddh,
ana-miauna, agus
sannt, ni a's iodhol-aoradh;

6 Nithe air son am bheil
fearg Dhé a' teachd air cloinn
na h-eas-ùmhachd.

7 Anns an robh sibhse
mar an ceudna a' gluasad
uair-éigin², 'nuair a bha sibh
a' caitheadh bhur beatha
'nam measg³.

8 Ach a nis cuiribh - sa
uaibh na nithe so uile; fearg,
corruiich, mi-run, toibheum,
cainnt shalach as bhur beul.

9 Na deanaibh breug d'a
chéile, do bhrigh gu'n do
chuir sibh dhibh an seann
duine maille r'a ghniomhar-aihbh,

10 Agus gu'n do chuir sibh
umaibh an *duine* nuadh, a
tha air ath-nuadhachadh ann
an eòlas, a réir iomhaigh an
ti a chruthaich e.

11 Far nach 'eil Greugach
no Iudhach, timchioll-ghearradh,
no neo-thimchioll-ghearradh,
duine borb⁴,
Sitianach, daor no saor: ach

is e Criosd na h-uile, agus
anns na h-uile.

12 Uime sin cuiribh - sa
umaibh, (mar dhaoine taghta
Dhé, naomha agus ion-
mhuiinn,) innigh⁵ thròcaire,
caomhalachd, irioslachd inn-
tinn, macantas⁶, fad-fhul-
angas;

13 A' giùlan le chéile, a-
gus a' maitheadh d'a chéile,
ma tha cùis ghearin aig
neach an aghaidh neach: mar
a thug Criosd maitheanas
dhuibhse, mar sin deanaibh-
sa mar an ceudna.

14 Agus thar na nithibh
so uile, cuiribh umaibh gràdh⁷,
ni a's e coimhcheangal na
fairfeachd.

15 Agus biadh sìth Dhé a'
riaghladh ann bhur cridhe,
chum am bheil sibh mar an
ceudna air bhur gairm ann
an aon chorp; agus bithibh
taingeil.

16 Gabhadh focal Chriosd
còmhnuidh annaibh, gu
saoibhir san uile għliocas,
a' teagasc agus a' comhairleachadh
a chéile le salmaibh,
agus laoidhibh, agus dànaibh
spioradail, a' deanamh ciùil
do'n Tighearn le gràs ann
bhur cridhe.

17 Agus gach ni air bith
a ni sibh ann am focal no
ann an gniomh, deanaibh *iad*
uile ann an ainm an Tigh-
earna Iosa, a' toirt buidh-
eachais do Dhia, eadhon an
t-Athair trìd-san.

18 A mhài, bithibh ùmh-
al do 'ur fearaibh féin, mar
is cubhaidh, anns an Tigh-
earn.

19 Fheara - pòsda, gràdh-

¹ marbhaibh.

² roimh.

³ annata.

⁴ fiadhaich, barbarra.

386

⁵ tiom-chridhe.

⁶ cincineas.

⁷ seire, carthannachd.

COLOSIANACH IV.

aichibh *bhur* mnài, agus na bithibh searbh¹ 'nan aghaidh.

20 A chlann, bithibh ùmhail do 'ur pàrantaibh anns na h-uile nithibh : oir a ta so taitneach do'n Tighearn.

21 Aithriche, na brosnuibh bhur clann *chum feirge*, air eagal gu'n caill iad am misneach.

22 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhail do 'ur maighstiribh a réir na feòla, anns na h-uile nithibh ; cha'n ann le seirbhis-sùl, mar dhream a ta toileachadh dhaoine, ach ann an tréibhdhireas² cridhe, ann an eagal Dé :

23 Agus ge b'e air bith ni a ni sibh, deanaibh o bhur cridhe e, mar do'n Tighearn, agus cha'n ann do dhaoinibh ;

24 Air dhuibh fios a bhi agaibh, gu'm faigh sibh o'n Tighearn duais na h-oighreachd : oir is ann do'n Tighearn Criod a tha sibh a' deanamh seirbhis.

25 Ach an ti a ni eucoir, gheibh e toillteanas na h-eucorach a rinn e : agus cha'n 'eil leth-bhreth ann.

CAIB. IV.

1 Chuir Pòil impidh air na Colosianach bhi dùrachdach ann an urnuigh,⁵ agus gluasad gu glic thaobh na muinntir sin nach 'eil fathast air teachd chum fior eòlais Criod. 10 Chuir e failte erra, agus ghuidh e gach uile ghnè soirbheis doibh.

A MHAIGH STIREAN, a thugaibh do 'ur seirbhisch an ni siu a tha ceart agus cothromach, air dhuibh fios a bhi agaibh, gu bheil agaibh

féin maighstir mar an ceudna air nèamh.

2 Buanaichibh ann an urnuigh, a' deanamh faire innse le breith - buidheachais ;

3 Ag urnuigh mar an ceudna air ar son-ne, chum gu fosgladh Dia dhuinn dorus na h-ùr-labhraidh, a chur an céill³ rùin-diomhair Chriod, air son am bheil mise ann an cuibhreachaibh :

4 Chum gu foillsich mi e, mar is còir dhomh labhairt.

5 Gluaisibh ann an gliocas thaobh na dream sin a ta an leth muigh, ag ath-cheannach⁴ na h-aimsir.

6 Biodh bhur còmhradh a ghnàth ann an gràs⁵, air a dheanamh blasda le salann, chum gu'm bi fhios agaibh cionnus is còir dhuibh gach neach a fhreagairt.

7 Foillsichidh Tichicus, bràthair gràdhach, agus ministeur dileas, agus comh-sheirbhiseach san Tighearn, gach ni dhuibh mu m' thimchioll-sa :

8 A chuir mi do 'ur nionnsuidh chum na crìche so féin, gu'm biodh fios bhur staide-sa aige, agus gu'n tugadh e comhfhurtachd do 'ur cridheachaibh.

9 Maille ri Onesimus, bràthair dileas agus gràdhach, a tha dhibh⁶ féin. Ni iad aithnichte dhuibh na h-uile nithe a tha an so.

10 Tha Aristarchus mo chomh - phriosanach a' cur failte oirbh, agus Marcus, mac peathar do Bharnabas, (mu 'n d' fhuair sibh àith-

¹ *garg.*

² *aon-shillteachd.*

³ *a labhairt.*

387

⁴ *a' fuasgladh.*

⁵ *le gràs, grdsail.*

⁶ *uaibh.*

I. TESALONIANACH I.

eanta ; ma thig e do 'ur n-ionnsuidh, gabhaibh ris ;)

11 Agus Iosa, ris an abrar Iustus, muinntir a tha do'n timchioll-ghearradh. 'S iad sin a mhain mo chomh-oibhrichean chum rioghachd Dhé, a bha 'nan comhfurtachd domh.

12 Tha Epaphras, a tha dhibh féin, seirbhiseach Chriosd, a' cur failte oirbh, a ghnàth a' deanamh sbàирn dhùrachdaich air bhur son ann an urnuighibh, chum gu seas sibh foirfe, agus coimhlionta ann an uile thoil Dhé.

13 Oir tha mi deanamh fianuis dha, gu bheil aige mòr theas-ghràdh dhuibh-se, agus dhoibh-san a tha ann an Laodicea, agus do'n mhuinntir a tha ann an Hierapolis.

14 Tha Lucas an léigh gràdhach, agus Demas a' cur failte oirbh.

15 Cuiribh fàilte air na bràithribh a tha ann an Laodicea, agus air Nimpas, agus air an eaglais a tha 'na thigh.

16 Agus an uair a leughar an litir so 'nur measg-sa, thugaibh fa'near gu'n leughar i ann an eaglais nan Laodiceanach mar an ceudna ; agus gu'n leugh sibhse cuid-eachd *an litir o Laodicea*.

17 Agus abraibh ri Archipus, Thoir an aire do'n mhinistriileachd a fhuair thu san Tighearn, gu'n coimhliiont thu i.

18 Fàilte uam-sa Pòl le m' làimh féin. Cuimhnichibh mo chuibhreacha. Gràs *gu robb* maille ribh. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

¹ *Thug Pòl fios do na Tesalonianach co chuimhneachail as a bha e orra anns gach àm, ann am breith-buidheachais agus urningh air an son ; 5 agus mar an ceudna co dhearbhita 's a bha e do fhàrrinn, agus do thréibh dhireas an creidimh, agus an iompachaidh ri Dia.*

POL, agus Siluanus, agus Timoteus chum eaglais nan Tesalonianach, a tha ann an Dia an t-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Criosd : gràs duibh, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosd.

2 Tha sinn a' toirt buidheachais do Dhia a ghnàth air

bhur son-sa uile, a' toirt iomraiddh oirbh ann ar n-urnuighibh-ne ;

3 A' cuimhneachadh gun sgur obair bhur creidimh, agus saothair bhur gràidh, agus foighidin bhur dòchais 'nar Tighearn Iosa Criosd, am fianuis Dé, agus ar n-Atharine :

4 Air dhuinn fios a bhi ag-ainn, a bhràithre gràdhaithe le Dia, air bhur taghadh-sa¹.

5 Oir cha d'thàinig ar soisgeul-ne do 'ur n-ionnsuidh-

¹ *air bhar taghadh sa le Dia.*

1. TESALONIANACH II.

sa ann am focal a mhàin, ach mar an ceudna ann an cumhachd, agus anns an Spiorad naomh, agus ann am mòr làndearbhachd; mar is aithne dhuibh ciod a' ghnè dhaoine bha annainn 'nur measg air bhur sonsa.

6 Agus rinneadh sibh 'nur luchd-leanmuinn oirnne, agus air an Tighearn, 'nuair a ghabh sibh ris an fhocal ann am mòr-àmhghar, le h-aoibhneas an Spioraid naoimh:

7 Ionnus gu robh sibh 'nur n-eisemleiribh¹ dhoibh-san uile a tha creidsinn ann am Macedonia, agus ann an Achaia.

8 Oir uaibhse chaidh fuaim focail an Tighearna mach, cha'n ann a mhàin ann am Macedonia agus ann an Achaia, ach mar an ceudna anns gach àit, tha bhur creidimh ann an Dia air a sgaoileadh a mach, ionnus nach 'eil feum air sinne a labhairt ni air bith.

9 Oir a ta iad féin a' foillseachadh mu ar timchiollne, ciòd a ghne dol a steach a bha againn do 'ur n-ionnsuidh-sa, agus cionnus a phill sibh chum Dhé o iodholairbh, a dheanamh seirbhis do'n Dia bheò agus fhìor,

10 Agus gu feitheamh r'a Mhae o néamh, a thog e suas o na marbhaibh, *eadhon* Iosa o shaor² sinne o'n fheirg a ta ri teachd.

CAIB. II.

¹ Chuir Pòl an céill cionnus a chaidh an soisgeul a shearmonachadh do na Tesalonianach, agus ciod an

dòigh air an do ghabh iad ris. 17
'Thug e reuson seachad c'ar son a bha e co shada uatha, agus mar an ceudna c'ar son a ta nis a thegradh co mòr r'am faicinn.

OIR is aithne dhuibh féin, a bhràithre, ar dol-ne a steach do 'ur n-ionnsuidh, nach robh e ann an diomh-anas:

2 Ach fòs air dhuinn fulang roimh, agus an déigh ar mas-lachaidh ann am Philipi, mar is aithne dhuibh, bha dànaich agaínn ann ar Dia-ne soisgeul Dé a labhairt ribhse ann am mòr-ghleachd³.

3 Oir cha robh ar n-earail-ne o mhealltaireachd, no o neòghloine, no ann an ceilg:

4 Ach mar a mheasadh sinne le Dia iomchuidh gu'm biadh an soisgeul air earbsadh ruinn, is amhuil sin a labhra-maid, cha'n ann mar dhream a tha toileachadh dhaoine, ach Dhé, a tha dearbhadh ar cridheacha.

5 Oir cha do ghnàthaich sinn uair air bith briathra miodalach, mar is aithne dhuibh, no leithsgeul sainnt; 's e Dia ar fianuis:

6 Ni mò dh'iarr sinn urram⁴ o dhaoinibh, no uaibhse, no o dhaoinibh eile, ged fheudamaid ar trom a leagadh oirbhse, mar abstola Chriosd.

7 Ach bha sinn caomh 'nur measg-sa, amhuil a dh-altrumas⁵ banaltrum a clann féin:

8 Mar sin, ar bhi dhuinne ro dheidheil oirbhse⁶, bu toileach leinn cha'n e mhàin soisgeul Dhé a phàirteachadh⁷ ribh, ach mar an ceudna ar

¹ samhlachasaibh.   ² a shaoras.
³ maille ri gleachda mòr.

⁴ glòir.   ⁵ dh'eiridneas
⁶ ro dheothasach umaibh-se.
⁷ a chomh-roinn.

I. TESALONIANACH III.

n-anama féin do bhrìgh gu robh sibh ro ionmhuinn leinn.

9 Oir is cuimhne leibh, a bhràithre, ar saothair, agus ar sgios-ne: oir air dhuinn bhi ri h-obair a dh'oidhche agus a là, chum nach cuireamaid trom air neach sam bith agaibh, shearmonaich sinn duibh soisgeul Dé.

10 Is fianaisean sibhse, agus Dia, cia naomha, agus cia cothromach¹, agus ne-lochdach a ghiùlain sinne sinn féin 'nur measg-sa a ta creidsinn:

11 Mar is aithne dhuibh cionnus a dh'earailich sinn, agus a thug sinn comhfurtachd, agus a chuir sinn impidh air gach aon agaibh fa leth, (mar a ni Athair d'a chloinn,)

12 Gu'n gluaiseadh sibh gu cubhaidh do Dhia, a ghairm sibh chum a rioghachd agus a ghlòire féin.

13 Uime sin, a ta sinne mar an ceudna a' toirt buidheachais do Dhia gun sgur, do bhrìgh 'nuair a ghabh sibh ri focal Dé a chuala sibh uainne, gu'n do ghabh sibh ris cha'n ann mar fhocal dhaoine, ach, (mar is e gu fìrinneach,) focal Dé, a tha 'g oibreachadh gu h-éifeachdach annaibh-sa a ta creidsinn.

14 Oir rinneadh sibhse, a bhràithre, 'nur luchd-leanmuinn air eaglaisibh Dhé, ann an Iudea, a tha ann an Iosa Criod: oir dh'fhuiling sibhse na nithe ceudna o bhur luchd-dùthcha féin, mar a dh'fhuil-ing iadsan o na h-Iudhaich:

15 A chuir araon an Tighearn Iosa, agus am faidhean

féin gu bàs, agus a rinn geur-leanmuinn oirnne; agus nach 'eil a' toileachadh Dhé, agus a tha'n aghaidh nan uile dhaoine:

16 A tha bacadh dhinne labhairt ris na Cinnich, chum gu'm biodh iad air an tèarnadh², chum sìr-lionaidh suas am peacanna: oir thàinig an fhearg orra mu dheireadh³.

17 Ach air dhuinne, a bhràithre, bhi air ar dealachadh uaibhse rè tamuil bhig am pearsa, ach cha'n ann an cùidhe, is ro mhòid a rinn sinn dichioll air bhur n-aghaidh fhaicinn le mòr-thogradh.

18 Uime sin bu mhiann leinn teachd do 'ur n-ionnsuidh, (eadhon leam-sa Pòl,) uair no dhà: ach bhac Satan sinn.

19 Oir ciod e ar dòchas-ne, no ar n-aoibhneas, no ar crùn-uaille? nach sibhse féin e am fianuis ar Tighearna Iosa Criod aig a theachd?

20 Oir is sibhse ar glòir-ne agus ar n-aoibhneas.

CAIB. III.

1 Dhearrbh Pòl a mhòr-ghràdh do na Tessalonianach, le Timoteus a chur d'an ionnsuidh chum an neartaeachadh agus comhfurtachd a thoirt doibh, agus le a ghairdeachas 'nan deadh ghiùlan,¹⁸ agus le urnuigh a dheanamh air an son.

AIR an aobhar sin, an uair nach b'urrainn sinn cumail oirnn féin ni b'fhaide, bu taitneach leinn bhi air ar fàgail 'nar n-aonar am baile na h-Aithne:

2 Agus chuir sinn Timoteus ar bràthair agus ministeur Dhé, agus ar comh-

I. TESALONIANACH IV.

oibriche ann an soisgeul Chriosd, chum sibhse a dhaingneachadh, agus comhfhurtachd a thoirt duibh mu thimchioll bhur creidimh;

3 Chum nach gluaisteadh¹ neach air bith agaibh leis na trioblaidibh so; oir a ta fhios agaibh féin gu'n d'orduich-eadh sinn a dh'ionnsuidh so.

4 Oir gu deimhin, an uair a bha sinn maille ribh, dh'innis sinn duibh roimh-láimh, gu robh sinn gu àmhghar² fhlolang; eadhon mar a thachair, agus is aithne dhuibh.

5 Air an aobhar so, nuair nach robh mise conasach air cumail orm féin ni b' fhaide, chuir mi a dh'fhaghail fios mu 'ur creidimh, air eagal air chor sam bith gu'n do bhuaireadair sibh, agus gu'm biodh ar saothair-ne diomhain.

6 Ach a nis an uair a thàinig Timoteus uaibhse do ar n-ionnsuidh-ne, agus a thug e deadh sgeul duinn mu bhur creidimh agus bhur gràdh, agus gu bheil cuimhne mliath agaibh oirnne a ghnàth, a' miannachadh gu mòr sinne fhaicinn, amhuil a ta sinne mar an ceudna sibhse fhaicinn.

7 Uime so, a bhràithre, fhuair sinne comhfhurtachd do 'ur taobh ann ar n-uile àmhghar agus theinn, tre bhur creidimh-sa:

8 Oir a ta sinne beò a nis, ma sheasas sibhse gu bunaiteach san Tighearn.

9 Oir ciod am buidheachas a dh'fheudas sinn iocadh do Dhia as bhur leth-sa, air son

an aoibhneis sin uile leis am bheil sinn ri gairdeachas do 'ur taobh am fianuis ar Dé-ne,

10 A dh'oidhche agus a là a' guidhe gu ro dhùrachdach, gu faiceamaid bhur n-aighaidh-sa, agus gu leasaicheamaid uireasbhuidh bhur creidimh?

11 A nis gu deanadh Dia féin, eadhon ar n-Athair, agus ar Tighearna Iosa Criosd ar slighe-ne a threòrachadh do 'ur n-ionnsuidh-sa.

12 Agus gu tugadh an Tighearn oirbh fàs agus bhi ro phailt ann an gràdh d'a chéile, agus do na h-uile dhaoinibh, mar a ta sinne dhuibhse;

13 Chum gu daingnich e bhur cridheacha neo-choir-each ann an naomhachd am fianuis Dé, eadhon ar n-Athar-ne, aig teachd ar Tighearna Iosa Criosd maille r'a naomhaibh³ uile.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòlimpidh air na Tesalonianach dol air an aghaidh anns gach uile ghné dhaidhachd, 6 am beatha a chaitheadh gu naomha agus gu cothromach, 9 a chéile a ghràdhachadh, 11 agus an grothuicheadan féin a leantuinn gu smach.*

OS bàrr ma ta, a bhràithre, cuireamaid a dh'impidh agus a dh'athchuinge oirbh tre'n Tighearn Iosa, mar a fhuair sibh uainne cionnus is còir dhuibh imeachd, agus Dia a thoileachadh, gu meudaicheadh sibh mar sin ni's mò agus ni's mò.

2 Oir a ta fhios agaibh ciod iad na h-àitheantan a thug sinne dhuibh tre'n Tighearn Iosa.

¹ gluaisteadh.

² trioblaid.

³ maille r'a ainglibh naomha.

I. TESALONIANACH IV.

3 Oir is i so toil Dhé, eàdhon bhur naomhachadh-sa, sibh a sheachnadh striop-achais :

4 Gu'm b'aithne do gach aon agaibh a shoitheach féin a shealbhachadh ann an naomhachd, agus ann an urram¹ ;

5 Cha'n ann ann am fonn ana-miannach, mar a ni na Cinnich aig nach 'eil eòlas air Dia :

6 Gun neach air bith a dheanamh eucoir no meall-taireachd sa' chùis air a bhràthair; do bhrìgh gur e'n Tighearn a ni dioghaltas air an uile leithidibh sin, a réir mar a dh'innis sinne mar an ceudna duibh roimh, agus a rinn sinn fianuis.

7 Oir cha do ghairm Dia sinne gu neòghloine, ach gu naomhachd.

8 Uime sin an neach a ni tàir, cha'n ann air duine tha e deanamh tàir, ach air Dia, a thug dhuinne a Spiorad naomh féin.

9 Ach a thaobh gràidh bràthaireil, cha'n 'eil feum agaibh mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh : oir a ta sibh féin air bhur teagast o Dhia gràdh a thoirt d'a chéile.

10 Agus gu deimhin tha sibh a' deanamh so thaobh nam bràthar uile, a tha ann am Macedonia gu h-iomlan : ach guidheamaid oirbh, a bhràithre, sibh a mheudachadh ni's mò agus ni's mò;

11 Agus gu'n dean sibh bhur dìchioll a bhi ciùin, agus bhur gnothuiche féin a dheanamh, agus saoithreachadh le 'ur làmhaibh féin,

(amhuil a dh'aithn sinne dhuibh ;

12 Chum gu'n gluais sibh gu cubhaidh thaobh na muinntir sin a ta 'n leth muigh, agus nach bi uireas-bhuidh ni sam bith oirbh.

13 Ach cha b'aill leam, a bhràithre, sibh a bhi aineolach thaobh na muinntir sin a tha 'nan codal, chum nach dean sibh bròn, eadhon mar dhaoine eile aig nach 'eil dòchas.

14 Oir ma chreideas sinn gu'n d'fhuair Iosa bàs, agus gu'n d'éirich e ris, amhuil sin mar an ceudna an dream a choidil ann an Iosa, bheir Dia maille ris.

15 Oir so a ta sinn ag ràdh ribh ann am focal an Tighearna, nach bi againne a tha beò agus a dh'fhàgar gu teachd an Tighearna, toiseach orra-san a tha 'nan codal.

16 Oir thig an Tighearn féin a nuas o néamh le àrd-iolaich², le guth an àrd-aingil, agus le trompaid Dhé: agus éiridh na mairbh ann an Criosc air tùs :

17 An déigh sin, sinne a bhios beò agus a dh'fhàgar, togar suas sinn maille riu-san anns na neulaibh, an còdhail an Tighearna san athar : agus mar sin bithidh sinn gu siorrhuidh maille ris an Tighearn.

18 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile leis na briathraibh so.

CAIB. V.

1 Chaidh an t-abstol air aghaidh ann an labhairt mu theachd Chriosc gu breitheanas, 16 thug e ionadhan comhairle seachad, 23 agus chomhdùin e an litir.

I. TESALONIANACH, V.

A CH mu thimchioll nan aimsirean agus nan àm cha'n 'eil feum agaibh-sa, a bhràithre, mise a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh.

2 Oir a ta sàr fhios agaibh féin gu'n tig là an Tighearna mar ghaduiche san oidhche.

3 Oir an uair a their iad, Sìth agus tèaruinteachd, an sin thig sgrios obann orra, mar shaothair air mnaoi thorrach; agus cha téid iad as.

4 Ach cha'n 'eil sibhse, a bhràithre, san dorchadas, ionnus gu'm beireadh an là sin oirbh mar ghaduiche.

5 Is sibhse uile cluan an tsoluis, agus clann an là: cha'n ann do'n oidhche, no do'n dorchadas sinn.

6 Uime sin na coidleamaid mar dhaoine eile; ach deanamaid faire agus bitheamaid stuama¹.

7 Oir an dream a choidleas, is anns an oidhche a choidleas iad: agus an dream a tha air mhisg, is anns an oidhche tha iad air mhisg.

8 Ach bitheamaid-ne a tha do'n là stuama, a' cur oirnn uchd-éididh a' chreidimh agus a' ghràidh, agus mar chlogaid, dòchas² na slàinte.

9 Oir cha d'orduich³ Dia sinn chum feirge; ach chum slàinte fhaotainn tre ar Tighearna Iosa Criod.

10 A fhuair bàs air ar son, chum co aca is faireach no codal dhuinn, gu'm bitheamaid beò maille ris.

11 Uime sin thugaibh comhfhurtachd d'a chéile, agus togaibh suas gach aon a chéile, eadhon mar a ta sibh

a' deanamh.

12 Agus guidheamaid oirbh, a bhràithre, aithne bhi agaibh air an dream a tha saoithreachadh 'nur measg, agus a tha os bhur ceann san Tighearn, agus a tha 'gur comh-airleachadh;

13 Agus meas mòr a bhi agaibh dhiubh ann an gràdh air son an oibre. Bithibh siocail 'nur measg féin.

14 A nis guidheamaid oirbh, a bhràithre, thugaibh rabhadh dhoibh-san a tha mi - riaghailteach, thugaibh comhfhurtachd dhoibh-san a tha lag-ehridheach, cumaibh suas iadsan a ta anmhunn⁴, bithibh foighidneach a thaobh nan uile dhaoine.

15 Feuchaibh nach ioc neach olc air son uilc do dhuine sam bith; ach leanaiibh-sa a ghnàth an ni a ta maith, araon do 'ur taobh féin, agus a thaobh nan uile dhaoine.

16 Deanaibh gairdeachas a ghnàth.

17 Deanaibh urnuigh gun sgur.

18 Anns gach uile ni thug-aibh buidheachas; oir is i so toil Dé ann an Iosa Criod do 'ur taobh.

19 Na mùchaibh an Spiorad.

20 Na deanaibh tair air fàidheadaireachd.

21 Dearbhaibh na h-uile nithe: cumaibh gu daingean an ni sin a ta maith.

22 Seachnaibh gach uile choslas uilc.

23 Agus gu deanadh Dia na sìthe féin naomha sibh gu

¹ measarra.

² earbsa.

³ cha do shonraich.

⁴ deanaibh cùl-taice dhoibh-san a ta lag.

II. TESALONIANACH, I.

h-iomlan ; agus *gu deònaich-eadh Dia* gu'm bi bhur n-uile spiorad, agus anam, agus chorp air an gleidheadh gu neo-choireach, gu teachd ar Tighearna Iosa Criosc.

24 *Is firinneach an Ti a ta 'gur gairm, neach mar an ceudna a ni e.*

25 A bhràithre, deanaibh

urnuigh air ar son-ne.

26 Cuiribh fàilte air na bràithribh uile le pòig naoimh.

27 Tha mi a' sparradh oirbh à h-uchd an Tighearna, gu'n leughar an litir so do na bràithribh naomha uile.

28 *Gu robh gràs ar Tighearna Iosa Criosc maille ribh.*
Amen.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN TESALONIANACH.

CAIB. I.

1 *Thug Pol fios dona Tesalonianach air an deadh bharail a ta aige mu'n creidimh, an gràdh, agus am foighidin ; 5 agus ghnàthach e reusona chum comhfhùrtachd a thoirt doibh so'n geur-leanmhuiuin, gu h-àraidh o cheart-bhreitheanas Dé.*

POL, agus Siluanus, agus Timoteus, chum eaglais nan Tesalonianach, ann an Dia ar n-Athair, agus anns an Tighearn Iosa Criosc :

2 *Gràs gu robh dhuibh, agus sith o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosc.*

3 Tha e mar fhiachaibh oirnne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a bhràithre, mar is cubhaidh, do bhrìgh gu bheil bhur creidimh a' fàs gu ro mhòr, agus gu bheil gràdh gach aoin agaibh uile a' meudachadh d' a chéile :

4 *Ionnus gu bheil sinne féin a' deanamh uaille asaibhsa ann an eaglaisibh Dhé, air son bhur foighidin agus bhur creidimh ann bhur n-uile*

gheur - leanmhuiinnibh agus amhagharaibh a tha sibh a' fulang :

5 *Ni a ta 'na chomhara follaiseach air ceart-bhreiteanas Dé, chum gu measar gur airidh sibhse air rioghachd Dhé, air son am bheil sibh a' fulang :*

6 *Do bhrìgh gur ceart an ni do Dhia, àmhghar iocadh dhoibh-san a ta cur àmhghair oirbh ;*

7 *Águs dhuibhse a ta fo àmhghar, fois maille ruinne, 'nuair a dh'fhoillsichear an Tighearn Iosa o néamh, maille r'a ainglibh cumhachdach,*

8 *Ann an teine lasarach, a' deanamh dioghaltais air an dream aig nach 'eil eòlas air Dia, agus nach 'eil ùmhal do shoisgeul ar Tighearna Iosa Criosc.*

9 *Muinntir air an deanar peanas le sgrios siorruidh o làthair an Tighearn, agus o ghlòir a chumhachd.*

10 *'Nuair a thig e gu bhi*

II. TESALONIANACH II.

air a ghlòrachadh 'na naomh-aibh, agus chum gu'n deanar iongantach e annta-san uile a ta creidsinn san là sin, (do bhrìgh gu'n do chreideadh ar fianuis-ne 'nur measgsa.)

11 Air an aobhar so, tha sinne mar an ceudna a' deanamh sìr-urnuigh air bhur sonsa, chum gu meas ar Dia-ne gur airidh sibhse air a' ghairm so, agus gu'n coimhlion e uile dheadh-ghean a mhaiteis, agus obair a' chreidimh le cumhachd :

12 Chum gu'm bi ainm ar Tighearna Iosa Criod air a ghlòrachadh annaibh-sa, agus an Tighearna Iosa Criod.

CAIB. II.

1 *Is aill le Pòl gu'm buanaicheadh na Tésalónianach san fhàrrin ris an do ghabh iad : 3 nochd e gu'm bi claonadh o'n chreidimh ann, 9 agus gu'm foillsichear an t-anacriod roimh theachd liù an Tighearna.*

A NIS guidheamaid oirbh, a bhràithre, thaobh¹ teachd ar Tighearna Iosa Criod, agus ar comhchruiinneachaidh-ne d'a ionnsuidh.

2 Gun sibh bhi gu h-ealamh air bhur crathadh² 'nur n-inntinn, no fo bhuaireas³, le spiorad, no le focal, no le litir, mar uainne, mar gu'm biodh là Chriod am fagus.

3 Na mealladh neach sam bith sibh air aon chor : oir cha *tig an là sin mur tig air tùs tréigeadh-creidimh*, agus *mur foillsichear duine sin a' pheacaidh*, mac an sgrios ;

4 A tha cur an aghaidh agus 'ga àrdachadh fein os ceann gach ni ris an abrar Dia, no d'an deanar aoradh⁴; ionnus mar Dhia gu bheil e 'na shuidhe ann an teampull Dhé, 'ga nochdadh fein gur Dia e.

5 Nach cuimhne leibh, air dhomh bhi fathast maille ribh, gu'n d'innis mi na nithe so dhuibh ?

6 Agus is aithne dhuibh ciod a tha bacadh nis e bhi air fhoillseachadh 'na àm fein.

7 Oir a ta rùn-diomhair na h-ain-diadhachd ag oibreachadh cheana, a mhàin gus an toirear air falbh an ti a ta nis a' bacadh⁵.

8 Agus an sin foillsichear an t-aingidh sin, a chlaoidheas an Tighearn le anail⁶ a bheoil fein, agus d'an cur e as le dealradh a theachd :

9 *Eadhon esan*, aig am bheil a theachd a réir oibreachaidh Shatain, maille ris an uile chumhachd, agus chomhar-aibh, agus iongantasaibh breugach,

10 Agus maille ri uile mhealltaireachd na h-eucorach anntasan a chaillear; a chionn nach do ghabh iad gràdh na firinn, chum gu tearuinteadh iad.

11 Agus air a shon so cuiridh Dia treun oibreachadh meallaidh d'an ionnsuidh, ionnus gu'n creid iad a bhreug :

12 Chum gu'm bi iad uile air an diteadh, nach do chreid an fhìrinne, ach aig

¹ *trid.*   ² *fo nideal.*

³ *mhaoin, ghiorraig.*

⁴ *a tu niramach.*

⁵ *a mhàin an nì a ta cur bacaidh a nis bacaidh e gus an toirear air falbh e.*

⁶ *sptorad.*

II. TESALONIANACH III.

an robh tlachd anns an eucoir.

13 Ach a ta e mar fhiach-aibh oirnne buidheachas a thoirt do Dhia a ghnàth air bhur son-sa, a bhràithre, ionmhuinn do'n Tighearn, do bhrìgh gu'n do thagh Dia sibh o thùs chum slàinte, tre naomhachadh an Spioraid, agus creidsinn na firinn :

14 Chum an do ghairm e sibh tre ar soisgeul-ne, chum sibh a dh'fhaotainn glòire ar Tighearna Iosa Criosd.

15 Uime sin, a bhràithre, seasaihb gu daingean, agus cumaibh na teagasgan a thugadh dhuibh, co dhiubh is ann le focal, no *le* ar litir-ne.

16 A nis gu'n tugadh ar Tighearn Iosa Criosd e féin, agus Dia, eadhon ar n-Ath-air-ne, a ghràdhaich sinn, agus a thug *dhuinn* sòlas siorruidh, agus dòchas maith tre ghràs,

17 Comhfhurtachd do 'ur cridhe-sa, agus gu daingnich-eadh e sibh anns gach uile dheadh fhocal agus ghniomh.

CAIB. III.

1 Dh'íarr Pòlurnuigh nan Tesalonianach air a shon féin ; 3 chuir e an cùill meud an earbsa a tha aige asda ; 5 ghuidh e Dia as an leth ; 6 thug e iomadh comhairle orra, gu h-draidh iad a sheachnadh dilomhanais, agus droch cuideachd.

FA dheoidh, a bhràithre, deanaibh urnuigh air ar son-ne, chum gu'n ruith focal an Tighearn, agus gu'm bi e air a ghlòrachadh mar ann bhur measg-sa ;

2 Agus chum gu saorar sinne o dhaoinibh mi-reusonta

agus olc : oir cha'n ann aig na h-uile a ta creidimh.

3 Ach a ta a: Tighearn dileas, a dhaingnicheas agus a choimhideas o'n olc¹ sibh.

4 Agus a ta earbsa againn san Tighearn do 'ur taobh-sa, gu bheil sibh araon a' deanamh, agus gu'n dean sibh na nithe a tha sinn ag àithneadh dhuibh.

5 Agus gu seòladh an Tighearn bhur cridheacha chum gràidh Dhé, agus chum foighidin Chriosd².

6 A nis àithneamaid dhuibh, a bhràithre, ann an ainm ar Tighearna Iosa Criosd, sibh féin a dhealachadh ris gach uile bhràthair a tha 'gimeachd gu mi-riaghailteach, agus cha'n ann a réir an teagaisg a fhuair e uainne.

7 Oir a ta fhios agaibh féin cionnus is còir dhuibh ar lorg-ne leantuinn : oir cha do ghiùlain sinne sinn féin gu mi-riaghailteach 'nur measg ;

8 Ni mò a dh'ith sinn aran duine sam bith a nasgaidh ; ach le saothair agas anshoc-air, a dh'oidhche agus a làri h-obair, chum nach cuireamaid ar trom air aon agaibh ;

9 Cha'n e nach 'eil comes³ againn, ach a chum gu'n dèanamaid sinn féin 'nar n-eisempleir dhuibh-se, gu a leantuinn.

10 Oir an uair a bha sinn maille ribh, thug sinn an àithne so dhuibh, mur àill le neach obair a dheanamh, gun e dh'itheadh *bidh*.

¹ o'n droch spiorad.

² seitheamh gu foighidneach ri Criosd. ³ ughdarras, còir.

I. TIMOTEUS I.

11 Oir tha sinn a' cluinn-tinn gu bheil daoine àraidh ag imeachd gu mi-riaghailteach 'nur measg, nach 'eil a' deanamh oibre sam bith, ach a' gabhail gnothuich ri nithibh nach buin doibh.

12 A nis tha sinn a' toirt àithne d'an leithidibh sin, agus ag earail orra tre ar Tighearn Iosa Criod, le saoithreachadh gu ciùin, gu'n ith iad an aran féin.

13 Agus sibhse, a bhràithre, na sgithichibh do dheanamh maith.

14 Agus ma ta neach sam bith nach toir ùmhachd do ar focal-ne tre an litir so,

comharaichibh esan, agus na biodh comhluadar agaibh ris, chum gu'm bi näire air.

15 Gidheadh na measaibh e mar nàmhaid, ach thugaibh comhairle air mar bhràth-air.

16 A nis gu'n tugadh Tighearna na sìthe e féin sìth dhuibhse a ghnàth air gach aon chor. *Gu robh* an Tighearn maille ribh uile.

17 Fàilte uamsa Pòl le mo làimh féin, ni a's e an comhara anns gach uile litir : mar so tha mi a' sgrìobhadh.

18 Gràs ar Tighearna Iosa Criod *gu robh* maille ribh uile. Amen.

CEUD LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

¹ *Tha an t-ordugh a thugadh do Thimoteus 'nnair a chaidh Pòl do Mhacedonia. air a chnr an cuimhne dha. 5 Mu thimchioll seum dligheach an lagha, 11 agus ga'rm Phoil gu bhi 'na abstol; 28 agus mu thimchioll Himeneus agus Alecsander.*

POL abstol Iosa Criod, a réir àithne Dhé ar Slànuighir, agus an Tighearna Iosa Criod, neach a's e ar dòchas ;

2 Chum Thimoteuis m'fhìor mhic anns a' chreidimh : Gràs, tròcair, agus sìth o Dhia ar n-Athair, agus o Iosa Criod ar Tighearn.

3 Mar a dh'iarr mi ort fantuinn ann an Ephesus, 'nnair a chaidh mi do Mhacedonia chum gu'n tugadh tu

ordugh do dhream àraidh gun atharrachadh teagaisg a thoirt uatha ;

4 Agus gun aire a thoirt do sgeulachdaibh, agus do shloinnteireachd neo-chriochnaich, a bheir aobhar do cheisidibh, ni's mò na do fhòghlum diadhaidh, a tha tre chreidimh : *dean mar sin.*

5 A nis is e a's crìoch do'n àithne gràdh á cridhe glan, agus á coguis mhaith, agus á creidimh neo-chealgach :

6 Nithe air do dhream àraidh claonadhuatha, chaidh iad a thaobh chum diomhanais cainnte ;

7 A' miannachadh bhi 'nan luchd-teagaisg an lagha, agus gun iad a' tuigsinn ciod a ta

I. TIMOTEUS II.

iad ag ràdh, no ciod iad mu'm
bheil iad a' toirt cinnte.

8 Ach tha fhios againn
gu bheil an lagh maith,
ma ghnàthaicheas neach gu
dligheach e :

9 Air do fhios so a bhi
aige, nach ann do dhuine
fìreanach a dh'orduicheadh
an lagh, ach do dhaoinibh
neo - dhligheach agus eas-
ùmhal, dhoibh-san a ta mi-
dhiadhaidh agus do pheac-
aich, do dhaoinibh mi-
naomha agus neo-chràbhach,
do luchd - marbhaidh aith-
riche, àgus do luchd-marbh-
aidh mhàithriche, do luchd-
mortaidh,

10 Do luchd-striopachais.
do luchd anamianna mi-nàd-
urra, do luchd-goid dhaoine,
do bhreugairibh, do luchd-
eithich, agus ma tha ni sam-
bith eile a tha'n aghaidh
teagaisg f'hallain,

11 A réir soisgeil ghlòr-
mhoir an Dé bheannaichte, a
dh'earbadh riùm-sa.

12 Agus a ta mi a' toirt
buidheachais do Iosa Criod
ar Tighearn, a neartaich mi,
do bhrigh gu'n do mheas e
mi dileas, 'gam chur sa'
mhinstreileachd;

13 A bha roimh a'm' fhear-
labhairt toibheim, agus a'm'
fhear geur-leanmuinn, agus
a'm' dhuine eucorach. Ach
fhuair mi tròcair, do bhrigh
gu'n d'rinn mi so tre aineolas,
ann am mi-chreidimh :

14 Agus bha gràs ar Tigh-
earna that tomhas ro phailte
dhomh, maille ri creidimh,
agus ri gràdh a ta ann an
Iosa Criod.

15 Is fiòr an ràdh so, agus
is airidh e air gach aon chor
air gabhail ris, gu'n d'thàinig

Iosa Criod do'n t-saoghal a
thèarnadh pheacach ; d'am
mise an ceud-fhear.

16 Gidheadh, air a shon so
fhuair mi tròcair, chum gu'm
foillsicheadh Criod annam-
sa air tùs an uile fhad-
f hulangas, mar shaimpleir¹
dhoibh-san a chreideadh ann,
an déigh so, chum na beatha
maireannaich.

17 A nis do'n Righ shiorr-
uidh, neo-thruaillidh, neo-
fhaicsinneach, do Dhia a ta
mhàin glic, gu robh urram
agus gloir, gu saoghal nan
saoghal. Amen.

18 An àithne so tha mi ag
earbsadh riut, Thimoteus a
mhic, a réir nam fàidhead-
aireachd a rinneadh umad-
roimh so, chum trìd-san gu'n
cogadh tu deadh chogadh ;

19 A' coimhead creidimh
agus deadh choguis ; ni air
do chuid do dhaoinibh a chur
uatha, rinn iad long-bhris-
eadh thaobh a' chreidimh.

20 D'am bheil Himeneus
agus Alecsander ; muinntir a
thug mise thairis do Shatan,
chum le'n smachdachadh
gu'm fòghlumadh iad gun
toibheum a labhairt.

CAIB. II.

1 Nochd-Pòl gur còir urnuigh agus
breith-buidheachais a ghuithachadh
air son nan uile dhaoine.
9 Cionnus is eòir do mhàidibh bhi
air an sgeadachadh : 12 cha'n
'eil e ceadaichte dhoibh teagaisg a
thoirt uatha.

THA mi ag iarraidh uime
sin, roimh na h-uile
nithibh, gu'n deanar ath-
chuinge, urnuighean, eadar-
ghuidhe, agus breith-buidh-
eachais air son nan uile
dhaoine :

¹ shamhlachas.

I. TIMOTEUS, III.

2 Air son rìghrean, agus air son nan uile a tha ann an ùghdarris : chum gu'n caith sinn ar beatha gu foisneach agus gu siochail, anns an uile dhiadhachd agus chiatachd.

3 Oir tha so maith agus taitneach am fianuis Dé ar Slànuighir :

4 Neach leis an àill na h-uile dhaoine bhi air an tèarnadh¹, agus iad a theachd chum eòlas na firinn.

5 Oir is aon Dia a ta ann, agus aon eadar-mheadhonair eadar Dia agus daoine, an duine Iosa Criosd ;

6 A thug e féin 'na éiric² air son nan uile, mar fhanuis ann an àm iomchuidh :

7 Chum an d'orduicheadh mise a'm shearmonaiche, agus a'm' abstol, (tha mi a' labhairt na firinn ann an Criosd, cha'n eil mi a'deanamh³ bréige,) a'm' fhear-teagaig nan Cinn-each ann an creidimh agus ann am firinn.

8 Uime sin is àill leam na fir a dheanamh urnuigh sgach àit, a' togail suas làmha naomha gun fheirg, gun amharus :

9 Air an dòigh cheudna, na mnài a chur eudaich iomchuidh umpa, 'gan sgeadachadh féin le nàisneachd agus stuaim : cha'n ann le casadh an gruaige, no le h-òr, no le neamhnuidibh, no le culaidhibh luach-mhor ;

10 Ach, (mar is cubhaidh do mhnàibh a tha 'g aideachadh diadhachd,) le deadh oibribh.

11 Fòghlumadh a' bhean

ann an ciùineas leis an uile ûmhachd.

12 Ach cha 'n 'eil mi a' ceadachadh⁴ do mhnaoi teagasc a thoirt uaipe⁵, no ceannas a ghlacadh air an fhear, ach i bhi 'na tosd.

13 Oir is e Adhamh a chruthaicheadh air tùs, agus 'na dhéigh sin Eubha.

14 Agus cha b'e Adhamh a mhealladh, ach air do'n mhnaoi bhi air a mealladh, bha i sa' chionta.

15 Gidheadh tèarnar i tre bhreith cloinne, ma bhuan-aicheas iad ann an creidimh, agus ann an gràdh, agus ann an naombachd, maille ri stuaim.

CAIB. III.

1 *Ciod iad na buaidhean a's còir bhi air na h-easbuigibh, agus air na deaconaibh, agus air am muidibh : 14 agus c'ar son a sgriobh Pòl na nithe so gu Timoteus. 15 Mu thimchioll na h-eaglais, agus na firinn beannaichte a ta air a teagasc innse.*

IS ràdh fior so, Ma tha togradh aig aon duine chum dreuchd easbuig⁶, tha e miannachadh deadh oibre.

2 Uime sin is còir do easbuig bhi neo-lochdach, 'na fhear aoin mhnà, faireil, ciallach⁷, deadh-bheusach, fialuidh⁸, ealamh gu teagasc;

3 Gun bhi 'na phòitear⁹, gun bhi buailteach, gun bhi déidheil air buannachd shalaich; ach macanta, neo-thuas-aideach¹⁰, neo-shanntach ;

4 'Na dhuine a riaghlas a thigh féin gu maith, aig am bheil a chlann fo smachd maille ris an uile shuidheachadh-inntinn¹¹;

¹ slànuighadh, saoradh.

² luach-saoiraidh. ³ ni'n deanam.

⁴ ni'n ceadaicheam. ⁵ uaiithe.

⁶ aig fir-coimhid.

399

⁷ crionna, stuama.

⁸ daonnachdach. ⁹ trom air sion.

¹⁰ neo-charroideach.

¹¹ chuidhremachd, shonnmhoireachd.

I. TIMOTEUS, IV.

5 (Oir mur aithne do dhuine a thigh féin a riaghlaigh, cionnus a ghabhas e cùram do eaglais Dhé?)

6 Gun bhi 'na nuadh-chreideach, air eagal, air dha bhi air atadh le h-uabhar, gu'n tuit e ann an dìteadh an diabhui.

7 Is còir dha mar an ceudna deadh theisteas bhi aige uatha-san a ta'n leth muigh; air eagal gu'n tuit e ann an scainnil¹, agus ann an ribe an diabhui.

8 Mar an ceudna is còir do na deaconsibh² bhi suidhichte, gun an teangadh bhi leam leat, gun bhi cionail³ air mòran fiona, gun bhi déidheil air buannachd shalaich,

9 A' cumail rùn-diomhair a' chreidimh ann an coguis ghloin.

10 Agus biodh iadsan mar an ceudna air an dearbhadh an toiseach; agus an sin gnàthaicheadh iad dreuchd deacoin⁴, air dhoibh bhi air an faghail neo-choireach.

11 Is amhuil sin is còir do na mnàibh⁵ bhi suidhichte, gun bhi 'nan luchd-tuaileis⁶; ach bhi measarra, ionraic sna h-uile nithibh.

12 Biodh na deacoin 'nam fir aoin mhnà, a' riaghlaigh an cloinne, agus an tighe féin gu maith.

13 Oir an dream a ghnàth-aich dreuchd deacoin gu maith, tha iad a' cosnadh deadh cheum dhoibh féin, agus dànanachd mhòr sa' chreidimh, a tha ann an Iosa Criod.

14 Tha mi a' sgriobhadh nan nithe so a d' ionnsuidh, an dòchas teachd gu grad a d'ionnsuidh:

15 Ach ma ni mi moille, chum gu'm bi f hios agad cionnus is còir dhuit thu féin a ghiùlan ann an tigh Dhé, ni a's e eaglais an Dé bheò, post agus stéidh-dhaingnich⁷ na fìrinn.

16 Agus gun amharus is mòr rùn-diomhair na diadhachd: dh'f hoillsicheadh Dia san fheòil, dh'fhioreanaicheadh e san spiorad, chunncas le ainglibh e, shearmonaicheadh e do na Cinnich, chreideadh ann air an t-saoghal, ghabhadh suas e chum glòire.

CAIB. IV.

1 Roimh-innis Pòl gu'n téid daoine anns na h-aimsiribh deireannach air seacharan o'n chreidimh: 6 agus chum nach biodh Timoteus a dhéidh-laimh 'na dhleasdanas, thug e comhairlean eag-samkuil air.

A NIS a ta an Spiorad ag ràdh gu soilleir, anns na h-aimsiribh deireannach⁸ gu'n tréig dream àraigdh an creidimh, a' toirt aire do spioradaibh mealltach, agus do theagascgaibh dheamhan;

2 Tre cheilg bhreugairean⁹, air bhi d'an coguisibh air an losgadh le iarunn dearg;

3 A' toirmeasg pòsaidh agus ag iarraidh bidheanna a sheachnadh, a chruthaich Dia chum an gabhail maille ri breith-buidheachais leosan a ta creidsinn, agus aig am bheil eòlas na fìrinn.

4 Oir is maith gach ni a chruthaich Dia, agus cha'n ion ni sam bith a dhiùltadh,

¹aithis.   ²do'n luchd-frithealaidh.

³ceisteil, d'cidheit.

⁴fritheileadh iad.

⁵d'am mutibh.

⁶luchd-càineadh.   ⁷bunait.

⁸na h-aimsiribh ri teachd.

⁹A' labhairt bhreug ann an ceilg.

I. TIMOTEUS, V.

a ghabhar le breith-buidh-eachais :

5 Oir a ta e air a naomh-achadh le focal Dé agus le h-urnuigh.

6 Ma chuireas tu na nithe so an cuimhne do na bràithribh, bithidh tu a'd' dheadh mhinisteir do losa Criod, air t'altrum suas ann am briath-raibh a' chreidimh, agus an deadh theasgaisg, air an do ghabh thu eòlas¹:

7 Ach diùlt sgeulachda midhiadhaidh shean bhan, agus cleachd thu féin chum diadhachd.

8 Oir a ta an cleachda corporra tarbhach chum beag nithe; ach a ta'n diadhachd tarbhach chum nan uile nithe, aig am bheil gealladh na beatha a ta làthair, agus a chum teachd.

9 Is ràdh firinneach so, agus is airidh e air gach aon chor air gabhail ris.

10 Oir is ann uime so a ta sinn an dà chuil ri saothair, agus a' fulang maslaidh, do bhrigh gu bheil dòchas² agaann sau Dia bheò, neach a's e Slànuighear nan uile dhaoine, gu h-àraidh nan creideach.

11 Aithn agus teagaisg na nithe so.

12 Na deanadh duine sam bith tarcais air t'oige; ach bi thusa a'd' eisempletir³ do na creidich, ann am focal, ann an caithe-beatha, ann an gràdh, ann an spiorad, ann an creidimh, ann am fior-ghloine.

13 Gus an tig mi, thoir an aire do leughaireachd, do earail, do theagasg.

14 Na dearmad an tiodhlac a ta annad, a thugadh dhuit tre fàidheadaireachd, maille ri leagadh làmh na seanaireachd ort.

15 Smuainich air⁴ na nithibh sin; thoir thu féin gu tur dhoibh, chum gu'm bi do theachd air d'aghaidh follaiseach do na h-uile.

16 Thoir aire dhuit féin, agus do d' theagasg; buan-aich annta: oir le so a dheanamh, saoraidh tu araon thu féin, agus iadsan a tha 'g éisd-eachd riut.

CAIB. V.

1 *Riaghailtcan a's còir a leanntuinn ann an crònachadh.* 3 *Mu bhan-trachaibh.* 17 *Mu sheanairibh.* 23 *Comhairle do Thimoteus mu thimchioll a shldainte, &c.*

N A garg-chronaich seanaire, ach cuir impidh air mar athair, agus air na h-òig-fhir mar bhràithribh;

2 Na mnài aosda mar mhàithrichibh, na mnài òga mar pheathraigibh, maille ris an uile fòr-ghloine.

3 Thoir urram do bhantrachaibh a tha 'nam bantrachaibh da rìreadh.

4 Ach ma tha bantrach air bith aig am bheil clann no oghachan, fòghlumadh iad air tùs bli dleasdanach 'nan tighibh féin, agus ath-dhiol a thoirt d'am párrantaibh: oir a ta so maith agus taitneach am fianuis Dé.

5 A nis cuiridh ise a ta 'na bantrach da rìreadh, agus air a fàgail 'na h-aonar, a dòchas ann an Dia, agus buanaichidh i a là agus a dh'oidhche ann an athchuingibh, agus ann an urnuighibh.

6 Ach ise a tha caitheadh

¹ air an d'ràinig thn.   ² earbsa.

³ shamhlachas.   ⁴ Gabh cùram do.

I. TIMOTEUS V.

a beatha am macnus¹, air
dhi bhi beò, tha i marbh.

7 Uime sin àithn na nithe
so dhoibh, chum gu'm bi iad
neo-lochdach.

8 Ach mur dean duine
solar air son a chuideachd
féin, agus gu h-àraidh air son
muinntir a theaghlaich, dh'-
aicheadh e'n creidimh, agus
is miosa e na ana-creideach.

9 Na gabhar bantrach san
aireamh a bhios fuidh thri
fichead bliadhna dh'aois, a
bha 'na mnaoi aoin duine,

10 Air am bheil teisteas² a
thaobh dheadh oibre; ma
dh'oile i³ clann, ma thug i
aoidheachd uaipe, ma dh'-
ionnlaid i cosa nan naomh,
ma dh'fhoir i air luchd-àmh-
ghair, ma lean i gu dìchioll-
ach gach deadh obair.

11 Ach diùlt na bantrachan
òga: oir an uair a dh'fhasas
iad mear an aghaidh Chriosd,
is miann leo pòsadhbh;

12 Muinntir a ta fuidh
dhiteadh, a chionn gu'n do
thréig iad an ceud chreidimh.

13 Agus os bàrr, fòghlum-
aidh iad bhi diòmhanach, a'
dol mu'n cuairt o thigh gu
tigh; agus cha'n e mhàin
diòmhanach, ach mar an
ceudna gabhannach, agus a'
gabhair gnothuich ris na
nithibh nach buin doibh, a
labhairt nithe nach bu chòir
dhoibh.

14 Is àill leam uime sin na
mnài òga a phòsadhbh, iad a
bhreith cloinne, a stiùradh an
tighe, agus gun chion-fàth
air bith a thoirt do'n eas-
earaid labhairt gu toibheum-
ach.

15 Oir a ta cuid a cheana
air dol a thaobh an déigh
Shatain.

16 Ma tha aig creideach no
aig banchreideach bantrach-
an, foireadh iad orra, agus na
biadh an trom air an eaglais;
chum gu'n dean i cabhair
orra-san a tha 'nam bantrach-
aibh da rìreadh.

17 Measar gur airidh na
seanairean a riaghlas gu
maith air urram dùbailte, gu
h-àraidh iadsan a tha saoith-
reachadh san fhocal agus
anns an teagasc.

18 Oir a ta an sgriobtuir
ag ràdh, Na ceangail beul an
daimh a tha saltairt⁴ an arbh-
air: agus, Is airidh⁵ an t-
oibriche air a thuarasdal.

19 Na gabh casaid an agh-
aidh seanair, ach le dithis no
triuir do fhanuisibh.

20 Iadsan a tha peacachadh
cronaich an làthair nan uile,
chum gu'n gabh càch eagal
mar an ceudna.

21 Tha mi a' sparradh ort
am fhanuis Dé, agus an Tigh-
earna Iosa Criosd, agus nan
aingeal taghta, gu'n coimhid⁶
thu na nithe so, gun aon a
chur roimh neach eile, gun
ni air bith a dheanamh le
claon-bhreth.

22 Na leag *do* làmha gu
h-obann air duine sam bith,
agus na biadh comh-pairst agad
do pheacaibh dhaoine eile:
coimhidh thu féin glan.

23 Na h-òl uisge ni's mó,
ach cleachd beagan fiona air
son do ghoile, agus t'an-
mhuinneachd mhinic.

24 Tha peacanna cuid do
dhaoinibh follaiseach roimh-

¹ *gu sòghail.*

² *fianuis.*

³ *thog i suas.*

402

⁴ *bualadh.*

⁶ *glèidh.*

⁵ *fìù.*

I. TIMOTEUS VI.

làimh, a' dol rompa chum breitheanais ; agus tha *peacanna* dhream àraidh 'gan leantuinn.

25 Mar an ceudna tha deadh oibre *cuid* follaiseach roimh-làimh ; agus na *h-oibre* a ta air gheus eile, cha'n fheudar am folach.

CAIB. VI.

1 *Mu dhleasdanas sheirbhiseach* ;
3 *Cha chóir comunn bhi againn ri droch luchd-teagaisg.* Is buannachd mhòr an diadhachd. 10 'Se gaol an airgid freumh gach uilc.
11 *Ciod is còir do Thimoteus a sheachnadh, agus a leantuinn.*

MEASADH a' mheud 's a ta fuidh 'n chuing 'nan seirbhisich, gur airidh am maighstirean féin air an uile urram ; chum nach faigh ainm Dhé, agus a theagasc toibheum.

2 Agus iadsan aig am bheil maighstirean creideach, na deanadh iad tarcuis orra, air son gur bràithrean iad : ach gu ma fearr leo seirbhis a dheanamh *dhoibh*, do bhrìgh gu bheil iad creideach agus ionmuinn, 'nan luchd-comhpairt do thiodhlac a' *ghràis*. Na nithe so teagaisg agus earailich.

3 Ma bheir aon neach atharrachadh teagaisg uaith, agus nach aontaich e do bhriathraibh fallain, eadhon do bhriathraibh ar Tighearna Iosa Criod, agus do'n teagasc, a ta réir na diadhachd :

4 Tha e uaibhreach, gun eòlas aige air ni sam bith, ach e as a chéill mu thimchioll cheisdean, agus bhriath-

ar-chonnsachadh¹, o'n tig farmad, comhstri, anacainnt, droch amharusan,

5 Fiar - dheasboireachd dhaoine aig am bheil inntinn thruaillidh, agus as eugmhais na firinn, a' meas gur buannachd² an diadhachd : dealach ri an leithidibh sin.

6 Ach is buannachd mhòr an diadhachd maille ri toilechas-inntinn.

7 Oir cha d'thug sinn ni air bith *leinn* do'n t-saoghal so, agus is soilleir nach urrainn sinn ni sam bith thoirt as.

8 Uime sin air dhuinn biadh agus eudach a bhi ag-ainn, bitheamaid toilichte leo sin.

9 Ach an dream le'n àill bhi beartach, tuitidh iad ann am buaireadh, agus ann an ribe agus *ann* an iomadh anamiann amaideach agus ciurrail³, a bhàthas daoine ann am milleadh agus ann an sgrios.

10 Oir is e gaol an airgid freumh gach uilc : ni am feadh a mhiannaich dream àraidh, chaidh iad air seacharan o'n chreidimh, agus throimh-lot siad iad féin le iomadh cràdh.

11 Ach thusa, O òglaich Dhé, teich o na nithibh sin : agus lean fìreantachd, diadhachd, creidimh, gràdh, foighidin, ceannsachd.

12 Còmhraig deadh chòmhrag⁴ a' chreidimh, gabh greim do'n bheatha mhair-eannaich, chum mar an ceudna an do ghairmeadh thu, agus dh'aidich thu deadh

¹ strì mu shoclaibh.   ² tairbhe.

³ diùbhalach, dosgainneach, dochannach.   ⁴ Cuir deadh chath.

I. TIMOTEUS VI.

aidmheil an làthair mhòran fhanuisean.

13 Tha mi a' sparradh ort ann am fianuis Dé, a bheoth-aicheas na h-uile nithe, agus *am fianuis Iosa Criod*, a rinn fianuis air deadh aidmheil an làthair Phontiuis Philait;

14 Thu choimhead na h-àithne *so* gun smal, gun lochd, gu teachd ar Tigh-earna Iosa Criod;

15 Ni, 'na àmaibh féin, a dh'fhoillsicheas an ti a ta beannaichte, agus a mhàin cumhachdach, Righ nan righ agus Tighearn nan tigh-earna,

16 Neach 'na aonar aig am bheil neo-bhàsmhorachd, a ta 'na chòmhnuidh *sant-solus* dh'ionnsuidh nach feudar teachd; neach nach faca duine sam bith, agus nach mò dh'fheudas e fhaic-inn: dhasan *gu robh* urram agus cumhachd siorruidh. Amen.

17 Thoir àithne do na

daoinibh a ta saoibhir *san t-saoghal* so, gun iad a bhi àrd - inttinneach, agus gun dòchas a chur ann an saoibh-reas neo-chinnteach, ach anns an Dia bheò, a tha toirt duinn nan uile nithe gu saoibhir r'am mealtuinn:

18 Iad a dheanamh maith, iad a bhi saoibhir ann an deadh oibríbh, ealamh gu roinn¹, comh-pàirteach;

19 A' tasgaidh suas doibh fein deadh bhunait fa chomhair an àm ri teachd, chum gu'n dean iad greim air a' bheatha mhaireannaich.

20 O Thimoteus, coimhid an ni sin a dh'earbadh riut, a' seachnadh faoin-chòmh-raidh mhi - naomha, agus comh-chogadh eòlais d'an toirear² gu breugach an tainm sin³.

21 Ni air bhi do dhream àraidh ag aidmheil, chaidh iad air seacharan thaobh a' chreidimh. Gràs *gu robh* maille riut. Amen.

¹ easguidh a thoirt an cuid uatha.
404

² tiubhrar.

³ i.e. ainm colas.

DARA LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THIMOTEUIS.

CAIB. I.

¹ Gràdh Phòil do Thimoteus : 5 an creidimh tréibh dhireach a bha ann an Timoteus fein, agus 'na mhàthair agus 'na shean-mhàthair. ⁶ Chuir e impidh air tiadhlaic Dhé a bha ann a dhùsgadh suas.

POL abstol Iosa Criosd tre thoil Dé, a réir geallaidh na beatha, a tha ann an Iosa Criosd.

2 Gu Timoteus mo mhac gràdhach : Gràs, tràcair, agus sith¹ o Dhia an t-Athair, agus o Iosa Criosd ar Tigh-earna,

3 Tha mi toirt buidheachais do Dhia, do'm bheil mi a' deanamh seirbhis o m' shinn-siribh le coguis ghloin, gu bheil agam cuimhne orts a ghnàth a là agus a dh'oidhche ann am urnuighibh;

4 Air dhomh bhi ro thogarrach air thusa fhaicinn, a' cuimhneachadh do dheur, chum gu'm bi mi air mo lionadh le gairdeachas;

5 'Nuair a chuimhnicheas mian creidimh neo-chealgach a tha annad-sa, a chòmhnuich air tùs a'd' shean-mhàthair Lois, agus a'd' mhàthair Eunice : agus is deimhin leam a tha annad-sa mar an ceudna.

6 Air an aobhar so a tha mi cur an cuimhne dhuit, thu dh'ath - bheothachadh tiadhlaic Dhé, a tha annad tre chur mo làmh-sa ort.

7 Oir cha d'thug Dia dhuinne spiorad na geilt ; ach spiorad a' chumhachd, agus a' ghràidh, agus na h-inntinn fhallain.

8 Uime sin na gabh-sa näire do fhianuis ar Tigh-earna, no dhiom-sa a phriosanach : ach biodh do chuid agad do àmhghar an t-soisgeil, a réir cumhachd Dhé ;

9 A shaor² sinne agus a ghairm sinn le gairm naomh, cha'n ann a réir ar n-oibre, ach a réir a rùin fein, agus a ghràis a thugadh dhuinne ann an Iosa Criosd, roimh thoiseach an t-saoghail ;

10 Ach a dh'fhoillsicheadh a nis troimh theachd ar Slànuighir Iosa Criosd, a chuir as do'n bhàs, agus a thug beatha agus neo-bhàsmhorachd chum soluis, tre an t-soisgeul ;

11 Chum an d'orduicheadh mise a'm' shearmonaiche, agus a'm' abstol, agus a'm' fhear-teagaig nan Cinneach :

12 An t-aobhar air son am bheil mi mar an ceudna a' fulang nan nithe so : gidheadh cha'n 'eìl näire orm : oir a ta fhios agam co ann a chreid mi, agus is dearbh leam gu bheil esan comasach air an ni sin a dh'earb mi ris a choimhead fa chomhair an là sin.

13 Cum gu daingean samhladh firinneach nam briathar

¹ slothchain.

405

² thèaruinn.

II. TIMOTEUS, II.

fallain, a chuala tu uam-sa, ann an creidimh agus ann an gràdh a ta ann an Iosa Criod.

14 Coimhid an taisseach maith sin a dh'earbadh riut, tre an Spiorad naomh, a tha chòmhnuidh annainn.

15 Tha fhios so agad, gu'n do phill iadsan uile a tha san Asia uam-sa; d'am bheil Phigellus agus Hermogenes.

16 Gu'n tugadh an Tigh-earn tràcair do theaghlach Onesiphorus; oir is minic a thug e sòlas dhomh-sa, agus cha do ghabh e näire do m'shabhraidh.

17 Ach an uair a bha e san Ròimh dh'iarr e mach mi gu dìchiollach, agus fhuair e mi.

18 Gu deònaicheadh an Tighearn dhàsan gu'm faigh e tràcair o'n Tighearn san làsin: agus a ta sàr-fhios agad, cia lion nithe anns an d'rinn e frithealadh dhomh-sa ann an Ephesus.

CAIB. II.

1 Chuir Pòl impidh air Timoteus a ris a bhi seasmhach agus buan-mhairreannach, agus dleasdanas ftor-dòglach an Tighearna chur an gnòlmh, leis an fhocal a roinn gu ceart, agus faoin-chainnt mhidhiaidh a sheachnadh. 17 Mu Himeneus agus Philetus.

UIME sin bi-sa, a mhic, laìdir anns a ghràs a ta ann an Iosa Criod.

2 Agus na nithe a chuala tu uam-sa am measg mhòran fhanuisean, earb thusa na nithe sin féin ri daoinibh firinneach, a bhios iomchuidh daoine eile a theagasc mar an ceudna.

3 Fuiling thusa uime sin

cruaidh-chas, mar dheadh shaighdear Iosa Criod.

4 Cha dean neach sam bith a leanas an cogadh e féin a ribeadh¹ ann an gnothuich-ibh na beatha so: cnum gu'n toilich e an ti a thagh e gu bhi 'na shaighdear.

5 Agus mar an ceudna ged ni fear air bith sbairn, cha chrùnar e mur dean e sbairn² gu dligheach.

6 Is còir do'n treabhaiche a shaoirthricheas air tùs, comh-roinn fhaotainn do'n toradh.

7 Smuainich air na nithibh a ta mi ag ràdh; agus gu tugadh an Tighearna dhuit tuigse anns na h-uile nithibh.

8 Cuimhnich gu'n do thogadh o na marbhaibh Iosa Criod, do shiòl Dhaibhidh, a réir mo shoisgeil-sa;

9 Air son am bheil mise a' fulang mar fhear droch-bheirt, eadhon gu geimhlibh; ach cha'n 'eil focal Dé ceangailte.

10 Uime sin tha mi ag iomchar nan uile nithe air son nan daoine taghta, chum gu'm faigh iadsan mar an ceudna an t-slàinte a tha ann an Iosa Criod, maille ri glòir shiøruidh.

11 Is ràdh fìor so, Ma bhàsaicheas sinn maille ris, gu'm bi sinn beò mar an ceudna maille ris:

12 Ma dh'fhuilgeas sinn, righichidh sinn mar an ceudna maille ris: ma dh'àicheadhas sinn e, àicheadhaidh esan sinne mar an ceudna.

13 Mur creid sinne³, gidh-eadh tha esan a' fantuinn firinneach; cha'n 'eil e'n comas da e féin àicheadh.

¹ a chur an sds.   ² gleachda, stri.

³ Ged nach 'eil sinne firinneach.

II. TIMOTEUS, III.

14 Cuir na nithe sin an cuimhne dhoibh, a' cur sparr-aidh orra am fianuis an Tigh-earna, gun iad a bhi conn-sachadh mu fhocláibh anns nach 'eil tairbhe sam bith, *ach* a thilgeas bun os ceann an luchd-éisdeachd.

15 Dean dichioll air thu féin a nochdadhbh dearbhta do Dhia, a'd' shaothraiche, nach ruig a leas nàire a ghabhail, a' roinn focail na firinn gu ceart.

16 Ach seachainn faoin-chainnt mhi-naomha; oir théid iad air aghaidh chum an tuilleadh mi-dhiadhachd.

17 Agus ithidh am focal mar chnàmhuinn; d'am bheil Himeneus agus Philetus;

18 Muinnfir thaobh na firinn a chaidh air seacharan, ag ràdh gu'n deachaidh an aiseirigh cheana seach; agus a ta tilgeadh creidimh dream àraidh bun os ceann.

19 Gidheadh, a ta bunait Dhé a' seasamh daingean, aig am bheil an seula¹ so, Is aithne do'n Tighearn an dream sin a's leis. Agus, Gach neach a tha'g gainmeachadh ainm Chriosd, tréigeadh e eucoir.

20 Ach ann an tigh mòr cha'n e mhàin gu bheil soith-icheadh òir, agus airgid, ach mar an ceudna soithiche fiodha, agus creadha²; agus cuid diubh chum urraim, agus cuid eile chum eas-urraim.

21 Uime sin ina ghlanas neach e féin uatha so, bith-idh e 'na shoitheach chum urraim, air a naomhachadh, agus iomchuidh chum féim a'

mhaighstir, deas chum gach uile dheadh oibre.

22 Teich uime sin o ana-miannaibh na h-òige: ach lean fireantachd, creidimh, gràdh, sìth, maille riu-san a ta gairm air an Tighearn o chrìdhe glan.

23 Ach seachainn ceisdean amaideach agus neo-fhògh-luimte, air dhuit fios a bhi agad gu'n tog iad connsaichean³.

24 Agus cha'n fheud òglach an Tighearn bhi conspoideach; ach ciùin ris na h-uile dhaoinibh, ealamh chum teagaisg, foighidneach,

25 Ann an ceannsachd a' teagastg na dream a sheasas 'na aghaidh; dh'fheuchainn an toir Dia uair air bith aithreachas dhoibh, chum aidmheil na firinn.

26 Agus air mosgladh dhoibh gu'n téid iad as o ribe an diabhuil, aig am bheil iad air am beò-ghlacadh chum a thoile.

CAIB. III.

1 *Thug Pòl rabhadh do Thimoteus mu thimchioll nan amanna ri teachd; 6 dh'innis e cò iad naimh-de na firinn; 10 chuir e' eispleuir séin roimhe, 16 agus mhol e na sgriobtuire naomha.*

A CH biodh fhios so agad, A gu'n tig anns na làithibh deireannach⁴ aimsire cunnartach.

2 Oir bithidh daoine féin-spéisial, sanntach, ràiteachail, uaibhreach, toibheumach, eas-ùmhail do phàrrantaibh, mi-thaingeil, mi-naomha,

3 Gun ghràdh nàdurra, 'nan luchd brisidh coimhcheangail, tuaileasach, neo-gheamnuidh, borb, gun ghaol do'n mhaith.

¹ sgrìobhadh.

² criadha.

³ tuasaidean.

⁴ làithibh ri teachd.

II. TIMOTEUS IV.

4 Fealltach, ceann-laidir, àrdanach, aig am bheil bàrr gràidh do shàimh na ta aca do Dhia ;

5 Aig am bheil coslas diadhachd, ach a ta 'g àich-eadh a cumhachd : o'n leithidibh sin tionndadh-sa¹ air falbh.

6 Oir is ann diubh so a ta 'n dream sin a dh'éalaidheas² a stigh do thighibh, agus a bheir leo am braighdeanas mnài shuarach air an uallachadh le peacaibh, air an iomain le iomadh gnè ana-mianna,

7 A' sìr-fhòghlum, agus gun chomas doibh gu bràth teachd chum èolais na fìrinn.

8 Agus mar a chuir Iannes agus Iambres an aghaidh Mhaois, mar sin tha iadsan a' cur an aghaidh na fìrinn : daoine aig am bheil inntinn thruaillidh, gun tuigse thaobh a' chreidimh.

9 Ach cha téid iad ni's faide air an aghaidh : oir bitidh am mi-chiáll follaiseach do na h-uile dhaoinibh, mar a bha am mi-chiáll-san mar an ceudna.

10 Ach a ta làn-fhios agad air mo theagasc-sa, mo ghnè beatha, mo rùn, mo chreidimh, m'f had-fhulangas, mo sheirc³, m' fhoighidin,

11 Mo gheur-leanmuinnibh, m'f hulangais a thàinig orm ann an Antioch, ann an Iconium, ann an Listra ; ciod e meud nan geur-leanmuinn a ghiùlain mi : ach asda uile shaor an Tigh-earn mi.

12 Seadh, fulgidh iadsan uile leis an àill am beatha

a chaitheadh gu diadhaidh ann an Iosa Criosc, geur-leanmuinn.

13 Ach fàsaidh droch dhaoine agus mealltairean ni's miosa agus ni's miosa, a' mealladh, agus air am mealladh.

14 Ach buanaich thusa anns na nithibh a dh'fhòghluim thu, agus air an d'rinn-eadh thu dearbh-fhiosrach⁴, air dhuit fios a bhi agad cia uaith a dh'fhòghluim thu *iad*;

15 Agus o bha thu a'd' leanabh gu'm b' aithne dhuit na sgriobtuire naomha, a tha comasach air do dheanamh glic chum slàinte, tre'n chreidimh a ta ann an Iosa Criosc.

16 *Tha* an sgriobtuir uile air a dheachdadh le Spiorad Dé, agus *tha* e tarbhach chum teagaing, chum spreige, chum leasachaiddh, chum oilein ann am fìreantachd.

17 Chum gu'm bi òglach Dhé coimhlionta, làn deas chum gach uile dheadh oibre.

CAIB. IV.

1 *Chuir Pòl impidh air Timoteus a dhleasdanas a dheanamh leis an uile chùram agus dìthchioll ; 6 Thug e cinnte dha gu bheil a bhàis fèin am fagus ; 9 is aill leis e theachd gu grad d'a ionnsuidh, agus Marcus a thoirt leis, agus nithe áraidh eile mu'n do sgriobh e d'a ionnsuidh ;*

THA mi a' sparradh ort uime sin am fianuis De, agus an Tighearna Iosa Criosc, a bheir breth air nà beothaibh agus air na marbh-aibh, aig a theachd dealrach, agus ann a rioghachd :

2 Searmonaich am focal, bi dùrachdach ann an àm agus ann an an-àm ; spreig⁵,

¹ *pill-sa.*   ² *ghoideas.*   ³ *ghraddh.*

⁴ *a dh'earbadh riut.*   ⁵ *tagair, dearbh.*

II. TIMOTEUS IV.

cronaich, earailich leis an uile fhad-fhulangas agus theagast.

3 Oir thig an t-àm anns nach bi fulang aca air teagast fallain : ach air do chluasaibh tachasach bhi aca, carnaidh iad suas dhoibh féin luchd-teagaist a réir an ana-mianna ;

4 Agus tionndaidh iad an cluasan o'n fhìrinn, agus iompaichear iad chum sgeul-achda faoine.

5 Ach dean thusa faire anns na h-uile nithibh, fuiling cruidh-chas, dean obair soisgeulaiche, coimhlion¹ do mhinstreileachd.

6 Oir tha mise nis gu bhi air m'iobradh, agus tha àm mo shiubhail am fagus.

7 Chòmhraig mi an deadh chòmhrag, chriochnaich mi mo thurus², ghléidh mi an creidimh.

8 O so mach taisgear fa m' chomhair crùn fireant-achd, a bheir an Tighearn, am breitheamh cothromach, dhomh san là ud : agus cha'n ann dhomh-sa a mhàin, ach dhoibh-san uile mar an ceud-na, leis an ionmhuinn a theachd-san³.

9 Dean do dhichioll air teachd a m' ionnsuidh gu luath :

10 Oir thréig Demas mi, air dha an saoghal so a ta làthair a ghràdhachadh, agus chaidh e do Thesalonica ; Crescens do Ghalatia, Titus do Dhalmatia.

11 Tha Lucas 'na aonar maille rium. Gabh Marcus

agus thoir leat e : oir tha e feumail dhomh-sa chum na ministreileachd.

12 Ach chuir mi Tichicus gu h-Ephesus.

13 An fhalluing a dh'fhàg mi ann an Troas aig Carpus, 'nuair a thig thu, thoir leat, agus na leabhrachaichean, ach gu h-àraidh na meambrana⁴.

14 Rinn Alecsander an ceard-umha iomadh olc orm : gu tugadh⁵ an Tighearn dha a réir a ghnìomhara :

15 Bi thusa mar an ceudna air t'fhaicill uaith, oir chuir e gu mòr an aghaidh ar briathar-ne.

16 Aig mo cheud fhreagrachd cha robh aon neach leam, ach thréig na h-uile mi : nar agrar orra e.

17 Gidheadh, sheas an Tighearn làimh rium, agus neartaich e mi ; chum triomsa gu'm biodh an searmon-achadh air a làn-fhoillseachadh⁶, agus gu'n cluinneadh na Cinnich uile e : agus shaoradh mi á beul an leòmhain.

18 Agus saoraidh an Tighearn mi o gach uile dhroch obair, agus gleidhidh e mi chum a rioghachd nèamhaidh féin : dha-san gu robh glòir gu saoghal nan sacghal. Amen.

19 Cuir fàilte air Prisca, agus air Acuila, agus air teaghlaich Onesiphorus.

20 Dh'fhan Erastus ann an Corintus : ach dli'fhàg mi Trophimus gu tinn ann am Miletum.

21 Dean dìchioll air teachd

¹ thoir làn dearbhadh air.

² mo choimhliong, mo réis.

³ fhuillseachadh-san.

⁴ parchments. Sasg.

⁵ bheir.

⁶ air a dheanamh aithnichte, air a choimhlionadh.

roimh'n gheamhradh. Tha Eubulus, agus Pudens, agus Linus, agus Claudia, agus na braithreacha uile a' cur fàilte ort.

22 Gu robh an Tighearn Iosa Criod maille ri d'spiorad. Gràs maille ribh. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM THITUIS.

CAIB. I.

1 C'ar son a dh'fhigadh Titus ann an Crete. 6 Ciòd na buadhanna is còir bhi orra-san a thagharr 'nam ministeiribh. 11 Is éigin beoil droch tuchd-teagaisg a dhruideadh: 12 ciòd a' ghné dhaoine a tha anna.

DOL seirbhiseach Dhé, agus abstol Iosa Criod, a réir creidimh¹ dhaoine taghta Dhé, agus aidmheil na firinn a ta réir diadhachd :

2 Ann an dòchas na beatha maileannaich, a gheall Dia do nach comasach² breug a dheanamh, roimh chruthachadh an t-saoghail³;

3 Ach dh'fhoillsich e 'fhocal féin, ann an àm iomchuidh tre shearmonachadh, a dh'earbadh rium-sa, a réir àithne Dhé ar Slànuighir :

4 Chum Thituis mo dhearbh mhic féin a réir a' chreidimh choitchionn : Gràs, tròcair, agus sìth o Dha an t-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criod ar Slànuighear.

5 Air a shon so dh'fhàg ini thu ann an Crete, chum gu'n cuireadh tu 'n ordugh na nithe a dh'fhàgadh gun deanamh, agus gu'n suidh-

icheadh tu seanairean anns gach baile, a réir mar a dh'àithn mise dhuit.

6 Ma tha neach sam bith neo-lochdach, 'na dhuine aoin mhnà, aig am bheil a chlann creideach, nach 'eil fuidh mhi-chliù thaobh ana-caith-eimh, no eas-ùmhal :

7 Oir is còir do easbuig a bhi neo-choireach, mar stiùbhard Dhé; gun bhi féin-thoileil, no feargach, no òlmhar, no buailteach, ncionail air buannachd neò-ghloin ;

8 Ach aoidheil, déidheil air daoinibh maithe, ciallach, cothromach, naomh, measarra ;

9 A' cumail an fhocail fhìor gu daingeànan, a réir teagaisg, chum gu'm bi e comasach le teagasg fallain, araon earail a thabhairt, agus an dream a sheasas 'na aghaidh a chur as am barail.

10 Oir a ta mòran ann a tha mi-riaghailteach, a labhras gu diomhain, agus a tha 'nam mealltairibh, gu h-àr-aidh iadsan a tha do'n tim-chioll-ghearradh :

11 Muinntir a's còir am

¹ air son creidimh.

² aithne.

³ roimh amanua nan linn.

beul a dhruideadh, dream a tha tionndadh thighean iom-lan bun os ceann, a' teagassg nan nithe nach còir, air ghaol buannachd shalaich.

12 Thubhairt neach àraidh dhiubh féin, eadhon fàidh dhiubh féin, *Is breugairean a ghnàth na Cretich, droch fhiadh-bheathaichean, builg mhall.*

13 Tha an fhianuis so fìor: air an aobhar sin cronaich¹ gu geur iad, chum gu'm bi iad fallain sa' chreidimh;

14 Gun bhi toirt aire do fhaoin-sgeulachdaibh Iudhach, agus do àitheantaibh dhaoine, a thionndaidheas o'n fhìrinn.

15 Oir gu deimhin tha na h-uile nithe glan do'n dream a ta glan: ach dhoibhsan a ta salach, agus mi-chreideach, *cha'n'eil aon ni glan*; ach tha an inntinn agus an coguis² féin air an salachadh.

16 Tha iad a' gabhail orra eòlas a bhi aca air Dia; ach ann an oibrigh tha iad 'ga àicheadh, air dhoibh bhi gràineil, agus easùmhal, agus a thaobh gach deadh oibre as eugmhais tuigse³.

CAIB. II.

¹ *Comhairlean air an tabhairt do Titus araon mu thimchioll a theagaisg agus a chaithe-beatha.*
⁹ *Mu dhleasdanas sheirbhiseach, agus mar an ceudna mu dhleasdanas nan uile Chrosduidh.*

A CH labhair thusa na nithe a thig ri teagasg fallain:

2 *Eadhon na daoine aosda⁴ bhi aireach, suidhichte⁵, measarra, fallain sa' chreid-*

imh, ann an gràdh, ann am foighidin:

3 Mar an ceudna na mnài aosda bhi 'nan giùlan mar is cubhaidh do naomhachd, gun bhi 'nan luchd-tuaileis, gun bhi trom air fìon, bhi 'nan luchd-teagaisg air nithibh maithe;

4 Chum gu'n teagaisg iad na mnài òga bhi ciallach, gràdhach air am fearaibh, gràdhach air an cloinn,

5 *Bhi eagnuidh, geamnuidh, fantuinn aig an tigh, bhi maith, ùmhal d'am fearaibh chum nach faigh focal Dé michliù.*

6 Cuir impidh air na daoinibh òga mar an ceudna, iad bhi ciallach.

7 Anns na h-uile nithibh 'gad nochdadadh féin ann ad eisempleir dheadh oibre: ann an teagasg a' nochdadadh thruaillidheachd, suidheachadh inntinn, tréibh dhireis,

8 Cainnt fhallain nach fheudar a dhíeadh; chum gu'm bi näire air an neach a ta 'nur n-aghaidh, a chionn nach 'eil droch ni sam bith aige r'a labhairt umaibh.

9 *Earaillich seirbhisich bhi ùmhal d'am maighstiribh féin, agus an deadh-thoileachadh anns na h-uile nithibh: gun bhi a' labhairt 'nan aghaidh;*

10 Gun bhi a' ceileachadh aon ni d'an cuid, ach a' nochdadadh gach uile dheadh thairisneachd; chum gu'n dean iad teagasg Dhé ar Slànuighir maiseach anns na h-uile nithibh.

11 Oir dh'fhoillsicheadh

¹ *spreig.*   ² *coimh-shios, coinsieurs.*
³ *mi-ghleusda, neo-iomchuidh chum*

gach deadh oibre.   ⁴ *na seanairean,*   ⁵ *fionnúbor.*

gràs slànteil Dhé do na h-uile dhaoinibh.

12 A' teagastg dhuinn gach mi-dhiadhachd agus ana-mianna saoghalta aicheadh, agus ar beatha a chaitheadh gu stuama, gu cothromach, agus gu diadhaidh anns an t-saoghal so làthair;

13 Air dhuinn sùil a bhi agaínn ris an dòchas bheann-ichte sin, eadhon¹ foill-seachadh glòire an Dé mhòir, agus ar Slànuighir Iosa Criod :

14 A thug e féin air ar son, chum gu'n saoradh e sinn o gach aingidheachd, agus gu'n glanadh e dha féin sluagh sonruichte, eudmhor mu dheadh oibrigh.

15 Na nithe so labhair, agus earailich, agus cronaich leis an uile ùghdarris. Na deanadh duine sam bith tair-ort.

CAIB. III.

1 Tha Titus air a shèobladh le Pòl, a raon mu thimchioll nan nithe a bhuiineadh dha theagast, agus nach buineadh; 10 is àill leis e chur cul ri luchd saobh-chreidimh: 12 an déigh so, dh' innis e dha an t-dm, agus an t-dit auns am b' àill leis e theachd d'a ionnsuidh; agus mar sin chriochnaich e.

CUIR an cuimhne dhoibh bhi ùmhais do uachdar-an-achdaibh agus do chumh-achdaibh, freagarrach do luchd - riaghlaidh, ullamh chum gach uile dheadh oibre.

2 Gun olc a labhairt mu neach air bith, bhi neo-thuasaideach, min, a' taisbeanadh an uile cheannsachd do na h-uile dhaoinibh.

3 Oir bha sinne féin uair-éigin eu-céillidh, eas-ùmhais, air seacharan, a' deanamh

seirbhis do iomadh gnè do ana-miannaibh agus do an-toilidh, a' caitheadh ar beatha ann am mì-run agus am farmad, fuath-thoillteannach, agus a' toirt fuath d'a chéile.

4 Ach an uair a dh'fhoillsicheadh caoimhneas agus gràdh Dhé ar Slànuighir do dhaoinibh,

5 Cha'n ann o oibrigh fireantachd a rinn sinne, ach a réir a thròcair féin shaor² e sinn, tre ionnlad na h-ath-ghineamhuinn, agus ath-nuadhachadh an Spioraid naoimh :

6 A dhòirt e oirnne gu saoibhir, tre Iosa Criod ar Slànuighear;

7 Chum ar dhuinn bhi air ar fireanachadh tre a ghràssan, gu'm bitheamaid air ar deanamh 'nar n-oighreachaibh a réir dòchais na beatha maireannaich.

8 Is fior an ràdh so, agus is àill leam thu thoirt dearbh-chinnté air na nitibh sin, chum gu'm biodh iadsan a chreid ann an Dia, cùramach air toiseach a bhi aca ann an deadh oibrigh : oir tha na nithe so maith agus tarbhach do dhaoinibh.

9 Ach seachainn ceisdean amaideach, agus sloinnteir-eachd, agus conspoidean, agus connsachadh mu'n lagh ; oir tha iad gun tairbhe agus diomhain.

10 Duine a ta 'na shaobh-chreideach³, an déigh na ceud agus an dara comhairle diùlt :

11 Air do fhios bhi agad gu bheil a leithid sin do dhuine air a chur bun os ceann, a-

¹ agus.

² thearuinn, shlànuich.

³ eiriceach.

PHILEMON I.

gus gu bheil e a' peacachadh,
air dha bhi air fhéin-dhíteadh.

12 'Nuair a chuireas mi Artemas a d'ionnsuidh, no Tichicus, dean díchioll air teachd a' m' ionnsuidh gu Nicopolis: oir is ann an sin a chuir mi romham an geamhradh a chaitheadh.

13 Thoir Senas am fear-lagha agus Apollos air an aghaidh san t-slighe gu dùrachdach, chum nach bi ni

air bith dh'uireasbhuidh orra.

14 Agus fòghlumadh ar muinntir-ne mar an ceudna deadh oibre a dheanamh gu dùrachdach fa chomhair ghnàthachadh feumail, chum nach bi iad neo-tharbhach.

15 Tha'n dream a ta maille rium uile a' cur failte ort. Cuir failte orra-san le'n ionmhuinn sinne sa' chreidimh. Gràs maille ribh uile. Amen.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM PHILEMOIN.

CAIB. I.

1 *Is subhach le Pòl bhi cluinntinn mu chreidimh agus ghràdh Philemoin: 9 air am bheil e'g iarrайдh maitheanas a thabhairt do Onesimus a sheirbhiseach, agus gabhail ris a rìs gu cairdeil.*

POL, priosanach Iosa Criosc, agus Timoteus ar bràthair, chum Philemoin a's ionmhuinn leinn, agus ar comh-shaothraighe,

2 Agus chum Aphia ionmhuinn, agus Archipuis ar comh-shaighdear, agus chum na h-eaglais a ta ann do thigh:

3 Gràs gu robh dhuibh, agus sith o Dhia ar n-Athair, agus o'n Tighearn Iosa Criosc.

4 Tha mi a' toirt¹ buidh-eachais do m' Dhia, a' sìr-thoirt luaidh ort-sa ann am urnuighibh,

5 Air dhomh bhi cluinntinn mu d' ghràdh, agus chreidimh, a tha agad a thaobh an

Tighearna Iosa, agus a thaobh nan uile naomh;

6 Chum gu'm bi comh-chomunn do chreidimh eifeachdach ann an aidmheil an uile mhaith a tha annaibh ann an Iosa Criosc.

7 Oir tha subhachas ro mhòr agus comhfhurtachd againne ann do ghràdh-sa do bhrigh gu bheil innigh² nan naomh air faotainn suaimhneis³ tromhad-sa, a bhràthair.

8 Uime sin ged fheudainn bhi ro dhàna ann an Criosc chum an ni a ta iomchuidh aithneadh dhuit-se,

9 Gidheadh is fearr leam air son gràidh impidh chur ort⁴, air bhi dhomh mar Phòl aosda, agus a nis mar an ceudna a'm' phriosanach air son Iosa Criosc.

10 Guidheam ort air son mo inhic Onesimus, a ghnì mi ann am gheimhlibh :

¹ Bheiream.

² cridhe.

³ fios.

⁴ guidheadh ort.

PHILEMOIN I.

11 Neach a bha uair-éigin neo-tharbhach dhuit-se, ach a nis a tha tarbhach dhuit-se agus dhomh-sa :

12 Neach a chuir mi air ais : uime sin gabh-sa ris mar ri m' innigh féin.

13 Neach bu mhiann leam a chumail maille rium féin, chum gu'n deanadh e frith-ealadh dhomh ann ad àite-sa, ann an geimhlibh an t-soisgeil :

14 Ach as eugmhais t'inn-tinn-sa cha bu toil leam ni sam bith a dheanamh ; chum nach biodh do mhaith-sa mar gu b'ann a dh'aindeoin, ach o d' thoil féin.

15 Oir theagamh gur ann air a shon so a dh'fhàg e thu¹ rè tamuill, chum gu'm faigheadh tu e gu siorruidh ;

16 Cha'n ann á so suas mar sheirbhiseach, ach os ceann seirbhisich, 'na bhràth-air gràdhach, gu h-àraidh dhomh-sa, agus nach mò na sin dhuit-se, araon anns an fheòil, agus anns an Tighearn ?

17 Uime sin ma mheasas tu mise mar fhear comh-roinne, gabh ris-san mar rium féin.

18 Agus ma rinn e eucoir ort, no ma dhligheas e² ni sam bith dhuit, cuir sin as mo leth-sa.

19 Sgrìobh mise Pòl le m' làimh féin e, *agus* diolaidh mi e : ged nach 'eil mi ag ràdh riut, gu'n dlighear leat thu féin os bàrr dhomh.

20 Seadh, a bhràthair, faigheam gàirdeachas do d' thaobh san Tighearn : dean suaimhneach mo chridhe san Tighearn.

21 Air dhomh bhi earbsach à d'ùmhachd sgrìobh mi a d'ionnsuidh, oir tha fhios agam gu'n dean thusa mar an ceudna ni's mò na a ta mi ag ràdh.

22 Ach maille ri so ulluich mar an ceudna fardoch air mo shon : oir tha dòchas agam, tre bhur n-urnuighibh-sa gu'n toirear³ mi dhuibh.

23 Tha Epaphras mo chomh-phriosanach ann an Iosa Criosc,

24 Marcus, Aristarchus, Demas, Lucas, mo chomh-luchd-oibre, a' cur fàilte ort.

25 Gràs ar Tighearna Iosa Criosc *gu robh* maille ri bhur spiorad-sa. Amen.

¹ a dhealaicheadh e uait.

² ma tha e am fiachaibh.

³ deònuicheadar, tiodhlaicear.

LITIR AN ABSTOIL PHOIL CHUM NAN EABHIRUIDHEACH.

CAIB. I.

1 *Tha Criosd a thàinig o'n Athair anns na h-amaibh deireannach so, 4 ni's mò na na h-aingil, ar aon thaobh a phearsa agus a dhreuchd.*

DIA, a labhair o shean¹ gu minic, agus air iomadh dòigh ris na h-aithrichibh leis na faidhibh,

2 Labhair e anns na làithibh deireannach so ruinne tre a Mhac, a dh'orduich e 'na oighre air na h-uile nithibh, tre'n do chruthaich e fòs na saoghail.

3 Neach air bhi dha 'na dhealradh a ghlòire-san, agus 'na fhior iomhaigh² a phearsa, agus a' cumail suas nan uile nithe le focal a chumhachd, 'nuair a għlan e ar peacanna troimh féin, shuidh e air deas làimh na mòrachd anns na h-àrdaibh :

4 Air dha bhi air a dheanamh ni's ro òirdheirce na na h-aingil, mheud 's gu'n d'fhuair e³ mar oighreachd ainm bu ro fhearr na iadsan.

5 Oir cò do na h-aingil ris an dubhaint e uair bith, Is tu mo Mhac-sa, an diugh għin mi thu? agus a rìs, Bithidh mise a'm' Athair dha-san, agus bithidh esan 'na Mhac dhomh-sa.

6 Agus a rìs, 'nuair a tha e a' tabhairt a' cheud-ghin a steach do'n t-saoghal, a ta e ag ràdh, Agus deanadh uile aingil Dé aoradh dha.

7 Agus a thaobh nan aingeal a ta e ag ràdh, Neach a ta deanamh 'aingle 'nan spioradaibh⁴, agus a mhiniest-cirean 'nan lasair theine.

8 Ach ris a' Mhac a ta e ag ràdh, Tha do righ-chaithir, a Dhé, gu saoghal nan saoghal; is slat-rioghail ro chothromach slat do rioghachd-sa :

9 Għrādhaich thu fireant-achd, agus thug thu fuath do aingidheachd; uime sin dh'-ung Dia, do Dha-sa, thu le oladħ aoibhneis os ceann do chompanacha.

10 Agus, Leag thusa, a Thighearn, bunaite na talmhainn air tūs; agus is iad na nèamha oibre do làmh:

11 Teirgidh iadsan, ach mairidh tusa: agus fasaidh iad uile sean mar eudach;

12 Agus fillidh tu iad mar bħrat, agus caochlaidhear iad: ach is tusa an ti ceudna, agus cha'n fħàilnich do bhliadhnachan.

13 Ach cò do na h-ainglibh ris an dubhaint e uair air bith, Suidh air mo dħeas-làimh, gus an cuir mi do naimħde 'nan stòl-chos fo d'chosaib?

14 Nach spiorada frithealaidd iad uile, air an cur a mach chum "frithealaidd dhoibh-san a bhios 'nan oighreachingħ air slàinte?

¹ anns na h-amaibh a claidh seachad.

² dhealbh, riocħd.

³ niread ni's scarr na na h-aingil as a f'huair e.

⁴ a theachdairean 'nan gaothaibh.

CAIB. II.

1 Is còir dhuinn bhi àmkat do Chriosd, 5 agus sin do bhrighe gu'n d'aontaich e ar nàdur-né a ghabhail air fèin, 11 mar a bha sin seumail.

UIME sin is còir dhuinn an ro thuilleadh aire a thoirt do na nithibh a chuala sinn, air eagal uair sam bith gu'n leigeamaid ruith leo.

2 Oir ma bha am focal a labhradh le h-ainglibh seas-mhach, agun gu'n d'fhuair gach uile bhriseadh agus eas-ùmhlaichd diol-thuarasdal dligheach;

3 Cionnus a théid sinne as, ma ni sinn dìmeas air slàinte co mòr, a thòisich air tùs air bhi air a labhairt leis an Tighearn, agus a rinneadh dearbhta dhuinne leo-san a chual e;

4 Air bhi do Dhia a' dean-amh comhfhianuis leo, araon le comharaibh agus le h-ióngantasaibh, agus le feartaibh eagsamhla¹, agus le tiodhlacaibh an Spioraid naoimh, a réir a thoile fén?

5 Oir cha do chuir e fo cheannsal nan aingeal an saoghal ri teachd, mu'm bheil sinn a' labhairt.

6 Ach rinn neach fianuis ann an ionad àraidh, ag ràdh, Ciòd e an duine gu'n cuimhnichheadh tu air? no mac an duine gu'm fiosraich-eadh tu e?

7 Rinn thu e rè tamuill bhig ni's isle na na h-aingil; chrùn thu e le glòir agus le h-urram, agus chuir thu e os ceann oibre do làmh;

8 Chuir thu na h-uile nithe sìos fuidh a chosaibh. Oir ann an cur nan uile nithe

fuidh dha, cha d'fhàg e ni air bith gun chur fuidhe. Ach a nis cha'n 'eil sinn a' faicinn nan uile nithe fathast air an cur f'a cheannsal.

9 Ach chi sinn Iosa, a rinneadh ré ùine bhig ni b'isle na na h-aingil, chum tre ghràs Dé gu'm blaiseadh e bas air son gach uile dhuine, tre fhulang a' bhàis air a chrùnadhl le glòir agus le h-urram.

10 Oir b'iomchuidh dhasan, air son am bheil na h-uile nithe, agus tre'm bheil na h-uile nithe, ann an tabhairt² mhòran mhac chum glòire, ceannard an slàinte a dhean-amh fairfe tre fhulangasaibh.

11 Oir a ta araon an ti a naomhaicheas, agus iadsan a naomhaichear, uile o aon: air an aobhar sin cha nàr leis bràithrean a ghairm diubh,

12 Ag ràdh, Cuiridh mi t'ainm an céill do m' bhràithribh, ann am meadhon na h-eaglais seinnidh mi cliù dhuit.

13 Agus a ris, Cuiridh mi mo dhòchas ann. Agus a ris, Feuch mise, agus a' chlann a thug Dia dhomh.

14 Uime sin, mheud gu bheil aig a' chloinn comh-roinn do fheòil agus do fhuil, ghabh esan mar an ceudna roinn diubh sin; chum tre'n bhàs gu'n claoideadh e esan, aig am bheil cumhachd a' bhàis, 'se sin, an diabhal;

15 Agus gu'n saoradh e iadsan a bha tre eagal a' bhàis ré am beatha uile fo dhaorsa.

16 Oir gu deimhin cha do

¹ iomadh-ghnèitheadh.

² treòrachadh.

ghabh e *nàdur* nan aingeal air¹ ach ghabh e siol Abrahaim air.

17 Uime sin b'fheumail da anns na h-uile nithibh bhi air a dheanamh cosmhuiil r'a bhràithribh ; chum gu'm biodh e 'na àrd - shagart tròcaireach agus dileas ann an nithibh a thaobh Dhé, chum réite a dheanamh air son pheacanna an t-sluaigh :

18 Oir a mheud gu'n d'fhuling e féin, air dha bhi air a bhuaireadh, is comasach e air cabhair a dheanamh orra-san a ta air am buair-eadh.

CAIB. III.

1 *Is mò Criod na Maois : 7 nime sin mur creid sinn aunsan, bithidh sinn ni's toillteanach air dioghaltas na Israel cruaidh-chridheach.*

UIME sin, a bhràithre naomha, a ta'nur luchd-comhpairt do'nghairm nèamh-aidh, thugaibh fa'near Iosa Criod, abstol agus àrd-shagart ar n-aidmheil ;

2 A bha dileas dhasan a dh'orduich e, amhuil a bha Maois mar an ceudna 'na thigh-san uile.

3 Oir mheasadh gu'm b'airidh an Ti so air glòir bu mhòna Maois, mheud gu bheil tuilleadh urraim aig an neach a thog an tigh, na aig an tigh féin.

4 Oir tha gach uile thigh air a thogail le aon éigin ; ach an ti a thog na h-uile nithe, is e Dia.

5 Agus gu deimhin bha Maois dileas 'na thigh-san uile mar sheirbhiseach, chum fianuis air na nithibh sin a

bha gu bhi air an labhairt an déigh sin ;

6 Ach Criod mar Mhac os ceann a thighe féin : agus is sinne a thigh-san, ma chumas sinn dànochd, agus gairdeachas an dòchais, gu daingean gus a' chrìoch.

7 Uime sin, mar a ta an Spiorad naomh ag ràdh, An diugh, ma chluinneas sibh a ghuth,

8 Na cruaidhichibh bhur cridhe, mar anns a' bhrosnuchadh, ann an là a' bhuaireidh san fhàsach :

9 Far an do bhuaire bhur n-aithriche mi, agus a dhearbh iad mi, agus a chunnaic iad m'oibre ré dhà fhichead bliadhna.

10 Uime sin bha diom orm ris a' ghinealach sin, agus thubhairt mi, Tha iad a ghnàth air seacharan 'nan cridhe ; agus cha do ghabh iad eòlas air mo shlighibh-sa.

11 Ionnus gu'n d'thug mi mo mhionnan a'm' fheirg, Nach téid iad a steach do m' shuaimhneas.

12 Thugaibh an aire, a bhràithre, air eagal gu'm bi ann an aon neach agaibh droch cridhe mi-chreidimh, ann an tréigsinn an Dé bheò.

13 Ach earaillichibh a chéile gach aon là, am feadh a ghoirear An là 'n diugh dheth ; air eagal gu'n cruaidhichear neach air bith agaibh tre mhealltaireachd a' pheacaidh.

14 Oir rinneadh sinne 'nar luchd-comhpairt do Chriod, ma chumas sinn toiseach ar muinghin gu daingean gus a' chrìoch ;

¹ *cha do ghabh e greim*
417

EABHRUIDHICH IV.

15 Am feadh a theirear,
An diugh, ma chluinneas
sibh a ghuth, na cruidhich-
ibh bhur cridhe, mar anns a'
bhrosnuchadh.

16 Oir air do dhream àraidh
cluinntinn, bhrosnuich iad :
ach cha b'iadsan uile a thàinig
a mach as an Eiphit le Maois.

17 Ach cò ris a bha diom
air rè dhà fhichead bliadhna ?
nach ann riu-san a pheacaich,
muinntir d'an do thuit an
coluinnean anns an fhàsach ?

18 Agus cò iad d'an d'thug
e a mhionnan nach rachadh
iad a steach d'a shuaimh-
neas¹, ach dhoibh-san nach
do chreid²?

19 Mar so chi sinn nach
b'urrainn iad dol a steach air
son mi-chreidimh.

CAIB. IV.

1 *Tha fois nòn Criosduidhean air a faghail tre chreidimh.* 12 *Cumhachd focail Dé.* 14 *Tre ar n-àrd-shagair Iosa Mac Dhé, a bha fuidh thrioblaidibh, ach saor o pheacadh,* 16 *is coir dkuinn, agus feudaidh sinn dol gu dàna chum caithir nan gràs.*

UIME sin biodh faitcheas³
oирнн, air eagal air bhi
do ghealladh dol a steach
d'a shuaimhneas air fhagail
againn, gu'n tigeadh aon
neach agaibh⁴ a dhéidh-làimh
air.

2 Oir shearmonaicheadh an
soisgeul duinne, amhuil a
rinneadh dhoibh-san : ach
cha robh tairbhe dhoibh anns
an fhocal a chaidh shearmon-
achadh, do bhrigh nach robh
e air a mheasgadh le creidimh
auns an dream a chual e.

3 Oir tha sinne a chreid a'
dol a steach do shuaimhneas,

amhuil a thubhairt e, Mar a
thug mi mo mhionnan a'm'
fheirg, Nach téid iad a steach
do m' shuaimhneas : ged bha
na h-oibre criochnaichte o
thoiseach an t-saoghail.

4 Oir labhair e ann an
ionad àraidh mu'n t-seachd-
amh là air an dòigh so, Agus
ghabh Dia fois air an t-
seachdamh là o 'oibrribh uile.

5 Agus anns an ionad so a
ris, Cha téid iad a steach do
m' shuaimhneas.

6 Do bhrigh uime sin gu'n
tuigear uaith so gu'n téid
dream àraidh a steach ann,
agus nach deachaidh an
dream, d'an do shearmon-
aicheadh e air tùs, a steach
air son am mi-chreidimh ;

7 A ris, tha e suidheach-
adh là àraidh, ag ràdh ann
an Daibhidh, An diugh, an
déigh aimsir co fhada ; mar
a theirear, An diugh, ma
chluinneas sibh a ghuth, na
cruidhichibh bhur cridhe.

8 Oir nam biodh Iosua⁵
air toirt suaimhneis dhoibh,
cha labhradh e an déigh sin
mu là eile.

9 Uime sin dh'fhàgadh
fois fa chomhair sluaigh Dhé.

10 Oir an ti a chaidh
steach d'a shuaimhneas-san,
ghabh esan tàmh o' oibrribh-
san, amhuil a ghabh Dia o
'oibrribh féin.

11 Deanamaid dichioll
uime sin air dol a steach
do'n t-suaimhneas sin, air
eagal gu'n tuit aon neach a
réir eisempleir cheudna a'
mhi-chreidimh⁶.

12 Oir tha focal Dé beò
agus cumhachdach, agus ni's

¹ fois.

² a bha eas-ùmhac.

³ eagal.

418

⁴ dhinn.

⁵ Iosa.

⁶ eas-ùmhachd.

EABHRUIDHICH V.

géire na claidheamh dà fhaobhair air bith, a' ruigh-eachd eadhon chum eadar-sgaraidh an anama agus an spioraid, agus nan alt agus nan smear, agus a' toirt breth air smuaintibh agus rùnaibh¹ a' chridhe.

13 Agus cha'n 'eil creutair sam bith nach 'eil follaiseach 'na làthair-san : ach a ta na h-uile nithe lomnochd, agus fosgailte do shùilibh an ti d'am feum sinn cunntas a thabhairt².

14 Do bhrìgh uime sin gu bheil againn àrd-shagart mòr, a chaith a steach do na nèamhaibh, Iosa Mac Dhé, cumamaid gu daingean ar n-aidmheil.

15 Oir cha'n 'eil àrd-shagart againn nach 'eil comasach air comh-fhulangas a bhi aige ri ar n-anmhuiinneachd-aibh ; ach a bhuaireadh sna h-uile nithibh air an dòigh cheudna ruinne, ach as eug-mhais peacaidh.

16 Thigearmaid uime sin le dànamachd gu righ-chaithir nan gràs, chum gu faigh sinn tròcair, agus gu'n amais sinn air³ gràs chum cabhair ann an àm feuma.

CAIB. V.

¹ Ughdarris agus urram sagartachd ar Slànuighir : 11 mairnealachd 'nan edlas air a chronachadh.

OIR tha gach uile àrd-shagart, air a thoirt o mheasg dhaoine, air ordughadh air son dhaoine ann an nithibh a thaobh Dhé, chum gu'n toir e suas araon tiodhlacan agus iobairtean air son pheacanna :

2 Neach a ta comasach air truas a ghabhail ris an dream a ta aineolach, agus air seacharan : do bhrìgh gu bheil e féin mar an ceudna air a chuairteachadh le h-an-mhuinneachd :

3 Agus air a shon so, is còir dha iobradh air son pheacanna, mar as leth an t-sluaigh, is amhuil sin as a leth féin mar an ceudna.

4 Agus cha ghabh aon duine an t-urram so dha féin, ach an ti a ta air a ghairm o Dhia, mar bha Aaron :

5 Is amhuil sin, cha do ghlòraich Criosd e féin, gu bhi air a dheanamh 'na àrd-shagart ; ach an ti a thubhairt ris, Is tu mo Mhac, an diugh ghn mi thu.

6 A réir mar a ta e ag ràdh mar an ceudna ann an ionad eile, Is sagart thu gu siorruidh a réir orduigh⁴ Mhelchisedeic.

7 Neach ann an làithibh 'fheòla, an déigh dha ur-nuighean agus athchuingeann, maille ri h-àrd-éighich agus deuraibh, iobradh suas do'n ti a bha comasach air a shaoradh o'n bhàs, agus dh'éisdeadh ris thaobh an ni roimh an robh eagal air⁵.

8 Ged bu Mhac e, dh-fhòghluim e ùmhlachd o na nithibh a dh'fhuiling e :

9 Agus air dha bhi air a dheanamh foirfe, rinneadh e 'na ùghdar slàinte shiorruidh dhoibh-san uile a bhios ùmhal dha ;

10 Air a ghairm le Dia 'na àrd-shagart, a réir orduigh Mhelchisedeic ;

11 Mu'm bheil mòran

¹ breithneachaibh.

² ris am bheil ar gnothuch-ne.

⁴ coslais.

³ gu'm faigh sinn.

⁵ thugadh fuasgladh dha o eagal.

EABHRUIDHICH VI.

againn r'a labhairt, agus
crauidh r'am mineachadh;
do bhrigh gu bheil sibh mall
'nur n-éisdeachd.

12 Oir ged bu chòir dhuibh
a réir na h-aimsir bhi 'nur
luchd - teagaisg, tha feum
agaibh gu'n teagaisgeadh
neach dhuibh a ris ciod iad
ceud-thoiseacha blriathar¹
Dhé; agus tha sibh air
teachd chum *na h-inbhe* sin,
gur mò a ta bainne dh'uir-
easbuidh oirbh na biadh
làdir.

13 Oir gach neach a ta
gnàthachadh bainne, tha e
neo-theòmadh² air focal na fir-
eantachd: oir is naoidhean e.

14 Ach is ann do dhaoin-
ibh fairfe a bhuineas biadh
làdir, aig am bheil an ceud-
faidh, tre ghnàthachadh fada,
air an cleachdad ri eadar-
dhealachadh a chur eadar
maith agus olc.

CAIB. VI.

1 Chuir Pòl impidh air na Eabhruidhich, gun iad a thuiteam air an
ais o'n cheirdimh; 11 ach bhi
seasmhach, 12 dìchiollach, agus
feitheamh gu foighideach ri Dia,
13 do bhrigh gu bheil esan ro shlòr
agus cinnteach 'na ghealladh.

UIME sin air fàgail duinn
ceud-thoiseacha teagaisg
Chriosd, rachamaid air ar
n-aghaidh chum fairfeachd;
gun bhi rìs a' suidheachadh
bunaite aithreachais o oibrigh
marbha, agus creidimh thaobh
Dhé,

2 Bunaite teagaisg nam
baisde, agus leagaidh nan
làmh, agus aiseirigh nam
marbh, agus breitheanais
shiorruidh.

3 Agus ni sinn so, ma
cheadaicheas Dia.

4 Oir is eu-comasach an
dream sin a chaith aon uair
e shoillseachadh, agus a
bhlaist an tiodhlac nèamhaidh,
agus a rinneadh 'nan luchd-
comhpait do'n Spiorad
naomh,

5 Agus a bhlaist deadh
fhocal Dé, agus cumhachdan
an t-saoghail ri teachd³,

6 Agus a thuit air falbh,
ath-nuadhachadh chum aith-
reachais: do bhrigh gu bheil
iad a' ceusadh Mhic Dhé a
ris dhoibh féin, agus 'ga chur
gu näire fhollaisich⁴.

7 Oir an talamh a dh'òlas
a steach an t-uisge a tha
teachd gu minic air, agus a
bheir uaith luibheanna iom-
chuidh do'n dream leis an
saothraichear e, gheibh e
beannachadh o Dhia :

8 Ach an talamh sin a
bheir uaith droighionn agus
drisean tha e air a chur air
cùl, agus fagus do mhallaich-
adh; d'an deireadh bhi air a
losgadh.

9 Ach is dearbh leinn nithe
a's fear mu'r timchioll-sa, a
mhuinntir ionmhuinn, agus
nithe a tha dlùth do shlàinte,
ged tha sinn a' labhairt mar
so.

10 Oir cha'n eil Dia
mi - chothromach, gu'n dì-
chuimhnicheadh e obair agus
saothair bhur gràidh, a nochd
sibh a thaobh 'ainme-san, am
feadh gu'n d'rinn sibh frith-
ealadh do na naomhaibh, a-
gus gu bheil sibh a' frith-
ealadh.

11 Agus is miann leinne
gu'n dean gach aon agaibh
an dùrachd ceudna a nochd-

¹ oracla.

² neo-iùlmhar.

³ na linн ri teachd.

⁴ a' deannamh ball-magaidh dheth.

adh, chum làn-dearbhaidh an dòchais gus a' chrioch :

12 Chum nach bi sibh leasg, ach 'nur luchd-lean-mhuinn orra-san, a tha tre chreidimh agus fhoighidin a' sealbhachadh nan geallanna.

13 Oir an uair a thug Dia gealladh do Abraham, do bhrìgh nach feudadh e mionnan a thoirt air neach bu mhò, thug e mionnan air féin.

14 Ag ràdh, Gu firinneach, beannaichidh mi gu mòr thu¹, agus ni mi ro lionmhòr thu.

15 Agus mar sin an déigh dhasan feitheamh gu foighidneach, fhuair e sealbh air a' ghealladh.

16 Oir gu deimhin bheir daoine mionnan air an neach a's mò : agus dhoibh-san is erioch air gach uile chonnsachadh mionnan chum daingneachaideh.

17 Uime sin air bhi do Dha toileach air neo-chaochluidheachd a chomhairle fheuchainn ni's pailte do oighreachaibh a' gheallaidh, dhaingnich e le mionnaibh e :

18 Chum tre dhà ni neo-chaochluidheach, anns an robh e eu-comasach gu'n deanadh Dia breug, gu'm biodh againne comhfurtachd làidir, a theich chum dìdein gu greim a dheanamh air an dòchas a chuireadh romhainn :

19 Ni a tha againn mar acair an anama, araon cinnteach agus daingean, agus a théid a steach do'n ionad sin a ta'n taobh stigh do'n bhrat-roinn,

20 Far an deachaidh an roimh-ruith-fhear a steach air ar son-ne, eadhon Iosa, a rinn-eadh 'na àrd-shagart gu siorruidh a réir ordugh Mhelchisedeic.

CAIB. VII.

1 Is sagart Iosa Criosd a réir ordugh Mhelchisedeic ; 11 agus mar sin ni's ro dirdheirce na na sag-airt a tha do ordngh Aaroin.

OIR b'e am Melchisedeic so righ Shaleim, sagart an Dé a's ro àirde, neach a choinnich Abraham a' pilltinn o àr² nan righrean, agus a bheannaich e ;

2 Da'n d'thug Abraham eadhon deachamh do'n uile : neach a's e air tùs, air a eadar-theangachadh, righ na fioreantachd, agus 'na dhéigh sin mar an ceudna, righ Shaleim, 'se sin, righ na sithe ;

3 Gun athair, gun mhàthair, gun sinnsireachd, gun toiseach làithean, gun deireadh beatha aige ; ach air a dheanamh cosmuil ri Mac Dhé, tha e fantuinn 'na shagart gu siorruidh³.

4 A nis thugaibh an aire cia mòr an duine so, da'n d'thug eadhon am priomh-athair⁴ Abraham an deachamh do'n chreich.

5 Agus gu deimhin iadsan do chloinn Lebhi, a tha faotainn na sagartachd, tha àithne aca deachamh a thogail o'n t-sluagh a réir an lagha, sin r'a ràdh, o'm bràithribh féin, ged thàinig iad a mach á leas-raidh Abrahaim :

6 Ach an ti nach 'eil air a shloinneadh uatha-san, fhuair e deachamh o Abraham, agus bheannaich e esan

¹ a' beannachadh beannaichidh mi thu. Gr.

² mharbhadh.

421

³ a ghàndh, rè a bheatha.

⁴ drd-athair.

EABHRUIDHICH VII.

aig an robh na geallanna.

7 Agus gun agadh sam bith, beannachear an ti a's lugh a leis an ti a's fearr.

8 Agus an so tha daoine a gheibh bàs a' faotainn deachaimh : ach an sin an ti aig am bheil fianuis gu bheil e beò.

9 Agus mar a dh'fheudas mi ràdh, fhuaradh ann an Abraham deachamh o Lebhi fèin, a thogas an deachamh :

10 Oir bha e fathast ann an leasraidh 'athar, an uair a choinnich Melchisedec e.

11 A nis nan tigeadh foirfeachd tre shagartachd nan Lebhithéach, (oir is ann r'a linn a thugadh an lagh do'n t-sluagh,) ciod am feum a bha air sagart eile éirigh a réir orduigh Mhelchisedeic, agus nach biodh e air a ghairm a réir orduigh Araoin ?

12 Oir air do'n t-sagartachd bhi air a h-atharrachadh, is éigin an lagh bhi air atharrachadh mar an ceudna.

13 Oir an ti air an labhrar na nithe sin, buinidh e do thréibh eile, do nach d'rinn aon neach frithealadh aig an altair.

14 Oir is soilleir gur ann o Iudah dh'éirich ar Tighearn, treubh air nach do labhair Maois ni air bith thaobh sagartachd.

15 Agus tha e fathast ni's ro-shoilleire, am feadh gu'n d'éirich sagart eile a réir coslais Mhelchisedeic,

16 A rinneadh 'na shagart, cha'n ann a réir lagha àithne fheòlmhoir, ach a réir cumhachd beatha gun chrioch.

17 Oir tha e deanamh fianuis, Gur sagart thu gach linn, a réir orduigh Mhelchisedeic.

18 Oir gu deimhin tha an àithne roimhe air a cur air cùl, air son i bhi anmhunn agus neo-tharbhach.

19 Oir cha d'rinn an lagh ni sam bith fairfe, ach *rinn* toirt a steach dòchais a's fearr e; tre'm bheil sinn a' teachd am fagus do Dhia.

20 Agus a mheud nach d'rinnéadh sagart *deth* gun mhionnaibh ;

21 (Oir rinneadh sagarta dhiubbh-san as eugmhais mhionnan : ach dheth-san le mionnaibh, tre'n ti a thubh-airt ris, Mhionnaich an Tighearn, agus cha ghabh e aithreachas, Is sagart thu gu siorruidh, a réir orduigh Mhelchisedeic ;)

22 Is cò mor as sin a rinnéadh Iosa 'na urras air coimhcheangal' a's fearr.

23 Agus bha gu deimhin mòran diubhsan 'nan sagart-aibh, do bhrigh gu'n do bhacadh dhoibh leis a' bhàs bhi maireann :

24 Ach an *duine* so, do bhrigh gu mair e gu siorruidh, tha sagartachd neo-chaochluidheach aige.

25 Air an aobhar sin, tha e inar an ceudna comasach air an dream a thig a dh-ionnsuidh Dhé trid - san a thèarnadh gu h-iomlan², do bhrigh gu bheil e beò gu siorruidh gu eadar - ghuidhe a dheanamh air an son.

26 Oir bha shamhuil sin do àrd - shagart iomchuidh

¹ tiomnadh.

² a shlùnuchadh gus a' chuid a's suide, gu siorruidh.

EABHRUIDHICH VIII.

dhuinne, a bha naomh, neo-lochdach, neo-thruaillidh, air a dhealachadh¹ o pheacach-aibh, agus a rinneadh ni's àirde na na nèamha;

27 Nach feum gach là mar na h-àrd-shagairt ud iobairtean thoirt suas, air tùs air son a pheacanna fén, agus an déigh sin air son pheacanna an t-sluagh: oir rinn e so aon uair, san àm a thug se e fén mar iobhairt.

28 Oir tha an lagh a' deanamh àrd-shagarta do dhaoin-ibh aig am bheil anmhuinn-eachd; ach focal nam mionnan a bha an déigh an lagha, a' deanamh àrd-shagairt do'n Mhac, a tha air a dheanamh iomlan² gu siorruidh.

CAIB. VIII.

¹ Le sagartachd shiorruidh Chriosd tha sagartachd Lebhitheach Aarain air a cur air cùl: 7 agus an coimhcheangal aimsireil a rinn-eadh ris na siunsiribh, le coimhcheangal siorruidh an t-soisgeil.

A NIS is e so suim nan nithe a labhair sinn: Tha shamhail sin do àrd-shagart againn, a tha air suishe air deis righ-chaithreach na mòrachd anns na nèamhaibh;

2 Ministeir nan ionad naomha, agus an fhìor phàilliun, a shuidhich an Tighearn, agus cha bu duine.

3 Oir tha gach uile àrd-shagart air orduchadh chum tiodhlacan agus iobairtean a thoirt suas: uime sin b'èigin gu'm biodh aig an duine so mar an ceudna ni èigin r'a thabhairt suas.

4 Oir nam biodh e air thalamh, cha bhiodh e 'na

shagart, do bhrìgh gu bheil sagairt ann a tha tabhairt suas thiodhlac a réir an lagha:

5 Muinntir a tha deanamh seirbhis le samhladh agus sgàile nan nithe nèamhaidh, a réir mar a dh'orduicheadh do Mhaois le Dia 'nuair a bha e air ti am pàilliun a chur suas. Oir feuch, (a ta e ag ràdh,) gu'n dean thu na h-uile nithe réir an t-saimpleir a nochdadadh dhuit sàt-sliabh.

6 Ach a nis fhuair e ministreileachd a's ro fhearr, e mheud gu bheil e mar an ceudna 'na eadar-mheadhon-air air coimhcheangal a's fearr, a chaidh dhaingneachadh air geallaibh a's fearr.

7 Oir nam biodh an ceud choimhcheangal sin gun uireasbuidh³; cha'n iarrtadh àit do'n dara coimhcheangal.

8 Oir, a' faotainn còin doibh, a ta e ag ràdh, Feuch thig na làithean, (tha an Tighearn ag ràdh,) anns an dean mi coimhcheangal nuadh ri tigh Israeil, agus ri tigh Iudah:

9 Cha'n ann a réir a' choimhcheangail a rinn mi r'an aithrichibh, anns an là a rug mi air làimh orra chum an treòrachadh a mach á talamh na h-Eiphit; do bhrìgh nach d'fhan iad ann am choimhcheangal, agus chuir mise suarach iadsan, tha an Tighearn ag ràdh.

10 Oir is e so an coimhcheangal a ni mi ri tigh Israeil an déigh nan làithean ud, tha an Tighearn ag ràdh; Cuiridh mi mo reachdan 'nan

¹ air a sgaradh.

² air a choisrigeadh. ³ lochd, chron.

EABHRUIDHICH IX.

inntinn, agus sgriobhaidh mi iad air an eridheachaibh : agus bithidh mi a'm' Dhia dhoibh, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dhomh-sa.

11 Agus cha teagaitsg iad gach aon a choimhearsnach, agus gach aon a bhràthair, ag ràdh, Gabh eòlas air an Tighearn : oir bithidh eòlas aca uile orm, o'n neach a's lugha gus an neach a's mó dhiubh.

12 Oir bithidh mise tròcair-each d'an euceartaibh, agus am peacanna agus an aingidheachd cha chuimhnich mi ni's mó.

13 Am feadh a ta e ag ràdh, *Coimhcheangal* nuadh, rinn e'n ceud *choimhcheangal* sean. A nis an ni a ta aosda agus air fàs sean, tha e fagus do dhol as an t-sealladh.

CAIB. IX.

¹ *Tha Pòl a' mineachadh nan iobairt suidh 'n lagh, agus gach gnàthachaidh a bha 'nan cuid-eachd ; 11 tha iad gu mòr thaobh seobhais goirid air fuil agus lobairt Chriosd.*

BHA ma seadh gu dearbh aig a' cheud phàilliun ordraighean¹ a thaobh seirbhis Dé, agus naomh-iouad saoghalta.

2 Oir dheasaicheadh an ceud phàilliun, anns an robh an coinnleir, agus am bòrd, agus aran na fianuis, ris an abrar an t-ionad naomh.

3 Agus an taobh a stigh do'n dara roinnbhrat, am pàilliun ris an abrar an t-ionad a's ro naomha ;

4 Ann an robh an tùisear òir, agus àire a' choimhcheangail air a còmhachadh²

mu'n cuairt le h-òr, anns robh a' phoit òir anns an robh am mana, agus slat Aaroin a bha fo bhlàth, agus clàir a' choimhcheangail ;

5 Agus os a ceann, cheruban na gloire, a' cur sgàile air caithir na tròcair ; mu nach urrainn sinn a nis labhairt fa leth.

6 A nis an uair a bha na nithe so air an cur an ordugh mar so, chaidh na sagairt a ghnàth a steach do'n cheud phàilliun, a' coimhlionadh seirbhis Dé :

7 Ach do'n dara pàilliun chaidh an t-àrd-shagart 'na aonar a steach aon uair sa' bhliadhna, cha b'ann as eugmhais fola, a thug e suas air a shon féin, agus air son seacharain an t-sluaigh :

8 Air bhi do'n Spiorad naomh a' nochdadh so, nach robh fathast an t-slighe chum an ionaid bu ro naomha air a foillseachadh, am feadh a bha an ceud phàilliun fathast 'na sheasamh :

9 Ni a bha 'na shamhladh do'n aimsir a ta làthair, anns an robh araon tiodhlacan agus iobairtean air an toirt suas, nach robh comasach air an ti a bha deanamh na seirbhis sin a dheanamh coimhlionta, thaobh a choguis,

10 An t-seirbhis a bha mhàin ann am biadhaibh agus ann an deochaibh, agus ann an iomadh gnè ionnlaid, agus deas-ghnàthachaibh a thaobh na feòla, a chuireadh mar uallaich orra gu àm an leasachaidh.

11 Ach air teachd do Chriosd 'na àrd-shagart nan

EABHRUIDHICH IX.

nithe maithe a bha ri teachd, tre phàilliun bu mhò agus bu diongmhalta, nach d'rinn-eadh le làmhaibh, sin r'a ràdh, nach robh do'n togail so;

12 Agus cha b'ann tre fhuil ghabhar agus laogh, ach tre 'fhuil féin a chaidh e steach aon uair do'n ionad naomh, air dha saorsa shiorrhuidh fhaotainn *dhuinne*.

13 Oir ma ni fuil tharbh, agus ghabhar, agus luaithre aighe air a crathadh air an dream a bha neòghlan, an naomhachadh chum glanaidh na feòla;

14 Cia mòr a's mò ni fuil Chriosd, a thug e féin suas tre'n Spiorad shiorrhuidh¹ gun lochd do Dhia, bhur coguis-sa ghilanadh o oibríbh marbha chum seirbhis a dheanamh do'n Dia bheò?

15 Agus air a shon so is esan eadar-mheadhonair an tiomnaidh - nuaidh², ionnus tre fhublangas a' bhàis, chum saorsa³ nan euceart a bha fuidh 'n cheud thiomnadadh a chosnadadh, gu'm faigheadh iadsan a ta air an gairm gealladh na h-oighreachd siorruidh.

16 Oir far am bheil tiomnadh, is éigin bàsan tiomnaidh-fhir a bhi ann mar an ceud-na.

17 Oir a ta tiomnadh daingean an déigh bàis dhaoine: ach cha 'n 'eil brigh sam bith ann am feadh a ta'n tiomnaidh-fhear beò.

18 A réir sin, ni mò bha'n ceud thiomnadh air a chois-reagadh⁴ as eugmhais fola.

19 Oir an uair a labhradh

gach uile àithne réir an lagha ris an t-sluagh uile le Maois, air dha fuil laogh agus ghabhar a ghabhail, maille ri huisge, agus oluinn scarlaid⁵, agus hisop, chrath e iad araon air an leabhar agus air an t-sluagh uile,

20 Ag ràdh, 'Si so fuil an tiomnaidh⁶ a dh'àithn Dia dhuibh.

21 Os bàrr, chrath e mar an ceudna an fhuil air a' phàilliun, agus air soithichibh na naomh-sheirbhis uile.

22 Agus is beag nach 'eil na h-uile nithe air an glanadh le fuil a réir an lagha; agus as eugmhais dòrtaidh fola cha 'n 'eil maitheanas r'a fhaotainn.

23 B'fheumail uime sin gu'm biodh samhlaidh nan nithe a ta sna nèamhaibh air an glanadh leo so; ach na nithe nèamhaidh féin le iobairtibh a b'fhearr na iad so:

24 Oir cha deachaidh Criosd a steach do na h-ionadaibh naomha làmh-dheanta, nithe a ta 'nan samhlachas air an fhìor ionad; ach do nèamh féin, chum a nis e féin a nochdadh ann am fianuis Dé air ar son-ne:

25 No fòs chum e féin iobradh gu minic, mar a théid an t-àrd-shagart gach bliadhna steach do'n ionad naomh, le fuil nach leis féin.

26 (Oir mar sin b'éigin gu'm fulaingeadh e⁷ gu minic o thoiseach an t-saoghal;) ach a nis dh'fhoillsich-eadh e aon uair ann an deir-

¹ *tre'n spiorad naomh.*

² *a' choimhcheangail nuaidh.*

³ *fuaslaidh.*

⁴ *air a dhaingneachadh.*

⁵ *corcuir.*

⁶ *a' choimhcheangail.*

⁷ *b' sheumail e dh'fhublang.*

EABHRUIDHICH X.

eadh an t-saoghail¹, chum peacadh a chur air cùl tre e féin iobradh.

27 Agus amhuil a ta e air orduchadh do dhaoinibh bàs fhaotainn aon uair, ach 'na dhéigh so breitheanas :

28 Mar sin thugadh Criod suas aon uair a thoirt air falbh peacanna mhòran, ach an dara uair as eugmhais peacaidh foillsicheareadh oibh-san aig am bheil sùil ris, chum slàinte.

CAIB. X.

1 *Anumhuinneachd iobairtean an lagha.* 10 *Thug iobairt cuirp Criod, a thugadh suas aon uair, peacadh gu siorruidh air falbh.* 19 *Earail chum an creidimh a ghleidheadh gu daingean, le foighidin agus buidheachas.*

UIME sin, air bhi aig an lagh sgàile nithe maithe ri teachd, agus cha'n e fìorchoslas¹ nan nithe féin, cha'n 'eil e comasach dha an dream a thig d'a ionnsuidh a chaoidh a dheanamh coimhlionta leis na h-iobairtibh sin, a bha iad a' toirt suas o bhliadhna gu bliadhna a ghnàth.

2 Oir an sin nach sguireadh iad do bhi 'gan toirt suas? do bhrigh nach biodh aig luchd deanamh na naomh-sheirbhis tuilleadh coguis air bith peacaidh, air dhoibh bhi aon uair air an glanadh.

3 Ach anns na h-iobairtibh sin nìtheart ath-chuimhneachadh air na peacaibh gach bliadhna.

4 Oir cha'n 'eil e'n comas gu tugadh fuil tharbh agus ghabhar peacanna air falbh.

5 Uime sin ag teachd dha do'n t-saoghal, a ta e ag

ràdh, Iobairt agus tabhartas cha b'àill leat, ach dh'ulluich thu corp dhomh-sa :

6 Ann an iobairtibh-loisgte, agus ann an iobairtibh air son peacaidh cha robh tlachd agad :

7 An sin thubhairt mise, Feuch tha mi a' teachd, (ann an rola an leabhair tha sud sgrìobhta orm,) chum do thoil-sa a dheanamh, O Dhé.

8 Air dha a ràdh roimh sin, Iobairt, agus tabhartas, agus iobairte - Loisgte, agus iobairt air son peacaidh cha b'àill leat, agus cha robh do thlachd annta, (a tha air an toirt suas a réir an lagha ;)

9 An sin thubhairt e, Feuch, a ta mi a' teachd a dheanamh do thoil-sa, O Dhé. Tha e cur air cùl a' cheud ni, chun gu'n daing-nich e an dara ni.

10 Leis an toil so tha sinne air ar naomhachadh, tre toirt suas cuirp Iosa Criod aon uair.

11 Agus tha gach uile shagart a' seasamh gach là, a' frithealadh agus a' toirt suas nan iobairt cheudna gu minic, nithe do nach 'eil e'n comas a chaoidh peacanna thoirt air falbh :

12 Ach an duine so, an déigh dha aon iobairt a thoirt suas air son peacaidh, shuidh e a chaoidh tuilleadh air deas làimh Dhé;

13 A' feitheamh o sin suas gus an cuirear a naimhde 'nan stòl-chos fo 'chosaibh.

14 Oir le aon iobairt rinn e chaoidh fairfe iadsan a ta air an naomhachadh.

15 Agus tha an Spiorad

¹ nan liunn.

² flor-dhealbh.

EABHRUIDHICH X.

naomh mar an ceudna a' deanamh fianuis duinne *air na nthibh so*: oir an déigh dha ràdh roimh,

16 Is e so an coimhcheangal a ni mi riu an déigh nan làithean ud, tha an Tighearn ag ràdh, Cuiridh mi mo reachdan 'nan cridhe, agus sgrìobhaidh mi iad air an inntinn:

17 Agus am peacanna agus an eucearta cha chuimhich mi ni's mó.

18 A nis, far am bheil maitheanas nan nithe so, cha'n 'eil tabhartas¹ air son peacaidh ann ni's mó.

19 Uime sin, a bhràithre, do bhrìgh gu bheil dànanachd againn chum dol a steach do'n ionad a's naomha tre fhuil Iosa,

20 Air slighe nuaidh agus bheò a choisrig e dhuinne, tre'n roinn - bhrat, sin r'a ràdh, tre 'fheòil féin:

21 Agus do bhrìgh gu bheil againn àrd-shagart os ceann tighe Dhé,

22 Thigeamaid am fagus le cridhe fior, ann an làn dearbh-bheachd a' chreidimh, le ar cridheachaibh air an crath-ghanadh, o dhroch coguis, agus le ar cuirp air an nigh-eadh le h-uisge glan.

23 Cumamaid gu daingean aidmheil ar dòchais gun chlaonadh, (oir is fìrinneach an ti a gheall :)

24 Agus thugamaid an aire d'a chéile chum ar brosnachadh gu gràdh, agus gu deadh oibríbh :

25 Gun bhi leigeadh dhinn sinn féin a chruinneachadh

an ceann a chéile, mar is gnàth le dream àraídhe; ach a' comhairleachadh *a chéile*: agus gu ma mòid *a ni sinn so*, gu bheil sibh a' faicinn an là a' tarruing am fagus.

26 Oir ma pheacaicheas sinn do ar toil séin an déigh dhuinn eòlas na firinn fhaotainn, cha'n fhàgar tuilleadh dhuinn iobairt air son peacaidh,

27 Ach dùil eagalach ri breitheanas, agus fearg theinnteach, a sgriosas na h-eascairdean.

28 An neach a rinn tair air lagh Mhaois, bhàsaich e gun tròcair, fo dhithis no thriuir do fhianuisibh :

29 Cia mòr is mó² na sin am peanas a shaoileas sibh air am measar esan toillteanach, a shaltair fo 'chos-aibh Mac Dhé, agus a mheas mar ni mi-naomha fuli a' choimhcheangail, leis an do naomhaicheadh e, agus a rinn tarcuis air Spiorad nan gràs ?

30 Oir is aithne dhuinn an Ti a thubhairt, *Is leam-sa an dioghaltas*, agus bheir mi dioladh uam, tha an Tighearn ag ràdh; agus a ris, Bheir an Tighearn breth air a shluagh.

31 Is ni eagalach tuiteam ann an làmhaibh an Dé bheò.

32 Ach biodh ath-chuimhne agaibh air na làithibh a chaidh seachad, anns an d'fhuling sibh, an déigh dhuibh bhi air bhur soills-eachadh, gleachda mòr fulangais³;

33 Ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nur ballamhairc⁴, araon tre mhaslaibh

¹ *of rail, iobairt.*   ² *trúime, miosa.*

³ *cath mòr àmhghara.*

⁴ *ball-àbhacais.*

agus thrioblaidibh ; agus ann an cuid, am feadh a rinneadh sibh 'nur companaich dhoibh-san ris an do bhuineadh mar sin.

34 Oir bha comh-fhulangas agaibh rium - sa ann am gheimhlibh, agus ghabh sibh le luath-ghair ri creachadh bhur maoin, air dhuibh fios a bhi agaibh annaibh féin gu bheil agaibh air nèamh maoin a's fearr, agus a ta maireannach.

35 Uime sin na tilgibh uaibh bhur muinghin, aig am bheil mòr dhiol-thuarasdal.

36 Oir a ta feum agaibh air foighidin ; chum an déigh dhuibh toil Dé a' dheanamh, gu'm faigh sibh an gealladh.

37 Oir fathast seallan beag, agus an ti a ta ri teachd thig e, agus cha dean e moille.

38 A nis bithidh am firean beò tre chreidimh : ach ma philleas *neach sam bith* air ais, cha bhi aig m'anam-sa tlachd ann.

39 Ach cha'n 'eil sinne do'n dream sin a philleas air an ais chum sgrios ; ach do'n dream a chreideas, chum tearnaidh an anama.

CAIB. XI.

¹ Ciod e creidimh. ⁶ As eugmhais creidimh cha 'n 'eil e'n comas duinn toil Dé a' dheanamh : ⁷ deadh thoradh a' ghráis sin anns na h-aithrichiùbh o shean.

A NIS is e creidimh brìgh nan nithe ri'm bheil dòchas, dearbh-chinnte¹ nan nithe nach faicear.

2 Oir is ann tre so a fhuair na sinnsirean deadh theisteas.

3 Tre chreidimh tha sinn a' tuigsinn gu'n do chruthaicheadh na saoghail tre

fhocal Dé, air chor as nach d'rinneadh na nithe a chithear do nithibh a bha r'am faicinn.

4 Tre chreidimh thug Abel suas do Dhia iobairt ni b' fhearr na Cain, tre an d'thugadh teisteas dha gu'n robh e 'na fhìrean, air bhi do Dhia a'deanamh fianuis d'a thiodh-lacaibh : agus tre sin, air dha bhi marbh, tha e fathast a' labhairt.

5 Tre chreidimh dh'atharr-aicheadh Enoch chum nach faiceadh e bàs ; agus cha d'fhuadaradh e, do bhrìgh gu'n d'atharraich Dia e : oir roimh 'atharrachadh thugadh fianuis da, Gu'n do thaitinn e ri Dia.

6 Ach as eugmhais creidimh cha'n 'eil e'n comas a thoileachadh : oir is éigin do'n ti a thig a dh'ionnsuidh Dhé a chreidsinn gu bheil e ann, agus gur e an Ti e a bheir duais do'n dream a dh'iarras e gu dìchiollach.

7 Tre chreidimh air do Noah rabhadh fhaotainn o Dhia mu thimchioll nithe nach robh idir r'am faicinn, agus eagal a ghabhail, dh'ull-uich e àire chum tearnaidh a theaghlaich ; tre'n do dhìt e an saoghal, agus rinneadh e 'na oighre air an fhìreantachd a ta thaobh creidimh.

8 Tre chreidimh, 'nuair a ghairmeadh Abraham gu dol a mach do ionad a bha e gu fhaotainn an déigh sin mar oighreachd, fhreagair e ; agus dh'imich e mach gun fhios a bhi aige c'ait an robh e dol.

9 Tre chreidimh bha e air chuairt ann an tìr a' gheallaidh, mar ann an tìr choimhich, a' gabhail còmhnuidh ann am pàilliunaibh maille

¹ dearbhadh, dearbh-shoilleir.

ri h-Isaac agus Iacob, comh-oighreachan a' gheallaidh cheudna.

10 Oir bha sùil aige ri baile aig am bheil bunaitean, air am bheil Dia 'na fhear-dealbhaidh agus 'na fhear-togail.

11 Tre chreidimh mar an ceudna fhuair Sarah féin neart gu sliochd a ghabhail 'na broinn, agus rug i leanabh an déigh dhi dol thar aois cloinne, do bhrigh gu'n do mheas i gu'n robh esan fir-inneach a thug an gealladh.

12 Uime sin ghineadh o aon a mhàin, agus esan ionnan agus marbh, sliochd mar resulta néimh thaobh lion-mhoireachd, agus mar a' ghaineamh air tràigh na fairge do-àireamh.

13 Fhuair iad so uile bàs ann an creidimh, gun na geallanna¹ fhaotainn, ach air dhoibh am faicinn fad o làimh, (agus an làn-chreid-sinn,) ghabh iad riu, agus dh'aidich iad gu'm bu choigrich agus luchd-cuairt air an talamh iad féin.

14 Oir an dream a ta a'g ràdh nan nithe sin, tha iad a' nochdadhbh gu soilleir gu bheil iad ag iarraidh dùthcha.

15 Agus gu firinneach nam biodh iad cuimhneachail air an dùthaich sin, as an d'thàinig iad a mach, dh'fheudadhbh iad àm iomchuidh fhaghail air pilleadhbh :

16 Ach a nis tha déidh aca air dùthaich a's fearr, eadhon dùthaich néamhaidh : uime sin cha nàr le Dia, gu'n goirnear an Dia-san dheth: oir dh'ulluich e dhoibh baile.

17 Tre chreidimh dh'iobair Abraham, air dha bhi air a dhearrbhadh, a' mhac Isaac; agus thug an ti a fhuair na geallanna suas 'aon-ghin mhic;

18 Ris an dubhradh², Ann an Isaac goirear do shliochd :

19 A' meas³ gu'm bu chom-asach Dia air a thogail eadh-on o na marbhaibh; o'n d' fhuair se e, eadhon ann an cosamhlachd.

20 Tre chreidimh bheann-aich Isaac Iacob agus Esau mu thimchioll nithe a bha ri teachd.

21 Tre chreidimh bheann-aich Iacob, ag faghail bàis da, dithis mhac Ioseiph; agus rinn e aoradh, a' leigeadh a chudthrom air bàrr a bhata.

22 Tre chreidimh rinn Ioseph, ri àm faghail a' bhàis da, iomradh air dol a mach chloinn Israeil; agus thug e àithne mu thimchioll a chnàmh.

23 Tre chreidimh an uair a rugadh Maois, dh'fholach-eadh e tri miosan le 'phàrant-aibh, do bhrigh gu'm fac iad gu'm bu leanabh tlachdmhor e; agus cha robh eagal orra roimh àithne an righ.

24 Tre chreidimh air teachd gu h-aois do Mhaois, dhiùlt e bhi air a ghairm 'na mhac do nighinn Pharaoh ;

25 A' ròghnachadh àrngh-ghar fhublang maille ri sluagh Dhé, roimh shòlas a' pheacaidh a mhealtuinn rè seal ;

26 A' meas gu'm bu mhò an saoibhreas masladh Chriosd na ionmhais na h-Eiphit: oir bha sùil aige ris an luach-saoithreach⁴.

¹ na nithe a ghealladh.

² Mu'n dubhradh.

429

³ A' reusonachadh, a' breithneachadh.

⁴ duais.

EABHRUIDHICH XII.

27 Tre chreidimh thréig e'n Eiphit, gun eagal a bhi air iomh chorruich an righ: oir bha e làdir 'na inntinn, mar neach a bha faicinn an ti a ta neo-fhaicsinneach.

28 Tre chreidimh ghléidh e a' chàisg, agus an dòrtadh fola, chum nach beanadh an ti a sgrios na ceud-ghin riusan.

29 Tre chreidimh chaidh iad tre a' mhuir ruaidh, mar tre thalamh tioram: ni'nuair a thug na h-Eiphitich ionnsuidh air a dheanamh, bhàthadh iad.

30 Tre chreidimh thuit ballacha Iericho, an déigh bhi air an cuairteachadh rè sheachd làithean.

31 Is ann tre chreidimh nach do sgriosadh Rahab an striopach maille riu-san nach do chreid, 'nuair a ghabh i ris an luchd-brathaidh an sìth.

32 Agus ciod tuilleadh a their mi? oir theirgeadh an ùine dhomh ann an labhairt mu Ghideon, Bharac agus Shampson, agus Lephthah, Dhaibhidh mar an ceudna, agus Samuel, agus na fàidh-ibh :

33 Muinntir tre chreidimh, a cheannsaich rioghachdan, a dh'oibrich fireantachd, a fhuaire geallanna, a dhruid beoil leòmhan,

34 A mhùch neart teine, a chaidh as o fhaobhar a' chlaidheimh, o anmuinn-eachd a rinneadh neartmhòr, a dh'fhàs treun ann an cath, a chuir air theicheadh armailte nan coimheach.

35 Fhuair mnài am mairbh air an togail a rìs gu beatha :

agus chràidh-phianadh dream eile, gun iad a ghabhail ri saorsa; chum gu faigheadh iad aiseirigh a b'f hearr.

36 Fhuair dream eile deuchainn do fhanoidibh, agus do sgiùrsaibh, seadh fòs, do gheimhlibh agus do phriosan

37 Chlachadh iad, shàbhadh as a chéile iad, bhuair-eadh iad, chuireadh gu bàs leis a' chlaidheamh iad: chaidh iad mu'n cuairt 'nam fògaraich ann an croicnibh chaorach agus ghabhar, ann an uireasbhuidh, ann an trioblaidibh, ann an cràdh;

38 (Dream air nach b'airidh an saoghal; a' dol air seacharan ann am fasaichibh, agus air sleibhtibh, agus ann an uamhaibh, agus ann an slochd-aibh na talmhainn.

39 Agus air dhoibh so uile deadh theisteas fhaotainn tre chreidimh, cha d'fhuair iad an gealladh :

40 Air do Dhia ni éigin a's fearr a sholar dhuinne, ionnus nach biadh iadsan air an deanamh foirfe as ar n-eug-mhais-ne.

CAIB. XII.

1 *Earail cùram bhi bunaiteach ann an creidimh, foighidin, agus diadhachd.* 22 *Moladh an Tiomnaidh-unnaidh os ceann an t-seann-tiomnidh.*

UIME sin, air dhuinne bhi air ar cuairteachadh le neul co mòr do fhanuisibh, cuireamaid dhinn gach leth-trom, agus am peacadh a ta gu furas ag iadhadh umainn, agus ruitheamaid le foighidin an réis¹ a chuireadh romhainn.

2 Ag amharc air losa, ceannard² agus fear-crìoch-

¹ a' choimhliong.

² ùghdair.

EABHRUIDHICH XII.

naich ar creidimh, neach air son an aoibhneis a chuireadh roimhe, a dh'fhuiling an crann - ceusaidh, a' cur na näire an neo-shuim, agus a shuidh air deis righ-chaithreach Dé.

3 Uime sin thugaibh fa'n-eas an smachdachadh air bith am feadh a ta e làthair sòlasach, ach doilgheasach : gidheadh, 'na dhéigh sin bheir e uaith toradh siochail na fireantachd, do'n dream a ta *gu dligheach* air an cleachdadhris.

4 Cha do sheas sibh fathast gu fail, a' cathachadh an aghaidh peacaidh.

5 Agus dhì-chuimhnich¹ sibh an earail a ta labhairt ribh mar ri cloinn, A mhic, na cuir suarach² smachdachadh an Tighearn, agus na fannaich³ 'nuair a chronaich-ear leis thu :

6 Oir an ti a's ionmhuinn leis an Tighearn, smachd-aichidh se e, agus sgiùrsaidh e gach mac ris an gabh e.

7 Ma ghiùlaineas sibh smachdachadh, tha Dia a'buntuinn ribh mar ri cloinn : oir cò am mac nach smachd-aich an t-Athair ?

8 Ach ma tha sibh as eugmhais smachdachaideh, d'am bheil na h-uile 'nan luchd-comhpait, an sin is clann diòlain sibh, agus cha chlann *dligheach*.

9 Os barr, bha agaínn aithriche thaobh na feòla, a smachdaich sinn, agus thug sinn urram dhoibh : nach mò gu mòr is còir dhuinn bhi umhal do Athair nan spiorad, agus a bhi beò ?

10 Oir gu deimhin smachd-aich iadsan sinn rè beagain do làithibh a réir an toile féin⁴; ach esan chum ar leas, ionnus gu'm bitheamaid 'nar luchd - comhpait d'a naomhachd.

11 Ach cha mheasar smachdachadh air bith am feadh a ta e làthair sòlasach, ach doilgheasach : gidheadh, 'na dhéigh sin bheir e uaith toradh siochail na fireantachd, do'n dream a ta *gu dligheach* air an cleachdadhris.

12 Uime sin, togaibh suas na làmhan a ta air tuiteam sios, agus *neartaichibh* na glàine laga ;

13 Agus deanaibh coscheuma dìreach do 'ur cos-aibh, air eagal gu'm bi an ni sin a ta bacach air a thionndadh as an t-slighe ; ach gu ma mò bhiodh e air a shlànuchadh.

14 Leanaibh sìth maille ris na h-uile dhaoinibh, agus naomhachd, ni as eugmhais nach faic neach air bith an Tighearn :

15 A' toirt an ro-aire, air eagal gu'n tig neach sam bith a dhéidh-làimh air gràs Dé⁵; air eagal air fàs suas do fhrèimh seirbhe sam bith, gu'n cuir e dragh oirbh, agus le so gu'm bi mòran air an salachadh :

16 Air eagal gu'm bi fear striopachais ann, no neach mi-naomha sam bith mar Esau, a reic air son aoin ghreim bìdh⁶ còir a cheud-bhreithe⁷.

¹ An do dhì-chuimhnich?
² an neo-shuim, an neo-phrls.
³ lagatch.

⁴ mar bu taitneach leo.
⁵ gu'n claoen neach sam bith o ghrds
Dc.
⁶ tòin.
⁷ a chòir-bhreithe.

17 Oir a ta fhios agaibh 'nuair a b'áill leis an déigh sin am beannachadh a shealbhachadh, gu'n do dhiúltadh e: oir cha d'fhuair e àit aithreachais, ged dh'iarr se e gu dùrachdach le deur-aibh.

18 Oir cha d'thàinig sibh chum an t-sleibh ris am feudtadh beantuinn, agus a bha losgadh le teine, no chum duibhre, agus dorcha-dais, agus doininn,

19 Agus fuaim na tromp-aid, agus guth nam briathar, ionnus gu'n do ghuidh an dream a chual e nach labhairteadh am focal riu tuill-eadh :

20 (Oir cha b'urrainn iad an ni sin a chaidh àithneadh dhoibh iomchar, Agus ma bheanas fiù ainmhidh ris an t-sliabh, clachar e, no cuirear sleagh a mach troimhe.

21 Agus bu co uamhasach an sealladh, as gu'n dubhaint Maois, Tha eagal ro mhòr agus crith orm :)

22 Ach tha sibh air teachd gu sliabh Shioin, agus gu caithir an Dé bheò, an Ierusalem nèamhaidh, agus cuideachd do - àireamh do ainglibh,

23 Gu làn-choimhthional agus eaglais nan ceud-ghin, a tha sgrìobhta sna nèamh-aibh, agus gu Dia breitheamh nan uile, agus gu spioradaibh nam fìrean air an deanamh foirfe,

24 Agus gu Iosa eadar-mheadhonair a' choimh-cheangail nuaidh, agus chum fol a' chrathaidh, a tha labh-

airt nithe a's fearr na fail Abeit.

25 Thugaibh an aire nach diult sibh esan a ta labhairt: oir mur deachaidh iadsan as a dhiúlt an ti a labhairt *o Dhia riu* air thalamh, is lugha gu mòr na sin a théid sinne *as*, ma thionndaidheas sinn air falbh uaithe-san a ta labhairt o nèamh :

26 Neach aig an do chrath a ghuth an talamh an sin : ach a nis gheall e, ag ràdh, Aon uair eile fathast crathaidh mi cha'n e an talamh a mhàin, ach nèamh mar an ceudna.

27 Agus a ta *am focal* so, Aon uair eile, a' ciallachadh atharrachaидh nan nithe sin a ghabhas crathadh, mar nithe a rinneadh, chum gu fanadh na nithe nach gabh crathadh¹.

28 Uime sin air dhuinne rioghachd fhaotainn nach feudar a għluasad, biode ag-ainn gràs², leis an dean sinn seirbhis gu taitneach do Dhia, le h-urram agus eagal diadhaidh :

29 Oir a ta ar Dia-ne 'na theine dian-loisgeach.

CAIB. XIII.

1 *Comhairle an eagsamhla chum seire, 4 chum caithe-beatha chiataich, 5 chum sannt a sheachnadh, 7 chum bhi dleasdanach do luchd-searmontachaidh an t-scisgeil, 9 bhi air ar faicill o theagascgaibh coimheach, 16 déorce thoirt seachad, 17 bhi ümhàl do nachdarcaibh, 18 urnaigh a dheanamh air son an abstoil. 19 An comh-dhùnadh.*

FANADH gràdh bràthaireil agaibh.

2 Na dearmadaibh aoidh-eachd a thoirt do choigrich ;

¹ nach feudar a chrathadh.

² deanamaid greim do għrċas.

EABHRUIDHICH XIII.

oir le so thug dream àraidh aoidheachd do ainglibh gun fhios doibh.

3 Bithibh cuimhneachail orra-san a tha ceangailte, mar gu'm biodh sibh ceangailte maille riu; agus air an dream a tha fulang anshoc-air, mar mhuinnitir a tha sibh féin mar an ceudna anns a' cholruinn.

4 *Tha'm pòsadh urramach anns na h-uile*¹, agus an leabadh neo-shalach: ach air luchd-striopachais agus adhaltrannais bheir Dia breth.

5 *Biodh bhur caithe-beatha gun sannt*; agus bithibh toilichte leis na nithibh a tha làthair agaibh: oir thubhairt e, Cha'n fhàg, agus cha tréig mi am feasd thu.

6 Ionnus gu'm feud sinn a ràdh gu dàna, Is e'n Tigh-earn m' fhear-cuideachaidh, agus cha'n eagal leam aon ni a dh'fheudas duine dheanamh orm.

7 Bithibh cuimhneachail air bhur cinn-iùil, a labhair ribh focal Dé: leanaibh an creidimh-san, a' beachdachadh air crich an caithebeatha:

8 Iosa Criod an dé, agus an diugh, agus gu siorruidh an ti ceudna.

9 Na bithibh air bhur giùlan mu'n cnairt le teagasc-aibh eagsamhla coimheach: oir is maith an ni an cridhe bhi air a dhaingneachadh le gràs, cha'n ann le biadhaibh, nithe nach d'thug tairbhe do'n dream a ghnàthaich iad.

10 Tha altair againne, dheth nach 'eil còir aca-san

a bheag itheadh, a tha deanamh seirbhuis do'n phàilliun.

11 Oir a ta cuirp nan ainmhidhean sin, aig am bheil am fuil air a toirt a steach air son peacaidh do'n ionad naomh leis an àrdshagart, air an losgadh an leth muigh do'n champ.

12 Uime sin chum gu'n deanadh Iosa an sluagh a naomhachadh le 'fhuil féin, dh'fhuiling e mar an ceudna an taobh a muigh do'n gheata.

13 Air an aobhar sin, rachamaid a mach d'a ionnsuidh-san an taobl a muigh do'n champ, a' giùlan a mhaslaidh-san.

14 Oir an so cha'n 'eil againn baile a mhairesas, ach a ta sinn ag iarraidh aoin a ta ri teachd.

15 Uime sin trìd-san thugamaid suas iobairt buidheachais do Dhia a ghnàth, 'se sin, toradh ar bilean, a' toirt molaidh d'a ainm.

16 Ach na dì-chuimhnichibh maith a dheanainh, agus comhroinn a thoirt uaibh: oir a ta an leithide sin do iobairtibh taitneach do Dhia.

17 Bithibh ùmhail do 'ur cinn-iùil, agus thugaibh géill doibh: oir tha iad ri faire air bhur n-anamaibh, mar mhuinnitir d'an éigin cunntas thoirt uatha: chum gu'n dean iad e le gairdeachas, agus cha'n e le doilgheas: oir tha so neo-tharbhach dhuibh-se.

18 Deanaibh urnuigh air ar son-ne: oir is dòigh Jeinn gu bheil deadh choguis againn, air dhuinn bhi toileach ar beatha a chaitheadh gu cubhaidh anns na h-uile nithibh.

¹ am measg nan uile.

SEUMAS I.

19 Ach is mòid a ghuidh-eam oirbh so a dheanamh, chum gur luathaid a dh'ais-gear mise dhuibh.

20 A nis gu deanadh Dia na sìthe, a thug air ais o na marbhaibh ar Tighearn Iosa, àrd-bhuachaill nan caorach, tre fhuil a' choimhcheangail shiorruidh,

21 Sibhse coimhlionta anns gach uile dheadh obair, chum sibh a dheanamh a thoile-san, ag oibreachadh annaibh an ni a ta taitneach 'na làth-air - san, tre Iosa Criod; dhasan *gu robh* glòir *gu saoghal* nan saoghal. Amen.

22 Agus guidheam oirbh, a bhràithre, sibh a ghiùlan focal na h-earalach; oir sgriobh mi gu h-aithghearr do 'ur n-ionnsuidh.

23 Biodh fhios agaibh gu'n do chuireadh ar bràthair Timoteus air a chomas; maille ris-san, ma thig e gu goirid, chi mi sibh.

24 Cuiribh fàilte orra-san uile a tha 'nan cinn-iùil duibh, agus air na naoimh uile. Tha muinntir na h-Eadaitl a' cur fàilte oirbh.

25 Gràs *gu robh* maille ribh uile. Amen.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL SHEUMAIS.

CAIB. I.

Is eòir dhuinn gàirdeachas a dheanamh fuidh thrioblaid, 5 glioc-as iarradh o Dhia, 13 agus ann ar deuchainnibh gun sinn a chur ar n-anmhuinneachd no ar peacanna as a leth-san, 19 ach gu'm bu searr leinn bhi ümhal d'a shocal.

THA Seumas seirbhiseach Dhé, agus an Tighearn Iosa Criod, a' cur beannachd chum an dà thréibh dheug a tha air an sgapadh o chéile.

2 Mo bhràithre, measaibh mar an uile ghàirdeachas 'nuair a thuiteas sibh ann an iomadh gnè dheuchainnean¹;

3 Air dhuibh fios so bhi agaibh, gu'n oibrich dearbh-

adh bhur creidimh foighidin.

4 Ach biodh aig an fhoighidin a h-obair dhiongmhalta fein, chum gu'm bi sibh diongmhalta agus ionlan, gun uireasbhuidh ni sam bith.

5 Ma tha aon neach agaibh a dh'uireasbhuidh gliocais, iarradh e o Dhia, a bheir do gach neach gu paitl, agus nach dean maoideamh²; agus bheirear dha e.

6 Ach iarradh e le creidimh, gun bhi fuidh amharus sam bith: oir an ti a tha fuidh amharus, is cosmhuil e ri tonn na fairge a shéidear le gaoith,

¹ bhuairean.

² nach cuir ndire.

SEUMAS 1.

agus a tha air a luasgadh a null agus a nall¹.

7 Oir na saoileadh an duine sin gu'm faigh e ni air bith o'n Tighearn.

8 Tha fear na h-inntinn dùbailte² neo-sheasmhach 'na uile shlighibh.

9 Deanadh am bràthair a tha iosal gairdeachas 'na àrd-achadh :

10 Ach an duine saoibhir, na ìleachadh : do bhrìgh mar bhlàth an fheoir gu'n téid e seachad :

11 Oir air éirigh do'n ghréin le dian-theas, crionaidh i am feur, agus tuitidh a bhlàth, agus théid maise a dhreach am mugha³: is amhuil sin mar an ceudna a sheargas an duine saoibhir 'na shlighibh.

12 Is beonnaichte an duine a ghiùlaineas buaireadh : oir 'nuair a dhearbhar e, gheibh e crùn na beatha, a gheall an Tighearn do'n dream a ghràdhraigheas e.

13 Na abradh neach sam bith 'nuair a bhuairear e, Tha mi air mo bhuaireadh le Dia : oir cha chomasach Dia a bhuaireadh le h-olc, ni mò a bhuaireas e neach sam bith.

14 Ach tha gach duine air a bhuaireadh, 'nuair a thairngear, agus a thàlaidhear⁴ e le 'ana-miann féin.

15 An sin air bhi do'n ana-miann torrach, beiridh e peacadh: agus air do'n pheacadh bhi air a chrìoch-nachadh, beiridh e bàs.

16 Na bithibh air bhur mealladh, mo bhràithre gràdhach.

17 Tha gach uile dheadh

thabhartas, agus gach uile thiodhlac iomlan o'n àirde, a' teachd a nuas o Athair na soillse, maille ris nach 'eil atharrachadh, no sgàile tionndaidh.

18 O 'thoil féin ghin e sinn le focal na fìrinn, chum gu'm bitheamaid 'nar gnè cheud-toraidh d'a chreutairibh.

19 Uime sin, mo bhràithre gràdhach, biodh gach duine ealamh chum éisdeachd, mall chum labhairt, mall chum feirge :

20 Oir cha'n oibrich fearg duine fìreantachd Dhé.

21 Uime sin curiibh uaibh gach uile shalachar, agus anabharr mì-ruin, agus gabh-aibh do bhur n-ionnsuidh le macantas⁵ am focal a tha air a shuidheachadh annaibh, a tha comasach air bhur n-anaman a thearnadh.

22 Ach bithibh - sa 'nur luchd chur an gnìomh an fhocail, agus na b'ann 'nur luchd - éisdeachd a mhàin, 'gur mealladh féin.

23 Oir ma tha neach air bith 'na fhear-éisdeachd an fhocail, agus cha'n ann 'na fhear-deanamh d' a réir, is cosmuil e ri duine a tha 'g amharc air 'aghaidh nàdurra féin ann an sgàthan :

24 Oir bheachdaich e air féin, agus dh'imich e roimhe, agus dhì-chuimhnich e air ball ciod an coslas duine a bh'ann féin.

25 Ach ge b'e bheachdaich-eas gu dùrachdach air lagh diongmhulta na saorsa, agus a bhuanraigheas ann, gun e bhi 'na fhear-éisdeachd dear-

¹ chruige agus uaithe.

² fear an déi inntinn.

435

³ théid as do mhaise a dhreach.

⁴ bhreugar, ribear.

⁵ ceannsachd.

madach, ach 'na fhearr-deanamh na h-oibre, bithidh an duine so beannaichte 'na dheanadas.

26 Ma shaoileas neach air bith 'nur measg gu bheil e diadhaidh, gun bhi cur sréin r'a theangaidh, ach a' mealladh a chridhe féin, is diomhain diadhachd an duine so.

27 'Si so an diadhachd fhiorghlan agus neo-shalach am fianuis Dé agus an Athar, dilleachdain agus bantracha fhiosrachadh 'nan trioblaid, agus neach 'ga choimhead féin gun smal o'n t-saoghal.

CAIB. II.

1 *Cha'n eil e comh-fhreagrach d'ar n-aidmheil chriosdaidh snim a bhi agairn do dhaoineibh saoibhir agus táir a dheanamh air ar braithribh bochda; 13 is mó bu chór dhuiun bhi seirceil agus trócaireach: 14 agus gun uailí a dheanamh à creidimh far nach 'eil oibre, &c.*

MO bhráithre, na biodh agaibh creidimh ar Tigh-earna Iosa Criod, Tighearna na glóire¹, maille ri gnúis-bhreath².

2 Oir ma thig a steach do 'ur coimhthional duine air am bheil fainne òir, ann an eudach dealrach, agus gu'n tig a steach mar an ceudna duine bochd ann an eudach suarach³;

3 Agus gu'n amhairc sibh le meas air an duine sin air am bheil an deadh thrusgan, agus gu'n abair sibh ris, Suidh thusa an so ann an ait inbh-each⁴; agus gu'n abair sibh ris an duine bochd, Seas thusa an sin, no suidh an so fo stòl mo chos

4 Nach 'eil sibh mar sin

leth-bhretheach annaibh féin, agus nach d'rinneadh sibh 'nur breitheamhnaibh dhroch smuainte?

5 Eisdibh, mo bhráithre gràdhach, nach do thagh Dia bochdan an t-saoghal so, saoibhir ann an creidimh, agus 'nan oighreachaibh air an rioghachd, a gheall e dhoibhsan a ghràdhaicheas e?

6 Ach thug sibhse masladh do'n bhochd. Nach 'eil na daoine saoibhir ri an-tigh-earnas oirbh⁵, agus 'gur tarruing gu caithrichibh-breith-eanais?

7 Nach 'eil iad a' toirt toibheim⁶ do'n ainm òirdheirc⁷, a dh'ainmichear oirbh?

8 Ma choimhlionas sibh an lagh rioghail a réir an sgriobtuir, Gràdhach do choimh-earsnach mar thu séin, is maith a ni sibh:

9 Ach ma ni sibh leth-bhreath air daoinibh, tha sibh a' deanamh peacaidh, agus tha sibh air bhur fágail shios leis an lagh mar a luchd-brisidh.

10 Oir ge b'e neach a choimhideas an lagh uile, agus a thuislicheas ann an aon àithne⁸, tha e ciontach do'n ionmlan.

11 Oir an ti a thubhairt, Na dean adhaltrannas, thubhairt e mar an ceudna, Na dean mortadh. A nis ged nach dean thu adhaltrannas, gidheadh ma ni thu mortadh, rinneadh fear-brisidh an lagha dhioit.

12 Gu ma h-amhluidh sin

¹ creidimh glóire ar Tighearna Iosa Criod.

² meas air pearca seach a chile.

³ salach.

⁴ uriamach.

⁵ a' deanamh fòirneart oirbh, 'gmàdrachadh.

⁶ maslaidh.

⁷ urramach.

⁸ bhrisea; aon phonc.

a labhras sibhse, agus gu ma h-amhluidh a ni sibh, mar iadsan air an téid breth a thoirt le lagh na saorsa.

13 Oir gheibh esan breith-eanas gun trócair, nach d'rinn trócair; agus ni trócair gáird-eachas an aghaidh breith-eanais.

14 Ciod an tairbhe, mo bhràithre, ged their aon neach gu bheil creidimh aige, agus gun oibre bhi aige? an urrainn creidimh a thèarnadh?

15 Ma bhios bràthair no piuthar lomnochd, agus a dh'uireasbhuidh teachd-an-tìr lathail;

16 Agus gu'n abair neach agaibh-sa riu, Imichibh an sith, bitibh air bhur garadh, agus bitibh air bhur sàsúchadh: gidheadh nach toir sibh dhoibh na nithe sin a tha feumail do'n chorp; ciod an tairbhe *ta ann*?

17 Is amhuil sin creidimh mar an ceudna, mur bi oibre aige, tha e marbh, air dha bhi leis féin.

18 Ach a ta neach àraidh ag ràdh, Tha creidimh agad-sa, agus tha oibre agam-sa: nochd dhomh-sa do chreidimh as eugmhais t'oibre⁹, agus nochdaidh mise dhuit-se mo chreidimh le m' oibríbh.

19 Tha thu creidsinn gu bheil aon Dia ann; is maith a ni thu: tha na deamhain a' creidsinn mar an ceudua, agus tha iad a' criothnachadh.

20 Ach, O dhuine dhìomhain, an àill leat fios fhaotainn, gu bheil creidimh as eugmhais oibre marbh?

21 Nach deachaidh ar

n-athair Abraham fhìreann-achadh le oibríbh, 'nuair a thug e suas a mhac Isaac air an altair?

22 Nach léir dhuit gu'n do chomh oibrich creidimh le 'ghùiomharaibh, agus gu'n d'rinneadh creidimh iomlan le oibríbh?

23 Agus choimhlionadh an sgriobtuir a ta ag ràdh, Chreid Abraham Dia, agus mheasadh sin da mar fhìreantachd: agus ghoireadh caraid Dé dheth.

24 Chi sibh uime sin gu'm fìreanaichearduine le oibríbh, agus cha'n ann le creidimh a mhàin.

25 Amhuil sin mar an ceudna, nach robh Rahab an striopach air a fireanachadh le oibríbh, 'nuair a ghabh i ris na teachdairibh, agus a chuir i mach air slighe eile iad?

26 Oir mar a ta an corp marbh as eugmhais an spioraid, mar sin mar an ceudna tha creidimh marbh as eugmhais oibre.

CAIB. III.

1 Cha chòir grad-bhreth a thwirt air davine eile, no an cronuchadh gu ladurna; 5 ach is mò is còir dhuiinn srian a chur r'ar teangaidh, ball beag, ach a ta 'na h-iuncal cunnachdach chum mòr-mhaith agus olc a dheanamh 13 tha'n dream sin a tha sìor ghlic ciùin agus siocail, gun tnù, gun stri.

*M*O bhràithre, na bitibh 'nur mòran mhaighstir-ean², air dhuibh fios a bhi agaibh gu'm faigh sinn an tuilleadh breitheanais.

2 Oir ann am mòran nithe tha sinn uile ciontach. Mur

'eil duine ciontach ann am focal, is duine iomlan an ti sin, comasach mar an ceudna air srian a chur ris a' chorp uile.

3 Feuch, tha sinn a' cur shrian am beul nan each, chum gu'm bi iad ùmhail dhuinn; agus tionndaidh sinn an corp uile mu'n cuairt.

4 Feuch mar an ceudna na longa, ged tha iad co mòr, agus ged shéidear iad le garbh - ghaothaibh, gidheadh tionndaidhear¹ mu'n cuairt iad le stiùir ro bhig, ge b'e taobh² gus am miann leis an stiùradair.

5 Is amhuil sin is ball beag an teangadh, agus ni i mòr-uaill³. Feuch, cia meud an connadh a lasas teine beag!

6 Agus is teine an teangadh, saoghal do aingidh-eachd: mar sin tha an teangadh air a suidheachadh am measg ar ball, ionnus gu'n salaich i an corp gu h-iomlan, agus gu'n las i càrsa an naduir⁴; agus i féin air a lasadh o ifrinn.

7 Oir a ta gach uile ghnè fhiadh - bheathaiche, agus eunlaith, agus nithe snàigeach⁵, agus nithe san fhairge, air an ceannsachadh; agus cheannsaicheadh iad leis a' chinne-daoine:

8 Ach cha chomasach do dhuine air bith an teangadh cheannsachadh; is olc dochasgaidh i, làn do nimh marbhtach.

9 Leatha-sa tha sinn a' beannachadh Dhé, eadhon an Athar; agus leatha-sa

tha sinn a' mallachadh dhaoine, a rinneadh a réir cosamhlachd Dhé.

10 As an aon bheul tha beannachadh agus mallachadh a' teachd a mach. Mo bhràithre, cha choir do na nithibh so bhi mar so.

11 An cuir tobar a mach as an aon sùil *uisge* milis agus searbh?

12 Am feud craobh-fhìge, mo bhràithre, dearcan oladh a thoirt uaipe? no a' chraobh-fhiona, fígean? mar sin cha'n fheud tobar sam bith saile agus uisge milis a thoirt uaith araon.

13 Cò a ta 'na dhuine glic agus aig am bheil eòlas 'nur measg? nochdadh e à deadh chaithe-beatha, 'oibre féin le ceannsachd gliocais.

14 Ach ma tha eud searbh agus comhstri agaibh 'nur cridhe, na deanaibh uaill, agus na deanaibh breug an aghaidh na firinn.

15 Cha'n ann o'n àirde tha 'n gliocas so a' teachd a nuas, ach tha e talmhaidh, collaidh, diabhluidh.

16 Oir far am *bheil* farmad agus comhstri, an sin *tha buaireas*⁶, agus gach uile dhroch ghnìomh.

17 Ach a ta an gliocas a tha o'n àirde air tùs glan, an déigh sin siochail, ciùin, agus so-chomhairlich, làn do thròcair agus do dheadh thoraibh, gun leth-bhreth agus gun cheilg.

18 Agus tha toradh na fireantachd air a chur ann an sìth do luchd-deanamh na sithe.

¹ *iompaichear.*   ² *àird.*

³ *ràiteachais.*

⁴ *triall na beatha, cuairt an domhain.*

⁵ *nathraiche.*

⁶ *an-riaghailt.*

CAIB. IV.

1 Is còdir dhuinn cathachadh an aghaidh sainnt, 4 neo-mheas arrachd, 5 uabhair, 11 cùl-chlineadh, agus breth ghrad mu dhaoineadh eile; 13 agus gun bhi ro earbsach à soirbheas ann ar gnothuichibh saoghalta, &c.

CIA as a ta coganna agus còmhraga a' teuchd 'nur measg? nach ann as a so, eadhon o bhur n-ana-miann-aibh, a tha cogadh ann bhur ballaibh?

2 Tha sibh a' miannachadh, agus cha'n 'eil agaibh: tha sibh a' marbhadh, agus a' dian-shanntachadh, agus cha'n 'eil e'n comas duibh ni fhaotainn: tha sibh a' cathachadh agus a' cogadh, gidh-eadh cha'n 'eil agaibh, do bhrigh nach 'eil sibh ag iarraidh.

3 Tha sibh ag iarraidh, agus cha'n 'eil sibh a' faotainn, do bhrigh gu bheil sibh ag iarraidh gu h-olc, chum gu'n caith sibh e air bhur n-ana-miann-aibh.

4 Adhaltrannacha, agus a bhan - adhaltrannacha, nach 'eil fhios agaibh gur naimhdeas an aghaidh Dhé cairdeas an t-saoghail? ge b'e air bith neach uime sin leis an àill bhi 'na charaid do'n t-saoghal, tha e 'na nàmhaid do Dhia.

5 Am bheil sibh a' smuaineachadh gu bheil an sgriobtuir gu diomhanach a' labhairt? Tha an spiorad¹ a tha chòmhnuidh annainn a' togairt² gu farmad.

6 Ach bheir e gràs a's mò uaith: uime sin a ta e ag ràdh, Tha Dia a' cur an agh-

aidh nan uaibhreach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a ta iriosal.

7 Uime sin ùmhlaichibh sibh féin do Dhia; cuiribh an aghaidh an diabhuil, agus teichidh e uaibh:

8 Dlùthaichibh ri Dia, agus dlùthaichidh e ribh: glanaibh bhur làmhan, a pheacacha, agus glànaibh bhur cridhe, sibhse aig am bheil an intinn dhùbailte³.

9 Bithibh ann an àmhghar, agus deanaibh caoidh, agus gul: biodh bhur gàire air a thionndadh gu bròn, agus bhur n-aoibhneas gu tuirse.

10 Irioslaichibh sibh féin am fianuis an Tighearn, agus àrdaichidh e sibh.

11 Na labhraibh olc mu chéile, a bhràithre. An ti a tha labhairt uilc m'a bhràth-air, agus a' toirt breth air a bràthair, tha e labhairt uilc mu'n lagh, agus a' toirt breth air an lagh: ach ma tha thu toirt breth air an lagh, cha'n fhear-coimhlionaidh an lagha thu, ach breitheamh.

12 Tha aon fhear-tabhairt lagha ann, a's urrainn saoradh agus sgrios: co thusa a tha toirt breth air neach eile?

13 Imichibh a nis, sibhise a ta ag ràdh, Théid sinn an diugh no màireach gus a' leithid so do bhaile, agus fanaidh sinn an sin rè bliadhna, agus ni sinn ceannachd⁴, agus gheibh sinn buannachd:

14 'Nuair nach 'eil fhios agaibh ciod a tharlas air a' mhàireach: oir ciod i bhur beatha? is deatach i a chithear rè ùine bhig, agus an

¹ Am bheil an spiorad.

² miannachadh.

439

³ dhù-shillte.

⁴ marsandachd,

déigh sin a théid as an t-sealladh.

15 An àit *gu'm bu chòir* dhuibh a ràdh, Ma's toil leis an Tighearn, bitidh sinn beò, agus ni sinn so, no sud.

16 Ach a nis tha sibh a' deanamh uaille as bhur ráiteachas fèin : is olc gach uile shamhul sin do uaill.

17 Uime sin dhasan d'an aithne maith a dheanamh, agus nach dean e, is peacadh e dha.

CAIB. V.

¹ *Tha aobhar aig daoinibh aingidh saoibhir eagal a bhi orra roimh dhioghaltas Dé.* ⁷ *Bu chòir dhuinn bhi foighidneach a réir eisampleir nan jaidean, agus Iob;* ¹² *mionnan a sheachnadh;* ¹³ *urnuigh a ghnáthachadh ann an anshocair, agus sailm a sheinn ann an socair, &c.*

IMICHIBH a nis, a dhaoine saoibhir, deanaibh gul agus caoidh air son bhur n-àmhgar a tha teachd oirbh.

2 Tha bhur saoibhreas air truailleadh, agus bhur neudach air itheadh leis an leomann¹.

3 Tha bhur n-òr agus bhur n-airgiad air meirgeadh ; agus bitidh am meirgsan 'na fhianuis 'nur n-aghaidh, agus ithidh i bhur feòil mar theine : thaisg sibh ionmhas fa chomhair nan lāithean deireannach.

4 Feuch, tha tuarasdal an luchd-oibre², a bhuan sios bhur n-achaidh, ni a chumadh uatha leibhse le féill, ag éigheach : agus tha glaochach na muinntir a bhuan, air dol a stigh chum cluasa Tighearna nan sluagh.

5 Chaith sibh bhur beatha ann an sògh air thalamh, agus bha sibh mear ; dh'alt-rum sibh bhur cridheacha, mar ann an là a' mharbhaidh³.

6 Dhìt agus mharbh sibh am firean⁴, *agus cha'n eil e cur 'nur n-aghaidh.*

7 Uime sin, a bhràithre, bitibh foighidneach gu teachd an Tighearna. Feuch, feithidh an treabhaiche⁵ ri toradh luachmhor an tal-mhainn, agus fanaidh e gu foighidneach ris, gus am faigh e an ceud uisge agus an t-uisge deireannach.

8 Bithibh-sa foighidneach mar an ceudna ; socraichibh bhur cridheacha : oir tha teachd an Tighearn am fagus.

9 Na deanaibh gearan an aghaidh a chéile, a bhràithre, chum nach ditear sibh : feuch, tha am Breitheamh 'na sheasamh aig an dorus.

10 Gahbaibh, mo bhràithre, na faidhean, a labhair ann an ainnm an Tighearna, 'nan eisampleir air anshocair fhlangan, agus air foighidin.

11 Feuch, measar sona leinn iadsan a dh'fhuilingeas. Chuala sibh iomradh air foighidin Iob, agus chunn-aic sibh crioch an Tighearna ; gu bheil an Tighearna ro thiom-chridheach⁶ agus tròcaireach.

12 Ach roimh na h-uile nithe, mo bhràithre, na tug-aibh mionnan, aon chuid air néamh, no air an talamh, no air aon mhionnan eile : ach gu'm b'e bhur còmhradh, Seadh, seadh, agus Cha'n

¹ *an reudan, mhial-chrlon.*
² *nam buanaiche.*

³ *an dir.*
⁴ *an t-ionracan.*
⁵ *an tuatnanach.*
⁶ *ro iochdmhor.*

I. PEADAR I.

eadh, cha'n eadh ; air eagal
gu'n tuit sibh ann an dit-
eadh.

13 Am bheil neach sam
bith fo thrioblaid¹ 'nur
measg ? deanadh e urnuigh.
Am bheil neach sam bith
subhach ? seinneadh² e sailm.

14 Am bheil neach sam
bith tinn 'nur measg ? cuir-
eadh e fios air seanaireibh na
h-eaglais ; agus deanadh iad
urnuigh os a cheann, 'ga
ungadh le h-oladh ann an
ainm an Tighearna :

15 Agus slànuichidh urn-
uigh a' chreidimh an t-eus-
lan, agus togaidh an Tigh-
earn suas e ; agus ma rinn e
peacanna, maithearr dha iad.

16 Aidichibh *bhur* lochdan
d'a chéile, agus deanaibh
urnuigh air son a chéile,
chum gu'n tearnar³ sibh :

tha mòr - éifeachd ann an
urnuigh dhùrachdaich an
fhìrein.

17 Bu duine Elias aig an
robh comh-aigne ruinne, agus
ghuidh e gu dùrachdach gun
uisge bhi ann : agus cha
d'thàinig uisce air an talamh
rè thri bliadhna agus shè
miosan.

18 Agus rinn e urnuigh a
ris, agus thug nèamh uisce
uaith, agus thug an talamh a
mach a thoradh.

19 A bhràithre, ma théid
aon neach agaibh - sa air
seacharan o'n fhìrinn, agus
gu'n iompaich neach e ;

20 Biodh fhios aige, an
duine a dh'iompaicheas peac-
ach o sheacharan a shlighe,
gu'n saor⁴ e anam o bhàs,
agus gu'm folaich e mòran
pheacanna.

¹ a' fulang uilc.

² canadh

³ slànuicheadar.

⁴ tèaruinn.

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

PHEADAIR.

CAIB. I.

¹ Bheannaich Peadar Dia air son
a ghràsa iomarcach spioradail ;
10 nochd e nach naidheachd ùr
slàinte tre Chriosd, ach ni mu'n
robh fàidheadairreachd o shean :
13 agus a réir sin chuir e impidh
orra am beatha a chaitheadh gu
diadhaidh, do bhrigh gu bheil iad
a nis air an nuadh-bhreath le focal
Dé.

PEADAR abstol Iosa
Criosd, chum nan coig
reach a tha air an sgapadh
tre Phontus, Ghalatia, Chap-

adocia, Asia, agus Bhitinia,

2 A thaghadh a réir roimh-
eòlais Dhé an Athar, tre
naomhachadh an Spioraid,
chum ùmhlichd, agus crath-
adh fola Iosa Criosd : Gràs
agus sìth gu robh air am
meudachadh dhuibh-se.

3 Gu ma beannaichte gu
robh Dia agus Athair ar Tigh-
earna Iosa Criosd, neach a
réir a mhòr-thròcair, a dh'ath-

I. PEADAR I.

ghin sinne gu beò-dhòchas, tre aiseirigh Iosa Criod o na marbhaibh,

4 Chum oighreachd neo-thruaillidh, agus neo-shalaich, agus nach searg as, a tha air a coimhead sna nèamhaibh dhuibh-se,

5 A tha air bhur coimhead le cumhachd Dhé tre chreidimh chum slàinte, a tha ullamh r'a foillseachadh san aimsir dheireannaich :

6 Ni anns am bheil sibh a' deanamh mòr-ghàirdeachais, ged tha sibh a nis rè ùine bhig, (ma's feumail e,) fo thuirse tre iomadh buaireadh.

7 Chum gu faighear dearbhadh bhur creidimh, ni's luach-mhoire gu mòr na òr a thleid am mugha¹, ged dhearbhar le teine e, chum cliù, agus urrain, agus glòir aig foillseachadh Iosa Criod;

8 D'am bheil sibh a' toirt gràidh, ged nach faca sibh e; agus ged nach 'eil sibh a nis 'ga fhaicinn, air dhuibh bhi creidsinn ann, tha sibh a' deanamh mòr-ghairdeachais le h-aoibhneas air dol thar labhairt, agus làn do ghloir :

9 A' faotainn crìche bhur creidimh, eadhon slàinte bhur n-anama :

10 Slàinte mu'n d'fhiorsaich na fàidhean, agus mu'n d'rinn iad geur-rannsachadh, muinntir a rinn fàidheadair-eachd mu'n ghràs u bha gu teachd do 'ur n-ionnsuidh-sa;

11 A' rannsachadh ciod i, no ciod a' ghnè aimsir a bha Spiorad Chriosd annta-san a' foillseachadh², 'nuair a rinn e fianuis roimh-laimh air ful-

angasaibh Chriosd, agus a' ghloir a bha gu'n leantuinn.

12 Muinntir d'an d'fhoillsicheadh, nach b'ann doibh féin, ach dhuinne a fhritheil iad na nithe a tha nis air an cur an céill duibh leo-san a shearmonaich an soisgeul duibh, leis an Spiorad naoinh a chuireadh a nuas o nèamh ; nithe air am miann leis na h-ainglibh beachdachadh.

13 Uime sin crioslaichibh leasraidh bhur n-inntiun, bithibh measarra, agus biodh dòchas diongmhalta agaibh as a' ghràs³ a bheirear dhuibh aig foillseachadh Iosa Criod ;

14 Mar chloinn ùmhal, gun bhi 'gur comh-chumadh féin ris na h-ana-miannaibh, a bha agaibh roimh ann an àm bhur n-aineolais :

15 Ach a réir mar a taesan a ghairm sibh naomh, bithibh-sa naomha mar an ceudna 'nur n-uile chaithbeatha :

16 Do bhrigh gu bheil e sgrìobhta, Bithibh-sa naomha, oir a ta mise naomh.

17 Agus ma ghoireas sibh air an Athair, a bheir breth a réir oibre gach neach, gun chlaon-bhàigh ri neach seach a chéile⁴, caithibh aimsir bhur cuairt an so le h-eagal⁵:

18 Air dhuibh fios a bhi agaibh nach do shaoradh sibh le nithibh truaillidh, mar a tu airgiod agus òr, o bhur caithbeatha diomhain, a thugadh dhuibh o bhur sinnsereachd ;

19 Ach le fuil luachmhoir Chriosd, mar fhuil Uain gun chron, gun smal :

20 Neach gu deimhin a

¹ neo-ni.   ² ciollachadh.

³ sùil gus a' chrìch agaibh ris a' ghràs.

⁴ gun urram do neach seach a chéile.

⁵ saitcheas.

I. PEADAR II.

roimh - orduicheadh roimh chruthachadh an t-saoghail, ach a dh'fhoillsicheadh anns na h-aimsiribh deireannach air bhur sonsa ;

21 Muintir tríd-san a ta creidsinn ann an Dia a thog esan o na marbhaibh, agus a thug glóir dha, chum gu'm biodh bhur creidimh agus bhur muinghin ann an Dia.

22 Do bhrigh gu'n do għlan sibh bhur n-anama le umhlachd a thoirt do'n fħirinn tre'n Spiorad, chum grāidh neo-chealgaich do na braithribh ; feuchaibh gu'n toir sibh grādh d'a chéile á cridhe glan gu dūrachdach :

23 Air dhuibh bhi air bhur n-ath - ghineamhuin, cha'n ann o shiol truaillidh, ach neo-thruaillidh, le focal an Dé bheò, agus a mhairesas gu siorruidh.

24 Oir tha gach uile f-heòil mar fheur, agus uile għlōir dhaoine mar bħlath an fheòir. Seargaidh am feur, agus tuitidh a bħlath dheth :

25 Ach fanaidh focal an Tighearna gu siorruidh. Agus is e so am focal a shearmon-aicheadh dhuibh-se anns an t-soisgeul.

CAIB. II.

¹ Chomhairlich Peadar luchd-aidheil na creidimh an aghaidh misheircealachd, 4 nochd e gur e Criod am bunadh air om bheil iad air an togail; 11 ghuidh e orra fantuinn o ana-miannaibh feòlmhor, agus bhi umhal do uachdaranaibh.

UIME sin a' cur uaibh gach uile mhíruin, agus gach uile mhealltaireachd, agus chealg, agus fharmada, agus gach uile ana-cainnt,

2 Mar naoidheana air an ûr-bhreith, iarraigħ bainne fior-ghlan an fhocail, chum as gu fàs sibh leis ;

3 Ma's e as gu'n do bħlais sibh¹ gu bheil an Tighearn gràsmhor.

4 A' teachd d'a ionnsuidhsan, mar gu cloich bheò, a dhiūltadh gu deimhin le daoinibh, ach air a tagħadħ o Dħia agus luachmhor ;

5 Tha sibħse mar an ceudna mar chlochaibh beò, air bhur togail suas 'nur tigh spioradail, 'nur sagartachd naomh, chum iobairte spioradail a thoirt suas, taitneach do Dħia tre Iosa Criod.

6 Uime sin, a ta so mar an ceudna air a chur sios anns an sgriobtuir, Feuch, curidh mi ann an Sion priomh chlach-oisne² thagħta, luachmhor : agus an ti a chreideas ann³, cha chuirear gu näire e.

7 Dhuibh-se uime sin a chreideas, tha e⁴ luachmhor⁵: ach dhoibh-san tha eas-umhal, a' chlach a dhiūlt na clachairean, rinneadh ceann na h-oisne dith,

8 Agus clach - thuislidh, agus carraig oilbheim, dhoibh-san a thuislicheas air an fhocal, air dhoibh bhi eas-umhal, chum mar an ceudna an d'orduicheadh iad.

9 Ach is ginealach tagħta sibħse, sagartachd riogħail, cinneach naomh, sluagh son-raichte⁶; chum gu'n cuireadh sibh an céill feartan⁷ an ti a ghairm á dorħadas sibh chum a sholuis iongantaich féin :

10 Nach robh uair-éigin⁸

¹ Do bħrligh gu'n do bħlais sibh.

² clach-oisinn àraidiħ.

³ a dh'earbas aisde. ⁴ i.

⁵ 'na urram. ⁶ dileas, àraidiħ

⁷ subhailean, huaidħeān, clieū.

⁸ roimh.

I. PEADAR II.

'nur sluagh, ach a nis is sibh sluagh Dhé : dream nach d'fhuaire trócair, ach a nis a tha air faotainn trócair.

11 A mhuinnitir mo ghráidh, guidheam oirbh, mar choigrich agus luchd cuairt, sibh a sheachnadha ana-mianna feòlmhor, a tha cogadh an aghaidh an anama ;

12 Air dhuibh deadh chaithe-beatha bhi agaibh am measg nan Cinneach ; chum an àit olc a labhairt umaibh mar luchd mi-ghniomh, gu'n dean iad o bhur deadh oibríbh a chi iad, Dia a ghlòrachadh ann an là an fhiosrachaidh.

13 Uime sin bithibh-sa ùmhal do gach uile riaghaitl¹ dhaoine air son an Tighearna : ma's ann do'n righ mar an ti a's àirde inbhe ;

14 No do uachdaranaibh mar do'n mhuinnitir a chuir-eadh uaith chum dioghaltais air luchd-deanamh an uilc, ach chum cliù dhoibh-san a ni maith.

15 Oir is i toil Dé gu'n cuireadh sibhse le deadh dheanadas tosd air aineolas dhaoine amaideach :

16 Mar dhaoine saor, agus gun bhur saor-sa a ghnáth-achadh mar bhrat-folaich do'n olc², ach mar sheirbh-isich Dhé.

17 Thugaibh urram do na h-uile dhaoine. Gràdhaich-ibh na bràithre. Biodh eagal Dé oirbh. Thugaibh urram do'n righ.

18 A sheirbhiseacha, bithibh ùmhal do 'ur maighstiribh maille ris an uile eagal, cha'n e mhàin dhoibh-san a tha

maith agus ciùin, ach mar an ceudna dhoibh-san a tha ana-mèineach³.

19 Oir a ta so cliù-thoill-teannach, ma dh'iomchaireas neach sam bith doilgheas air son coguis a thaobh Dhé, a' fulang gu h-eucorach.

20 Oir ciod an t-aobhar molaidh a ta ann, ma's e an uair a ghabhar oirbh air son bhur cionta, gu'n giùlain sibh gu foighidneach e ? ach ma's e 'nuair a ta sibh a' deanamh maith, agus a' fulang air a shon, gu'n giùlain sibh e gu foighidneach, tha so taitneach do Dia.

21 Oir is ann a dh'ionnsuidh so a ghairmeadh sibh : do bhrigh gu'n d'fhuiling Criod mar an ceudna air bhur son⁴, a' fàgail eisempleir agaibh⁵, chum gu leanadh sibh a cheumanna :

22 Neach nach d'rinn peacadh, ni mò a fhuaradh cealg 'na bheul :

23 Neach, 'nuair a chàineadh e, nach do chàin a ris ; 'nuair a dh'fhuiling e, nach do bhagair ; ach a dh'earb e féin ris-san a bheir breth cheart :

24 Neach a ghiùlain ar peacanna e féin 'na chorpa féin air a' chrann, chum air dhuinn bhi marbh do'n pheacadh⁶, gu'm bitheamaid beò do fhìreantachd : neach le a bhuillibh-san a tha sibh air bhur tearnadh.

25 Oir bha sibh mar chaoraiich a' dol air seacharan ; ach philleadh sibh a nis chum Buachaill agus Easbuig⁷ bhur n-anama.

¹ ordugh, shuidheachadh.

² do mhìl-run.

³ reasgach, croisda.

444

⁴ air ar son-ne. ⁵ againn.

⁶ air ar saoradh o pheacaibh.

⁷ fir-coimhid, fir amhairc thairis.

I. PEADAR III.

CAIB. III.

1 *Theagaisg Peadar dleasdanas bhan agus shear-pòsda d'a chéile; 8 dh'earail e na uile dhaoine chum aonachd agus gràidh, 14 agus geur - leanmhuinn fhulang; 19 Chuir e mar an ceudna an cùill sochairean Chriosd do'n t-seann saoghail.*

MAR an ceudna, a mhài, bithibh ùmhal do 'ur fearaibh féin, chum ma tha dream air bith eas - ùmhal do'n fhocal, gu'm bi iadsan mar an ceudna, as eugmhais an fhocail, air an cosnadh le deadh chaithe - beatha nam ban,

2 'Nuair a bheachdaicheas iad air bhur caithe - beatha gheimnuidh maille ri h-eagal.

3 Na b'i bhur brèaghachd, figheadh an fhuilt agus a' cur òir oirbh, agus dheadh thrusgan umaibh, a' bhrèaghachd sin o'n leth muigh :

4 Ach duine folaithe a' chridhe, ann an neo-thruaillidheachd spioraid mhacanta agus chiùin, ni a tha ro luachmhor ann an sealladh Dhé.

5 Oir b'ann mar so a rinn na mnài naomha o shean, aig an robh am muinghin ann an Dia, iad féin breлага, air dhoibh bhi ùmhal d'am fearaibh féin ;

6 Amhul a thug Sarah ùmhlichd do Abraham, a' gairm tighearna dheth : d'an nigheana sibhse am feadh a ni sibh gu maith, agus gun gheilt oirbh le h-uamhas sam bith.

7 Mar an ceudna, fheara, gabhaibh - sa còmhnuindh maille riu a réir eòlais, a'

tabhairt urraim do'n mhnaor mar an soitheach a's an-mhuinne, agus mar mhuinnitir a tha 'nan comh-oighreachaibh air gràs na beatha ; chum nach cuirear bacadh air bhur n-urnuighibh.

8 Fa dheòidh, *bithibh* uile a dh'aon inntinn, biodh comh-fhulangas agaibh r'a chéile¹, gràdhaichibh a chéile mar bhràithre, *bithibh* truacanta, càirdeil.

9 Na iocaibh olc air son uilc, no càineadh air son càinidh : ach 'na aghaidh sin, beannaichibh ; air dhuibh fios bhi agaibh gur ann a dh'ionnsuidh so a ghairmeadh sibh, chum gu'n sealbhaicheadh sibh beannachadh mar oighreachd :

10 Oir ge b'e le'm b'aill beatha a ghràdhachadh, agus làithean maithe fhaicinn, cumadh e a theangadh o olc, agus a bhilean o labhairt ceilg.

11 Seachnad e olc, agus deanadh e maith ; iarradh e sìth, agus leanadh e i.

12 Oir tha sùilean an Tigh-earn air na fireanaibh, agus a chluasa fosgailte r'an urnuigh : ach *tha gnùis an Tigh-earn* an aghaidh na muinntir a ni olc.

13 Agus cò e a ni olc oirbh ma bhios sibh 'nur luchd-leanmhuinn air an ni² sin a ta maith ?

14 Ach eadhon ma dh-fhuilingeas sibh air sgàth fireantachd, is sona sibh : agus na biodh fiamh an eagail-san oirbh, agus na bithibh mishuaimhneach ;

15 Ach naomhaichibh an

¹ *bithibh iochdmhor r'a chéile.*

² *an Ti.*

I. PEADAR IV.

Tighearn Dia ann bhur cridh-eachaibh : agus *bithibh* ullamh a ghnàth chum freagradh a thoirt, maille ri ceannsachd agus eagal, do gach uile dhuine a dh'iaras oirbh reuson an dòchais a tha annaibh :

16 Air dhuibh deadh choguis a bhi agaibh : chum, 'nuair a tha iad a' labhairt uilc 'nur n-aghaidh mar luchd mi-ghniomh, gu'n gabh iadsan näire, a tha toirt toibheim do 'ur deadh chaithe-beatha ann an Criosc.

17 Oir is fearr, ma's e sin toil Dé, sibh a d'fhlang air son maith a dheanamh, na air son olc a dheanamh.

18 Oir dh'fhuiling Criosc féin aon uair air son pheacanna, am fìrean air son nan neo-fìrean, (chum gu'n tugadh e sinne gu Dia,) air dha bhi air a chur gu bàs san fheòil, ach air a bheothachadh tre an Spiorad :

19 Leis an deachaidh e mar an ceudna, agus an do shearmonaich e do na spioradaibh ann am prìosan ;

20 A bha o shean easùmhal, 'nuair a dh'fheith fad - fhlangas Dé aon uair anu an làithibh Noah, am feadh a bha àirc 'ga h-ulluchadh, anns an robh beagan, sin r'a ràdh, ochd anaman, air an tèarnadh tre uisce.

21 Tha am baisteadh, mar shamhlachas a tha comhfheregradh dha so, (cha'n e cur dhinn sal na feòla, ach freagradh deadh choguis thaobh Dhé,) nis 'gar tearnadh-ne, tre aiseirigh Iosa Criosc :

22 Neach air dha dol gu néamh, a tha air deas làimh Dhé, air do ainglibh, agus do uachdranachdaibh, agus do chumhachdaibh bhi air an cur fo 'cheannsal-san¹.

CAIB. IV.

1 *Dh'earail Peadar luchd-aidmheil na creidimh gn̄ sgur do pheacadh o eisampleir Chriosd, agus do bhrigh gn̄ bheil a' chròch dheireannach a' dlùth-theannadh oirinn : 12 agus thug e comhshurtachd dhoibh an aghaidh geur - lean-mhuinn.*

UIME sin, o dh'fhuiling Criosc air ar son-ne san fheòil, armaichibh-sa mar an ceudna sibh féin leis an inntinn cheudna : oir an ti a dh'fhuiling anns an fheòil, sguir e do pheacadh ;

2 Chum nach caitheadh e fuigheall 'aimsir anns an fheòil, a réir ana - mianna dhaoine, ach a réir toile Dé.

3 Oir is leoир dhuinn a' chuid a chaidh seachad do aimsir ar beatha gu toil nan Cinneach a dheanamh, 'nuair a shiubhail sinn ann am macnus², ann an ána-miann-aibh, ann an anabharra fiona, ann an geòcaireachd³, ann am pòiteireachd, agus ann an iodhol-aoradh an-dligheach⁴ :

4 Ni anns am bheil iad a' gabhail iongantais, do bhrigh nach 'eil sibhse a' ruith maille riù anns an neo-mheasarrachd cheudna gun tomhas, a' labhairt uilc *umaibh* :

5 Muinntir a bheir cunntas dhasan, a tha ullamh gu breth a thoirt air na beothaibh agus air na marbhaibh.

6 Oir is ann chum na crìche so a shearmonaicheadh

¹ a mharasglachd, a smachd.

² triùsealachd.

I. PEADAR V.

an soisgeul dhoibh-san a tha marbh mar an ceudna, chum gu'n tugtadh breth orra a réir dhaoine san fheòil, ach gu'm biodh iad beò a réir Dhé san Spiorad.

7 Ach a ta crìoch nan uile nithe am fagus: uime sin bithibh measarra¹, agus dean-aibh faire chum urnuigh.

8 Agus roimh na h-uile nithibh biodh agaibh teas-ghràdh d'a chéile; oir cuiridh gràdh folach air mòran pheacanna.

9 Thugaibh aoidheachd d'a chéile gun ghearan.

10 A réir mar a' fhuair gach aon an tiodhlac, *mar sin* deanaibh frithealadh d'a chéile, mar dheadh stiùbh-ardaibh air gràs eag-samhuil Dé.

11 Ma labhras neach sam bith, *labhradh e* mar bhriathraibh² Dhé; ma tha neach sam bith ri frithealadh, *deanadh se e* mar o'n chomas a bheir Dia *dha*; chum gu'm bi Dia air a ghlòrachadh anns na h-uile nithibh tre Iosa Criod: dhasan gu robh glòir agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 A mhuinntir mo ghràidh, na biodh iongantas oirbh thaobh na deuchainn theintich, a thig oirbh chum bhur dearbhadh, mar gu'n tarladh ni-éigin neo-ghnàthach dhuibh:

13 Ach do bhrìgh gu bheil sibh 'nur luchd-comhpait do fhlangasaibh Criod, dean-aibh gàirdeachas; chum mar an ceudna, ann an àm foill-seachaidh a ghlòire, gu'n dean

sibh gàirdeachas le h-aoibh-neas ro mhòr.

14 Ma mhaslaichear sibh air son ainme Chriosd, *is sona sibh*; oir a ta Spiorad na glòire, agus Dhé a' gabhail còmhnuidh oirbh; d'an taobh-san gu deimhin tha e faotainn toibheim, ach do 'ur taobh-sa tha e air a ghlòrachadh.

15 Ach na fuilingeadh aon agaibh mar mhortair, no *mar* ghaduiche, no *mar* fhear droch-bheirt, no mar neach a ghabhas gnothuch ri nithibh nach buin da.

16 Gidheadh ma *dh'fhuil-ingreas duine* mar Chriosduidh, na biodh näire air; ach thugadh e glòir do Dhia as a leth so.

17 Oir thàinig an t-àm anns an tòisich breitheanas aig tigh Dhé: agus ma thòisicheas e againne, ciod is crìoch dhoibh-san a tha eas-ùmhal do shoisgeul Dé?

18 Agus ma's ann air éigin a thèarnar am fìrean, c'ait an taisbein an duine mi-dhiadhaidh agus am peacach e féin?

19 Uime sin, an dream a *dh'fhuilingeas* a réir toile Dé, earbadh iad an anama *ris-san* ann an deanamh maith, mar ri Cruithear dileas.

CAIB. V.

1 *Chuir Peadar impidh air na seanairibh neud Dhé a bheathachadh; 5 air an òigridh bhi ùmhal, 8 agus orra uile bhi stuama, faireil, agus daingeann sa' chreidimh; 9 agus cur an aghaidh ar namhaid an-iocdh-mhoir an diabhluit.*

N A seanairean a ta 'nur measg tha mi ag earail, air bhi dhomh féin a' m' sheanair mar an ceudna, agus a'm' fhianuis air fulangas-

¹ *stuama*.

² *oracla*.

aibh Chriosd, agus mar an ceudna a'm' fhear comhpait do'n ghlòir sin, a tha gu bhi air a foillseachadh :

2 Beathaichibh treud Dhé a tha 'nur measg, a' gabhail càraim dheth, cha'n ann a dh'aindeoin, ach gu deònach ; cha'u ann air son buannachd shalaich, ach le h-inntinn ealamh ;

3 Ni mò mar thighearnaibh os ceann oighreachd Dhé, ach mar dhream a tha 'nan eisem-pleiribh do'n treud.

4 Agus an uair a dh'fhoill-sicheadh an t-àrd-bhuachaill,¹ gheibh sibh crùn na glòire nach searg as.

5 Mar an ceudna a dhaoine òga, bithibh ùmhal do na seanairibh : seadh, bithibh uile ùmhal d'a chéile, agus bithibh air bhur sgeadachadh le h-irioslachd : oir tha Dia a' cur an aghaidh nan uaibh-reach, ach a' toirt gràis dhoibh-san a tha iriosal.

6 Uime sin irioslaichibh sibh féin fo làimh chumhachd-aich Dhé, chum as gu'n àrdaich e sibh ann an àm iomchuidh :

7 A' tilgeadh bhur n-uile chùraim ² airson ; oir a ta càram aige dhibh.

8 Bithibh stuama, deanaibh faire ; do bhrìgh gu bheil

bhur namhaid an diabhlul, mar leòmhán beuchdach, ag imeachd mu'n cuairt a' sир-eadh cò a dh'fheudas e shlug-adh suas.

9 Cuiribh-sa 'na aghaidh, air dhuibh bhi daingean sa' chreidimh, agus fhios a bhi agaibh gu bheil na fulangais cheudna air an coimhlionadh ann bhur bràithribh, a tha san t-saoghal.

10 Ach gu deanadh Dia féin nan uile ghràs, a ghairm sinne chum a ghlòire shiorruidh tre Iosa Criosd, an déigh dhuibh fulang rè ùine bhig, ionlan sibh ; gu daingnich-eadh, gu neartaicheadh, gu socraicheadh e sibh.

11 Dhasan *gu robh* glòir agus cumhachd, gu saoghal nan saoghal. Amen.

12 Le Siluanus bràthair dileas, (a réir mo bharail-sa,) sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh³ gu h-aithghearr, a' teag-asg, agus a' deanamh fianuis, gur e so fior-ghràs Dhé, anns am bheil sibh 'nur seasamh.

13 Tha *an eaglais* ann am Babilon, a thaghadh maille ribhse, a' cur fàilte oirbh, agus Marcus mo mhac.

14 Cuiribh fàilte air a chéile le pòig ghràidh. Sìth *gu robh* maille ribh uile a tha ann an Iosa Criosd. Amen.

¹ *an t-àrd-aodhaire.*

448

² *ro-chùraim.*

³ *thuguibh.*

DARA LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL

PHEADAIR.

CAIB. I.

1 Chum luchd-aidmheil na creidimh a dhatingnearadh an dòchas meudachaidh gràis Dé, 5 chur Peadar impiadh o'ra le creidimh agus deadh oirribh, an gairm a dheanamh cinnteach: 12 bha e cùramach mu so chur an cuimhne dhoibh, do bhrigh gu robh fios aige a bhùs bhi 'm fagus.

SIMON Peadar, seirbhiseach agus abstol Iosa Criod, dhoibh-san a fhuair an creidimh luachmhor ceudna ruinne, tre fhireantachd ar Dé agus ar Slànuighir¹ Iosa Criod.

2 Gu robh gràs agus sìth air am meudachadh dhuibh, tre eòlas Dé, agus Iosa ar Tighearna,

3 A réir mar a dheònui a chumhachd diadhaidh-san dhuinne na nithe sin uile a bhuiñeas do bheatha agus do dhiadhachd, tre eòlas an ti sin a ghairm sinn chum glòire, agus deadh-bheus²:

4 Tre an d'thugadh dhuinn geallanna ro mhòr agus luachmhor, chum d'an tridsan gu'm biodh sibhse air bhur deanamh 'nur luchd-comhpait do nàdur na diadhachd, air dhuibh dol as o'n truaillidh-eachd a ta anns an t-saoghal tre ana-miann.

5 Agus a thuilleadh air so³, air deanamh an uile

dhìchill duibh-se, cuiribh ri 'ur creidimh, deadh-bheus⁴; agus ri deadh-bheus, eòlas;

6 Agus ri h-eòlas, stuaim⁵; agus ri stuaim, foighidin; agus ri foighidin, diadhachd;

7 Agus ri diadhachd, gràdh bràthaireil; agus ri gràdh bràthaireil, seirc⁶.

8 Oir ma bhios na nithe so annaibh, agus pailte, bheir iad oirbh gun bhi leasg, no mi-thorrach ann an eòlas ar Tighearna, Iosa Criod.

9 Ach an ti aig nach 'eil na nithe sin, tha e dall, agus gearr-sheallach, a' dì-chuimhneachadh gu'n do għlanadh eo a sheann pheacaibh.

10 Uime sin, a bhràithre, deanaibh tuilleadh dichill chum bhur gairm agus bhur taghadh a dheanamh cinnteach: oir ma ni sibh na nithe so, cha tuit sibh a chaoiadh:

11 Oir mar sin frithealar gu pailt dhuibh slighe a steach do rioghachd shiòruidh ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Criod.

12 Uime sin, cha dearmad mi na nithe so għnàth-chur an cuimhne dhuibh, ged is aithne dhuibh iad, agus ged tha sibh air bhur daingneachadh san fħirinn a làthair.

¹ fħireantachd Dé agus ar Slànuighir.

² subhailec, cruadail.

³ chum na cricke so.

⁴ cruadal.

⁵ measarrachd.

⁶ gràidh, carthanachd.

II. PEADAR II.

13 Ach tha mi a' meas gur còir, am feadh a ta mi sa' phàilliun¹ so, sibhse a bhrosnuchadh le 'ur cur an cuimhne :

14 Air dhomh fios a bhi agam gur fagus dhomh àm cur dhiom mo phàilliunn so, amhuil a dh'fhoillsich ar Tighearn Iosa Criosd dhomh.

15 Ach ni mise dìchioll, chum an déigh dhomh siubhal, gu'm bi agaibh-sa gnàthchuimhne air na nithibh so.

16 Oir cha do lean sinne faoin-sgeulachda a dhealbhadh gu h-innleachdach, 'nuair a chuir sinn an céill duibh cumhachd agus teachd ar Tighearn Iosa Criosd, ach rinneadh sinn'nar sùil-fhianuisibh air a mhòrachd-san.

17 Oir fhuair e o Dhia an t-Athair urram agus glòir, 'nuair a thàinig a' shamhuil so do ghuth d'a ionnsuidh o'n ghlòir òirdheirec², Is e so mo Mhac gràdhach-sa, anns am bheil mo mhòr-thlachd³.

18 Agus chuala sinne an guth so a thàinig o nèamh, 'nuair a bha sinn maille ris air an t-sliabh naomh.

19 Tha againn mar an ceudna focal fàidheadaireachd a's cinntiche ; d'am maith a ni sibh aire a thoirt, mar do lòchran a tha toirt soluis uaith ann an ionad dorcha, gus an soillsich an là, agus an éirich an reult-mhaidne 'nur cridh-eachaibh :

20 Air dhuibh fhios so a bhi agaibh air tùs, nach 'eil fàidheadaireachd air bith do'n sgriobtuir o thogradh *dhaoine* féin.

21 Oir cha d'thàinig an fàidheadaireachd a réir toil duine o shean : ach labhair daoine naomha Dhé, mar a sheòladh iad leis an Spiorad naomh.

CAIB. II.

1 Roimh-innis Peadar mu thimchioll luchd-teagaisg bréige, a nochdadh am mi-dhiadhachd, agus an sgrios a thig araon orra sein agus air an luchd-leanmhuiunn, 7 o'n saorar daoine diadhaidh, mar a shaoradh Lot à Sodom, &c.

A CH bha fàidhean bréige mar an ceudna am measg an t-slugaigh, amhuil a bhios luchd - teagaisg bréige 'nur measgsa, dream a bheir a steach an uaignidheas saobh-chreidimh⁴ millteach, eadhon ag àicheadh an Tighearn a cheannaich iad, agus a bheir sgrios obann orra féin.

2 Agus leanaidh mòran an slighean millteach tre am faigh slighe na firinn mi-chliù.

3 Agus tre shannt ni iad ceannachd oirbh le briathraibh mealltach : dream nach 'eil am breitheanas a nis o chian a' deanamh moille, agus cha'n 'eil an sgrios a' turr-chodal⁵.

4 Oir mur do chaomhain Dia na h-aingil a pheacaich, ach air dha an tilgeadh sìos do ifrinni, gu'n d'thug e thairis iad gu bhi air an coimhead ann an slabhraidihibh dorchadais, fa chomhair breitheanais ;

5 Agus nach do chaomhain e an seann saoghal, ach gu'n do shaor e Noah an t-ochdamh pearsa, searmonaiche fìreantachd, air dha an dile⁶ a thoirt air saoghal nan daoine mi-dhiadhaidh ;

¹ bhothan.

² àrd-urrramaich.

³ le'm bheil mi lán-toiliche.

⁴ dò-bharailean.

⁵ clò-chod il

II. PEADAR II.

6 Agus a' tionndadh caithriche Shodoim agus Ghomorah gu luaithre¹, gu'n do dhít e le léir-sgrios iad, gan deanamh 'nam ball - sampuill² dhoibh-san, a bhiodh midiadhaidh an déigh sin ;

7 Agus gu'n do shaor e Lot ain fírean, a bha fo champar³ le caithe-beatha neo-ghloin nan aingidh :

8 (Oir chraídh an t-ionracan sin, agus e gabhail còmhuidh 'nam measg, 'an-am fíreanta o là ga là, le bhi faicinn agus a' cluinntinn an gniomharan an-dligheach :)

9 Is aithne do'n Tighearn na daoine diadhaidh a shaoradh o bhuaireadh, agus na daoine eucorach a choimhead gu là a' bhreitheanais chum peanas a dheanamh orra :

10 Ach gu h-àraidh iadsan a leanas an fheòil ann an ana-miann na neò-ghloine, agus a ni tàir air uachdaranachd : Air dhoibh bhi andàna, féin - thoileil, cha'n eagal leo ana-cainnt a thoirt dhoibh-san⁴ a tha ann an airde-inbhe .

11 An uair nach toir aingil a's mó ann an neart agus ann an cumhachd, casaid thoibheumach 'nan aghaidh⁵ am fianuis an Tighearn.

12 Ach iadsan, mar ainmhidhean nàdurra eu-céillidh, a rinneadh gu bhi air an glacadh an sgrios, air dhoibh bhi labhairt gu toibheumach mu na nthibh nach tuig iad, sgriosar iad 'nan truaillidh-eachd féin ;

13 Agus gheibh iad tuarsdal na h-euceirt, mardhream a mheasas mar shubhachas sògh⁶ san là : is smala iad agus aobhar - maslaidh⁷, a' gabhail toileachas-inntinn 'nam mealltaireachd féin, am feadh a ta iad air cuirmibh⁸ maille ribh ;

14 Aig am bheil an sùilean làn do adhaltrannas, agus do nach 'eil e'n comas sgur do pheacadh ; a' mealladh anama neo-shuidhichte ; aig am bheil an cridhe air a chleachdadh ri gniomharaibh sann-tach ; clann nam mallachd :

15 A thréig an t-slighe dhìreach, agus a chaidh air seacharan, a' leantuinn slighe Bhaalaim mhic Bhosoir⁹, a ghràdhaich duais na h-eucorach ;

16 Ach a fhuair achmhasan air son 'aingidheachd : oir labhair an asal bhalbh le cainnt duine, agus thoirmisg i mi-chiall an fhàidh.

17 Is tobair gun uisge iad so, neoil air an iomain le iom-ghaoith ; fa chomhair am bheil duibhre¹⁰ an dorchadais air a thasgaidh gu siorruidh.

18 Oir an uair a labhras iad briathran atmhor¹¹ diomhاناais, meallaidh iad tre ana-miannaibh na feòla, tre mhac-nus¹², iadsan a chaidh gu glan¹³ as uatha - san a tha caitheadh am beatha ann an seacharan :

19 A' gealltuinn saorsa dhoibh, agus gun anna féin ach tràillean na truaillidh-eachd : oir ge b'e ni le 'm

¹ luaith.   ² 'nan 'samhlachas.

³ air a shàrachadh.

⁴ olc a labhairt umpa-san.

⁵ breith-mhaslach an aghaidh a chéile.

⁶ deadh-ghleas, deadh theachd-an-tir.

⁷ aineamha, sal.

⁸ scéisdibh.

⁹ Bheoir.

¹⁰ ced.

¹¹ uaibhreach.

¹² thruiseileachd

¹³ car tamuill bhig.

II. PEADAR III.

buadhaclear air duine, do'n ni sin féin tha e air a chur fo dhaorsa.

20 Oir an déigh dhoibh dol as o shalcharaibh an t-saoghal, tre eòlas an Tigh-earn agus an t-Slànuighir Iosa Criosd, ma bhios iad a ris air an ribeadh annta, agus air an cur fo ghéill, tha an deireadh aca ni's miosa na an toiseach.

21 Oir b'fhearr dhoibh gun eòlas a bhi aca air slighe na fireantachd, na, an déigh a h-eòlas fhaotainn, pilleadh o'n àithne naomh a thugadh dhoibh.

22 Ach thachair dhoibh a réir ant-sean-fhocail fhìrinnich, Phill am madadh air ais chum a sgeith féin ; agus, A' mhuc a chaidh nigheadh, chum a h-aoirneagan² san làthaich³.

CAIB. III.

1 Thug Peadar cinnte do luchd-aidmheil na creidmh mu theachd Chriosd chum breitheanais, an aghaidh luchd-fanoid ; 8 thug e rubhadh do dhaoine mi-dhiadhaidh o'fad-fhaghidin Dé, iad a ghréasadh an oirthreachais : 12 chuir e mar an ceudna an cíll am modh air an sgriosar an saoghal so.

A N dara litir so, a mhuinntir mo ghràidh, tha mi a' sgriobhadh do 'ur n-ionnsuidh⁴ a nis ; annta le chéile tha mi⁵ a' brosnachadh bhur n-inntinn fhìor-ghloin le 'ur eur an cuimhne :

2 Chum gu'm bi sibh cuimhneachail air na briathraibh a labhradh roimh leis na fàidhibh naomha, agus air ar n-àithne-ne, abstola an Tigh-

earn agus an t-Slànuighir : 3 Air dhuibh fhios so bhi agaibh air tùs, gu'n tig anns na làithibh deireannach luchd-fochaidh⁶, ag imeachd a réir an ana-miann féin.

4 Agus ag ràdh, C'ait am bheil gealladh a theachd ? oir o choidil na h-aithriche, tha na h-uile nithe a' fantuinn mar a bha iad o thoiseach a' chruthachaidh.

5 Oir tha iad aineolach air so da'n deoin, gu'n robh na nèamha ann o chian, agus an talamh 'na sheasamh as an uisce, agus anns an uisce, tre fhocal Dé :

6 Tre'n deachaidh an saoghal a bha'n sin ann a sgrios, air teachd do'n dilinn air.

7 Ach tha na nèamha agus an talamh a tha nis ann, leis an fhocal sin féin air an tasgaidh suas, agus air an gleidheadh fa chomhair teine air cheann là a' bhreitheanais, agus sgrios dhaoine aindiadhaidh.

8 Ach, a mhuinntir mo ghràidh, na bithibh-sa aineolach air an aon ni so, Gu bheil aon là aig an Tighearn mar mhile bliadhna, agus mìle bliadhna mar aon là.

9 Cha'n 'eil an Tighearn mall a thaobh a gheallaidh, (mar a mheasas dream àraighe moille,) ach tha e fad-fhulangach do ar taobh-ne, gun toil aige dream sam bith a bhi caillte, ach na h-uile dhaoine theachd gu h-aithreachas.

10 Ach thig là an Tighearn

¹ a h-aonairt, a h-eabradh.

² sa' chlùbar.

³ sgriobham chugaibh.

⁴ anns am bheil mi.

⁵ fanoid, sgeige.

II. PEADAR III.

earna mar ghaduiche san oidhche; anns an téid na nèamha thairis le toirm mhòir, agus *anns* an leagh na dùile le dian-theas; agus bithidh an talamh mar an ceudna, agus na h-oibre a ta air, air an losgadhl suas.

11 Uime sin do bhrìgh gu'm bi na nithe so uile air an sgaoileadh as a chéile, ciod a' ghnè dhaoine bu chòir a bhi annaibh, ann an caithe-beatha naomh, agus diadhachd,

12 Le sùil a bhi agaibh ris, agus luathachadh¹ chum teachd là Dhé, anns am bi na nèamha, air dhoibh bhi re theine, air an sgaoileadh o chéile, agus anns an leaghar na dùile le dian-theas?

13 Gidheadh tha dùil againne ri nèamhaibh nuadha agus talamh nuadh, a réir a gheallaidh, anns an còmhnuich fìreantachd.

14 Uime sin, a mhuinnitir ionmhuinn, o tha dùil agaibh ris na nitibh sin, deanaibh bhur dìchioll chum gu faigh-ear leis-san ann an sith sibh,

gun smal agus neo-lochdach: 15 Agus measaibh gur slàinte fad - fhulangas ar Tighearn; amhuil a sgriobh ar bràthair gràdhach Pòl mar an ceudna do'ur n-ionnsuidh, a réir a' ghliocais a thugadh dha;

16 Amhuil mar 'na litrichibh uile, a' labhairt annta mu na nitibh so: anns am bheil cuid do nitibh do-thuigsinn, a tha an dream a tha neo-fhòghlumta, agus neosheasmhach a' fiaradh, amhuil mar na sgriobtuirean eile, chum an sgrios féin.

17 Ach sibhse, a mhuinnitir mo ghràidh, o's aithne dhuibh *na nithe so* roimh-làimh, thug-aibh aire, air eagal, air dhuibh-se mar an ceudna bhi air bhur tarruing air falbh le seacharan nan daoine ain-diadhaidh, gu'n tuit sibh o bhur seasmhachd féin.

18 Ach fùsaibh ann an gràs, agus *ann an* eòlas ar Tighearn agus ar Slànuighir Iosa Criosd. Dhasan *gu robh* glòir a nis agus *gu siorruidh*². Amen.

---

¹ *greasadh, cabhag a dheanamh.*

453

² *gu là na siorruidheachd.*

CEUD LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

1 Labhair Eoin mu phearsa Chriosd, auns am bheil againn beatha mhaireannach, thaobh comh-chomh-uinn ri Dia, 5 ris an eigin diunn naomhachd beatha a chur, a dhearbadh firinn a' chomh-chomh-uinn sin, chum gu'm faigheamaid cinnte air maitheanas tre bhds Chriosd.

AN ni a bha ann o thùs, an ni a chuala sinne, a chunnaic sinn le ar sùilibh, air an d'amhairc sinn, agus a làimhsich ar làmha thaobh focail na beatha;

2 (Oir dh'fhoillsicheadh a' bheatha, agus chunnaic sinne i, agus tha sinn a' deanamh fianuis, agus a' cur an céill dhuibh-se na beatha mair-eannaich ud a bha maille ris an Athair, agus a dh'fhoillsicheadh dhuinne ;)

3 An ni a chunnaic agus a chuala sinn, tha sinn a' cur an céill duibh-se, chum gu'm bi agaibh-sa mar an ceudna comunn ruinne : agus gu firinneach tha ar comunn-ne ris an Athair, agus r'a Mhic Iosa Criosd.

4 Agus tha sinn a' sgriobhadh nau nithe so do 'ur n-ionnsuidh, chum gu'm bi bhur gairdeachas coimhlionta.

5 Agus is i so an teachd-aireachd a chuala sinn uaithsan, agus a tha sinn a' cur an céill dhuibh-se, Gur solus Dia, agus nach 'eil dorchadas air bith annsan.

6 Ma their sinn gu bheil comunn againn ris¹, agus sinn a' gluasad ann an dorcha-das, tha sinn a' deanamh bréige, agus cha'n 'eil siun a' deanamh na firinn :

7 Ach ma ghluaiseas sinn anns an t-solus, mar a tha esan san t-solus, tha comunn againn r'a chéile, agus glanaidh fuil Iosa Criosd a Mhic sinn o gach uile pheacadh.

8 Ma their sinn nach 'eil peacadh againn, tha sinn 'gar mealladh féin, agus cha'n 'eil an fhìrinn annainn.

9 Ma dh'aidicheas sinn ar peacanna, tha esan fìrinneach agus ceart, chum ar peacanna a mhaitheadh dhuinn, agus ar glanadh o gach uile neo-fhireantachd.

10 Ma their sinn nach do pheacaich sinn, tha sinn a' deanamh breugaire dheth-san, agus cha'n 'eil 'focal annainn.

CAIB. II.

1 Thug Eoin comhshurtachd do luchd-aidmheil na creidimh an ughaidh peacaidh anmhuiinneachd. 3 Se fior - eolas Dé 'ditheantan a choimhead, 9 ar bràithrean a ghràdhachadh, 15 agus gun ghaol a thoirt do'n t-saoghal.

MO chlann bheag, na nithe so tha mi a' sgriobhadh do 'ur n-ionnsuidh, chum nach peacaich sibh. Agus ma pheacaicheas neach air bith, tha fear-tagraidh againn maille ris an Athair, Iosa Criosd am firean :

¹ caidreabh againn ris.

2 Agus is esan an iobairt-reitich air son ar peacanna agus cha'n e air son ar peacanna a mhàin, ach mar an ceudna air son *peacanna* an t-saoghail uile.

3 Agus le so tha fhios againn gur aithne dhuinn e, ma choimhideas sinn 'aith-eantan.

4 An ti a their, Is aithne dhomh e, agus nach 'eil a' coimhead 'aitheantan, is breugaire e, agus cha'n 'eil an fhirinn ann.

5 Ach ge b'e choimhideas 'fhocal, ann-san gu deimhin tha gràdh Dhé air a choimh-lionadh: le so is aithne dhuinn gu bheil sinn ann-san.

6 An ti a their gu bheil e fantuinn ann-san, is còir dha-san mar an ceudna gluasad, eadhon mar a għluais esan.

7 A bhràithre, cha'n 'eil mi a' sgriobhadh àithne nuadh do 'ur n-ionnsuidh, ach seann àithne, a bha agaibh o'n toiseach: is i an t-seann àithne am focal a chuala sibh o thùs.

8 A ris tha mi a' sgriobhadh àithne nuaidh do 'ur n-ionnsuidh, ni a ta fior ann-san agus annaibh - sa: do bhrigh gu'n d'imich an dorchadas thairis, agus gu bheil a nis an solus fior a dealrachadh.

9 An ti a their gu bheil e san t-solus, agus a tha fuath-achadh a bhràthar, tha e san dorchadas gus a nis.

10 An ti aig am bheil gràdh d'a bhràthair, tha e 'na chòmhnuidh san t-solus, agus cha'n 'eil aobhar oilbh-eim ait bith ann.

11 Ach an ti a ta fuathach-adh a bhràthar, tha e anns an dorchadas, agus ag im-eachd anns an dorchadas, agus cha'n aithne dha c'ait am bheil e dol, do bhrigh gu'n do dhall an dorchadas a shùilean.

12 Tha mi a' sgriobhadh do 'ur n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrigh gu bheil bhur peacanna, air am maitheadh dhuibh air sgàth 'ainmesean.

13 Tha mi a' sgriobhadh do 'ur n-ionnsuidh, aithriche, do bhrigh gu'm b' aithne dhuibh esan *a ta* o thùs. Tha mi a' sgriobhadh do 'ur n-ionnsuidh, òganacha, do bhrigh gu'n d'thug sibh buaidh air an droch aon. Tha mi a' sgriobhadh do 'ur n-ionnsuidh, a chlann bheag, do bhrigh gu'm b'aithne dhuibh an t-Athair.

14 Sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh, aithriche, do bhrigh gu'm b'aithne dhuibh an ti *a ta* ann o thùs. Sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh, òganacha, do bhrigh gu bheil sibh làidir, agus gu bheil focal Dhé 'na chòmhnuidh annaibh, agus gu'n d'thug sibh buaidh air an droch aon.

15 Na gràdhaichibh an saoghal, no na nithe *a ta* san t-saoghal. Ma ghràdhaicheas neach air bith an saoghal, cha'n 'eil gràdh an Athair ann.

16 Oir na h-uile a *ta* anns an t-saoghal, ana-miann na fedla, agus ana-miann nan sùl, agus uabhar na beatha, cha'n ann o'n Athair a tha iad, ach o'n t-saoghal.

17 Agus siubhlaidh an

saoghal seachad, agus 'anamíann : ach an ti a ni toil Dé, mairidh e chaoidh.

18 A chlann bheag, is i an aimsir dheireannach a tha ann : agus mar a chuala sibh gu'n tig an t-ana-criosd, is ann mar sin a ta nis iomadh ana-criosd ann ; o'm bheil sinn a' tuigsinn gur i'n aimsir dheireannach a ta ann.

19 Chaidh iad a mach uainne, ach cha robh iad dhinn : oir nam biodh iad dhinn, gu deimhin dh'fhanadh iad maille ruinn : ach *chaidh iad a mach*, chum gu deantadh follaiseach iad, nach robh iad uile dhinn.

20 Ach tha agaibh-sa ungadh o'n ti naomh, agus is aithne dhuibh na h-uile nithe.

21 Cha do sgrìobh mi do 'ur n-ionnsuidh, do bhrìgh nach aithne dhuibh an fhìrinne ; ach do bhrìgh gur aithne dhuibh i, agus nach 'eil breug air bith o'n fhìrinne.

22 Cò a tha 'na bhreugaire, ach esan a dh'àicheadh-as gur e Iosa an Criosd ? Is e so an t-ana-criosd, a tha 'g àicheadh an Athar agus a' Mhic.

23 Ge b'e neach a dh'àich-eadhais am Mac, cha 'n 'eil an t-Athair aige : [ach an ti a dh'aidicheas am Mac, tha an t-Athair aige mar an ceudna.]

24 Uime sin fanadh an ni sin annaibh-sa a chuala sibh o thùs. Ma dh'fhanas an ni a chuala sibh o thùs annaibh, fanaidh sibhse mar an ceudna anns a' Mhac, agus anns an Athair.

25 Agus is e so an gealladh a gheall e dhuinn, eadhon a' bheatha mhaireannach.

26 Sgrìobh mi na nithe so do 'ur n-ionnsuidh, mu thimchioll na dream a tha 'gur mealladh.

27 Ach tha an t-ungadh a fhuair sibh uaith-san, a' fantuinn annaibh : agus cha 'n 'eil feum agaibh gu'n teagaisgeadh aon neach sibh : Ach, mar a ta an t-ungadh so fein 'gur teagasc mu thimchioll nan uile nithe, agus a ta e fìor, agus nach breug e, eadhon mar a theagaisg e sibh, fanaibh ann.

28 Agus a nis, a chlann bheag, fanaibh ann-san ; chum 'nuair a dh'fhoillsichear e, gu'n bi dànochd againn, agus nach bi näire oirnn 'na làthair aig a theachd.

29 Ma tha fhios agaibh gu bheil esan fireanta, tha fhios agaibh gu bheil gach neach a ni fireantachd, air a bhreith'1 uaith-san.

CAIB. III.

1 *Chuir an t-abstol an cèill gràdh ioungantach Dhé d'uinne, le sinn a dheanamh 'uar cloinn dha fein : 3 is còir dhuinn uime sin 'dith-eantan a choimhead le h-urrام, 11 agus mar an ceudna gràdh bràthaireil a bhi againn d'a chéile.*

FEUCHAIBH, ciod a' ghnè ghràidh a thug an t-Athair dhuinne, gu'n goirt-eadh clann Dé dhinn ! uime sin cha'n aithne do'n t-saoghal sinn, do bhrìgh nach b'aithne dha esan.

2 A mhuinnitir mo ghràidh, a nis is sinne mic Dhé ; agus cha 'n 'eil e soilleir fathast ciod a bhitheas sinn : ach a ta fhios againn, 'nuair a dh'fhoillsichear esan, gu'n

¹ air a ghineamhui.

I. EOIN III.

bi sinn cosmhul ris ; oir chi
sinn e mar a ta e.

3 Agus gach neach aig am
bheil an dòchas so ann, glan-
aidh se e féin, mar a ta esan
glan.

4 Ge b'e neach a ni peac-
adh, tha e mar an ceudna a'
briseadh an lagha : oir is e
am peacadh briseadh an
lagha.

5 Agus tha fhios agaibh
gu'n d'fhoillsicheadh esan
chum ar peacanna thoirt air
falbh ; agus cha'n 'eil peac-
adh sam bith ann-san.

6 Gach neach a dh'fhanas
ann-san, cha dean e peacadh :
ge b'e air bith a pheacaich-
eas, cha'n fhac e esan, agus
cha robh eòlas aige air.

7 A chlann bheag, na
mealladh neach air bith sibh :
an ti a ni fireantachd is
firean e, mar is firean esan :

8 An ti a ni peacadh, is
ann o'n diabhul a ta e : oir
tha an diabhul a' peacachadh
o thùs. Is ann chum na
criche so a dh'fhoillsicheadh
Mac Dhé, chum gu'n sgrios-
adh e oibre an diabhul.

9 Ge b'e neach a ghineadh
o Dhia, cha dean e peacadh :
oir a ta a shiol-san a' fantuinn
ann ; agus cha'n 'eil e'n
comas da peacadh a dhean-
amh, do bhrigh gu'n do
ghineadh o Dhia e.

10 An so tha clann Dhé,
agus clann an diabhul foll-
aiseach : Ge b'e neach nach
dean fireantachd, cha'n ann
o Dhia a tha e, no an ti nach
gràdhach a bhràthair.

11 Oir is i so an teachd-
aireachd a chuala sibh o thùs,
sinn a thoirt gràidh d'a chéile :

12 Cha'n ann mar Chain,
a bha o'n droch aon, agus a
mharbh a bhràthair : Agus
c'ar son a mharbh se e ? A
chionn gu'n robh 'oibre féin
ole, agus oibre a bhràthar
fireanta.

13 Na biodh iognadh
oirbh, mo bhràithre, ged dh'-
fhuathaicheas an saoghal
sibh.

14 Tha fhios againn gu'n
deachaidh sinn thairis o bhàs
gu beatha, do bhrigh gu bheil
gràdh againn do na bràith-
ribh : an ti nach gràdhach
a bhràthair, fanaidh e ann am
bàs.

15 Gach neach a dh'-
fhuathaicheas a bhràthair, is
mortair¹ e ; agus tha fhios
agaibh nach 'eil aig mortair
sam bith a' bheatha mhair-
eannach a' fantuinn ann.

16 Le so is aithne dhuinn
gràdh Dhé, do bhrigh gu'n
do chuir esan sìos 'anam féin
air ar son-ne : agus is còir
duinne ar n-anama féin a
chur sìos airson nam bràithre.

17 Agus ge b'e neach aig
am bheil maoin an t-saoghal
so, agus a chi a bhràthair ann
an uireasbhuidh, agus a
dhruideas a chridhe 'na agh-
aidh, cionnus a tha gràdh
Dhé a' gabhail còmhnuidh
ann-san.

18 Mo chlann bheag, na
gràdhachear maid ann am
focal, no ann an teangaидh ;
ach ann an gnìomh agus ann
am firinn.

19 Agus le so is aithne
duinn gu bheil sinn do'n
fhìrinn, agus bheir sinn
dearbh-bheachd² do ar cridh-
eachaibh 'na làthair.

¹ duin'-mharbhache.

² ciunteachd.

20 Oir ma dhíteas ar cridhe sinn, is mò Dia na ar cridhe, agus is aithne dha na h-uile nithe.

21 A mhuinnitir moghráidh, mur dit ar cridhe sinn, tha dànanachd againn a thaobh Dhé.

22 Agus ge b'e ni a dh' iarras sinn, gheibh sinn uaith e, do bhrigh gu bheil sinn a' coimhead 'aitheantan, agus a' deanamh nan nithe a tha taitneach 'na fhianuis-san.

23 Agus is i so 'aithne-san, gun creideamaid ann an ainm a Mhic Iosa Criod, agus gu'n gràdh-aicheamaid a chéile, mar a thug esan aithne dhuinn.

24 Agus an ti a choimh-ideas 'aitheanta-san, tha e gabhail còmhnuadh ann, agus esan ann-san : agus le so is aithne dhuinn gu bheil esan a' fuireach annainn, o'n Spiorad a thug e dhuinn.

CAIB. IV.

1 Thug an t-abstol rabbadh dhoibh gun iad a chreidsinn gach uile luchd-teagaisg a nì bòsd as an Spiorad, ach an deatbhadh le riaghaitibh a' chreidimh chòitch-ionn : 7 bhrosnuich e iad le h-iomadh reuson gu gràdh bràthaireil.

A MHUINNTIR ionmhuinn, na creidibh gach uile spiorad, ach dearbhaibh na spioradan, an ann o Dia a tha iad : do bhrigh gu bheil mòran do fhàidhribh bréige air dol a mach do'n t-saoghal.

2 Le so aithnichibh Spiorad Dhé : gach uile spiorad a dh'aidicreas gu'n d'thàinig Iosa Criod san fheòil, is ann o Dia a tha e.

3 Agus gach uile spiorad nach aidich gu bheil Iosa Criod air teachd san fheòil, cha'n ann o Dia a tha e :

agus is e so *spiorad* sin an ana-criosd, neach a chuala sibh e bhi teachd, agus a nis tha e cheana anns an t-saoghal.

4 A chlann bheag, tha sibh-se o Dia, agus thug sibh buaidh orra-san ; do bhrigh gur mò esan a ta annaibh-sa, na esan a ta anns an t-saoghal.

5 Tha iadsan o'n t-saoghal : uime sin tha iad a' labhairt mu'n t-saoghal, agus tha'n saoghal ag éisdeachd riu.

6 Tha sinne o Dia : an ti aig am bheil eòlas air Dia, éisidh e ruinne ; an ti nach 'eil o Dia, cha'n éisde ruinn. O so aithnichidh sinn spiorad na firinn, agus spiorad an t-seacharain.

7 A mhuinnitir ionmhuinn, gràdh-aicheamaid a chéile : oir is ann o Dia tha'n gràdh ; agus gach neach a ghràdh-aicheas, ghineadh o Dia e, agus is aithne dha Dia.

8 An ti nach gràdh-aich, cha'n aithne dha Dia ; oir is gràdh Dia.

9 An so dh'fhoillsicheadh gràdh Dhé dhuinne, do bhrigh gu'n do chuir Dia aon ghin Mhic do'n t-saoghal, chum gu'm bitheamaid beò trìdsan.

10 An so a ta gràdh, cha'n e gu'n do ghràdh-aich sinne Dia, ach gu'n do ghràdh-aich esan sinne, agus gu'n do chuir e a Mhac féin gu bhi 'na iobairt-réitich air son ar peacanna.

11 A mhuinnitir ionmhuinn, ma ghràdh-aich Dia sinne mar sin, tha e mar fhiachaibh oirnne a chéile a ghràdhachadh mar an ceudna.

12 Cha'n fhaca neach air bith Dia riamh. Ma ghràdh-aicheas sinn a chéile, tha Dià

'na chòmhnuidh annainn,
agus tha a ghràdh air a
choimhlionadh annainn.

13 O so is aithne dhuinn
gu bheil sinne 'nar còmh-
nuidh ann-san, agus esan
annaine, do bhrigh gu'n
d'thug e dhuinn d'a Spiorad.

14 Agus chunnaic sinn a-
gus tha sinn a' deanamh fian-
uis, gu'n do chuir an t-Athair
am Mac uaith mar Shlàn-
uighear an domhain.

15 Ge b'e neach a dh'aid-
icheas gur e Iosa Mac Dhé,
tha Dia 'na chòmhnuidh ann-
san, agus esan ann an Dia.

16 Agus fhuair sinn aithne
air agus chreid sinn an gràdh
a tha aig Dia dhuinn. Is
gràdh Dia; agus an ti a tha
fantuinn ann an gràdh, tha e
'na chòmhnuidh ann an Dia,
agus Dia ann-san.

17 An so tha ar gràdh-ne
air a dheanamh coimhlionta,
chum gu'm bi againn dà-
achd ann an là a' bhreith-
eanais: do bhrigh mar a tha
esan, gur amhuil sin a tha
sinne anns an t-saoghal so.

18 Cha'n 'eil eagal ann an
gràdh; ach tilgidh gràdh
diongmhalta¹ an t-eagal a
mach; do bhrigh gu bheil
pian san eagal: an ti a tha
eagalach, cha d'rinneadh
coimhlionta ann an gràdh e.

19 Tha gràdh againne dhas-
an, do bhrigh gu'n do ghràdh-
aich esan sinne an toiseach.

20 Ma their neach, Tha
gràdh agam do Dhaia, agus
fuath aige d'a bhràthair, is
breugaire e: oir an ti nach
gràdh aich a bhràthair a
chunnaic e, cionnus a dh'-
fheudas e Dia nach fac e a
ghràdhachadh?

21 Agus an àithne so tha
againn uaithsan, An ti a
ghràdh aicheas Dia, gu'n
gràdh aich e a bhràthair mar
an ceudna.

CAIB. V.

1 An ti leis an ionmhuinn Dia, is ionmhuinn leis a chlann, agus coimhididh e 'ditheantan, a ta eutrom, so-choimhead do na creidich. 9 'Se Iosa Mac Dhe; agus tha e comasach air sinne a thearnadh, 14 agus air ar n-urnuighean, a nì sinn air ar son fein, agus air son muinntir eile, a fhreagairt.

G E b'e neach a chreideas
gur e Iosa an Criod, ghineadh o Dhia e; agus ge
b'e ghràdh aicheas an ti a
ghin, gràdh aichidh e mar an
ceudna an ti a ghineadh leis.

2 O so is aithne dhuinn gu
bheil gràdh againn do chloinn
Dé, 'nuair a ghràdh aicheas
sinn Dia, agus a choimhideas
sinn 'àitheantan.

3 Oir is e so gràdh Dhé,
sinn a choimhead 'àitheantan:
agus cha 'n 'eil 'àitheanta-san
trom².

4 Oir gach uile ni a ghinear
o Dhia, bheir e buaidh air an
t-saoghal: agus is i so a'
bhuaidh a bhuaidh aicheas air
an t-saoghal, eadhon ar creid-
imh-ne.

5 Cò an ti a bhuaidh aicheas
air an t-saoghal, ach esan a
tha creidsinn gur e Iosa Mac
Dhé.

6 Is e so esan a thàinig tre
uisge agus tre fhuil, Iosa
Criod; cha'n e tre uisce a
mhàin, ach tre uisce agus
fuil: agus is e an Spiorad a
ni fianuis, do bhrigh gur firinn
an Spiorad.

7 Oir tha triuir a tha dean-
amh fianuis air nèamh, an
t-Athair, am Focal, agus an

¹ ionlan, seirfe.

² do-dheanta.

I. EOIN V.

Spiorad naomh : agus an triuir sin is aon iad.

8 Agus tha triuir a tha deanamh fianuis air an talamh, an Spiorad, agus an t-uisge, agus an fhuil : agus thig an triuir sin r'a chéile ann an aon.

9 Ma ghabhas sinn ri fianuis dhaoine, 'si fianuis Dé a's mò : oir is i so fianuis Dé, a thug e mu thimchioll a Mhic.

10 An ti a chreideas ann am Mac Dhé, tha'n fhianuis aige ann féiu : an ti nach creid Dia, rinn e breugaire dheth, do bhrigh nach do chreid e an fhianuis a rinn Dia mu thimchioll a Mhic.

11 Agus is i so an fhianuis, gu'n d'thug Dia dhuinn beatha mhaireannach : agus tha a' bheatha so 'na Mhac.

12 An ti aig am bheil am Mac, tha beatha aige : an ti aig nach 'eil Mac Dhé, cha'n 'eil beatha aige.

13 Na nithe so sgriobh mi do 'ur n-ionnsuidh, a tha creidsinn ann an ainm Mhic Dhé; chum gu'm bi fios agaibh gu bheil a' bheatha mhaireannach agaibh, agus chum gu'n creid sibh ann an ainm Mhic Dhé.

14 Agus is e so an dòchas a ta againn ann-san, ma dh'iarras sinn ni sam bith a réir a thoile, gu'n éisd e ruinn.

15 Agus ma ta fhios againn

gu'n éisd e ruinn, ge b'e ni a dh'iarras sinn, tha fhios againn gu bheil ar n-iarrtuis a dh'iarr sinn air againn.

16 Ma chi neach sam bith a bhràthair a' peacachadh peacaidh nach 'eil a chum bàis, iarraigd e, agus bheir e beatha dha, dhoibh-san nach 'eil a' peacachadh chum bàis. Tha peacadh chum bàis ann : a thaobh sin, cha'n 'eil mi ag ràdh¹ gur còir dha guidheadh.

17 Is peacadh gach uile eucoir : agus tha peacadh ann nach 'eil a chum bàis.

18 Tha fhios againn ge b'e neach a ghineadh le Dia, nach peacaich e ; ach an ti a ghineadh o Dhia, coimh-idibh se e féin, agus cha bhean an droch aon ris.

19 Tha fhios againn gur ann o Dhia a tha sinne, agus tha'n saoghal uile 'na luidhe san olc.

20 Agus tha fhios againn gu'n d'thàinig Mac Dhé, agus gu'n d'thug e tuigse dhuinn, chum gu'm b'aithne dhuinn esan a ta fior : agus tha sinne ann-san a ta fior, ann a Mhac Iosa Criod. Is e so an Dia fior, agus a' bheatha mhaireannach.

21 A chlann bheag, coimh-idibh sibh féin o iodholaibh. Amen.

---

¹ n̄n abram.

DARA LITIR AN ABSTOIL

EOIN.

CAIB. I.

1 Chomhairlich Eoin do mhaoi dir-dheire draidh agus d'a cloinn buanachadh anns a' chreidimh agus ann an gràdh Criosdaidh, 8 air eagal gn'u cailleadh iad duais na h-aidmheit a riun iad roimh; 10 agus gun gnothuch a bhi aca ris na mealltairibh sin nach toir flor-theugasg los. Criosd leo d'an ionnsuidh.

A N seanair chum na banchighearna taghta, agus chum a cloinne, a's ionmhuiunn leam-sa anns an fhìrinn, agus cha'n ann leam - sa mhàin, ach leo-san uile mar an ceudna a ghabh eòlas air an fhìrinn;

2 Air son na fìrinn a tha 'na còmhnuidh annain - ne, agus a bhios maille ruinn gu bràth :

3 Gràs, tròcair, agus sìth gu robh maille ribh o Dha an t-Athair, agus o'n Tigh-earn Iosa Criosd Mac an Athar, ann am fìrinn agus ann an gràdh.

4 Bha gàirdeachas mòr orm, do bhrigh gu'n d'fhuair mi cuid do d' chloinn-sa agimeachd anns an fhìrinn, a réir mar a fhuair sinne àithne o'n Athair.

5 Agus a nis guidheam ort, a bhan-tighearn, cha'n e mar gu'n sgriobhainn àithne nuadh a d'ionnsuidh, ach an àithne a bha againn o thùs,

gun gràdh aicheamaid a' chéile.

6 Agus is e so an gràdh, gu'n imicheamaid a réir 'àith-eanta-san. 'S i so an àithne, mar a chuala sibh o thùs, gu'n imicheadh sibh inute.

7 Oir tha mòran mhealltairean air teachd a steach do'n t-saoghal, nach 'eil ag aideachadh gu bheil Criosd air teachd san fheòil. Is mealltair so agus ana-criosd.

8 Thugaibh aire dhuibh féin, nach caill sinn¹ na nithe sinn a shaothraich sinn², ach gu faigh sinn länduais.

9 Ge b'e neach a bhriseas an lagh, agus nach fan ann an teagasg Chriosd, cha'n 'eil Dia aige : an ti a dh'fhanas ann an teagasg Chriosd, tha araon an t-Athair agus am Mac aige.

10 Ma thig neach air bith do 'ur n-ionnsuidh, agus nach toir e an teagasg so leis, na gabhaibh e steach do 'ur tigh, agus na abraibh ris, Gu ma subhach dhuit³.

11 Oir ge b'e neach a their ris, Gu ma subhach dhuit, tha comh-pairt aige d'a dhroch oibribh.

12 Air dhomh mòran a bhi agam r'a sgrìobhadh do 'ur n-ionnsuidh, cha b'àill leam

¹ sibh.

² anns an do shaothraich sinn, air son an do shaothraich sinn, a bhuann-

461

aich sinn, a bhuannaich sibh.

³ Gu'n soirbhichead leat

sgriobhadh le paipeir agus
dubh ; ach tha dòchas agam | chum gu'm bi ar gàirdeachas
teachd do 'ur n-ionnsuidh,
agus labhairt beul ri beul, | coimhlionta.
13 Tha clann do pheathar
taghta a' cur f' ilte ort. Amen.

TREAS LITIR AN ABSTOIL EOIN.

CAIB. I.

1 *Mhol an t-abstol Gaius air son a dhiadhachd, 5 agus 'aoisheadh do'n fhlor luchd-teagaisg ; 9 agus air an làimh eile rinn e gearan air gnàdhachadh mi-chuirdeil Diotrepheis naibhrich ; 11 dh-innis e nach eòir 'eisempler-san a leantuin ; 12 agus thug e tetseas sonraichte do'n deadh iomaradh a bha aig Demetrius.*

A N seanaid chum Ghaiuis ghràdhaich, a's ionmhunn leam san fhìrinn.

2 A bhràthair ghràdhaich, 'se mo ghuidheadh thaobh gach uile ni gu'n soirbhicheadh leat agus gu'm biodh tu slàn, mar a ta soirbheachadh le t' anam.

3 Oir rinn mi gàirdeachas gu mòr 'nuair a thàinig na bràithrean, agus a rinn iad fianuis do'n fhìrinn a tha annad-sa², mar a ta thusa agimeachd san fhìrinn.

4 Cha 'n 'eil gàirdeachas agam a's mò na bhi cluinn-tinn gu bheil mo chlann agimeachd san fhìrinn.

5 A bhràthair ghràdhaich, is dileas a ni thu gach ni a ta thu deanamh do na bràithribh, agus do choigrich ;

6 Muinntir a rinn fianuis air do ghràdh an làthair na h-eaglais : ma bheir thu air an aghaidh iad 'nan slighe mar is cubhaidh do Dhia, is maith a ni thu :

7 Oir chaidh iad a mach air sgàth 'ainme-san, gun ni air bith a ghabhail o na Cinnich.

8 Uime sin, tha e mar fhiachaibh oirnne gabhall r'an leithidibh sin, chum gu'm bitheamaid 'nar comhshaothraichibh do'n fhìrinn.

9 Sgrìobh mi³ chum na h-eaglais : ach cha ghabh Diotrepes, leis am miann àrd-cheannas a bhi aige 'nam measg, ruinne.

10 Uime sin ma thig mi, cuiridh mi an cuimhne⁴ 'oibre a ta e deanamh, a' bith-labhairt 'nar n-aghaidh le briathraibh aingidh⁵ : agus cha leoir leis sin, ach ni mò a tha e féin, a' gabhail ris na bràthraibh, agus tha e a' bacadh na dream leis am b'aill, agus 'gan tilgeadh mach as an eaglais.

11 A bhràthair ghràdhaich,

¹ roimh.

³ Sg. lobhairn.

² do t'fhìrinn-sa.

⁴ cuimhnichidh mi.

⁵ unimhdeil, ml-runach.

na lean an ni a ta ole, ach an ni a ta maith. An ti a ni maith, is ann o Dhia a ta e; ach an ti a ni ole, cha'n fhac e Dia.

12 Tha deadh theisteas air Demetrius o na h-uile, agus o'n fhìrinn féin: agus tha sinne *mar an ceudna* a' deanamh fianuis; agus tha fios agaibh gu bheil ar fianuis-ne fior.

13 Bha mòran agam r'a sgriobhadh, ach cha'n aill leam sgriobhadh le dubh agus peann a d'ionnsuidh:

14 Ach tha dòchas agam t'fhaicinn gun dàil, agus labhraidh sinn beul ri beul. Sìth maille riut. Tha na cairdean a' cur fàilte ort. Cuir fàilte air na càirdibh air an ainm.

LITIR CHOITCHIONN AN ABSTOIL IUDAS.

CAIB. I.

1 *Bhrosnich an t-abstol luchd-aidhmeil na creidimh gu bhi bun-attach: 4 Tha luchd-teasgaig bréige air teachd a steuch 'nam measg chum am mealladh; agus tha peanas ro eogalach air ulluch-udh sa chomhair na minntir sin, air son an droch theagaing agus an caithe-beatha mhi naomha, &c.*

IUDAS seirbhiseach Iosa Criod, agus bràthair Sheumais, chum na dream a tha air an naomhachadh le Dia an t-Athair, agus air an coimhead le Iosa Criod, air an gairm:

2 Gu robh tròcair, agus sith, agus gràdh air am meudachadh dhuibh-sa.

3 A mhuinnitir ionmhuinn, air dhomh an uile dhìchioll¹ a dheanamh chum sgriobhadh do 'ur n-ionnsuidh mu thimchioll na slàinte choitchionn², b'fheumail domh sgriobhadh do bhur n-ionn-

suidh, 'gur n-earalachadh³ sibh a chathachadh gu dì-chiollach air son a' chreidimh a thugadh aon uair do na naoimh.

4 Oir ghoid⁴ daoine àraighe a steach, a dh'orduicheadh roimh⁵ o shean chum an dìtidh so, *daoine mi-dhiadhaidh*, a' tionndadh gràis ar Dé-ne gu macnus, agus ag àicheadh Dhé, a'saon Uachdar-an ann, agus ar Tighearna Iosa Criod.

5 Uime sin is aill leam bhur cur an cuimhne, ged bha fhios agaibh aon uair⁶ air so, cionnus an déigh do'n Tighearn am pobull a shaoradh á tir na h-Eiphit, a sgrios e an déigh sin an dream nach do chreid.

6 Agus na h-aingil nach do ghléidh an ceud inbhe, ach a dh'fhág an àite-còmh-

¹ *chabhag.*
³ *a' cur impiadh iirbh.*

² *chumanta.*
⁴ *dh'eulaigh.*

⁵ *a sgriobhadh roimh.*
⁶ *roimh.*

nuidh féin, choimhid e ann an geimhlibh siorruidh fo dhorchadas, fa chomhair breitheanais an là mhòir.

7 Amhuil a ta Sodom agus Gomorah, agus na bailte mu'n cuairt orra, a thug iad féin thairis do striopachas air a' mhodh cheudna, agus a bha leantuinn feòla coimhich, air an cur suas 'nam ball-sampuill¹, a' fulang dioghaltais teine shiorruidh.

8 Mar an ceudna fòs tha an luchd-bruadair² sin a' salachaill na feòla, a' deanamh tair air uachdarachd, agus a' labhairt gu toibheumach³ air àrd-inbhith.

9 Gidheadh cha do ghabh Michael an t-àrd-aingeal, 'nuair a chathaich e an aghaidh an diabhul, agus a rinn e deasboireachd mu chorpa Mhaois, dànadas air casaid thoibheumach a thoirt 'na aghaidh, ach thubhainte, Gu cronuscheadh an Tighearn thu.

10 Ach tha'n dream sin a' labhairt gu toibheumach air na nithibh⁴ nach aithne dhoibh: ach na nithe sin a's aithne dhoibh air mhodh nàdurra, mar ainmhidhibh gun reusan, tha iad 'gan truailleadh féin annta.

11 Is an-aoibhin doibh! oir dh'imich iad ann an slighe Chain, agus ruith iad gu togarrach ann an seacharan Bhalaaim air ghaol tuarasdal, agus sgriosadh iad ann an ana-cainnt cheannaircich Chore.

12 Is smala iad sin ann

bhur cuirmibh gràidh, 'nuair a tha iad air cuirmibh maille ribh, 'gam beathachadh féin gun eagal: is neòil iad gun uisge, air an giùlan mu'n cuairt le gaothaibh; craobhan searg-mheasach, gun toradh; dà uair marbh, air an spionadh as am freumhaibh;

13 Garbh-thonna⁵ na fairge, a sgeitheas an näire féin mar chobhar; reulta seachranach, d'am bheil duibhre an dorchadais gu siorruidh air a thasgaidh.

14 Agus rinn Enoch mar an ceudna, an seachdamh pearsa o Adhamh, fàidheadaireachd orra sin, ag ràdh, Feuch, tha'n Tighearn a' teachd le deich mìle d'a naomhaibh⁶,

15 A dheanamh breitheanais air na h-uile, agus chum iadsan uile a tha mi-dhiadhadh 'nam measg f'hàgail ris, a thaobh an uile ghniomhara mi-dhiadhaidh a rinn iad gu mi-dhiadhaidh, agus a thaobh an uile bhriathar cruaidhe, a labhair peacaich mi-dhiadhadh 'na aghaidh.

16 Is luchd càrrain agus gearain an dream so, a tha 'gimeachd a réir an ana-miann féin; agus tha'm beul a' labhairt bhriathar atimhor⁷, agus iad a' gabhail iongantais⁸ do phearsaibh dhaoine air sgàth buannachd.

17 Ach cuimhnichibh-sa, a mhuinnitir mo ghràidh, na focail a labhradh roimh le abstolaibh ar Tighearna Iosa Criosd;

18 Mar a thubhaint iad

¹ 'nan samhlachas.

² luchd-bruadair ueoghlan.

³ gn tair-chainneach, mayslach.

⁴ labhairt uile mu na nithibh.

⁵ Fiadh-thonna.

⁶ le 'dheich millibh naomha.

⁷ uaibhreach.

⁸ a' twirt mòr-mheas.

TAISBEAN I.

ribh, gáim biadh anns an aimsir dheireannaich luchdfanoid, a ghlaiseadh a réir an ana-mianna mi-dhiadhaidh féin.

19 'S iad sin an dream a sgaras iad féin o chàch, collaidh¹, gun an Spiorad aca.

20 Ach air bhi dhuibh-se, a mhuinnitir ionmhuinn, 'gur togail féin suas ann bhur creidimh ro naomha, a' deanamh urnuigh san Spiorad naomh,

21 Coimhidibh sibh féin ann an gràdh Dhé, le sùil ri tròcair ar Tighearna Iosa Criosd chum na beatha mair-eannaich.

¹ nàdura, feòlmhor.
² a ta air a shalachadh leis an shèòil.

22 Agus gabhaibh truas do dhream àraidh, a' deanamh eadar-dhealachaидh :

23 Agus tèarnaibh dream eile le h-eagal, 'gan spòionadh as an teine; a' fuathachadh eadhon an eudaich air am bheil smal na feòla².

24 A nis dha-san a tha comasach air bhur gleidheadh o thuisleadh, agus bhur cui gu neo-lochdach an làthair a ghlòire le h-aoibhneas ro mhòr.

25 Do'n Dia a ta mhàin glic, ar Slànuighear, gu robh glòir agus mòralachd, neart³ agus cumhachd, a nis agus air feadh nan uile linn. Amen.

³ tighearnas, uachdaranaichd.

TAISBEAN.

EOIN AN DIADHAIR.

CAIB. I.

¹ Sgrìobh Eoin a thaisbean chum seachd eaglaisean na h-Asia, a tha air an ciallachadh leis na seachd cùinleiribh òir. ⁷ Teachd Chriosd: 14 A chumhachd glòrmhor, agus a mhòralachd.

TAISBEAN Iosa Criosd, a thug Dia dha, a dh-fhoillseachadh d'a sheirbhisich nithe a's éigin teachd gu crìch ann an ùine ghearr; agus chuir a teachdaireachd uaith, agus le 'aingeal féin dh'fhoillsiche iadd'd'a sheirbhiseach Eoin:

2 A rinn fianuis air focal Dé, agus air teisteas Iosa

Criosd, agus air gach ni a chunnaic e.

3 Is beannaichte an ti a leughas, agus iadsan a dh-éisdeas ri briathraighean na faidheadaireachd so, agus a choimhideas na nithe a tha sgriobhta innta: oir tha'n t-àm am fagus.

4 EOIN chum nan seachd eaglaisean a ta san Asia; Gràs dhuibh, agus sìth o'n Ti a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd; agus o na seachd spioradaibh a tha 'm fianuis a righ - chaithreachsan;

5 Agus o Iosa Criod, an fhianuis fhìor, an ceud-ghin o na marbhaibh, agus uachdaran rìghre na talmhainn : Dha-san a ghràdhaich sinn, agus a dh'ionnlaid sinn o ar peacaibh 'na fhuil féin,

6 Agus a rinn rìghre dhinn agus sagairt do Dha agus d'a Athair-san ; dhasan *gu robh glòir* agus cumhachd gu saoghal nan saoghal. Amen.

7 Feuch, tha e teachd le neulaibh ; agus chi gach suile, agus iadsan *mar an ceudna a lot e*¹ : agus ni uile threubha na talmhainn caoidh air a shon-san : *gu ma h-amhluidh bhitheas*. Amen.

8 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh, tha an Tighearn ag radh, a ta, agus a bha, agus a ta ri teachd, an t-Uile-chumhachdach.

9 Bha mise Eoin, bhur dearbh-bhràthair, agus bhur companach² ann an àmh-ghar, agus ann an rioghachd agus am foighidin Iosa Criod, anns an eilean³ ris an abrar Patmos, air son focail Dé, agus air son fianuis Iosa Criod.

10 Bha mi san Spiorad air là an Tighearn, agus chuala mi air mo chùlaobh guth mòr, mar *ghuth trompaid*.

11 Ag ràdh, Is mise Alpha agus Omega, an ceud neach agus an neach deireannach : agus Sgrìobh-sa ann an leabhar an ni a chi thu, agus cuir e chum nan seachd eaglaisean a tha san Asia ; chum Ephesus, agus chum Smirna, a-

gum chum Phergamois, agus chum Thiatira, agus chum Shardis, agus chum Philadelphia, agus chum Laodicea.

12 Agus thionndaidh mi a dh'haicinn a ghutha a labhair rium. Agus air tionndadh dhomh, chunnaic mi seachd coinnleirean òir ;

13 Agus am meadhon nan seachd coinnleirean, *neach cosmhul* ri Mac an duine, air an robh eudach a rainig sios gu 'shàilibh, agus crioslaichte⁴ le crios òir mu 'chìochaibh.

14 *Bha a cheann agus 'f holt geal mar oluinn ghil, mar shneachda* ; agus a shùilean mar lasair theine ;

15 Agus a chosa cosmhul ri umha⁵ fior-ghlan, mar gu'm bitheadh iad a' dearg-losgadh ann an àmhuinn ; agus a ghuth mar thoirm mhòran uisgeachan.

16 Agus bha aige 'na làimh dheis seachd reultan : agus claidheamh geur dà fhaobhair a' teachd a mach as a bheul : agus *bha a ghnùis mar a' ghrian a' dealrachadh 'na làn neart*.

17 Agus an uair a chunnaic mi e, thuit mi sios aig a chos-aibh an riochd mairbh : agus chuir e a làimh dheas orm, ag ràdh rium, Na biodh eagal ort : is mise an ceud neach agus an neach deireannach.

18 *Is mise an ti a ta beò, agus a bha marbh* ; agus, feuch, tha mi beò *gu saoghal nan saoghal*, Amen ; agus tha iuchraiche ifriun⁶ agus a' bhàis agam.

¹ a throimh-lot, a shàth e troimh.

² fear-comuin.

³ oilean, innis.

⁵ prais.

⁶ na h-uaighe, an t-saoghal ri teachd

19 Sgriobh na nithe a chunnaic thu, agus na nithe a ta ann, agus na nithe a bhitheas an déigh so :

20 Rùn - diomhair nan seachd reultan a chunnaic thu ann am làimh dheis, agus nan seachd coinnleirean òir. Is iad na seachd reultan, aingil nan seachd eaglaisean : agus is iad na seachd coinnleirean a chunnaic thu, na seachd eaglaisean.

CAIB. II.

1 Ciod a dh' àithneadh do Eoin a sgriobhadh chum aingle, (is iad sin, ministerean,) nan eaglaisean,
1 Ephesuis, 8 Smrina, 12 Phergamois, 18 Thiatira : agus ciod a ta air a mhòladh, no a fhuaradh uireasbhuidheach anna-san.

CHUM aingil¹ eaglais E-phesuis, Sgriobh ; Is iad so na nithe a ta an ti a tha cumail nan seachd reultan 'na làimh dheis, a tha 'g imeachd ann am meadhon nan seachd coinnleirean òir, ag ràdh ;

2 Is aithne dhomh t'oibre, agus do shaothair, agus t'-fhoighidin, agus nach urrainn thu giùlan leo-san a tha olc ; agus gu'n do dhearbh thu iadsan a their gur abstoil iad féin, agus nach eadh, agus gu'n d'fhuaire thu iad breugach ;

3 Agus gu'n do ghiùlain thu, agus gu bheil foighidin agad, agus air sgàth m'ainmessa gu'n d'rinn thu saothair, agus nach d'thug thu thairis.

4 Gidheadh, tha *ni-léigin* agam a' d' aghaidh, do bhrigh gu'n do thréig thu do cheud ghràdh.

5 Cuimhnich uime sin cia uaith a thuit thu, agus gabh

aithreachas, agus dean na ceud oibre ; no thig mi ort gu grad, agus atharraichidh mi do choinnleir as 'ait, mur gabh thu aithreachas.

6 Ach a ta so agad, gur fuathach leat oibre nan Nicolaiteach, nithe mar an ceudna a's fuathach leam-sa.

7 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh ; Do'n ti a buadhaicheas bheir mise r'a itheadh do chraoibh na beatha, a tha ann am meadhon phàrrais Dé.

8 Agus chum aingil eaglais Smrina, sgriobh, Na nithe so a ta esan ag ràdh, an ti a's e'n ceud neach agus an neach deireannach, a bha marbh, agus a tha beò ;

9 Is aithne dhomh t'oibre, agus t'àmhghar, agus do bhochdainn, (gidheadh a ta thu beartach²,) agus is aithne dhomh toibheum na muinntir a their gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach sionagog Shàtain.

10 Na biodh eagal ort roimh aon do na nithibh sin a dh'fhuilingeas tu : feuch, tilgidh an diabhul cuid dhibh ann am priosan, chum gu'n dearbhar sibh ; agus bithidh àmhghar³ agaibh rè dheich làithean : bi-sa fìrinneach gu bàs, agus bheir mise dhuit crùn na beatha.

11 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh : An ti a bheir buaidh, cha chiurrar leis an dara bàs e.

12 Agus chum aingil na h-eaglais a ta ann am Perga-

¹ cheachdair.

² savibhir.

³ trioblaid.

TAISBEAN II.

mos, sgrìobh ; Na nithe so a ta esan, aig am bheil an claidheamh geur dà fhaobhair, ag ràdh :

13 Is aithne dhomh t'oibre, agus c'ait am bheil thu a'd' chòmhnuidh, *eadhon* far *am bheil* caithir Shàtain : agus a ta thu a' cumail m' ainme-sa gu daingean, agus cha d' aicheadh thu mo chreidimh, eadhon anns na làithibh sin anns *an robh* Antipas 'na fhanuis¹ fhìrinneach dhomh, a mharbhadh 'nur measg, far am bheil Sàtan 'na chòmhnuidh.

14 Gidheadh, tha beagan agam a'd' aghaidh, do bhrigh gu bheil agad an sin an dream a tha cumail teagaisg Bhal-aaim, a theagaisg do Bhalac ceap-tuislidh a chur roimh chloinn Israel, chum nithe a dh'ioibradh do iodholibaibh itheadh, agus striopachas a dheanamh.

15 Is amhuil sin a ta agad mar an ceudna an dream a tha cumail teagaisg nan Nicolaiteach, ni a's fuathach leam-sa.

16 Dean aithreachas, no thig mi a d'ionnsuidh gu grad, agus cogaidh mi 'nan aghaidh le claidheamh mo bheòil.

17 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh : Do'n ti a bhuaadhcheas bheir mi r'a itheadh do'n mhana fholuichte, agus bheir mi dha clach gheal, agus air a' chloich ainm nuadh sgrìobhta, nach aithne do neach air bith, ach do'n ti a gheibh i.

18 Agus chum aingil na

h-eaglais a *ta* ann an Tiatira, sgrìobh ; Na nithe so tha Mac Dhé, aig am bheil a shùilean mar lasair theine, agus a chosan mar umha fior-ghlan, ag ràdh ;

19 Is aithne dhomh t'oibre, agus do ghràdh, agus do sheirbhis², agus *do chreidimh*, agus t'fhoighidin, agus t'oibre deireannach ; gu *bheil iad* ni's mó na do cheud oibre.

20 Gidheadh, tha agam beagan do nithibh a'd' aghaidh, gu bheil thu a' fulang do'n mhnaoi sin Isebel, a tha 'g ràdh gur ban-fhàidh i féin, mo sheirbhisich a theagasc agus a mhealladh chum striopachas a dheanamh, agus nithe a dh'ioibradh do iodholibaibh itheadh.

21 Agus thug mi dhi ùine gu aithreachas a ghabhail d'a striopachas ; agus cha do ghabh i aithreachas.

22 Feuch, tilgidh mi i ann an leabaidh, agus iadsan a tha deanamh adhaltrannais rithe ann an àmhghar mòr, murgabh iad aithreachas d'an gniomharaibh.

23 Agus marbhaidh mi a clann leis a' bhàs ; agus bithidh fhios aig na h-eaglaisibh uile gur mise an ti sin a sgrùdas na h-àirnean agus na cridheachan : agus bheir mi do gach aon agaibh-sa a réir burh n-oibre.

24 Ach ribhse a ta mi ag ràdh, agus ris a' chuid eile ann an Tiatira, Mheud aig nach 'eil an teagasc so, agus do nach b'aithne doimhneachda Shàtain, mar a their iad, cha chuir mi uallach eile oirbh ;

¹ 'na mhòirtireach.

² shrithéaladh, mhìnistreileachd.

TAISBEAN III.

25 Ach cumaibh gu daingean an ni a ta agaibh, gus an tig mi.

26 Agus an ti a bhuadh-aicheas, agus a ghleidheas m'oibre gus a' chrioch, dhasan bheir mi cumhachd os ceann nan Cinneach :

27 (Agus riaghlaidh e iad le slait iaruinn : mar shoithichibh creadha brisear 'nam bloighdibh iad :) amhuil a fhuaire mise o m'Athair.

28 Agus bheir mi dha reult na maidne.

29 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. III.

1 *Tha aingeal eaglais Shardis air a chronachadh, 3 agus air earalachadh gu h-aithreachas.* 8 *Tha aingeal eaglais Philadelphia air a mholaigh air son a dhitchill agus 'fhoighidin.* 15 *Tha aingeal eaglais Laodicea air a chronachadh a chionn nach roibh e suar no teth.*

AGUS chum aingil na h-eaglais a tha aun an Sardis, sgriobh ; Na nithe so a ta an ti aig am bheil seachd spiorada Dhé, agus na seachd reultan, ag ràdh ; Is aithne dhomh t'oibre, gu bheil ainm agad, gu bheil thu beò, gideadh a ta thu marbh.

2 Bi faireil, agus neartaich na nithe a ta làthair, agus a ta ullamh gu bàsachadh¹ : oir cha d'fhuaire mi t'oibre coimhlionta am fianuis Dé.

3 Cuimhnich uime sin cionnus a fhuair agus a chuala tu, agus gléidh², agus gabh aithreachas. Uime sin mur dean thu faire, thig mi ort mar ghaduiche, agus cha

bhi fios agad ciod i an uair anns an tig mi ort.

4 Tha beagan ainmean agad eadhon ann an Sardis, nach do shalaich an eudach ; agus imichidh iad maille riùm-sa ann an *culaidh* geala : oir is airidh³ iad.

5 An ti a bheir buaidh, sgeadaichear e ann an eudach geal ; agus cha dubh mi mach 'ainm á leabhar na beatha, ach aidichidh mi 'ainm-san am fianuis m'Athar, agus am fianuis 'aingle-san.

6 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

7 Agus chum aingil na h-eaglais ann am Philadelphia, sgriobh ; Na nithe so a ta an ti naomh ag ràdh, an ti fior, an ti aig am bheil iuchair Dhaibhidh, an ti a dh'fhosglas, agus cha dùin neach air bith ; agus a dhùineas, agus cha'n fhosgail neach air bith :

8 Is aithne dhomh t'oibre : feuch, chuir mi dorus fosgailte romhad, agus cha'n urrainn neach air bith a dhùnadh : oir a ta neart beag agad, agus ghléidh thu m'focal, agus cha d'àicheadh thu m'ainm.

9 Feuch, bheir mise *orrasan* do shionagog Shatain, (a tha 'g ràdh gur Iudhaich iad féin, agus nach eadh, ach a ta deanamh bréige,) feuch, bheir mise orra gu'n tig iad agus gu'n dean iad aoradh aig do chosaibh, agus gu'm bi fios aca gu'n do ghràdhach mise thu.

¹ *agus neartaich a' chuid eile a ta ullamh gu bàsachadh.*

² *coimhid, cum gu teann.*

³ *fìù.*

TAISBEAN III.

10 A chionn gu'n do ghléidh thu focal m'fhoighidin-sa, gleidhidh mise thusa mar an ceudna o uair a' bhuairidh, a thig air an t-saoghal uile, a dhearbhadh na muinntir sin a tha 'nan còmhnuidh air an talamh.

11 Feuch, tha mi a' teachd gu grad : dean greim daingean air na bheil¹ agad, chum nach glac neach oir bith do chrùn.

12 An ti a bheir buaidh, ni mi e 'na phost² ann an teampull mo Dhé, agus cha téid e ni's mò a mach as : agus sgriobhaidh mi ainm mo Dhé air, agus ainm caithreach³ mo Dhé, a's i Ierusalem nuadh, a thig a nuas o nèamh o m' Dhia : agus sgriobhaidh mi m'ainm nuadh fèin air.

13 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

14 Agus chum aingil na h-eaglais ann an Laodicea, sgrìobh ; Nà nithe so a ta an Amen, an fhianuis dhileas agus f'hìrinneach, toiseach cruthachaidh Dhé, ag ràdh ;

15 Is aithne dhomh t'oibre, nach 'eil thu aon chuid fuar no teth : b'fhearr leam gu'm bitheadh tu fuar no teth.

16 Uime sin do bhrìgh gu bheil thu meagh-bhlàth, agus nach 'eil thu aon chuid fuar no teth, sgeithidh mi thu mach as mo bheul.

17 Do bhrìgh gu bheil thu ag ràdh, Tha mi beartach, agus air fàs ann an saoibhreas, agus gun fheum agam

air ni sam bith ; agus gun fhios agad gu bheil thu dòruinneach⁴, agus truagh, agus bochd, agus dall, agus lomnochd :

18 Comhairlicheam dhuit òr a cheannach uamsa, air a dhearbhadh san teine, chum gu'm bi thu saoibhir ; agus eudach geal, chum gu'n còmhdaicheadh thu, agus nach bi nàire⁵ do lomnochduidh follaiseach ; agus ùng do shùile le sàbh-shùl⁶, chum gur léir dhuit.

19 Mheud as is ionmhuinn leam, tha mi a' cronachadh agus a' smachdachadh ; uime sin biodh agad - sa teas-ghràdh, agus dean aithreachas.

20 Feuch, tha mi a'm' sheasamh aig an dorus, agus a' bualadh : ma dh'éisdeas neach sam bith ri m' ghuth, agus gu'm fosgail e'n dorus, thig mi a steach d'a ionnsuidh, agus gabhaidh mi mo shuipeir maille ris, agus esan maille rium-sa.

21 Do'n ti a bhuadhaicheas bheir mi comas suidhe maille rium-sa air mo righ-chaithir, amhuil fòs a bhuadhaich mise, agus a shuidh mi maille ri m' Athair air a righ-chaithir-san.

22 An ti aig am bheil cluas, éisdeadh e ciod a ta an Spiorad ag ràdh ris na h-eaglaisibh.

CAIB. IV.

1 Chunnait Eoin righ-chaithir Dhé ann am flaitheanas. 4 Na ceithir seanaire fishead. 6 Na ceithir bheathaiche lùn do shùilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh. 10 Thilig na seanairean slos an

¹ ris an ni.   ² 'na charragh.
³ baile.   ⁴ iarganach, àmhgharach.

⁵ gràineileachd.   ⁶ sobhair-shùl,
sùil-leigheas.

TAISBEAN IV.

*crùin, agus rinn iad aoradh do'n
ti a bha 'na shuidhe air an righ-
chaithir.*

AN déigh so dh'amhairc mi, agus, feuch, *bha* dorus fogsailte air nèamh; agus *bha* an ceud ghuth a chuala mi, mar *fhuaim* trompaid a' labhairt rium, ag ràdh, Thig a nìos an so, agus nochdaidh mise dhuit nithe a's éigin tachairt an déigh so.

2 Agus air ball bha mi san Spiorad : agus, feuch, *bha* righ-chaithir air a suidheachadh air nèamh, agus *bha* neach 'na shuidhe air an righ-chaithir.

3 Agus *bha* an ti a shuidh, r'a amharc air, cosmhuiil ri cloich Jasper, agus Shardis : agus *bha* bogha-frois¹ timchioll na righ-chaithreach mu'n cuairt, cosmhuiil, r'a fhaicinn, ri Emerald.

4 Agus timchioll na righ-chaithreach mu'n cuairt *bha* ceithir chaithriche fichead ; agus air na caithrichibh chunnaic mi ceithir seanaire fichead 'nan suidhe, air an sgeadachadh ann an culaidh-ibh geala ; agus *bha* ac' air an cinn crùin² òir.

5 Agus chaidh a mach as an righ-chaithir dealanaich, agus tairneanaich, agus guth-anna : agus *bha* seachd lòchrain³ theine a' dearg-lasadhl am fianuis na righ-chaithreach, a's iad seachd spiorada Dhé.

6 Agus roimh an righ-chaithir *bha* fairge ghloine cosmhuiil ri criostal : agus ann am meadhon na righ-chaithreach, agus mu'n cuairt do'n righ-chaithir, *bha* ceithir

bheathaiche làn do shuilibh air am beulaobh agus air an cùlaobh.

7 Agus *bha* an ceud bheathach cosmhuiil ri leòmhan, agus an dara beathach cosmhuiil ri laogh, agus *bha* aig an treas beathach aghaidh mar dhuine, agus *bha* an ceathramh beathach cosmhuiil ri iolair ag itealaich.

8 Agus aig na ceithir bheathaichibh, aig gach aon diubh fa leth, *bha* sè sgiathan mu'n cuairt da, agus *bha* iad làn do shùilibh an taobh a stigh ; agus cha do sguir iad a là no dh'oidhche, ag ràdh, Naomh, naomh, naomh, an Tighearn Dia uile-chumhachdach, a *bha*, agus a ta, agus a bhitheas.

9 Agus an uair a thug na beathaiche sin glòir, agus urram, agus buidheachas do'n ti a *bha* 'na shuidhe air an righ-chaithir, a ta beò gu saoghal nan saoghal,

10 Thuit na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an ti a *bha* 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus rinn iad aoradh dha-san a ta beò gu saoghal nan saoghal, agus thilg iad sìos an crùin an làthair na righ-chaithreach, ag ràdh,

11 Is airidh⁴ thusa, a Thighearn, air glòir, agus urram, agus cumhachd fhaotainn ; oir chruthaich thu na h-uile nithe, agus air son do thoile-sa tha iad, agus chruthaiceadh iad.

CAIB. V.

1 An leabhar air a sheulachadh le seachd seulaibh, 9 a b'airidh a mhàin an t-Uan a mharbhadh an

TAISBEAN V.

fhosgladh : uime sin thug na seanairean clìù dha, agus dh-aidich iad gu'n do shaor e iad le 'f'huil féin.

AGUS chunnaic mi ann an làimh dheis¹ an ti a shuidh air an righ-chaithir, leabhar sgriobhta san taobh a stigh dheth agus air a chùlaoibh, air a sheulachadh le seachd seulaibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal treun a' gairm le guth àrd, Cò a's airidh air an leabhar fhosgladh, agus air a sheulachan fhuasgladh ?

3 Agus cha robh aon neach air néanmh, no air thalamh, no fuidh'n talamh comasach air an leabhar fhosgladh, no sealltuinn air.

4 Agus ghuil mi gu mòr, do bhrigh nach d' fhuaradh aon neach a b'airidh air an leabhar fhosgladh, agus a leughadh, no sealltuinn air.

5 Agus thubhaint aon do na seanairibh rium, Na guil : feuch, bhuadhaich an Leòmhan tha do threubh Iudah, Freumh Dhaibhidh, air an leabhar fhosgladh, agus a sheachd seulachan fhuasgladh.

6 Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, ann am meadhon na righ-chaithreach, agus nan ceithir bheathaichean, agus ann am meadhon nan seanairean, Uan 'na sheasamh mar gu'm biodh e air a mharbhadh, aig an robh seachd adhaircean, agus seachd sùilean, a's iad seachd spiorada Dhé, a chuireadh a mach chum na talmhainn uile.

7 Agus thàinig e, agus ghlac e an leabhar á deas làimh an

ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir.

8 Agus an uair a ghlac e'n leabhar, thuit na ceithir bheathaichean, agus na ceithir seanaire fichead sìos an làthair an Uain, agus aig gach aon diubh clàrsaichean, agus tùis-shoithichean oir làn do nithibh deadh - f'hàile, nithe a's.iad urnuighean nan naomh.

9 Agus sheinn iad òran nuadh, ag radh, Is airidh thusa air an leabhar a ghlacadh, agus a sheulachan fhosgladh, do bhrigh gu'n do mharbhadh thu, agus gu'n do shaor thu sinne do Dhia le t'huil féin, as gach uile thréibh, agus theangaidh, agus shluagh, agus chinneach.

10 Agus gu'n d'rinn thu righrean dhinn agus sagairt do ar Dia : agus righichidh sinn air an talamh.

11 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi guth mhòran aingeal timchioll na righ-chaithreach, agus nam beath-aichean, agus nan seanairean ; agus b'e an àireamh deich mile uair deich mile, agus milte do mhìltibh ;

12 Ag ràdh le guth àrd, Is airidh an t-Uan a chaidh mharbhadh, air cumhachd, agus saoibhreas, agus gliocas, agus neart, agus urram, agus glòir, agus moladh fhaotainn.

13 Agus chuala mi gach uile chreutair a ta air néamh, agus air an talamh, agus fuidh'n talamh, agus a ta air a'chuan, agus na h-uile nithe a ta annta, ag ràdh, Moladh, agus urram, agus glòir, agus cumhachd, *gu robh dha-san a ta 'na shuidhe air an righ-*

¹ *air Idhmh dheis.*

TAISBEAN VI.

chaithir, agus do'n Uan gu saoghal nan saoghal.

14 Agus thubhairt na ceithir bheathaiche, Amen. Agus thuit na ceithir seanaire fichead sios, agus rinn iad aoradh dha-san a ta beò gu saoghal nan saoghal.

CAIB. VI.

¹ Fosgladh nan seula an ordugh, far am bheil faidheadaireachd air a chur slos mu thimchioll nithe gu deireadh an t-saoghal.

AGUS chunnaic mi, 'nuair a dh'fhosgail an t-Uan aon do na seulaibh, agus chuala mi aon do na ceithir bheathaichibh ag ràdh, mar le fuaim tairneanaich, Thig agus faic.

2 Agus chunnaic mi, agus, feuch, each geal; agus bha aig an ti a shuidh air, bogha: agus thugadh dha crùn, agus chaidh e mach a' buadhachadh, agus chum gu buadh-aiceadh e.

3 Agus an uair a dh'fhosgail e'n dara seula, chuala mi an dara beathach ag ràdh, Thig, agus faic.

4 Agus chaidh each eile mach, a bha dearg; agus thugadh cumhachd dha-san a shuidh air, chum sìth a thoirt o'n talamh, ionnus gu marbhadh iad a chéile: agus thugadh claidheamh mòr dha.

5 Agus an uair a dh'fhosgail e an treas seula, chuala mi an treas beathach ag ràdh, Thig, agus faic. Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, each dubh, agus bha aig an ti a shuidh air, meidh¹ 'na làimh.

6 Agus chuala mi guth ann am meadhon nan ceithir bheathaichean ag ràdh, Tomhas cruithneachd air son peghinn, agus tri tomhasan eòrna air pheghinn; agus na dean cron air an oladh, no air an fhion.

7 Agus an uair a dh'fhosgail e'n ceathramh seula, chuala mi guth a' cheathramh beathaich ag ràdh, Thig, agus faic.

8 Agus dh'amhairc mi, agus feuch each glas²; agus b'e ainm an ti a shuidh air, am Bàs, agus lean ifrinn³ 'na chuideachd: agus thugadh dhoibh-san cumhachd air a' cheathramh cui'd do'n talamh, a mharbhadh⁴ le claidheamh, agus le gorta, agus le bàs⁵, agus le fiadh-bheathaichibh na talmhainn.

9 Agus an uair a dh'fhosgail e an cùigeadh seula, chunnaic mi fuidh'n altair, anama na muinntir sin a mharbhadh air son focail Dé, agus air son na fianuis a chum iad:

10 Agus ghlaodh iad le guth mòr, ag ràdh, Cia fhad a bhitheas, O Thighearna naoimh agus fhìrinneach, gus an dean thu breitheanas, agus an diol thu ar ful-ne orrasan a ta 'nan còmhnuidh ar an talamh?

11 Agus thugadh do gach aon diubh trusgana fada geala, agus chaidh a ràdh⁶ riù, iad a ghabhail fois fathast rè ùine bhig, gus am biodh an comh-sheirbhisich mar an ceudna, agus am bràithrean a rachadh a mharbhadh mar

¹ toimhsean.   ² uaine.

³ an uaigh.

⁴ chum marbhaidh air a' cheathramh cui'd do'n talamh
⁵ plaigh blàsmhoir.   ⁶ a dubh: adh.

TAISBEAN VII.

a chaidh iadsan, air an coimh-lionadh.

12 Agus dh'amhairc mi nuair a dh'fhosgail e an seathadh seula, agus, feuch, bha crith mhòr thalmhainn ann ; agus dh'fhàs a' ghrian dubh mar shaic-eudach roin, agus dh'fhàs a' ghealach mar fhuil.

13 Agus thuit reulta nèimh air an talamh, mar a thilgeas craobh - fhìge a fìgean an-abach, 'nuair a chrathar i le gaoith mhòir.

14 Agus chaidh nèamh thairis mar rola leabhair air shilleadh air a chéile ; agus dh'atharraicheadh gach beinn agus eilean as an ionadaibh féin :

15 Agus dh'fholach righre na talmhainn, agus na daoine mòra, agus na daoine saoibhir, agus na h-àrd-cheannardan, agus na daoine cumhachdach, agus gach tràill¹, agus gach duine saor, iad féin ann an uamhaibh agus ann an creagaibh nam beann ;

16 Agus thubhaint iad ris na sléibhtibh agus ris na creagaibh, Tuitibh oirnne, agus folaitchibh sinn o ghnùis an ti a tha 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus o fheirg an Uain :

17 Oir thàinig là mòr 'fheirge-san ; agus cò a dh'-fheudas seasamh ?

CAIB. VII.

1 Chuir aingeal seula air seirbhisich Dhè'nan eudanaibh. 4 Aireamh na muinntir a shenlaicheadh : 5 do threubhaibh Israel fa leth aireamh shonruiche, 9 do gach cinneach eile cuideachd mhòr gun aireamh, a tha 'nan seasamh an lathair na righ-chaithreach, air an sgeadachadh ann an trusganaibh geala.

A GUS an déigh nan nithe sin, chunnaic mi ceithir aingil 'nan seasamh air ceithir oisinnibh na talmhainn, a' cumail ceithir ghaothanna na talmhainn, chum nach séideadh a' ghaoth air an talamh, no air an fhairge, no air aon chraoibh.

2 Agus chunnaic mi aingeal eile ag éirigh o'n àird an ear, aig an robh seula an Dé bheò : agus ghlaodh e le guth mòr ris na ceithir aingil, d'an d'thugadh *cumhachd* cron a dheanamh air an talamh agus air an fhairge,

3 Ag ràdh, na deanaibh dochann do'n talamh, no do'n fhairge, no do na craobhaibh, gus an cuir sinn seula air seirbhisich ar Dé air clàraibh an eudain.

4 Agus chuala mi àireamh na dream a sheulaicheadh : ceud agus dà fhichead agus ceithir mile, a sheulaicheadh do uile threubhaibh chloinn Israel.

5 Do thréibh Iudah sheulaicheadh dà mhile dheug. Do thréibh Reubein sheulaicheadh dà mhile dheug. Do thréibh Ghad sheulaicheadh dà mhile dheug.

6 Do thréibh Aseir sheulaicheadh dà mhile dheug. Do thréibh Nephtalim sheulaicheadh dà mhile dheug. Do thréibh Mhanaseis sheulaicheadh dà mhile dheug.

7 Do thréibh Shimeoin sheulaicheadh dà mhile dheug. Do thréibh Lebhi sheulaicheadh dà mhile dheug. Do thréibh Isachair sheulaicheadh dà mhile dheug.

1 daor-óglach.

8 Do thréibh Shabuloin sheulaicheadh dà mhile dheug. Do thréibh Ioseiph sheulaicheadh dà mhile dheug. Do thréibh Bheniamin sheulaicheadh dà mhile dheug.

9 An déigh so dh' amhairc mi, agus, feuch, sluagh mòr nach robh neach sam bith comasach air àireamh, do na h-uile chinnich, agus threubhaibh, agus shluaghaibh, agus theangannaibh, 'nan seasamh an làthair na righ-chaithreach, agus an làthair an Uain, air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala, agus pailm aca 'nan làmhaibh;

10 Agus ghlaodh iad le guth àrd, ag ràdh, Slàinte do ar Dia-ne¹ a ta 'na shuidhe air an righ-chaithir, agus do'n Uan².

11 Agus sheas na h-aingil uile timchioll na righ-chaithreach, agus nan seanairean, agus nan ceithir bheathaichean, agus thuit iad air an aghaidh an làthair na righ-chaithreach, agus rinn iad aoradh do Dhia,

12 Ag ràdh, Amen : Moladh, agus glòir, agus gliocas, agus buidheachas, agus urram, agus cumhachd, agus neart gu robh do ar Dia-ne gu saoghal nan saoghal. Amen.

13 Agus fhreagair aon do na seanairibh, ag ràdh rium, Cò iad sin a ta air an sgeadachadh le trusganaibh fada geala? agus cia as a thàinig iad?

14 Agus thubhaint mi ris, A Thighearn, tha fhios agad-

sa. Agus thubhaint e rium, Is iad so iadsan a thàinig á h-àmhghar³ mòr; agus nigh iad an trusgain, agus rinn iad geal iad ann am fuil an Uain.

15 Uime sin tha iad an làthair righ-chaithreach Dhé, agus a'deanamh aoraidh dha a là agus a dh'oidhche 'na theampull: agus gabhaidh an ti a tha 'na shuidhe air an righ-chaithir còmhnuidh 'nam measg.

16 Cha bhi ocras orra tuilleadh, no tart ni's mó; cha mhò a bhuaileas a' ghrian orra⁴, no teas air bith.

17 Oir beathaichidh an t-Uan a tha am meadhon na righ-chaithreach iad, agus treòraichidh e iad gu beòthobraichibh uisge: agus tiormaichidh Dia gach deur o'n suilibh.

CAIB. VIII.

1 'Nuair a dh'fhosgladh an seachdamh seula, 2 chaidh seachd trompaidean a thoirt do sheachd ainglibh: 3 Chuir aingeal eile tùis maille ri urnuighibh nan naomh air an altair òir. 6 Shéid ceirhir dhinibh an trompaidean, agus lean pliighean mòra an lorg sin.'

A GUS an uair a dh'fhosgladh e an seachdamh seula, bha tosd air nëamh mu thimch'oll leth uaire.

2 Agus chunnaic mi na seachd aingil a sheas am fianuis Dé; agus thugadh dhoibh-san seachd trompaidean.

3 Agus thàinig aingeal eile, agus sheas e aig an altair, agus tùisear òir aige; agus thugadh dha mòran tùise, chum gu'n tugadh se

¹ o ar Dia-ne.

³ trioblaid.

² o'n Uan.

⁴ a thuiteas a' ghrian orra, a loisgeas a' ghrian iad.

TAISBEAN IX.

1 maille ri urnuighibh nan uile naomh air an altair òir a bha'n làthair na righ-chaithreach.

4 Agus chaiddh deattach na tùise suas maille ri urnuighibh nan naomh, o làimh an aingil, an làthair Dhé.

5 Agus ghlac an t-aingeal an tùiseir, agus lìon se e le teine na h-altarach, agus thilg e air an talamh e : agus bha guthanna, agus tairnean-aich, agus dealanaich, agus crith-thalmhainn ann.

6 Agus dh'ulluich na seachd aingil aig an robh na seachd trompaidean iad féin, chum an séideadh.

7 Agus shéid an ceud aingeal, agus bha clocha-meallain² ann, agus teine air am measgadh le fuil, agus thilgeadh air an talamh iad ; agus loisgeadh an treas cui'd do na craobhaibh, agus am feur glas uile.

8 Agus shéid an dara aingeal, agus thilgeadh inar gu'm bu bheinn mhòr a' losgadh le teine anns an fhairge : agus dh'fhàs an treas cui'd do'n fhairge 'na fuil :

9 Agus fhuair an treas cui'd do na creutairibh a bha anns an fhairge, aig an robh anam, bàs ; agus mhilleadh³ an treas cui'd do na longaibh.

10 Agus shéid an treas aingeal, agus thuit reult mhòr o néamh, a' dearg-lasadhbh mar lòchràn⁴, agus thuit i air an treas cui'd do na h-aimhnichibh, agus air na tobraichibh uisge ;

11 Agus is e an t-aimn a

ghoirear do'n reult Burmaid : agus rinneadh an treas cui'd do na h-uisgeachaibh 'nam burmaid ; agus fhuair mòran dhaoine bàs leis na h-uisgeachaibh, do bhrìgh gu'n d'rinneadh searbh iad.

12 Agus shéid an ceathramh aingeal, agus bhail-eadh an treas cui'd do'n ghréin, agus an treas cui'd do'n ghealaich, agus an treas cui'd do na reultaibh ; ionnuis gu'n d'rinneadh an treas cui'd diubh dorcha, agus nach do dhealraich an là rè an treas cui'd dheth, no an oidhche air a' mhodh cheudra.

13 Agus dh'amhairc mi, agus chuala mi aingeal⁵ ag itealaich ann am meadhon néimh, ag ràdh le guth àrd, Is truagh, truagh, truagh, do luchd-àiteachaidh na talmhainn, air son guthianna eile trompaid nan tri aingeal a tha fathast gu séideadh !

CAIB. IX.

1 *Air séideadh do'n chùigeadh aingeal, thuit reult o néamh, d'am bheil iuchair sluicd an dubh-aigein air a tabhairt : dh'fhsogail e an t-slochd, agus thàinig locuist cosmhul ri scorpionaibh a mach.*

12 *Tha a' cheud truaighe air dol thairis.* 13 *Chaidh an seathadh trompaid a shéideadh.*

AGUS shéid an cùigeadh aingeal a thrompaid, agus chunnaic mi reult a' tuiteam o néamh chum na talmhainn : agus thugadh dha iuchair sluicd an dubh-aigein⁶.

2 Agus dh'fhsogail e slochd an dubh-aigein, agus dh'éirich deattach as an t-slochd, mar dheataich àmh-

¹ gu'n osraileadh se e,

² cluich-shneachd.   ³ sgriosadh.

⁴ lens.   ⁵ aon aingeal.

⁶ an t-sluic gun aigeal, an t-sluicd an doimhne.

TAISBEAN IX.

uinn mhòir *theintich*; agus rinneadh a' ghrian agus an t-athar dorcha le deataich an t-sluichd.

3 Agus thàinig a mach as an deataich air an talamh locuist; agus thugadh cumhachd dhoibh, a réir mar a tha cumhachd aig scorpionaibh na talmhainn.

4 Agus chaithd a ràdh riugun iad a dheanamh dochainn¹ air feur na talmhainn, no air ni sam bith glas, no air craoibh sam bith; ach air na daoinibh sin a mhàin aig nach 'eil seula Dhé air clàr an eudain.

5 Agus thugadh dhoibh, cha'n e gu marbhadh siad iad, ach gu'm biodh iad air am pianadh ré chùig miosa: agus *bha* am pian cosmhuil ri péin scorpion, 'nuair a bhuaileas e duine.

6 Agus anns na làithibh sin iarraidh daoine am bàs, agus cha'n fhaigh iad e; agus bithidh déidh aca air bàs-achadh, agus teichidh am bàs uatha.

7 Agus *bha* cruth nan locust cosmhuil ri h-eachaibh air an ulluchadh chum catha; agus *bha* air an cinn mar gu'm biodh crùin cosmhuil ri h-òr, agus *bha* an aghaidhean cosmhuil ri h-aghaidhibh dhaoine.

8 Agus *bha* folt orra cosmhuil ri folt bhan, agus *bha* am fiacla mar *fhiaclaibh* leòmhan.

9 Agus *bha* aca uchd-éididhean, mar uchd-éididhean iaruinn; agus *bha* fuaim an sgiathan mar fhuaim charb-

ada mhòran each a' ruith chum catha.

10 Agus bha earbuill aca cosmhuil ri scorpionaibh; agus bha gathanna 'nan earblaibh: agus *b'e* an cumhachd daoine a chiurradh² rè chùig miosa.

11 Agus bha righ aca os an ceann *eudhon* aingeal an dubh-aigein, agus *'se a's* ainm dha san Eabhra, Abadon, ach anns a' Ghréigis *'se a's* ainm dha Apolion.

12 Chaidh aon truaighe thairis; feuch, tha dà thruaighe ri teachd fathast an déigh so.

13 Agus shéid an seathadh aingeal a thrompaid, agus chuala mi guth o cheithir adharcaibh na h-altair òir, a tha am fianuis Dé,

14 Ag ràdh ris an t-seathadh aingeal aig an robh an trompaid, Fuasgail na ceithir aingil a tha ceangailte aig an amhainn mhòir Euphrates.

15 Agus dh'fhuasgladh na ceithir aingil, a bha ulluichte fa chomhair uaire, agus là, agus miosa, agus bliadhna, chum gu'm marbhadh iad an treas cuid do dhaoininibh.

16 Agus *b'e* àireamh armailtean a' mharc - shluagh fichead mìle do dheich miltibh: agus chuala mi an àireamh.

17 Agus mar so chunnait mi na h-eich anns an taisbean, agus iadsan a shuidh orra, aig an robh uchd-éididhean do theine, agus do hiacint, agus do phronnusc³: agus *bha* cinn nan each mar chinn leòmhan; agus as am

¹ *dochair, cron.*   ² *ag heirteachadh.*

TAISBEAN X.

beoil thàinig a mach teine,
agus deatach, agus pronnusc.

18 Leis na tri *plàighibh* so mharbhadh an treas cui dò dhaoinibh, leis an teine, agus leis an deataich, agus leis a' phronnusc, a chaidh a mach as am beoil.

19 Oir tha an cumhachda 'nam beul, agus 'nan earblaibh : oir *bha* an earbuill cosmhul ri nathraichibh nimhe, agus bha cinn aca, agus leo sin ni iad dochann¹.

20 Agus cha do ghabh a' chuid eile do na daoinibh, nach do mharbhadh leis na plàighibh sin, aithreachas do oibrigh an làmh, ionnus nach deanadh iad aoradh do dheamhnaibh, agus do dhealbhaibh òir, agus airgid, agus umha, agus cloiche, agus fiodha ; nach urrainn faicinn, no cluintinn, noimeachd :

21 Agus cha mhò a ghabh iad aithreachas d'am mortaibh, no d'an druidheachd, no d'an striopachas, no d'an gadachdaibh.

CAIB. X.

1 *Chunnaic Eoin aingeal treun aig an robh leabhar fosgailte 'na làimh : 6 neach a thug mionnan airson a tha beò gu siorruidh, nach bi aimsir ni's mó ann.* 8 *Thugadh àithne do Eoin an leabhar a ghabhail agus itheadh.*

A GUS chunnaic mi aingeal cumhachdach eile a' teachd a nuas o nèamh, air a sgeadachadh le neul, agus bogha-frois² air a cheann, agus 'aghaidh mar a' ghrian, agus a chosa mar phuist teine.

2 Agus bha aige 'na làimh leabhran fosgailte : agus chuir e a chos dheas air an fhaighe,

agus a chos chli air an talamh,

3 Agus ghlaodh³ e le guth àrd, mar a bheuchdas leòmhlan ; agus an uair a ghlaodh e, labhair seachd tairneanaich an guthanna féin.

4 Agus an uair a labhair na seachd tairneanaich an guthanna féin, bha mi dol a sgriobhadh : agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh rium, Seulaich na nithe a labhair na seachd tairneanaich, agus na sgriobh iad.

5 Agus thog an t-aingeal, a chunnaic mi 'na sheasamh air a' mhuir, agus air an talamh, a làmh gu nèamh,

6 Agus mhionnaich e air-san a tha beò gu saoghal nan saoghal, a chruthaich nèamh agus na nithe a ta ann, agus an talamh agus na nithe a ta ann, agus an fhaighe agus na nithe a ta innse. Nach bi aimsir ann ni's mó⁴.

7 Ach ann an làithibh gutha an t-seachdamh aingil, 'nuair a thòisicheas e air séideadh, an sin gu'm biodh rùndiomhair Dhé air a chrioch-nachadh, mar a dh'innis e d'a sheirbhisich na fàidhean.

8 Agus labhair an guth, a chuala mi o nèamh, rium a ris, agus thubhairt e, Imich, glac an leabhran a tha fosgailte ann an làimh an aingil a tha 'na sheasamh air an fhaighe, agus air an talamh.

9 Agus chaidh mi dh'ionnsuidh an aingil, agus thubhairt mi ris, Thoir dhomh-sa an leabhran : agus thubhairt esan rium, Glac, agus ith suas e ; agus ni e do bhroinn

¹ cron.   ² bogha-uighe.

³ dh'èighe

⁴ Nach bi'n aimsir ann fathast.

searbh, ach bithidh e ann do bheul milis mar mhil.

10 Agus ghlac mi an leabhran á làimh an aingil, agus dh'ith mi suas e; agus bhae ann mo bheul milis mar mhil; agus an uair a dh'ith mi e, rinneadh mo bhrù searbh.

11 Agus thubhairt e rium, Is éigin duit a rìs faidheadaireachd a dheanamh am fianuis shlògh, agus chinn-each, agus theanganna, agus rìghre lionmhor.

CAIB. XI.

1 Rinn an dù shianuis faidheadaireachd: 6 thugadh cumhachd dhoibh nèamh a dhruideadh, ionnus nach bi uisge ann: 7 ni am bëisd cogadh 'nan aghaidh, agus marbhaidh e iad: 8 luidhidh iad gun an adhlaic, 11 agus an déigh thri lèithead agus leth lù éirisidh iad a rìs.

A GUS thugadh dhomh cuilc cosmuil ri slait: agus sheas an t-aingeal, ag ràdh, Eirich, agus tomhais teampull Dhé, agus an altair, agus iadsan a tha deanamh aoraidh ann.

2 Ach fàg a mach a' chùirt a tha'n taobh a muigh do'n teampull, agus na tomhais i, oir thugadh i do na Cinnich: agus saltraidh iad fo'n cosaibh am baile¹ naomh rè dhà mhìos agus dhà fhichead.

3 Agus bheir mise cumhachd do m' dhithis fhianuisean, agus ni iad faidheadaireachd rè mile agus dà cheud agus tri fishead là, eudaichte ann an saic-eudach.

4 Is iad so an dà chrann oladh, agus an dà choinnleir a tha 'nan seasamh an làthair Dhé na talmhainn.

5 Agus ma chiurras neach air bith iad, théid teine a mach as am beul, agus claoïdhidh e an naimhdean: agus ma chiurras neach air bith iad, is éigin da bhi air a mharbhadh mar so.

6 Tha cumhachd aca so nèamh a dhùnad, ionnus nach bi uisge ann, ann an làithibh am faidheadaireachd-san: agus tha cumhachd aca air uisgeachaibh chum an tionndadh gu fuil, agus an talamh a bhualadh leis an uile phlàigh, eo minic 's is toil leo.

7 Agus an uair a chrioch-naicheas iad am fianuis, ni am fiadh-bheathach² a dh'éireas as an t-slochd gun iochdar³ cogadh 'nan aghaidh, agus bheir e buaidh orra, agus marbhaidh e iad.

8 Agus bithidh an cuirp mharbha 'nan luidhe ann an sràid a' bhaile mhòir, ris an abrar gu spioradail Sodom agus an Eiphit, far mar an ceudna an do cheusadh ar Tighearn.

9 Agus chi cui'd do na sluaghaibh, agus do threubhaibh, agus do theangannaibh, agus do chinnich, an cuirp mharbha rè thri làithean gu leth, agus cha leig iad an cuirp mharbha a chur ann an uaighibh.

10 Agus ni luchd-àiteachaidh na talmhainn gàirdeach-as os an ceann, agus bithidh iad subhach, agus cuiridh iad tiodhlacan⁴ dh'ionnsuidh a chéile; do bhrigh gu'n do phian an dà fhàidh so iadsan a bha chòmhnuidh air an talamh.

TAISBEAN XII.

11 Agus an déigh thri
laithean gu leth, chaidh
Spiorad na beatha o Dhia a
steach annta, agus sheas iad
air an cosaibh; agus thuit
eagal mòr orra-san a chunn-
aic iad.

12 Agus chual iad guth
mòr o nèamh, ag ràdh riu,
Thigibh a nios an so. Agus
chaidh iad suas do nèamh
air neul; agus chunnaic an
naimhdean iad.

13 Agus anns an uair sin
fèin bha crith mhòr thalmh-
ainn ann, agus thuit an deich-
camh cuid do'n bhaile¹, a-
gus mharbhadh seachd mile
pearsa sa' chrith-thalmh-
ainn²: agus ghabh a' chuid
eile eagal, agus thug iad glòir
do Dhia nèimh.

14 Chaidh an dara truaighe
thairis: feuch, thig an treas
truaighe gu h-aithghearr.

15 Agus shéid an seach-
damh aingeal a thrompaid;
agus bha guthanna mòra air
neamh, ag ràdh, Rinueadh
rioghachdan an t-saoghal
'nan rioghachdaibh do ar Tigh-
earn, agus d'a Chriosd-san;
agus bithidh e' na Righ gu
saoghal nan saoghal.

16 Agus thuit na ceithir
seanaire fichead, a bha 'nan
suidhe air an caithrichibh
am fianuis Dé, sìos air an
aghaidh, agus rinu iad aoradh
do Dhia,

17 Ag ràdh, Bheireamaid
buidheachas duitse, O Thigh-
earna Dhé uile-chumhach-
daich, a ta, agus a bha, agus
a bhitheas; air son gu'n do
ghabh thu do chumhachd

mòr a d'ionnsuidh, agus gu'n
do righich thu.

18 Agus bha fearg air na
cinnich, agus thàinig t'-
fhearg-sa, agus àm nam
marbh gu'n tugtadh breth
orra, agus gu'n tugadh tusa
duais do d' sheirbhisich na
faidhean, agus do na naoimh,
agus dhoibh-san air am bheil
eagal t'ainme, do na big agus
do na mòir, agus gu sgriosadh
tu iadsan a sgriosas³ an tal-
amh.

19 Agus dh'f hosgladh
teampull Dé air nèamh, agus
chunncas ann a theampull
àirc a' choimhcheangail: a-
gus bha dealanaich, agus
guthanna, agus tairneanaich,
agus crith-thalmhainn, agus
clocha meallain mòra ann.

CAIB. XII.

1 *Tha bean a bha sgeadaichte leis a' ghréin ri saothair-chloinne: 4 tha 'n dragon mòr dearg 'na sheasamh fa comhair, ullamh gus a leanabh a shluagadh suas.* 6 *'Nuair a dh'aiseadadh i, theich i do'n fhasach.* 7 *Chog Michael agus 'aingil an aghaidh an drag-oine.*

A GUS chunncas iongantas
mòr air nèamh, bean air
a sgeadachadh leis a' ghréin,
agus a' ghealach fuidh a cos-
aibh, agus air a ceann crùn
do dhà reult dheug.

2 Agus air dhi bhi torrach,
ghlaodh i ri saothair-chloinne,
agus bha i air a pianadh chum
a h-aisead.

3 Agus chunncas iongantas
eile air nèamh, agus, feuch,
dragon⁴ mòr dearg, aig an
robh seachd cinn, agus deich
adhaircean, agus air a chinn
seachd crùin.

¹ *chaithir.*   ² *leis a' chrith-thalmhainn.*

³ *thruailleas.*

⁴ *uabheist.*

TAISBEAN XII.

4 Agus tharruing 'earball an treas cui'd do reultaibh nèimh, agus thilg e iad chum na talmhainn : agus sheas an dragon fa chomhair na mnà, a bha ullamh gu bhi air a h-aisead, chum a leanabh a shlugadh suas 'nuair a bheireadh i e.

5 Agus rug i leanabh mic, a bha gus na cinnich uile a riaghlaigh le slait iaruinn : agus thogadh a leanabh suas chum Dhé, agus *chum* a righ-chaithreach-san.

6 Agus theich a' bhean do'n fhàsach, far am bheil aice ionad air ulluchadh le Dia, chum gu'm biodh i air a beatachadh an sin rè mìle, *agus* dà cheud *agus* tri fich-ead là.

7 Agus bha cogadh air nèamh ; rinn Michael agus 'aingil cogadh an aghaidh an dragoin ; agus chog an dragon agus 'aingil féin ;

8 Agus cha d'thug iad buaidh, cha mhò a fhuaradh an àite ni's mó air nèamh.

9 Agus thilgeadh a mach an dragon mòr, an t-seann nathair sin, ris an abrar an diabhul agus Sàtan, a tha mealladh an t-saoghal uile : thilgeadh a mach e chum na talmhainn, agus thilgeadh a mach 'aingil maille ris.

10 Agus chuala mi guth mòr ag ràdh air nèamh, A nis tha slàinte agus neart, agus rioghachd ar Dé-ne, agus cumhachd a Chriosd air teachd ; oir thilgeadh sìos fear-casaid ar braithrean, a bha 'gan casaid an làthair ar Dé-ne a là agus a dh-oidhche.

11 Agus thug iad buaidh air tre fhuil an Uain, agus tre fhocal am fianuis-san ; agus cha do ghràdhaich iad an anama féin gu bàs.

12 Uime sin biodh gàird-eachas oirbh, O a nèamha, agus oirbhse a tha 'nur còmh-nuidh anna. An-aoibhin do luchd-àiteachaidh na talmhainn, agus na fairge ! oir thàinig an diabhul a nuas do 'ur n-ionnsuidh, agus fearg ro mhòr air, do bhrìgh gur fiosrach e nach 'eil aige ach ùine ghearr.

13 Agus an uair a chunn-aic an dragon gu'n do thilgeadh e chum na talmhainn, rinn e geur-leanmhuinn air a' mhnaoi a rug an *leanabh* mic.

14 Agus do'n mhnaoi thugadh dà sgéith iolaire móire, chum gu'n rachadh i air itealaich leo do'n fhàsach, chum a h-ionaid féin ; far am bheil i air a h-altrum rè aimsir, agus aimsirean, agus leth-aimsir¹, o aghaidh na nathrach.

15 Agus thilg an nathair as a beul uisge mar thuil, an déigh na mnà, chum gu'n tugadh i oirre bhi air a giùlan air falbh leis an t-sruth.

16 Agus rinn an talamh còmhnhadh ris a' mhnaoi ; agus dh'f hosgail an talamh a bheul, agus shluig e suas an tuil, a thilg an dragon as a bheul.

17 Agus bha fearg air an dragon ris a' mhnaoi, agus chaidh e dheanamh cogaidh ris a' chuid eile d'a sliochd, a tha coimhead² àitheanta Dhé, agus aig am bheil fianuis Iosa Criod.

² àm, agus amanna, agus leth àm.

³ ghleidheadh.

CAIB. XIII.

1 Dh' éirich fiadh-bheathach as an fhairge le seachd ciún agus deich adhaircean : dha-san thug an dragon a chumhachd. 11 Tháinig fiadh-bheathach eile a níos as an talamh, 14 agus thug e fa'near dealbh bhi air a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, 15 agus gn'n déanadh daoine aoradh dha, 16 agus gu'n gabhadh iad a chomhara.

AGUS sheas mi air gain-eimh na fairge, agus chunnaic mi fiadh-bheathach¹ ag éirigh suas as an fhairge, aig an robh seachd cinn, agus deich adhaircean, agus air 'adharcáibh deich crùin, agus air a chinn ainm toibheim².

2 Agus bu chosmhui am fiadh-bheathach a chunnaic mi ri leopard, agus bha a chosan mar *chosuibh* math-ghamhna, agus a bheul mar bheul leòmhain : agus thug an dragon a neart, agus a chaithir³, agus cumhachd mòr dha.

3 Agus chunnaic mi aon d'a chinn mar gu'm biodh e air a lotadh gu bàs ; agus Leighiseadh a lot⁴ bàsmhor : agus ghabh an talamh uile iongantas an déigh an fhiadh-bheathaich.

4 Agus rinn iad aoradh do'n dragon, a thug a chumhachd do'n fhiadh-bheathach : agus rinn iad aoradh do'n fhiadh-bheathach, ag ràdh, Cò a ta cosmhui ris an fhiadh-bheathaich ? Cò a ta comasach air cogadh a dheanamh 'na aghaidh ?

5 Agus thugadh dha beul a' labhairt nithe mòra, agus thoibheum ; agus thugadh

cumhachd dha cogadh a dheanamh ré dhà mhios agus dà shichead.

6 Agus dh'f hosgail e 'bheul ann an toibheum an aghaidh Dhé, chum toibheum a thoirt d'a ainm, agus d'a phàilliunn⁵, agus do'n dream a ta 'nan còmhnuidh air nèamh.

7 Agus thugadh dha cogadh a dheanamh an aghaidh nan naomh, agus buaidh a thoirt orra : agus thugadh dha cumhachd os ceann gach uile thréibh, agus theangaidh, agus chinnich.

8 Agus ni iadsan uile, a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, aoradh dha, aig nach 'eil an ainmean sgriobhtha ann an leabhar beatha an Uain, a mharbhadh o thoiseach an tsaoaghail.

9 Ma tha cluas aig neach air bith, éisdeadh e.

10 Mái bheir neach air bith am braighdeanas, théid e féin am braighdeanas : ma mharbhas neach air bith leis a' chlaidheamh, is éigin e féin bhi air a mharbhadh leis a' chlaidheamh. Is ann an so a ta foighidin agus creidimh nan naomh.

11 Agus chunnaic mi fiadh-bheathach eile ag éirigh as an talamh ; agus bha aige dà adhaire cosmhui ri uan, agus labhair e mar dhragon.

12 Agus tha e a' cur an gniomh cumhachd a' cheud fhiadh-bheathaich uile 'na fhanuis, agus tha e toirt air an talamh, agus orra-san a tha 'nan còmhnuidh ann, aoradh a dheanamh do'n cheud fhiadh-bheathach, aig an

¹ béis.

² ainmean Dia-mhaslaich idh.

³ a righ-chaithir.

⁴ a chneadh,

TAISBEAN XIV.

robh a lot bàsmhor air a leigheas.

13 Agus tha e a' deanamh chomhara mòra, ionnus gu bheil e toirt air teine teachd a nuas o nèamh air an talamh, ann am fianuis dhaoine.

14 Agus tha e 'a mealladh na dream a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, leis na comharaibh sin a thugadh dha a deanamh an làthair an fhiadh - bheathaich, ag ràdh ri luchd-àiteachaidh na talmhainn, iomhaigh a deanamh do'n bheathach aig an robh an lot claidheimh, agus a bha beò.

15 Agus thugadh cumhachd dha beatha¹ a thoirt do iomhaigh an fhiadh-bheathaich, ionnus gu'n labhradh iomhaigh an fhiadh-bheathaich, agus gu'n tugadh e fa'near gu'm biodh a mheud as nach deanadh aoradh do iomhaigh an fhiadh-bheathaich, air am marbhadh.

16 Agus tha e toirt air na h-uile dhaoine, araon beag agus mòr, saoibhir agus daoibhir², saor agus daor, comhara a ghabhail air an làimh dheis, no air clàr an eudain;

17 Agus nach feudadh neach sam bith ceannach no reic, ach esan aig am biodh an comhara, no ainm an fhiadh - bheathaich, no àireamh 'ainme.

18 An so tha gliocas. An ti aig am bheil tuigse, àirmheadh³ e àireamh an fhiadh-bheathaich: oir is àireamh duine e; agus is e 'àireamh sè ceud agus tri fichead agus sè.

CAIB. XIV.

1 *An t-Uan 'na sheasamh air sliabh Shioin maille r'a chuideachd.* 6
Tha aingeal a' searmonachadh an t-soisgeil. 8 *Tuiteam Bhabhloin.*
 15 *Foghara an t-saoghal agus cur a' chorrain ann.* 20 *Foghara agus preas-fiona feirge Dhé.*

A GUS dh'amhaire mi, a-gus, feuch, Uan 'na sheasamh air sliabh Shioin, agus maille ris ceud agus dà fhichead agus ceithir mìle, aig an robh ainm 'Athar-san sgriobhta air clàr an eudain.

2 Agus chuala mi guth o fhlaitheanas, mar fhuaim mhòran uisgeacha, agus mar fhuaim tairneanaich mhòir; agus chuala mi fuaim chlàrsairean, a' deanamh ciùil le'n clàrsaichibh féin :

3 Agus sheinn iad mar gu'm b'òran nuadh e an làthair na righ-chaithreach, agus an làthair nan ceithir bheathaichean, agus nan seanairean: agus cha b'urrainn neach sam bith an t-òran sin fhòghlum, ach an ceud agus dà fhichead agus na ceithir mile, a shaoradh⁴ o'n talamh.

4 Is iad so an dream nach do shalaicheadh le mnàibh; oir is òighean iad: is iad so an dream a tha leantuinn an Uain ge b'e àit an téid e: shaoradh iad so o mheasg dhaoine, 'nan ceud thoradh do Dhia, agus do'n Uan.

5 Agus 'nam beul cha d' fhuaradh cealg; oir tha iad gun lochd⁵ an làthair righ-chaithreach Dhé.

6 Agus chunnaic mi aingeal eile ag itealaich ann am meadhon nèimh, aig an robh an soisgeul siorruidh r'a shearmonachadh dhòibh-san

¹ spiorad.

² bochd.

³ cunnatadh.

483

⁴ cheannaicheadh.

⁵ gun smal.

TAISBEAN XIV.

a tha 'nan còmhnuidh air an talamh, agus do gach uile chinneach, agus thréibh, agus theangaidh, agus shluagh.

7 Ag ràdh le guth àrd, Biodh eagal Dé oirbh, agus thugaibh glòirdha; oir thàinig uair a bhreitheanais: agus deanaibh aoradh dha-san a rinn nèamh, agus talamh, agus an fhairge, agus na tobair uisge.

8 Agus lean aingeal eile, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon, am baile mòr' sin, do bhrigh gu'n d'thug i air gach uile chinneach òl do fhion feirge a striopachais.

9 Agus lean an treas aingeal iad, ag ràdh le guth àrd, Ma ni neach air bith aoradh do'n fhiadh-bheathach, agus d'a iomhaigh, agus ma ghabhas e a chomhara air clàr 'eudain, no air a làimh,

10 Olaidh esan do fhion feirge Dhé, a tha air a dhòrtadh gun mheasgadh, ann an cupan 'fheirge-san; agus bithidh e air a phianadh le teine agus pronnusc, am fianuis nan aingeal naomha, agus am fianuis an Uain.

11 Agus bithidh deatach am péine-san ag éirigh suas gu saoghal nan saoghal: agus cha'n 'eil fois sam bith a là no dh'oidhche aca-san a ni aoradh do'n fhiadh-bheathach agus d'a iomhaigh, no aig neach air bith a ghabhas comhara 'ainmesan.

12 An so tha foighidin nan naomh: an so *tha'n dream a choimhideas àitheanta* Dhé, agus creidimh Iosa.

13 Agus chuala mi guth o nèamh, ag ràdh riùm,

Sgrìobh, *Is beannaichte na mairbh a gheibh bàs san Tighearn, á so a mach: Seadh, a ta an Spiorad ag ràdh, chum gu faigh iad fois o'n saothair; agus leanaidh an oibre iad.*

14 Agus dh'amhairc mi, agus, feuch, neul geal, agus air an neul *neach'na shuidhe cosmuil ri Mac an duine, aig an robh crùn òir air a cheann, agus corran geur'na làimh.*

15 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull, a' glaodhaich le guth àrd ris an ti a bha 'na shuidhe air an neul, Sàth a steach do chorran, agus buain: oir thàinig àm dhuit buain; oir tha foghar na talmhainn abuich.

16 Agus shàth an ti a bha 'na shuidhe air an neul, a chorran san talamh; agus bhuaineadh an talamh.

17 Agus thàinig aingeal eile mach as an teampull a ta air nèamh, agus corran geur aige-san mar an ceudna.

18 Agus thàinig aingeal eile mach o'n altair, aig an robh cumhachd os ceann teine, agus ghlaodh e le glaodh àrd ris an ti aig an robh an corran geur, ag ràdh, Sàth a steach do chorran geur, agus enuasaich baguidean² fionain na talmhainn: oir a ta a fion-dhearcan làn abuich.

19 Agus shàth an t-agineal a chorran san talamh, agus chnuasaich e fionain na talmhainn, agus thilg e i ann am fionamar mòr feirge Dhé.

20 Agus shaltradh am

¹ a' chaithir mhòr.

² triopuill.

fìon-amar an taobh a muigh
do'n bhaile, agus thàinig ful
a mach as an fhìon-amar, gu
sréin nan each, feadh mhile
agus shè ceud stàid¹.

CAIB. XV.

¹ *Na seachd aingil leis na seachd plàighibh deireannach.* ³ *Oran na muinntir a bhuidheachas air an fhiadh-bheathach.* ⁷ *Na seachd soithiche làn do fheirg Dhé.*

A GUS chunnaic mi comh-
ara eile air nèamh, mòr
agus iongantach, seachd aingil
aig an robh na seachd plàigh-
ean deireannach ; oir anna
so tha fearg Dhé air a coimh-
lionadh.

2 Agus chunnaic mi mar
gu'm b'fhainge ghloine, air
a measgadh le teine ; agus
iadsan a thug buaidh air an
fhiadh-bheathach, agus air
'iomhaigh, agus air a chomh-
ara, agus air àireamh 'ainme,
'nan seasamh air an fhainge
ghloine, agus clàrsache Dhé
aca.

3 Agus tha iad a' seinn
òrain Mhaois² òglaich Dhé,
agus òrain an Uain, ag ràdh,
Is mòr, agus *is* iongantach
t'oibre, a Thighearna Dhé
uile-chumhachdaich ; *is* ceart
agus *is* fìor do shlighean-sa,
a Righ nan naomh.

4 Cò air nach biodh eagal
romhad, O Thighearn, agus
nach tugadh glòir do t'ainm ?
oir *is tusa a mhàin a ta*
naomh : oir thig na h-uile
chinnich, agus ni iad aoradh
ann do làthair ; do bhrigh gu
bheil do bhreitheanais air an
deanamh follaiseach.

5 Agus an déigh so dh'amh-
airec mi, agus, feuch, dh'-

fhosgladh teampull pàilliuin
na fianuis air nèamh.

6 Agus thàinig a mach as
an teampull na seachd aingil,
aig an robh na seachd plàigh-
ean air an sgeadachadh le
lion-eudach glan agus deal-
rach³, agus air an crioslach-
adh⁴ mu'n uchd le criosaibh
òir.

7 Agus thug aon do na
ceithir bheathaichibh do na
seachd aingil seachd soith-
ichean òir, làn do fheirg an
Dé a ta beò gu saoghal nan
saoghal.

8 Agus lionadh an teampull
le deataich o ghlòir Dhé, agus
o 'chumhachd-san ; agus cha
b'urrainn neach sam bith dol
a stigh do'n teampull, gus am
biodh seachd plàighean nan
seachd aingeal air an coimh-
lionadh.

CAIB. XVI.

¹ *Dhdirt na h-aingil a mach an soithiche làn do fheirg :* ⁶ *Na plàighean a tha leantuinn air sin.*
¹⁵ *Thig Criod mar għadniche : is beannaichte iadsan a ni faire.*

A GUS chuala mi guth mòr
as an teampull, ag ràdh
ris na seachd aingil, Imichibh,
agus taomaibh soithiche feirge
Dhé air an talamh.

2 Agus dh'imich an ceud
aingeal, agus thaom e a shoith-
each air an talamh ; agus
dh'éirich droch neasgaid
nimhneach air na daoinibh
sin aig an robh comhara an
fhiadh-bheathaich, agus *orra-
san a rinn* aoradh d'a iomh-
aigh.

3 Agus thaom an dara
aingeal a shoitheach san
fhainge ; agus *rinneadh* i

¹ *i.e. an t-ochedamh cuiid do mhile*
searainn.

² *chan iad laoidh Mhaois.*

³ *geal.*

⁴ *oir an criosrachadh.*

TAISBEAN XVI.

imar fhuil *duine* mhairbh : agus fhuair gach anam beò bas anns an fhairge.

4 Agus thaom an treas aingeal a shoitheach anns na h-aimhnichibh agus anns na tobraichibh uisge ; agus rinn-eadh iad 'nam fuil.

5 Agus chuala mi aingeal nan uisgeacha ag ràdh, Is cothromach thusa, O Thighearn, a ta, agus a bha, agus a bhitheas, do bhrigh gu'n d' thug thu breth air an dòigh so :

6 Oir dhòirt iadsan fuil naomh agus fhàidhean, agus thug thusa dhoibh fuil r'a h-òl ; oir is toillteanach iad.

7 Agus chuala mi neach eile o'n altair ag ràdh, Seadh, a Thighearna Dhé uile-chumhachdaich, is fior agus cothromach do bhreitheanais.

8 Agus thaom an ceathramh aingeal a shoitheach air a' ghréin ; agus thugadh cumhachd dha daoine a phianadh le h-ainteas teine.

9 Agus bha daoine air an losgadh le teas mòr, agus thug iad toibheum do ainm Dhé, aig am bheil cumhachd air na plàighibh sin : agus cha d'rinn iad aithreachas, chum glòir a thoirt dha-san.

10 Agus thaom an cùigeadh aingeal a shoitheach air righ-chaithir an fhiadh - bheath-aich ; agus rinneadh a rioghachd dorcha ; agus chagainn *daoine* an teanganna tre phéin,

11 Agus thug iad toibheum¹ do Dhia nèimh air son am pianta agus an creuchda, agus cha do ghabh iad aithreachas d'an gniomharaibh.

12 Agus thaom an seath-

adh aingeal a shoitheach air an amhainn mhòir Euphrates ; agus thiormaicheadh a h-uisge, chum gu'n ulluichteadh slighe rìghrean na h-àirde 'n ear.

13 Agus chunnaic mi *teachd* a mach á beul an dragoin, agus á beul an fhiadh-bheath-aich, agus á beul an fhaidh-bhréige, tri spiorada neò-ghan, cosmhuil ri losguinn.

14 Oir is iad *sin* spiorada dheamhan, a' deanamh chomhara, a tha dol a mach chum rìghre na talmhainn, agus an domhain uile, gu'n cruinneachadh chum catha là mhòir sin an Dé uile-chumhachdaich.

15 Feuch, a ta mi a' teachd mar ghaduiche. *Is* beannaichte esan a ni faire, agus a ghleidheas 'eudach, chum nach imich e lomnochd, agus nach faic *daoine* a näire.

16 Agus chruinnich e iad r'a chéile chum ionaid ris an abrar san Eabhra, Arma-gedon.

17 Agus thaom an seachd-amh aingeal a shoitheach san athar² ; agus thàinig guth mòr a mach á teampull nèimh, o'n righ-chaithir, ag ràdh, Tha e deanta.

18 Agus bha guthanna, agus tairneanaich, agus dealanaich ann ; agus bha crith mhòr thalmhainn ann, nach robh a leithid ann o bha *daoine* air an talamh, a samhail do chrith-thalmhainn co mhòr.

19 Agus bha am baile mòr³ air a roinn 'na thri earrannaibh, agus thuit bailtean nan cinneach : agus

¹ masladh.   ² aidhear.

³ a' chaithir mhòr.

thàinig Babilon mhòr an cuimhne an làthair Dhé, a thoirt di copan fiona fraoich 'fheirge¹.

20 Agus theich gach uile eilean as, agus cha d'fhuaradh na beannta.

21 Agus thàinig clacha-meallain mòra² a nuas o néamh air daoinibh, gach clach co throm ri talann: agus thug daoine toibheum do Dhia, air son plàigh nan clacha-meallain; oir bha am plàigh-san ro mhòr.

CAIB. XVII.

1 *Tha bean air a sgeadachadh le purpur agus scarlaid, agus copan dir 'na làimh, 'na suidh air an shiadh-bheathach, 5 neach a's i Babilon mhòr, mòthair nan gràineileachd. 9 Eadar-mhineachadh nan seachd ceann, 12 agus nan deich adhaircean.*

A GUS thàinig aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean, agus labhair e rium, ag ràdh rium, Thig an so; nochdaidh mi dhuit breitheanas na striop-aiche mòire, a tha 'na suidhe air mòrau uisgeacha:

2 Ris an d'rinn rìghre na talmhainn striopachas, agus aig an do chuireadh luchd-àiteachaidh na talmhainn air mhisg le fion a striopachais.

3 Agus thug e leis mi anns an spiorad do'n fhàsach: agus chunnaic mi bean 'na suidhe air fiadh-bheathach air dhath scarlaid, làn do ainmibh toibheim³, air an robh seachd cinn agus deich adhaircean.

4 Agus bha a' bhean air a sgeadachadh ann am purpur,

agus ann an scarlaid, agus air a deanamh breagha le h-òr, agus clachaibh luach-mhor, agus neamhnuidibh, agus copan òir aice 'na làimh, làn do ghràineileachd agus do neò-ghloine a striopachais.

5 Agus air clàr a h-eudain bha ainnm sgriobhta, RUN-DIOMHAIR, BABILON MHOR, MATHAIR NAN STRIOPACH AGUS GHRAINEILEACHDA NA TALMHAINN.

6 Agus chunnaic mi a' bhean air mhisg le fuil nan naomh, agus le fuil fhianuis-ean⁴ Iosa: agus an uair a chunnaic mi i, ghabh mi iongantas le h-iongantas mòr.

7 Agus thubhairs an t-aingeal rium, C'ar son a ghabh thu iongantas? Inn-sidh mise dhuit rùn-diomhair na mnà, agus an shiadh-bheathaich a tha 'ga giùlan, air am bheil na seachd cinn agus na deich adhaircean.

8 Am fiadh-bheathach a chunnaic thu, bha e, agus cha 'n'eil e ann; agus éiridh e suas á slochd an dubh-aig-ein⁵, agus théid e am muga⁶: agus gabhaidh luchd-àiteachaidh na talmhainn, aig nach 'eil an ainmean sgriobhta ann an leabhar na beatha o thoiseach an t-saoghail,) iongantas, 'nuair a chi iad am fiadh-bheathach⁷ a bha, agus nach 'eil, agus a bhitheas ann⁸.

9 An so a ta an inntinn aig am bheil gliocas. Na seachd cinn is seachd sléibhteán iad, air am bheil a' bhean 'na suidhe.

¹ 'sheirge ro gharg.

² cloich-shneachd mhòr.

³ Dia-mhaslaeachd.

⁴ mhàrrtireach.

⁵ as an t-slochd gun iochdar.

⁶ sgriosar e.

⁷ am béis.

⁸ gidheadh a ta ann.

TAISBEAN XVIII.

10 Is seachd rìghrean iad mar an ceudna : tha cùig dhiubh air tuiteam, agus a ta h-aon ann : cha d'fhàinig am fear eile fathast ; agus an uair a thig e, is éigin da fantuinn rè ùine bhig.

11 Agus am fiadh-bheathach a bha, agus nach 'eil ann, is esan an t-ochdamh, agus tha e o'n t-seachdnar, agus théid e am mugha.

12 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu, is deich rìghrean iad, nach d'fhuair rioghachd fathast, ach a ta faotainn cumhachd mar rìghrean rè aon uaire maille ris¹ an fhiadh-bheathach.

13 Tha aca sin aon inn-tinn, agus bheir iad an neart agus an cumhachd do'n fhiadh-bheathach.

14 Ni iad sin cogadh an aghaidh an Uain, agus bheir an t-Uan buaidh orra : oir is esan Tighearna nan Tighearna, agus Righ nan Righ ; agus tha an dream a tha maille ris, air an gairm, agus air an taghadh, agus dileas.

15 Agus tha e ag ràdh rium, Na h-uisgeachan a chunnaic thu, far am bheil an striopach 'na suidhe, is slòigh, agus coimhthionail, agus cinnich, agus teanganna iad.

16 Agus na deich adhaircean a chunnaic thu air an fhiadh-bheathach, bheir iad sin fuath do'n striopach, agus ni iad fàs i, agus lomnochd, agus ithidh iad a feòil, agus loisgidh iad i le teine.

17 Oir chuir Dia 'nan cridhe a thoil a choimhlionadh, agus a bhi dh'aon

chomhairle, agus an rioghachd a thoirt do'n fhiadh-bheathach, gus an coimhlionar briathran Dhé.

18 Agus is i a' bhean a chunnaic thusa, am baile mòr² sin, a tha rioghachadh³ os ceann rìghre na talmhainn.

CAIB. XVIII.

1 *Thuit Babilon : 4 thugadh àithne do phobull Déimeachd aisde : 9 rinn rìghre na talmhainn, 11 maille ris na ceannachibh agus na maraichibh, bròn air a son : 20 rinn na naoimh gairdeachas air son breitheanais Dé oirre.*

A GUS an déigh nan nithe so chunnaic mi aingeal eile teachd a nuas o néamh, aig an robh cumhachd mòr ; agus dhealraich an talamh le 'ghlòir.

2 Agus ghlaodh⁴ e gu làidir le guth mòr, ag ràdh, Thuit, thuit Babilon mhòr, agus rinneadh i 'na h-àite-còmhnuidh dheamhan, 'na prìosan⁵ do gach spiorad neòghan, 'na h-ionad cumail do⁶ gach eun neò - għlan agus fuath-mhor.

3 Oir dh'òl na h-uile chinnich do fħion feirge a striopachais, agus rinn rìghre na talmhainn striopachas rithe, agus rinneadh saoibhir ceann-aichean na talmhainn le pailteas a sògha⁷.

4 Agus chuala mi guth eile o néamh, ag ràdh, Thigibh a mach aisde, mo phobull, chum nach bi sibh compairteach d'a peacaibh, agus nach faigh sibh *cuid* d'a plàighibh ;

5 Oir tha a peacanna air ruigheachd⁸ suas gu néamh, agus chuimhnich Dia a h-eucearta.

¹ san aon uair ris.

² a' chaithir mhòr.

³ aig am bheil uachdar anachd.

⁴ dh'ēigh. ⁵ gainntir.

⁶ 'na h-eunadan.

⁷ a sàimhe.

⁸ air leantuinn.

6 Thugaibh ath-dhiol di mar a dhiol ise ribh, agus thugaibh dhi a dhà uiread, a réir a h-oibre : anns a' chupan a lòn i, lionaibh a dhà uiread di.

7 A mheud as a ghlòraich si i féin, agus a chaith i a beatha gu sòghail, co mòr as sin thugaibh dhi do pheanas agus do bhròn : oir a ta i a' ràdh 'na cridhe féin, Tha mi a'm' shuidhe a'm' bhan-righinn, agus cha bhantrach mi, agus cha'n fhaic mi bròn.

8 Uime sin ann an aon là thig a plàighean, bàs, agus bròn, agus gorta ; agus loisgear i gu tur le teine : oir is neartmhòr an Tighearna Dia a bheir breth oirre.

9 Agus ni rìghre na talmhainn, a rinn striòpachas agus a chaith am beatha gu sòghail maille rithe, gul agus caoidh air a son, 'nuair a chi iad deatach a losgaidh,

10 A' seasamh fad as, tre eagal a peanais, ag ràdh, Mo thruaighe, mo thruaighe ! a' chaithir mhòr¹ sin Babilon, a' chaithir threun sin ! oir ann an aon uair thàinig do bhreitheanas.

11 Agus ni ceannichean na talmhainn gul agus caoidh air a son ; oir cha cheann-aich neach sam bith am bathar² ni's mó.

12 Bathar òir, agus airgid, agus chlach luachmhòr, agus neamhnuidean, agus lòn-eudaich ghrinn, agus phurpuir, agus shide, agus scarlaid, agus gach uile ghnè fhiodha thine, agus gach uile ghnè shoithiche do ibhori³,

agus gach uile ghnè shoithiche do fhiodh ro luachmhòr, agus do umha, agus do iarrunn, agus do mharmor,

13 Agus canal, agus nithe deadh - fhàile, agus oladh-ungaidh, agus tuis, agus fion, agus oladh, agus min mhìn⁴, agus cruithneachd, agus ainmhidhean, agus caoraich, agus eich, agus carbadan, agus tràillean, agus anama dhaoine.

14 Agus dh'imich na toraidh, air an robh mòr dhéidh t'anama, uait, agus dh'imich na h-uile nithe annasach agus maiseach uait, agus cha 'n fhaigh thu iad ni's mó. !

15 Seasaidh ceannichean nan nithe so a rinneadh saoibhir leatha, am fad, air eagal a peanais, a' gul agus a' caoidh,

16 Agus ag ràdh, Is truagh, am baile mòr sin, a bha air a sgeadachadh le lòn-eudach grinn, agus purpur, agus scarlaid, agus a bha air a dheanamh breagha⁵ le h-òr, agus le clachaibh luachmhòr, agus le neamhnuidibh !

17 Oir ann an aon uair thugadh saoibhreas cò mòr gu neo-ni. Agus sheas gach uile long - mhaighstir⁶, agus gach uile chuideachd a théid air longaibh, agus na seòladairean, agus a' mheud 's a nì gnothuichean air fairge, am fad,

18 Agus ghlaodh iad, an uair a chunnaic iad deatach a losgaidh, ag ràdh, Cò e am baile a's cosmhuil ris a' bhaile mhòr so ?

19 Agus thilg iad duslach

¹ am baile mòr.

² am marsantachd, an earradh.
³ fiaclaibh elephant; ivory. Sasg.

⁴ plur. min. ⁵ air òradh.

⁶ fhear-stiùraidh.

TAISBEAN XIX.

air an cinn, agus ghlaodh iad, a' gul agus a' caoidh, ag ràdh, Is truagh, is truagh, am baile mòr sin, anns an d'rinneadh saoibhir iadsan uile aig an robh longa air an fhairge, tre a ghreadhnachas-san! oir ann an aon uair dh'fhàsaicheadh e.

20 Dean gàirdeachas os a cheann, o a nèamh, agus sibhse abstola naomha agus fhàidhean: oir dhiol Dia sibhse air.

21 Agus thog aingeal treun clach mar chloich-mhuilinn mhòir, agus thilg e san fhairge i, ag ràdh, Is ann mar so le neart a thilgear sìos am baile mòr sin Babilon, agus cha'n fhaighear e ni's mó.

22 Agus cha chluinnear annad ni's mó fuaim chlàrsairean, agus luchd-ciùil, agus phìobairean, agus thrompadairean; agus cha'n fhaigh-ear annad ni's mó fear-ceird, do ghnè ceirde sam bith; agus cha chluinnear fuaim cloiche-muilinn annad ni's mó;

23 Agus cha soillsich solus coinnle¹ annad ni's mó; agus cha chluinnear annad ni's mó guth fear-bainnse no bean-bainnse²: oii b'iad do cheannaichean daoine mòra na tal-mhainn; agus le d'dhruidh-eachd bha na h-uile chinnich air am mealladh:

24 Agus fhuaradh ann fuil fhàidhean, agus naomh, agus nan uile dhaoine a mharbhadh air an talamh.

CAIB. XIX.

¹ Tha Dia air a chliùthachadh, air son gu'n d'thug e breth air an

striopaich mhòir, agus gu'n do dhiol e fuil a naomh. 7 Banais an Uain, &c.

A GUS an déigh nan nithe so, chuala mi guth àrd mhòr - shluaigh air nèamh, ag ràdh, Aleluia; Slàinte, agus glòir, agus urram, agus cumhachd do'n Tighearn ar Dia-ne:

2 Oir is fìor agus is cothromach a bhreitheanais; oir thug e breth air an striopaich mhòir, a thruaill an talamh le a striopachas, agus dhiol e fuil a sheirbhiseach fén air a làimh.

3 Agus a rìs thubhairt iad, Aleluia. Agus chaidh a deatach suas gu saoghal nan saoghal.

4 Agus thuit na ceithir seanaire fishead, agus na ceithir bheathaiche sìos, agus rinn iad aoradh do Dha, a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir, ag ràdh, Amen; Aleluia.

5 Agus thàinig guth a mach o'n righ-chaithir, ag ràdh, Molaibh ar Dia-ne, sibhse uile a's seirbhisich dha, agus air am bheil 'eagal-san, eadar bheag agus mhòr.

6 Agus chuala mi mar ghuth mòr-shluaigh, agus mar fhuaim mhòran uisgeacha, agus mar thoirm tairneanaich chumhachdaich, ag ràdh, Aleluia: oir a ta an Tighearna Dia uile-chumhach-dach a' rioghachadh.

7 Bitheamaid aoibhinn agus deanamaid gàirdeachas, agus thugamaid glòir dhasan: oir thàinig pòsadh an Uain, agus dh'ulluich a bhean i fén.

8 Agus thugadh dhi gu'm biodh i air a sgeadachadh le

TAISBEAN XIX.

lion-eudach grinn, glan agus dealrach : oir is e an lion-eudach grinn fìreantachd nan naomh.

9 Agus thubhairt e rium, Sgriobh, *Is* beannaichte iad-san a tha air an cuireadh gu suipeir-bhainnse an Uain. Agus thubhairt e rium, *Is* iad so briathra fìrinneach Dhé.

10 Agus thuit mi sìos aig a chosaibh chum aoradh dheanamh dha : agus thubhairt e rium, Feuch nach *dean thu* e : is comh-sheirbhiseach dhuit féin mise, agus do d' bhràithribh aig am bheil fianuis Iosa ; dean aoradh do Dhia : oir is i fianuis Iosa spiorad na faidheadaireachd.

11 Agus chunnaic mi nèamh air fhosgladh, agus, feuch, each geal ; agus ghoireadh do'n ti a shuidh air Dileas, agus Fior ; agus ann am fìreantachd tha e deanamh breitheanais agus cogaidh.

12 Agus *bha* a shùilean mar lasair theine, agus air a cheann *bha* mòran chrùn ; agus *bha* ainm aige sgriobhta, nach b'aithne do neach sam bith ach e féin ;

13 Agus *bha* e air a sgeadachadh le trusgan¹ tumta am fuil : agus is e'n t'ainm a ghoirear dheth, FOCAL DE.

14 Agus lean na h-armailtean a *bha* air nèamh e air eachaibh geala, air an sgeadachadh le lion-eudach grinn, geal agus glan.

15 Agus as a bheul tha claidheamh geur a' dol a mach, chum gu'm buaileadh

e na cinnich leis ; agus riaghlaidh e iad le slait iaruinn : agus tha e a' saltradh fìon-amair fraoch feirge² an Dé uile-chumhachdaich.

16 Agus tha aige air a thrusgan agus air a léis ainm sgriobhta, RIGH NAN RIGH, AGUS TIGH-EARNA NAN TIGH-EARNA.

17 Agus chunnaic mi aingeal áraidh 'na sheasamh sa' ghréin ; agus ghlaodh e le guth àrd, ag ràdh ris an eunlaith uile, a bha 'g itealaich ann am meadhon nèimh, Thigibh, agus cruinnichibh sibh féin chum suipeir an Dé mhòir ;

18 Chum gu'n ith sibh feòil rìghrean, agus feòil àrd-cheannard, agus feòil dhaoine cumhachdach, agus feòil each agus na muinntir a shuidheas orra, agus feòil nan uile dhaoine, araon shaor agus dhaor, araon bheag agus mhòr.

19 Agus chunnaic mi am fiadh-bheathach, agus rìghrean na talmhainn, agus an armailtean air an cruinneachadh, a dheanamh cogaidh an aghaidh an ti a bha 'na shuidhe air an each, agus an aghaidh 'armait-san.

20 Agus ghlacadh am fiadh-bheathach, agus maille ris-san am faidh-bréige a rinn miorbhulean 'na làthair, leis an do mheall e an dream a ghabh orra comhara an fhiadh-bheathaich, agus iad-san a rinn aoradh d'a iomh-aigh. Thilgeadh iad sin 'nan dithis beò ann an loch teine a' dearg-lasadh le pronnusc.

¹ falluing, eudach-uachdair.

² feirge ro gharg.

21 Agus mharbhadh a' chuid eile le claidheamh an ti a bha 'na shuidhe air an each, a thàinig a mach as a bheul : agus bha an eunlaith uile air an lionadh le'm feòil.

CAIB. XX.

1 *Satan ceangailte rè mhile bliadhna.* 5 A' cheud aiseirigh : 6 tha iad beannaichte aig am bheil cuid dhith. 7 *Satan a rìs air shuasgadh.* 9 Gog agus Magog. 10 *Thilgeadh an Diabhul do'n loch theine agus phronnuisc.*

AGUS chunnaic mi aing-eal, a' teachd a nuas o nèamh, agus iuchair sluichd an dubh-aigein¹ aige, agus slabhraidih mhòr 'na làimh.

2 Agus rug e air an dragon, an t-seann nathair nimhe sin, a's e an diabhul agus Sàtan, agus cheangail se e rè mhile bliadhna ;

3 Agus thilg se e do shlochd an dubh-aigein, agus dhùin e stigh e, agus chuir e seula air, chum nach mealladh e na cinnich tuilleadh, gus an criochnaicheadh² am mile bliadhna : agus an déigh sin, is éigin gu fuasgailear e rè ùine bhig.

4 Agus chunnaic mi righ-chaithrichean, agus shuidh iad orra, agus thugadh breith-eanas doibh : agus chunnaic mi anaman na muinntir d'an do chuireadh an cinn air son fianuis Iosa, agus focail Dé, agus nach d'rinn aoradh do'n fhiadh - bheathach, no d'a ìomhaigh, agus nach do ghabh a chomhara air clàr an eudain, no air an làmh-aibh ; agus bha iad beò, agus righich iad maille ri Criodh rè mhile bliadhna.

5 Ach cha d'ath-bheoth-

aicheadh a' chuid eile do na mairbh gus an robh am mile bliadhna air an crìochnachadh. Is i so a' cheud ais-eirigh.

6 Is beannaichte agus is naomha an ti aig am bheil cuid anns a' cheud aiseirigh : orra so cha'n 'eil cumhachd aig an dara bàs ; ach bitidh iad 'nan sagartaibh do Dhia, agus do Chriosd, agus righ-ichidh iad maille ris mile bliadhna.

7 Agus an uair a chrioch-naicheadh am mile bliadhna, fuasgailear Sàtan as a phriosan,

8 Agus théid e mach a mhealladh nan cinneach, a tha ann an ceithir chearnaibh na talmhainn, Gog agus Magog, chum an cruinn-eachadh gu cath ; muinntir a tha ann an àireamh mar ghaineimh na fairge.

9 Agus chaidh iad suas air leud na talmhainn, agus chuairtich iad camp nan naomh, agus am baile³ ion-mhuinn : agus thàinig teine nuas o Dhia á nèamh, agus chuir e as doibh.

10 Agus thilgeadh an diabhul a mheall iad, san loch theine agus phronnuisc, far am bheil am fiadh-bheathach, agus am faidh bréige, agus bitidh iad air am pianadh a là agus a dhoidhche, gu saoghal nan saoghal.

11 Agus chunnaic mi righ-chaithir mhòr gheal, agus an ti a shuidh oirre, neach d'an do theich nèamh agus talamh o a ghnùis ; agus cha d'fhuadaradh àite dhoibh.

¹ an t-sluichd gun aigeal.

² an coimhliontadh.

³ a' chaithir.

12 Agus chunnaic mi na mairbh, beag agus mòr, 'nan seasamh am fianuis Dé; agus dh'f hosgladh na leabhraichean: agus dh'f hosgladh leabhar eile, *eadhon leabhar* na beatha: agus thugadh breth air na mairbh as na nithibh sin a bha sgrìobhta sna leabhraichibh, a réir an gniomhara.

13 Agus thug an fhairge uaipe¹ na mairbh a bha innse; agus thug am bàs agus an uaigh² uatha na mairbh a bha anna: agus thugadh breth orra gach aon a réir an gniomhara.

14 Agus thilgeadh am bàs agus ifrinn do'n loch theine: Is e so an dara bàs.

15 Agus ge b'e air bith nach d'f huaradh sgrìobhta, ann an leabhar na beatha, thilgeadh e san loch theine.

CAIB. XXL

1 Néamh nuadh agus talamh nuadh.
10 An Ierusalem nèamhaidh, maille ri lán-mhlnéachadh oirre: 23 cha'n eil seum aice air gréin; oir is i glòir Dhé a solus. 24 Tha rìghrean na talmhainn a' toirt an saoibhreas d'a h-ionnsuidh.

AGUS chunnaic mi nèamh nuadh, agus talamh nuadh: oir chaidh an ceud nèamh agus an ceud talamh thairis; agus cha robh fairge ann ni's mó.

2 Agus chunnaic mise Eoin am baile naomh, Ierusalem nuadh, a' teachd a nuas o Dhia á nèamh, air ullachadh mar bhean-bainnse air a sgeadachadh fa chomh-air a fir.

3 Agus chuala mi guth mòr á nèamh ag ràdh, Feuch, tha pàilliun Dhé maille ri

daoinibh, agus ni esan còmhnuidh maille riu, agus bithidh iadsan 'nan sluagh dha, agus bithidh Dia fèin maille riu, agus 'na Dhia dhoibh.

4 Agus tiormaichidh Dia gach deur o'n sùilibh; agus cha bhi bàs ann ni's mó, no bròn, no éighich³, agus cha bhi pian ann ni's mó; oir chaidh na ceud nithe thairis.

5 Agus thubhairt an ti a bha 'na shuidhe air an righ-chaithir, Feuch, tha mi a' deanamh nan uile nithe nuadh. Agus thubhairt e rium, Sgrìobh, oir tha na briathra so fìrinneach agus dileas.

6 Agus thubhairt e rium, Tha e deanta. Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus an deireadh: bheir mi dhasan air am bheil tart, do thobar uisge na beatha gu saor.

7 Sealbhaichidh an ti a bheir buaidh na h-uile nithe; agus bithidh mise a'm' Dhia dha-san, agus bithidh esan 'na mhac dhomh-sa.

8 Ach aig an dream sin a ta gealtach, agus mi-chreideach, agus graineil, agus aig luchd mortaidh, agus striopachais, agus druidheachd, agus iodhol-aoraidh, agus aig na h-uile bhreugairibh, bithidh an cuibhrionn anns an loch a ta dearglasadh le teine agus pronnusc; ni a's e an dara bàs.

9 Agus thàinig a m' ionnsuidh aon do na seachd aingil aig an robh na seachd soithichean làn do na seachd plàighibh deireannach, agus

TAISBEAN XXI.

labhair e rium, ag ràdh, Thig an so, nochdaidh mise dhuit a' bhean nuadh-phòsda, bean an Uain.

10 Agus thug e leis mi anns an spiorad gu beinn mhòir agus àird, agus dh'-fheuch e dhomh am baile mòr¹ sin, Ierusalem naomh, a' teachd a nuas á nèamh o Dhia,

11 Aig an robh glòir Dhé : agus bha a shoillse² cosmhul ri cloich ro luachmhoir, mar chloich Iaspis, soilleir mar chriostal ;

12 Agus bha balla mòr agus àrd aig, air an robh dà gheata dheug, agus aig na geataibh dà aingeal dheug, agus ainmean sgriobhta orra, eadhon a'ainmean dà thréibh dheug chloinn Israeil.

13 Air an taobh an ear, tri gheatacha ; air an taobh thuath, tri gheatacha ; air an taobh deas, tri gheatacha ; agus air an taobh an iar, tri gheatacha.

14 Agus bha aig balla na caithreach dà bhunait dheug, agus annta-san ainmean dà abstol deug an Uain.

15 Agus bha aig an ti a labhair rium, cuilc-shlat oir, chum gu'n tomhaiseadh e am baile, agus a gheatacha, agus a bhalla.

16 Agus tha am baile 'na luidhe ceithir-chearnach, agus tha 'fhad co mòr r'a leud : agus thomhais e am baile leis a' chuilc-shlait, dà mhile dheug stàide : is ionnan fad, agus leud, agus àirde dha.

17 Agus thomhais e a

bhalla, ceud agus dà fhich-ead agus ceithirlàmha-coille³, a réir tomhais duine, eadhon an aingil.

18 Agus bha a bhalla air a thogail do chloich Iaspis ; agus b'òr fiorglan am bàile⁴, cosmhul ri gloin shoilleir⁵.

19 Agus bha buuaitcan⁶ balla a' bhaile air an dean-amh sgiamhach leis gach uile ghnè chlocha luachmhor. Bu iaspis an ceud bunait ; bu shaphir, an dara ; bu chaledon, an treas ; b'emerald, an ceathramh bunait ;

20 Bu shardonics, an cuigeadh ; bu shardius, an seath-adh ; bu chrisolit, an seachdamh ; bu bheril, an t-ochdamh ; bu topas, an naothadh, bu chrisoprasus, an deich-eamh ; bu hiacint, an t-aon deug ; b'ametist, an dara bunait deug.

21 Agus an dà gheata dheug bu dà neamhnuid dheug iad ; bha gach aon fa leth do na geataibh air a dheanamh do aon neamhnuid : agus b'òr fiorglan sràid a' bhaile, mar ghloin shoilleir.

22 Agus cha'n fhaca mi teampull ann : oir is e'n Tighearna Dia uile-chumhachdach, agus an t-Uan a's teampull da.

23 Agus cha'n 'eil feum aig a' bhaile air a' ghréin no air a' ghealaich a dhealrachadh ann : oir shoillsich glòir Dhé e, agus is e an t'Uan a's solus da.

24 Agus gluaisidh cinnich na muinntir sin a shaorar 'na

¹ a' chaithir mhòr.

² sholus, dealradh.

³ bann-làmha.

494

⁴ a' chaithir.

⁵ trèd-shoillseach, trèn' dealraich an solus.

⁶ br. inn, bu-rachair.

sholus : agus bheir rìghre na talmhainn an glòir agus an urram d'a ionnsuidh.

25 Agus cha dùinear a gheatacha san là : oir cha bhi oidhche an sin.

26 Agus bheirear glòir agus urram nan cinneach d'a ionnsuidh.

27 Agus cha téid air chor sam bith a steach ann ni air bith a shalaicheas, no a dh'oibricheas gràineileachd, no a ni breug : ach iadsan a mhàin a tha sgrìobhta ann an leabhar beatha an Uain.

CAIB. XXII.

1 *Amhainn uisge na beatha, craobh na beatha.* 5 *Se Dia fén solus na caithreach.* 9 *Cha'n shulaing an t-aingeal aoradh a dheanamh dha.* 18 *Cha'n sheudar ni sam bith chur ri focal Dé, no thoirt uaith.*

A GUS dh'fheuch e dhomh amhainn fhior-ghlan do uisge na beatha, soilleir mar chriostal, a' teachd a mach á righ-chaithir Dhé, agus an Uain.

2 Ann am meadhon sràide na caithreach, agus air gach taobh do'n amhainn, *bha* craobh na beatha, a' giùlan dà *ghnè* dheug thoraidh, *agus* a' toirt a toraidh uaipe gach uile mhìos ; agus *bha* duileadh na craoibhe chum leighis nan cinneach.

3 Agus cha bhi mallachd air bith ann ni's mò : ach bithidh righ - chaithir Dhé agus an Uain innte ; agus ni a sheirbhisich seirbhis da.

4 Agus chi iad 'aghaidh ; agus *bithidh* 'ainm-san air clàr an eudain.

5 Agus cha bhi oidhche an sin, agus cha'n eil feum aca air coinnil, no air solus na gréine : oir bheir an Tighe-

earna Dia solus doibh : agus rìghichidh iad gu saoghal nan saoghal.

6 Agus thubhairt e rium, *Tha* na briathra so dileas agus fìrinneach. Agus chuir an Tighearna, Dia nam fàidhean naomha, 'aingeal féin a nochdadhbh d'a sheirbhisich na nithe sin a's éigiu tachairt gu h-aithghearr.

7 Feuch, tha mi a' teachd gu luath : is beannaichte an ti a choimhlideas briathra fàidheadaireachd an leabhair so.

8 Agus chunnaic mise Eoin na nithe so, agus chuala mi iad : agus an uair a chuala agus a chunnaic mi iad, thuit mi sìos a deanamh aoraidh roimh chosaibh an aingil, a nochd na nithe so dhomh.

9 An sin thubhairt e rium, Feuch nach *dean thu e* : oir is comh-sheirbhiseach dhuit mise, agus do d' bhràithribh na fàidhean, agus dhoibh-san a choimhlideas briathran an leabhair so : dean aoradh do Dhia.

10 Agus thubhairt e rium, Na seulaich focail fàidheadaireachd an leabhair so : oir tha an t'àm am fagus.

11 An ti a ni eucoir, deanadh e eucoir a ghnàth : agus an ti a tha salach, biodh e salach a ghnàth : agus an ti a tha 'na fhìrean, biodh e 'na fhìrean a ghnàth : agus an ti a tha naomh, biodh e naomh a ghnàth.

12 Agus, feuch, tha mi a' teachd gu h-aithghearr ; agus a ta mo luach - saoithreach maille rium, a thoirt do gach aon fa leth, a réir mar a bhitheas a ghniomhara.

TAISBEAN XXII.

13 Is mise Alpha agus Omega, an toiseach agus a' chrìoch, an ceud *neach* agus an *neach* deireannach.

14 Is beannaichte iadsan a ni 'àitheanta - san, chum gu'm bi còir aca air craoibh na beatha, agus gu'n teid iad a stigh tre na geataibh do'n bhaile.

15 Oir an taobh a muigh *tha* madraigdh, agus luchd-druidheachd, agus luchd-striopachais, agus luchd-mortaidh, agus luchd iodhol-aoraidh, agus gach neach a ghràdhhaicheas, agus a ni breug.

16 Chuir mise Iosa m'aing-eal a dheanamh fianuis duibhse air na nithibh so anns na h-eaglaisibh. Is mise freumh agus gineal Dhaibhidh, an reult dhearrach agus mhaidne.

17 Agus a ta an Spiorad agus a' bhean nuadh-phòsda ag ràdh, Thig. Agus abradh an ti a chluinneas, Thig. Agus an neach air am bheil

tart, thigeadh e. Agus ge b'e neach leis an àill, gabhadh e uisge na beatha gu saor.

18 Or tha mi deanamh fianuis do gach uile neach a chluinneas briathra fàidheadaireachd an leabhair so, Ma chuireas neach air bith ris na nithibh so, cuiridh Dia airsan na plàighean a tha sgrìobhta anns an leabhar so.

19 Agus ma bheir neach air bith o bhriathraibh leabhair na fàidheadaireachd so, bheir Dia a chuibhrionn-san á leabhar na beatha, agus as a' bhaile naomh, agus as na nithibh a tha sgrìobhta anns an leabhar so.

20 A ta an ti a tha toirt fianuis air na nithibh so ag ràdh, Gu deimhin a ta mi a' teachd an aithghearr. Amen. Seadh, thig, a Thighearna Iosa.

21 Gràs ar Tighearna Iosa Criosd *gu robh* maille ribh uile. Amen.

ABBREVIATIONS AND MARKS.

- A' for "an," the article; as, "a' bhean" *the woman*, for "an bhean."
- A' for "ag," sign of the pres. part. of verbs beginning with a consonant; as, "a' bualadh" *striking*, but "ag òl" *drinking*.
- A' for "ann" *in*; as, "a'd cheann" *in thy head*, for "ann do cheann."
- A for "as" *out of*, marked with an acute accent; as, "á teine" *out of fire*.
- 'Ar for "thar," *over, above*; as, "deich 'ar fhichead" *thirty*.
- B' for "bu" *was*; as, "b'e" *he was*.
- C' for "cia" *who, what*; as, "c'ait," *where?* or *in what place?* "cuin" *when?* or *at what time?*
- D' for "do," *thy, thine*; as, "d'athair" *thy father*.
- D', dh' for "do," sign of the preterite tense of verbs; as, "an d'aidich e" *has he confessed*; "dh'aidich mi" *I have confessed*.
- Eabh. for "Eabbra" *Hebrew*.
- Eir. for "Eirionnach" *Irish*.
- 'G for "ag," sign of the pres. part. of verbs; as, "'ga dheanamh" *doing it*.
- G' for "gu" *to*; as, "g'a cheann" *to the end thereof*.
- M' for "mo" *my*; as, "m'an-am" *my soul*.
- M' for "mu" *about*; as, "ma cheann" *about his head*.
- 'Na for "ann a" *in his*; as, "'na chridhe" *in his heart*.
- 'Nan for "ann an" *in their*; as, "'nan tighibh" *in their houses*.
- 'Nar for "ann ar" *in our*; as, "'nar dùthaich" *in our country*.
- 'Nur for "ann bhur" *in your*; as, "'nur fearann" *in your land*.
- 'Nuair for "an uair" *in the time, when*.
- 'R for "ar" *our*; as, "o'r sinnsiribh" *from our ancestors*.
- 'R for "bhur" *your*; as, "le'r cead" *with your leave*.
- R' for "ri" *to*; as, "r'ar guth" *to our voice*.
- San, sa', for "anns an," *in the*; as, "san àm" *in the time*; "sa' bhaile" *in the city*.
- Sasg. for "Sasgonach," or "Sasonach," *English*.
- Sna, for "anns na," *in the*; as, "sna coilltibh" *in the woods*.
- T' for "do" *thy*; as, "t'anail" *thy breath*. Before a vowel, *d*, the initial consonant of this pronoun, is changed into *t*; but *t*, the initial consonant of the

ABBREVIATIONS AND MARKS.

- verbs "téid, tig, toir," is retained in writing, though pronounced as *d*.
- (~) Grave accent. Vowels marked with this accent are always sounded long; and such as are not, are generally sounded short,
- (') Acute accent. When the vowel *e* is sounded like *e* in *scene*, or the Latin *æ* in *Phæbus*, as the Scotch pronounce it, it is commonly marked with this accent.
- (') Apostrophe. When there is an elision of one or more letters, it is usually marked with an apostrophe: thus, when the preceding word ends, or the following word begins, with a vowel, there is an elision of the possessive pronoun "a;" as, "le 'shùil" *with his eye*, for "le a shùil;" "call 'anama" *the loss of his soul*, for "call a anama." A few Gaelic words admit of a final vowel, or not, as the euphony requires it; as, "ait" or "àite," *a place*; "Tighearn," or "Tigh-earna," *Lord*; "naomh," or "naomha," *holy*; "fad," or "fada," *long*; "camp," or "campa," *a camp*: but as these final vowels are not essential to the words, their absence is not marked with an apostrophe.

